

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
ARTES SCIENTIA
1817

A

SANSKRIT AND GUJARATI DICTIONARY.

COMPILED BY

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

LATE INTERPRETER TO THE CORONER OF BOMBAY.

CORRECTED BY

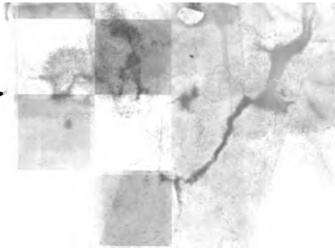
KAVISHWAR SHANKARLAL MAHESHWARJI.

Bombay:
PRINTED AT THE "ASIATIC PRINTING PRESS."

1871.

SOLD BY

MESSRS. ATMARAM SAGOON & CO. KALBADEVI ROAD.

સંસ્કૃત તથા ગુજરાતી કોશ.

બાજીરાવ તાત્યા રાવજી રણજીત,

મુંબાઈના કારોનરના માજી દુભાષ્યાએ રચ્યો

તે

કવિશ્વર શંકરલાલ મહેશ્વરજીએ

શુધ્ધ કર્યો

મુંબઈ

એશીયાટીક છાપખાનામાં છાપ્યો

સને ૧૮૭૧.

આત્મારામ સગુણની દુકાનેથી મળશે.

DEDICATED.

TO

Dr. BHAU DAJI,

GRADUATE OF THE GRANT MEDICAL COLLEGE, HONORARY MEMBER OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, MEMBER OF THE ASIATIC SOCIETY OF PARIS, OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETY, CORRESPONDING MEMBER OF THE AMERICAN ORIENTAL SOCIETY, MEMBER OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA, FELLOW OF THE PHILOLOGICAL SOCIETY, MEMBER OF THE BENGAL ASIATIC SOCIETY, FELLOW OF THE LINNEAN SOCIETY OF LONDON, CORRESPONDING MEMBER OF THE AUSTRIAN MUSEUM OF ARTS AND INDUSTRY, VIENNA, MEMBER OF THE MECHANICS INSTITUTE BOMBAY, OF THE GEOGRAPHICAL SOCIETY OF BOMBAY, FELLOW AND SYNDIC OF THE FACULTY OF ARTS OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY, HER MAJESTY'S JUSTICE OF THE PEACE, PRESIDENT OF THE STUDENT'S LITERARY AND SCIENTIFIC SOCIETY, HONORARY SECRETARY OF THE VICTORIA AND ALBERT MUSEUM, PRESIDENT OF THE COMMITTEE OF THE BOMBAY NATIVE GENERAL LIBRARY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY ASSOCIATION, PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE EAST INDIA ASSOCIATION, CHAIRMAN OF THE COMMITTEE OF THE FEMALE NORMAL SCHOOL, PATRON OF THE JUVENILE IMPROVEMENT LIBRARY, HIGH SHERIFF OF BOMBAY.

&c. &c. &c.

BY HIS MOST HUMBLE FRIEND

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

IN TOKEN OF ADMIRATION FOR HIS EMINENT VIRTUES, DEEP AND VARIED LEARNING, EXTENSIVE AND PATIENT RESEARCH, UNWEARIED ZEAL IN THE WELFARE OF HIS FELLOW COUNTRYMEN AND THE RELIEF OF SUFFERING HUMANITY, THE PROMOTION OF EDUCATION AND REFORM AMONGST THE NATIVES OF INDIA, AND IN REMEMBRANCE OF MANY HAPPY DAYS, PASSED IN PLEASANT COMPANY DURING HIGHLY INTERESTING TRAVELS IN RAJPUTANA, AND IN CENTRAL AND EASTERN INDI

પ્રસ્તાવના.

આજ દીવશ સુધીમાં આવો કોઇપણ ગ્રંથ બાહેર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને ખડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં ગુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને ...સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાયછે, તે વખતમાં હરકોઇને આવા ગ્રંથ વગર ...અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમાટે ...વિશ થયા વિચાર હતો, ને એમાટે મને આપણા સુર્ત ડાકતર મી. ધીરજરામ ...મની તથા શેઠ ત્રીભોવનદાશ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડ-...ને લીધે મારાથી બની શકતું નહીં હતું. મુખ્ય અડચણતો ગુજરાતી અને સંસ્કૃત જા-...ણનાર શાસ્ત્રીની હતી, જેમાટે હું ઘણીવેળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને માટે એ ...અટકી રેહેવું ન જોઇએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થવાથી તેઓએ મને ...) શાસ્ત્રી સંકરલાલજીનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંકૃતમાં સંપુર્ણ જ્ઞાન, આવા ...માટે તેનો સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ ગુણ જે તેની નમ્રતા ...ને ગર્વરહીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઇ જેવો તેવો નહતો. હું જે ...ખોટી થયો તેનો પસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ મેં ઉતાવળ કરી ...ચીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં બનતાંસુધી ઘણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ ...જેથી સંસ્કૃત શિખનારા ગુજરાતીવોને, બીજા ગ્રંથ વાંચનારાંઓને, બીજા કોશની ગરજ ...એમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશીઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાજબા...

...લઇને તથા ઘણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઇથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવોનો હું ઘણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનુંછુ.

મુંબઇ તારીખ ૧ આકટોબર
શને ૧૮૭૧ ઇસવી.

ગ્રંથકર્તા

પ્રસ્તાવના.

આજ દીવશ સુધીમાં આવો કોઇપણ ગ્રંથ બાહેર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં ગુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાયછે, તે વખતમાં હરકોઇને આવા ગ્રંથ વગર કેવી અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમાટે ઘણા દિવશ થયા વિચાર હતો, ને એમાટે મને આપણા સુજ્ઞ ડાકતર મી. ધીરજરામ દલપતરામની તથા શેઠ ત્રીભોવનદાશ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડચણોને લીધે મારાથી બની શકતું નહીં હતું. મુખ્ય અડચણતો ગુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનાર શાસ્ત્રીની હતી, જેમાટે હું ઘણીવેળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને માટે એમ અટકી રેહેવું ન જોઇએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થવાથી તેઓએ મને (...) શાસ્ત્રી સંકરલાળજીનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંકૃતમાં સંપુર્ણ જ્ઞાન, આવા કામમાટે તેનો સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ ગુણ જે તેની નમ્રતા અને ગર્વરહીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આંનદ થયો, તે કંઈ જેવો તેવો નહતો. હું જે આ કામ વિલંબ ઓટી થયો તેનો પસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ મેં ઉતાવળ કરી હોત તો ખચીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં બનતાંસુધી ઘણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યા છે જેથી સંસ્કૃત શિખનારા ગુજરાતીવોને, બીજા ગ્રંથ વાંચનારાંઓને, બીજા કોશની ગરજ પડશે નહીં એમ મને ખાતરી છે.

છેવટ આ ગ્રંથ એશીઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાજબાજીએ (...) લઇને તથા ઘણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઇથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવોનો હું ઘણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનુંછુ.

મુંબઈ તારીખ ૧ આકટોબર
શને ૧૮૭૧ ઈસવી.

ગ્રંથકર્તા

વાંચનારાઓને સુચના.

તાજેકલમ.

આ ગ્રંથ રચવામાં મેં અમરકોશ [illegible]ના અકારાદિ વર્ણક્રમનો જે સંસ્કૃત તથા મ:
કોશ [illegible] તેની, પ્રોફેસર હારેસ હેમન ઉઇલસનની સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, રેવરેંડ :
ટ્સનો સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, પ્રોફેસર બેનફીસનો સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશની, પ્રોફે
માનીઅર વુલીયમ્સનો અંગ્રેજી અને સંસ્કૃત કોશની, અને વખતે વખતે માધોબા ચંદ્રોબ
સંસ્કૃત અને મરાઠી કોશની મદદ લીધીછે, તેથી હું તેઓનો ઘણો આભાર માનુંછું.
કોશમાંના જે ચીન્હો વાપર્યા છે તેની સમજુતી—

अ.	अव्यय.	पु.	पुल्लिंग.
उ.	उदाहरण.	वि.	विशेषण.
न.	नपुंसक लिंग.	स्त्री.	स्त्रीलिंग.

બા. તા. શા. ર.

મેહેરબાન દાકતર સાહેબ ભાઊદાજી,

મુંબઈ શેહેરના હાલના હાઈ શેરીફ, અને અત્રેની યુનીવરસીટીના ફેલો તથા સીંડીક, ઇત્યાદી, ઇત્યાદી.

સાહેબ—દેશી ભાષામાં ગ્રંથકારોને આશ્રય આપવામાં આપની નિરંતર રૂચી, દેશના લાભમાટે આપનું વારંવાર અગ્રવાદિપણું, નવા શોધ કરવામાં, માહારોગ મટાડવામાં આપના ભગીરથ પ્રયત્ન તથા મારા ઉપર આપનો મુરબ્બીસરખો ભાવ, અને હિંદુસ્થાનની મુસાફરીમાં મારી આપે કરેલી સંભાળ જોઈ, મારો આપ તરફ જે પ્રેમછે, તેની નીશાનીમાં હું મ્હોટી નમ્રતાની સાથે આ લઘુ ગ્રંથ આપ સાહેબને અર્પણ કરૂં છઊં; ને આ પ્રસંગે મહાર નામ આપસરખા માનવતા ગૃહસ્થસાથે જોડાતું જોઈ, મને પરમ હર્ષ ઉપજેછે એટલુંજ નહી, પણ તેથી મને માનછે.

આપનો નમ્રમિત્ર,

બાજીરાવ તાત્યારાવજી ર

.l.

બ્રહ્મ,

કપડાં,

यद्यूयंविबुधप्रियाश्चसततंविद्योदयाकांक्षिणो
यन्मय्यात्मजानिर्विशेषमतयोहेभाउसंज्ञावुधाः ॥
तद्युष्मभ्यमिदंतुपुस्तकमतिप्रेम्णार्प्यतेसांप्रतं
विद्वद्रत्नपरीक्षणप्रणयिनामग्रेसरेभ्योमया ॥

સંસ્કૃત અને ગુજરાતી કોશ.

अ.

(अः) એટલે વિષ્ણુ.

અભાવાર્થે, નિષેધાર્થે, અ જ્યારે શબ્દમાં આ-
આવેછે ત્યારે તેનો અર્થ નહીં એમ થા-
. ઉ. अराजदेवकं नष्टम्

. (कं) દુઃખ. ૨. પાપ. [रण्यानलञ्जसे.

, स्त्री. (णिः) એક ગાળ છે. ઉ. आःपापकथमक

र्मन्, वि. (र्मा. र्मणीः र्म.) પુણ્યકર્મ કરનારો,
કામ કરનારો.

कृति, वि. (तिः तिः ति.) જેણે નિવેડો નથી
| અથવા પ્રાયશ્ચિત્ત નથી લીધું એવો પાપી,
રાધી

., वि. (रः रा. रं.) અપવાસ કરનારો, અપવાસ્ત.

, वि. (नाः नाः नः) પાપ વગરનો, નિરપરાધી

, वि. (हः हा. हं) કુંવારો, વગર પરણેલો.

वे. (त्यः त्या. त्यं.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.

. (र्ता.) નહીં કરનારો, અપ્રવર્ત્તક.

न. (त्वं.) અકર્મ, અકૃતિ, કામ ધંધો ન
રો, અનુદ્યોગી. [બેસી રેહેનારો.

वि. (कृत.) ભુંડું કામ કરનારો દુરાચરણી,

(कः) ચિન્હ, નિશાની, એધાણ, ૨. ખોળો
પાંકડો, ૪. નવ સંખ્યા.

य, न. (ष्ण्यं.) સ્વર્ગ, સુખકારક સ્થાન.

र. वि. (सः सा. सं.) સ્થિર બુધ્ધીવાળો.

. (ष्यं) સોનું, ૨. રૂપું.

(रः) કાંટો, પૂણગો, સણગો.

. (शः) અંકુશ, માવતના હાથમાં જે હાથી
નું હથિઆર હોયછે તે.

अकूपार, पु. (रः) સમુદ્ર, દરિઓ, ૨. કાચબો.

अंकूर, पु. (रः) अंकुर શબ્દ જુવો.

अकाम, वि. (मः मा. मं) જેને કામ નહીં તે, નિષ્કા-
મ, ઈચ્છા વગરનો.

अकामात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अकिंचन, वि. ना. नं. ઉપલો શબ્દ જુવો.

अकृष्टपच्य, वि. (च्यः च्या. च्यं.) ખેડ્યા વગર ઉગનારૂં,
આપેઆપ ઉગનારૂં.

अकेतन, वि. (नः ना. नं.) ઘરવગરનો, જેણે ઘેરબાર-
છોડીને જંગલમાં વાસ કીધો તે, સન્યાસી.

अंकोठ, पु. (ठः) અંકોલનું ઝાડ.

अंक्य, पु. (क्यः) એક જાતનું વાજું, ચર્મવાદ્ય, મૃદં-
ગની જાત.

अक्ष, पु. (क्षः) તોલો, ૨. રમવાનો પાસો, ૩. ભીલામાનું
ઝાડ, ૪. પઇડું, ૫. વ્યવહાર, બેહેડો, न. ૧. સંચલ,
૨. ઇંદ્રિય, ૩. સુરમો, पु. જાણેલો જે અર્થ તે,
રૂદ્રાક્ષ, ૪. ભદ્રાક્ષ, ૫. સાપ.

अक्षता, पु. (ताः) લીલા ચોખા, પલળેલા ચોખા,
ભીના ચોખા.

अक्षदर्शक, पु. (कः) ન્યાયાધીશ, ઇન્સાફ કરનારો.

अक्षदेविन्, पु. (वी) પાસાવતી રમનારો.

अक्षधूर्त, पु. (र्तः) अक्षदेवीन् આ શબ્દ જુવો.

अक्षपाद, पु. (दः) ગૌતમ રૂષિ, ન્યાય શાસ્ત્ર કરતા.

अक्षर, न. (रं) મોક્ષ, ૨. અકારાદિ વર્ણ, ૩. પરબ્રહ્મ,
૪. આકાશ, ૫. ધર્મ, ૬. તપ, ૭. વસ્ત્ર, કપડાં,
૮. મૂળ કારણ.

अक्षरचण, पु. (णः) લેખક, લખનારો.

अक्षरचुंचु, पु. (चुः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अक्षरविन्यास, (सः) લીપી.
अक्षरसंस्थान, न. (नं) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अक्षरुचक, न. (कं) એક જાતનો ખાર છે જેને
શોર માઠું કેહેછે તે. [ની રમત.
अक्षवती, स्त्री. (ती.) જુગાર, ધુત, નિર્જીવ પદાર્થ-
अक्षांति, स्त्री. (तिः) ઈર્ષા.
अक्षिन्, न. (क्षि.) આંખ.
अक्षिकूटक. न. (कं) હાથીની આંખનોડોળો– ગોળો,
નેત્રપિંડ.
अक्षिगत, त्रि. (ताःता, तं) દ્વેષ કરવા લાયક. [મીઠું.
अक्षिव, न. (वं)સમુદ્રથી થએલું મીઠું, દરીયાથી થએલું
अक्षीव, न. (वं) અક્ષિવ આ શબ્દ જુવો, ૨. સરગ-
વાનું ઝાડ. [અખરોટ
अक्षोट, पु. (टः) ડુંગરી અખોડનું ઝાડ. અખોડ,
अक्षौहिणी, स्त्री. (णी) મોહોટી ફોજ, મોહોટી સેના,
જેમાં ૨૧૮૭૦ હાથી ૨૧૮૭૦ રથ, ૬૫૬૧૦
ઘોડા, ૧૦૯૩૫૦ પાયદળ હોય છે.
अक्षोविद, त्रि. (दः दा. दं.) મુરખ,બેવકુફ, અજ્ઞાની.
अक्लिन्नहृदय, त्रि. (यः या. यं.) નિર્દય, દયાવગરનો,
કઠોર.
अखंड, त्रि. (डः डा, डं.) પુરૂ, તુટ્યા વગરનું, આખું.
अखंडितोत्सव, त्रि. (वः वा. वं.) જ્યાંહાં હમેશાં મોજછે
તેવું શેહેર.
अखर, त्रि. (रः रा. रं.) કોમળ, નરમ.
अखात, पु. न. (तःतं) કુદરતી તલાવ, કોઈએ નહી
ખણેલુ એવું તલાવ.
अखिल, त्रि. (लः ला, लं.) સર્વ, આખું.
अग, पु. (गः) પરવત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ.
अखिलश्रीगुण, त्रि. (णः णा. णं.) જેનામાં સર્વ જ્ઞાન
સંબંધી ગુણ છે તે.
अखिलात्मन्, पु. (त्मा.) ઈશ્વર, પ્રાણીમાત્રનો આત્મા.
अगद, पु. (दः) ઔષધ, ઓસડ.
अगदंकार, पु. (रः) વૈદ્ય, હકીમ, ડાકતર.
अगरी, स्त्री. (री) તાડના ઝાડમા હેલો એક ભેદ છે.
૨ એક જાતનું ઘાશ છે. [ઝાડ.
अगस्त्य, पु. (स्त्यः) અગસ્ત્ય રૂષિ, ૨. અગથિયાનું
अंग, न. (गं) શરીરનો ભાગ, શરીરનો અવયવ,
૨. સંબોધન.

अंगद, न. (दं) હાતના બાજુપર બાંધવાનું ઘરે
બાજુબંધ વિગેરે, पु. (दः) વાળીનો દીકરે.
अंगन, न. (न) આંગણું, ચોક.
अंगना, स्त्री. (ना) સારા બાંધાની બૈરી, ૨. સાર્વ
ભૌમ નામનો જે ઉતર દિશાનો હાથી તેની
अगम, पु. (मः) ઝાડ, વૃક્ષ.
अंगविक्षेप, पु. (पः) એકં જાતનું નાચવું.
अंगसंस्कार, पु. (रः) અંગની ખરાબ વાસ જવ
સારૂ સુગંધિ પદાર્થ ચોળેછે તે.
अंगहार, पु. (रः) એક જાતનુ નાચવું.
अग, त्रि.(गः गा. गं.) કઠણ, મુશ્કેલ, અડચણ ભરેલુ
अगाध, त्रि. (धः धा, धं.) ઘણું ઉંડું, જેનું તળી
જણાય નહીં તે.
अगार, न. (र) ઘર.
अंगार, पु. (रः) મંગળનામનો ગ્રહ, અંગારો, ટોડ
ઉંબાડિયું, આગી.
अंगारक, पु. (कः) મંગલનામનો ગ્રહ.
अंगारधानिका, स्त्री. (का) સગડી.
अंगारवल्ली, स्त्री. (ली), ભારંગીનો વેલો. [કણુંજ
अंगारवल्लरी, स्त्री. (री) કરંજ વૃક્ષની એક જાત છે.
अंगारशकटी, स्त्री. (टी) સગડી.
अंगीकार, पु. (रः) સ્વિકારવું, લેવું, ગ્રહણ કરવું.
अंगीकृत, त्रि. (तःता. तं) સ્વિકારેલું, લીધેલું, ગ્રહણકરેલું
अगाधधिषण, त्रि. (णः णा. णं.) ડાહ્યો, બહુબુદ્ધિવાળો
अगाधबोध, त्रि. (धः धा. धं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अगुण, त्रि. (णः णा. णं.) જેમાં રજતમાદી ગુ
નથી એવો, નીર્ગુણ, ઈશ્વર.
अगुरु, पु. न. (रुः रु) સિસમનુ ઝાડ, न. (रु.
કૃષ્ણાગરૂ ચંદન.
अगुरुशिंशपा, स्त्री. (पा) સિસમનું ઝાડ.
अंगुल, नं. (लं) આંગળુ. (વાનો દાગીનો
अंगुलि, स्त्री. (लिः) આંગળુ, હાથીના કાનમાં પેહે
अंगुलिमुद्रा, स्त्री. (द्रा) જે વીટીના નંગ ઉપર અથવ
નંગની જગોએ રામનામાદી કાંઈ લખ્યું હોય તે
अंगुली, स्त्री. (ली) આંગળી.
अंगुलीयक, न. (कं) વીટી.
अंगुष्ठ, पु. (ष्ठः) અંગુઠો.
अग्नायी, स्त्री. (यी) અગ્નીની સ્ત્રી—બૈરી.

ा, पु. (ग्निः) દેવતા, અંગાર, વસ્તેવ.
कण, पु. (णः) ચીનગારી, તણખા.
चित्, वि. (त्) દેવતા સળગાવનારો.
ज्वाला, स्त्री. (ला) દેવતાનો ભડકો, ઝાળ, ભભુકો.
ાળતું, એક જાતની વનસ્પતી જેને ધાવણી
અથવા ધાવણીના ફૂલ કેહેછે તે.
भू, पु. (भूः) કારતીક સ્વામી, મહાદેવના દીક-
રાનું નામ.
मंथ, पु. (थः) અરણીનું ઝાડ.
मुखी, स्त्री. (खी.) ભીલામાનું ઝાડ.
रोहिणी, स्त्री. (णी.) બગલમાંના એક જાતનાં
ાલ્લા જેથી આગ થાએછે તાવ આવેછે અ-
ને માણસ સાતમે દહાડે મરી જાએછે.
शिख, न. (खं) કેસર.
शिखा, स्त्री. (खा) એક જાતની વનસ્પતી છે,
જેને મરાઠીમાં કલાજી કરી કેછે કાઠીયાવાડમાં
ાહ્યો વ છતાગ કેહેછે.
होत्र, वि.(त्रः त्री.त्रं.) જેને અગ્નીહોત્ર લીધું છે તે.
ुत्पात, पु. (तः) અગ્નિથી થયેલો ઉત્પાત, યજ્ઞમાનો
ऋત્વિજ છે.
ध्र, पु. (ध्रः) ઋત્વિજ વિશેષ, દહાજવું, અગ્નિથી
ાએલો ઉદ્રવ, આગોથી ઈજા થવી. [મુખ્ય.
न. (ग्रं) શિખર, ટોચ, અણી, આગલો ભાગ,
ा, पु. (जः) વડોભાઈ, મોહોટોભાઈ.
न्मन्, पु. (न्मा) બ્રાહ્મણ,
ी, वि. (णीः णीः णि.) શ્રેષ્ઠ, મોટો, વડો.
ः, अ. प्रथम, આગળ.
ःसर, वि. (रः रा, रं.) આગળ જનારો.
ांस, न. (सं.) કલેજું.
र, वि. (रः रा, रं.) આગળ જનારો.
ा, पु. (यः) મોટો ભાઈ, વડો ભાઈ. वि. (यः
ा. यं.) મુખ્ય.
ा, वि. (यः या. यं.) अग्रिय એ શબ્દ જુવો.
दिधिषु, पु. (षुः) બીજીવાર પરણેલી બાઈડીનો
બીજો વર, નાલાનો વર, ઘરઘરણાનો ધણી.
र, पु. (रः) આગેવાન, રસ્તો દેખાડનાર. वि.
पूर्वनुं, આગલું, આગળ થઈ ગયેલું.
, वि. (य्यः य्या. य्यं.) મુખ્ય.

अघ, न. (घं.) દુઃખ, ૨. પાપ, ૩. અસુર, ૪. ભુત,
૫. રાક્ષસ, શિકારની લત-વસન.
अघघ्न, वि. (घ्नः घ्ना. घ्नं.) પાપનો નાશ કરનારો, પા-
પનાશક.
अघटमान, वि. (नः ना. नं.) જેમાં સંબધ નથી તે,
અણઘટતું.
अघानिष्कृत, वि. (तः ता. तं.) જેણે પાપનો નાશ કી-
ધોછે તે.
अघमल्लापह, वि. (हः हा. हं.) પાપને દૂર કરનારૂં.
अघमर्षण, वि. (णः णा. णं.) પાપનો નાશ કર્ત્તા. [મંત્ર.
अघमर्षण, न. (णं) સર્વ પાપના નાશ સારૂ જપવાનો-
अघशंस, वि. (सः सा. सं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अघामार्गव, पु. (वः) અઘેડાનું ઝાડ.
अघ्न्या, स्त्री. (घ्न्या) ગાય.
अंघ्रि, पु. (घ्रिः) પગ.
अंघ्रिज, पु. (जः) શુદ્ર. [ડવણ, વીગેરે કહેછે તે.
अंघ्रिपर्णिका, स्त्री. (का) વનસ્પતીછે જેનું ડવલા, પી-
अंघ्रिवल्लिका, स्त्री. (का) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अघोन, वि. (नः ना. नं.) પાપ કરનારો.
अघौघमर्षण, वि. (णः णा. णं.) અનેક પ્રકારના પાપને
નાસ કરનારૂં.
अङ्घ्रिपान, वि. (नः ना. नं.) પગનો અંગુઠો ચુસનારૂં
બાળક, ૨. ઝાડ, વૃક્ષ.
अचंडी, स्त्री. (डी.) ગરીબ ગાય, તોફાન નકરે તેવી ગાય.
अचल, पु. (लः) ડુંગર, પરવત.
अचला, स्त्री. (ला) પૃથ્વી.
अंचित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો. [રિકમણી
अच्छ, वि. (छः छा. छं) સાફ. पु. (छः) રીંછ, ૨. સ્ફટ-
अच्छभल्ल, पु. (लः) રીંછ. [છલુ જેને તારલી કહેછેતે.
अच्युत, पु. (तः) વિષ્ણુનું નામ છે, ૨. એક જાતનુમા-
अच्युताग्रज, पु. (जः) બલરામજી, બળદેવ.
अच्युतरुष्, पु. (रुट्. रुड्.) જેના રોશનો નાશ થતો
નથી તે. હમેશ દ્વેષી,
अच्छिन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) વગર તોડેલું, વળગી ર-
હેલું, આખું. [તલાવ, આદી નવાણ.
अच्छोद, वि. (दः दा. दं.) નિર્મળ પાણીવાળું કુવા, વાવ્ય,
अज, पु. (जः) બકરો, ૨. મહાદેવ, ૩. વિષ્ણુ, ૪.
બ્રહ્મદેવ, કામદેવ, રઘુરાજાનો દીકરો.

अजगन्धिका, स्त्री. (का.) એક જાતનું શાક છે. જેને તલવણી, કાનફોડી કહેછે.
अजगर, पु. (रः) એક જાતનો મોટો શાપ છે.
अजगव, न. (व.) મહાદેવનું ધનુષ્ય.
अजडधी, वि. (धीः धीः धि.) બુદ્ધિમાન, ડાહ્યો.
अजन, पु. (नः) હલકો, નીચ માણસ. वि. (नः ना. नं) ૩. જડ, માણસવીનાનું.
अजनानि, स्त्री. (निः) એક ગાળ છે. उ. अजनिस्ते शठ भूयात्.
अजनयोनिज, पु. (जः) દક્ષપ્રજાપતિ,મહાદેવનો સસરો.
अजन्य, न. (न्यं) અપશુકન, ઉત્પાતનો વખત.
अजमोदा, स्त्री. (दा.) અજમો, અજમોદ.
अजया, स्त्री. (या.) માયા, મોહ, ભરમ, અવીદ્યા.
अजशृंगी, स्त्री. (गी) વનસ્પતીમાં જેને મેઢશિંગી કહેછે તે.
अजस्त्रं, अ. નિરંતર, નિત્ય, હમેશ.
अजहा, स्त्री. (हा.) વનસ્પતીછે જેને કુહિરી કેહેછે તે.
अंजन, पु. (नः) પશ્ચીમદિશાનો હાથી. न. (नं.) મેશ, કાજળ, આંજણ.
अंजन केशी, स्त्री. (शी.) એક જાતની સુવાસીક વનસ્પતિ છે.
अंजनी, स्त्री. (नी) જે સ્ત્રીના શરીરે સુખડ ચોપડેલી હોય તે સ્ત્રી, ૨. હનમાનનીમાં.
अजनाधिका, स्त्री. (का) એક જાતની ધિલોડી, ખીલોડી.
अंजनावती, स्त्री. (ती) પશ્ચિમ દિશાના હાથીની સ્ત્રી.
अंजलि, पु. (लिः) ખોબો, હથેળી.
अंजसा, अ. જલદી, ઝટપટ, ૨. उ. अंजसे तिरुरभुः कुचगृहैः
अजा, स्त्री. (जा.) બકરી.
अजाजी, स्त्री. (जी.) જીરૂં.
अजाजीव, पु. (वः) ભરવાડ, બકરાં પાળનારો.
अजित, वि. (तः ता तं.) પરાભવ નહીં થએલો, કોઇથી ન હારેલો. पु. ૨. મહાદેવ, ૩. વિષ્ણુ.
अजिन, न. (न) હરણનું ચામડું.
अजिनपत्रा, स्त्री. (त्रा.) એક જાતનાં પક્ષી,જેને વનવાગળાં, ચામાંચિડ, છાપા કરી કેહેછે—તે.
अजितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) જેણે આત્મા જીત્યો.
अजिनयोनि, पु. (निः) હરણ.
अजिर, न. (रं.) ચોક, આગણું, ૨. શરીર, અવયવ, ૩. દેડકો, ૪. વાયુ.
अजिह्म, वि. (ह्मः ह्मा. ह्मं.) કપટવગરનું, ખરૂં.
अजिह्मग, पु. (गः) બાણ.
अजीवनि, स्त्री. (निः) એક ગાળ છે.
अजाजीविन्, पु. (वी) ભરવાડ.
अज्जुका, स्त्री. (का) નાચનારી, વેશ્યા, રાંડ.
अझ्झटा, स्त्री. (टा.) ભો આંબળીનું ઝાડ.
अज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) મૂર્ખ.
अज्ञान, न. (न.) અયથાર્થગ્યાન, ભ્રાન્તી, અજાણપણું.
अज्ञानिन्, वि. (नी-निनी-नि.) અજ્ઞ, મૂઢ, અજાણ્યો, ના વાકેફ.
अज्ञात, वि. (तः ता. तं.) અજાણ્યો, ખબરવગરનો
अटनि, स्त्री. (निः) ધનુષ્યનું અગ્ર.
अटनी, स्त्री. (नी.) ઉપરનો શબ્દ જુવો.
अटवि, स्त्री. (विः) જંગલ, અરણ્ય, વન.
अटवी, स्त्री. (वी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अटरुष, पु. (षः) અરડુસાનુ ઝાડ.
अटरूष, पु. (षः) અરડુસાનું ઝાડ.
अटा, स्त्री. (टा.) ભટકવું, રખડવું.
अट्ट, पु. (ट्टः) ઘેરનો માળો,મજલો,મેડી,૨. न. अं
अट्या, स्त्री. (ट्या.) ભટકવું, રખડવું.
अंड, न. (डं) ઇંડું, એદું, ૨. બ્રહ્માંડ.
अंडक, पु. (कः) આંડવો.
अंडकोश, पु. (शः) આંડવો.
अंडकोष, पु. (षः) આંડવો, પેળીયો.
अंडज, पु. (जः) બ્રહ્મદેવ, ૨. માછલાં, ૩. પક્ષી, ૪. સાપ, તથા જે પ્રાણી ઇંડામાંથી પેદા થાએછે તે.
अणक, वि. (कः का. कं) નીચ, હલકું, નરસું.
अणवीन, वि. (नः ना. नं) જે ખેતરમાં અણુનામનું ધાન્ય થાયછે તે ખેતર.
अणव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) અણવીન શબ્દ જુવો.
अणि, स्त्री. (णी.) पु. (णिः) ગાડીના પયડાની ધરી છેડે જે ખીલી રાખેછે તે, સીમા, હદ, મર્યાદ
अणिमन्, पु. (मा) ઘણું ઝીણું, ૨. અષ્ટસિદ્ધીમાં એક સિદ્ધી.

अणीयस्, वि. (यान्. यसी, यः) ઘણું ન્હાનું.
अणु, पु. (णुः) એક જાતનું ધાન્ય છે. वि. (णुःर्वी णु.) અતીશય બારીક, સુક્ષ્મ.
अतट, पु. (टः) ડુંગરની કરાડ.
अतज्ज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) જે માણસને ઇશ્વરવીશે જ્ઞાન નથી તે, અપદાર્થ જ્ઞાની
अतलस्पर्शी, वि. (र्शः र्शा र्शं.) જેના તળીયાનું ઠેકાણું નહીં તેવું, અપરંપાર ઉંડું, ઘણું ઉંડું.
अतसी, स्त्री. (सी) એક જાતના બીજ છે જેને અળસી કહેછે
अति. अ. ઉત્કર્ષ. ૨. અતીક્રમણ, उ. अतिवेलं ૩. સ્તુતી, ૪. પૂજા, ૫. અતિશય.
अतिक्रम, पु.(मः) ચ્હડાઈ, હલ્લો ૨. ગફલત, ૩. ઉલ્લંઘન ૪. ભૂલ,ચુક, ૫. વિસ્મૃતી, ૬. આજ્ઞા ભંગ.
अतत्वविद्, वि. (त्-द्.) अतज्ज्ञ શબ્દ જુવો.
अतदर्ह, अ. અયોગ્યતાથી, અયુક્તપણાથી.
अतंद्रित, वि. (तः ता. तं.) સાવધ, આળસ વગરનો, જાગતો.
अंतःपुरवार्त्तिन्, पु. (र्त्ती.) જનાનખાનામાં સ્ત્રીની મંડળીમાં રેહેનારો માણસ.
अतर्क्य, वि. (र्क्यः र्क्या. र्क्यं.) જે પદાર્થ વિશે ખ્યાલ આવતો નથી તે, ૨. ઇશ્વર,
अतर्क्यसहस्त्रशक्ति, वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) જેની શક્તી વિચારમાં નથી આવતી તે.
अंतःशर, पु. (रः) અંદર પેંઠેલું તીર—બાણ, શરીરમા થનારો રોગ—મરજ.
अतिवर्तिन्, वि. (र्त्ती. र्त्तिनी. र्त्ति.) બેમુરવત—અમર્યાદા, ઘણુંજ ખરાબકામ કરનારો, અતીશય અનાચાર કરનારો.
अतिवैशस, वि.(सः सा. सं.) ઘણોજ નાશ કરનારો, ભાંગનારો, ઘાત કરનારો.
अतृप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) જેની ઇચ્છા તૃપ્ત નથી થઈ તે, જે તૃપ્ત નથી તે.
अतृप्तदृश्, वि. (दृक्.) જોતાં જોતાં જેની આંખ તૃપ્ત થઈ નથી તે.
अत्यमर्षिन्, वि. (र्षी. र्षिणी. र्षि.) ઘણી રીસવાળો.
अत्युद्गार, पु. (रः) એક જાતનો મરજ, ઘણા ઓડકારનો મરજ.
अदयालु, वि. (लुः लुः लु.) નિર્દય, દયાવગરનો, ક્રુર.
अदर्शन, न. (नं.) છોડીદેવું—મુકવું, અપમાનકરવું, જતું રેહેવું.
अदीन, वि. (नः ना. नं.) શ્રીમંત, પૈસાવાળો.
अदूरात्, अ. પાસે, નજીક, આગળ, જલદી, વેહેલું.
अदूषितधी, वि. (धीः धीः धि.) સારી બુદ્ધિનો, જેની બુદ્ધિ બગડેલી નથી તે.
अदृष्टरूप, वि. (पः पा. पं.) જેનું રૂપ (આકાર) કોઈ વખતે જોયું નથી તેવું, વગર જોએલું.
अदृष्टाश्रुतपूर्वत्व, न. (त्वं.) જે આગળ સાંભળ્યું નથી તથા જોયું નથી તે.
अदृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) ક્રુર દૃષ્ટિ, ભૂંડી નજર.
अद्धा, अ. તત્વ, સાક્ષાત. उ. आद्धा अवेति.
अद्भुत, न. (तं.) અજાએબ, આશ્ચર્ય, ૨. આઠ રસ મહેલો અદ્ભુતનામનો રસ.
अद्मर, वि. (रः रा. रं.) અકરાંતીયો, ખાઉકણ, ખાઉધર.
अद्य, अ. આજે, આજ, હમણા.
अद्रि, पु. (द्रिः) પર્વત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ, ૩ સુર્ય, સૂરજ.
अद्भुतकर्मन्, वि. (र्मा. र्मा. र्म.) અતી અજાએબ—આશ્ચર્યકારક કર્મ કરનારો.
अद्वैत, न.(तं.) અભેદ઼ા જીવ અને પરમેશ્વર એ એક છે એવી અભેદ બુદ્ધિ.
अद्वयवादिन्, पु. (दी.) બુધઅવતાર.
अंधकूप, पु. (पः) એક જાતનું નરક.
अंधधी, वि. (धीः धीः धि.) અજ્ઞાની, બેવકુફ, મુરખ.
अंधबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अधम, वि. (मः मा. मं.) નીંચ, કનિષ્ટ, હલકું, નરસું.
अधमर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) દેવાદાર, દેણદાર, કરજદાર.
अधर, पु. (रः) નીચલો હોઠ, वि. પાતાલ, અધમ.
अधरात्, अ. અધરદેશ, નીચે.
अधरेण, अ. નીચે, નીચલો,
अधरेद्युः अ. ગઈકાલે, પરમદહાડે.
अधस्तात्, अ. નીચે, હેઠળ.
अधिकं, वा. (कः का. कं.) વત્તું, અધીક, બહુ.
अधिकर्द्धि, वि. (र्द्धिः र्द्धिः र्द्धि.) આબાદ, સફળ, યશસ્વિ, કૃતાર્થ.

अधिकांग, न. (गं) પુરૂષનો કમરબંદ, પટકો, કટિ બંધન.

अधिकार, पु. (रः) અધિકાર, અખ્તીયાર.

अधिक्षेप, पु. (पः) ઠપકો; દોશ. [જાણેલું.

अधिगत, वि. (तः ता. त.) મેળવેલું, સંપાદીત , ૨.

अधित्यका, स्त्री. (का) પહાડ ઉપરની ઉંચી જમીન.

अधर्मवर्त्तिन्, वि. (र्त्ती. र्त्तिनी. र्त्ति.) અધરમી, પાપ કર્મ કરનારો.

अधिदंडनेतृ, पु. (ता.) યમ, જમ, યમરાજ.

अधिदार्व, वि. (र्वः र्वी. र्वं.) લાકડાંનુ, લાકડાથી બનેલું.

अधिदैविक, वि. (कः की. कं.) દેવસંબંધી, પરમાર્થ સંબંધી,

अधिप, पु. (पः) પ્રભુ, માલિક, ધણી, સાહેબ.

अधिभू, पु. (भूः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अधिभौतिक, वि. (कः की. कं.)ભુતસંબંધી, શરીરસંબંધી.

अधिरुढसमाधियोग, वि. (गः गा. गं.) અતી લક્ષ લગાડીને ઇશ્વરનું ધ્યાન ચીંતન કરેછે તે.

अधिरोहिणी, स्त्री. (णी) નીસરણી, દાદરો, સીડી.

अधिलोकनाथ, पु. (थः) ઇશ્વિર, જગતનોસ્વામી-ધણી.

अधिवासन, न. (नं) સુગંધી કરવું

अधिविन्ना, स्त्री. (न्ना) એક પુરૂષ ઘણી બાઇરી પરણ્યો હોય તેમાંની પેહેલી પરણેલી બાયડી.

अधिश्रयणी, स्त्री. (णी.) ચુલ્હો.

अधिष्ठान, न. (नं) પઇડું, ૨. ગામ, સહેર, ૩. પ્રભાવ, ૪. બેસવું. ૫. રેહેવાની જગા.

अधिवेतव्या, स्त्री. (व्या.) બીજી બાયડી પરણવાસારૂ પેહેલી પરણેલી બાયડીને જે પૈસા આપવાપડેછે તે બાયડી.

अधिवेद्या, स्त्री. (द्या.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अधिक्षिप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) ઠપકો પાંમેલું, દોશ પાંમેલું.

अधिकृत, पु. (तः) અધિકારી. [બેવકુફ.

अधिकृतात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) અજ્ઞાની, મુરખ

अधीन, वि. (नः ना. नं.) સ્વાધીન, હસ્તક.

अधीर, वि. (रः रा. रं.) ગભરાયલો, વ્યગ્રચિત્તવાળો, ચપળ, ચંચળ, [રાજા નમે તે.

अधीश्वर, पु. (रः) સેહેનશા, જેરાજાને બીજા સઘળા

अधुना, अ. હમણાં, હવે.

अधृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) લાજવાળું, શરમવાળું.

अधोगंतृ, पु. (ता) ઉંદર.

अधोंशुक, न. (कं) નીચલા ભાગમાં પેહેરવાનું કપડું, ધોતિયુ.

अधोक्षज, पु. (जः) વિષ્ણુ.

अधोभुवन, न. (नं) પાતાળ.

अधोमुख, वि. (खः खी. खं.) નીચે મોહોવાળો.

अध्यक्ष, पु. (क्ष.) અધિકારી, અખ્તીયારવાળો, वि- (क्षः क्षा. क्षं.) પ્રત્યક્ષ, દેખીતું.

अधोक्षिपद्मजनेत्र, वि. (त्रः त्रा. त्रं.) કમળકરતાં જેની-આંખ (નેત્ર) ખુબસુરત હોયછે તે.

अध्यवसाय, पु. (यः) ઉચ્છવ, ઉત્સાહ.

अध्यापक, पु. (कः) મહેતાજી, શીખ્ખવનારો.

अध्याहार, पु. (रः) તર્ક, કયાસ.

अध्यवसाययुक्त, वि. (क्तः क्ता.क्तं.) જેણે દ્દઢ નિશ્ચય કીધેલોછે તે.

अध्यात्मविद्, पु. (त्.) બ્રહ્મવેત્તા, બ્રહ્મ જાણનારો, વેદ જાણનારો.

अध्रुव, वि. (वः वा. वं.) દક્ષણ, અશાશ્વત.

अध्यूढा, स्त्री. (ढा.) એક પુરૂષ ઘણી બાયડી પરણ્યો હોય તેમાની પેહેલી પરણેલી બૈરી. [કેહવુંતે.

अध्येषणा, स्त्री. (णा.) કોઇપિણ કામશારૂ પ્રાર્થના કરીને

अध्वग, वि. (गः गा. गं.) માર્ગસ્થ, રસ્તે ચાલનારો, વટેમાર્ગુ, મુશાફર. [મુશાફર.

अध्वनीन, वि. (नः ना. नं.) રસ્તેજનારો, વટેમાર્ગુ,

अध्वन्, पु. (ध्वा.) માર્ગ, રસ્તો, રાહ.

अध्वन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) માર્ગસ્થ, મુશાફર.

अध्वर, पु. (रः) યજ્ઞ, જજ્ઞ. [ऋत्विज.

अध्वर्यु, पु. (र्युः) જે બ્રાહ્મણ યજુર્વેદ જાણે છે તે

अध्वान्त, न. (न्त.) સૂર્ય ઉગ્યા પેહેલાં અથવા અસ્ત પામ્યા પછી પડતું અજવાળું, ઝળઝળું.

अनक्षर, न. (रं) ન કેહવાલાએક બોલવું, હલકો સુકન.

अनंग, पु. (गः) મદન, કામ, न. આકાશ, મન.

अनछ, वि. (छः छा. छं.) મેલું, કચરાવાળું, ગંદૂં.

अनडुह, स्त्री. (ड्वाही. ड्वा ही.) ગાય, पु. (ड्वान्.) બળદ

अनध्यक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) પ્રત્યક્ષ નહીં તે.

अनध्याय दिवस, पु. (सः) તેહવાર, પર્વ, પરવ.

अनंजन, न. (नं.) વિષ્ણુ.

अनंत, न. पु.(तः तं.) આકાશ. वि. (तः ता. तं.) અમર્યાદ, અપાર, ઘણું. पु. શેષ નામનો સાપ, ૨. વિષ્ણુ.

अनंतक, वि. (कः का. कं.) જેનો છેડો નથી તે, છેવટ વગરનું.

अनंतगुण, वि. (णः णा. णं.) જેના અપાર ગુણ છે તે.

अनंतपार, वि. (रः रा. रं.) અપાર, ઘણું.

अनंतमायिन्, वि. (यी. यिनी. यि.) ઘણો કપટી, ઠગ.

अनंतशक्ति, वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) અપાર સકતીવાળો.

अनंता, स्त्री. (ता.) પૃથ્વિ. ૨ વનસ્પતીમાં ધમાસો, અગ્નિશિખા. દુર્વા, દ્રો, ઉપળસારી.

अनन्तिक, वि. (कः का. कं.) અપાર, અપરંપાર.

अनभिगतमनोरथ, वि. (थः था. थं.) નીરાશ, આશા ભંગ થયલો.

अनधीनता, स्त्री. (ता.) સ્વતંત્રતા, આપઅખતીયારી.

अननुभूत, वि. (तः ता. तं.) વગર અજમાવેલું.

अनन्यज, पु. (जः) મદન, કામ. [યોગ્ય.

अननुमत, वि. (तः ता. तं.) વગર કબુલ કીધેલું, અ-

अनन्यचोदित, वि. (तः ता. तं.) બીજાએ જેની પ્રેરણા કીધી નથી તે.

अनन्यभाव, वि. (वः वा. वं.) એકચિત્તવાળો, જેણે ઈશ્વર ઉપર ચિત્ત રાખેલું છે તે.

अनन्यवृत्ति, वि. (त्तिः त्तिः त्ति.) એકાગ્રચિત્તનો, જેણે એક જગોયે ધ્યાન લગાડયું છે તે.

अनन्यपूर्व्वा, न. (र्व्वा.) કુમારીકા, જે કોઈસાથે પરણી નથી અથવા જેણે ભોગ કીધો નથી એવી.

अनन्यविषयात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) અનન્યવૃત્તિ, જેણે એકજ વીષય ઉપર લક્ષ લગાડ્યું છે તે.

अनन्वित, वि. (तः ता. तं.) અયોગ્ય.

अनपत्रप, वि. (पः पा. पं.) શરમવાળો, લાજવાળો, ૨. બેશરમો.

अनपसर, पु. (रः) જે ચીજ ઉપર આપણો કાંઈ હક્ક નહીં છતાં તેપર માલકી રાખનારો.

अनपाश्रय, वि. (यः या. यं.) કોઈનીજ સત્તામાં નહીં તે. [એક.

अनपेक्षम्, अ. ઈચ્છા વગરનો, અકસ્માત, એકા-

अनभिप्रेत, न. (तं.) ઈચ્છાથી ઉલટું તે, ઈચ્છીતાર્થ વીરૂદ્ધ તે, અનિચ્છિત. [કંજુશ.

अनमितंपच, वि. (चः चा. चं.) સૂમ, બખીલ, કૃપણ

अनय, पु. (यः) જુવો રમવાનીટેવ, ૨. કુમનશીબ, ૩. વિપત્તિ, ૪. અવિવેક.

अनर्थक, न. (कं) સારવગરનું, નકામું.

अनलं, पु. (लः) દેવતા, વસ્તેવ, અગ્નિ.

अनमीव, वि. (वः वा. वं.) પાપ વગરનો.

अनवगाह्य, वि. (ह्यः ह्यां. ह्यं.) બુદ્ધિને જે અગમ્ય તે, સમજવાને મુશ્કેલ.

अनवधानता, स्त्री. (ता.) ગફલત, ભૂલ, દુર્લક્ષ, બેભાની.

अनवरत, न. (तं.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.

अनवरार्ध्या, वि. (र्ध्याः र्ध्याः र्ध्यं.) પ્રમુખ, શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.

अनवस्कर, वि. (रः रा. रं.) સાફ, સ્વચ્છ, નિર્મળ.

अनबुध्यमान, वि. (नः ना. नं.) જેની બુદ્ધિ બગડીછે તે, ગાંડો.

अनवम, वि. (मः मा. मं.) સરખો, બરોબરીનો, સમતોલ.

अनवस्थान, वि. (नः ना. नं.) ચંચળ વૃત્તિવાળો, જેનું ચિત્ત સ્થીર નથી તે.

अनवस्थित, वि. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अनवस्थितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म) જેનો આત્મા સ્થીર નથી તે.

अनस्, न. (नः) ગાડું, ખટારો.

अनाकुल, वि. (लः ला. लं.) સ્થીર, સ્વસ્થ.

अनागतार्त्तवा, स्त्री. (वा) જે બાયડીને અડકાવ આવેલો નથી તેવી સ્ત્રી.

अनसूयक, वि. (कः का. कं.) જે બીજાની ઈર્ષા કરતો નથી તે.

अनसूयु, वि. (युः युः यु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

अनात्म्य, न. (त्म्यं.) પોતીકા કુટંબમાં ક્રૂરતા કરવી તે-નિર્દયપણું કરવું તે. [ના ભંગ કરનારો.

अनादिशकर, वि. (रः रा. रं.) હુકમ તોડનારો, આ-

अनादर, पु. (रः) તિરસ્કાર.

अनाप्त, पु. (प्तः) પારકું, પોતીકું નહીં તે, બીજાનું.

अनायक, वि. (कः का. कं.) ધણીવગરનું, માલકવગરનુ, સરદાર વગરનું.

अनामय, न. (यं.) તંદુરસ્ત, આરોગ્ય.

अनामिका, स्त्री (का.) હાતના અંગુઠાપાસેથી ચોથું આંગળું, છેલેથી બીજું આંગળું, વચલું આંગળું.

अनारत, न. (तं.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં,

अनार्यतिक्त, पु. (क्तः) કીરાઈતું, કરીયાતુ જે ઓસડમાં આવેછે તે
अनार्यता, स्त्री. (ता.) અયોગ્યતા.
अनाविद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) જેનું મન વધ્યું નથી તે.
अनाहत, वि. (तः ता. तं) કોરૂં કાપડ, કોરૂં લુગડુ.
अनिकामतस्, अ. (त.) સુખ સંતોશ વગર,ઇચ્છાવગર.
अनिच्छातस्, अ. (तः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अनिमिष, पु. (षः) દેવ, ૨. માછલુ.
अनिरुक्त, वि.(क्तः क्ता. क्तं.) જેનાંવીશે બોલાતું નથીતે.
अनिरुद्ध, पु. (द्धः) પ્રદ્યુમ્નનો દીકરો.
अनिर्वर्त्यमान, वि. (नः ना. नं.) અધુરૂં, પુરૂં નથી થયું તે. [નથી તે.
अनिर्वृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) દુઃખી, જેને કસું સુખ
अनिर्वेश, (शः शा. शं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अनिर्वतन. वि. (नः ना.नं.) સ્થીર, જે હાલતું નથી તે.
आनिल, पु. (लः) પવન, વાયુ.
अनिशं, अ. નિત્ય, નિરંતર, હમેશાં.
अनीक, न. (कं.) લશ્કર, ફોજ, સેના.
अनीकस्थ, पु. (स्थः) ફોજ સંભાળનાર ગણ.
अनिष्कृतैनस्, वि. (नाः नाः नः) અપરાધી, પાપી ગુન્હેગાર, પ્રાયશ્ચિત લીધા વગરનો
अनीकिनी, स्त्री. (नी.) લશ્કર, સેના, ફોજ.
अनीश, वि. (शः शा. शं.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.
अनु, अ. પછી, પાછળ
अनु, वि. (नुः न्वी. नुं.) નહાનુ, ઝીણું, બારીક, સુક્ષ્મ, અલ્પ.
अनुक, वि. (कः का.कं.) કામાતૂર, કામેચ્છુ.
अनुकंपा, स्त्री. (पा.) દયા, કરૂણા.
अनुकंपिन्, वि. (पी. पिनी. पि.) દયાળુ, દયાવાળો, દયાવંત.
अनुकर्षन्, पु. (र्षा) ગાડીની નીચલીબાજુનું એક લાકડું.
अनुकर्ष, पु. (र्षः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अनुकल्प, पु. (ल्पः) હલકો બદલો, જેમકે ફુલને ઠેકાણે ફુલની પાંખડી.
अनुकामीन, वि. (नः ना. नं) આપઆપખૂતીયાર, મન ને ગમે તે કરનારો, સ્વેચ્છાચારી.
अनुकंपितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अनुकार, पु. (रः) બીજાની પેઠે કરવું, બીજાની નકલ કરવી. ૨. બીજાની પેઠે કરનારો.
अनुकाल, वि. (लः ला. लं.) કોઇકોઇ વખતનું, આગંતુક, અનીત્ય. अ० (लं) કોઈ કોઈ દહાડે, અકાળે, કવખતે.
अनुक्रम, पु. (मः.) ક્રમ, પદ્ધતિ, ૨. હાર-ઓળમાર્ગ, ૩. રીતી, [સંશા.
अनुकीर्तन, न. (नं.) સ્તુતી, વાહવા કરવી, કીર્તી, પ્र-
अनुक्रोश, पु. (शः) દયા.
अनुगं, अ. અનુશરીને, લાગીને, વળગીને
अनुग, वि. (गः गा गं) લાગીને, વળગીને, पु. ચાકર.
अनुगवीन, पु. (नः) ગોવાળીયો, ગોવાળ.
अनुग्र. वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं) નમ્ર, મંદ, સાત્વિક, દયાળુ.
अनुग्रह, पु. (हः) સ્વીકાર, મેહેરબાની.
अनुग्रहकातर, वि. (रः रा. रं.) પરોપકાર કરવાવીશે જે ખુશી તે.
अनुचर, पु. (रः) સેવક, ચાકર, નોકર.
अनुज, पु. (जः) નહાનો ભાઈ,
अनुजीविन्, पु. (वी) સેવક, ચાકર. [ધપાન.
अनुतर्षण, न. (णं) पु. (णः) મદ્યપ્રાશન, દારૂપીવો, મ-
अनुताप, पु. (पः) પશ્ચાતાપ, પસ્તાવો. [ઉત્તમ, સારૂં.
अनुत्तम, वि. (मः मा. मं.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, સર્વોત્કૃષ્ઠ,
अनुत्तर, वि. (रः रा. रं.) શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.
अनुदात्त, पु. (त्तः) એક જાતનો સ્વર છે. [વીચાર.
अनुचिंता, स्त्री. (ता.) ચિંતા, કેમ થશે શુંથશે એવો
अनुधावत्, वि. (वन्. वंती. वृत.) કોઇની પછવાડે દોડનારો.
अनुपदं, अ. લાગીને, પગેપગ.
अनुध्यान, न. (नं.) કાળજી, ઉત્કંઠા.
अनुनिर्जिहान, वि. (नः ना. नं.) બહાર જનારો.
अनुपथ, वि. (थः था. थं.) પછવાડે જનારો, पु. (थः) માર્ગ, રસ્તો.
अनुपदवी, स्त्री. (वी.) માર્ગ, રસ્તો, રાહા.
अनुपदीना, स्त्री. (ना). ચંપલ. (જોડા). [થીની સ્ત્રી.
अनुपमा, स्त्री. (मा.) કુમુદ નામના નૈરૂત દીશાના હા-
अनुप्लव, पु. (वः) સેવક, ચાકર, નોકર.
अनुपलक्ष्यवर्त्मन्, वि. (र्त्मा. र्त्मा. र्त्म.) જેનાંમાર્ગનો શોધ લાગવો કઠણ છે તે.

अनुपस्कृत, वि. (तः ता. तं.) निर्दोषी, જેનેદોષ નથી તે.
अनुपूर्वशस्, अ. (शः) પ્રારંભથી, આગળથી, મુળથી, શુરૂઆતથી.
अनुपेत, वि. (तः ता. तं.) જુદો, પારકો, સગો નહીં તે.
अनुबंध, पु. (धः) મા બાપના હોકમથી ચાલનારો દીકરો.
अनुबल, म. (लं.) ફોજ, લશ્કર.
अनुबोध, पु. (धः) પાછળથી સમજ, ૨. જે ચીજની વાસ ગઈ હોય તેમાં પાછી વાસ લાવવી.
अनुभव, पु. (वः) અજમાએસ, તપાસથી નિશ્ચય, સાક્ષાત્કાર. [બુદ્ધિ નિશ્ચય.
अनुभाव, पु. (वः) દઢ નિશ્ચય, પ્રભાવ, સાધૂની
अनुभूयमान, वि. (नः ना. नं.) હાલ જેનો અનુભવ થાએછે તે.
अनुमति, स्त्री. (तिः) સ્વીકાર, ૨. જે પુનેમને દીવશે ચંદ્રમા સાફ દેખાતો નથી તે પૂનમ.
अनुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) માનનારો. [મરનારો.
अनुमरिष्यत्, वि. (ष्यन्. ष्यंती. ष्यत्.) લક્ષ લગાડીને
अनुयोग, पु. (गः) પ્રશ્ન, સવાલ. [મતો તે.
अनुरक्तप्रज, वि. (जः जा. जं.) પ્રજાને વહાલો—ગ-
अनुरोध, पु. (धः) અનુકુલતા.
अनुलाप, पु. (पः) બહુ શોક ભરેલું ભાષણ, વિલાપ.
अनुलिप्तांग. वि. (गःगा.गं.) જેનું દીલ ખોટણાથી—શુખડથી ખરડાએલું છે તે. [જુવાબદાર.
अनुवक्त. वि. (क्ता. क्त्री. कृ.) જવાબ આપનારો,
अनुवर्त्मन्. वि. (र्त्मा. र्त्मा. र्त्म.) સાથે જનારો.
अनुवश. वि. (शःशा.शं) વશ, અનુકુલ.
अनुवर्तन, न. (नं) ફળ, બદલો, ૨. અનુકુલતા.
अनुव्रत. वि. (तः ता. तं.) જેવુ એકે કીધું તેવું કરનારો. पु. (ता.) સેવક ચાકર.
अनुवाक, पु. (कः) વેદનો ભાગ.
अनुशय, पु. (यः) મ્હોટું વેર, ૨. પશ્ચાતાપ, પસ્તાવું स्त्री. (या,) મોહોડા ઉપરનાખીલ.
अनुशासनपर. वि. (रः रा. रं.) હુકમમાં ચાલનારો, આગ્ના માનનારો.
अनुष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) આળશુ, શુસ્ત, થંડો, ઠંડું.
अनुहार, पु. (रः) બીજા જેવું કરવું, બીજાની નકલ કરવી.

अनूक, न. (कं) સ્વભાવ, ચાલ. ૨. વંશ, કુળ. पु. (कः) પૂર્વ જનમ.
अनूक्त. वि. (क्तः क्ता. क्तं.) જેને નામ આપ્યું તે, જેનુ નામ પાડું છે તે.
अनूचान, वि. (नः ना नं) સાંગવેદ શીખેલો.
अनूद्य. अ. સ્પસ્ટ થવાસારૂ પાછું પાછું બોલવું.
अनून, वि. (नः ना. नं.) સમગ્ર, શંપૂર્ણ.
अनूनक, वि. (कः का. कं.) સમગ્ર, સંપૂર્ણ.
अनूप, वि. (पः पा. पं.) ઘણા તળાવ આદી વાળો દેશ, જળપ્રાય દેશ. [કુનારો, સૂરજનો સારથિ.
अनूरु, पु. (रुः) અરૂણ નામનો સુરજની ગાડી હાં-
अनूह. वि. (हः हा. हं.) બે પરવા, બેફીકર.
अनृजु, वि. (जुः जुः जु.) વાંકુ, પાંશું નહી તે.
अनृत, न. (तं.) અસત્ય, જુઠું, ૨. કૃષિકર્મ, ખેતિવાડીનો ધંધો.
अनृतव्रत. वि. (तः ता. तं.) ઢોંગી.
अनेकप, पु. (पः) હત્તી, હાથી.
अनेकरंध्र. वि. (ध्रः ध्रा. ध्रं.) જેને ઘણા કાણાંછે તે.
अनेजत्. वि. (जन्. जंती. जत्.) અચલ, સ્થીર, સ્થાવર. [તે, આંધળો, શઠ હોય તે.
अनेडमूक, वि. (कः का. कं.) જે બેહેરો અને મુગો
अनेहस्, पु. (हाः) કાળ.
अनोकह, पु. (हः) ઝાડ.
अनौपम्य. वि. (म्यः म्या. म्यं.) જેની ઉપમા નથી તે.
अंतःपुर, न. (रं) જનાનખાનું, રાજાની સ્ત્રીનો મેહેલ.
अंत. पु. (तः) મરણ, મોત, નાશ, સમાપ્તી, वि (तः ता. तं) આખરનું.
अंतक, पु. (कः) યમરાજ, જમરાજ.
अंतर, न. (रं) તફાવત, ૨. વચેનો વખત, ૩. અવકાશ, ફુરસત, ૪. બાકી, સિલક.
अंतरा, अ. સીવાય, વગર, વચ્ચે.
अंतराय, पु. (यः). વિઘ્ન, અડચણ, હરકત.
अंतराल, न. (लं) વચ્ચેનો વખત.
अंतरिक्ष, न. (क्षं.) આકાશ.
अंतरीक्ष, न. (क्षं) અકાશ.
अंतरीप, न. (पं.) દ્વીપ, ટાપુ.
अंतरीय, न. (यं) પેહેરવાનું કપડું—વસ્ત્ર, ધોતીયું.
अंतरे, अ. મધ્યે, વચમાં.

अंतरेण, अ. मध्ये, २. शीवाय, ૩. તે માટે.
अंतर्गत, वि. (तः ता. तं.) ભુલીગએલો, વીશરી ગએલો.
अंतर्द्वार, न. (रं) છુપું બારણું, ગુપ્ત દ્વાર.
अंतर्द्धा, स्त्री. (द्धा.) આચ્છાદન, ઢાંકણું.
अंतर्द्धि, स्त्री. (द्धिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अंतर्मनस्, वि. (नाः नाः नः) ઉદાસ, ખિન્ન, દલગીર.
अंतर्वैशिक, पु. (कः) જનાનખાનામાં દેખરેખ અગર ચોકશી કરનારો.
अंतर्वत्नि, स्त्री. (त्नी) ગરભીણી સ્ત્રી, ભારેવાસી બાયડી.
अंतर्वाणि, वि. (णिः णिः णि.) શાસ્ત્રજાણનારો.
अंतावसायिन्, पु. (यी) હજામ, વાળંદ.
अनिचरा, स्त्री. (रा.) એક જાતની વનસ્પતી છે, જેને પદ્મચારિણી કેહેછે.
अतिछत्र, पु..(त्रः) કુલાની છત્રી, २. એ એક જાતની વનસ્પતી છે, ૩. જલતૃણ વિશેષ
अतिछत्रा, स्त्री. (त्रा). સુવાની ભાજી, સેપુની ભાજી
अतिजव, वि. (वः वा. वं.) અતી વેગવાળું, જલદી જનારૂં.
अतिथि, पु. (थिः) પરાણો, દુરથી થાકીને જમવાની વખતે જે કોઈ અકસ્માત આવે તે, રામના દીકરાનો દીકરો.
अतिनु, वि. (नौः नौः नु) વહાણમાંથી જમીનપર ઉતારેલું, २. વહાણની પેલીતરફ, ૩. જેમાં વહાણ ચાલી ગએલું તેવું પાણી.
अतिपथिन्, पु. (पंथाः) સારો માર્ગ, સારો રસ્તો.
अतिपात, पु. (तः) अतिक्रम. શબ્દ જુવો. [જોરવાન.
अतिबल, वि. (लः ला. लं.) બળિષ્ઠ, મહાબળિષ્ઠ, અતી
अतिमात्र, न. (त्रं) અતિશય, ઘણું, અતીશેહે.
अतिमुक्त, पु. (क्तः) એક જાતનું ફુલનું ઝાડ છે, જેને કુશરી, કસ્તુરી મોગરો કહેછે તે.
अतिमुक्तक, पु. (कः) તીવસનામનું ઝાડ
वि. બીયા વગરનું, ઘણું છુટું.
अतिरिक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) વતું, અધિક.
अतिवक्तृ, वि. (क्ता. क्री. क्तृ.) ઘણું બોલનાર.
अतिवाद, पु. (दः) નિષ્ટુર ભાષણ, કડવું બોલવું.
अतिविषा, स्त्री. (षा.) એકજાતની ઓષધી છે, જેને અંતવિખતી કળી કરી કેહેછે.
अतिवेल, न. (लं.) અતીશય, બહુ, ઘણું.
अतिशक्तिता, स्त्री. (ता) અતી પરાક્રમ.

अतिशय पु. (यः) ઉત્કર્ષ, वि. ઘણું, પુષ્કળ, બહુ.
अतिशोभन, वि. (नः ना. नं.) શ્રેષ્ટ, સુંદર.
अतिशोभिन्, वि. (भी. भः) ખુબસુરત, સુંદર, સારૂં મુખ્ય. [ણું આપવું.
अतिसर्जन, न. (नं) અતીદાન, ઘણું ધરમ કરવું, ઘ-
अतिसारकिन्, वि. (की किणी. कि.) જેને અતિ સાર થએલો હોય તે.
अंतिक, वि. (कः का. कं.) પાસેનું, નજદિકનું.
अंतिकतम, वि. (मः मा. मं.) ઘણું નજદીકનું.
अंतिका, स्त्री. (का) ચૂલો.
अत्तिका, स्त्री. (का) મ્હોટી બેહેન, વડી બેહેન. (નાટય પ્રકરણમાં.)
अतींद्रिय, वि. (यः या यं.) ઇંદ્રિઓને અગોચર.
अतीव, अ. અતીશય, બહુ, ઘણું, અતીશે. [રીશ વાળો.
अत्यंत कोपन, वि. (नः नी. नं.) અતિ કોપિષ્ટ, ઘણી
अत्यंतीन पु. (नः) ઘણું ચાલનારો માણસ.
अत्यय, पु. (यः) મરણ, નાશ.
अत्यर्थ, न. (र्थं) અતીશય, બહુ, ઘણું.
अत्याहित, न. (तं) મોટી ધાસ્તી, સાહસકર્મ.
अंतेवासिन्, पु. (सी.) શિષ્ય, ચેલો, २. ચંડાળ.
अंत्य, वि. (त्यः त्या त्यं.) સેવટનો, છેવટનો, છેલ્લો.
अंत्र, न. (त्रं.) આંતરડું.
अथ, अ. મંગલ, २. અનંતર. ૩. પ્રારંભ. શરૂઆત. ૪ પ્રશ્ન, સવાલ. ૫. શક. ૬. અધિકાર. ૭. શોગન, પ્રતિજ્ઞા,
अथो, अ. ઉપલો શબ્દ જુવો.
अदभ्र, वि. (भ्रः भ्रा. भ्रं) બહુ, ઘણું, પુષ્કળ.
अदर्शन, न. (नं.) નદેખાવું, ગુમ, અદૃશ્ય.
अदितिनंदन, पु. (नः) દેવ.
अदृश, पु. (क्) આંધળો.
अदृष्ट, न. (ष्टं) આગીનો પરાભવ, ઘણો વરશાદ પડવો ઇત્યાદી દૈવી કોપ, २. પ્રારબ્ધ.
अंदिका, स्त्री. (का.) ચૂલો.
अंदुक, पु. (कः) સાંકળ, બેડી.
अंदूक, पु. (कः) સાંકળ, બેડી. [અંધારૂં
अंध, वि. (धः धा. धं.) આંધળો न. (धं.) અંધઃકાર
अंधकारिपु, पु. (पुः) મહાદેવ.
अंधकार, पु. (रः) અંધારૂં.

अंधतमस, न. (सं) અતીશય અંધારૂં.
अंधस्, न. (धः) અન્ન, અનાજ
अंधु, पु. (धुः) કુવો. [નાજ.
अन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ખાધેલું, न. (न्नं.) રાંધેલું અ-
अन्नज. वि. (जः जा. जं.) અન્નથી ગુણ તથા વીકા-
ર થાએછે તે, स्त्री. (जा). એક જાતનુ હેડકીનુ
દરદછે.
अन्य, वि. (न्यः न्या. न्यत्) બીજો. [કીધી તે.
अन्यचोदित. वि. (तः ता. तं.) બીજાએ જેની પ્રેરણા
अन्यतर, वि. (रः रा. रत्.) બેમાનો એક.
अन्यतरेद्युः, अ. કઈ દહાડે.
अन्यश्री. वि. (श्रीः श्रीः श्रि.) જેની બુદ્ધિ ફરી તે.
अन्येद्युः अ. બીજે દહાડે.
अन्वक्षं, अ. અનુસરીને.
अन्वक्, अ. અનુસરીને.
अन्वय, पु. (यः) વંશ, કુળ.
अन्ववाय, पु. (यः) વંશ, કુળ.
अन्वाहार्य, न. (र्यं) માસીક શ્રાદ્ધ, માસીસો, મસીસો.
अन्वाहार्यक, न. (कं) માસીક શ્રાદ્ધ. [ખોળેલું.
अन्विष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं) સોધેલું, ગોતેલું, ધુંડેલું,
अन्वीक्षण, न. (णं.) સોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,
ખોળવું.
अन्वीयमान. वि. (नः ना. नं.) લાગેલો, અનુસરેલો.
अन्वेषण, न. (णं.) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,
ખોળવું.
अन्वेषणा, स्त्री. (णा) ધર્માદીકનો સોધ કરવો.
अन्वेषित, वि. (ता. तः तं.) શોધેલું, ખોળેલું, ધુંડેલું.
अपकरुण. वि. (नः ना. नं.) નિર્દય, ક્રૂર, ઘાતુક.
अपकृष्टचेतन. वि. (नः ना. नं.) જેનુ મન ભ્રષ્ટ થયું તે.
अपक्रम, पु. (मः) ભાગવું, નાસી જવું.
अपकारगीर, स्त्री. (गीः) માઠુલગાડે તેવું ભાષણ, ભૂ-
ડું કરે તેવી વાણી.
अपगा, स्त्री. (गा.) નદી.
अपघन, पु. (नः) અવયવ, શરીરનો ભાગ.
अपचय, पु. (यः) નાશ, નુકશાન, હાની, ૨. માન,
સત્કાર, ઈજત, આદર.
अपचायित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો, પુજાએલો.
अपचित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો, પુજાએલો.
अपचिति, स्त्री. (तिः) પૂજા, ૨. નાશ, ૩. પ્રાયશ્ચીત,
૪. ખર્ચ, દાન. [નરહિત.
अपटांतर, वि. (रः रा. रं) પાસેનો, પડોસનો, વ્યવધા
अपटु, वि. (टुः टुः टु.)રોગી, નબળો, કમજોર, માંદો.
अपंडित. वि. (तः ता. तं.) મૂર્ખ.
अपत्य, न. (त्यं) છોકરાં છૈયાં. [છે તે.
अपत्यकाम. वि. (मः मा. मं.) જેને સંતતીનીઇચ્છા
अपत्यता. स्त्री. (ता.), દીકરા દીકરીપણું.
अपत्रपा, स्त्री. (पा.) લોક લજ્જા, લોકોથી ડરવું.
अपत्रपिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) લોકથી લાજે તે, શા-
રમાળ.
अपथ, न. (थं.) ખરાબ રસ્તો, ખરાબ માર્ગ.
अपथिन्, पु. (पंथाः) ખરાબ રસ્તો, ખરાબ રહા.
अपदान, न. (नं.) મનગમતો ધંધો, ચાકરી, ૨. પૂર્વ-
ના ચરીત્ર, ૩. સારૂં કર્મ.
अपदांतर, वि. (रः रा. रं.) પાશેનો, નજીકનો.
अपदिशं, अ. બે દીશાનો વચેનો ભાગ.
अपदेश, पु. (शः) કપટ, ૨. લક્ષ, નિશાન, ૩.
બહાનું, નિમિત્ત.
अपध्वस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) મરડાઈ ગએલું, કચ-
રાઈ ગએલું, બે આબરૂ થએલું.
अपबाहुक. पु. (कः) એક જાતનો વાયુનો રોગ છે
જેથી હાથ ખોટો થઈ જાએછે.
अपभ्रंश, पु. (शः) અશુદ્ધ, અપશબ્દ.
अपयान, न. (नं.) નાસીજવું, ભાગી જવું.
अपर, वि. (रः रा. रं.) અન્ય, બીજુ, स्त्री ગર્ભ-
સ્થાન, કમળ, ગર્ભાશય, न. હથીની પાછલી
જાંગનો પછવાડનો ભાગ.
अपरस्पर, न. (रं) એકસરખું, ક્રિયાનું નૈરંતર્ય.
अपराजिता, स्त्री. (ता.) વિષ્ણુ ક્રાંતા નામની એક
ઔષધી છે, કોયલવેલ, ગરણીનીવિલ. [પુરૂષ.
अपराद्ध पृषत्क, पु. (त्कः) જેનું બાણ—નીશન ચૂકે તે
अपराध, पु. (धः) અન્યાય, ગુન્હો, ચુક, તકસીર.
अपराह्ण, न. (ह्णं) દહાડાના બે ભાગ કીધા હોય તો
બીજો ભાગ, અનેપાંચ કીધાહોયતો ચોથોભાગ.
अपारिमितगुणगण. वि. (णः णा. णं.) જેનામાં અપાર
સારા—ઉત્તમ ગુણછે તે.
अपरेद्युः अ. બીજે દહાડે.

अपरोक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) प्રત્યક્ષ, દેખીતું.
अपर्णा, स्त्री. (र्णा.) પારવતી, પાર્વતી.
अपलाप, पु. (पः) ના કેવી, નકાર, નિષેધ વાક્ય.
अपवर्ग, पु. (र्गः) મોક્ષ, ત્યાગ, નાખવું, છોડવું.
अपवर्जन, न. (नं.) દાન, આપવું, બક્ષીશ કરવી.
अपवाद, पु. (दः) નિંદા, નાલશ, ૨. આસા. ૩. હરણના શિકારની વખતે જે ઘંટા અગર ભુંગળું વગાડે છે તે.
अपवारण, न. (णं.) ઢાંકણું, આચ્છાદન.
अपविद्ध. वि. (द्धः द्धा. द्धं.) જેને કાણુ પાડ્યુંછે તે, કાણાવાળું, બાકાવાળું. [નાખેલો, વટલેલો.
अपविद्धलोक. वि. (कः का. कं.) મરેલો, મુવેલો. ૨.
अपवेध. पु. (धः) હીરા વીગેરેને ખરાબ કાણુ પાડવું.
अपशद, पु. (दः) નીચ, હલકો,
अपशब्द, पु. (ब्दः) અશુદ્ધ, ગાળ.
अपशम. वि. (मः मा. मं.) શાંતવગર, શાંતીરહીત.
अपष्ठु, वि. (ष्ठुः ष्ठुः ष्ठु.) વિપરીત, પ્રતિકૂળ, વાંકો.
अपसद, पु. (दः) નીચ.
अपसर्प, पु. (र्पः) બાતમીદાર, જાશુદ, ખબર આપનારો.
अपसव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) જમણીબાજુ, ૨. ઉલટું, અવલું.
अपस्कर,. पु (रः) ગાડાનો કોઈએક ભાગ.
अपस्नात, वि. (तः ता. तं.) નાહેલો, મરીગયેલાં વાસ્તે નાહેલો તે.
अपस्मृति. वि. (तिः तिः ति.) ભુલનારો, વિસરનારો.
अपहार, पु. (रः) ઉઠાવી લઈજવું, જબરદસ્તીથી લેવું.
अपहृतविज्ञान. वि. (नः ना. नं.) જેનુ જ્ઞાન ગયું તે, ગાંડો થએલો, ભમી થએલો.
अपांग, पु. (गः) આંખની બહારની બાજુનો ખુણો- કટાક્ષ. ૨. તિલક, કપાલમાં ટીલું કરેછે તે.
अपाची, स्त्री. (ची) દક્ષિણ દિશા. [વાળો વાયુ.
अपान, न. (नं.) ગાંડ, ગુંદદ્વાર. ૨. ગુદસ્થાને રેહેવા-
अपांपति, पु. (तिः) સમુદ્ર, દરીયો.
अपामार्ग, पु. (र्गः) અધેડાનું ઝાડ.
अपामृत्यु. पु. (त्युः) એકાએક જે મોત આવેછે તે.
अपारणीय. वि. (यः या. यं.) જેનો પાર નહીં તે, નહીં પોચાય એવું. [સ્વછંદ.
अपावृत, वि. (तः ता. तं.) સ્વતંત્ર, અપઆખતીઆર,
अपासन, न. (नं.) ઠાર મારીનાખવું.
अपि, अ. નિંદા, ૨. સવાલ, ૩. શક, શંકા, ૪. બિહીક, ૫. ભય. ઇત્યાદી છે
अपित्त, न. (त्तं) અંગાર, વસ્તેવ.
अपिधान, न. (नं.) ઢાકણું, આચ્છાદન.
अपिनद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं) દીલપર કપડાંવાળો, ઢાંકેલો.
अपीच्य. वि. (च्यः च्या. च्यं.) જે ઘણોજ સારો તે.
अपुण्य. वि. (ण्यः ण्या. ण्य.) પાપી, દુષ્ટ, દુષ્કર્મો.
अपुनरन्वय. वि. (यः या. यं.) જે પાછુ ન આવે તે, મુવેલું, મરેલું. [ઇત્યાદી.
अपूप, पु. (पः) ચોખાના લોટનાં બનવિલાં પૂંડા—વડા
अपूर्यमाण. वि. (णः णा. णं.) અપૂર્ણ, અધુરૂં.
अपृथक्धर्मशील. वि. (लः ला. लं.) એકજ ધરમના, જેનો ધરમ બીજો નહીં તે.
अपृथक्धी. वि. (धीः धीः धी.) સર્વ વસ્તુમા તથા પદાર્થમા ઇશ્વર છે એવું માનનારો, ભેદ બુદ્ધિ રહીત—વગર.
अपेय. (यः या. यं.) પીવાને લાયક નહીં તે.
अपोगंड, वि. (डः डा. डं.) કોઈ માણશને કુદરતથી કંઈપણ અવયવ ઓછો હોયછે તે.
अपौरुषत्व. न. (त्वं.) કાચાપણું, કાચું, કુમલું, અપ્રૌઢી.
अप्, स्त्री. ब. (आपः) પાણી, જળ.
अप्पति, पु. (तिः) વરૂણ નામનો દેવ.
अप्रकांड, पु. (डः) જે ઝાડની વચ્ચે ઉભા શાટાં નથી અને તેનાં મુલીયામાંથી ફુટ થાયછે તે.
अप्रगुण, वि. (णः णा. णं.) વ્યાકુળ, .
अप्रतर्क्य. वि. (र्क्यः र्क्या. र्क्यं.) જે વીસે ખ્યાલ કરતા નહીં આવે તેવું.
अप्रतिद्वंद्व. वि. (द्वः द्वा. द्वं.) નહી માંડીવળાએ એવું, નહી નીવારણ થાએ એવું, પ્રતીકાર કરવો.
अप्रतिद्वंद्वता. स्त्री. (ता.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [રે તે
अप्रतिद्रुह्. वि. (ध्रुक्.) બીજાની અદેખાઈ નહીં ક
अप्रतिलब्धकाम. वि. (मः मा. मं.) જેની તૃપ્તી થા નથી તે, અતૃપ્ત.
अप्रतिहत. वि. (तः ता. तं.) નહીં માંડીવળાએ એવું નીવારણ નહીં થાએ એવું. [અતીદ્રિ
अप्रत्यक्ष, वि. (क्षः क्षा क्षं.) અદૃશ્ય, નદેખાય એવે

ोताग्नि. वि. (ग्निः ग्निः ग्नि.) જેનો અગ્નિ મંદ—
મ઼ાછો થઓ છે તે.
ज्ञान, न. वि. (नं) હાથનીચેનો, મુખ્ય નહીં તે.
त्त. वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જે મગરૂર નહીં તે,
આલસ, ભલો.
राणविद्. वि. (त्. द्.) અજ્ઞાન, મુરખ, કોઈ પ-
ણ પ્રકરણ પ્રમાણથી મુકવાને જે અશક્ય તે,
બેવકુફ.
हत, वि. (तः ता. तं.) જે ખેતર હળેકરીને ખેડયું
નથી તે. [ત્રતા, સુતક.
ायत्य. न. (त्यं.) આટ-ડકાવ, અશુદ્ધિ, અપવિ-
ाच्य,वि.(च्यः च्या.च्यं.)હાથ નીચેનો,મુખ્ય નહીં તે.
ारस्, स्त्री. ब. (सः) દેવતાઓની સ્ત્રીઓ.
वेश. वि. (शः शा. शं.) જેનાથી તરાતું નથી તે,
જેને તરતા આવડતું નથી તે. [તાં તે.
ल, वि. (लः ला. लं.) જે ઝાડને ફળ નથી આવ-
द्ध, वि, (द्धः द्धा. द्धं.)સાર વગરનું બોલવું, મતલ-
બવીનાનું બોલવું. [પાણી નીકળેછે તે.
ुमुख, वि. (खः खा. खं.) જેના મોહોમાથી ગાળ
ुबिंदु. पु. (दुः) પાણીનું ટપકું. [નિર્આશ્રીત.
ंधु. वि. (धुः धुः धु.) જેને સોબતી—મીત્ર—ભા-
ઇબંદ નથી તે, અનાશ્રીત, અનાથ, ગરીબ.
र, न. (रं.) આકાશ, ૨. વસ્ત્ર, કપડું.
ारिष, न. (षं) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ.
रीष, न. (षं.) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ,
पु (षः) ૨. નાભાગનો દીકરો, અંબરીષ સુર્ય વં-
શી રાજા.
ाला, स्त्री. (ला) સ્ત્રી, નારી, બાયડી.
ष्ठ, पु. (ष्ठः) વેશ્યાને પેટે બ્રાહ્મણથી પેદા થએલો
છોકરો. ૨ હરિતપ, હાથી હાકનાર, માવદ.
ष्ठा, स्त्री. (ष्ठाः) એક ફુલનું ઝાડ જેને જુઈ કેહેછે.
૨. પાઠ મૂળ, પાઠા.
ा, स्त्री. (बा) મા, ૨. પાર્વતી.
ाध, वि. (धः धा. धं.) નિર્બાધ.
ाम्रव. वि. (वः वा. वं.) अबंधु શબ્દ જુવો.
िका, स्त्री. (का.) પાર્વતી, મહાદેવની સ્ત્રી.
ु, न. (बु) પાણી, જળ.
ुकण, पु. (णः) પાણીનું ટપકું.

अंबुज, न. (जं.) કમળ.
अंबुभृत्, पु. (त्) મેહ, મેઘ, વરસાદ.
अंबूकृत, वि. (तः ता. तं) મ્હોમાંથી થુક પડતાં બોલવું.
अब्ज, पु. (ब्जः) ચંદ્ર, શંખ, न. (ब्जं) કમળ.
अब्धि, पु. (ब्धिः) દરીયો, સમુદ્ર.
अब्धिकफ, पु. (फः) સમુદ્રફીણ, દરીયાનાં ફીણ.
अब्जभव. पु. (वः) બ્રહ્મદેવ.
अब्जयोनि, पु. (निः) બ્રહ્મદેવ, બ્રહ્મા.
अब्जिनीपति, पु. (तिः) સૂર્ય, સુરજ.
अब्द, पु. न. (ब्दः ब्दं.) વર્ષ, વરશ, पु. (ब्द.) મેઘ,
મેહ, વરસાદ, ૨. એક પહાડ છે, ૩. વનસ્પતીમાં
મુસ્તા, મોથા.
अब्भक्ष. वि. (क्षः क्षा. क्षं.) પાણી પીને રેહેનારો.
अब्भक्ष्य. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अब्रह्मण्य, न. (ण्यं) અપવીત્ર, નાપાક.
अभय, न. (यं) કાળા વાળાનું મુળીયું.
अभया, स्त्री. (या) હર્ડે, હરડે, હરતકી.
अभक्ष्य. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) જે ખાવાને યોગ્ય નહીં
તે, નહીં ખવાય તેઉ. [નહીં તે ખાનારો.
अभक्ष्यभक्षिन्. वि. (क्षी. क्षिणी. क्षि.) જે ખાવાલાયકનું
अभद्र. वि. (द्रः द्रा. द्रं.) અશુભકારક, ખરાબ. न.
(द्रं.) પાપ, દુરાચરણ.
अंभस्, न. (भः) પાણી, જળ.
अभाषण, न. (णं.) મુંગાપણું, ચુપ રેહેવું.
अभिक, वि. (कः का. कं)કામાતૂર, કામી.
अभिक्रम, पु. (मः)શૂરવીરનુ શત્રુંની સામેજવું.[આર.
अभिकामिक. वि. (कः का. कं.) સ્વતંત્ર, આપઅખતી-
अभिख्या, स्त्री.(ख्या.) નામ, કીર્તિ. ૨. કાંતી.
अभिग्रह, पु. (हः) ફરીયાદ.
अभिग्रहण, न. (णं) ચોરી કરવી. [ડયા તે.
अभिगृहीतपाणि. वि. (णिः णिः णि.) જેને હાથ જો-
अभिघातिन्, पु. (ती.) શત્રુ, દુશમન.
अभिचार, पु. (रः) હિંસાકર્મ, હિંશાકરવી, જીવલેવો.
अभिजन, पु. (नः) વંશ,કુલ, ૨. કુલનો મુખ્ય, કુલમાં
દીવો, ૩. ચાકરલોક, નોકરલોક.
अभिजात, वि. (तः ता. तं.) કુળોત્પન્ન, કુલીન, કુળ-
વાળો, ૨. પંડીત, નીતીવાળો. [સ્ત્રી.(जित्)બપોર.
अभिजित्. वि. (जित्.) જીતનારો, पु. (जित्.) વિષ્ણુ,

[illegible]. वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) જે પેરાએલો તે, જે પેશાર અએો તે.

[illegible], वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) પ્રવીણ, નીપુણ.

[illegible]. वि. (कः का. कं.) કેહેનારો, દેખાડનારો, સમજાવનારો, [illegible]. [ते, पु. (न्यः) ઈશ્વર.

[illegible], वि. (च्यः च्या. च्यं.) જેની પુજા કરીએ

[illegible] अ. આગળપાછળ ચારેકોરથી, ૨. જલદી, સાંજે.

[illegible]. न. (नं.) સીક્ષા કરવા સારૂં હાથીના પગમાંએ [illegible] તે.

[illegible], वि. (तः ता. तं.) જેને ઈજા કીધીછે તે, [illegible] જુલમ કરેલોછે તે. ૨. દાબેલો, દબાએલો, ધરતી ઉપર પાડેલો.

[illegible], वि. (णः णा. णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

[illegible], न. (नं.) નામ, કીર્તિ.

[illegible], स्त्री. (ध्या) બીજાના ધનની ઈચ્છા.

[illegible]मान, वि. (नः ना. नं.) જેને યોગનો અ-[illegible] તે.

[illegible], पु. (यः) બીજાને હાથઆદીના ઈસારાથી [illegible] મનની વાત સમજાવવી તે.

अभिनव, वि. (वः वा. वं.) નવું, હાલનું.

[illegible], वि. (त्मा. त्मा. त्म.) સ્થિર, નિરભય, [illegible] નહીં તે. [સુતેલો.

[illegible], वि. (क्तः क्ता. क्तं.) શુર્ય આથમતી વખતે

[illegible], वि. (तः ता. तं.) અભીમાની, જેને અભીમાન થયોછે તે. ૨. કોઈએક વાતની [illegible].

अभिनिर्याण, न. (णं.) સ્વારી, હોમલો, ચઢાઈ.

अभिनीत, वि. (तः ता. तं.)નીતીવાળો, ૨. લોકોમાં [illegible], ૩. ભુષિત, ૪. કોપિષ્ટ.

[illegible], वि. (न्नः न्ना. न्नं.) અપરાધી, ગુન્હેગાર. ૨. શત્રુથી [illegible]

अभिप्राय, पु. (यः) અર્થ, ઉદેશ, મતલબ.

अभिभाष्यमाण. वि. (णः णा. णं.) કહેલું ભાષિત.

अभिभूत, वि. (तः ता. तं.) હારી ગયેલો, પરાભવ પામેલો, જેનો પરાજય થએલો તે.

अभिमन्यमान. वि. (नः ना. नं.) સારૂં માનનારો, દીલમા લાવનારો, મનમા લાવનારો. ૨. અભિમાન કરનારો.

अभिमर्शन. वि. (नः ना. नं.) નાશ કરનારો, ખરાબી કરનારો, ક્ષય કરનારો.

अभिमर, पु. (रः) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.

अभिमानशून्य. वि. (न्यः न्या. न्यं.) જેને અભિમાન નથી તે, નંમ્ર.

अभिमान,पु. (नः) અહંકાર, ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી, ૨. ગ્નાન, ૩. પ્રેમ, ૪. હિંસા.

अभियाति, पु. (तिः) સત્રુ, દુશમન.

अभियातिन् पु. (ती.) શત્રુ, દુશમન.

अभियोग, पु. (गः) અભ્દુત પ્રશ્ન, ૨. ફરીયાદ.

अभिरंभित. वि. (तः ता. तं.) મલેલું, પ્રાપ્ત થએલું, પ્રાપ્ત.

अभिरूप, पु. (पः) પંડીત.

अभिलंभन. न. (नं:) એક જગોથી બીજી જગોએ જઉં, ફરવું. [સ્ત્રી.

अभिलाव पु. (वः) કાપણી કરવી, ખેતરની કાપણી ક-

अभिलाष पु. (षः) ઈચ્છા.

अभिलाषुक वि. (कः का. कं.) લોભી, લાલચુ. [શીલ.

अभिवादक. वि. (कः का. कं.) નમ્ર સ્વભાવનો, વંદન-

अभिवादन, न.(नं.) પોતીકા નામ અને ગોત્રનો સંબંધ કરતી વખતે ઉચ્ચાર કરીને જે નમસ્કાર કરેછે તે. [એલો,ભીધેલો.

अभिविशंकिन्. वि. (की. किनी. कि.) ડરેલો, ધભરા-

अभिव्यक्ति. स्त्री. (क्तिः) પ્રકાશ, ઉઘાડું, પ્રસદ્ધિ.

अभिव्यंजक. वि' (कः का. कं.) બોધક, પ્રદર્શક, દેખાડનારો, શુચ્યક. [સિદ્ધ કરેલું.

अभिव्यज्यमान. वि. (नःना. नं.) ઉઘાડું કરેલુ, પ્ર-

अभिव्याहृत. वि. (तः ता. तं.) બોલેલું, ઉચ્ચારેલું, ભાષિત.

अभिव्याप्ति, स्त्री. (प्तिः) સર્વતવ્યાપ્તી, સર્વ ઠેકાણે ફેલાવ.

अभिशस्त, वि. (स्तःस्ता. स्तं.) બદનામી, નામોશી, અપમાન ભરેલું.

अभिशस्ति, स्त्री. (स्ति,) યાચના, દુઃખ, ઈજા.

अभिशाप, पु. (पः) બદદુવા, શાપ, મીથ્યા પાપોદ્ભાવન.

अभिषंग, पु. (गः) ગાળ આપવી, શાપ આપવો, ૨. તિરસ્કાર, ૩. પરાભવ. [૨. મદ્યસંધાન.

अभिषव, पु. (वः) ધર્મ સંબંધી ન્હાવું, બળી આપવું.

अभिशस्ति, स्त्री. (स्तिः) યાચના, દુઃખ ઈજા.

अभिषेणन, न. (नं) દુશમનની સાંમે બળકર લઇને જવું.
अभिष्टुत, वि. (तः ता. तं.) સ્તુતી પામેલો.
अभिसंपात, पु. (तः) લઢાઇ, યુદ્ધ, જંગ. [સંયુક્ત.
अभिसंहत. वि. (तः ता. तं.) જોડેલું, એક કરેલું,
अभिसर, पु. (रः) અનુચર, ચાકર.
अभिसारिका, स्त्री. (का.) યારના હુકમથી ઠરાવેલી જગોએ જનારી બૈરી.
अभिहर. वि. (रः रा. रं.) લઇ જનારો, ચોર, લુટનારો. [મેલો, પરાજય થયલો.
अभिहत, वि. (तः ता. तं) હારી ગએલો, પરાભવ પા-
अभिहार, पु. (रः) ચોરી કરવી, ૨. ફરીયાદ.
अभिहित, वि. (तः ता. तं.) કહેલો, ગરીબ થઇ ગયલો
अभीक, वि. (कः का. कं.) કામાતુર, કામી.
अभीक्ष्ण, अ. નિરંતર, વારંવાર, હમેશાં.
अभीप्सित, वि. (तः ता. तं.) ઇષ્ટ, પ્રીય, દોસ્ત, મીત્રી ૨. ઇચ્છિત.
अभीर, पु. (रः) આહીર, ગોવાલ, ગવળી.
अभीरु, स्त्री. (रुः) વનસ્પતીમાં સહસ્ર મૂળી, સતાવરી, वि. (रुः रुः रु.) ધીટ, છાતીવાળો, હીમ્મત વાળો, બીકણ નહી તે. [તાવરી જેને કેહેછે તે.
अभीरुपत्री, स्त्री. (त्री.) વનસ્પતીમાં સહસ્રમુળી, સ-
अभीषंग, पु. (गः) ગાળો આપવી.
अभीषु, पु. (षु.) દોરી. ૨. કીરણ.
अभीष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) અત્યંત પ્રીય, ઘણો વહાલો.
अंभोरुह, न. (ह) કમળ.
अभ्यग्र. वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) પાસે, આગળ, નજીક.
अभ्यंजन. न. (नं) શરીરે ચોલવાનું તેલ.
अभ्यंतर. न. (रं.) વચલો ભાગ, ૨. પોલાણ.
अभ्यमित. वि. (तः ता. तं.) રોગી, આજારી, બીમાર.
अभ्यमित्रीण, पु. (णः) છાતીવાન, હીમ્મતવાન, રણજીત, સામર્થ્ય, શત્રુ સામે લડવા જાય તે.
अभ्यमित्रीय, पु. (यः) જયશીલ, છાતીવાન, હીમ્મતવાન.
अभ्यमित्र्य, पु. (त्र्यः) સંગ્રામમાં જય મેળવનારો, હીમ્મતવાન, છાતીવાન
अभ्यर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) પાસે, આગલ, નજીક.
अभ्यवकर्षण, न. (णं) ખેંચી બાહેર કાઢવું, ૨. શલ્ય કાઢિનાખવું.
अभ्यवस्कंदन, न. (नं.) કપટથી કીધેલો પ્રવેશ.
अभ्यर्हित. वि. (तः ता. तं.) જેને દુઃખ—વિપત્તીથઇ તે. [સન્માન.
अभ्यर्हणीयता. स्त्री. (ता.) માન, સત્કાર, આદર,
अभ्यवहृत, वि. (तः ता. तं.) ભક્ષણકીધેલું, ખાધેલું.
अभ्याख्यान, न. (नं.) તોહોમત, અસત્યાક્ષેપ.
अभ्यागम, पु. (मः) લઢાઇ, જંગ, યુદ્ધ.
अभ्यागारिक, वि. (कः का. कं.) પોતીકા કુટંબને પોસવા સારૂ ઉદ્યોગ કરનારો, કુટંબ પોષણાદિ કામ કરનાર.
अभ्यादान, न. (नं.) આરંભ, શરૂઆત. [માંદો.
अभ्यांत, वि. (तः ता. तं.) રોગી, આજારી, બિમાર,
अभ्यामर्द, पु. (र्दः) જંગ, લઢાઇ, યુદ્ધ.
अभ्याश, वि. (शः शा. शं.) પાસે, આગળ, નજીક.
अभ्यास, वि. (सः सा.सं.) પાસે, આગળ, નજીક. पु. (सः) મેહનત, શીખવું.
अभ्यासादन, न. (नं.) કપટથી કરેલો પ્રવેશ.
अभ्याहार, पु. (रः) ચોરી, ઉભું થવું.
अभ्युत्थान, न. (नं.) તાજીમ કરવી, માન આપવો.
अभ्युदित, पु. (तः) સુરજ ઉગતી વખતે સુતેલો પુરૂષ.
अभ्युपगम, पु. (मः) સ્વિકાર, આંગીકાર.
अभ्युपपत्ति, स्त्री. (त्तिः) સ્વિકાર, આંગીકાર.
अभ्युष, पु. (षः) રોટલી, પોળી.
अभ्यूष, पु. (षः) રોટલી, પોળી.
अभ्योष, पु. (षः) રોટલી, પોળી.
अभ्र, न. (भ्रं.) આકાશ, આશમાન, વાદળાં.
अभूतशत्रु. वि. (त्रुः त्रुः त्रु.) જેનો કોઇ પણ દુસમીન નથી તે, જગમીત્ર, સહુનો દોસ.
अभ्रक, न. (कं) આભ્રક, આભ્રખ.
अभ्रपुष्प, पु. (ष्पः) નેતરનુ ઝાડ.
अभ्रमातंग, पु. (गः) ઐરાવત નામનો ઇંદ્રનો હાથી.
अभ्रमुवल्लभ, पु. (भः) ઐરાવત, ઇંદ્રનો હાથી.
अभ्रि, स्त्री. (भ्रिः) વહાણમાંનો મેલ કાઢવાનો લાકડાનો કટોરો—વાસણ. [થએલો.
अभ्रिय, वि. (यः या. यं.) વાદળામાંથી ઉપજેલો—પેદા
अभ्रमु, स्त्री. (मुः) ઐરાવતની સ્ત્રી.
अभ्रेष, पु. (षः) નીતિ.
अमल, न. (त्रं.) વાશણ, ઠામ.

अमास्विनम्. वि. (स्वा. स्विनी. स्वि.) वीચાર વગરનો, મુરખ, पु. (स्त्री.) રાક્ષસ, રાખસ.
अमर, पु. (रः) દેવ.
अमरावती, स्त्री. (ती) ઇંદ્રની નગરી.
अमर्त्य, पु. (र्त्यः) દેવ.
अमर्ष, पु. (र्षः) રીસ, ક્રોધ. [પીલ.
अमर्षण, वि. (णः णी. णं.) રીશવાળો, કોપશીલ, કોપીલ.
अमल, न. (लं) આભ્રક, આભ્રખ, ૨. वि. (लः ला. लं.) નિર્મળ, સાફ. [તે, સાફ દીલનો.
अमलात्मन्. वि. (त्मा. त्मा. त्म.) જેનું મન સાફ
अमला, स्त्री. (ला) ભોંઈ આમળી—જાનું ઝાડ.
अमांस, वि. (सः सा. सं.) નાતવાન, અશક્ત, નબળો.
अमा, अ. પાસે, નજીક, સાથે, ૨. स्त्री. (मा) આમ વાસ્યા તિથિ, અમાંસ.
अमाया. स्त्री. (या.) ખરોપણો, ભાવાર્થ, અકપટ, કપટ વગરનો.
अमात्य, पु. (त्यः) બુદ્ધિની મદત કરનારો, પ્રધાન.
अमावस्या, स्त्री. (स्या) અમાંસ.
अमावास्या, स्त्री. (स्या.) અમાંસ.
अमित, वि. (तः ता. तं.) અપરંપાર, ઘણું. [છે તે.
अमिततेजस्. वि. (जाः जाः जः) જેને અપાર તેજ
अमित्र, पु. (त्रः) દુસમન, શત્રુ. [પરલોક.
अमुत्र, अ. આવતા જન્મમાં, બીજી જીંદગીમાં,
अमृणाल, न. (लं) વનસ્પતીમાં કાળા વાળાનાં મુળીયાં. [બાકી રહેલું ઘી.
अमृत, न. (तं.) મોક્ષ, મુક્તી, ૨. પાણી, જળ, ૩. યજ્ઞનુ
अमृतमय, वि. (यः या. यं.) જેના પાસે અમરૂત છે તે. [ઉત્પત્તિથઈ છે તે.
अमृतभू, वि. (भूः भूः भू.) અમરૂતથી જેની ઉ-
अमृता, स्त्री. (ता.) આમળાનું ઝાડ, ગળોનો વેલો, હરડાંનું ઝાડ.
अमृतान्धस्, पु. (न्धाः) દેવ.
अमोघा, स्त्री. (घा.) વનસ્પતીમાં જેને પહાડમુળ કેહે છે તે, વાવડીંગનું ઝાડ.
अम्मय, वि. (यः या. यं.) જળમય, પાણીમય.
अम्ल, वि. (म्लः म्ला. म्लं) ખાટું.
अम्ललोणिका, स्त्री. (का.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
अम्लवेतस, पु. (सः) એક જાતની નેતર છે.

अम्लान, वि. (नः ना. नं.) સુકેલું નહીં ૨. पु. કાંટા અસીળયાનું ઝાડ, કોરંટક.
अम्लिका, स्त्री. (का.) આંબલીનું ઝાડ.
अम्लीका, स्त्री. (का.) આંબલીનું ઝાડ.
अमेध्यकुणपाशिन्. वि. (शी. शिनी. शि.) [illegible] ખનારો, મુડદાંડ ખાનારો.
अमोघदृष्टि. वि. (ष्टिः ष्टिः ष्टि.) જેની નજર [illegible] તે, જેની દૃષ્ટી સારીછે તે.
अमोघवाञ्छित. (तः ता. तं.) જેની આશા કોઈ વખતે ભંગ થઈ નથી તે.
अय, पु. (यः) સારૂં નસીબ.
अयथापूर्व. वि. (र्वः र्वा. र्वं.) જેને આગલો [illegible] લો નથી તે. [૩. દક્ષિણાયન, ઉત્તરાયણ.
अयन, न (नं.) રસ્તો, માર્ગ, ૨. [illegible], અયન,
अयस्, न. (यः) લોહોડું.
अयःपान. न. (नं.) નરક.
अयि, अ. કોમળ મંત્રણે ઉ. अयिप्रिये
अयोग्र, न. (ग्रं.) મુસળ, મુસલું.
अर, न. (रं.) પૈડાંનો આર—આરો, ૨. શીઘ્ર.
अरघट्ट, पु. (ट्टः) એક જાતનો કુવો, ૨. રેંટ.
अरटु, पु (टुः) દીંડાનું ઝાડ, રૂપીમાનનું ઝાડ.
अरण. न. (णं.) આસરો, આશ્રો. ૨. શરણ. [લાક
अरणि, पु. (णिः) અગ્ની ઉત્પન્ન કરવાસારૂ ઘસવા
अरणी, स्त्री. (णी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अरण्य, न. (ण्यं.) રાન, જંગલ, વન.
अरण्यानी, स्त्री. (नी.) મોહોટું જંગલ.
अरतिज्ञ. वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) જે પ્રીતિને ન જાણે
अरम, न. (मं.) આંખનો રોગ.
अरर, न. (रं.) બારણું, બાર, કમાડ.
अरारि, स्त्री. (रिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अररी, स्त्री. (री.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [અરડુસો
अरलु, पु. (लुः) ટેંટુનું ઝાડ, ૨. મહારૂખ, મોહો
अरविंद, न. (दं.) पु. (दः) કમળ.
अराति, पु. (तिः) શત્રુ, દુશમન, વેરી.
अराल, वि. (लः ला. लं.) વાંકું.
अरि, पु. (रिः) શત્રુ, દુશમન, વેરી.
अरिक्त. वि. (क्तः क्ता. क्तं.) ભરાએલું, પૂર્ણ, ખાલી નહીં તે.

त्र, न. (त्रं) વહાણનું સુખાણ.
रिमेद, पु. (दः) દુર્ગંધવાળા ખેરનું ઝાડ.
रिष्ट, न. (ष्टं) સુવાવડીનો ઓરડો, ૨. છાસ, ૩. पु. (ष्टः) અરીઠાનું ઝાડ, ૪. લીંબડાનું ઝાડ, ૫. લસણ, ૬. કાગડો. ૭. અશુભ, ૮. મદ્યવિશેષ, ૯. મરણ ચીન્હ. [જેની બુદ્ધિ ફરી જાયછે તે.
रिष्टदुष्टधी, वि. (धीः धीः धं.) મરણ નજીક આવ્યાથી
रत्नि, स्त्री. पु. (त्निः त्नि.) એક હાથ લાબું, એટલે ટચલી આંગળીના છેડાથી કોણીસુધી.
अरुण, पु. (णः) સુરજ, સુરજનો સારથી, वि. (णः णा. णं.) કપિલરંગ, રતાસવાળા રંગનું.
अरुणा, स्त्री. (णा.) એક મજીઠ જાતની ઓષધી છે તે રંગવાના કામમાંપણ આવેછે. [લાલ આખ્યવાળો.
अरुणेक्षण, वि. (णः णा. णं.) જેની આંખ લાલ છે તે,
अरुंतुद, वि. (दः दा. दं.) મર્મ ભેદ કરનાર.
अरुष्कर, पु. (रः) ભીલામાનું ઝાડ. वि. (रः रा. रं.) જખમ કરનારૂં, વરણ કરનાર.
अरुस्, न. (रुः) કાપો, નાસુર, જખમ, વરણ.
अरूप, वि. (पः पा. पं.) નહીં જોએલું, અદૃષ્ટ.
अरूपिन्, वि. (पी. पिणी. पि.) જેને આકારતથા પરનથીતે.
अरोक, वि. (कः का. कं.) ઝાંખું, તેજવગરનું.
अर्क, पु. (र्कः) સુરજ, ૨. આકડાનું ઝાડ, ૩. સ્ફાટીકમણી, ૪. તાંબુ, ૫. ઇંદ્ર.
अर्कपर्ण, पु. (र्णः) આકડાનું ઝાડ.
अर्कबंधु, पु. (धुः) બુદ્ધના એક અવતારનો ભેદછે.
अर्काह्व, पु. (ह्वः) આકડાનું ઝાડ. [દેવાની ભોગલ.
अर्गल, न. स्त्री. (लं. ला. ली.) બારણાંને આડી
अर्घ, पु. (र्घः) પૂજાવિધિ, ૨. મુલ, કીંમત.
अर्घ्य, वि. (र्घ्यः र्घ्या. र्घ्यं.) પુજામા જે પાણીની અંજળી આપી સન્માન કરેછે તે.
अर्चा, स्त्री. (र्चा) પૂજા, ૨. પ્રતીમા.
अर्चाविडंबन, न. (नं.) ડાંભીક—ખોટી પુજાકરવીતે.
अर्चि, स्त्री. (र्चिः) અગ્નીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
अर्चित, वि. (तः ता. तं.) પૂજીત, પૂજેલો.
अर्चिस्, न. (र्चिः) અગ્નીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
अर्जक, पु. (कः) જે બાવળનું ઝાડ તથા ફુલ સફેદ હોય તેવો બાવળ वि, (कः क कं) સંપાદન કરનારો.
अर्जन, न. (नं) નફો, ફાયદો, સંપાદન.

अर्जुन, वि. (नः ना. नं.) સફેદ, ચોખ્ખું, न, (नं.) ઘાસ, ૨. અરજુનનામનું ઝાડ. ૩. અર્જુન પાંડવ.
अर्जुनी, स्त्री. (नी.) ગાય.
अर्णव, पु. (वः) સમુદ્ર, દરીયો.
अर्णस्, न. (र्णः) પાણી, જળ. [ઝાડ.
अर्तगल, पु. (लः) આશમાની રંગના ફુલનું કોરેટાનું
अर्तन, न. (नं) નીંદા, બદગોઇ.
अर्ति, स्त्री. (र्तिः) કામઠાનો છેડો, ૨. પીડા.
अर्थ, पु. (र्थः) દ્રવ્ય, ધન, ૨. વસ્તુ, ૩. નિવૃત્તિ, ૪. પ્રયોજન, ૫. વિષય, ૬. પ્રકાર, ૭. હેતુ. [હિત ભરેલું.
अर्थकृत्, वि. (कृत्.) ફાયદો ભરેલું, હીતકારક,
अर्थबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) આપસ્વાર્થી, પોતાકુંજ હેત જોનારો.
अर्थना, स्त्री. (ना) યાચના, માગણી, ભીખ, યાચ્ના.
अर्थप्रयोग, पु. (गः) વ્યાજ, વીયાજ, વેપાર.
अर्थत्व, न. (त्वं.) હેતુ, મનોરથ.
अर्थद, वि. (दः दा. दं.) ઇચ્છીત આપનારો, ઇચ્છા પ્રમાણે આપનારો. [નીતિ.
अर्थशास्त्र, न (स्त्रं.) નીતીશાસ્ત્ર, નીતિવિદ્યા, રાજ-
अर्थिन्, पु. (र्थि) શેવક, ચાકર, ૨. ભીખારી, યાચક.
अर्थ्य, न (र्थ्यं) શીલાજીત, वि. (र्थ्यः र्थ्या. र्थ्यं.) બુદ્ધિમાન, નીતિવાન.
अर्थेहा, स्त्री. (हा.) પૈસાવીશેની જે આશા તે.
अर्द्यमान, वि. (नः ना. नं.) જેને દુઃખ થયુંછે તે, જેને કલેશ થયાછે તે, જેને વિપત્તી થઇછે તે.
अर्दना, स्त्री. (ना.) યાચના, માગણી, ભીખ.
अर्दनि, पु. (निः) દેવતા, વસ્તેવ.
अर्दित, वि. (तः ता. तं.) પ્રાર્થના કરેલ.
अर्द्ध, पु. (र्द्धः) સમ ભાગે તુકડો, નીમે, न. (र्द्धं) એક ચીજના બેશરખા કરેલા કટકામાહેલો એક.
अर्द्धचंद्रा, स्त्री. (द्रा) એક જાતની વનસ્પતી છે.
अर्द्धर्च, पु. (र्चः) न. (र्चं) વેદમાહેની ઋચાનો અરધો ભાગ, અરધો ભાગ, ઋચાનો અર્ધ.
अर्द्धनाव, न. (वं) અરધું વહાણ.
अर्द्धरात्र, पु. (त्रः) અરધી રાત, મધ્યરાત્ર.
अर्द्धहार पु. (रः) ચોશઠ સરની સાંકળી, બાર સરનોમોતીનો હાર.
अर्द्धोरुक, न. (कं.) ચણીયો, વસ્ત્ર વિશેષ.

અર્બુદ, પુ. (दः) સંખ્યા, દશ કરોડ, માસ કાઢવાની સોટી, લાકડાનો આંકુ. ન. પુ. (द. दः) એક જાતનો રોગ છે.

અર્ભક, પુ. (कः) બાળક, છોકરાં.

અર્મ, ન. પુ. (र्मं. र्मः) આંખનો રોગ—દરદ.

અર્ય, પુ. (र्यः) વૈશ્ય, પ્રભુ, યજમાન, જજમાન.

અર્યમન્, પુ. (मा) શુરજ, સૂર્ય.

અર્યા, સ્ત્રી. (र्या.) વૈશ્ય જાતની સ્ત્રી.

અર્યાણી, સ્ત્રી. (णी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અર્યી, સ્ત્રી. (र्यी) વૈશ્યની સ્ત્રી.

અર્વન્, પુ. (र्वा.) ઘોડો, વિ. (र्वा. र्व ती. र्वत्.) ઘોડી, ૨. નીચ. ૩. કુટણી.

અર્વાક્, અ. પાસે, નજીક, પેહેલેથી.

અર્શ, પુ. (र्शः) મુળવ્યાધીનો રોગ, હરસનો રોગ.

અર્શસ, વિ. (सः सा. सं.) જેને મુળવ્યાધી રોગ થયો હોય તે, હરસનો રોગી.

અર્શસ્, ન. (र्शः) મુળવ્યધી રોગ.

અર્શોઘ્ન, પુ. (घ्नः) સૂરણ.

અર્હણા, સ્ત્રી. (णा) પુજા.

અર્હિત, વિ. (तः ता. तं.) પુજેલ, પુજેલો, પુજાએલો.

અલં, અ. અલંકાર, પરીપૂર્ણતા, સામર્થ્ય, નિવારણ.

અલ, ન. (लंः) હરતાળ, હરીતાળ.

અલક, પુ. (कः) માથાના વાળના ગુછળીવાલા લટકતાવાળ ૨. શીકારી કુત્રો.

અલકા, સ્ત્રી. (का.) કુબેરની નગરી.

અલંતમ, વિ. (मः मा. मं.) શક્તિમાન.

અલક્ત, પુ. (क्तः) લાખ.

અલગર્દ, પુ. (र्दः) પાણીમાનો શાપ, ૨. કાલીજળો.

અલગર્દ્ધ, પુ. (र्द्धः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ભાયમાન.

અલંકારિષ્ણુ, વિ. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) શોભા આપનારૂં, શો-

અલંકર્તૃ, વિ. (र्ता. र्त्री. र्तृ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અલંકર્મીણ, વિ. (णः णा. णं.) કામ કરવા વીશે સમર્થ.

અલંકાર, પુ. (रः) ભુષણ, કપડાં, ઘરેણાં.

અલંકૃત, વિ. (तः ता. तं.) ભુષણયુક્ત, સોભાયમાન.

અલંક્રિયા, સ્ત્રી. (या.) શૃગારવું, શોભાડવું.

અલંજર, પુ. (रः) ગોળો, મ્હોટું માટલું.

અલંપટ, વિ. (टः टा. टं.) જેને કામ બુદ્ધિ નથી તે, જેને કામની ઈચ્છા નથી તે. [ઈછંદ વગરનો.

અલબ્ધનાથ, વિ. (थः था. थं.) અનાથ, દોસ્ત—ભા-

અલબ્ધાભીપ્સિત, વિ. (तः ता. तं.) જેની ઈચ્છા પ્ર-માણે મલ્યું નહીં તે. [શિકારી કુતરો.

અલર્ક, પુ. (र्कः) સફેદ ફુલવાલા આકડાનું ઝાડ, ૨.

અલવાલ, ન. (लं.) ક્યારો, ઝાડને પાણી પાવાસારૂ તેના થડ આગળ જે મટોડીની પાળ કરેછે તે.

અલસ, વિ. (सः सा. सं.) આળસુ, સુસ્ત. [જોએલું.

અલક્ષિત, વિ. (तः ता. तं.) જેને જોયું નથી તે, વગર

અલક્ષિતાંતક, વિ. (कः का. कं.) એકાએક જે મુવો—મરચો તે. [ગઓ તે.

અલક્ષ્યગતિ, વિ. (तिः तिः ति-) વગર જોઈને જે

અલક્ષ્યાલિંગ, વિ. (गः गा. गं.) જેનો વેશ લક્ષમાં આવતો નથી તે, ગુપ્તરૂપી.

અલાત, ન. (तं) ઉખાડીઊ, બળતું લાકડું.

અલાબુ, પુ. (बुः) તુંબડું.

અલાબૂ, પુ. (बू.) ઉપલો શબ્દ જુવો

અલિ, પુ. (लिः) વીછી, વીછુ, ૨. ભમરો.

અલિક, ન. (कं) કપાળ, લલાટ.

અલિંજર, પુ. (रः) ગોળો, મોહોટૂં માટલું.

અલિન્, પુ. (लि) ભમરો.

અલિંદ, પુ. (दः) દરવાજાની બાહેરની જગો.

અલીક, વિ. (कः क. कं.) અપ્રિય, ૨. ન. (कं.) જુઠું, અનૃત, અસત્ય. [તેજ વોછું નથી થયું તે.

અલુપ્તમહિમન્, વિ. (मा. मा. मं.) તેજવાળું, જેનું

અલ્પ, વિ. (ल्प. ल्पा. ल्पं.) ન્હાનું, ૨. થોડું. [વગરનું.

અલ્પચેષ્ટિત, વિ. (तः ता. तं.) અચેતન, જડ, અચેષ્ટ, જી

અલ્પમધ્યમ, વિ. (मः मा. मं.) જેનો વચલો ભાગ ઝીણો તે, સહીની કેડ—કમર જેવું.

અલ્પમારિષ, પુ. (षः) તાંજળજાનીભાજી.

અલ્પસરસ્, ન. (रः) ન્હાનું તળાવ.

અલ્પિષ્ઠ, વિ. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણું ન્હાનું. [થોડી છે તે

અલ્પિષ્ઠકીર્ત્તિ, વિ. (र्त्तिः र्त्तिः र्त्ति.) જેની કીર્ત્તિ ઘણી

અલ્પીયસ્, વિ. (यान्. यसी. यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અવકર, પુ. (रः) કચરો.

અવકીર્ણિન્, વિ. (र्णी. र्णिनी. र्णि.) વૃતભંગ થએલો.

અવકૃષ્ટ, વિ. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) બહાર કાઢેલો, ખેંચી કાહાડેલ

અવકેશિન્, વિ. (शी. शिनी. शि.) ફળવગર, ફળરહીત

અવક્રય, પુ. (यः) કિંમત, મૂલ. [થયેલો, અવમાનિ

અવગણિત, વિ. (तः ता. तं.) અપમાન થએલો, બેઆબ

अवगत, वि. (तः ता. तं.) જાણીતો, જાણેલો. [કીર્તિ-
अवगीत, वि. (तः ता. तं) નિંદાત, ૨. न. (तं) અપ-
अवग्रह, पु.(हः) પુષ્કળ વરસાદ વરસવો, ૨. હાથીનું
કપાળ, ૩. જોરથી ચીસપડવી.
अवग्राह, पु. (हः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [કીધેલું.
अवचूर्णित, वि. (तः ता. तं.) ચોળી-કચરી નાખેલું,ભૂકો
अवज्ञा, स्त्री. (ज्ञा) અનાદર, અપમાન, બેઆબરૂ.
अवज्ञात, वि. (तः ता. तं) અપમાનથએલો, બેઆ-
બરૂ થએલો.
अवट, पु. (टः) દર, ખાડો.
अवटनिरोधन, पु. (नः) એક જાતનો નરક છે.
अवटीट, वि. (टः टा. टं.) ચપટા નાકવાળો, ચીબો.
अवटु, पु. (टुः) ગરદનપરનો ઊંચો ભાગ.
अवतंस, पु. (सः) માથાના ઘરેણાં, કાનનાં ઘરેણાં.
अवतमस, न. (सं.) થોડું અંધારૂં. [જન્મનો ભેદ.
अवतारभेद, पु. (दः) ઊત્પત્તીનો ભેદ, પેદાશનો ભેદ,
अवतीर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) કરજ- ઉપકાર વીગેરે
માંથી જે છુટો તે. [સુવાવડી.
अवतोका, स्त्री. (का.) અકસ્માત ગર્ભપાત થયેલી
अवदंश, पु. (शः) દારૂ પીધા પછી તે પર જે ચણા
વીગેરે ખાધામાં આવેછે તે ખાવું, ઠુંગો.
अवदात, वि. (तः ता. तं.) સફેદ, ધોળો, ૨. પીળું, ૩.
નિર્મળ,સ્વચ્છ. [પૂર્વ ચરીતર, પૂર્વના ચરીતર.
अवदान, न. (नं.) આગલનું ચરીત, ૨.સારૂકામ,ભૂત,
अवदारण, न. (णं.) કોદાળી, મતોડી ખોદવાનું એક
હથીઆર, કુદાલ.
अवदाह, न. (हं) કાળાવાળાનાં મૂળ.
अवदीर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) જલદી પીગળી જાય તેવું,
દ્રવીભૂત. [(द्यं.) પાપ.
अवद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) નીચો, હલકો, નીચ. नं.
अवध्मायमान, वि. (नः ना. नं.) વાસણમાં ભરેલું.
अवधि, पु. (धी.) સીમ, મર્યાદા, ૨. ખાડો, દર.
अवधूतवेश,वि.(शः शा. शं.) જેને કપડાંનો ત્યાગ કીધો તે.
अवध्वस्त , वि. (स्तः स्ता. स्तं.) ચુથાએલું, મરડાએલું.
अवन, न. (नं.) રક્ષણ, ૨. તૃપ્તી.
अवनत, वि. (तः ता. तं) નમ્ર, નમેલું.
अवनमर्षिन्, वि. (र्षी. र्षिणी. र्षि.) જે નમ્ર થતો તે.
अवनाट, वि. (टः टा टं.) ચપટા નાકવાળો, ચીબો.

अवनाय, पु. (यः) નીચે લઈ જવું.
अवनि, स्त्री. (निः) પૃથ્વી. [ડ્યો તે.
अवनिगत, वि. (तः ता. तं.) જમીન ઉપર જે પ-
अवनिचर, वि. (रः रा. रं.) પૃથ્વી ઉપર ભટકતો
ફરનારો. [રેલું, ચોખ્ખું કરેલું.
अवनिज्यमान, वि. (नः ना. नं.) ધોએલું, સાફ ક-
अवनिमंडल, न. (लं.) પૃથ્વીમંડળ, ભુગોલ.
अवनी, स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अवभार्जित, वि. (तः ता. तं.) સેકેલું, ઉનુ કરેલું.
अवंतिसोम, न.(मं) ખાટી કાંજી,વાસી કાંજી. [વેછે તે.
अवंध्य, वि.(ध्यः ध्या. ध्यं.) વખતસર જે ઝાડને ફળ આ-
अवभृथ, पु. (थः) યજ્ઞમાં દીક્ષાસમાપ્તી સારૂ જે છેલ્લે
સ્નાન કરેછે તે. [૨. તુટીપડેલું.
अवभ्रट, वि. (टः टा. टं.) ચપટા નાકવાળો, ચીબો,
अवम, वि. (मः मा. मं.) નીચો, હલકો, નીચ. [એલો.
अवमत, वि.(तः ता. तं.)અપમાન થએલો, બેઆબરૂ થ-
अवमर्द, पु. (र्दः) ઉજાડ કરવું,૨. દુઃખ દેવું.
अवमानना,स्त्री. (ना.) અપમાન, અનાદર. [થએલો.
अवमानित, वि. (तः ता. तं.) અપમાન થએલો, બેઆબરૂ
अवयव, पु. (वः)શરીરના હાથપગ વીગેરે જે ભાગ તે.
अवर, न. (रं) હાથીનો પાછલો ભાગ, वि. (रः रा.
रं.) પાછલો,૨.ન્હાનો,૩. છેલો.
अवरज, पु. (जः) ન્હાનો ભાઈ.
अवरति, स्त्री. (तिः) થોભવું, બંધ કરવું.
अवरवर्ण, वि. (र्णः) શુદ્ર. [વિશેષ.
अवराह, पु. (हः) એક જાતનું માછલું છે, જળચર
अवरीण, वि. (णः णा. णं.) નિંદાયેલો. [દેહવાળો.
अवरुद्धदेह, वि. (हः हा. हं.) જેણે દેહ ધાર્યો તે,
अवरुध्यमान, वि. (नः ना. नं.) ગોંધેલો.
अवरुरुत्समान, वि. (नः ना. नं.) પ્રવૃત્ત થવાની
અગર નીચે ઉતરવાની ઇચ્છા કરનારો.
अवरोध, पु. (धः) જનાનો, જનાનખાનું.
अवरोधन, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
अवरोह, पु. (हः) ઝાડની ડાળીનાં મુળીયાં જે વડને
તથા પીપળાને હોયછે તે, વડવાઈ.
अवर्ण, पु. (र्णः) નિંદા.
अवलक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ધોળો, સફેદ, શ્વેતવર્ણ.
अवल्गुज, पु. (जः) વનસ્પતીમાં બાવચી કહેછે તે.

अवलेखा, स्त्री. (खा.) शरीर शोभायमान करवुं, घरेणाथी तथा कपडाथी शोभयतुं करवुं.
अववाद, पु. (दः) निंदा, २. आज्ञा.
अवश्यं, अ. निश्चय करीने, इरादाथी.
अवश्यायं, पु. (यंः) थंडी, टहाड. [आश्रित.
अवष्टब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) बांधेलो, पासे, नजदीक,
अवष्टंभ, पु. (भः) गर्व, मगरुरी
अवसर, पु. (रः) प्रसंग, वख्त, संधी.
अवसान, न. (नं.) समाप्ति. [अनाजनो ढगलो, अगवत.
अवसित, वि. (तः ता. तं.) समाप्त, २. घास, घासवगरना
अवसितमति, वि. (तिः तिः तिं.) जे निराश थयो ते.
अवस्कर, पु. (रः) विष्टा, २. गुप्त, छानुं, ३. उपस्थ.
अवसृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) जेने कहाडी मुकयो ते.
अवस्तुदृश्, वि. (दृक्.) कइंज नथी एम जाणनारो, २. बराबर नही जाणनारो, बराबर अर्थ नही जाणनारो.
अवस्था, स्त्री. (स्था) स्थिती. [ते, स्थीर चीत्त.
अवस्थितमति, वि. (तिः तिः ति.) जेनी बुद्धि स्थीर
अवहितांजलि, (लिः लिः लि.) जेणे ओबो कीधो ते.
अवहितकरणकलाप, वि. (पः पा. पं.) जेने पोतीका इंद्रीओ जीत्या ते, पोतीका इंद्रीयो जीतनारो.
अवहित्था, स्त्री. (त्था) ढोंग, दंभ, मनमां जुदुं अने मोहोडे जुदुं, २. आकार गुप्त राखवो.
अवहेलन, न. (नं.) बेआब्रु, अनादर, अपमान.
अवाक्पुष्पी, स्त्री. (ष्पी.) एक जातनुं साक छे जेने सोपानी भाजी कहेछे ते, २. उधाफुली.
अवाकर, पु. (रः) टंकशाळ, टाकसाळ. [नंम्र माथानो.
अवाक्शिरस्, वि. (राः राः रः) जेनुं मांथु नंम्र ते,
अवाग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं) नमेलुं, नीचे मोह करेलुं, नंम्र.
अवाची, स्त्री. (ची.) दक्षण दिशा.
अवाचीन, वि. (नः ना. नं.) दक्षण दीशाए थएलो.
अवाच्, पु. (क्) मुंगो.
अवाच्य, न. (च्यं) अबद्ध भाषण, गाळ.
अवाग्भव, वि. (वः वा. वं.) दक्षण दीशाए थएलो.
अवार, न. (रं.) नदीनी आणीगमनो कीनारो.
अवासस्, वि. (साः साः सः) नागो, उघाडो.
अवि, स्त्री. (विः) अडकाएली बायडी, २. मेंढो, घेटो, गाडर, ३. डुंगर, पर्वत, ४. सूर्य, सूरज. [नथी ते.
अविकत्थ, वि. (त्थः त्था. त्थं.) जेने कशावीशे सक-वेहेम
अविकार, न. (रं.) जेने विकार नथी ते.
अविक्रिय, वि. (यः या. यं.) उपलो शब्द जुवो. [स्थीर ते.
अविखंडितमनस्, वि. (नाः नाः नः) जेनुं अंतकरण
अविघ्न, पु. (घ्नः) करमदानुं झाड.
अविघातगति, वि. (तिः तिः ति.) जेनी गती रोकाती नथी ते, जेनी गती पाछी कराती नथी ते. [एवुं काम.
अविच्छिन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) कोइवार हरकत थइ नथी
अवित, वि. (तः ता. तं.) रक्षीत, रक्षण कीधेलो. [नहीं ते.
अवितथाभिसंधि, वि. (धिः धिः धि.) जेनी दोस्ती वगर फोगट
अवितृप्तकाम, वि. (मः मा. मं.) जेनी इच्छा तृप्त-पुरी थइ नथी ते. [रोजनुं.
अविदासिन्, वि. (सी. सिनी. सि.) हमेशनुं, नीरंतर,
अविद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) काणा वगरनुं, जेने काणु नथी ते. २. जे समान—बरोबरीनो नहीं ते.
अविद्धकर्णी, स्त्री. (र्णी) वनस्पतीमां जेने पाडवली, पहाड मुळ केहेछे ते.
अविद्धदृश्, वि. (दृक्.) सर्व जोनारो. [पराक्रम ते.
अविद्धवर्चस, वि. (र्चाः र्चाः र्चः) जेनो घणोज मोटो
अविद्या, स्त्री. (द्या.) अज्ञान, मुरखाई.
अविनीत, वि. (तः ता. तं.) विनय वगरनो, मगरुर.
अविपक्वबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) जेनी बुद्धि पाकी—पुख्त थइ नथी ते.
अविपद्धतात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) विपत्ति थयाथी जेने दुःख थतुं नथी ते. [नथी ते.
अविप्रलब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) जेना वीशे कपट
अविरतं, अ. निरंतर, हमेशा.
अविलंबन, वि. (नः ना. नं.) जलदी जनारो.'
अविलंबित, वि. (तः ता. तं.) जलदी जनारो. न. (तं.) शीघ्र, झट. [च्छादीत.
अविलक्षित, वि. (तः ता. तं.) जे जोयुं नहीं ते, आ-
अविविक्तदृश्, वि. (दृक्.) इश्वरप्रमाणे जेनी नजर शर्वे ठेकाणे सरखी छे ते. [धुं ते.
अविवेककृत, वि. (तः ता. तं.) जेने गेर वीचारे की-
अविस्पष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) साफ अर्थ नहीं समजाए एवुं भाषण.
अवी, स्त्री. (वी.) अडकाएली स्त्री.
अवीरा, स्त्री. (रा.) वर अने दीकरा वगरनी स्त्री.
अवीचि, पु. (चिः) एक जातनुं नरक छे.

अवृहित, वि. (तः ता. तं.) थोडुं, जरा.
अवेक्षण, न. (णं.) जोवुं, भाळवुं.
अवेक्षा, स्त्री. (क्षा.) जोवुं. [णी खुसी ते.
अवेक्षणोत्सुक, वि. (कः का. कं.) जेने जोवावीसे ध-
अव्यक्त,पु. (क्तः) विष्णु, २. महादेव, ३. आत्मा.
वि. (क्तः क्ता. क्तं.) समजाए नहीं तेवुं, गुच्वण भरेलुं, अस्फुट.
अव्यक्तगति, वि. (तिः तिः ति.) संताइने फरनारो.
अव्यक्तपद, वि. (दः दा. दं.) अस्पस्ट ग्रंथ तथा वाक्य ते, गुच्वण भरेलो ग्रंथ तथा वाक्य.
अव्यक्तराग, वि. (गः गा. गं.) परोडीयाने वखते पूर्व दीशानो रंग देखाएछे तेवा रंगवालुं, रतासवाळुं, काइंक रातो वर्ण.
अव्यक्तवर्त्मन्, वि. (र्त्मा. र्त्मा. र्त्म.) गुप्त, जेनो मार्ग गुप्त—छानो छे ते.
अव्यक्तमार्गविद्, वि. (त्.द्) छानारस्तानी जेने खबर छे ते. २. भेद करनारो, छेदक, कापनारो, तोडनारो. [कहेछे ते, कवच.
अव्यंडा, स्त्री. (डा.) वनस्पतीमां जेने कुवली, कुडीरी
अव्यथा, स्त्री. (था.) हरडानुं झाड, वनस्पतीमां पद्मचारीणी,उत्तर देशे एने स्थल कमळनी कहेछे.
अव्यभिचारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) जे छीनाळ नहीं ते, जे व्यभीचारी नहीं ते.
अव्यय, न. (यं) पु. (यः) स्वर्ग, अव्यय, विभक्ति लिंग वचन सर्वमा समान एवो शब्द ते. [तरतज.
अव्यवधान, वि. (नः ना. नं.) खुल्लु, छानुं नहीं ते, २.
अव्यवहित,वि. (तः ता. तं.) पासे, नजीक. [बुद्धिवाळो.
अव्युत्पन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) काची बुद्धिनो, काची
अशठधी, वि. (धीः धीः धि.) शाचो, प्रमाणीक.
अंश, पु. (शः) भाग, हीस्सो.
अशन, न. (नं,) भक्षण करवुं, खावुं.
अशनाया, स्त्री. (या.) क्षुधा, भुख.
अशनायित, वि. (तः ता. तं.) भूख्यो, जेने भुख लागेलीछे ते. [यार, वीजळी.
अशनि, स्त्री. पु. (निः निः) वज्र नामनुं इंद्रनुंहथी-
अशित, वि. (तः ता. तं) भक्षीत, खाधेलू.
अशांतिकर, वि.(रः रा. रं.) अशुभकारक, शांती नहीं करनारो, खराब, अभद्र.
अशिश्वी,स्त्री.(श्वी)जेस्त्रीनेछोकराछैयांनथीतेस्त्री,वांझी.
अंशु, पु. (शुः) किरण.
अंशुक, न. (कं.) वस्त्र, कपडा. [खराब.
अशुभ, वि. (भः भा. भं.) जे सुखकारक नथी ते,
अंशुमती, स्त्री. (ती.) एक जातनी वनस्पती छे.
अंशुमत्, पु. (मान्.) सूर्य, सूरज.
अशुमत्फला, स्त्री. (ला.) केळ, केळानुं झाड. [नथी ते.
अशृण्य, वि. (ण्यः ण्या. ण्यं.) जे संभाळवाने लायिक
अशेष, वि. (षः षा. षं.) सर्व, आखुं, समग्र.
अशोक, पु. (कः) अशोकनुं झाड.
अशोकरोहिणी, स्त्री. (णी.) एक जातनी वनस्पती छे.
अश्मगर्भ, पु. (र्भः) एक जातनुं झवेर छे, पन्नुं.
अश्मज, न. (जं.) शिलाजीत, मुंबइ.
अश्मपुष्प, न. (ष्पं.) उपलो शब्द जुवो.
अश्मन्, पु. (श्मा) पथ्थर, दगड.
अश्मंत, न. (तं.) चुलो.
अश्मरी, स्त्री. (री.) पथरीनो रोग, मुत्रकृछ्रोग.
अश्मसार, न. पु. (रं. रः) लोहोडूं.
अश्रप, पु. (पः) राक्षस, राखस.
अश्रांत, अ. निरंतर, नित्य, हमेशां.
अश्रि, स्त्री. (श्रिः) तरवारनी धारनी बाजु.
अश्री, स्त्री. (श्री.) उपलो शब्द जुवो.
अश्रु, न. (श्रु.) आंसु, आंखमानु पाणी.
अश्रुकला, स्त्री. (ला.) आंसु, आंखनुं पाणी.
अश्रुलोचन, वि. (नः ना. नं.) जेनी आखमा पाणी आव्युं छे ते, पाणी भराएला आंख.
अश्रुमुच्, पु. (मुक्) खराब घोडो, जे घोडानी आंखमाथी हमेशा पाणी टपके छे तेवो घोडो.
अश्लील, वि (लः ला. लं.) अकीर्तीवान, बेअदब बोलवुं, शिथिल भाषण.
अश्व, पु. (श्वः) घोडो.
अश्वकर्णक, पु. (कः) सालनुं झाड.
अश्वत्थ, पु. (त्थः) पीपळो, पीपळनुं झाड.
अश्वयुज्, स्त्री. (क्.) अश्विनीनक्षत्र—नखेतर.
अश्ववडव, न. (वं.) घोडा घोडीनो जमाव.
पु. द्वि. (वौ) ब. (वाः) घोडा ने घोडी. [नथी ते.
अश्वस्तविद्. वि.(त्-द्.)आगळ सुं थसे ए जाण
अश्वा, स्त्री. (श्वा.) घोडी.

अश्वारोह, पु. (हः) સ્વાર, અસ્વાર, ઘોડાપર બેસવું.
अश्विनी, स्त्री. (नी.) અશ્વિની નક્ષત્ર,—નએતર.
अश्विनीसुत, पु. (तः) દેવોના વૈદ્ય, જે એને અશ્વિની કુમાર કરી કેહેછે તે બે જણ છે તેમાનો દરેક.
अश्विन्, पुं. द्वि. (नौ.) ઉપલો સબ્દ જુવો.
अश्विय, न. (यं) ઘોડાંનો જમાવ, ઘોડાનો સમુહ.
अषडक्षीण, पु.(णः) ગુપ્ત, છુપું.
अष्टमूर्त्ति,पु. (र्त्तिः) મહાદેવ. [ભવાનો પટ.
अष्टापद, न. पु. (दं.दः) સોનું, ૨. ચોપટ—સોગડે ૨-
अष्टीवत्, पु. (वान्) ઘુંટણ.
अंस, पु. (सः) ખાંધ.
असकृत, अ. વારંવાર. [નથી તે.
असंगिन्, वि. (गी. गिनी. गि.) જેને કોઇની દોસ્તી
असञ्जितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) સર્વ વાતથી જેનો આત્મા છુટો છે તે.
असती, स्त्री. (ती.) છીનાળ બૈરી, છીનાળ સ્ત્રી.
असतीसुत, पु. (तः) છીનાળ બાઇડીનો છોકરો.
असद्दृश्, वि. (दृक्.) જેની નજર ખરાબ તે, ખરાબ નજરનો, ૨. જેની આંખ ખરાબ તે.
असन, पु. (नः) એક જાતનુ ઝાડ છે. [લો.
असनपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ગોકરણનો વેલો, ગરણીનો વે
असंहत, पु. (तः) સોનાની સ્થિતિ વિશેષ. [ખરાબો.
असंनिधान, न. (नं.) દુર, લામ્બું, છેટે, ૨. નાષ,
असंप्रमाद, पु. (दः) કર્તવ્ય કર્મ વીસે જે તત્પરતાતે.
असमवेतरूप, न. अ० (पं.) ગેરવખતે, અકાળે, કામવગર, ૨. વાકુંતીકું, વાકું સુકું. [કરનારો.
असमीक्ष्यकारिन्, वि. (री. रिणी.)વીચાર કીધા વગરકામ
अंसल, वि. (लः ला. लं.) જાડો, દોંગો.
असि, पु. (सिः) તરવાર, તલવાર, ખડગ. [મુક્તી.
असंसृति, स्त्री. (तिः) પાછુ સંસારમા નઆવવું,
असाम्यातिशय, वि. (यः या. यं.) બધી વખતે સરખો તે, જેના સરખો તથા વધારે કોઇ નથી તે.
असार, वि. (रः रा. रं.) નિર્બળ, નાતવાન, કમકુવતી.
असिक्री, स्त्री. (क्रि.) જનાનખાનામાહેથી રાજાની સ્ત્રીના સંદેસા લઇજનારીજુવાન સ્ત્રી. [નીલવર્ણ.
असित, वि. (तः ता .तं.) આસમાની રંગનું, આસમાની,
असिधावक, पु. (कः) સીકલકર, શિલ્પીવિશેષ.
असिधेनुका, स्त्री. (का.) છરી, ચાકુ, ચપ્પુ.
असिपुत्री, स्त्री. (त्री.) છરી, ચાકુ, ચપ્પુ.
असिहेति, पु. (तिः) તરવાર વાળો, જમીયાવાળો.
असु, पु. नि.ब. (असवः) જીવ, પ્રાણ.
असुतृप्, वि. (पृ.) હીંસા કરનારો, હીંસક.
असुधारण, न. (णं.) પ્રાણ ધારણ.
असुप्तदृश्, वि. (दृक्.) સુતા છતાં જેની આંખ ઉઘાડી હોયછે તે, સર્વ જોનારો.
असुभृत्, पु. (त्.) પ્રાણી, જીવ.
असुर, पु. (रः) દૈત્ય, રાક્ષસ, રાખ્યસ.
असूर्क्षण, न. (र्णं) અપમાન, બેઆબ્રુ, અનાદર.
असूया, स्त्री. (या.) ગુણપર દોસનું તોહોમત લાવવું, ગુણઉપર દોષનો આરોપ કરવો, નિંદા.
असृक्धरा, स्त्री. (रा.) ચાંબડી.
असृग्दोह. वि. (हः हा. हं.) લોહી વેહેવણો.
असृङ्मिश्र, वि. (श्रः श्रा. श्रं.) જેનામા લોહી મળ્યું છે તે—મીશ્ર થયું છે તે.
असृज्, न. (क्) લોહી.
असेचनक, वि.(कः का.कं.)જે વસ્તુને જોવાથી મન ત્રુપ્ત નથી થતું અનેવધારેવાર જોવાની ઇચ્છાથાયછે તે.
असोम्यस्वर, वि. (रः रा. रं.) જેનો કાગડાના સ્વર પ્રમાણે ખરાબ સ્વર હોય તે. [નું, બેબંદ.
अस्थाणि, वि. (णिः णिः णि.) બેકેદ, પ્રતીબંધ વગર-
अस्कंदितव्रत, वि. (तः ता. तं.) ધારેલું વ્રત નહીં ભાંગનારો. [स्ता स्तं.) પ્રેરણા કીધેલો—કરેલો.
अस्त, पु. (स्तः) અસ્તાચલ નામનો પર્વત, वि. (स्तः
अस्तं, अ. આથમવું,જતુ રેહેવું,અદૃશ થવું,અદર્શન.
अस्तधी,वि. (धीः धीः धि.)અગ્નાની, મુરખ, બેવકુફ.
अस्ति, अ. હોવા પણું, છે, એ અર્થમાં.
अस्तु, अ. હો, રહો, થાઓ.
अस्त्र, न. (स्त्रं.) હથીયાર, શસ્ત્ર. [બંદ.
अस्त्रिन्, पु. (स्त्री.) ધનુરધર, તીરંદાજ, હથીયારવાળો-
अस्थिर, वि. (रः रा. रं.) ચંચળ, ચપળ, ઉતાવળો.
अस्पंद,वि.(दः दा. दं.)અચલ,સ્થીર,ચાલે નહીં એવું.
अस्पृष्टरजस्तमस्क, वि. (स्कः स्का. स्कं.) અતીશઇત જે સાફ તે એટલે જેને રજો ગુણ તથા તમો ગુણ સ્પર્શ કરતા નથી તે.
अस्पृष्टवान्हि, वि. (न्हिः न्हिः न्हि.) જેને અગ્નીનો સ્પર્શ નથી થયો તે, વગર બળેલું.

अस्फुटवाच्, पु. (वाक्) સમજાય નહીં તેવું બોલનારો.
अस्र, न. (स्रं) લોહી, ૨. આંશુ, આંખમાનું પાણી, પુ. (स्रः) ખુણો.
अस्रप, पु. (पः) રાક્ષસ, રાખ્ખસ.
अस्रु, न. (स्रू.) આંશુ, આંખ્ખમાંનુ પાણી.
अस्रुकलंबु, न. (बु.) આસુ, આંખનું પાણી.
अस्वच्छंद, वि. (दः दा. दं.) સ્વાધીન.
अस्वप्न, पु. (प्नः) દેવ. [અવાજ જેવો હોય તે.
अस्वर, वि. (रः रा. रं.) જેનો અવાજ કાગડાના
अहंयु, वि.(युः युः यु.) અહંકારી.
अहंकार, पु. (रः) ગર્વ, પતરાજ, ગરૂરી.
अहंकारवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) અહંકારી.
अहन्, न. (अहः) દાહાડો, દિવસ. [અહંકાર.
अहमहमिका, स्त्री. (का.) હું સમર્થ હું સમર્થ એવો
अहंपूर्विका, स्त्री. (का.) હું આગળ થાઊંછું એવા હોંશથી આગલ જઈને કરેલી લઢાઈ.
अहंमति, स्त्री. (तिः) અજ્ઞાની.
अहर्पति, पु. (तिः) સૂર્ય, સૂરજ.
अहर्मुख, न.(खं.)પ્રાતઃકાળ, બામદાદ, સહવાર, પ્રભાત.
अहस्कर, पु. (रः) સૂર્ય, સૂરજ. [લાગ્યેછે.
अहह, अ. અદ્ભુત, આશ્ચર્ય, દુઃખની વખતે બો-
अंहति, स्त्री. (तिः) દાન આપવું, બક્ષવું. [નથી તે.
अहतुक, वि. (कः का. कं.) જેનાવીસે કંઈ કારણ
अंहस्, न. (हः) પાપ.
अहार्य, पु. (र्यः) પહાડ, પર્વત, ડુંગર. [ખસ હતો.
अहि, पु. (हिः) સાપ, અહિનામનો એક દૈત્ય—રા-
अहित, पु. (तः) શત્રૂ, દુશમન, વેરી.
अहितुंडिक, पु. (कः) મદારી, ગારૂડી.
अहिभय, न. (यं.) પ્રધાનથી રાજાને જે બીહિક તે.
अहिभुज्, पु. (क्) ગરૂડ પક્ષી, મોર. [સાપે ડંખેલો.
अहिविदष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) જેને સાપ કરડયો છે તે,
अहेरु, स्त्री. (रुः) વનસ્પતીમાં જેને સતાવરી કેહેછે તે.
अहैयकृत्, (कृत.) અપ્રીય કરનારો. [દાહાડો.
अहोरात्र, पु. (त्रः) રાત ને દહાડો, ચોવીસ કલાકનો
अन्हाय, अ. જલદી, જલદ, ઉતાવળે.
अक्षरजुर्, पु. (जः) જેણે ઇશ્વરને જાણ્યો એવો સાધુ—તપશ્વી. [નો બંધ તે.
अज्ञानबंधन, न. (नं.) અવીદ્યાનો—અજ્ઞાન પણા-

आ. [''અ''કાર છે.

आ, એ સ્વરનો બીજો અક્ષર છે, અથવા દીર્ઘ
आ, अ. સ્મૃતિ, વાકય પૂર્ણ, ૨. દયા.
आ, अ. પીડા, ૨. કોપ, ૩. સંતાપ.
आङ्, अ. કિંચીત, અભિવ્યાપ્તિ, મર્યાદા.
आकंपित, वि. (तः ता. तं.) જરા ધ્રુજતો, કિંચિતકંપિત.
आकर, पु. (रः) રત્નની ખાણ. [રમવું, પાસા, બાજી.
आकर्ष, पु. (र्षः) પાસા, સોંગટા વીગેરે નિર્જીવ પદાર્થથી
आकल्प, पु. (ल्पः) ઘરેણાથી જે શોભા તે.
आकार, पु. (रः) આકૃતિ, આકાર, ઘાટ.
आकारगुप्ति, स्त्री. (प्तिः) શોક તથા દુઃખથી મોહ ઉત-રી ગયું હોય તે ઉતરેલું મોહ છુપાવવું.
आकारणा, स्त्री. (णा.) આમંત્રણ, તેડું, ન્હોત્રું, ઇજન.
आकाश, पु. (शः शं.) પોકળ, અવકાશ, આસમાન. [મીશ્રીત, વ્યાપ્ત.
आकीर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) ઘણુંજ મળેલું, અત્યંત
आकुल, वि. (लः ला. लं) થાકેલું, ગભરાએલું, વ્યાકુળ.
आकुलेंद्रिय, वि.(यः या. यं.)જેની ઇંદ્રીયો થાકેલીછે તે.
आकृष्टमानस, वि. (सः सा. सं.) ગાંડો થયેલો, માથુંફરેલો.
आक्रांतमति, वि. (तिः तिः ति.) જેના અંતઃકરણને ઘણું દુઃખ થયું છે તે.
आक्रीड, न. पु. (डं. डः) સ્ત્રીઓસાથે ક્રીડા કરવા સારૂં રાજાઓનું જુદું ઠેકાણું—મકાન.
आक्रोड, पु. (डः) ડુંગરી અખ્ખરોટનુ ઝાડ.
आक्रोश, पु. (शः) ગાળો દેવી.
आक्रोशन, न. (नं) ઉપરનો શબ્દ જુવો.
आक्रंद, पु. (दः) દુઃખીનો શબ્દ, ૨. રડવું, ૩. રક્ષણ કરનારો, ૪. બીક ભરેલી લઢાઈ.
आक्षारण, न. स्त्री. (णं. णा.)પારકી સ્ત્રી અને પારકો પુરૂષ એમના મૈથુન સંયોગ થાય તે વીશે લો-કોમાં વાત-ચર્ચા ચાલવી. [ન્યયાધીશ, નૈયાયિક.
आक्षपाद, पु. (दः) ન્યાય શાસ્ત્રી, ઇનસાફ કરનારો,
आक्षारित, वि. (तः ता. तं.) જેપર લોકોનો શક આવ્યોતે.
आक्षीव, पु. (वः) સરગવાનુ ઝાડ, શેગડો.
आक्षेप, पु. (पः) નિંદા, અજાએબ ભરેલો સવાલ.
आखंडल, पु. (लः) ઇંદ્ર.
आखिल्य, न. (ल्यं.) સંપૂર્ણપણું.
आखभूज्, पु. (क्) મીંદડું, બલાડું.

आखु, पु. (खुः) ઉંદર.

आखेट, पु. (टः) શીકાર.

आख्या, स्त्री. (ख्या) નામ.

आख्यात, वि. (तः ता, तं.) બોલેલું, કહેલું [પડી.

आख्यायिका, स्त्री. (का.) વાત, વાતની–વારતાની ચો-

आगतसाध्वस, वि. (सः सा. सं.) ધભરાએલો.

आगस्, न. (गः) અપરાધ, ચુક, પાપ.

आगंतु. वि. (तुः तु. तु.) અતીથિ.

आगार. न. (रं.) ઘર.

आगू. स्त्री. (गूः) સ્વીકાર, અંગીકાર.

आघोर्ण. वि. (र्णः र्णा. र्णं.) જે ઘૃત પીધું છે તે.

आक्षीब. वि. (बः बा. बं.) ફુગવાળું. ફુગયુક્ત. [રર તે.

आत्ममानिन्. वि. (नी. निनी. नि.) જે અતી ગર્વીષ્ટ-મગ_

आचमान. वि. (नः ना. नं.) ઠંડીથી તપેલો. [છે.

आतुरचित्त. वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જેનું અંતકરણ થાકીગયું

आग्नीध्र. पु. (ध्रः) એસમાં વરાવેલા બ્રાહ્મણ.

आग्रहायणिक. पु. (कः) માગસર મહીનો.

आग्रहायणी, स्त्री. (णी.) મૃગશિર નક્ષત્ર–નખેતર.

आ. अ. [illegible] કુબ્જ રાખવું તે. [વું કરમ.

आंगिक. वि. (कः का. कं.) શરીરના અવયવથી થએ-

आंगिरस. पु. (सः) બૃહસ્પતિ. [લઈ ને પીએડીએ તે.

आचमन. न. (नं.) જમવા સંબંધી કરવી વખતે હાથમાં પાણી

आचाम. पु. (मः) ભાતની કાંજી.

आचार्य. पु. (र्यः) વેદ મંત્ર નો અર્થ કરનાર.

आचार्या. स्त्री. (र्या.) વેદ મંત્રના અર્થ કરનારી સ્ત્રી.

आचार्यानी. स्त्री. (नी.) આચાર્યની બાયડી.

आ[illegible]. पु. ([illegible]) આઈ ગોળો. આડામાં લઈ જવાએ તેવો ગોળો [કપડાં પહેરવાં ઢાંકવું.

आच्छादन. न. (नं.) સ્વરૂપ નહીં દેખાય એવું કરવું.

आच्छुरितक. न. (कं) ઠારસુધાર અમીર હસવું તે.

आच्छेदन. न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

आच्छोदन. न. (नं.) શીકાર.

आजक. न. (कं.) બકરાનું ટોળું.

आजानेय. पु. (यः) ખાનદાની ઘોડો.

आजि. स्त्री. (जिः) લડાઈ [illegible] સપાટ ભુમી.

आजीव. पु. (वः) ઉપજીવન. ઉપજીવર.

आजू. स्त्री. (जूः) [illegible] નરકમાં નાખવું.

आज्ञा. स्त्री. (ज्ञा.) હુકમ.

आज्य, न. (ज्यं) ઘી.

आटि, पु. (टिः) આડી, અડઈ નામનો એક પક્ષી.

आडंबर, पु. (रः) સંગ્રામધ્વની, લઢાઈમાં લોકોનો ગોંગાટ થાએછે તે, સમારંભ, હાથી ચીસ પાડે છે તે, વાજાનો અવાજ.

आढक, पु. न. (कः कं.) પાયલી.

आढकिक, वि. (कः का. कं) આઢકનામનું ધાન્ય જે ખેતરમાં ઉપજેછે તે ખેતર.

आढकिका, स्त्री. (का.) તુવર, તુર નામનું અનાજ જેની દાળ થાયછે તે.

आढकी, स्त्री. (की.) તુવર, તુર.

आढ्य, वि. (ढ्यः ढ्या. ढ्यं) ઘણા ધનવાળો, પૈશાવાળો.

आणक, वि. (कः का. कं.) અધમ, અધર્મી, દુષ્ટ.

आणि, स्त्री. (णिः) ગાડીનું પૈડું પડી જાએ નહીં માટે તેના આગને છેડે ખીલી રાખેછે તે.

आतंक, पु. (कः) રોગ, ભય, બીક, સંતાપ. [કરવું.

आतंचन, न. (नं.) દુધમાં છાશ મેલવવી, વેગ, તૃપ્ત

आततायिन्, वि. (यी. यिनी. यि.) બખતર પહેરીને મારવા ને જે તઈયાર થયો તે.

आतप, पु. (पः) સૂર્યનો પ્રકાશ, તડકો.

आतपत्र, न. (त्रं) છત્રી. [તરફ જવાનો નોક

आतर, पु. (रः) ઉતાર, નોર, નદી વીગેરેમાંથી પેલી

आतायिन्, पु. (यी.) ઘાર, સમડી, ચીલ.

आतापिन्, पु. (पी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

आतिथेय. वि. (यः या. यं.) અતિથિઓથી દયાળુ. [વસ્તુ તે.

आतिथ्य. वि. (थ्यः थ्या. थ्यं.) અતિથીને સારૂં જે કરવું તથા

आतुर. वि. (रः रा. रं.) રોગી, આજારી, માંદો.

आतोद्य. न. (द्यं) વાજાંત્ર.

आत्तगर्व. वि. (र्वः र्वा. र्वं.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તે.

आत्रेयी. स्त्री. (यी.) આડકાએલી સ્ત્રી.

आत्तेषुकार्मुक. वि. (कः का. कं.) જેને ધનુષ બાણ ધારણ કીધાં છે તે.

आत्तशस्त्र, वि. (स्त्रः स्त्रा. स्त्रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

आत्मकेतु. पु. (तुः) આપનો ઉદ્યોગ, પોતાનો રોજગાર.

आत्मगुप्ता. स्त्री. (प्ता) કૌંચ. કુચ.

आत्मघोष. पु. (षः) કાગડો.

आत्मज. पु. (जः) દીકરો, પુત્ર. છોકરો.

आत्तगंध, वि. (धः धा. धं.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તેવો.
आत्मजा, स्त्री. (जा.) કંન્યા, દીકરી, છોકરી, પુત્રી.
आत्मतत्वावबोध, पु. (धः) ઇશ્વર વિષે જે જ્ઞાન તે.
आत्मतंत्र, वि. (त्रः त्रा. त्रं.) સ્વાધીન.
आत्मता, स्त्री. (ता.) જીવપણો, જીવતર. २. ઇશ્વર અને જીવ એનું એકપણું, અભેદ.
आत्मद, वि. (दः दा. दं.) પોતે આપનારો, ખુદ આપનારો.
आत्मद्रुह, वि. (ध्रुक्.) આત્મ ઘાતકી.
आत्मन्, पु. (त्मा.) દેહ, શરીર, २. યત્ન, ३. કૃતી, ४. ધીર, ५. બુદ્ધિ, ६. સ્વભાવ, ७. પરમાત્મા, ८. મન.
आत्मनिवेदन, न. (नं.) આત્મા ઇશ્વરાર્પણ કરવો એવો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
आत्मनिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) આત્મસ્વરૂપે જેનું અંતઃકરણ નિષ્ઠા લાગી છે તે.
आत्मपात, पु. (तः) આત્માનું પડવું—પતન થવું.
आत्मप्रदीप, वि. (पः पा. पं.) અંતઃકરણ પ્રજવલીત—ઝળકતું કરનારો.
आत्मप्रसादिन्, वि. (दि. दिनी. दि.) આત્માની તૃપ્તિ કરનારો, જીવને ખુસી કરનારો.
आत्मप्रज्ञप्ति, स्त्री. (प्तिः) આત્માવિષે જે જ્ઞાન તે.
आत्मभू, पु. (भूः) બ્રહ્મદેવ, २. મદન, કામદેવ.
आत्मंभरि, वि. (रिः रिः रिः) પોતીકું પેટ ભરનારો.
आत्ममूल, वि. (लः ला. लं.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન તે.
आत्मवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) પોતા પ્રમાણે આખ્ખું જોનારો, આત્મ જાણનારો. [જ્ઞાન તે.
आत्मवत्ता, स्त्री. (त्ता.) હું ઇશ્વરનો અંશ છું એવું જે
आत्मबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) મતલબ્યો, સ્વાર્થી, स्त्री. (द्धिः) કુદરતી બુદ્ધિ.
आत्मबोध, पु. (धः) આત્મરૂપ વિષે જે જ્ઞાન તે.
आत्मलाभ, पु. (भः) આત્મબોધથી જે આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થાએછે તે.
आत्मलिंग, न. (गं.) મહાદેવે કૈલાસે ભક્તોના હાથ થકી પુજા થવી માટે આત્મરૂપનોજ તત્વાંશ મૂર્તિ કરીને સરીરે રાખ્યું છે તે.
आत्मविद्या, स्त्री. (द्या.) વેદાંત વિદ્યા.
आत्मविश्वास, न. (सं.) આપનેજ પીડા કરી લેવી તે.
आत्मसंभव, वि. (वः वा. वं.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન થઓ તે.

आत्मसमर्पण, न. (णं.) આત્મા ઇશ્વરાર્પણ કરવો એવો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
आत्मसात्कृत, वि. (तः ता. तं.) આપણા આધીન કરેલું, પોતાના આધીન કરેલું.
आत्मस्थ, वि. (स्थः स्था. स्थं.) આત્મસ્વરૂપે જે સ્થીર તે.
आत्महेतु, वि. (तुः तुः तु.) જેને પોતેજ કારણ, જેનું કારણ પોતેજ તે. [દીસવું.
आत्मभास, पु. (सः) પોતા જેવું દેખવું, પોતા જેવું
आत्माराम, वि. (मः मा. मं.) આત્મ લાભથી જે આનંદમાનીને બીજા સુખ વિશે ઇચ્છા નથી તે.
आत्मावस्थ, वि. (स्थः स्था. स्थं.) સર્વ વ્યાપક. [છે તે.
आत्माश्रितत, वि. (तः ता. तं.) આપના આસરામાં જે
आत्मेश्वर, पु. (रः) બ્રહ્મસ્વરૂપ, ઇશ્વર. [ગયો તે.
आत्मैकशरण, वि (णः णा. णं.) જે ઇશ્વરનેજ શરણ
आत्मैकाग्र्य, न. (ग्र्यं.) આત્મસ્વરૂપે દીલની—મનની જે એકાગ્રતા તે.
आत्यंतिक, पु. (कः) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક, અને આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાંથી આ એક.
आत्यंतिकता, स्त्री. (ता.) વત્તાપણું, વધારો.
आत्यांतीकप्रलय, पु. (यः) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક અને આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાથી આ એક.
आथर्वण, न. (णं.) અથર્વનોસમૂહ. [ચાટલું.
आदर्श, पु. (र्शः) દરપણ, આરસો, આરીસો, કાચ,
आदर्शतलोपम, वि. (मः मा. मं.) અરીસા જેવું જે સપાટ તે.
आदि, पु. (दिः) પહેલવેલું.
आदिकवि, पु. (विः) વાલ્મીક ઋષી.
आदिकारण, न. (णं.) મૂલકારણ.
आदिग्ध, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) ખરડાએલું, ચોપડાએલું.
आदितेय, पु. (यः) દેવ.
आदित्य, पु. (त्यः) દેવ, દેવનાગણ, સૂરજ, સૂર્ય.
आदिभव, पु. (वः) બ્રહ્મદેવ.
आदीनव, पु. (वः) દુઃખ કલેશ.
आदृत, वि. (तः ता. तं.) આદરયુક્ત.
आदृतात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) જેનો સત્કાર કર્યો છે તે. [આજ્ઞા કરનારો.
आदेशकारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) હુકમ કરનારો
आद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) આદિ, પ્રથમ, પહેલવેલું

आद्यंतांतरवर्त्तिन्, वि. (र्त्ती. र्त्तिनी. र्त्ति.) આદી, અંત, અને મધ્ય એમાં રેહેનારો. [તોલો એક.
आद्यमाषक, पु. (कः) शास्त्र सिद्ध, हंसी चणोठीनो
आद्युन, वि. (नः ना. नं.) भुख लागेलो, बुभुक्षित.
आध्मार, पु. (रः) બાંધ, ગડકો.
आधि, पु. (धिः) मननु दुःख, २. घराणे मुकेलुं, ३. विपत्ति.
आधिभौतिक, वि. (कः का. कं.) जे भूतोने लगतुं ते, पंच भुतात्मक. [કાઈ ગએો છે તે.
आधिम्लान, वि. (नः ना. नं.) મનના દુઃખથી જે સુ-
आंध्रसिक, पु. (कः) રાંધનારો, रसोईओ.
आधूत, वि. (तः ता. तं.) જરા હલાવેલ.
आधोरण, पु. (णः) હાથીનો માવત.
आध्यान, न. (नं.) સ્મરણ, યાદ.
आनक, पु. न. (कः कं.) નગારા, ઢોલ, મૃદંગ, પખ-વાજ, ૨. ગર્જના કરનારો મેહે.
आनकदुंदुभि, पु. (भिः) वसुदेव.
आनत, वि. (तः ता. तं.) નીચે જોનારો, નમ્ર.
आनंदजलाकुलेक्षण, न. (णं.) આનંદના આંસુથી ભ-રાએલી આંખ. [નરધાં વીગેરે.
आनद्ध, न. (द्धं.) મૃદંગ, નગારા, પખવાજ, તબલા,
आनन, न.(नं.) મુખ.
आनंद, पु. (दः) ખુસી.
आनंदथु, पु. (थुः) ખુસી. [થાએછે તે.
आनंदन, न. (नं.) પુછપાછ કર્યાપછી જે આનંદ
आननाब्ज वि,. (ब्जः ब्जा. ब्जं.) કમળ જેવું જેનુ મોહો તે, સુંદર, ખુબ સુરત.
आनपत्य, न. (त्यं.) વાંઝપણું, વાંઝીયાપણું. ૨. બચ્ચાં—છોકરાં નહી થવા. [દેસ, આખો દેશ.
आनर्त, पु.(र्तः)નાચવાની જગા, ૨. લઢાઈ, ૩. એક
आनाय, पु. (यः) જાળું, જાળ.
आनाय्य, पु.(य्यः)દક્ષિણ દીશા તરફનો પુજેલોઅગ્ની.
आनाह,पु. (हः) ઝાડોબંદ થવાનો તથા મુતરબંદ થવા-નો રોગ, ૨.લાંબી. [તેથી ઝાડો કબજયાએછે.
आनाहरोग, पु. (गः) એક જાતનો વાયુનો રોગ છે
आनुपूर्व, न. (र्वं.) અનુક્રમ, એક પછવાડે એક.
आनुपूर्वी, स्त्री. (र्वी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आनुपूर्व्य, स्त्री.(र्व्यं) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आनुश्रविक, वि. (कः का. कं.) જેને સાંભલીને મ-ળ્યું તે. ૨.વેદ પ્રતિપાદ્ય જે ધરમ તે. [...
आन्वीक्षिकी, स्त्री. (की.) ગોતમે કરેલું તર્કશાસ્ત્ર, ન્યા-
आपक्क, न. (क्कं) રોટલી, રોટલો.
आपगा, स्त्री.(गा.) નદી.
आपण, पु. (णः) બજાર.
आपणिक, पु. (कः) વાણીયો.
आपत्प्राप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) દુઃખી.
आपद्, स्त्री. (द्) વિપતી, દુઃખ.
आपदा, स्त्री (दा) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आपन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आपन्नसत्वा, स्त्री. (त्वा.) ભારે વાઈ—ગર્ભણી સ્ત્રી.
आपमित्यक, न. (कं.) બદલો આપવાને લાવેલી ચીજ.
आपवर्ग्य, वि. (र्ग्यः र्ग्या. र्ग्यं.) મોક્ષ આપનારો, મુ-ક્તિ આપનારો.
आपस्, स्त्री. ब. (आपः) પાણી, જળ.
आपान, न. (नं.) દારૂ પીવાની જગ્યા જ્યાં ... ઙળી બેસેછે તે જગો. [કરીને બેસેલાં...
आपीड, पु. (डः) ચોટલીમાં અથવા ચોટલામા ...
आपीन, न. (नं.) ગાઈનુંઔ.
आपूपिक, वि. (कः का. कं.) તળેલી શુખડી કર...
आप्त, वि.(प्तः प्ता. प्तं.)વીસ્વાસુ. [કડુ કોષ, મીઠું કોઠ...
आप्य, वि. (प्यः प्या. प्यं.) મોજા, લેહેરે, ૨.વનસ્પતી...
आप्यायन, न. (नं.) संतुष्ट કરવું. [જે ધરમ ...
आप्यायनशीलत्व, न. (त्वं.) तृप्त કરવું, તૃપ્ત કરવાને...
आप्तकाम, वि.(मः मा. मं.)જેની ઇચ્છા તૃપ્ત થઈ ...
आप्रच्छन, न. (नं.) આનંદ, હર્ષ, ખુશી.
आप्रपदीन, वि. (नः ना. नं.) માથાથીંતે પગસુધી ... હોચે હેવા કપડાં, બુરખો.
आप्लव, पु. (वः) સ્નાન.
आप्लवव्रतिन्, पु. (ती.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
आप्लाव, पु. (वः) સ્નાન.
आप्लुतव्रतिन्, पु. (ती.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
आप्रतिनिवृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) પાછુંમો કલેલું.
आबंध, पु. (धः) ગાડાનું જોતર.
आबाधा, स्त्री. (धा.) વેદના, દુઃખ.
आभरण, न. (णं.) ઘરેણાં, દાગીના.
आभाषण, न. (णं) એક બીજાને મોટાઈથી બોલવું. (આવો, જાવો, લાવો, કહો.)

आभास्वर, पु. (रः) દેવનો એક ગણ છે.
आभीर, पु. (रः) ગવલી.
आभीरपल्ली, स्त्री. (ल्ली.) ગવલીનું ઘર અથવા ગામ.
आभीरी, स्त्री (री.) ગવલણ.
आभील, न. (लं.) શરીર પીડા.
आभोग, पु.(गः) ઉપભોગ, પરીપુરતા, ૨. સાપની ફીણ.
आमगंधि, वि. (न्धिः न्धिनी. न्धि.) કાચા માસ જેવી જેને ગંધ આવેછે તે.
आमंड, पु. (डः) એરંડાનું ઝાડ, દીવેલનું ઝાડ.
आमनस्य, न. (स्यं.) દુઃખ અથવા ઉદાસપણું.
आमंत्रण, न. (णं) તેડું, ન્હોતરું, ઈજન.
आमय, पु. (यः) રોગ.
आमयाविन्, वि. (वी. विनी. वि.) રોગી.
आमलक, पु. न. (कः कं.) આંમળાં, આમળાંનું ઝાડ.
आमलकी, स्त्री (की.) આમળાંનું ઝાડ. [મલી છે તે.
आमत्वच्, वि. (त्वक्.) જેનું ચાંમડું તથા છાલ કુ-
आमशूल, पु. (लः) પવન—વાથી પેટમાં દુખીને ગડગડાટ થવો તે રોગ. [થાએછે તે.
आमिक्षा, स्त्री. (क्षा.) ગરમ દુધને દહીથી જેવી કૃતી
आमिष, पु. न.(षः षं.)માંસ, ૨. લાંચ, નજરાણું—ણો, ૩. ભોજ્યવસ્તુ, ૪. સંભોગ. [ખાનારો.
आमिषाशिन्, वि. (शी. शिनी. शि.) માછલાં તથા માંસ
आमुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) દીલમાં અંગરખો તથા કપડાં જેને પેહેર્યાંછે તે. [આ લોકમાનો.
आमुष्मिक, वि. (कः का. कं.) આ સ્થીતીમાનો, ૨.
आमोद, पु. (दः) હર્ષ, આનન્દ, કસ્તુરી જેવી ખુશબો.
आमोदिन्, पु. (दी.) મોહોને શારી વાસ આવવા સારૂ પાનસોપારીમાં જે ખાઈએ તે.
आम्नाय, पु.(यः) ગુરૂ પરંપરાએ આવેલો સારો ઉપદેશ.
आम्र, पु. (म्रः) આંબો.
आम्रातक, पु. (कः) આંબાડાનું ઝાડ, આંબો.
आम्रेडित, न. (तं.) બે ત્રણવાર બોલેલા શબ્દ.
आम्लिका, स्त्री. (का.) આંબલીનું ઝાડ.
आम्लीका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आयत, वि. (तः ता. तं.) ઘણું લાંબું.
आयत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) સ્વાધીન,
आयतन, न. (नं.) યજ્ઞની એક જગા. [વીસાળ નેત્ર.
आयताक्ष, वि, (क्षः क्षी. क्षं.) જેની આંખ મોટી છે તે,

आयति, स्त्री. (तिः) ઉત્તરકાલ, બુઢાપો, ૨. લંબાઈ, ૩. યોગસાધન, ૪. સામર્થ.
आयाम, पु. (मः) લંબાઈ.
आयामित, वि. (तः ता. तं.) ખેચીને લાંબું કીધેલું.
आयुध, न. (धं.) હથીયાર, શસ્ત્ર. [પજીવીકા કરનારો.
आयुधिक, वि. (कः का. कं.) હથીયારના જોરથી ઉ-
आयुधिय, वि. (यः या. यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आयुर्वेददृश्, पु. (दृक्.) વૈદ્ય. [ઘણું છે તે.
आयुष्मत्, वि. (ष्मान्. ष्मती. ष्मत्.) જેનું આયુષ્ય
आयुष्, न. (गुः) આયુષ્ય, જીંદગાની. [યુષ્ય આપનારો.
आयुष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) ઘણી આવરદા—આ-
आयोधन, न. (नं.) લઢાઈ,
आर, स्त्री. (रा.) ગાડીની ધરી, ગાડીનો આસ.
आरग्वध, पु. (धः) ગરમાલાનું ઝાડ.
आरकूट, पु. न. (टः टं.) પીતળ.
आरति, स्त्री. (तिः) નિવૃતિ, શાંતિ.
आरनालक, न. (कं.) કાંજીવાળું, કાંજી.
आरंभ, पु. (भः) પ્રારંભ, શુરૂઆત.
आरव, पु. (वः) શબ્દ.
आरशास्त्र, न. (स्त्रं.) વિષ્ણુનું સુદર્શન, ચક્ર.
आरा, स्त्री. (रा.) ચામડું કાઢવાનું હથીઆર જેને આરી કેહેછે તે.
आरात्, अ. દુર, પાશે. (એવો એનો અર્થ થાએછે).
आराधन, न. (नं.) લાભ, સંતોષ.
आराम, पु. (मः) બાગ, બગીચો.
आरालिक, पु. (कः) રસોઈઓ, રાંધનારો.
आराव, पु. (वः) શબ્દ. [ઇચ્છા કરનારો.
आरिराधयिषु, त्रि. (षुः षुः षु.) આરાધન કરવાની
आरुरुक्षमाण, वि. (णः णा. णं.) ઉપર ચઢવાની ઇચ્છા કરનારો. [જે અતીશય મગન થયો તે.
आरूढाभियोग, वि. (गः गा. गं.) યોગાભ્યાસમા
आरेवत, पु. (तः) ગરમાલાનું ઝાડ.
आरोग्य, पु. (ग्यं) તનદુરસ્તી.
आरोह, पु. (हः) કપડાની લંબાઈ, ૨. ઊંચી, ૩. સુંદર સ્ત્રીની કેડ-કમર, ૪. હાથીપર ચઢવું-બેસવું.
आरोहण, न. (णं.) ઊંચુ ચડવું, પગથીયું.
आर्तगल, पु. (लः) અસમાની રંગનો કોરંટો.
आर्त्तबंधु, पु. (धुः) દુઃખી માણસ ઉપર દયા કરનારો.

आर्तव, न. (वं.) અડકાવવું, (જેમ બૈરી અડકાએ છે તેમ.
आर्ति, स्त्री. (र्तिः) તીર કામઠાનો છેડો.
आर्त्तिहन्, वि. (हा. हा. ह.) પીડા નાશક.
आर्त्तिहर, वि. (रः रा. रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आर्द्र, वि. (र्द्रः र्द्रा. र्द्रं.) પરસેલો, ભીજાએલો, લીલું.
आर्द्रक, न. (कं) આદું.
आर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) કુલીન, સજ્જન, મોટા કુળનો.
आर्यहृद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) મોટા લોકને જે પ્રીય—ગમતું તે. [વચ્ચેનો દેશ.
आर्यावर्त, पु. (र्तः) વિંધ્યાદ્રિ અને હિમાચલ પર્વતના
आर्षभ्य, पु. (भ्यः) જુવાન બલદ, ગોધો.
आर्हक, पु. (कः) નાસ્તીક.
आर्हत, पु. (तः) જૈન, શ્રાવક.
आलक्षण्य, न. (ण्यं.) ખરાબ નસીબ, બદબખ્ત.
आल, न. (लं) હરતાળ.
आलंभ, पु. (भः) ઠાર મારવું.
आलभन, न (नं.) લાવવું, ૨. મારવું, હિંસા.
आलेय, न. (यः) ઘર.
आलवाल, न. (लं) ઝાડનાં મુળીયાં આગળ પાણી રેહેવાને જે મટોડીનું કુંડાલું કરેછે તે.
आलस्य, न. (स्यं.) આળસ, સુસ્તી, वि. (स्यः स्या. स्यं) આળસી, સુસ્ત.
आलान, न. (नं) હાથી બાંધવાનો થાંભલો.
आलाप, पु. (पः) એક બીજાને મોટાઇથી બોલવું.
आलाबु, पु. (बुः) કાળું કોહળું.
आलाबू, पु. (बूः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आलि, स्त्री. (लिः) સખી, બહેનપણી, ૨. ઓળી, ૩.પુલ, ૪. સાફ, ૫.વીછી.
आलिंद, पु. (दः) દરવાજાની બહારની જગા.
आलिंग्य, पु. (ग्यः) મૃદંગ, પખ્ખવાજ.
आली, स्त्री.- (लीः) વીછી, વીછુ.
आलीढ, न. (ढंः) ધનુરધરની સ્થીતી.
आलु, स्त्री. (लुः) ચોખ્ખા ધોવાનું વાસણ.
आलु, पु. (लुः) ઘુવડ.
आलु, न. (लुः) આલુ, અવુ, વાંસો.
आलुक, पु. (कः) સાપનુ નામ છે, મુખ્ય સાપ.
आलू, स्त्री. (लूः) ચોખ્ખા ધોવાનું વાસણ.
आलून, वि. (नः ना: नंः) કાપી નાખ્ખવું.
आलोक, पु. (कः) દર્શન, પ્રકાશ.
आलोकन, न. (नं.) જોવું, અવલોકન કરવું.
आवपन, न. (नं.) વાસણ, ઠામ.
आवर्त, पु. (र्तः) પાણીનું ગોલ ફરવું.
आवलि, स्त्री. (लिः) પંક્તી, ઓળ. [ઠગેલો.
आवासित, वि.(तः ताः तं) ઘાસ વગરનાં અનાજનો
आवाप, पु. (पः) ઝાડનાં મુળીયાં આગલ પાણી રેડવાને જે માટીનું કુંડાલું કરેછે તે.
आवापक, पु. (कः) પોંચી, હાથમાં પેહેરવાનો દાગીનો.
आवाल, न. (लं). ઝાડને પાણી રેડવાશારૂ તેના થડ નીચે કરેલું મટોડીનું કુંડાલું.
आविग्न, पु. (ग्नः) કરમદાનું ઝાડ. [સુઇઓ.
आविध, पु. (धः) છેદ પાડવાનું હથીઆર, સુઇ
आविद्ध, वि.(द्धः द्धा: द्धं)વાંકુ, ૨. છોડેલું, છોડી મુકેલું
आविल, वि. (लः ला. लं.) ડોહેલું, મેળવાલું.
आविः, अ. પ્રસિદ્ધ.
आवुक, पु. (कः) બાપ, નાટક પ્રકરણમાં.
आवुत्त, पु. (त्तः) બનેવી, નાટકમાં.
आवृत्, स्त्री. (तः) અનુક્રમ.
आवृत, वि. (तः ता. तं.) ઘેરાયલો.
आवेगी, स्त्री. (गी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
आवेशन, न. (नं.) સુતારકામની નીશાળ, શિલ્પિકામની નીશાળ. [આવેશ
आवेशिक, वि. (कः का. कं.) અતિથિ, દુસરો
आशंसितृ,वि. (ता.त्री.तृ.)જેને ઘણી ઇચ્છા હોય તે
आशंसु, वि. (सुः सुः सु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आशय, पु. (यः) હોજ, વાવ, હોદ, ૨. આશય, અભીપ્રાય, મત.
आशयाश, पु. (शः) દેવતા, વસ્તેવ.
आशर, पु. (रः) રાક્ષસ.
आशा, स्त्री. (शाः) દીશા, ૨. મોટી આશા. [ગોચર
आशितंगवीन, वि. (नः ना. नं.) ગાય ચરવાની જગા
आशिर, पु. (रः) રાક્ષસ.
आशिस्, स्त्री. (शीः) સાપની દાઢ, ૨. આશિર્વાદ
आशीविष, पु. (षः) સાપ.
आशीर्विष, पु. (षः) સાપ.
आशु, अ. જલદી, ત્વરીત; पु. न. (शः शं.) ભાત.

शुग, पु. (गः) પવન, ૨. બાણ. [ભાતછે.
शुव्रीहि, पु. (हिः) જલદી પાકનારી એક જાતનો
शुशुक्षणि, पु. (णिः) દેવતા, આગ્ની, વસ્તેવ.
श्चर्य, न. (र्यं.) અજાયબ. [જેનું કરમ તે.
श्चर्यकर्मन्, वि. (र्मा. र्मा. र्मं) અજાયબ જેવુ
सिसृप्सु, वि. (प्सुः प्सुः प्सु.) જવાને ઇચ્છનારો.
श्रम, पु. (मः) બ્રહ્મચારી–ગૃહસ્થ–વાનપ્રસ્થ–સં-ન્યાસી, એ ચાર આશ્રમ છે.
श्रय, पु. (यः) આધાર.
श्रयाश,पु. (शः) દેવતા, આગ્ની, વસ્તેવ.
लुत, वि. (तः ता. तं.) સ્વીકારેલો. [વાગનારો.
श्रव, पु. (वः) સ્વીકાર. वि. (वः वा. वं.) વચનમાં
श्व, न. (श्वं.) ઘોડાનું ટોલું.
श्वत्थ, न. (त्थं) અશ્વત્થા ઝાડનું ફૂળ.
श्वयुज, पु. (जः) આસુ મહીનો.
श्विन, पु. (नः) આસુ મહીનો. [દરએક.
श्विनेय, पु. (यः) સ્વર્ગના વૈદ અશ્વીની કુમાર તે
श्वीन, वि. (नः ना. नं.) ઘોડાની એક મજલ.
षाढ, पु. (ढः)આષાડ મહીનો, ૨. બ્રહ્મચારી લોકો પોતીકા હાથમાં જે ખાખરાનો દંડ લેછે તે.
सक्त, वि. (क्तः क्ताः क्तं.) તત્પર.
सन, न. (नं) બેસવાનું આસન. पु. (नः) અસા-નાનું ઝાડ, ૨. હાથીની ખાંદ.
सनपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ગોકરણીનો વેલો.
सना, स्त्री. (ना.) બેસવાનુ આસન.
सन्दी, स्त्री. (दी.) એક જાતનુ આસન છે.
सन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) પાસે, નજીક.
सव, पु. (वः) સેરડીના રસનો દારૂ.
सादित, वि. (तः ता. तं.) મળેલું.
सार, पु. (रः) દુસમનને ઘેરવો,૨.રાત દહાડો વર-સાદ, જબરો વરસાદ. [હતી તે જગો.
सित, वि. (वः ता. तं.) પેહલાં જે જગોપર ગાય
सुर, पु. (रः) દૈત્ય. રાક્ષસ, રાખસ.
सुरी, स्त्री. (री.) રાઈ.
सुरिन्, वि. (री. रिणी. रि.) અસુર સંબંધી.
सेक्य,पु.(क्यः) જનમ હીજડો,એ બીજાનુ શીશ્ન-પોતીકા મોહોડામાંલઇને તેમાથી જે બીંદુ પડે તે પોતે ગલીનેપછી પોતીકી બાયડી સાથે સંગ કરે.

आसेचनक, वि. (कः का. कं) જે ચીજ જોતાં જોતાં મ-નની તૃપ્તી થતી નથી તે.
आस्कंदन, न. (नं.) યુદ્ધ, લઢાઈ.
आस्कंदित, न. (तं.) જે ઘોડો લગામને માનતો નથી તે, ૨. જોરમાં દોડવું.
आस्तरण, न. (णं.) હાથીના પીઠ પરની બીછાઇત.
आस्था, स्त्री. (स्था.) સભા, ૨. પ્રયત્ન.
आस्थान, न. (नं.) स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
आस्थित, वि. (तः ता. तं.) આશક, આશક્ત.
आस्पद, न. (दं.) કૃત્ય, કાર્ય, કામ, ૨. સ્થાન.
आस्फोट, पु. (टः) આકડાનું ઝાડ.
आस्फोटनी, स्त्री. (नी.) મોતી મણિમાં સાર પાડવાનું હથિયાર. [નામની ઔષધી.
आस्फोटा, स्त्री. (टा.) જંગલી મોગરો, વીષ્ણુક્રાંત
आस्फोत, पु. (तः) આંકડાનું ઝાડ, ૨. કંચનનું ઝાડ.
आस्फोता, स्त्री. (ता.) જંગલી મોગરો, વિષ્ણુક્રાંત નામની વનસ્પતી
आस्य, न. (स्यं.) મુખ, મોહો.
आस्या, स्त्री. (स्या.) બેસવાનું આસન.
आस्रव, पु. (वः) કલેશ, દુઃખ.
आहत, वि. (तः ता. तं.) ગુણેલો, ગુણાકાર કરેલો; न. (तं.) કોઈ વખતે નહી બને એવી વાત બોલવી. [ત થયેલો.
आहतलक्षण, वि. (णः णा. णं.) સારાં લક્ષણથી પ્રખ્યા-
आहव, पु. (वः) લઢાઈ,
आहवकाम्या, स्त्री. (म्या.) લઢાઇની ઇચ્છા.
आहवनीय, पु. (यः) એક જાતનો અગ્નિ છે.
आहार, पु. (रः) ભોજન. [ખુસી પેદા કરનારૂં.
आल्हाददुघ, वि. (घः घा. घं.) આનંદ આપનારૂં,
आहाव, पु. (वः) કુવાનું પાણી કાઢીને કુવાઆગલ ભરવાનું ટાંકું, અવાડો.
आहितलक्षण, वि. (णः णा. णं.) હીમ્મતવાલો, ધીટ.
आहितुंडिक, पु. (कः) સર્પ રમાડનાર વાદી.
आहेय, वि. (यः या. यं.) સાપનું ઝેહેર.
आहो, अ. વિકલ્પાર્થી (દાખલાતરીકે) देवआहोगंधर्वः.
आहोपुरुषिका, स्त्री. (का.) ગરૂરીથી હું પરાક્રમી છું એમ બોલનારો પુરૂષ.
आन्हिक, न. (कं.) રોજનું કામ,નિત્ય કર્મ,૨.ભોજન.

आव्हय, पु. (यः) નામ.

आव्हा, स्त्री. (व्हा.) નામ.

आव्हान, न. (नं.) ઇજન, તેડું, ન્હોતરૂં.

आक्षेपकवात, पु. (तः) એક જાતનો વાયુનો રોગ છે જેથી આખ્ખું શરીર ડોલેછે.

इ.

इ, ત્રીજો સ્વર.

इक्षु, पु. (क्षुः) સેરડી.

इक्षुगंधा, स्त्री. (धा.) વનસ્પતીમાં જેને સરાટા કેહેછે, કોળ સુંદાનુંઝાડ, ભોઇ કોહલું, લવા. [કોલીસ્તા કેહેછેતે.

इक्षुर, पु. (रः) વનસ્પતીમાં જેને કોળસુંદા અને

इक्ष्वाकु, पु. (कुः) દુધી, ૨. રાજવિશેષ.

इग, त्रि. (गः गा. गं.) જંગમ, ૨. બાઈ, ભઈ; पु. (गः) અભીપ્રાય પ્રમાણે ચાલવું.

इंगित, वि. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

इंगितकोविद, त्रि. (दः दा. दं.) મર્મ જાણવામાં ચતુર.

इंगुद, पु. स्त्री. (दःदी.) હીંગણબેટનું ઝાડ, ઇંગોલી યાનુંઝાડ.

इच्छा, स्त्री. (च्छा.) વાંછા.

इच्छाभिधान, त्रि. (नः ना. नं.) જેને ઇચ્છેલું મળે છે તે.

इच्छावती, स्त्री. (ती.) જે બાયડીને ઇચ્છા હોય તે.

इज्जल, पु. (लः) પાણીમાનો એક જાતનો વેલોછે જેને ઈજર કેહેછે.

इज्यभाज्, वि. (भाक्.) યજ્ઞમાનો ભાગ—હીસ્સો લેનારો.

इज्याशील, पु. (लः) વારંવાર યજ્ઞ કરનારો માણસ.

इट्चर, पु, (रः) ગોધો, જાંહાં જોઈએ તાંહાં ફરનારોબળદ.

इडस्पति, पु. (तिः) વિષ્ણુ.

इडा, स्त्री. (डाः) ગાય, ૨. ભુમી, ૩. વાચા.

इडापति, पु. (तिः) રાજા. [બળદ.

इड्वर, पु. (रः) ગોધો, મનમાં આવે તાંહાં ફરનારો

इतर, वि (रः रा. रं.) નીચ, ન્હાનું, પામર, ૨. અન્ય, બીજું.

इतरेद्युः, अ. બીજે દહાડે. [એવું, ૬. સમાપ્તી.

इति, अ. હેતુ, ૨. પ્રકાર, ૩. પ્રસિદ્ધિ, ૪. આમ, ૫.

इतिह, अ. લોકપરંપરા પ્રાપ્ત ઉપદેશ.

इतिहास, पु. (सः) તવારીખ, જુના વૃત્તાંત, જુના રાજાઓનાં ચરીત્રના ગ્રંથો મહાભારત-રામાયણાદિ.

इत्वरी, स्त्री. (री.) છીનાલ બાયડી.

इदानीं, अ. આવખતે. [વાળો

इद्धमन्यु, त्रि. (न्युः न्युः न्यु.) રીસાએલો, રીસ

इद्वत्सर, पु. (रः) વરસ.

इंदिरा, स्त्री. (रा.) લક્ષ્મી.

इंदीवर, न. (रं.) નીળા રંગનું કમલ. [તી છે

इंदीवरी, स्त्री. (री.) સહસ્રમુળી નામની એક વનસ

इंदीवार, न. (रं.) નીલારંગનું કમલ.

इंदु, पु. (दुः) ચંદ્ર, ચાંદો, ચાંદ.

इंद्र, पु. (द्रः) દેવનો રાજા, ૨. શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.

इंद्रलुप्तक, पु. (कः) માથાના કેશ ખરીપડે એવો એ રોગ છે જેને ચાઈ કેહેછે તે. [સાદડા કેહેછે

इंद्रद्रु, पु. (द्रुः) એક જાતનું ઝાડ છે જેને અજું

इंद्रयव, पु. न. (वः वं.) કુડાની સીંગ, ઇંદ્રજવ.

इंद्रवारुणी, स्त्री. (णी.) ઇંદરાવણાના વેલા.

इंद्रसुरस, पु. (सः) વડનું ઝાડ, વડલો.

इंद्रसुरिस, पु. (सः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

इंद्राणिक, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

इंद्राणी, स्त्री. (णी.) ઇંદ્રની બાયડી. [તું ઇંદ્ર ધનુ

इंद्रायुध, न. (धं.) વાદળાંપર સૂરજના તેજથી દેખ

इंद्रारि, पु. (रिः) દૈત્ય, રાક્ષસ.

इंद्रावरज. पु. (जः) વિષ્ણુ. [કાન, વીગેરે સમ

इंद्रिय. न. (यं.) ઇંદ્રીયો. હાથ, પગ, વાચા, આં

इंद्रियतर्षण, न. (णं.) ઇંદ્રીયની ઈચ્છા, ઇંદ્રીયની તૃ

इंद्रियार्थ, पु. (र्थः) ઇંદ્રીયના વીશય (તે પાંચ છે, ર રૂપ, ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ.)

इंधन, न. (नं.) બાલવાનાં લાકડાં.

इध्म, न. (ध्मं.) બાલવાના લાકડાં.

इन, पु. (नः) સૂર્ય, સૂરજ, ૨. પ્રભુ, રાજા. [ક્રે

इन, त्रि. (नः ना. नं.) તેજસ્વી, તેજવાળું, ૨

इन्वका, स्त्री. (का.) મૃગશિર નક્ષત્રના માથા આ જ જે પાંચ તારાછે તે.

इभ, पु. (भः) હાથી.

इभ्य, त्रि. (भ्यः भ्या. भ्यं.) માતબર, પૈશાવાલો.

इम, त्रि. (मः मा. मं.) ઈચ્છા પુરી થનારો. [બા

इरण, न. (णं.) નિરાશ્રયદેશ, ૨. ખારી માટીના જ

इरंमद, पु. (दः) વિદ્યુલ્લતા, વીજલી.

इरा, स्त्री. (रा.) દારૂ, ૨. ભુમી, ૩. વાણી, ૪. પાણ

इरावत्, स्त्री. (ती.) પારવતી, દુર્ગા.

इरिण, न. (णं) પારવતી, દુર્ગા.
इरवेल्लिका, स्त्री. (का.) એક જાતનો ગોળ માથા ઉપર ફોલ્લો થાએછે તે રોગ.
इला, स्त्री. (ला.) ગાય, ૨. ભુમી, ૩. વાણી, ૪. બુધનામના ગ્રહની બાયડી.
इला, स्त्री.(ला.) પારવતી, દુર્ગા.
इली, स्त्री. (ली.) એક જાતનું હથીઆર છે જેને ખાંડા, ગુપ્તી કેહેછે તે.
इल्वला, स्त્री. (ला.) મૃગશીર નક્ષત્રના માથા આગળ જે પાંચ તારા છે તે દરએક.
इव, अ. સામ્ય, સાદૃશ્ય, સરખું.
इष, पु. (षः) આશ્વીન મહીનો, આસુ મહીનો.
इषिका, स्त्री. (का.) હાથીની આંખની અંદરની કીકી, સોની લોકની ઓપની શલી.
इषित, वि. (तः ता. तं.) જેનો શોધ કીધો તે.
इषीका, स्त्री. (का.) इषिका શબ્દ જુવો.
इषु, स्त्री. पु. (षुः) બાણ, તીર.
इषुधि, पु. स्त्री. (धिः) તીર—બાણ રાખવાનો ભાથું.
इष्ट, न. (ष्टं.) યજ્ઞ કર્મ, ઇચ્છામાં આવે તેમ કરવાના અર્થમાં ક્રિયા વિશેષણ.
इष्टगंध, न. (धं.) કાલાવાલાનું મુળયું.
इष्टगंध, वि. (धः धा. धं.) સુગંધિ ન. રેતી.
इष्टोगुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) ઉત્કંઠતાથી કામ કરવું, હોંસથી કામ કરવું. [૪. શ્લોક.
इष्टि, स्त्री. (ष्टि.) યાગ, યજ્ઞ, ૨. ઇચ્છા, ૩. સંગ્રહ
इष्वास, पु. (सः) ધનુષ્ય, કમાન.

ई.

ईक्षण, न. (णं.) આંખ, ૨. જોવું.
ईक्षणिका, स्त्री. (का.) સારૂં માઠું જાણીને કેહેનારી સ્ત્રી.
ईक्षा, स्त्री. (क्षा.) અવલોકન શકતી.
ईडित, वि. (तः ता. तं.) સ્તુતી પામેલા.
ईति, स्त्री. (तिः) મુશાફરી, ૨. ઇજા, ઘણો વર્ષાત દુકાળ વિગેરે સાત પ્રકારની ઇજાને ईति કહેછે.
ईरिण,न. (णं.)નિરાશ્રયદેશ,ખારીમાટીનીજગા,ખાણ.
ईरण, न. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ईरित, वि. (तः ता. तं.) જેની પ્રેરણા કીધી તે, ૨. છોડેલો, મોકુલેલો.
ईर्म, न. (र्मं.) કાપો, ડાઘો. ગુંબડું.
ईर्या, स्त्री. (र्या.) યોગ માર્ગમાં જેવી સ્થીતી તેવી.
ईर्ष्या, स्त्री. (र्ष्या.) ઇર્ષા. [ખાંડો ગુપ્તી કેહેછે તે.
ईलि, स्त्री. (लि.) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને
ईलित, वि. (तः ता. तं.) સ્તુતી થએલો.
ईली, स्त्री. (लीः) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને ખાંડો ગુપ્તી કેહેછે તે.
ईश, पु. (शः) મહાદેવ, ૨. સ્વામી, ૩. સમર્થ.
ईशा, स्त्री. (शा.) પાર્વતી, ૨. હલનો ડાંડો.
ईशान, पु. (नः) મહાદેવ.
ईशितृ, पु. (ता.) પ્રભુ, સ્વામી.
ईश्वर, पु. (रः) મહાદેવ, ૨. પ્રભુ, સ્વામી.
ईश्वरभावन, वि. (नः ना. नं.) ઇશ્વરનો ભક્ત, ભક્તિવાન. [આકાર છે તે.
ईश्वरमूर्त्ति, वि. (र्त्तिः र्त्ति. र्त्ति.) જેને પરમેશ્વરનો
ईश्वररथचरण, पु. (णः) દેવના રથનોચાક, ૨. કાળ, વખત.
ईश्वरा, स्त्री. (रा.) પારવતી.
ईश्वरी, स्त्री. (री.) પારવતી.
ईश्वरेश्वर, पु. (रः) દેવનો દેવ.
ईषत्, अ. જરાક, એ અર્થે.
ईषत्स्मितशोभितानन, वि. (नः ना. नं.) થોડું હશાથી જેનું મોહોડું શોભીતું દેખાએછે તે.
ईषत्पांडु, वि. (डुः डुः डु.) જરા સફેત, સફેતાઈ.
ईर्ष्यक, पु. (कः) જનમનો હીજડો તે.
ईषा, स्त्री. (षा.) હલનો ડાંડો. [ની ઓપસલી.
ईषिका, स्त्री. (का.) હાથીની આંખની કીકી, સોની
ईहा, स्त्री. (हा.) ઇચ્છા.
ईहामृग, पु. (गः) વરૂ, ૨. માંકડું.

उ.

उ, अ. ક્રોધાર્થે અવ્યય છે.
उक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) બોલેલું, કહેલું.
उक्ति, स्त्री. (क्तिः) ભાષણ.
उक्थ, न. (क्थं.) સામ વેદમાંનો એક ભેદ છે.
उकृथ, न. (थं.) આવર્દા, જીંદગાની.
उक्षन्, पु. (क्षा.) બેલ, બળધ.
उक्षाभद्र, पु. (द्रः) બળદ, ગોદો

उखर्व्वल, पु. (लः) એક જાતનું ધાસ છે.
उखल, पु. (लः) બળદ ગોદો.
उखा, स्त्री. (खा.) થાળી. [રાંધેલું અન્ન.
उख्य, वि. (ख्यः ख्या. ख्यं.) થાલીમાં રાંધેલું અંન,
उग्र, पु. (ग्रः) મહાદેવ, રૌદ્રરસ, ૨. શુદ્ર જાતની સ્ત્રીને ક્ષત્રીએથી થએલો દીકરો.
उग्रगंधा, स्त्री. (धा.) વેખંડ, અજમો.[જાત-નાતનો.
उग्रजाति, वि. (तिः तिः ति.) નીચ જાતનો, હલકી
उग्रदंष्ट्र, वि. (ष्ट्रः ष्ट्रा. ष्ट्रं) જેની દાઢ કદરૂપ છે તે.
उग्ररेतस्, पु. (ताः) મહાદેવ. [ન્યાયનું.
उचित, वि. (तः ता. तं.) યોગ્ય, અભ્યસ્ત, ન્યાય્ય,
उच्च, वि. (च्चः च्चा. च्चं.) ઉંચું.
उच्चटा, स्त्री. (टा.) મગરૂરી, ૨. ચાલ, ૩. લસણ, એક જાતનું ઝાડ છે. નારો.
उच्चंड, वि. (डः डा. डं.) જલદ, ક્રોધી, જલદી જ-
उच्चरित, न. (तं.) છાણ.
उच्चार, पु. (रः) ઉચ્ચાર, ૨. વિષ્ટા, ગુ. [સામટું.
उच्चावच, वि. (चः चा. चं) સરસગટ, ન્હાનું મોટું,
उच्चैःश्रवस्, पु (वाः) ઇંદ્રનો ઘોડો.
उच्चैः अ. મોટું એ અર્થે.
उच्चैघुष्ट, न. (ष्टं.) મોટા અવાજ કાઢીને શોર કરવો.
उच्छ्रय, पु.(यः)ઝાડ,દેવળ, એઓની ઉંચાઈ વીગેરે.
उच्छ्राय, पु. (यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उच्छ्रित, वि. (तः ता. तं.) ઉંચું, ૨. ઉત્પન્ન ૩.મગરૂર, ૪. ઘણો વધેલો.
उज्जासन, न. (नं.) ઠાર મારવું.
उज्वल, पु. (लः) શૃંગારરસ, ૨. પ્રકાશિત, શાફ.
उंछ, पु. (छः) બજાર, રસ્તા વીગેરે ઠેકાણે પડેલા અનાજના દાણા એકેક ઉપાડી લેવા.
उटज, पु. न. (जः जं.) ॠષીઓનાં ઘર, ઝુંપડું.
उडु, स्त्री. न. (डुः डुं.) નક્ષત્ર, નખેતર.
उडुप, न. (पं.) નહાનું વહાણ, હોડી, ૨. મછવો.
उडुंबर, पु. (रः) ઉંબર, એકજાતનું ઝાડ છે, ઉંબરો, ઉંબરડો. न. તાંબું.
उडुराज्, पु. (राट्.) ચંદ્ર.
उडूप, पु. न. (पः पं.) હોડી, મછવો, ૨. ચંદ્ર, ચાંદ.
उड्डयन, न. (नं.) ઉડવું.
उड्डीन, न. (नं.) પક્ષીનીગતી, ઉડવું.

उत्कीर्ण, वि.(र्णः र्णा.र्णं.) કાંણાવાલું. [એકઠું કરેલું.
उत, वि.(तः ता. तं.) દોરાએ વણેલો-લું, સંચિયું. अ
उताहो, अ. વિકલ્પાર્થે, કેમ ?
उत्क, वि. (त्कः त्का. त्कं.) ઉત્કંઠિત. [મન, [illegible]
उत्कट, न. (टं.) તજ, દાલચીની वि. (टः टा. [illegible]
उत्कंठा, स्त्री. (ठा.) ઉત્સુકતા.
उत्कर, पु. (रः) અનાજનો ઢગલો.
उत्कर्ष, पु. (र्षः) ઉત્તમપણું, ઉત્કૃષ્ટપણું.
उत्कलिका, स्त्री. (का.) ઉત્કંઠા, ૨. મોટામોજો.
उत्कार, पु. (रः) અનાજ વાવણારો.
उत्क्रोश, पु. (शः) એકજાતનું પક્ષી-પંખીછે.
उत्पुलक, वि. (कः का. कं.) આનંદથી—ખુસીથી જેને રુમરુમાટ ભરાએછે તે.
उत्तंस, पु. (सः) માથાનાં ઘરેણાં, કાનના ઘરેણાં.
उत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) લીલું, ભીનું.
उत्तम, वि.(मः मा. मं.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, ૨. સારૂ.
उत्तप्त, न. (प्तं.) સુંકું માસ. [
उत्प्रसव, पु. (वः) ગર્ભપાત, ગર્ભ પડવો,
उत्तमर्ण, पु. (र्णः) કરજ આપનારો-ધીરનારો.
उत्तमा, स्त्री. (मा.) સારા ગુણની સ્ત્રી.
उत्तमाग, न. (गं.) માથું.
उत्तरं, अ. પછી, થોડીવારે, વીગેરે.
उत्तर, वि.(रः रा. रं.) ઉત્તર દીશાએ થએલો, ૨. ઉત્તમ, पु.(राः)વિરાટનો દીકરો, न. પ્રતિવચન [illegible] (रा.) ઉત્તરદીશા, અરજુનના દીકરાનીબાય[illegible]
उत्तरतः, अ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુઢાપો, એ[illegible]
उत्तरात्, अ. ઉપલો શબ્દ જુવો.
उत्तरासंग, पु. (:) ઓઢવાનું વસ્ત્ર.
उत्तरीय, न. (यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उत्तरेण, अ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુઢાપો.
उत्तरेद्यु, अ. પછીના દહાડાનું.
उत्तान, वि. (नः ना. नं.) ચત્તું.
उत्तानशय, पु. (यः) ધાવતું છોકરૂં-રો.
उत्तारलोचन, वि. (नः ना. नं.) મરતી વખતે આંખ થાએછે તેવી જેની આંખ હોય તે.
उत्थान, न. (नं.) પુરૂષ, ઉદ્યોગ, તંત્ર, ઉઠાવવું, ત્થાન, (કોશાંતરે પુસ્તક, લઢાઈ, ચોક, ઉત્[illegible] હર્ષ, ઝાડાનો રોગ.)

त, वि. (तः ता. तं.) વધેલો, મોહોટો થએલો, ઉત્પન્ન, ઉઠેલો. [હોય તે.
ત્નુ, वि. (ता. त्री. तृ.) જેનો ઉડવાનો સ્વભાવ
ષ્ણુ, वि. (ष्णुः ष्णु. ष्णु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ते, स्त्री. (तिः) જન્મ.
, न. (लं.) કમળ, ૨. કડવું કોષ્ટ, મીઠું કોષ્ટ.
शारिवा, स्त्री. (वा.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
, पु. (तः) સારૂં માઠું સુચવવાસારૂં જે ધુમકેતુ આદિ દેખાએછે તે. [તે, પ્રફુલ્લીત.
, वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) જે ઝાડને ફુલ આવ્યાંછે
, पु. (स्तः) જે જગાપર વરસાદ પડીને પાણી એકઠું થયું હોય તેવી જગા.
न, न. (नं.) દાન, આપવું, નાંખવું.
ण, न. (णं.) ઉડતું જવું. [ચ્છાનો વેગ.
, पु. (वः) ઉત્સાવ, ઉપર જવું, કોપ, રીસ, ઈ-
गाववेपथु, वि. (थुः थुः थु.) ખુસીથી જેનું દી-
ધ્રુજે છે તે.
न, न. (नं.) શરીરનો મેલ કઢાવવો-કાઢવો.
, पु. (हः) દીલને જે ખુસી થાએછે તે.
र्धन, पु. (नः) વીરરસ, બાધુરી.
, वि. (कः का. कं.) દીલ લગાડીને ઉદ્યોગ કરનારો, પસ્તાવો કરવો, હાલેલો. [ઈચ્છા કરનારો.
क्षु, वि. (क्षुः क्षुः क्षु.) ઉત્પન્ન—પેદા કરવાની
, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) ટાંગેલો, ટંગાયલું.
, पु. (यः) ઝાડોની ઉંચાઈ, દેહ, શરીર.
न. (कं.) પાણી, જલ.
, स्त्री. (क्या.) અડકાયલી સ્ત્રી.
वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) ઉચું. [નું મોહો છે તે.
ख, वि. (खः खा. खं.) ઉત્તર દીશાતરફ જે-
. (जः) ગાય ભેંસ વીગેરે જનાવરોને છોડી દેવાં.
पु. (धिः) સમુદ્ર, દરીયો.
पु. (तः) બરાબર વાત કેહેવી.
, स्त्री. (न्या.) તૃષા, તરસ, પ્યાસ.
, पु. (न्वान्.) દરીયો, સમુદ્ર.
, पु. न. (नः नं.) કુવો.
, न. (नं.) એક જાતનું માપ છે.
पु. (यः) ઉદય, ઉદયાચલ.
न. (रं.) પેઠ.

उदर्क, पु. (र्कः) આગળ જનારૂં.
उदवसित, न. (तं.) ઘર—ઘેર.
उदश्वित्, न. (त्.) જે છાસમાં અરધું પાણી અને અરધી છાસ એવી છાસ પાણી.
उदात्त, पु. (त्तः) સ્વરનો એક ભેદ છે.
उदान, पु. (नः) શરીરમાંનો ગલામા રેહેનારો પવન.
उदार, वि. (रः रा. रं.) શારા દીલનો, સાફ દીલનો, દાતા, મહાન, મોટો.
उदारवीर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) અતિ પરાક્રમી.
उदार्णदीप्तिति, वि. (तिः तिः ति.) અતિ તેજસ્વી, ઘણુ તેજવાળું. [રખ્યાં તે.
उदासीन, वि. (नः ना. नं.) જેને શત્રુ અને મીત્ર શ-
उदाहार, पु. (रः) દાખલો, દ્રષ્ટાંત.
उदित, वि. (तः ता. तं.) કહેલો, બાંધેલો.
उदीच्य, पु. (च्यः) શરસ્વતી નદીની મર્યાદાનો જે પશ્ચીમોત્તર દેશ તે, વનસ્પતીમાં, ખશખશ.
उदीची, स्त्री. (ची.) ઉત્તરદીશા.
उदीचीन, वि. (नः ना. नं.) ઉત્તરદીશાએ થએલો.
उद्गीयमान, वि. (नः ना. नं.) સારી રીતે જેનું ગાયું તે. [ભરોસો છોડેલો.
उद्ग्रंथि, वि. (थिः थिः थि.) પ્રપંચ—સંસારનિ—ગાઠ-
उदुंबर, पु. (रः) ઉંબરનું ઝાડ, ઉંબરડો, न (रं) તાંબું.
उदुंबरपर्णी, स्त्री. (र्णी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
उदूखल, न. (लं.) ખાંડણી. [નાખેલું.
उद्गत, वि. (तः ता. तं.) ઓકેલું, વુલટી થએલું,
उद्गमनीय, न. (यं.) ધોયેલાં બે કપડાં, ધોએલાં ધોતીયાનો જોટો.
उद्गाढं, अ. અતીશય, અતીશય એ અર્થે.
उद्गातृ, पु. (ता.) સામવેદ સીખેલા ઋત્વિજ.
उद्गार, पु. (रः) ઉલટી કરવી, ઓકવું, ઓડકાર.
उद्गिरण, न. (णं.) ઉપર લઈ જવું, ઉખાડવું, તોડવું.
उद्गीथ, पु. (थः) સામવેદનો અવાજ—ધ્વની, પ્રવણ, ઓંકાર.
उद्गूर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) રીસાએલો, વધેલો.
उद्ग्राह, पु. (हः) ઓડકાર.
उद्‌घ, वि. पु. (द्घः) શારૂં, મોટું, યોગ્ય.
उद्‌घन, पु. (नः) જે એક લાકડાપર બીજું લાકડું મુકિને છોલેછે તે નીચેનું લાકડું.

उद्घाटन, न. (नं.) કુવામાંથી પાણી ઉપર લાવવાનું યંત્ર, રેહેંટ, કપી.
उद्घात, पु. (तः) પ્રારંભ, સરૂઆત.
उद्दान, न. (नं.) બાંધવું.
उद्दाल, पु. (लः) ગુંદાનું ઝાડ.
उद्दित, वि. (तः ता. तं.) બંધાએલો.
उद्र, पु. (द्रः) પાણીમાનું મીંદડું.
उद्राव, पु. (वः) નહાસવું, ભાગવું.
उद्धर्ष, पु. (र्षः) ઓચ્છવ. [ઓચ્છવ.
उद्धव, पु. (वः) ઉદ્ધવનામનો વિષ્ણુનો પ્રધાન, ૨.
उद्धान, न. (नं.) ચુલો.
उद्धांत, वि. (तः ता. तं.) ઉલટી થએલું, વાંકેલું.
उध्मान, न. (नं.) ચુલો.
उद्धार, पु. (रः) કરજ, न. (रं.) ચુલો.
उद्धत, वि. (तः ता. तं.) ઉપર લાવેલું—લો.
उद्भव, पु. (वः) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.
उद्भिज, वि. (जःजा.जं.)ભોયમાંથી ઉત્પન્ન થનારાં વૃક્ષ.
उद्भिज्ज, वि. (ज्जः ज्जा. ज्जं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उद्भिद, वि. (दः दा. दं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उद्भृतारि, वि. (रिः रिः रि.) દુસમીનને જેણે મુકયા તે, વેરીને જેણે છોડી દીધો તે.
उद्भ्रम, पु. (मः) ઉદ્યોગ.
उद्यतकार्मुक, वि. (कः का. कं.) બાણ—તીર મારવાસારૂં જેણે ધનુષ્ય—કમાણ ઉચકી તે.
उद्यतशूल, वि. (लः ला. लं.) જેને સુલનામનું હથીઆર ઉચક્યું છે તે. [આદિ.
उद्यत, वि. (तः ता. तं.) ઊગામેલું જેવાંકે હથીયાર
उद्यम, पु. (मः) ઉદ્યોગ.
उद्यान, न. (नं.) ક્રીડાવન, રાજાની ક્રીડા કરવાનું જંગલ,ઉપવન, બાગ, ૨. નીસરણી, ૩. નીકલવું, ૪. કાર્ય, પ્રયોજન, કામ.
उद्युक्त,वि. (क्तः क्ता.क्तं.)ઉદ્યોગે લાગેલો, કામે લાગેલો.
उद्योग, पु. (गः) યત્ન.
उद्वर्तन, न. (नं.) ચોળીને શરીરનો મેલ કાઢવો.
उद्वहत्, वि. (हन्. हंती. हत्.) ઉદ્યોગ કરનારો, મેહનત કરનારો, પાન કરનારો.
उद्वान, वि. (नः ना. नं.) ઓકેલું, નાખેલું. [ઓકેલું.
उद्वांत, वि. (तः ता. तं.) ગરેડમાંથી નીકળેલો હાથી,
उद्वासन, न. (नं.) ઠારમારવું, કત્તલ કરવી.
उद्वाह, पु. (हः)વિવહા, લગન, શાદી. [ચ્છા છે તે.
उद्वाहकाम, वि. (मः मा. मं.) જેને પરણવાની ઇ
उद्विग्नचित्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જેનું અંતઃકરણ દુઃખી થયું છે તે.
उद्विजमान, वि. (नः ना. नं.) બીકણ.
उद्वृंगण, न. (णं.) વૃદ્ધિ, વધરાળ.
उद्वेग, न. (गं.) સોપારી, ૨. ઉદ્વેગ. [ઓદ્યગયો તે.
उद्वेल, वि. (लः ला. लं.) હદ પાર જે દરીઆનો
उंदुर, पु. (रः) ઉંદર, ઉંદરા.
उंदुरु, पु. (रुः) ઉંદર, ઉંદરા. [ચુ ઉચું.
उन्नतानत, वि. (तः ता. तं.) દરીયાના મોજા જેવું ની-
उन्नय, पु. (यः) ઉપર લઈ જવું, કયાસ, તર્ક.
उन्नतचेतस्, वि. (ताः ताः तः) અભીમાની, મગરૂર.
उन्नाय, पु. (यः) ઉપર લઈ જવું, કયાસ તર્ક.
उन्नाह, पु. (हः) ઉંચાઈ, ઉંચી.
उन्मत्त, पु. (त्तः) ધંતુરાનું ઝાડ, वि. (तः ता. तं.)જેને વાતપીતથી ચીત્ત ભ્રમ થયું હોય તેવો.
उन्मत्तलिंगिन्, वि. (गी. गिनी. गि.) જેમા ગાંડાપણાની નીશાની છે તે.
उन्मथ, पु. (थः)એક જાતનો કાનનો રોગ—દરદ છે.
उन्मद, वि. (दः दा. दं.) ઉન્મત સ્વભાવનો.
उन्मदिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उन्मनस्, वि. (नः नाः नंः) ઉત્કંઠીત.
उन्माथ, पु. (थः) વધ, કતલ, જનાવર,પક્ષી એમને પકડવાશારૂં જાળ,ફાસા,છટકા વીગેરે જે યંત્રો તે.
उन्माद, पु. (दः) ગાંડાપણુ वि. (दः दा. दं.) ગાંડો.
उन्मादवत्, वि. (वान्. वती.वत्.) જેને વાતપીતથી ભ્રમ થઓ હોય તે.
उन्मादक,पु.(कः)ભ્રમ કરનારૂં. [મેશા બેચેન થાયછે.
उन्मदरोग,पु.(रः)એક જાતનું દરદ છે જેથી જીવ હ
उन्मान, न. (नं.) તોલવું.
उन्मार्गिन्, पु. (र्गी.) ભગીંદર રોગ—દરદ.
उन्मूल, वि. (लः ला. लं.) મુળીયામાથી કાઢી નાખ્યું, જડમાથી કાઢી નાખ્યું.
उपकंठ, वि. (ठः ठा. ठं.) પાસેનો, નજીકનો.
उपकारिका, स्त्री, (का.) રાજાનું ઘેર, રાજવાડો, રાજમંદીર, રાજમેહેલ.

उपकार्या, स्त्री. (र्या:) રાજાનું ઘેર, રાજવાડો, રાજમંદીર, રાજમેહેલ.
उपकुंचिका, स्त्री. (का.) ન્હાની એલચી, કાલું જીરૂં.
उपकुल्या, स्त्री. (ल्या.) પીપલી.
उपकूजित, वि. (तः ता. तं.) જેનો અવાજ પાછો [થયો છે તે.
उपक्रम, पु. (मः) જ્ઞાનપુર્વક આરંભ, પ્રથમારંભ, ઉપાયપુર્વક આરંભ, પ્રધાનના સ્વભાવની પરીક્ષાનો ઇલાજ.
उपक्रोश, पु. (शः) નિંદા.
उपगत, वि. (तः ता. तं.) પ્રાપ્ત, લીધેલો. [કીર્તી ગાઈ તે.
उपगीयमान, वि. (नः ना. नं.) જેના વીશે ગાયું તે, જેની
उपगुप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) પાસેજ—નજીકજ જે . गुप्त थयो છે તે.
उपगुप्तवित्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જેનો પૈસો છાનો [છે તે.
उपगूढ, वि. (ढः ढा. ढं.) જેની કોટી કીધી તે, કોટીકીધેલો.
उपगूहन, न. (नं.) આલીંગન, કોટી કરવી.
[illegible]ग्रह, पु. (हः) બંદી, અટકાવ. [પવો તે.
[illegible], पु. न. ([illegible]) રાજાઓને નજરાણો આ-
[illegible], पु. ([illegible]) પાસેનો આશ્રય. [કીધી તે.
[illegible]रित, वि. (तः ता. तं.) શુશ્રુષિત, જેની ચાકરી
[illegible]चाय्य, पु. (य्यः) એક જાતનો આગ્ની છે.
[illegible]चित, वि. (तः ता. तं) વધેલો.
[illegible]चित्रा, स्त्री. (त्रा.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
[illegible]चीयमान, वि. (नः ना. नं.) જેનો ઢગલો કીધેછે તે.
[illegible]जाप, पु. (पः) એક જગાપર મલ્યું છતાં નોખું કરવું.
[illegible]जीवन, न. (नं.) અનુભવ—ઉપભોગ લેવો.
[illegible], स्त्री. (ज्ञा.) પ્રથમ જ્ઞાન.
[illegible], पु. (त्या.) એક જાતનો રોગ છે.
[illegible]तप्यमान, वि. (नः ना. नं.) દુઃખથી જે તપેલો તે.
[illegible]त्यका, स्त्री. (का.) ડુંગરની પાસેની જમીન.
[illegible]तप्त, न, (नं.) દુઃખથી જે તપેલો તે.
[illegible], स्त्री. (दा.) રાજાઓને નજરાણો આપવો તે.
[illegible]धा, स्त्री. (धा.) ધર્મ, અર્થ, કામ, અને ભય એવીસેના ભલાપણાની ચોકસી.
[illegible]धान, न. (नं.) ઓસીકું, તકીયો.
[illegible]धाय, अ० ધારણ કરીને, પકડીને.
[illegible]धावन, पु. (नः) પાછળથી દોડનારો.
[illegible]धि, पु. (धिः) કપટ, ૨. ગાડી, ૩. પઇડું.
[illegible]निधि, पु. (धिः) દાટેલા પૈસા, ધન.

उपनिषद्, स्त्री(द्) વેદની શેવટનો એક ભાગ, ધર્મ, એકાંત
उपनिष्कर, न. (रं.) શેહરમાંનો રાજમાર્ગ, મોટોરસ્તો.
उपनीयमान, वि. (नः ना. नं.) જેને ઉપદેશ કીધો તે, ૨. જેની જનોઈ થઈ છે તે.
उपन्यस्य, अ० મુકીને, રાખીને. [કરવું.
उपन्यास, पु. (सः) બોલવાનો આરંભ, બોલવું શરૂ
उपपति, पु. (तिः) યાર, વર વગર ખાંજોપતી કરયો તે.
उपभृत्, स्त्री. (त्.) એક જાતનું વાસણ છે જે હોમમાં વપરાએછે. [ખુશી થવી.
उपभोग, पु. (गः) ભોગ, કઈપી ચીજ વાપરવાથી
उपम, वि. (मः मा. मं.) શરખો, એક શરખો.
उपमा, स्त्री. (मा.) સરખાપણું, સાદૃશ્ય.
उपमान, न. (नं) ઉપમિતિકરણ સાદૃશ્ય જ્ઞાન, જેની ઉપમા આપવાની તે વસ્તુ.
उपयम, पु. (मः) વીવહા, લગન, શાદી.
उपयाम, पु. (मः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ભીંજાઈ છે તે.
उपप्लुताक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) જેની આંખ પાણીથી
उपरक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं) રાહુએ ઢંકાએલો ચંદ્ર અથવા સુરજ, અમલે કરીને જેર થએલો.
उपरक्षण, न. (णं.) પહારો, પોહરો, તપાસ કરવાસારૂં રાખેલા પહેરાવાળાઓનો નીમ.
उपरतकर्म, वि. (र्मः र्मा. र्मं.) જેને કરમ છોડ્યું તે.
उपरतरास, वि. (सः सा. सं.) જેને રમત મુકી તે.
उपरतविषयाभिलाष, वि. (षः षा. षं.) સંસારના વિષયની ઇચ્છા જેને મુકી તે. [ન નથી તે.
उपरतारि, वि. (रिः रिः रि.) જેને કોઈ વેરી—દુશમ-
उपरम, पु. (मः) निवृत्ति.
उपराग, पु. (गः) ચંદ્ર અને સુર્ય ગ્રહણ એ દરેક.
उपराम, पु. (मः) निवृत्ति.
उपरि, अ. ઉપર એ અર્થે.
उपरिष्टात्, अ. ઉપર એઅર્થે.
उपनाह, पु. (हः) તંબુરાની ખીટી.
उपरुध्यमान, वि. (नः ना. नं.) ઘેરાએલો.
उपल, पु. (लः) પથરા, રત્ન.
उपलब्धार्था, स्त्री. (र्था.) વાર્તા, આખ્યાયિકા.
उपलब्धि, स्त्री (ब्धिः) બુદ્ધિ, પ્રાપ્તી.
उपलंभ, पु. (भः) સાક્ષાત્કાર. [યાદ દેનારો.
उपलंभक, वि. (कः का. कं.) યાદ કરી આપનાર,

उपलंभन, न. (नं.) ज्ञान, समज.
उपलभ्यमान, वि. (नः ना. नं.) મળેલો પદાર્થ.
उपलभ्यमानत्व, न. (त्वं.) પ્રાપ્તિ, મળવું.
उपला, स्त्री. (ला.) રેત, રેતી.
उपवन, न. (नं) બાગ.
उपवर्णित, वि. (तः ता. तं.) સ્તુતી કરેલો, વહાવા કરેલો, વર્ણન કરેલો.
उपवर्तन, न. (नं) ગ્રામ સમુદાય, દેશ.
उपबर्ह, पु. (र्हः) તકીયો ઓશીકું.
उपवस्त, न. (स्तं) અપવાસ.
उपवास, पु. (सः)અપવાસ.
उपविषा, स्त्री. (षा.) એક જાતની ઓષધી છે તે રંગવાના કામમા પણ આવેછે, જેને અતિ વિષનિ કરીકેછે. [જનોઈ.
उपवीत, न. (तं.) ડાબાખભાપર પેહેરેલી જનોઈ,
उपशमशील, वि. (लः ला. लं.) શાંત, થંડો.
उपशल्य, न. (ल्यं) ગામમાં, ગામની છેવતટનો જે પ્રદેશ તે. [શાંતી થઈ છે તે.
उपशांतात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) જેના ચીત્તની
उपशाय, पु. (यः) એક ઉઠયાપછી બીજાએ સુવું તેવા પહારા વાલાઓ. [દેશ કરનારો.
उपशिक्षमाण, वि. (णः णा. णं.) શીખવનારો, ઉપ-
उपशीर्षक, पु. (कः) છોકરાંના માથાઉપર જે રોગ થાએછે ને તેમાથી નાસુર થઈ પરૂ નીકળે છે તે, ૨. વાથી તથા રસથી કપાળ ઉપર સોજો આવીને જે દરદ થાએ છે તે રોગ.
उपश्रुत, वि. (तः ता. तं.) લીધેલું.
उपसंचर, पु. (रः) જુકતીથી અંદર દાખલ થવું, કુવાએત કરવી, ૨. ખોટી સ્તુતી કરવી, મોહ દેખીતું બોલવુ, ખુશામત કરવી.
उपसंयम, पु. (मः) જગતનો અંત–સેવટ–છેડો.
उपसंव्यान, न. (नं.) પેહેરેલું કપડું.
उपसंपन्न, पु. (न्नः) યાગસારૂ મારેલું જનાવર, જમતી વખતે મોહેડે લગાડવાના પદાર્થ. (કચુમર, ચટણી.) [રેહેવો.
उपसर, पु. (रः) ગર્ભ ગ્રહણ, ગર્ભ ધારણ, ગરભ
उपसर्ग, पु. (र्गः) સારૂ માઠુ જણાવનારો ઉપદ્રવ.
उपसर्जन, न. वि. (नं.) અપ્રધાન, વિશેષણ.
उपसर्या, स्त्री. (र्या.) ઉપાસના, જે ગાયને ગરભ દેહેવાના દહાડા પાસે આવ્યા છે તે.
उपसंहृत, वि. (तः ता. तं.) મરેલો, મુવેલો.
उपसादित, वि. (तः ता. तं.)પાસે—નજીક આવી તે.
उपसूर्यक, न. (कं.) સુરજની આજુબાજુએ કોઈ કોઈ વખતે સુર્યાકાર બીજું તેજ દેખાએછે તે.
उपस्कर, पु. (रः) મશાલો.
उपस्थ, पु. (स्थः) વિષય ઇંદ્રી.
उपस्पर्श, पु. (र्शः) આચમન.
उपस्पर्शिन्, वि. (र्शी. र्शिनी. र्शि.) અડકનારો.
उपहतश्री,वि.(श्रीःश्रीःश्रि.)બીજ પાડેલો,બકવેલું, ઝુંઝ
उपहार,पु.(रः)રાજાઓને નજરાણા વીગેરે આપવું તે.
उपह्वर, न. (रं.) એકાંત સ્થળ, નજીકનો પ્રદેશ.
उपहास्यता, स्त्री. (ता.) બદગોઈ, નિંદા.
उपाकरण, न. (णं.) યથાવીધી સંસ્કાર કરીને વેદ [illegible]
उपाकृत,पु. (तः) યજ્ઞમાં મંત્ર ભણીને મારેલું જનાવ[illegible]
उपात्यय, पु. (यः) ઓળંગવુ, ઉતરવું, પાર [illegible]
उपादान, न.(नं.)ઇંદ્રીયનું આકર્ષણ. [શગુલ મા[illegible]
उपाधि,पु.वि. (धिः) ધર્મવિચાર, કુટંબ પોષવાવી[illegible]
उपाध्याय, पु. (यः) મેહેતાજી.
उपाध्याया, स्त्री. (या.) સીખવનારી સ્ત્રી.
उपाध्यायानी, स्त्री. (नी.) મેહેતાજીની બાયડી.
उपाध्यायी, स्त्री. (यी.) મેહેતાજીની બાડી.
उपानह, स्त्री. (नत्.) ચાંમડાનો જોડો.
उपाय, पु. (यः) સાધન, ઇલાજ.
उपायतुरीय, पु. (यः) સામ, દાન, ભેદ, અને, [illegible] આ ચાર ઇલાજ માનો છેલ્લો ઇલાજ.
उपायन,न.(नं.)રાજાઓને નજરાણું વીગેરે આપ[illegible]
उपायिक,वि. (कःका.कं.)ઉપયોગનું,સાહ્યકારી,મદદ[illegible]
उपार्घ,वि.(र्घः र्घा. र्घं.)જેની કીંમત દેખીતી ઓછી
उपावृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જે પાસે આવ્યો ૨. જોગ, લાયક.
उपावृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) થાક ઉતરવાશારૂં જે તાની મેલે જમીનપર આલોટે છે તે.
उपासंग, पु. (गः) તીર રાખવાથું ભાથું.
उपासन, न. (नं.) તીર મારવાનો અભ્યાસ કરવો.
उपासना, स्त्री. (ना.) તીરમારનો અભ્યાસ કરવો, કંઇ એક શાંભલવાની ઇચ્છા.

।, स्त्री. (सा.) ઉપાસના, સેવા, ચાકરી.
ष्त, वि. (तः ता. तं.) જેની પ્રાર્થના કીધી તે.
ृप्त, वि. (तः ता. तं.) મુકેલું.
प्न, वि. (नः ना. नं.) વાવેલું, વાવેલ.
, पु. (द्रः) વિષ્ણુ.
का, स्त्री. (का.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
ात, पु. (तः) દાખલો, દૃષ્ટાંત.
ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) પેહલે અનાજ વાવ્યાપછી રીને હલે કરીને ખોદેલું ખેતર.
ुः अ. બે દહાડાની અંદર.
ुः अ. બે દહાડાની અંદર.
लातक, पु. (कः) જનોઈ થયાપછી બાર વર- । પુરાં થયાપછી જેને વેદનો અભ્યાસ પુરો ક- ાને જેની સોડમુંજ થઈ છે તે. [લગતું.
त्मक, वि. (कः का. कं.) બે સંબંધનો, બેને
अ. પ્રશ્નાર્થી.
स्त्री. (मा.) પાર્વતી, અળસી.
ती, पु. (तिः) મહાદેવ.
वि. (म्यः म्या. म्यं.) અળસી પેદા થવાનું ખેતર.
ूलिका, स्त्री. (का.) દુંટી લગી લાંબી મોતીની કંઠી.
पु. (गः) સાપ.
पु. (गः) પીલો અબરક—બ. (આ અબ- ને અગ્નીની ઉપર મુકયાથી એ ગરમ થયાથી ।માંથી સાપ જેવા ફુફાડા નીકળે છે તે ઉપર- આ નામ આપ્યું.)
पु.(णः) મેંઢો, ગેટો, ગાડર. [અભ્ર,વાદલાં.
, पु. (कः) મેંઢો, ગેટો, ગાદર, મેષ, ૨. મેઘ,
ष्य, पु. (ष्यः) એક જાતની વનસ્પતી છે જે- ટાકલો કેહેછે.
।, पु. (क्षः) ટાકલોકરીને વનસ્પતી છે તે.
क्षय, पु. (यः) ક્ષયરોગ, આરોગથી કળી- ને કાંસુ પડે છે અને તેથી માણસના મોહો- થી લોહી ને વાસવાળું પરૂ પડેછે તે.
पु. (भ्रः) મેંઢો, ગેટો, ગાડર.
अ. વિસ્તાર, અંગીકાર, એ અર્થે.
ृत, वि. (तः ता. तं.) લીધેલો, સ્વીકારેલો.
। पु. (भ्यः) વૈશ્ય, વાણીઓ.
द, न. (दं). કવચ, ચીલખત, બખતર.

उरस्, न. (रः) છાતી.
उरसिल, वि. (लः ला. लं.) મોટી છાતીનો.
उरस्य, वि. (स्यः स्या. स्यं.) પોતાકી જાતની લગ્ન ક- રેલી બૈરીથી થયેલો પુત્ર, ખરો, વાજબી.
उरस्वत्, वि. (स्वान्. स्वती. स्वत्.) મોટી છાતીનો.
उरी, अ. અંગીકાર, વીસ્તાર એ અર્થે.
उरीकृत, वि. (तः ता. तं.) સ્વીકારેલો, લીધેલો.
उरु, वि. (रुः रुः रु.) મોહું, ઘણું, પુશ્કળ.
उरुक्रम, वि. (मः मा. मं.) ઉચ્ચી પદવીનો—મર- તબાનો, વિષ્ણુની યોગ્યતાનો.
उरुविक्रम, वि. (मः मा. मं.) અતિ પરાક્રમી.
उरुवुक, पु. (कः) એરંડાનું ઝાડ.
उरुवूक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उर्वरा, स्त्री. (रा.) જે જમીનમા સર્વ જાતના ધાન્ય પાકે એવી જમીન.
उरुस्वन, वि. (नः ना. नं.) જેનો શબ્દ મોટો તે.
उर्वरित, वि. (तः ता. तं.) શીલક, બાકી, વધેલું,શેષ.
उर्वशी, स्त्री. (शी.) એક અપ્સરા છે. (વીક્રમ ઉર્વશી નાટક જુવો.)
उर्वी, स्त्री. (र्वी.) પૃથ્વી.
उर्वीश, पु. (शः) રાજા, પૃથ્વી પતી, સેહેનસા.
उलप, पु. (पः) ઘણો મોટો પસરાએલો વેલો.
उलुपिन्, पु. (पी.) એક જાતનું માછલું.
उलूक, पु. (कः) ઘુવડ, ૨. ઇંદ્ર.
उल्लंघितसत्पथ, वि. (थः था. थं.) ખરાબરીતે ચાલ- નારો, નેકીની રાહમુકીને ચાલનારો.
उल्लंघितसमय, वि. (यः या. यं.) જેને વખત ખોયો તે, વખત પછી, વખતસર નહીં તે.
उलूखल,न.(लं.) ગુગળનું ઝાડ,૨.ઉખળી, ખાંડણી.
उलूखलक, न (कं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
उल्क, स्त्री. (ल्का.) અગ્નીની જવાલા, બળતું.
उल्मुक, न. (कं.) બળતું ચુલામાંનુ લાકડું.
उल्लाघ, वि. (घः घा. घं.) રોગ મુક્ત, રોગમાંથી જે શા- રો થયો તે. [માટે બાંધેલું કપડું.
उल्लोच, पु. (चः) ચાંદણી, છત, તડકો લાગે નહીં
उल्लोल, पु. (लः) મોટો દરીયાનો મોજો.
उल्व, न. (ल्वं.) ગર્ભસ્થાન, કમલ કુખ, ગર્ભાશય.
उल्वाण, वि. (णः णा. णं.) સ્પષ્ટ, સાફ.

उशनस्, वि.(शन्. शनी. शन.)शुभकारक, मंगळदायक.
उशनस्, पु. (नाः) शुक्राचार्य नामनो दैत्यनो गुरु.
उशीर, न. (रं.) काळी ખસખસનું મુળીયું.
उषण. न. (णं.) मरी, पीप्पां.
उषणा, स्त्री. (णा.) पीपळी.
उषर्बुध, पु. (धः) अग्नी, देवता, वस्तेच.
उषस्. न. (षः) प्रातःकाळ, सहवार.
उष्ट्रशिरोधर. पु (रः) आठ जातना भगंदर रोगछे तेमानो एक रोग. [फुंक थवुं, બાભદાદ.
उषा, स्त्री. (षा.) वाढी, तपेलुं, प्रातःकाळ, अ. रातनुं
उषापति, पु. (तिः) मदननो दीकरो.
उषित, वि. (तः ता. तं.) दग्ध, બાળેલો. [थी ते स्थान.
उषितगमन, वि. (नः ना. नं.) आगण जहां गाय ह-
उष्ट्र, पु. (ष्ट्रः) ऊट.
उष्ण, पु. (ष्णः) ग्रीष्मऋतु, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) च-तुर, गरम, जे आळसु नथी ते, तीक्ष्ण, दक्ष.
उष्णकरदीधिति, पु. (तिः) सुर्य, सुरज.
उष्णागम, पु. (मः) ग्रीष्मऋतु.
उष्णिका, स्त्री. (का.) पाणी भात, कांजी. [गट.
उष्णीष, न. (षं.) પાઘડી, ફેંટો, पु. (षः) ताज, मु-
उष्णोपगम, पु. (मः) ग्रीष्मऋतु.
उष्मक, पु. (कः) ग्रीष्मऋतु.
उष्मागम, पु. (मः) ग्रीष्मऋतु.
उस्र, पु. (स्रः) कीरण.
उस्रा, स्त्री. (स्रा.) गाय.
ऊं, अ. प्रश्नार्थ.

ऊ

ऊत, वि. (तः ता. तं.) तारेवणेलुं, दोराओवणेलुं.
ऊधस्, न. (धः) खोळो, कच्छ, कुच्छ.
ऊररी, अ. वीस्तार, स्वीकार ए अर्थ.
ऊरी, अ. वीस्तार, स्विकार एअर्थ.
ऊरीकृत, वि. (तः ता. तं.) अंगीकृत, लीधेल.
ऊरु, पु. (रुः) જાંગ, घूंटणनो उपलो भाग.
ऊरुज, पु. (जः) वाणीओ, वैश्य.
ऊरुपर्वन्, न. (र्वं.) घुंटण.
ऊर्ज, पु. (र्जः) कारतक महीनो. [बळेरवाळो.
ऊर्जस्वल, वि. (लः ला. लं.) घणो पराक्रमी, घणो
ऊर्जस्विन्, वि. (स्वी. स्विनी. स्वि.) उपलो शब्द जुवो.
ऊर्जितशासन, न. (नं.) घणी कडण सीक्षा ते, कठ-ण सीक्षा. [आशिषा.
ऊढवयस्, पु. (याः) पुरुष, पुन्न, ताजी [illegible]
ऊर्णनाभ, पु. (भः) करोळीया, कोळी.
ऊर्णा, स्त्री. (र्णा.) मेंढां, ससलां, उंट वीगेरेना [illegible] ने भोवांनी वचमा जे वाळनो फरतो गोळ [illegible] मरो होयछे ते.
ऊर्णायु, पु. (युः) मेंढां, मेढां, कांबळुं, कंबळ.
ऊर्ध्वक, पु. (कः) एक जातनो पखवाज छे.
ऊर्ध्वगास्थिभंग, पु. (गः) हाडकानो एक रोग छे.
ऊर्ध्वमंथिन्, पु. (थी.) अतिपवीत्र जे तपस्वी [illegible] जेने इंद्रीयो जीती छे ते.
ऊर्ध्वजानु, वि. (नुः नुः नु.) जे माणस बेठा [illegible] तेना धुंटण उंचा देखाय छे ते.
ऊर्ध्वज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) उपलो शब्द जुवो.
ऊर्ध्वज्ञु, वि. (ज्ञुः ज्ञुः ज्ञु.) उपलो शब्द जुवो.
ऊर्मि, पु. स्त्री. (र्मिः र्मिः) दरीयाना मोजा.
ऊर्मिका, स्त्री. (का.) वीटी.
ऊर्मिमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) वांकु.
ऊर्व, पु. (र्वः) वडवाग्नि, पाणीना अंदरनो [illegible]
ऊर्वारु, स्त्री. (रुः) कांकडी.
ऊष, पु. (षः) खारी माटी.
ऊषण, पु. (णः) मरी, पीप्पां.
ऊषणा, स्त्री. (णा.) पीपळी.
ऊषर, वि. (रः रा. रं.) खारी माटीनी जगा, [illegible]
ऊषवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) उपलो शब्द जुवो.
ऊह, पु. (हः) तर्क.
ऊहितवान, वि. (नः ना. नं.) अजमावेलुं, परीक्षा [illegible]

ऋ

ऋक्थ, न. (क्थं.) धन, दोलत, पैसो. [पमीलग [illegible]
ऋक्थभागिन, पु. (नः) वारसाना नातांथी पैसानो [illegible]
ऋक्ष, न. (क्षं.) नक्षत्र पु. (क्षः) रींडानु झाड, [illegible]
ऋक्षगंधा, स्त्री. (धा.) एक जातनी वनस्पती छे.
ऋक्षगंधिका, स्त्री. (का.) कालुं भोंय कोहोळुं.
ऋच, स्त्री. (चं.) वेदनी ऋचा. [illegible]
ऋजीष, न. (षं.) रोटली सेकवानुं वासण, [illegible]
ऋजीष, न. (षं.) उपलो शब्द जुवो.

जु, पु. (जुः) ભગંદર રોગનું વેહેવું.

जु, वि. (जुः जुः ज्वाजु.) સરખું, વાકું નહીં તે, સીધું.

जुरोहित, न. (तं.) વાદળાંપર શુરજના કીરણથી દેખાતું ઇંદ્ર ધનુષ્ય.

ण, न. (णं) કરજ.

त, न. (तं.) પાણી, સત્ય.

तीया, स्त्री. (या.) નીંદ્રા.

तध्वज, पु. (जः) મહાદેવ.

तंभर, पु. (रः) વિષ્ણુ.

तु, पु. (तुः) સ્ત્રીરજ, બાયડીનો અટકાવ, બે મહીનાનો એક રત થાએછે.

तुमती, स्त्री. (ती.) અડકાયલી બાયડી.

ते, अ. વીના, સીવાય એ અર્થે.

त्विज्, पु. (क्.) ગોર, ઉપાધ્યો. [[અનાજ.

द्ध, न. (द्धं) ઘાસમાંથી ખંખેરીને ઢગલો વાળેલું

द्धि, स्त्री. (द्धिः) ધન, દોલત, પૈશો, એક જાતનું ઝાડ છે.

भु, पु. (भुः) દેવ.

भुक्षन्, पु. (क्षा.) ઇંદ્ર. [ડનારો.

श्य, पु. (श्यः) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-

षभ, पु. (भः) બળદ, સાધુ, ઓસડ, ડુંગર, કાનની પોકલી, પુછડું; स्त्री. (भी.) દહાડાવાળી સ્ત્રી, બોડકી, ઉત્કૃષ્ટ.

षि, पु (षिः) સાચું બોલનારો, મુની.

ष्टि, पु. (ष्टिः) તરવાર, તલવાર, શમશેર. [ડનારો.

ष्य, पु. (ष्यः) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-

ष्यगंधा, स्त्री. (धा) એક જાતની વસ્પતી છે.

ष्यप्रोक्ता, स्त्री. (क्ता.) સતાવરી, સહસ્ર મુલી, કૌવચ્ય.

ष्यकेतु, पु. (तुः) અનીરૂદ્ધ.

ए.

क, वि. (कः का. कं.) અસાહ્ય, એખલો, નોખો, જુદો, બીજો, મુખ્ય, કેવળ, એક.

कक, वि. (कः का. कं) અસાહ્ય, એકલો.

कतर, वि. (रः रा. रत्.) ભીન્ન, જુદું, નોખું.

कतान, वि. (नः ना. नं.) એકાગ્રચીત્ત, અન્યવૃત્તિ.

कताल, पु. (लः) ગાયનનો આખોસાજછતાં ગાંવું તે.

कदंत, पु. (तः) ગણપતી, ગણેશ.

एकदा, अ. એક કાળની વખતે એ અર્થે.

एकदृष्टि, पु. (ष्टिः) કાગડો. [નારૂ જાનવર.

एकधुर, वि. (रः रा. रं.) એક જાતનો બોજો ઉંચ-

एकधुरावह, वि. (हः हा. हं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

एकधुरीण, वि. (णः णा. णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

एकपदी, स्त्री. (दी.) માર્ગ, રસ્તો.

एकपिंग, पु. (गः) કુબેર.

एकमनस्, वि. (नाः नाः नः) ધ્યાન આપણારો, હુસ્યાર, સાવધ, એક ચિત્ત.

एकवृंद, पु. (दः) કંઠરોગવિસેષ, ગળામા કફ અને કાળું એવી ગોલ અને ઉંચી એવી શુજ થાએછે તે, કંઠમાલા.

एकसर्ग, वि. (र्गः र्गा. र्गं.) એકાગ્રચીત્ત, અનન્યવૃત્તિ.

एकहायनी, स्त्री. (नी.) એક વરસની ગાય.

एकाकिन्, वि.(की. किनी. कि.) એકુલો.[અનન્યવૃત્તિ.

एकाग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.)સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત્ત,

एकाग्रमनस्, न. (नः) એકાગ્રચીત.

एकाग्र्य, वि. (ग्र्यः ग्र्या. ग्र्यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

एकांतमति, वि. (तिः तिः ति.) એકજ વિષય તરફ જેની બુદ્ધિ લાગી તે.

एकांतिक, वि. (कः का. कं.) નિશ્ચય ઠરાવનારો.

एकांतिकत्व, न. (त्वं.) એકજ વિષયવીશે જે તત્પરતા તે. [લક્ષ–ધ્યાન આપનારો.

एकांतिन्, वि. (ती. तिनी. ति.) એકજ વિષય તરફ

एकांत, न. (तं) અતીશય.

एकाब्दा, स्त्री.(ब्दा) એકવરસની ગાય.[અનન્યવૃત્તી.

एकायन, वि. (नः ना नं.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,

एकायनगत, वि. (तःता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

एकाष्ठील, पु. (लः) આકડાનું ઝાડ.

एकाष्ठिला, स्त्री. (ला.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

एजक, वि. (कः का. कं.) હલાવનારો, ધુજાવનારો.

एजत्, वि. (जन्. जंती. जत्.) હલનારૂ, ધુજનારો.

एड, वि. (डः डा. डं.) બેહેરો.

एडक, पु. (डः) ગેટો, મેંઢો ગાડર.

एडगज, पु. (जः) ટાકળાનું ઝાડ.

एडमूक, वि. (कः का. कं.) જે બેહેરો અને મુંગો તે.

एडूक, न. (कं.) જે ભીતમાં હાડકાં તથા બીજાં કઠણ પદાર્થ નાખીને બાંધી હોય તે.

एण, पु. (णः) જે હરણની આંખ ખુબ સુરત હોય છે તે હરણ.
एत, वि. (तः ता. तं.) ચીત્રવર્ણ, જુદા રંગનું
एतर्हि, अ. આકાલે એ અર્થે.
एतावत्त्व, न. (त्वं.) ત્યાંસુધી.
एध,पु.(धः)સુકું ઘાસ,લાકડા વીગેરે બાળવાની ચીજ.
एधस्,न.(धः)ઘાસ, લાકડાં વીગરે બાલવાની ચીજ.
एधा, स्त्री. (धा.) સમૃદ્ધી, વધવું
एधित, वि. (तः ता. तं) પ્રવૃદ્ધ, વધેલું, વૃદ્ધિગત.
एनस्, न. (नः) પાપ.
एरंड, पु. (डः) એરંડીનુ ઝાડ, એડીઆનુ ઝાડ.
एलवालुक, न. (कं.) કોડીબકું, કાંકડી.
एला, स्त्री. (ला.) એલચીનુ ઝાડ.
एलापर्णी, स्त्री. (र्णी.) કોલીંદન. [અર્થે.
एवं, अ. સાદૃશ્ય, પ્રકાર, અંગીકાર, નિશ્ચય એ
एव, अ. નિશ્ચયાર્થી.
एषाणिका, स्त्री. (का.) ત્રાજવું.

ऐ.

ऐकपत्य, न. (त्यं.) સર્વ ઉપર જે અધીકાર તે, પ્રભુત્વ, માલકી.
ऐकागारीक, वि. (कः की. कं) ચોર, ચોરી કરનારો.
ऐंगुद, न. (दं.) હીંગણ બેટફળ.
ऐडविल, पु. (लः) કુબેર. [વીગેરે.
ऐण, वि. (णः णा. णं) હરણનુ ચાંમડુ, બાલ, કેસ-
ऐणेय, वि. (यः या. यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ऐतिह्य, न. (ह्यं) તવારીખ, વાતો, ઈતીહાસ.
ऐंद्रियक, वि. (कः का. कं.) ઇંદ્રિયગ્રાહ્ય, ઇંદ્રિયથી જાણવાને યોગ્ય.
ऐरावण, पु. (णः) ઇંદ્રનો હાથી, એરાવત.
ऐरावत,पु. (तः) એરાવત, ઇંદ્રનોહાથી,૨. પુર્વદીશાનો હાથી, નારંગીનુંઝાડ.
ऐरावती, स्त्री. (ती.) વીદ્યુલ્લતા, વીજલી. [ડી મીઠું.
ऐरिण, न. (नं.)પથ્થરમાંનુ મીઠું, ડુંગરી મીઠું, પહા-
ऐलविल, पु. (लः) કુબેર.
ऐलेय, न. (यं.) કોડીબક, કાંકડી.
ऐश्वर्य, न. (र्यं.) પ્રભુત્વ. [બેપરવા તે.
ऐश्वर्यमत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) પૈસાથી જે મસ્ત—
ऐषमः अ. ચાલતા વરષે, હાલ, હમણા એ અર્થે.

ओ.

ओं, अ. અંગીકાર, અનુમોદન એ અર્થે.
ओक, पु. (कः) ઘર, આશ્રમ, રેહેઠાણ.
ओकस्, न. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ओघ, न. (घं.) એક જાતનો નાચ છે, पु. (घः) પાણીનો પ્રવાહ, પાણીનો પાટ, સમુહ પરંપરા, ચાલતું. [ણવ.
ओंकार, पु. (रः) વેદના આગળ જેવું શબ્દ તે, પ્ર-
ओजस्, न. (जः) પ્રકાશ, કાંતી, બળ, જોર, શોભા, ધાતુનુ તેજ.
ओड्रपुष्प, न. (ष्पं.) જાશુદીનુ ફુલ.
ओत, वि. (तः ता. तं.) વણેલું, પોરવેલું.
ओतु, पु. (तुः) બલાડું, મીંદડું.
ओदन, न. (नं.) ભાત, અનાજ, અન્ન.
ओष, पु. (षः) આગથવી, બળવું.
ओषधि, स्त्री. (धिः) ફળ પાકયા પછી તેના ઝાડ નીરજીવ થાએછે તે.
ओषधी, स्त्री. (धी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ओषधीश, पु. (शः) ચંદ્ર, ચાંદો.
ओष्ठ, पु. (ष्ठः) હોઠ.

औ.

औत्कंठ्य, न. (ठ्यं.) ઇચ્છા, હોંસ.
औक्षक, न. (कं.) બળદનુટોલું, બળદનો જમાવ.
औदनिक, पु. (कः) રાંધનારો, રસોઇઆ, રાંધણીઓ
औदुंबर, न. (रं.) તાંબુ, ઉંબરનું ફળ.
औदरिक, वि. (कः की. कं.) ક્ષુધીષ્ટ, ભુખો.
औत्पत्तिक, वि. (कः का. कं.) કુદરતી, સ્વાભાવીક, ઉત્પત્તિ સંબંધે.
औत्पत्तिकमनीष, वि (षः षा. षं.) જનમનો જે ડાહ્યોતે.
औपधर्म्य, न. (र्म्यं.) ધરમનાપેટા માહેલા ધરમનો.
औपायिक, वि. (कः की. कं.) નીતીથી મેળવવા લાયક.
औपवस्त, न. (स्तं.) અપાસ.
औमीन, वि. (नः ना. नं.) અળસી ઉગવાનું ખેતર.
औरभ्रक, न. (कं.) ગેટાનું ટોલું
औरस, वि. (सः सी. सं.) પોતીકી જાતની સ્ત્રીસાથે પરણ્યા પછી તેનેપેટે થયલો દીકરો.
औरस्य, पु. स्त्री. (स्यः स्य.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

और्द्धदेहिक, वि. (कः की. कं.) મરણદીવસથી દસદહાડાશુધી જે પીંડદાન તે.

और्व, पु. (र्वः) વડવાગ્ની, દરીયાની અંદરનો અગ્ની.

औलूक्य, पु. (क्यः) સપ્તપદાર્થવાદી જે કણાદ રૂષી તે.

औशीर, पु. (रः) ચોરીનોડાંડો—હાથો, ૨. બીછાનો, ગાદલું, ૩. બેઠક.

औषध, न. (धं.) ઓસડ.

औष्ट्रक, न. (कं.) ઉંટનું ટોલું.

क

क, पु. (कः) આત્મા, ૨. વાયુ, ૩. બ્રહ્મદેવ, ૪. સુર્ય, ૫. યમ, ૬. દંભ, ૭. મોર, ૮. અગ્ની, न. (कं) ૯. જળ, પાણી, ૧૦ સુખ, ૧૧. મસ્તક, માથું.

ककुद, पु. न. (दः दं.) પદવી, હોદ્દો, ૨. બળદની ખાંધ.

ककुद्मती, स्त्री. (ती.) કમર.

ककुंदर, न. (रं.) પીઠનાં દાંડાની નીચલી બાજુને જે બે ખાડા હોય છે તેમાના દરેક.

ककुभ्, स्त्री. (प्.) દીશા.

ककुभ, पु. (भः) તંબોરાનો દોધી, ૨. અર્જુન નામનું ઝાડ, અર્જુનસાદડો, જેને આંઝણીયાનું ઝાડકેછે.

कक्कोलक, न. (कं.) ગવલો.

क्खट, वि. (टः टा. टं.) કઠણ, અક્કર. [વેલો.

कक्ष, पु. (क्षः) ગબલ, બગલ, ૨. સુંકું ઘાસ, ઘાંસ

कक्षा, स्त्री. (क्षा) હાથી બાંધવાની દોરી, ૨. કછો, ૩. કમરપટો, ઘરની વચેનો ભાગ, જેને દોઠી કેછે તે, રાજ મેહેલની વચેનો ભાગ.

कङ्क, पु. (कः) એક જાતનો પક્ષી, જેનાં પિછાં બાણની પછવાડે નખાયછે.

कङ्कटक, पु. (कः) કવચ, ચીલખત, બખતર.

कङ्कण, पु.न. (णः णं) કાંકણ, ચુડા, બંગડી, બલોઇયાં.

कङ्कणी, स्त्री. (णी.) ઘુઘરા, ઘાગરી.

कङ्कत, न. (तं.) બાલ ઓળવા.

कङ्कतिका, स्त्री. (का.) કાંસકી.

कङ्काल, पु. (लः) શરીરનો હાડકાનો પાંજર.

कङ्गु, पु. (गुः) કાંગ.

कङ्गू, स्त्री. (गूः) કાંગ.

कच, पु. (चः) માથાના બાલ, નીમાલા, વાલ.

कच्चर, वि. (रः रा. रं.) મેલું, મલીન.

कच्चित्, अ. ઇચ્છીત અર્થના પ્રશ્નનાં અર્થે.

कच्छ, पु. (च्छः) કપડાનો છેડો, ૨. વાહાણની નાળ, ૩. નદી, ૪. નાલાની પાસેની જમીન, ૫. અને એક વનસ્પતી છે.

कच्छप, पु. (पः) કાચબો. [છે.

कच्छपी, स्त्री. (पी.) સરસ્વતીની વીણ, ૨. એક રોગ

कच्छुर, वि. (रः रा. रं.) જેને લીલી ખસ થઈ હોય તે.

कच्छुरा, स्त्री. (रा.) ધમાસો.

कच्छू, स्त्री. (च्छूः) લીલી ખસ.

कचुक, पु. (कः) ચોલી, કાંચલી, ૨. અંગરખો, ૩. સાપની કાંચલી, ૪. દાણાનું છાલ.

कंचुकिन्, पु. (की.) સાપ, ૨. ભાલદાર, ચોપદાર.

कट, पु. (टः) કમર, ૨. હાથીનુ ગંડસ્થળ, ૩. સાદડી.

कटक, पु. न. (कः कं.) લશ્કર, पु. (कः) પોંચી, ૨. ડુંગરની બાજુ, પહાડની વચેનો ભાગ, ૩. ચાક, પઈડું. [૨. નહાનો દુશમન, ૩. રોમાંચ.

कंटक, पु. न. (कः कं.) કાંટો, पु. (कः) સુઇનો છેડો,

कंटकफल, पु. (लः) ફણસનું ઝાડ.

कंटकारिका, स्त्री. (कः) રીંગણીનું ઝાડ.

कटकिफल, पु. (लः) ફણસનું ઝાડ. [માબ્રેફલ કેહેછે.

कट्फल, पु. (लः) એક જાતનું ઝાડછે, જેના ફુલને

कटंबरा, स्त्री. (रा.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

कंटभरा, स्त्री. (रा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

कटभी, स्त्री. (भी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

कटाह, पु. (हः) લોઢી, ૨. કપાળ, ૩. કાચબાની પીઠ, ૪. ભેંસનુ બચ્ચું, ૫. એક દેસ છે.

कटाक्ष, पु. (क्षः) એક સરખું જોવું, તાકીને જોવું.

कटाक्षमुष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) આંખના જોરથી જેને ઠગાવ્યો—બેચ્યો તે.

कटि, स्त्री. (टिः) કમર.

कटिप्रोथ, पु. (थः) કુલા.

कटिल्लक, पु. (कः) કારેલાં.

कटी, स्त्री. (टी.) કમર, ૨. પીપલી.

कटु, स्त्री. (टुः) એક જાતની વનસ્પતી છે, पु. (टुः) એક જાતનો રસ છે, તીખોરસ, न. (टु.) કરવાને નાલાયક, त्रि. (टुः ट्वा. टु.) તીક્ષણ.

कटुरोहिणी, स्त्री. (णी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

कटोदक, न. (कं.) તરપણનું પાણી, મરીગએલાને જે પાણી આપેછે તે.

कंटोलवीणा, स्त्री. (णा.) સારંગી, તંબુરો.
कटुंग, पु. (गः) દીંડાનું ઝાડ.
कंठशालुक, न. (कं.) ગળામાનો રોગ—દરદ છે.
कंठश्वरभेद, पु. (दः) કઈએક મરજથી ગળાનો અવાજ બદલવો.
कंठ, पु. (ठः) નરડી, ગળુ.
कंठभूषा, स्त्री. (षा.) કંઠી.
काठिजर, पु. (रः) એક જાતની વનસ્પતી છે.
कठिन, वि. (नः ना. नं.) કઠણ.
कंठीरव, पु. (वः) સીંહ.
कठोर, वि. (रः रा. रं.) કઠણ.
कडंकर, पु. (रः) ડીંડવાનો ભુકો—કચરો.
कडंगर, पु. (रः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कडंब, पु. (बः) ડાંખલી, દીંઢીયું.
कडार, वि. (रः रा. रं.) ચાકર, ૨. પીલા રંગનું.
कंडू, स्त्री. (डुः) ખંજવાલ.
कंडूया, स्त्री. (या.) ખંજવાલ.
कंडूरा, स्त्री. (रा.) કોચ, કુચલી. [વેલી ટોપલી વીગેરે.
कंडोल, पु. (लः) બાંબુ, ૨. વાસ, વાંશની બના-
कंडोलवीणा, स्त्री. (णा.) સારંગી, તંબુરો.
कण, वि. (णः णा. णं.) સુક્ષ્મ, બારીક, ઝીણું, पु. (णः) કણી, ભાગેલું અનાજ.
कणा, स्त्री. (णा.) પીપલી, ૨, જીરૂં.
कणिका, स्त्री. (का.) નરવેલનું ઝાડ, ૨. પરમાણું.
कणिश, पु. न. (शः शं.) ધાન્યના કણસ.
कण्व, न. (ण्वं.) પાપ, ૨ ચોખાનો બનેલો દારૂ.
कत्तृण, न. (णं.) એક જાતનું ધાસ છે.
कंथा, स्त्री. (था.) ગોદડી, ૨. માટીની ભીત.
कंद, पु. न. (दः दं.) સુરણ ૨. કમળનો કંદ, पु. (दः) મેઘ, મેહ, વરસાદ.
कदध्वन्, पु. (ध्वा.) ખરાબ માર્ગ, દુર્માર્ગ.
कदनाप्रिय, वि. (यः या. यं.) જે તોટાને—થી ખુશી તે.
कदंब, पु. (बः) કદમનું ઝાડ ૨. જોતીષમાં ધ્રુ-વથી ચોવીસ અંશ ઉપર ક્ષેપ સત્રનો જે-યોગ તે.
कदंबक, न. (कं.) જમાવ, पु. (कः) સરસી નામનું ધાન્ય છે.
कदर, पु. (रः) ધોળાખેરનું ઝાડ.
कंदर, त्रि. (रः रा. रं.) પહાડમાં કોતરેલી ગુફા.
कंदराल, पु. (लः) ડુંગરી આખોલનું ઝાડ.
कंदर्प, पु. (र्पः) મદન, કામ.
कदर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) બખીલ, લોભી, કૃપણ.
कदल, स्त्री. (ला.) કેળ, કેળનું ઝાડ.
कदली, स्त्री. (ली.) એક જાતની હરણી છે.
कंदली, स्त्री. (ली.) એક જાતની હરણી છે.
कदाचित्, अ. કોઈપણ વખતે એ અર્થે.
कदु, स्त्री. पु. (दुः दुः) દારૂ ગાળવાની ભઠ્ઠિ.
कंदुक, पु. (कः) રમવાનો દડો, ૨. વોસીકું.
कंदुकलीला, स्त्री. (ला.) દડાની રમત.
कदुष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) જરાક ગરમ.
कद्रु, वि. (द्रुः द्रुः द्रु.) પીંગટ રંગનું, તપખીરીયું.
कद्वद, वि. (दः दा. दं.) ખરાબ બોલનારો.
कंधरा, स्त्री. (रा.) ગરદન, માન.
कनक, न. (कं.) સોનું. [શરીરનો—તેજનો
कनकप्रभ, वि. (भः भा. भं.) સોના જેવા રંગનું
कनकाध्यक्ष, पु. (क्षः) શરાફ, ૨. ખજાનચી
कनकाव्हय, पु. (यः) ધંતુરાનું ઝાડ.
कनकालुका, स्त्री. (का.) એક જાતનું સોનાનું વાશણ છે
कनिष्ठ, पु. (ष्ठः) ન્હાનોભાઈ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) જુવાન, ધણોજ જુવાન, ૨. ન્હાનો.
कनिष्ठा, स्त्री. (ष्ठा.) ન્હાની આગળી, કળાંગડી.
कनीनिका, स्त्री. (का.) આંખની કીકી.
कनीयस्, पु. (यान्.) वि. (यान्. यसी. यः) ન્હાનોભાઈ ૨. જુવાન, ૩. ન્હાનો, ૪. અતીજુવાન,
कंन्या, स्त्री. (न्या.) કંન્યા રાસી, ૨. કુમારી છોકરી આંઠ વરસની અંદરની છોકરી, કુવાર. [ખોખે
कपट, न. पु. (टं. टः) કૃત્રિમ, કપટ, स्त्री. (टी.) હાતે
कपर्द, पु. (र्दः) શિવ—સાંબની જટા.
कपर्दिन्, पु. (र्दी.) સાંબ, મહાદેવ.
कंप, पु. (पः) થરથરનારો, ધ્રુજનારો. [ધ્રુજનાર
कंपन, न. (नं.) થરથરવું, ધ્રુજવું. वि. (नः ना. नं
कंप्र, वि (प्रः प्रा. प्रं.) ધ્રુજનારો.
कपाट, न. (टं.) કમાડ, બાર, બારણું.
कपाल, पु. न. (लः लं.) કપાળ.
कपालभृत्, पु. (त्.) મહાદેવ.
कपालिक, पु. (कः) એક જાતનો દાતનો રોગ છે.

कपि, पु. (पिः) વાંદરો.
कपिकच्छु, स्त्री. (च्छुः) કોચ, કુચલી.
कपित्थ, पु. (त्थः) કોટનું ઝાડ.
कपिल, वि. (ल. लः लं.) ઉંદરના રંગનું.
कपिला, स्त्री. (ला.) અગનેયદીશાની હાથણી, ૨. સીસમનું ઝાડ, ૩. કુવર, ૪. એક જાતની સુગંધી છે, ૫. જળો, ૬. કપીલ ગાય.
कपिवल्ली, स्त्री. (ल्ली.) ગજપિંપળી. [રાતોરંગ મીશ્રીત
कपिश, वि. (शः शा. शं.) રતાસરંગપર, કાળો તથા
कपीतन, पु. (नः) આંબાડાનું ઝાડ, ૨. લાંબી પીંપરી, ૩. સીસમનું ઝાડ.
कपूय, वि. (यः या. यं.) અધમ, નીંદ્ય.
कपोत, पु. (तः) ખબુતર.
कपोतपालिका, स्त्री. (का.) કબુતરખાનું, પાંજરું.
कपोतांघ्रि, स्त्री. (घ्रिः) એક જાતની શુગંધી છે.
कपोल, पु. (लः) ગાલ.
कफ, पु. (फः) કફ.
कफकास, पु. (सः) એક જાતની ઉદરસ છે.
कफचर्मकील, पु. (लः) ગરમીથી મલદ્વાર—ગાંડ આગળ જે મોડ થાએછે તે, હરસ.
कफछर्दी, स्त्री. (र्दिः) એક જાતનો ઉલટીનો રોગ છે.
कफणि, पु. (णिः) કોણી, કોપર.
कफव्रण, पु. (णः) એક જાતનું નાસુરનું દરદ છે.
कफस्वरभेद, पु. (दः) કફથી અવાજ ને જે ઇજા થાએછે તે.
कफक्षय, पु. (यः) ક્ષયરોગ.
कफार्शस्, न. (र्शः) એક જાતનો કફનો રોગ છે.
कफिन्, वि. (फिः फि नी. फि.) જેને કફ થયો હોય તે.
कफोणि, पु. (णिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कबंध, न. (धं.) પાણી, જળ, पु. न. (धः धं.) ધડ.
कंबल, पु. (लः) કાંબલું, ઓઢવાનું કપડું.
कंबि, स्त्री. (बिः) કડચી, પલી.
कंबी, स्त्री. (बी.) કડચી, પલી.
कंबु, पु. न. (बुः बु.) શંખ, पु. (बुः) ચુડા, કાંકણ, બંગડી, બલોયાં ૨. પોંચી, ૩. ગરદન.
कंबुग्रीवा, स्त्री. (वा.) જે ગરદનપર ત્રણ લીટી—રેશા હોય તેવી ગરદન.
कबरी, स्त्री. (री.) ચોટલો, ૨. એક જાતનું શાક છે.

कंबुग्रीव, वि. (वः वा. वं.) શંખ જેવી ખુબ સુરત જેની ગરદન તે.
कमठ, पु. (ठः) કાચબો, ૨. ચંબુ, શુરાઈ.
कमठी, स्त्री. (ठी.) કાચબી. [વાસણ.
कमंडलु, पु. (लुः) વેરાગી—સંન્યાસી લોકોનું પાણીનું
कमन, वि. (नः ना. नं.) ખુબસુરત, पु. ૨. બ્રહ્મા, ૩. કામ.
कमंध, न. (धं.) પાણી, જળ.
कमल, पु. न. (लः लं.) કમળનું ફુલ, न. (लं.) જળ, પાણી, ૨. તાંબુ, ૩. સુતર જેમા રેહેછે તે ફુગો, ૪. ઓસડ, पु. (लः) હરણ.
कमला, स्त्री. (ला.) લક્ષ્મી,
कमलोद्भव, पु. (वः) બ્રહ્મદેવ. [સન છે.
कमलासन, पु. (नः) બ્રહ્મદેવ, ૨. એક જાતનું આ
कमलोत्तर, न. (रं.) કસુંબો.
कमितृ, वि. (ता. त्री. तृ.) કામી, આશુક.
कम्र, वि. (म्रः म्रा. म्रं.) કામી, આશુક. [નો હક્ક.
कर, पु. (रः) કીરણ, ૨. હાથ, ૩. ધારો, કર, રાજા
करक, पु. स्त्री. (कः का.) તહાકું, पु. (कः) દાડમનુંઝાડ.
करकट, पु. (टः) બેખડો, કરચલો.
करज, पु. (जः) કરંજનું ઝાડ, ૨. વાઘના નખ, વાઘનખ.
करंजक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
करट, पु. (टः) કાગડો, ૩. હાથીનું માંથું ૩. કસુંબો, ૪. અગીયારમા દહાડાનું શ્રાધ, ૫. એક જાતનું વાજુ છે.
करटु, पु. (टुः) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
करंड, पु. (डः) એક જાતનું વાસણ, ડાબડો, કરંડીઓ.
करण, न. (णं.) કામ કરવા વીશેનો બરાબર વીચાર, ૨. ખેતર, ૩. શરીર, ૪. ઇંદ્રિય, पु. (णः) ૫. શુદ્ર જાતની સ્ત્રીને વૈશથી થએલો દીકરો, ૬. કાયસ્થ ૭. વાંદરો, ૮. એક જાતનું ગાયન છે.
करतोया, स्त्री. (या.) એક નદી છે; આ નદી પારવતીના કંન્યાદાનની વખતે મહાદેવના હાથપર રેહેલા પાણીથી થએલી છે.
करपत्र, न. (त्रं.) કરવત, કરવતી.
करपाल, पु. (लः) તરવાર.
करपालिका, स्त्री. (का.) તરવાર જેવું એક હથીઆર છે, જમીઓ, ખાંડો, ગુપ્તી.

करभ,पु.(भः)હાથીની છાંવ,૨.ઉટની છાંવ,૨.મણગટ-
થી નહાની આંગળીસુધી હાથનો માસવાળોભાગ.
करभूषण, न. (णं.) ચુડા, બંગડી, બલોઇયાં, કાંકણ.
करमंदक, पु. (कः) કરમદાનું ઝાડ. [અને લોટ.
करंब, पु. (बः) જવનો લોટ દહીમા પલાળેલો, દહી
करभ, पु. (भः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कररुह, पु. (हः) નખ.
करवाल, पु. (लः) તરવાર.
करवालिका, स्त्री. (का.) તરવાર જેવું એક હથીઆર
છે, જમીયો, ખાંડો, ગુપ્તી.
करवीर, पु. (रः) કણેહેરીનું ઝાડ.
करशाखा, स्त्री. (खा.) આંગળાં.
करशीकर, पु. (रः) હાથીની સુંડમાંથી નીકળેલું પાણી.
करहाट, पु. (टः) કમળનો કંદ.
करहाटक,पु.(टः)એક જાતનું ઝાડ છે.[જો,૩.ઉંચો.
कराल,वि.(लः ला. लं.)ભયંકર,૨.મોટા દાંતવાળો,દાંતવા-
करालदंत, पु. (तः) એક જાતનો દાતનો રોગ છે
જેથી દાત વાંકા થાએછે અને તે બીક ભરેલા
લાગે છે. [લી છે તે.
करालदंष्ट्र, वि. (ष्ट्रः ष्ट्रा. ष्ट्रं.) જેની દાઢ બીક ભરે-
कराललोचन, वि. (नः ना. नं.) જેની આંખ બીક
ભરેલી છે તે. [રેલો છે તે.
करालानन, वि. (नः ना. नं.) જેનો ચેરો બીક ભ-
करिणी, स्त्री. (णी.) હાથણી.
करिन्, पु. (री.) હાથી.
करिपिप्पली, स्त्री. (ली.) ગજ પીંપળી.
करिशावक, पु. (कः) હાથીની છાંવ.
करीर, पु. (रः) કારવનું ઝાડ, पु. न. (रः रं)બાંબુનો
અંકુર, पु (रं:) ૨. ઘાગર, ઘડો, ગોળો, લોટો.
करीष, पु, न. (षः षं.) સુકું છાણ, છાંણાં, અડાયાં.
करुण, पु. (णः) કરૂણારસ, દયા આવે એવું.
करुणा, स्त्री. (णा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
करुणात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) દયાળુ, દયાવંત.
करुणार्द्रित, वि. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
करदंम, पु. (मः) ઇસુબ નામનો એક રોગછે.
कर्मानिबंध, पु. (धः) કર્મ કરવા વિષેનો જે નીયમ તે.
करेटु, पु. (टुः) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
करेणु, स्त्री. (णुः) હાથણી, पु (णुः) હાથી.

करोटि, स्त्री. (टिः) માથાનું હાડકું, ખોપરી.
कर्क, पु. (कः) કકરાસી, ૨. ધોળો ઘોડો.
कर्कट, पु. (टः) કર્કરાસ, ૨. કરચલો.
कर्कटक, पु. (कः) કરચલું.
कर्कटी, स्त्री. (टी.) કાંકડી.
कर्कंड, पु. (डः) કરચલું.
कर्कंधु, स्त्री. (धुः) બોરનું ઝાડ.
कर्कंधू, स्त्री. (धूः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [વાસણ
कर्करी, स्त्री. (री.) ચારણી જેવું ચોખા ઓસાવાનું
कर्करेटु, पु. (टुः) એક બગળાની જાતનો પક્ષી છે.
कर्कश, पु. (शः) એક જાતનું ઝાડ, वि.(शः शा.शं.)
કઠણ, ૨. સાહાસિક, ૩. કઠોર, ૪. કૃપણ, બ-
ખીલ, ૫. નિર્દય.
कर्कारु, पु. (रुः) કોહોળુ, સફેદ. [(रः रं.) સોનું
कर्चूर, पु.(रः)કપુર કાચલી,૨. આંબા હળદર, पु.
कर्चूरक, पु. (कः) એક જાતનું ઝાડ છે.
कर्ण, पु. (र्णः) કાન, ૨.કર્ણ નામનો શુરજનો દી
અને પાંડવોનો ભાઈ. [જુ
कर्णजलौकस्, पु. (काः) વાસ,ગંધ, ૨. ન્હાનો કાન
कर्णजलौका, स्त्री. (का.) ન્હાનોકાન ખજુરો.
कर्णधार, पु. (रः) નાવીક, સુકાન ધરનારો, નાવાડી
कर्णवेष्टन, न. (नं.) કુંડલ, કાનમા પેહેરવાનાં ઘરે
कर्णिका, स्त्री. (का.) કાનમાનો એક દાગીનો છે,
હાથીની શુંડનો છેડો, ૩. કમળમાંનો કેસ
(મેદીની કોષમાં હાથનું વચલું આંગળુ, કાન
પેહેરવાનો સાધારણ દાગીનો.)
कर्णिकार, पु. (रः) પારીંગાનું ઝાડ. [ગાડી
कर्णीरथ, पु. (थः) સ્ત્રીઓને બેસવાસારૂ બુરખા
कर्णेजप,वि.(पः पा.पं.)કાનમાં બીજાની નીંદા કેહેના
ચાડીયો અથવા ભુલેલીવાત યાદ દેવરાવના
कर्तरी, स्त्री. (री.) કાતર. [નામ છે
कर्दम, पु. (मः) કાદવ,કીચડ, ૨. ને એક ઋષિ
कर्पट, पु: (टः) ચીંથરૂ, ૨. એક જગા છે.
कर्पर, पु. (रः) કપાળ.
कर्पराल, पु. (लः) ડુંગરી આખરોટનું ઝાડ.
कर्परी, स्त्री. (री.) મોરથુથ.
कर्पासी, स्त्री. (सी.) કપાસનું ઝાડ.
कर्पूर, पु. न. (रः रं.) કપુર.

...र, पु. (रः) राक्षस, राख्यस.
...र, पु. (रः) राक्षस, राख्यस वि. (रः रा. रं.) चीत्रवर्ण, पु. (रः) २.कपुरकाचली, ३. आंबाहळदर, न. (रं.) ३.सोनुं. [सोनुं.
...र, पु. (रः) कपुरकाचरी, २. आंबाहळदर, न.(रं.)
...रक, पु. (कः) एक जातनी वनस्पती छे.
...मन्, न. (र्म.) क्रिया, काम.
...कर, वि. (रः रा. रं.) रोजींनदार, चाकर, मजुर.
...कार,वि.(रः रा.रं.)पैसा लीधावगर काम करनारो.
...क्षम, वि. (मः मा. मं.) काम करवा जेने सक्ती छे ते.
...ठ, वि. (ठः ठा. ठं.) कर्मशुर, जे काम शुरु करीने पार पाडे छे ते.
...ण्यभुज्, पु. (भुक्.) पैसा लइने काम करनारो.
...ण्या, स्त्री. (ण्या.) चाकरीना पैसा.
...दिन्, पु. (दी.) सन्यासी.
...निर्हार, पु. (रः) करमथी थएलो दोशधलाववो.
...ज, न. (जं.) करमनुं कारण. [२. क्रीयावान.
...ण्य, वि. (यः या. यं.) कर्मशूर, कर्ममा बहादुर,
...शील, वि. (लः ला. लं.) हमेशा कर्म करवानीरी जे तइआर होयछे ते. [पाडे छे ते.
...शूर, वि. (रः रा. रं.) काम शरु करीने जे पार
...सचिव, पु. (वः) उपाध्यो, गोर.
...साक्षिन्, पु. (क्षी.) सुर्य, सुरज.
...र, पु. (रः) बांबु, वांश.
..., वि. (रः रा. रं.) चीत्रवर्ण.
...य, न. (यं.) हाथ, पग, गुद, विषयेंद्रि, जीभ, ...ए पांच इंद्रिय छे.
... पु. न. (र्षः र्षं.) एक तोळो.
..., पु. (कः) खेती करनारो.
..., ... (णिः) छीनाल बायडी.
...ल, पु. (लः)भारींग,२.बेहेडा, ए वनस्पती छे.
..., स्त्री. (ल्यः) हाथे करीने खोदीने करेली नदी,
... पु. (षूः) छाणानो वस्तेव.
..., पु. (लः) शब्दनो मधुर अवाज.
...ल, पु. (लः) गोंगाट. [डानो काट, काट.
...क, पु. (कः)चिन्ह,नीशाण,२.दोषारोप,३.लोहो-
...त्र, न. (त्रं.) कमर, २. बायडी, परणेली बायडी.
...धौत, न. (तं.) रुपुं, २.सोनुं.

कलंब, पु. (बः) बाण, २. डांखलुं.
कलंबी, स्त्री, (बी.) एक जातनुं शाक छे.
कलभ, पु. (भः) हाथीनी छांव.
कलभाषण, न. (णं.) बच्चानुं बोबडुं बोलवुं.
कलम, पु. (मः)जे अनाजने उगवाशारु घणुं पांणी जोइए ते.
कलरव, पु. (वः) परेवतर. [थयेलुंशुक्रने शोणित.
कलल, पु. न. (लः लं.) गर्भधारणस्थान, मांहेलुं
कलविंक, पु. (कः) चल्ली, चकली.
कलश, पु. न. (शः शं.) लोटो, कळशीयो, धागर.
कलशि, स्त्री. (शिः) एक जातनी वनस्पती छे.
कलशी, स्त्री. (शी.) एक जातनी वनस्पती छे २. कळशीयो, लोटो, धागर.
कलस्वन, वि. (नः ना. नं.) मीठुं बोलनारो पक्षी.
कलस, पु. न. (सः सं.) लोटो, कळशीयो, धागर.
कलसी, स्त्री. (सी.) उपलो शब्द जुवो.
कलहंस, पु. (सः) बदक.
कलह, पु. (हः) कजो, तंटो.
कला, स्त्री. (ला.) चंद्रमंडळनो शोळमो भाग, २. शिल्प, ३. गीत, ४. वाद्य, वीगरेमा नीपुण रेहेवुं, ५. अंश, ६. वृद्धि, वधवुं.
कलाकुल, न. (लं.) जेहेर.
कलाकुशल, वि. (लः ला. लं.) सारी कलामां एटले गायन कलामां नीपुण.
कलाकेलि, पु. (लिः) कामदेव, काम, मदन, अनंग.
कलांकुर, पु. (रः) बगलो.
कलाचिका, स्त्री. (का.) डंड, हाथ.
कलाची, स्त्री. (ची.) डंड, हाथ.
कलाद, पु. (दः) सोनी.
कलानिधि, पु. (धिः) चंद्र, चांद.
कलाप, पु. (पः) भुषण, अलंकार, घरेणा, २. मोरनापीछा, ३. तीर-बाण मुकवानुं भाथुं, ४. समुदाय, ५. कमरपटो.
कलाय, पु. (यः) वटाणा.
कलि, पु. (लिः) लढाई, जंग, २. कलीयुग-जुग, ३. तंटो, ४. शुर, स्त्री. (लिः) ५. फुलनी कळी
कलिका, स्त्री. (का.) फुलनी कळी.
कलिकारक, पु. (कः) काटा करंजनुं झाड.

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]
[illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible] झाड.

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible] झाड.

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]

[illegible], पु. न. ([illegible]) [illegible], २. [illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible], न. पु. ३. [illegible] ४. [illegible], ५. [illegible], ६. [illegible], ७. [illegible] झाड.

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible], पु. ([illegible]) २. [illegible], ३. प्रलय, ४. [illegible], ६. विधि, ७. [illegible]

[illegible], स्त्री. (ना.) [illegible] हाथीपर बेसवानो साज करवो.

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible] झाड.

[illegible], पु. (तः) प्रलयकाळ.

[illegible], न. ([illegible]) पाप.

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) प्रातःकाळ, सवार, त्रि. ([illegible]) २. [illegible], ३. कुशळ, ४. [illegible], ५. [illegible], ६. नारोगी, ७. [illegible], ८. [illegible], ९. [illegible]

[illegible], स्त्री. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], स्त्री. ([illegible]) [illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. स्त्री. ([illegible]) [illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], स्त्री. ([illegible]) [illegible] [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], स्त्री. ([illegible]) [illegible]

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible], २. [illegible]
[illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible] २. એક જાતનું [illegible]

[illegible], स्त्री. ([illegible]) [illegible]

[illegible], न. ([illegible]) [illegible], चकर.

[illegible], न. ([illegible]) [illegible], २. दारु, [illegible], त्रि. ([illegible]) ३. [illegible] मारवा लायक [illegible]

[illegible], पु. ([illegible]) [illegible]

[illegible], त्रि. ([illegible]) [illegible], २. सुगंधी, सुवासीक, ३. [illegible] रंगनुं, [illegible] रंगनुं, रातु ने पीलुं, पु. ([illegible]) ४. तुरा स्वादनुं, न. पु. ([illegible]) ५. [illegible] ६. [illegible], ७. [illegible] सुखड, उटनु.

कष्ट, न. (ष्टं.) शरीर पीडा, दुःख, त्रि. ([illegible]) २. दुःखीतुं, ३. आभेद, ४. गहन.

कस्तूरी, स्त्री. (री.) कस्तूरी.

कंस, पु. (सः) कंस नामनो कृष्णनो मामो जे [illegible] हतो, न. पु. (सं. सः) २. दुध वीगेरे पीवानु वा[illegible]

कंसाराति, पु. (तिः) विष्णु.

काक, पु. (कः) कागडो.

काकाचिंचा, स्त्री. (चा.) चणोठी.

काकाचिंचि, स्त्री. (चिः) चणोठी.

काकाचिंची, स्त्री. (ची.) चणोठी.

काकणंती, स्त्री. (ती.) एक जातनुं षत छे ते [illegible] काळुं अने चोफेर लाल होयछे. [illegible]

काकिणिका, स्त्री. (का.) अति सूक्ष्म पदार्थ, [illegible]

काकतिंदुक, पु. (कः) कचुरो, जेहर कचुरो.

काकनासिका, स्त्री. (का.) एक जातनी वनस्पती [illegible]

काकपक्ष, पु. (क्षः) नहानां छोकरांनी चोटली, कानशी[illegible]

काकपीलुक, पु. (कः) कचुरो, जेहर कचुरो.

काकमाची, स्त्री. (ची.) एक जातनी वनस्पती छे.

काकमुद्गा, स्त्री. (द्गा.) काकमग, जंगली मग.

काकली, स्त्री. (ली.) मधुर अवाजनो शब्द.

काकलीरव, पु. (वः) कोकीला, कोयल.

काकशब्द, पु. ([illegible]) कागडानुं बोलवुं.

[illegible], स्त्री. ([illegible])
[illegible], स्त्री. ([illegible]) एक जातनी वनस्पती
[illegible], स्त्री. ([illegible])

[illegible], स्त्री. ([illegible]) एक जातनुं झाड छे.

काकार, वि. (रः रा. रं.) પાણી છાટવું.
काकारि, पु. (रिः) ઘુવડ.
काकाल, पु. (लः) કાગડો.
काकिणी, स्त्री. (णी.) काकिनी, स्त्री. (नी.) } એક પૈશાની ચોથાઈ, ૨. દમડી, ૩. તરાજવાનો દાંડો, ૪. ચણોઠી, ૫. એક કોડી, ૬. તુલમાનની ચોથાઈ.
काकिल, पु. (लः) જડાવ કંઠી વચેનું પદક.
काकु, स्त्री. (कुः) શોક, ભય, વીગેરેનો શબ્દ.
काकुद, न. (दं.) ટાલુ.
काकेंदु, पु. (दुः) કચુર, જેહેર કચુર. [રવત.
काकोदुंबरिका, स्त्री. (का.) કાલો ઉંબર, ઓખાડો, ખ-
काकोदर, पु. (रः) સાપ.
काकोल, पु. न. (लः लं.) કાકમેચક નામનું જેહેર, पु. (लः) ડોમકાગડો, કાલો કાગડો.
कांक्षा, स्त्री. (क्षा.) ઇચ્છા.
काक्षी, स्त्री. (क्षी.) તુર, તવર.[૪.આંખપરનો પડદો.
काच, पु. (चः) કાંચ, ૨. બાંગડ ખાર, ૩. છીકું,
काचस्थाली, स्त्री. (ली.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
काचित, वि. (तः ता. तं.) છીકે મુકેલું.
कांचन, न. (नं.) સોનું.
कांचनाव्हय, पु. (यः) નાગચાંપો—ચંપો.
कांचनी, स्त्री. (नी.) હલદ, હલદર.[દાબ, ૩.કંબરપટ્ટો.
कांचि, स्त्री. (चिः) બૈરાંને કેડે પેહેરવાનું ઘરેણું, ૨.
कांचिक, न. (कं.) કાંજી.
कांची, स्त्री. (ची.) બૈરાઓને કેડે પેહેરવાનું ઘરેણું, ૨. દાબ, ૩. કંબરપટ્ટો. [બાસંબંધે.
काच्छप, वि. (पः पा. पं.) કાછબાને લગતું, કાછ-
कांजिक, न. (कं.) કાંજી.
कांड, न. पु. (डं. डाः) દંડ, દાંડો, ૨. બાણ, ૩. કુત્સિત, ૪. નિકૃષ્ટ, ૫. નિંદ્ય, ૬. પરીછેદ, ૭. વર્ગ, ૮. પ્રસ્તાવ, ૯. અવસર, ૧૦. પ્રસંગ, ૧૧. જલ, પાણી.[લડનારો.
कांडपृष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) હથીઆરથી લડનારો, શસ્ત્રથી
कांडवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) બાણ વતે લડનારો.
कांडीर, वि. (रः रा. रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कांडेक्षु, स्त्री. (क्षुः) કોલસુંદો, ૨. કોલીસ્તો.
कातर, वि. (रः रा. रं.) ભય, ૨. ક્ષુધા, ભુખ, ૩. ડર, ૪. તરસ, પ્યાસ, એથી અગર એમાંથી એ કે જે ઘેરાઈ ગએલો હોય તે.

कात्कृत, वि. (तः ता. तं.) તુચ્છ કરેલો, હલકો કરેલો.
कात्यायनी, स्त्री. (नी.) પારવતી, ૨. ઉતરતા ઉમરની તથા વીધવા છતાં રાતાં કપડા પેહેરનારી સ્ત્રી.
कादंब, पु. (बः) બદક.
कादंबरी, स्त्री. (री.) દારૂ, શરાબ, ૨. એકગ્રંથ છે.[રાંગ.
कादंबिनी, स्त्री. (नी.) મેઘસમુદાય, મેઘમાલા, વાદળાની
कानन, न. (नं.) જંગલ, અરણ્ય.
कानीन, पु. (नः) પરણ્યાવગર સ્ત્રીને થએલો દીકરો.
कांत, वि. (तः ता. तं.) સુંદર, ખુબસુરત पु. (तः) પતી, વર.
कांतलक, पु. (कः) એક જાતનું ઝાડ છે. [બાયડી.
कांता, स्त्री. (ता.) જીવને આરામ—સુખ દેનારી બાયડી,
कांतार, न. पु. (रं. रः) દુર્ગમ માર્ગ, કઠણ રસ્તો, ૨. ચોર, ૩. દર, છિદ્ર, ૪. એકજાતની શેરડી છે.
कांतारक, पु. (कः) એક જાતની શેરડી છે.
कांति, स्त्री. (तिः) શોભા, ઇચ્છા.
कांदविक, वि. (कः का. कं.) સુખડીયો.
कांदिशीक, वि. (कः का. कं.) બીકથીં જે નાઠો તે.
काद्रवेय, पु. (यः) એક જાતનો સાપ છે.
कापथ, पु. (थः) દુર્માર્ગ, ખરાબ રસ્તો. [હોડ છે.
कापालिका, स्त्री. (का.) એક જાતનું પત તથા કો-
कापिल, पु. (लः) સંખ્યા શાસ્ત્ર જાણનારો.
कापोत, पु. (तः) કપોત પક્ષીનો જમાવ, ૨. સાજીખાર.
काम, पु. (मः) મદન, ૨. ઇચ્છા. [જનારો.
कामगामिन्, वि. (मी. मिनी. मि.) પોતીકી ખુશીથી
काम, अ. ઇચ્છાથી. [જનારો.
कामंगामिन्, वि. (मी. मिनी. मि.) પોતીકી ખુશીથી
कामज्वर, पु. (रः) ઇચ્છીત સ્ત્રી નહીં મળ્યાથી તથા તેનો સંગ નહીં થયાથી જે તાવ આવે છે તે.
कामन, वि. (नः ना. नं.) કામી.
कामपाल, पु. (लः) બલરામ.
कामपूर, वि. (रः रा. रं.) ઇચ્છાપૂર્ણ કરનારો.
काममूढ, वि. (ढः ढा. ढं.) કામની વેથાથી જે ગાંડો થયો તે.
कामयान, वि. (नः ना. नं.) ઇચ્છા કરનારો.
कामयितृ, वि. (ता. त्री. तृ.) કામી.
कामाभिकाम, वि. (मः मा. मं.) અતી કામવાળો.
कारकवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) કરવાને કારણ, કરવાનુ બહાનુ.

कामिनी, स्त्री. (नी.) કામાતુર સ્ત્રી, ૨. વેલા.
कामुक, वि. (कः का. कं.) કામી.
कामुका, स्त्री. (का.) જે સ્ત્રીને પૈસાની ઇચ્છા છે તે.
कामुकी, स्त्री. (की.) જે સ્ત્રીને વિષયની ઘણી ઇચ્છા છે તે.
काम्पिल्य, पु. (ल्यः) એક જાતની વનસ્પતી છે.
काम्पिल्ल, पु. (ल्लः) એક જાતની વનસ્પતી છે.
काम्बल, वि. (लः ला. लं.) કાંબળાથી ઢંકાએલું.
काम्बविक, पु. (कः) શંખ, ૨. બંગડી કરનારો.
काम्बोज, पु. (जः) એક પરદેશનો ઘોડો.
काम्बोजी, स्त्री. (जी.) જંગલી અડદ. [ધી.
काय, न. पु. (यं. यः) દેહ न. (यं.) કુલાંગલીનું મુળ,
कायस्था, स्त्री. (स्था.) હરડાંનુ ઝાડ.
कारंडव, पु. (वः) એક કાગડાની જાતનું પક્ષી છે.
कारण, न. (णं) કાર્યસાધન.
कारणभूत, वि. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कारणा, स्त्री. (णा.) નરકપીડા.
कारणिक, वि. (कः का. कं.) પરીક્ષા કરનારો.
कारंभा, स्त्री. (भा.) વાઘ્રાત નામનું ઝાડ.
कारवी,स्त्री. (वी.)મોર શેંડા, ૨. અજમોદા, ૩.શેપુની ભાજી, ૪. હિંગુદવૃક્ષની પત્રી, ૫. કાલુંજીરૂં.
कारवेल, पु. (लः) કારેલાંનો વેલો.
कारा,स्त्री.(रा.)ધુરંગ,બંદીખાનું. [૪.શિલ્પ, ૫.વૃત્તિ.
कारिका,स्त्री.(का.)યાતના,નરકપીડા, ૨.ઉંટડી,૩.કૃતિ,
कारिष, न. (षं.) છાણાનો જથ્થો.
कारु, पु. (रुः) રંગારો, ચિતારો, વીગેરે કારીગારો.
कारुणिक, वि. (कः का. कं.) દયાલુ, દયાશીલ.
कारुण्य, न. (ण्यं.) કરૂણા રસ, દયા.
कारोत्तर, पु. (रः) દારૂ-શરાબપરનું ફીણ.
कार्तस्वर, न. (रं) સોનું.
कार्तांतिक, पु. (कः) જોતીષી, જોશી.
कार्तिक, पु. (कः) કારતીક મહીનો.
कार्तिकिक, पु. (कः) કારતીક મહીનો.
कार्तिकेय, पु. (यः) કાર્તિકસ્વામી.
कार्पास, वि. (सः सा. सं.) રૂ, ૨.રૂનાં કપડાં.
कार्पासी, स्त्री. (सी.) રૂનું ઝાડ.
कार्म, वि. (र्मः र्मा. र्मं.) હમેશાં કામ કરવાવીશે તત્પર.
कार्मण, वि. (णः णा. णं.) કરતુક, કરણ કર્તૃત્વ, કરણી.

कार्मुक, न. (कं.) ધનુષ્ય, કામઠું.
कार्श्य, पु. (र्श्यः) સાલ નામનુ ઝાડ, ૨. કૃશપણું.
कार्षक, वि. (कः का. कं.) ખેતીવાડીથી પોતાકું ગુજરાન કરનારો.
कार्षापण, पु. (णः) રૂપીયો.
कार्षिक, पु. (कः) રૂપીયો.
कार्ष्य, पु. (र्ष्यः) સાલ નામનું ઝાડ.
काल,पु.(लः)મડદાનો રાજા, યમ, જમ, ૨.વખત,
(लःला.लं.)૩.આસમાનીરંગની,૪. વખતગણ
कालक, पु. (कः) તીળ, તિલ, મસો, ચાંબડી ઉપ દરદથી અગર કુદરતથી પડેલા કાલા ડાઘા.
कालकंठक, पु. (कः) એક જાતનો પક્ષીછે, પાણી માંનો કાગડો.
कालकूट, न. पु. (टं टः) એક જાતનું જેહેર છે.
कालखंड, नः (डं.) જમણી કાખ–બગલમાંનું મા
कालज्ञ, पु. (ज्ञ.) કુકડાં રાની. [ચાલ–વાગન
कालचोदितकर्मन्, वि. (र्मा. र्मा. र्म.) વખત પ્રમ
कालमूर्ति, पु. (र्तिः) દેખાઇતો વખત તે, દેખાઇ યમ–જમની મુર્તિ.
कालधर्म,पु.(र्मः)મરણ. [પાંડવનો ભાઈ તેનુ ધનુ
कालपृष्ठ, न. (ष्ठं.) કર્ણ નામનો શુરજનો દીકરો અ
कालमेशिका, स्त्री. (का.) મંજીષ્ઠ, મંજીઠ.
कालमेशी, स्त्री. (शी.) બાકુંચી, બાવચીનું ઝાડ.
कालमेषिका, स्त्री. (का.) મંજીષ્ઠ, ૨. નીગડી.
कालमेषी, स्त्री. (षी.) બાકુંચી, બાવચીનું ઝાડ.
कालविक्रम,पु.(मः)વખતનો પરાક્રમ, ૨. મોત, મૃ
कालशेय, वि. (यः या. यं.) ડોહિલું, ઘોલેલું.
कालसूत्र, न. (त्रं) નરક, એક જાતનુ નરક. [વૃ
कालस्कंध, पु (धः) એક જાતની વનસ્પતી છે, ત
काला,स्त्री.(ला.)પારવતી,૨.એકજાતનીવનસ્પતી
कालागुरु, न. (रु.) કૃષ્ણા ગુરૂ સુખડનું ઝાડ.
कालानुसार्य, न. (र्यं.) શીલાજીત, પીતચંદન, દગડ
कालायस, न. (सं.) લોહ, લોહડું.
कालिका, स्त्री. (का.) મેઘનો જમાવ, વાદલાનો જ વ, ૨. એક દેવી છે.
कालिंदी, स्त्री. (दी.) યમુના નદી.
कालिंदीभेदन, पु. (नः) બલરામ.
काली, स्त्री. (ली.) પારવતી.

लीयक, पु. (कः) દારૂ હળદર ન. (कं) પીતચંદન.
लेयक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ल्मक, पु. (कः) એક જાતની વનસ્પતી છે.
त्य, न. (ल्यं.) પ્રાતઃકાળ, સવાર, પ્રભાત.
ग्यमान, वि. (नः ना. नं.) ફેકેલું. [જભાવ.
ाचिक, न. (कं) બખતર પેહેરનારાઓનું ટોળું,
री, स्त्री. (री.) એક નદીનું નામ છે.
य, पु. (व्यः) શુક્રાચાર્ય. [ધાસ છે.
ा, पु. न.(शः शं.) કાશડાનું ઝાડ,૨.એક જાતનું
शिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) પ્રકાશનારૂં.
मरी,स्त्री.(री.)શિવણીનું ઝાડ. [વનસ્પતીનુ મુળ.
मीर, न. (रं) એક દેશ છે, ૨. પુષ્કર નામની
मीरजन्मन्, न. (न्म.) કંકુ, કેશર.
र्य. पु. (र्यः) શિવણીનું ઝાડ.
पि, पु. (पिः) અરૂણ નામનો શુરજનો સારથી.
पी, स्त्री. (पी.) પૃથ્વી, ભુમી.
, न. (ष्ठं) લાકડું. [વાનો પાવડો.
कूदाल, पु. (लः) વહાણમાનુ પાણી કાઢી નાંખ-
कूद्दाल, पु. (लः) ઉપલો હબ્દ જુવો,
क्ष, पु. (तट्.) સુથાર.
वुवाहिनी, स्त्री. (नी.) ટાંકુ, નેહેર.
, स्त्री. (ष्ठा.) દિશા, સ્થિતિ, મર્યાદા.
ला, स्त्री. (ला.) કદલી, કેળ.
न. पु. (सं.सः) ખાંસી,ડોસો, ઓકલો ૨.મોળ,
वाला नामनीवनस्पती छे. [જાતનું શાક છે.
र्द, पु. (र्दः) ગુમડાંનો એક રોગ છે, ૨. એક
, पु. (रः) જંગલી બળદ, ગોધો.
, पु. (रः) તલાવ.
स्त्री. (सूः) ભાલું.
पु. (किः) ચાસ, તાસ નામનું પક્ષી.
(की.)
दवि, पु. (विः)
दवि, पु. (विः)
दवि, पु. (विः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दिव, पु. (वः)
दिवी, स्त्री. (वी.)
दिव, पु. (वः)
अ. सुं, કેમ, વિકલ્પ, પ્રશ્ન, નિંદા એ અર્થે.
, वि. (रः रा. रं,) ચાકર, દાસ.

किंकिणि, स्त्री, (णिः) ઘુગરા, ઘુગરી.
किंकिणी, स्त्री. (णी.) ઘુગરા, ઘુગરી.
किंचित्, अ. કીંચીત્, અલ્પ, જરા, થોડું એ અર્થે.
किंचिलिक, पु. (कः) આરસયું, પાણીનું જનાવર.
किंचुलुक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [રીક રજ.
किंजल्क, पु. (कः) કેસર, પુષ્પરેણુ, ફુલમાની બા-
किटि, पु. (टिः) ડુકર, ભુંડ.
किट्ट, पु. (ट्टः) કાન માહલો મેલ.
किण, पु. (णः) કાપો, સળ, ચાંઠા.
किणिहि, स्त्री. (ही.) અઘેડાનું ઝાડ.
किण्व, न. (ण्वं.) પાપ,૨. ચોખ્ખા વીગેરેનો દારૂ.
कितव, पु. (वः) જુવેબાજ, જુવાખોર, જુગારી, બાજી રમનારો, ૨. ધંતુરો.
किन्नर, पु. (रः) એક જાતની દેવનીયોની છે, જેનું મોહો ઘોડા જેવું અને આંગ માણસનું.
किन्नरेश, पु. (शः) કુબેર.
किमु, अ. વિકલ્પાર્થી.
किमुत, अ. વિકલ્પાર્થી.
किंपच, वि. (चः चा. चं.) કૃપણ, બખીલ.
किंपचान, वि. (नः ना. नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
किंपुरुष, पु. (षः) એક જાતની દેવનીયોની છે જે-નું મ્હો ઘોડાનું ને અંગ માણસનું.
किंवदंती, स्त्री. (ती.) લોકવાર્તા.
किर, पु. (रः) ડુકર, ભુંડ.
किरण, पु. (णः) ચંદ્ર, શુરજનું તેજનું કીરણ.
किरात, पु. (तः) ભીલ.
किराततिक्त, पु. (क्तः) કીરાઇતું.
किरि, पु. (रिः) ડુકર, ભુંડ.
किरिट, न. पु. (टं. टः) મુગટ, તાજ.
किर्मीर, वि. (रः रा. रं.) ચીત્રવર્ણ.
किल, अ. વાર્તા, સંભાવના એ અર્થે.
किलकिंचित, न. (तं.) ખુસીથી હસીને રાગ કાઢીને બોલવું એવા જે હોયતે.
किलास, न. (सं.) કરોરીયો, કોઢ. [ઓ થઓછે તે.
किलासिन्, वि. (सी. सिनी. सि.) જેના દીલે કરોરી-
किलिंजक, पु. (कः) સાદડી, ચટઈ, ચક, પડદો.
किल्बिष, न. (षं.)પાપ,૨. અપરાધ, ગુન્હો, ૩. રોગ.
किशोर,पु.(रः)વછેરો,૨.શોલવરષની ઉમ્મરનો પુરૂષ

क्रिष्कु, पु. (ष्कुः) હાથ, વેંત.
क्रिसलय, न. (यं.) પાત્રાં, કુમલાં પાત્રાં.
कीकस, न. (सं.) અસ્થિ, હાડકાં.
कीचक,पु.(कः)પવન ભરાઇને વાગતો વાંસ,૨. બરૂ, ૩.રાક્ષસ,૪.ઝાડ,૫.રાજકુમાર. [બખીલ,એકુત.
कीनाश, पु. (शः) યમ, वि. (शः शा. शं.) કૃપણ,
कीर, पु. (रः) પોપટ.
कीर्त्तन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) કીરતી કરવાજોગ, પ્રસિદ્ધ કરવાજોગ.
कीर्ति, स्त्री. (र्तिः) યશ. [ટો, મેખ, થામલો.
कील, पु. (लः) ખીજો,થાંભલો, કોપારયું, કફણી, ખું-
कीलक, पु. (कः) ગાઇને બાંધવા સારૂં દાટેલી મેખ.
कीलाल, न. (लं.) પાણી, જળ,૨. લોહી.
कीलित, वि. (तः ता. तं.)બંધાએલ, દોરીવતે બાંધેલો.
कीश, पु. (शः) વાંદરો.
कीशपर्णी, स्त्री. (र्णी.) આઘેડાનું ઝાડ. [થએોછે તે.
कीलासिन्, वि. (सी. सिनी. सि.) જેના દીલકરોરીઓ
कु, स्त्री. (कुः) પૃથ્વી, अ. પાપ, નિંદા, જરાક એ અર્થે.
कुक, पु. (कः) ચક્રવાક પક્ષી.
कुकर, वि. (रः रा. रं.) જેના હાથ રોગથી કોઈ ગ-યાછે તે, पु. (रः) કુત્રો. [રનારો.
कुकुद, वि. (दः दा. दं.) ઘરેણાં આપીને કંન્યાદાન ક-
कुकूल, न. (लं.) મેખવતે ભરાએલો ખાડો, કુંડો સલગેલો દેવતા.
कुक्कुट, पु. (टः) કુકડો, મરઘો.
कुक्कुभ, पु. (भः) જંગલી કુકડો, જંગલી મરઘો.
कुक्कुर, न. (रं) એક જાતની વનસ્પતી છે જેને ગંઠી-વન, ભટોરા કેહેછે તે,૨. पु. (रः) કુત્રો.
कुक्षि, पु. (क्षिः) જઠર, પેટ.
कुक्षिंभरि, वि. (रिः रिः रि.) પોતીકું પેટ ભરનારો.
कुंकुम, न. (मं.) કંકુ, કેસર.
कुच, पु. (चः) સ્તન.
कुचंदन, न. (नं.) રાતું ચંદન, સુખડ.
कुचर, वि. (रः रा. रं.) બીજાનો દોષ કેનારો.
कुचाग्र, न. (ग्रं.) આંચળનું ટોચકું-અણી.
कुज, पु. (जः) મંગળ નામનો ગ્રહ.
कुंचित,वि.(तःता.तं.)વાંકું. [૨.હબચી,૩.હાથીનો દાંત.
कुंज, पु. न. (जः जं.) વેલાથી ઢંકાયેલી જમીન, ઝાળ,
कुंजर, पु. (रः) હાથી, આ કુંજર શબ્દ જહારે શ-બ્દની પછવાડે લગાડીએ છીએ ત્યારે તે મોટા-ઈ દેખાડેછે, દાખલા તરીકે. "પુરૂષ કુંજર."
कुंजराशन, पु. (नः) પીપળાનું ઝાડ, પીપળો.
कुंजल, न. (लं.) કાંજી.
कुट, पु. (टः) વૃક્ષ, ઝાડ,૨. કળસીઓ, લોટો.
कुटक, न. (कं.) હલનો ફાળ.
कुटंगक, पु. (कः) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ.
कुटज, पु. (जः)ઇંદ્રજવનું ઝાડ. [મુસ્તા,-હાનો મો
कुटन्नट, पु. (टः) ડીંડાનુ ઝાડ, કેવડાનું ઝાડ, જલ-
कुटर, पु. (रः) જે થાંભલાને મંથાન બાંધેછે તે.
कुटि, पु. स्त्री. (टिः टिः) સભા ગ્રહ, સભા ભરવાનું મકાન, દીવાને આમ.
कुटिल, वि. (लः ला. लं.) વાંકું.
कुटी, स्त्री. (टी.) સભાગ્રહ, ચાળી. [તે
कुटुंबिनी, स्त्री. (नी.) જે બાયડીને દીકરો તથા વરછે
कुटुंबव्यापृत. वि. (तः ता. तं.) કટંબ પોસવાના આં મશગુલ.
कुट्टनी, स्त्री. (नी.) કુટણ, કુટણી. [મીન
कुट्टिम, पु. (मः) ભોઇરૂં, ઘરમાની ફરસબંદીની જ
कुट्टमित, न. (तं.) સુખ છતા દુઃખ છે કરીને દેખા-ડવું એવો એક હાવ છે.
कुठर, पु. (रः) જે થાંભલાને મંથાન બાંધેછે તે.
कुंठ, वि. (ठः ठा. ठं.) કામ કરવામાં જે આળશુ ત મુરખ અને મંદ તે.
कुठार, पु. (रः) કુવાડો.
कुठारी, स्त्री. (री.) કુવાડો.
कुठेरक, पु. (कः) એક જાતની વનસ્પતી છે જે આજબલ, બાબરી કેહેછે તે.
कुंड, पु. (डः) પોતીકો વર જીવતો છતાં પારકા પુરૂ થી ઉત્પન્ન થએલો દાકરો, ૨. થાળી, ૩. તપેલ
कुडंगक, पु. (कः) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ
कुडप, पु. (पः) પાસેર.
कुडव, पु. (वः) પાસેર.
कुड्मल, न. पु. (लं. लः)ફુલની જરાક ખીલેલી ક
कुड्य, न. (ड्यं.) ભીત, દીવાલ.
कुंडल,न.(लं.)પુરૂષના કાનમા પેહેરવાનાઘરેણા, કું
कुंडलिन्, पु. (ली.) સાપ.

कुंडी, स्त्री. (डी.) પોતીકો વર જીવતો છતા પારકા પુરૂષથકી પેદા થએલી દીકરી, ૨. એક જાતનું વાસણ છે, કમંડળુ.
कुणक, पु. (कः) નાહાનો પશુ—જનાવર.
कुणि, पु. (णिः) નાંદરૂખ નામનું એક ઝાડ છે, ૨. રોગથી જેના હાથ કોહી ગયાછે તે.
कुतप, न. पु. (पं. पः) દહાડાના પંદર મુહુર્ત તેમાનું આઠમું, पु. (पः) ૨. હરણના મોવાળાનું કપડું.
कुतुक, न. (कं.) કૌતક, અજાએબ ભરેલું.
कुतुप, पु. (पः) તેલ વીગરે મુકવાનું દબડું, દબડી.
कुतू, स्त्री. (तूः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
कुतूहल, न. (लं.) }
कुत्सा, स्त्री. (त्सा.) નિંદા.
कुत्सित, वि. (तः ता. तं.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નિંદ્ય.
कुथ, पु. (थः) દર્ભ, ૨. હાથીપર નાખવાની ઝુલ.
कुथा, स्त्री. (था.) હાથીની ઝુલ.
कुद्दाल, पु. (लः) કંચનનું ઝાડ. [કોદ રાજાને કેછે તે.
कुद्रव, पु. (वः) હરીક કરીને ચોખાની જાત છે તે,
कुंत, पु. (तः) ભાલું.
कुंतल, पु. (लः) માથાના બાલ.
कुंतलहस्त, पु. (स्तः) ચોટલો. [ઝાડ.
कुंद, न.पु.(दं.दः) વિષ્ણુ, ૨. ચાક, ૩. ભમ, ૪. ડોલરનું
कुंदर, पु. (रः) ડોલરનું ઝાડ.
कुंदरु, पु. (रुः) ડોલરનું ઝાડ.
कुंदुरुकी, स्त्री. (की.) સાલનું ઝાડ.
कुंदु, पु. (दुः) ડોલરનું ઝાડ. [છે તે.
कुधी, वि. (धीः धीः धि.) જેની બુદ્ધિ—દષ્ટી ખરાબ
कुनख, पु. (खः) એક જાતનો હલકો રોગ છે.
कुनटी, स्त्री. (टी) મનસીળ, સીલા.
[illegible]क, वि. (कः यिका. कं.) ગરીબ, નાચાર.
[illegible]क, पु. (कः) ધમાસો.
कुनप, पु. (पः) મરદું, જે મરદાંનો વાસ મારેછે તે.
[illegible]त्वच्, वि. (त्वक्.) રીસવો.
कुविंद, पु. (दः) સાળવી, વણકર.
[illegible], वि. (यः या. यं.) અધમ, નિંદ્ય. [ધાતુ.
कुप्य, न. (प्यं.) સોના રૂપા વગર બીજી ધાતુ, નીચ
कुब्ज, पु. (ब्जः) ખુંધો.
कुबेर, पु. (रः) કુબેર, દેવનો ખજાનચી.

कुंबा, स्त्री. (बा.) યાગ કરવાની જગાએ ઢેડાનું મોહો દેખાય નહીં માટે કરેલી વાડ. [પ. કડકીયાં.
कुब्र, पु. (ब्रं.) જંગલ, ૨. યસકુંડ, ૩. દોરો, ૪. ગાડો,
कुब्रह्म, पु. (ह्मः) ખરાબ બ્રાહ્મણ
कुभ, वि. (क. इ.) कुम्भयति. ઢાંકવું.
कुंभ, पु.(भः) કુંભરાસ, न.(भं.) ૨. ગુગળનું ઝાડ पु.(भः) ૩. હાથીનું ગંડસ્થળ, ૪. ઘાગર, લોટો, કળશીયો.
कुंभकार, पु. (रः) કુંભાર.
कुंभसंभव, पु. (वः) અગસ્તી રૂષી.
कुंभिका, स्त्री. (का.) જળકુંભી નામથી ઓળખાયછે.
कुंभी, स्त्री. (भी.) કાયફળ, ૨. કુંભાનું ઝાડ.
कुंभीनस, पु.(सः) સાપ.
कुंभीर, पु. (रः) મગર. [ગાંડ મરાવે છે તે.
कुंभीक, पु. (कः) હીજડો જે બીજા પુરૂષપાસેથી
कुमार, पु. (रः) કાર્તિકસ્વામી, ૨. બાલક.
कुमारक, पु. (कः) વાય વર્ણાનું ઝાડ. [ણ થઈ ગયો.
कुमारिलभट्ट, पु. (ट्टः) એક ધર્મ સ્થાપનારો બ્રાહ્મ-
कुमारी, स्त्री. (री.) કંન્યા, સેવતી ગુલાબ.
कुमुद, पु. (दः) નૈરૂત દીશાનો હાથી, न. (दं.) એક જાતનું સફેદ કમળ, ધોળું કમળ.
कुमुदबांधव, पु. (वः) ચંદ્ર.
कुमुदिका, स्त्री. (का.) કાયફળ.
कुमुदिनी, स्त्री. (नी.) ધોળા કમળમાની સ્ત્રી જાત, જે જગાએ ધોળાં કમળ થાએછે તે જગા.
कुमुद्वती, स्त्री. (ती.) ઉપલો સબ્દ જુવો.
कुमुद्वत्, वि. (द्वान्. द्वती. द्वत्.) જે જગાએ ઘણાં સફેદ કમળ થાએછે તે જગા. [રાબ છે તે.
कुमेधस्, वि. (धाः धाः धः) જેની બુદ્ધિ દષ્ટ—ખ
कुयोगिन्, पु. (गी.) દાંભિક પુરૂષ.
कुरंग, पु. (गः) હરણ.
कुरंटक, पु. (कः) પીળો કોરેટો. [કેછે.
कुरर, पु. (रः) એક જાતનું પક્ષી છે જેને બાવડી
कुरवक, पु. (कः) રાતો કોરેટો.
कुरुविंद, पु. (दः) મોથા, મુસ્તા.
कुरुबक, पु. (कः) રાતો કોરેટો.
कुरुबिस्त, पु. (स्तः) સોનું તોલવાનું માપ છે એટલે ૮૦ ચણોઠીનો એક તોલો એવા ચાર તોલા.

कुल, न.(लं.એકજ જાતના જીવનું ટોળું, ૨.ઘર, ૩.વંસ.
कुलक, पु. (कः) જેહેર કચુરાનાં બીં, ૨. મુખ્ય કારીગર, न. (कं.) ૩. પંડોળા, પંડોળાનો વેલો.
कुलकज्जल, पु. (लः) કુલને જે કલંક તે.
कुलटा, स्त्री. (टा.) છીનાલ બાયડી.
कुलत्थिका, स्त्री. (का.) કાળો સુરમો. [બાયડી.
कुलपालिका, स्त्री. (का.) કુલીન બાયડી, પાકદામન
कुलभेदकर, पु. (रः) કુલનો નાશ કરનારો.
कुलांगार, पु. (रः) કુલને જે કલંક. [નો વડો.
कुलश्रेष्ठिन्, पु. (ष्ठी.) કુલ પ્રધાન, કુલ મુખ્ય, ઘરમા-
कुलसंभव, वि. (वः वा. वं.) કુલીન.
कुलस्त्री, स्त्री.(स्त्री.) કુલીન બાયડી, પાકદામન સ્ત્રી.
कुलाय, पु. (यः) પક્ષિનો માલો.
कुलाल, पु. (लः) કુંભાર.
कुलाली, स्त्री. (ली.) આસમાની સુરમો.
कुलिक, पु. (कः) મુખ્ય કારીગર, કારીગરોનો મુખ્ય.
कुलिर, पु. (रः) કરચલાં, એખ્ખડાં.
कुलिश, न. (शं.) વજ્ર, વીજ, વીજલી.
कुली, स्त्री. (ली.) રીંગણીનું ઝાડ.
कुलीन, पु. (नः) સજ્જન, वि.(नः ना. नं.)૨.કુલસંભવ.
कुलीर, पु. (रः) કરચલાં, એખ્ખડાં. [વગરના જવ.
कुल्माष, न.(षं.)કાંજી,पु.(षः)૨. ખરાબ અડદ,૩.ફવાં
कुल्माषाभिषुत, न. (तं.) કાંજીવાળું, કાંજી.
कुल्य, न. (ल्यं.) હાડકાં.
कुल्या, स्त्री. (ल्या.) નવી તથા નહાની નદી, ૨. કુલ સ્ત્રી, ૩. અનાજ ગણવાનું માપ.
कुवर, पु. (रः) તુરો રસ.
कुवल, न.(लं.) બોર, ૨. કમળ, ૩. મોતી, पु.(लः)૪.કળા, ૫. અરસો, स्त्री.(ली.) ૬.એક જાતનું નરક છે.
कुवलय, न. (यं.) કમળ.
कुवाद, वि. (दः दा. दं.) બીજાના દોષ કેનારો.
कुविंद, पु. (दः) સાળવી, વણકર, વણનાર.
कुवेणी, स्त्री. (णी.) માછલાં પકડીને રાખવાનું વાસણ.
कुबेरक, पु. (कः) નંદી વૃક્ષ, નાંદરૂનું ઝાડ.
कुबेराक्षी, स्त्री. (क्षी.) પાડલીનો વેલો.
कुश, न. पु. (शं.शः) દર્ભ, न. (शं.) ૨. જળ, પાણી पु. (शः) ૩. કુશ નામનો રામનો દીકરો, ૪. જોસડી, જુસડી, ૫. દ્વીપ.

कुशल, न. (लं.) કલ્યાણ वि. (लः ला. लं.)૨. નીપુણ, પ્રવીણ, ૩. સીખવેલો. [બકેશ્વરમાં છે.
कुशावर्त्त, पु. (र्त्तः) એક તીર્થ છે. (આ તીર્થ ત્રી-
कुशी, स्त्री. (शी.) હલનો ફાળ.
कुशीद, न. (दं.) લોકોને કર્જ આપીને તેના વ્યાજમ જે ઉપજીવીકા ચાલેછે તે, વ્યાજે આપેલા પૈસા.
कुशीलव, पु. (वः) એક જાતના વેસધારી લોકો છે, વેસધારીમાની એક જાત છે.
कुशेशय, न. पु. (यं. यः) કમળ.
कुषीद, न. (दं.) લોકોને કર્જ આપીને તેના વ્યાજ મા જે ચરીતાર્થ ચાલેછે તે, વ્યાજે આપેલા પૈસા.
कुष्ट, न. (ष्टं.) કડુ કોષ્ટ, મીઠું કોષ્ટ, पु. न. (ष्टःष्टं. કોહોડ, કઠ.
कुष्मांडक, पु. (कः) કોહોળું.
कुसीद, न. (दं.) લોકોને કર્જ આપીને તેના વ્યાજમ જે પોતીકો પ્યર્થ ચલાવેછે તે, વ્યાજે આપેલા પૈસ
कुसीदिक, वि. (कः का. कं.)ઉપલો શબ્દ જુવો.
कुसुम, न. (मं.) ફુલ.
कुसुमांजन, न. (नं.) જસતનું ફુલ.
कुसुमेषु, पु. (षुः) મદન, કામ.
कुसूल, पु. (लः) કોઠી, અનાજની કોઠી.
कुसुंभ, न. (भं.) કસુંબો. पु. (भः) ૨.કમંડલુ, લોટ
कुसृति, स्त्री. (तिः) કપટ, કૃત્રીમ.
कुस्तुंबरी, स्त्री. (री.) ધણા,ધાણા.
कुस्तुंबुरु, न. (रु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कुहना, स्त्री. (ना.) લોકો પાસથી પૈસો મેળવવા મા ટે કપટથી કરેલો વેસ.
कुहर, न. (रं.) બાકું, છેદ.
कुहु, स्त्री. (हुः) અંમાસ.
कुहू, स्त्री. (हूः) અંમાસ. [આપેછે
कूकुद, पु. (दः) જમાઇને ઘરેણાં આપીને કંન્યાં
कूट, न. पु. (टं.टः) પહાડનું શીખર, ટોંક, ૨. અણ ૩. અનાજનો ઢગલો, ૪. નીશ્ચલ, ૫. હલ ફાળ, ૬.અવીકાર, ૭.માયા, ૮. અસાન, ૯.યં ૧૦. કપટ, ૧૧. અસત્ય, ૧૨. અયોધન, ૧ લોહોડાનો હથોડો.
कूटक, न. (कं.) હલનો ફાળ. [છટ
कूटयंत्र, न. (त्रं.) પાંજરૂ, પિંજરૂ, ફાંસો, સટકિ

कूटशाल्मलि, पु. (लिः) કાળીસેવરનું ઝાડ.
कूटस्थ, वि. (स्थः स्था. स्थं.) એકસરખું.
कूणि, वि. (णिः णिः णि.) જેના હાથ રોગથી કોઈ ગયા હોય તે.
कूप, पु. (पः) કુવો, કુઓ.
कूपक, पु. (कः) ખાડો, સુકાએલી નદીમા પાણી સારૂં જે ખાડા ખોદેછે તે, ૨. ડોલ કાઠી.
कूर्च, पु. (र्चः) બે ભ્રમરની વચલી જગા.
कूर्चशीर्ष, पु. (र्षः) જીવકનામની એક વનસ્પતી છે.
कूर्चिका, स्त्री. (का.) અધ્રકવું, એધ્રક.
कूर्दन, न. (नं.) બાલલીલા, બાળકનું રમવું.
कूर्पर, पु. (रः) કોપરીયું, હાથની કોણી.
कूर्पासक, पु. (कः) ચોળી, કાંચળી, કાચોળી.
कूर्म, पु. (र्मः) કાચબો.
कूल, न. (लं.) નદીનું તીર.
कूलंकषा, स्त्री. (षा.) નદી.
कूबर, पु. (रः) ગાડીને ઘોડા જોડવાના લાંકડાં, પોલ.
कूष्मांड, पु. (डः) કોહળું.
कृकण, पु. (णः) એક જાતનું પક્ષી છે.
कृकलाश, पु. (शः) સરડો, કાંકીડો.
कृकलास, पु. (सः) કાંકીડો.
कृकवाकु, पु. (कुः) કુકડાં.
कृकाटिका, स्त्री. (का.) ઘાંટી, કંઠ.
कृकुलास, पु. (सः) સરડો, કાંકીડો.
कृच्छ्र, न. (च्छ्रं.) સરીરને જે દુઃખ તે, કષ્ટ. [લ, કીધેલ.
कृत, न. (तं.) કૃતાયુગ, वि. (तः ता. तं.) પુરૂ થએ-
कृतकौतुक, वि. (कः का. कं.) જેને ચમત્કાર કીધો તે.
कृतकृच्छ्र, वि. (च्छ्रः च्छ्रा. च्छ्रं.) મોઠી મુસકેલથી જે મળ્યો તે.
कृतगमनत, वि. (तः ता. तं.) મોઠી મુસીબતથી જે નમ્ર થયો તે. [દો કીધો તે.
कृतनिश्चय, वि. (यः या. यं.) જેને નીશ્ચય—ઇરા-
कृतपुंख, वि. (खः खा. खं.) બાણ—તીર મારવામા જે હુશીઆર તે.
कृतभूतमैत्र, वि. (त्रः त्री. त्रं.) પ્રાણીમાત્રનો સગો.
कृतमाल, पु. (लः) ગરમલાનુંઝાડ.
कृतमुख, वि. (खः खा. खं.) પ્રવીણ, નિપુણ.
कृतमैत्र, वि. (त्रःत्रा. त्रं.) જેને દોસ્તી કીધી તે. [તે.
कृतलक्षण, वि. (णःणा. णं.) બાહાદુરીથી જે વખણાએલો

कृतसापत्नका, स्त्री. (का.) ઘણી બાયડી પરણેલી તમાની પેલી પરણેલી.
कृतसापत्नका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कृतहस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) બાણ—તીરમારવામા જે હુશીઆર તે. [જેને વાર લગાડી તે.
कृतक्षण, वि. (णः णा. णं.) થોડીકવાર સારૂં કરેલું, ૨.
कृतांत, पु. (तः) યમરાજ, જમ, ૨. સિદ્ધાંત, ૩. નસીબ, ૪. ગલીચ કામ, ૫. પાપ કર્મ.
कृतान्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ભક્ષણ કરનારો, ખાનારો.
कृताभय, वि. (यः या. यं.) બીકમાથી જેને મુકાવ્યો તે.
कृतायास, वि (सः सा. सं.) જેને મેહેનત કીધી તે.
कृतालय, वि. (यः या. यं.) જેને વાસ—સ્થાન કીધું તે.
कृतावश्यक, वि. (कः का. कं.) જે કરવું જોઇએ તે કરેલું. [ઠો તે.
कृतासनपरिग्रह, वि. (हः हा. हं.) આસન ઉપર જે બે-
कृतिन्, वि. (ती. तिनी. ति.) પંડીત, વિદ્વાન, ૨. પ્રવીણ, નિપુણ.
कृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) ખંડીત, ભાગેલો, કાપેલો.
कृत्ति, स्त्री. (त्तिः) હરણના ચાંમડાં.
कृत्तिवासस्, पु. (वासाः) મહાદેવ.
कृत्य, वि. (त्यः त्या. त्यं.) ધન, સ્ત્રી, ભુમી વીગેરે આપીને ફીતુર કરેલો, न. (त्यं.) ૨. કાર્ય, કામ.
कृत्या, स्त्री. (त्या.) ક્રિયા, કર્મ, એક તામસ દેવતા છે.
कृत्रिमधूपक, पु. (कः) ઘણી જાતની વસ્તુ એકઠી કરીને તયાર કરેલો લોબાન.
कृत्स्न, वि. (स्नः स्ना. स्नं.) સર્વ, આખું, બધું.
कृपण, वि. (णः णा. णं.) જે ધર્મ કરતો નથી તથા પોતે ભોગવતો નથી અને કટંબને શારીપેઠે પોસતો નથી ને લોભથી પૈસો એકઠોકરી રાખેછે તે, બખીલ. [બુદ્ધિનો.
कृपणधी, वि. (धीः धी. धि.) નહાની બુદ્ધિનો, કાચી
कृपणवत्सल, वि. (लः ला. लं.) ગરીબ વિસે જે દયાળુ તે.
कृपणबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) નહાની બુદ્ધિનો, કાચી બુદ્ધિનો.
कृपा, स्त्री. (पा.) કરૂણારસ, દયા.
कृपाण, पु. (णः) તરવાર, સમશેર.
कृपाणी, स्त्री. (णी.) કાતર.
कृपालु, वि. (लुः लुः लु.) દયાશીલ, દયાળુ, દયાવંત.

कृपीटयोनि, पु. (निः) અગ્ની વસ્તેવ, દેવતા.
कृमि, पु. (मिः) કીડો, કાંબળો, કરમ.
कृमिकोशोत्थ, न. (थं.) રેસમ.
कृमिच्छर्दि, स्त्री. (र्दिः) કરમનુ દરદ—રોગ.
कृमिज, न. (जं.) કૃષ્ણા ગરચંદન–સુખડ.
कृमिघ्न, पु. (घ्नः) વાવડીંગનું ઝાડ.
कृमिभोजन, न. (नं.) એક નરક છે.
कृश, वि. (शः शा. शं.) સુક્ષ્મ, બારીક, સુકાએલું.
कृशानु, पु. (नुः) આગ્ની, વસ્તેવ, દેવતા.
कृशानुरेतस्, पु. (तः) મહાદેવ.
कृशाश्विन्, पु. (श्वी.) નટ, નટવો, સ્ત્રીનો વેષ લઇને પોતીકું ગુજરાણ કરનારો.
कृशोदर, वि. (रः रा. रं.) ઝીણી કેડ—કંબરવાલો.
कृषक, पु. (कः) હલનો ફાળ.
कृषि, स्त्री. (षिः) ખેતીવાડી કરવી, કૃષિ કર્મ.
कृषिक, वि. (कः का. कं.) ખેતી વાડીથી–ખેડીને ગુજરાન કરનારો.
कृषिक, पु. (कः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
कृषीवल, वि. (लः ला. लं.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
कृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) હલે કરીને ખોદેલું ખેતર.
कृष्टि, पु. (ष्टिः) પંડીત, વિદ્વાન.
कृष्ण, पु (ष्णः) કૃષ્ણ, વિષ્ણુ, ૨. અરજુન પાંડુનો દીકરો. वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) ૨. કાળું. न. (ष्णं.) ૩. મરી, તીખાં.
कृष्णकर्मन्, वि. (र्मा. र्मणी. र्म.) પાપ કર્મ.
कृष्णपाकफल, पु. (लः) કરમદાંનુ ઝાડ.
कृष्णफला, स्त्री. (ला.) બાવચીનું ઝાડ, બાવચી.
कृष्णभेदी, स्त्री. (दी.) કુટકી, કેદાર.
कृष्णला, स्त्री. (ला.) ચણોઠી.
कृष्णवर्त्मन्, पु. (र्त्मा.) અગ્ની, વસ્તેવ, દેવતા, અંગાર.
कृष्णवृंता, स्त्री. (ता.) પાડલીનો વેલો.
कृष्णशार, पु. (रः) કાળું હરણ.
कृष्णसार, पु. (रः) કાલું હરણ.
कृष्णा, स्त्री. (ष्णा.) પીપળી.
कृष्णायस, न. (सं.) લોહોડું.
कृष्णिका, स्त्री. (का.) કાળો સાપ, ૨. કાળી રાઇ, રાઇ.
कृसर, पु. (रः) તેલ મેળવીને રાંધેલું અનાજ.
केकर, वि. (रः रा. रं.) કાણો, બાડો.
केका, स्त्री. (का.) મોરનુ બોલવું, મોરનો અવાજ.
केकिन्, पु. (की.) મોર.
केतकी, स्त्री. (की.) કેવડાનું ઝાડ.
केतन, न. (नं.) નીશાન, વાવટો, ૨. કૃત્ય, કાર્ય, કામ, ૩. ઇજન, તેડું, ન્હોતું, ૪. રેહેવાની જગા.
केतु, पु. (तुः) નવગ્રહમાનો કેતુ નામનો ગ્રહ, ૨. ધન, ૩. નીશાન, ૪. રોગ, ૫. શત્રુ, દુશમીન, ૬. ગ્રહોત્પાત, ૭. ચીન્હ, નીસાની.
केदर, पु. (रः) વ્યવહાર પદાર્થ.
केदार, पु. (रः) ખેતરનો કીયારો.
केनिपातक, पु. (कः) વહાણનું સુકાન.
केयूर, न. (रं.) બાજુબંદ, વાંક, ઘોડાવાંક.
केली, पु. स्त्री. (लिः ली.) ક્રીડા, રમત, ખેળ, લીલા.
केवल, वि. (लः ला. लं.) એકલો, અસહાય, ૨. સકલ, સંપુર્ણ, ૩. કપટવેષ કરનારો.
केवलं, अ. નિશ્ચીત, ખાસ એ અર્થે.
केश, पु. (शः) માથાના બાલ, ખસખસ. [રોગ, ચાઇ.
केशघ्न, पु. (घ्नः) બાલ જે રોગથી ખડી જાએછે તે
केशपक्ष, पु. (क्षः) બાલનો જમાવ—જથ્થો.
केशपाश, पु. (शः) બાલનો જમાવ.
केशपाशी, स्त्री. (शी.) ચોટલી.
केशर, पु. न. (रः रं.) કેસર, ફુલના રૂવાં, पु. (रः) ઉંડીનું ઝાડ. [શારા છે તે.
केशव, पु. (वः) વિષ્ણુ, वि. (वः वा. वं.) ૨. જેના બાલ
केशवेश, पु. (शः) ચોટલો.
केशिक, वि. (कः का. कं.) જેને ઘણા બાલ છે તે.
केशिनी, स्त्री. (नी.) ચોરવલી, સંખાહુલી.
केशिन्, पु. (शी.) જેને ઘણા બાલ હોય તે.
केसर, पु. न. (रः रं.) ફુલના રૂવાં, पु. (रः) ૨. નાગચાપો, ૩. બકુળીનું ઝાડ.
केसरी, पु. (रिः) સંહી.
केसरिन्, पु. (री.) સંહી.
केवालिन्, पु. (ली.) તપસ્વી.
कैंकर्य, न. (र्यं.) ચારકપણુ.
कैटभजित्, पु. (त्.) વિષ્ણુ.
कैटर्य, पु. (र्यः) } કુંભાનું ઝાડ.
कैडर्य, पु. (र्यः) } કુંભાનું ઝાડ.
कैतव, न. (वं.) કપટ, ૨. જુગાર, ૩. ફાશાથીરમવું
कैदार, न. (रं.) ખેતરોનો જથ્થો.

रक, न. (कं.) } ખેતરોનો જથ્થો
रिक, न. (कं.)
र्य, न. (र्यं.)
, न. (वं.) એક જાતનુ ધોળું કમળ છે.
स,पु.(सः)કુબેરનું સ્થાન,૨. પર્વત. [મારનારા.
, पु. (तः) ખારવા, કેવટા, ઢીંવર,કોળી,માછલા
मुस्तक, न. (कं.) } જલમુસ્તા,ક્ષુદ્રમોથા,૨.કેવડાનું ઝાડ.
मुस्तक, न. (कं.)
मुस्तक, न. (कं.)
य, न. (ल्यं.) મુક્તિ, મોક્ષ.
क, न. (कं.) બાલનો જમાવ-જથ્થો.
, न. (श्यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
,पु. (कः) એક જાતનું હરણ છે, ૨. વરૂ, ૩.
કુળા કરીને એક જાતનો પક્ષી છે.
नद, न. पु. (दं. दः) રાતું કમળ. [કોયલ કેછે.
ल, पु. (लः) કોકીળ કરીને એક પક્ષી છે જેને
लाक्ष, पु. (क्षः)કોલીસ્તા,તાલીમ ખાનાના બીજ,
૨.કોલસુંદો. [હોયછે તે, ઢોલ.
, न. पु. (रं. रः) ઝાડના અંદર જે પોકળાઈ
ी, स्त्री. (वी.) નાગી બાયડી, નગ્ન સ્ત્રી.
स्त्री. (टिः) તીરના કમાનનો છેડો, તરવારનો
છેડો—ટોક, ૨. ઉત્કર્ષ, પ્રકર્ષ ૩. એક કરોડ.
र्णा, स्त्री. (र्णा.) પિંડીકા નામની વનસ્પતી છે.
श, पु. (शः) દાંતાળો, ખાટકશ, જમીન ખેડ-
વાનું એક હથીઆર, કુળવ. [છેડો—ટોંક
स्त्री. (टी.) તીરકમાનનું ટોક—છેડો, તરવારનો
श, पु. (शः) દાંતાળો, ખાટકશ, કુળવ, જમીન
ખેડવાનું એક હથીઆર.
पु. (ट्टः) જે શેહેરની ચોફેર કોટ અને ખાઈ
ખોદી હોય કે જેથી કરીને દુશમાનને આવવાને
અડચણ પડે.
ी, स्त्री. (वी.) નાગી બાયડી, નગ્ન સ્ત્રી.
, पु. (रः) સેહેરમાંનો કુવો, વાવ.
पु. (ठः) કોહોડ, કોહોર, દાદર.
पु. (णः) ખુણો, તરવાનો વીગેરેનો છેડો—ટોક,
. સારંગી વીગેરે વગાડવાની કમાન.
, पु. (पः) રાખશ, રાક્ષસ.
, न. (डं.) ધનુષ્ય, કામઠું.
, पु. (वः) હરીક કરીને ચોખાની જાત છે તે.

कोप, पु. (पः) क्रोध, રીસ, કોપ. [પેદા કરેલા લોક.
कोपक्रम, न. (मं.) બ્રહ્મદેવનો ઉપક્રમ એટલે તેણે
कोपज्ञ, न. वि. (ज्ञं.) બ્રહ્મદેવે પ્રથમ પેદા કરેલી પ્રજા.
कोपन्, वि. (नः ना. नं.) રીસવાળો, તામસ, રાગીટ.
कोपिन्, वि. (पी. पिनी. पि.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कोमल, वि. (लः ला. लं.) કુમળું, નરમ.
कोयष्टिक, पु. (कः) એક જાતનું પક્ષી છે.
कोरक,पु.(कः)કળી.न. (कं.) ૨.કંકોલ,૩. ગવલો.
कोरंगी, स्त्री. (गी.) ન્હાની એળચી—એલચી.
कोरदूष,पु. (षः) હરીક કરીને જે ચોખાની જાતછે તે.
कोल, पु. (लः) ન્હાનું વહાણ, હોડી, મછવો, પડા-
વ, न. (लं.)૨. બોર,૩. ડુંકર, ભુંડ.
कोलक,न.(कं.) કંકોલ, ૨.ગવલો,૩.મરી, તીખાં.
कोलदल, न. (लं.) નખલો.
कोलंबक, पु. (कः) તાર વગરનો તંબુરો.
कोलवल्ली, स्त्री. (ल्ली.) ગજ પીંપળી.
कोला, स्त्री. (ला.) બોરડી, બોરનું ઝાડ,૨. પીપળી
कोलाहल, पु. (लः) ગોંગાટ, શોહોર.
कोलि, स्त्री. (लिः) બોરડી, બોરનું ઝાડ.
कोली, स्त्री. (ली.) બોરડી, બોરનું ઝાડ.
कोविद, वि. (दः दा. दं.) પંડીત, વીદ્વાન,જ્ઞાતા, ડાહ્યો.
कोविदार, पु. (रः) કાંચનનુ ઝાડ.
कोश, न. पु. (शं. शः) ખજાનો,૨.કળા,૩.તરવારનું
મ્યાન,૪.એક જાતના સોગન છે, ૫.ઇંડાં,બેદાં,
૬.જાયફળ,૭. શોનું,૮. રૂપું.
कोशफल, न. (लं.) કંકોલ, ગવાલો.
कोशातकी, स्त्री. (की.) પંડોળાનો વેલો, ગલકાનો વે-
લો, તુરીઆંનો વેલો. [જાતના સોગન છે.
कोष,न.पु.(षं.षः)પક્ષીનાં ઇંડા, બેદાં,૨.દિવ્ય,૩. એક
कोष्ठ,पु. (ष्ठः) આહાળી,૨.કોઠી, કોઠાર,ઝીલ્લો, દસ્તાન.
कोष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) જરા ઉનુ, થોડુંક ગરમ.
कौक्कुटिक, वि. (कः का. कं.) દુરવેર નજર પુગાડના-
રો,૨. મદારી,૩. કપટી.
कौंचदारण, पु. (णः) કાર્તીક સ્વામી.
कौक्षेयक, पु. (कः) તરવાર, સમશેર.
कौटतक्ष, पु. (क्षः) કોઈની ચાકરીમાં નહી તેવો સુથાર.
कौटिक, पु. (कः) કસાઈ, કસઈ, ખાટકી.
कौटुंबिक,वि.(कः की.कं.)કુટુંબ વાળો,જેને કુટુંબછે તે.

कौडविक, वि. (कः का. कं.) એક કુડવ અનાજ ઉપ-
જે એવું ખેતર.
कौणप, पु. (पः) રાખ્યસ, રાક્ષસ.
कौतिक, पु. (कः) ભાલદાર, ભાલાથી લડનારો.
कौंती, स्त्री. (ती.) એક જાતની સુગંધી છે જેને રેણું
બીજ કેહેછે.
कौतुक, न. (कं) આશ્ચર્ય, અજાએબી ભરેલું.
कौतूहल, न. (लं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
कौद्रवीण, वि. (णः णा. णं.) જે ખેતરમા હરીક નામ-
ના ચોખ્ખા ઉપજે છે તે ખેતર.
कौपीन, न. (नं.) લંગોટી, ૨. વિષયંદ્રિય, ગુહ્ય, ૩. પાપ
वि. (नः ना. नं.) ૪. અકાર્ય, કરવાને અયોગ્ય.
कौमोदकी, स्त्री. (की.) વિષ્ણુની ગદા.
कौमुदी, स्त्री, (दी.) ચાંદની
कौमोदकी, स्त्री. (की.) વિષ્ણુની ગદા. [તેનો છોકરો.
कौलटिनेय, पु. (यः) પતીવ્રતા છતા ભીક માગનારી જે સ્ત્રી
कौलटेय, पु. (यः) પતીવ્રતા છતા ભીકમાગનારી જે
સ્ત્રી તેનો છોકરો, ૨. છીનાલ સ્ત્રીનો દીકરો.
कौलटेर, पु. (रः) છીનાળ બાયડીનો દીકરો.
कौलीन, न. (नं.) કુલીનતા, ૨. પસુ, ૩. સાપ, જનાવર
પક્ષી એવોની લડાઈ.
कौलेयक, पु. (कः) કુત્રો.
कौशिक, पु. (कः) ગુગળનું ઝાડ ૨. ઘુવડ, ૩. વીસ્વા-
મીત્ર રૂષી, ૪. મદારી, ૫. ઇંદ્ર, ૬. નોળીઓ, ૭ ફુલા-
ની જગાએ ડેવછે તે જાણનારો, પગી. [પડાં.
कौशेय, वि. (यः या. यं.) રેસમી કપડાં, રેસમના ક-
कौस्तुभ, पु. (भः) વિષ્ણુનો મણી.
क्रकच, न. पु. (चं. चः) કરવત.
क्रकर, पु. (रः) કારવનું ઝાડ, ૨. એક જાતનો પક્ષી છે.
क्रतु, पु. (तुः) યત્ર, જત્ર.
क्रतुध्वंसिन्, पु. (सी.) મહાદેવ.
क्रतुभुज्, पु. (क्.) દેવ.
क्रथन, न. (नं.) ઠાર મારવું.
क्रंदन, न. (नं.) રડવું, ૨. લઢાઈમાં લડાયક લોકોનો શોર.
क्रंदित, न. (तं.) રડવું.
क्रम, पु. (मः) અનુક્રમ, ૨. વિધિ, નિયોગશાસ્ત્ર.
क्रमुक, पु. (कः) પિપળો, ૨. લાલ લોધ્રનું ઝાડ, ૩. પોફળ,
સોપારીનું ઝાડ.

क्रमेलक, पु. (कः) ઉટ.
क्रयविक्रायिक, पु. (कः) વેપારી, વાણીયો, ઉદમી.
क्रयिक, पु. स्त्री. (कः की.) વેચાતું લેનારો.
क्रय्य, वि. (य्यः य्या. य्यं.) વેચવાનો માલ—સામાન
क्रव्य, न. (व्यं.) માંસ.
क्रव्याद्, पु. (व्याद.) રાખ્યસ, રાક્ષસ.
क्रव्याद, पु. (दः) રાક્ષસ, રાક્ષસ.
क्रयिक, वि. (कः का. कं.) વેચાતું લેનારો.
क्रिमि, पु. (मिः) કીડો, કાંબળો.
क्रिया, स्त्री. (या.) રોગની પારખ્ય, ૨. કર્મ, ૩. આરંભ,
પ્રાયસ્ચીત, શિક્ષા, ૫. વીચાર, ૬. ઉપાય્ય, ઈલાજ
૭. મજાક.
क्रियावत्, वि. (वान्. वती. वत्.) કામમાં રોકાએલો
क्रियाद्वैत, न. (तं.) કરમવીષે એક પાગ્રુ.
क्रियाशक्ति, स्त्री. (क्तिः) કરમ કરવાની શકિ.
क्रीडनक, न. (कं.) રમવાની ચીજ, જેમ પાના, ગ
ઇલી ડંડા, બાજી વીગેરે. [રમત, ખેલ
क्रीडा, स्त्री. (डा.) છોકરાંઓની રમત, બાળક
क्रीडामृग, पु. (गः) રમવાનો લાકડાનો હરણ.
क्रुंच, पु. (क्रुङ्.) એક જાતનું પક્ષી છે.
क्रुध्, स्त्री. (ध्.) રીસ, ક્રોધ.
क्रुष्ट, न. (ष्टं.) રડવુ.
क्रूर, वि. (रः रा. रं.) કઠણ, નિર્દય, ૨. ભયંકર. [શામ
क्रेतव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) વેચાતું લેવાનીચીજ—મા
क्रेय, वि. (यः या. यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
क्रोड, पु. (डः) ડુકર, ભુંડ. न. स्त्री. (डं. डा.) છાત
क्रोध, पु. (धः) રીસ, કોપ. [૨—તાવ આવેછે
क्रोधज्वर, पु. (रः) દીલમારીસ આવ્યાથી જે ઘ
क्रोधन, वि. (नः ना. नं.) રીસાએલો, કોપીષ્ટ, કોપ
क्रोष्टृ, पु. (ष्टा.) શીઆલ, લોકડી.
क्रोष्टुविन्ना, स्त्री. (न्ना.) ડવલો, પીઠવણ. [[illegible]
क्रोष्ट्री, स्त्री. (ष्टी.) સફેદભોઇકોહળું, ૨. શીયાળ
क्रौंच, पु. (चः) એક જાતનો પક્ષી છે.
क्रौंचदारण, पु. (णः) કાર્ત્તિકસ્વામી.
क्लम, पु. (मः) નબળાઈ, નાતવાની.
क्लमथ, पु. (थः) નબલાઈ, નાતવાની.
क्लिन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ભીનુ, લીલાસવાળું. [હે
क्लिन्नाक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ચીપો, જેનાઆંમાં પ્ચ

…न्नहृद्, वि. (हृत्.) જેનું મન કાચું તે.
…शित, वि. (तः ता. तं.) દુઃખ થએલો, બેહવાલ થએલો, કલેસ પામેલો.
…श्यमान, वि. (नः ना. नं.) દુઃખથી બેજાર થએલો.
…ष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) દુઃખથએલો,૨.આગલો બોલે તેથી ઉલટ બોલવું.
…तक, न. (कं.) જેઠીમધ,મીઠુંકોષ્ટ.
…तिकिका, स्त्री. (का.) ગળીનુ ઝાડ, ગળી.
…व, न. पु. (वं. वः) નપુસક, હીજડો, (वि. (वः वा. वं.) મરદાઈ વગરનો, પરાક્રમ વગરનો.
…श, पु. (शः) દુઃખ.
…द, वि. (दः दा. दं.) ઈજા આપનારૂં, દુઃખ આપનારૂં. [દુર કરનારૂં.
…पन, वि. (नः ना. नं.) ઈજાદુર કરનારૂં, દુઃખ
…भागिन्, वि. (गी. गिनी. गि.) દુઃખ ભોગનારો.
…भाज्, वि. (भाक्.) ઉપલો સબ્દ જુવો.
…, न. (णं.) ફેફસું. [સતારનો અવાજ કરવો.
…, पु. (णः) અવાજ કરવો, તંબોરાનો,—સારંગીનો-
…, न. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
…त, वि. (तः ता. तं.) ખુબ પાકેલું. [નો અવાજ.
…, पु. (णः) સારંગી—તંબોરો—તાંઊસ, શતારવીગેરે

क्ष.

…पु. (…) ઘડીક, ૨. ડીકરો આવ્યાથી જે વુ-… છે તે. न. पु. (णं. णः) વેપાર વગરની … અસશતા બેસી રેહેવું
… (…) રાત.
… … મારવું.
… (…) વીજળી, વિધુલ્લતા.
… (…) લોહી.
… वि. (शः शा. शं.)જેનુ પુન થઈ ચુકયું તે.
…, वि. (तः ता. तं.) જેનુ બ્રહ્મચારી વ્રત જતુ રહ્યુ છે તે.
…, पु. (त्ता.) સારથી, ગાડી હાંકનારો, ગાડીવાન; … ક્ષત્રીની સ્ત્રીને શુદ્રના સંયોગથી પેદા થએલો …, ૩. દ્વારપાળ.
… (यः) क्षत्री, स्त्री. (या. याणी.) क्षत्रीની સ્ત્રી.
… (यी.) क्षत्रीની સ્ત્રી.

क्षंतृ, वि. (ता. त्री. तृ.) સહનશીલ, સોસિક.
क्षपा, स्त्री. (पा.) રાત.
क्षपाकर, पु. (रः) ચંદ્ર, ચાંદ.
क्षपान्यय, पु. (यः) રાતનો શે—છેવટ—છેડો.
क्षम, वि. (मः मा. मं.) યોગ્ય, શક્ત, ૨. સમર્થ, ૩. હિત, ૪. મિત્ર, દોસ્ત.
क्षमा, स्त्री. (मा.) પૃથ્વી, ૨. ક્ષાંતિ, સહનતા.
क्षमितृ, वि. (ता. त्री. तृ.) સહનશીલ, સોસીક.
क्षमिन्, वि. (मी. मिनी. मि.) સહનશીલ, સોશીક.
क्षय, पु. (यः) નાશ, ૨. પ્રલય, ૩.ક્ષયરોગ, ૪. ઘર.
क्षयिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) સડવાજોગ.
क्षव, पु. (वः) છીંક,૨. કાળો સાપ, ૩. કાળી રાઈ.
क्षवथु, पु. (थुः) ઓકુલો, ડોસો.
क्षांत, वि. (तः ता. तं.) શાંતકરેલ.
क्षांति, स्त्री. (तिः) સહન કરવું, ક્ષમા, દયા.
क्षार, पु. (रः) ભસ્મ, કાંચ, બાંગડ ખારો.
क्षारक, पु. (कः) ફુલની કળી, કળીનો જથ્થો.
क्षारकर्दम, पु. (मः) એક નરક છે.
क्षारमृत्तिका, स्त्री. (का.) ખારી માટી, ખાણ.
क्षारित, वि. (तः ता. तं.) લોકોએ ઠપકો દીધેલ.
क्षिति, स्त्री. (तिः) પૃથ્વી, ૨. નિવાસ, વસતિસ્થાન, ૩. નાશ, ૪. એક વખત છે.
क्षितिवृत्तिमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) સોસીક, ખમવા જોગ, સહનશીલ, થંડો, શાંત.
क्षिपा, स्त्री. (पा.) પ્રેરણા, છોડવું, ફેંકવુ.
क्षिण्णु, वि. (ण्णुः ण्णुः ण्णु.) નીરાકરણ કરનારો.
क्षिप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) પ્રેરણાવાળું, છોડેલ, ફેંકેલ.
क्षिप्नु, वि. (प्नुः प्नुः प्नु.) નીરાકરણ કરનારો.
क्षिप्रं, अ. જલદી, શીઘ્ર એ અર્થે.
क्षिया, स्त्री. (या.) નાશ.
क्षीणधन, वि. (नः ना. नं.) જેનો પૈસો ગયો તે.
क्षीणसुकृत, वि. (तःता.तं.) જેનુ પુનથઈ ચુકયું છે તે.
क्षीर, न. (रं.) દુધ, ૨. પાણી, જળ.
क्षीरविदारी, स्त्री. (री.) કાળું ભોઈકોહોળું.
क्षीरशुक्ला, स्त्री. (क्ला.) સફેદ ભોઈ કોહળું.
क्षीरोदतनया, स्त्री. (या.) લક્ષ્મી, લખમી.
क्षीराब्धितनया, स्त्री. (या.) લક્ષ્મી.
क्षीरावी, स्त्री. (वी.) દુધી નામની વનસપતી છે.

क्षीरिका, स्त्री. (का.) ખીરણીનું ઝાડ.
क्षीरोद, पु. (दः) ક્ષીર સમુદ્ર.
क्षीव, वि. (वः वा. वं.) મત્ત, છાકટો, દારૂ પીધેલ.
क्षुत, न. (तं.) છીંક.
क्षुताभिजनन, पु. (नः) કાળી સાપ, ૨. કાળી રાઈ.
क्षुत्, स्त्री. (त्.) છીંક. [છે તે.
क्षुत्क्षाम, वि. (मः मा. मं.) જેને ભુકથી મંદા થઈ
क्षुद्वतील, वि. (तः ता. तं.) ભુખવાલો, ભુખો.
क्षुत्तृड्व, वि. (वः वा. वं.) ભુક અને તરસએથી ઇ-
જા જેને થઈ છે તે.
क्षुद्र, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) બખીલ, કૃપણ, ૨. ક્રૂર, ૩
અધમ ૪. નિકૃષ્ટ, ૫. અલ્પ, ન્હાનુ, ૬. દરીદ્રી
क्षुद्रघंटिका, स्त्री. (का.) ઘુગરા, ઘુગરી.
क्षुद्रशंख, पु. (खः) ન્હાનો સંખ.
क्षुद्रा, स्त्री. (द्रा.) રીંગણી, ૨. જેને એક અવયવ
ઓછું હોય તે, ૩. નટી, નાચનારી સ્ત્રી, ૪.
મધમાખ, ૫. વેશ્યા, કલવાતન, ૬. હીંસા,
૭. માખ.
क्षुध्, स्त्री. (ध्.) ભુખ, ક્ષુધા.
क्षुधा, स्त्री. (धा.) ભુખ, ક્ષુધા.
क्षुधार्दित, वि. (तः ता.तं.) ભુકથી ઈજા થએલો.
क्षुधाभिजनन, पु. (नः) કાળો સાપ, ૨. કાળી રાઈ.
क्षुधित, वि.(तः ता.तं.) બુભુક્ષિત, ભુખ્યું, ભુખ્યું, અપાસી.
क्षुप, पु. (पः) જે ઝાડની ડાળી તથા મુળીઆ નાહા-
ના હોયછે તે.
क्षुमा, स्त्री. (मा.) અળસી.
क्षुर, पु. (रः) અસ્તરો, ૨. કોખરતો, કોખસુંદો.
क्षुरक, पु. (कः) તીલવા, તીલક પુષ્પ.
क्षुरधार, वि. (रः रा. रं.) અસ્તરાની ધાર જેવુ
તેજ વાળું તથા મજક તું.
क्षुरप्र, पु. (प्रः) એક જાતનું બાણ છે.
क्षुरिन्, पु. (री.) હજામ.
क्षुल्लक, वि. (कः का. कं.) નીચ, હલકો, અલ્પ.
क्षेत्र, न. (त्रं.) ખેતર, ૨. બાયડી, પોતાની સ્ત્રી. ૩.
શરીર, ૪. સોહનુ સ્થાન. [પ્રવીણ.
क्षेत्रज्ञ, पु. (ज्ञः) આત્મા, જીવાત્મા, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं)
क्षेत्राजीव, वि. (वः वा. वं.) ખેતીવાડી કરીને પોતાનું
ગુજરાન કરનારો.

क्षेपण, न. (णं.) પ્રેરણ, ૨. છોડવું, ફેકવું.
क्षेपणी, स्त्री. (णी.) હલેસું—સો.
क्षेपिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુંજ જલદી.
क्षेम, न. पु. (मं. मः) કલ્યાણ, पु. (मः) કીરમાણી
અજમો, ૨. મળેલી ચીજને શાચવી રાખવી.
क्षैत्र, न. (त्रं.) ખેતરનો જથ્થો, ખેતરનો જમાવ.
क्षोणीतल, न. (लं.) પૃથ્વીની સપાટી.
क्षोद, पु. (दः) ચોઢ, ભુંકો, ધુળ, ચુરો.
क्षोदिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુંજ ન્હાનું.
क्षोम, न. पु. (मं. मः) માળો, મજલો, મેડી.
क्षोणी, स्त्री. (णी.) પૃથ્વી.
क्षौद्र, न. (द्रं.) મધ. [કપડું, ૩. સણનું કપડું.
क्षौम, न. पु. (मं. मः) માળો, મજલો, મેડી, ૨. રેસમી
क्षौर, न. (रं.) મુંડણ, હજામત.
क्षौरपव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) અતી તેજ વાળું, ૨
અતી કઠણ. [થીઆર
क्ष्णुत, वि. (तः ता. तं.) ધારવાળું શસ્ત્ર, તેજવાળું હ
क्ष्मा, स्त्री. (क्ष्मा.) પૃથ્વી.
क्ष्माभुक्, पु. (क्.) રાજા.
क्ष्माभृत्, पु. (त्.) પર્વત, ડુંગર, પહાડ, ૨. રાજા.
क्ष्वेड, पु. (डः) જેહેર, વિષ.
क्ष्वेडा, स्त्री. (डा.) સિંહનાદ, સહીંનો અવાજ, ૨. સ
હીંના અવાજ જેવો લઢાઊ લોક કરેછે તે, ૩
પાંજરાસારૂ જે વાસની ચીપ કરેલી હોયછે તે
क्ष्वेडित, न. पु. (तं.तः) સિહનાદ, સિહીનો અવાજ
क्ष्वेलिका, स्त्री. (का.) રમત.
क्ष्वेलित, न. (तं.) રમત.
क्ष्वेल्या, स्त्री. (ल्या.) રમત.

ख.

खणखणायमान, वि. (नः ना. नं.) ખણખણ અવાજ
કરીને વાગવાનું.
ख, न. (खं.) ઇંદ્રીય. ૨. આકાશ, આસમાન,
દેવલોક, ૪. હર્ષ. ૫. અનુભવ.
खक्खट, वि. (टः टा. टं.) કઠણ. [વીડ, ૫. દે
खग, पु. (गः) પક્ષી. ૨. બાણ ૩. સુર્ય, સુરજ,
खगेश्वर, पु. (रः) ગરૂડ.
खजाका, स्त्री. (का.) કડછી.

, वि. (जः जा. जं.) લંગડો, ખોડો.
न, पु. (नः) એક જાતનું પક્ષી છે.
रीट, पु. (टः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
पु. (टः) અંધકુપ, પુરેલો કુવો, ૨. ઘાસ, ૩. કફ, ૪. પ્રહાર, કુહાર.
, स्त्री. (ट्वा.) પલંગ, ઢોલીઓ, ખાટલો.
पु. (ङ्गः) તરવાર, સમશેર, ૨. ગેંડો.
, स्त्री. (ङ्गी.) તરવાર, સમશેર.
, न. पु. (डं. डः) કકડા, કટકા, તુકડા.
रशु, पु. (शुः) મહાદેવ.
विकार, पु. (रः) ખાંડ.
र, पु. (रः) ખેરનું ઝાડ.
री, स्त्री. (री.) લાજાળુ કરીને ઝાડછે જેને હાથ અડકાડયાથી તેના પાંદડા બંધ થાએછે તે.
त, पु. (तः) સુર્ય, સુરજ, ૨. કાજઓ.
क, पु. (कः) ઉંદર.
, स्त्री. (निः) રતની ખાણ, જવ્હેરની ખાણ.
त्र, न. (त्रं.) કોદાળી, કવ્હાડો.
र, पु. (रः) પોફળ, સોપારીનું ઝાડ.
, वि. (रः रा. रं.) ઘણું ગરમ, पु. (रः) ગધેડો.
णस्, वि. (णः णा. णं.) સીદ્ધા નાકવાળો.
ष्णा, स्त्री. (ष्णा.) એક જાતનું સાક છે, જેને તીળવણ, કાનફોડી કેહે છે.
जरी, स्त्री. (री.) અગેડાનું ઝાડ.
श्वा, स्त्री. (श्वा.) અજમોદ.
र, न. (रं.) રૂપું.
, स्त्री. (र्जूः) ખરસવું, ખસ, ખજવાળ, ચેળ.
र, पु. (रः) ખજુરી, ખજુરનું ઝાડ, न. (रं.) રૂપું.
री, स्त्री. (री.) એક જાતનું ઘાસ છે, ૨. ખજુરી, સીંદી.
, वि. (र्वः र्वा. र्वं.) ઠીંગણો, ન્હાનો.
ट, पु. (टः) ચારસો ગામનુ સંસ્થાન. [નારો.
, वि. (लः ला. लं.) દુષ્ટ, દુર્જન, એમાં વેર લાવ-
ति, पु. (तिः) ઓડકું, તાલપટેલી, વાળવનાનું.
पू, पु (पूः) ઝાડલીપકરનારો, ઝાડનારો તથા લીપનારો.
न, पु. (नः) લગામ. [લનો જમાવ.
नी, स्त्री. (नी.) ઘણી ખાંડણી, ઘણા ખલ, ખ-
नि, पु. न. (नः नं.) લગામ.

खलु, अ. નિષધ, વાકયાલંકાર, જીજ્ઞાસા, અનુંનય, સાંત્વન એઅર્થે. [ખુટો, મેઢ.
खलेदारु, न. (रु.) ઢોરોને બાંધવાસારૂં દાટેલો થાંભલો,
खल्या, स्त्री. (ल्या.) ખલનો જમાવ—જથ્થો.
खात, न. (तं.) વાવ, ન્હાનું સરોવર.
खादित, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલ.
खानि, स्त्री. (निः) જવ્હેરની ખાણ, રતની ખાણ.
खार, पु. स्त्री. (रः री. रि.) દોહોડ મણનું વજન.
खार्कार, पु. (रः) ગધેડાનો શબ્દ—શોર—અવાજ.
खारीक, वि. (कः का. कं.) જે ખેતરમાં દોહોડ મણ અનાજ વાવ્યું તે.
खिल, वि. (लः ला. लं.) હલવતે અગર બીજી કોઈ-બી ચીજથી નહી ખોધું એવું ખેતર, વગર ખે-ડેલું ખેતર.
खुर, पु. (रः) નખલો, ૨. ઘોડાનો ખર, ખડી—ખરી.
खुरणस्, वि. (णाःणाःणं.) બીક લાગે એવા નાકવાળો.
खुरणस, वि. (सः सा. सं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
खुरप्र, पु. (प्रः) એક જાતનું બાણ છે.
खुल्लक, वि. (कःका.कं.) નીચ, પામર, હલકું, નહાનું.
खेट, वि. (टः टा. टं.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નીંદ્ય.
खेटक, पु. (कः) ખેડું, ખેડું ગામ, ગામડું, ૨. ઢાલ.
ख्यात, वि. (तः ता. तं.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ.
ख्यातगर्हण, वि. (णः णा. णं.) નિંદીત, નિંદેલો.
ख्याति, स्त्री. (तिः) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધપણું.

ग.

गगन, न. (नं) આંકાશ, આસમાન.
गगनपरिधान, वि. (नः ना. नं.) નાગો.
गंगा, स्त्री. (गा.) ભાગીરથી.
गंगाधर, पु. (रः) મહાદેવ.
गज, पु. (जः) હાથી.
गजारि, पु. (रिः) મહાદેવ.
गजता, स्त्री. (ता.) હાથીનું ટોળું, હાથીનો જથ્થો, હાથીનો જમાવ.
गजभक्षा, स्त्री. (क्षा.) સાલઈનામનું ઝાડ.
गजभक्ष्या, स्त्री. (क्ष्या.) સાલઈનામનું ઝાડ.
गजानन, पु. (नः) ગણપતી, ગણેશ.
गंजा, स्त्री. (जा.) પીઠું, દારૂની દુકાન, ૨. ખારો દરીયો.

गडु, पु. (डुः) ગળાનું હાડકું, ૨. પીઠના હાડકાં, ૩. ભોંઇમાંનો કીડો, ૪. વાસણ, त्रि.(डुःडुःडु.) ખુંધો.

गडुल, वि. (लः ला. लं.) ખોંદો, ખુંદો.

गण, पु. (णः) ફીરમાણી અજમો, ૨. જથ્થો, જમાવ, ૩. મહાદેવનો સેવક, ૪. માળા.

गणक, पु. (कः) જ્યોતિષી, જોશી.

गणनीय, वि. (यः या. यं.) ગણવાએક.

गणरात्र, न. (त्रं.) રાતનો જથ્થો, રાતનો જમાવ.

गणरूप, पु. (पः) આકડાનું ઝાડ.

गणहासक, पु. (कः) ફીરમાણી અજમો.

गणाधिप, पु. (पः) ગણપતી, ગણેશ, ગજાનંદ.

गणिका, स्त्री. (का.) જાઇનુ ફુલ, ૨. વેશ્યા, કજવાતણ, ૩. હાથણી.

गणिकारिका, स्त्री. (का.) નરવેલનું ઝાડ.

गणित, वि. (तः ता. तं.) ગણેલ.

गणेय, वि. (यः या. यं.) ગણવા લાયક.

गंड, वि. (यः या. यं.) ગાલ. [કેહેછે.

गंडक, पु. (कः) એક જાતનું માછલું છે જેને ગર

गंडकारी, स्त्री. (री.) લાજાલુ.

गंडकाली, स्त्री. (ली.) લાજાલું

गंडीर, पु. (रः) કડવું સુરણ.

गंडूपद, पु. (दः) અળશીયુ.

गंडूपदी, स्त्री. (दी.) નહાના અળશીઆં.

गंडूषा, स्त्री. (षा.) મોહીદુટી, ૨. કોગલો.

गतक्लम, वि. (मः मा. मं.) જેનો થાક ગયો તે, જેનો થાક ઉતરી ગયો તે.

गतत्रप, वि. (पः पा. पं.) નફટ, નિર્લજ્જ.

गतभी, वि. (भीः भीः भि.) બીક વગર, નિર્ભય.

गतवैर, वि. (रः रा. रं.) જેનો વેર ગયો તે.

गतसाध्वस, वि. (सः सा. सं.) બીકવગર, નિર્ભય.

गति, स्त्री. (तिः) જવું.

गतिसीहन, वि. (नः ना. नं.) માયા વગરનો.

गताधि, वि. (धिः धिः धि.) જેનુ દુઃખ ગયુ તે.

गतालीक, वि. (कः का. कं.) સાચેચો, ખરો.

गतोद्वेग, वि. (गः गा. गं.) સુખી.

गद, पु. (दः) રોગ.

गदाग्रज, पु. (जः) [illegible]

गद्य, न. (द्यं.) ગાથા, સાદી ઇબારત, નથાવ

गंत्री, स्त्री. (त्री.) બળદની ગાડી. [૪. સંબંધ, ૫. ગર્વ.

गंध, पु. (धः) સુગંધ, ખુશબો, ૨. હર્ષ, ૩. લેશ,

गंधक, पु. (कः) ગંધક.

गंधग, वि. (गः गा. गं.) વાસ લેનારો, ૨. ખુસબોવાળું.

गंधकुटी, स्त्री. (टी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

गंधन, न. (नं.) ઉચ્છાવ, ૨. હીંસા, ૩. સુચવવું.

गंधनाकुली, स्त्री. (ली.) મુંગુસ વેલ.

गंधफली, स्त्री. (ली.)વાઘેટીનું ઝાડ, ૨. ચંપાની કળી

गंधमादन, न. पु. (नं. नः) એક પહાડ છે.

गंधमुखी, स्त्री. (खी.) છછુંદર.

गंधमुली, स्त्री. (ली.) કપુરકાચરી, આંબાહળદ.

गंधरस, पु. (सः) બોળ, રક્તાબોળ.

गंधर्व, पु. (र्वः) કસ્તુરીમૃગ, ૨. દેવનાગંધર્વ, ૩. ઘોડો, ૪. જન્મ મરણા જે પ્રાણી આવ્યાછે તે ૫. કોયળ જાતના પક્ષીમાંનો નર, ૬. ગવિયો

गंधर्वहस्तक, पु. (कः) એરંડાનું ઝાડ.

गंधवह, पु. (हः) પવન, વાયુ, વા.

गंधवहा, स्त्री. (हा.) નાક.

गंधवाह, पु. (हः) નાક.

गंधसार, पु. (रः) મેલાગીરી સુખડ.

गंधाश्मन्, पु. (श्मा.) ગંધક.

गंधाज्ञत्व, न. (त्वं.) એક જાતનુ દરદ છે જેથીક નો વાસ નહી આવે તે.

गंधिक, पु. (कः) ગંધક.

गंधिनी, स्त्री. (नी.) એક જાતની વનસ્પતી

गंधोत्तमा स्त्री. (मा.) દારૂ, મદ્ય, શરાબ

गभोलि, स्त्री. (ली.) આગમાખ–ખી.

गभस्ति, पु. (स्तिः) કીરણ.

गंभारी, स्त्री. (री.) શિવણીનું ઝાડ.

गभीर, वि. (रः रा. रं.) ગંભીર, ઓલ, ઉંડું.

गंभीरपुरुषस्वन, वि. (नः ना. नं.) પુરૂષ જેવો [illegible] બ્દ—અવાજ છે તે. [illegible]

गंभीरवेध, वि. (धः धा. धं.) ભેદ કરનારૂં, કાપનાર

गंभीरा, स्त्री. (रा.) એક જાતનો હેડકીનો રોગ છે

गभीर, वि. (रः रा. रं.) ઓલ, ઉંડું.

गम, पु. (मः) જવું, ગતી.

गमन, न. (नं.) જવું, ગતી. [જે

गम्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) મળવાલાયક, પ્રાપ્ત થ

, न. (लं.) જેહેર.
ारी, स्त्री. (री.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
ष्ठ, त्रि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુંમોટું.
, स्त्री. (री.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
, पु. (डः) ગરૂડ, વિષ્ણુનું વહાન.
ध्वज, पु. (जः) વિષ્ણુ. [ગાડી હાકનારો.
ाग्रज, पु. (जः) અરૂણનામનો સુરજનો સારથી-
, पु. (त्.) પાંખ, પર.
मत्, पु. (त्मन.)ગરૂડપક્ષી, એક જાતનું પક્ષીછે.
, स्त्री. (री.) જે વાસણમાં દહી ઘોળેછે તે.
त, न. (तं.) મેઘગર્જના, ગગડાટ, पु. (तः) મ-
ોન્મત હાથી.
पु. (तः) કાણુ, ખાડો.
, पु. (भः) ગધેડો. [પિપરી કેહેછે તે.
, पु. (डः) એક જાતનું ઝાડ છે જેનેલાખી
, वि. (नः ना. नं.) લાલચુ, લોભી.
पु. (र्भः) બાળક, છોકરાં, બચ્ચા, ૨. જઠર,
ખ, ગર્ભસ્થાન.
, पु. (कः) બીમાળામા પેહેરેલી માળા.
त्रि, पु. (त्रिः) બર્દ્દુ રેશ્માએલું.
ार, न. (रं.) ચાહલી, ઘરનો વચલો ભાગ.
य, पु. (यः) ગર્ભસ્થાન, કુખ.
, स्त्री. (णी.) ભારેવાગો સ્ત્રી.
, पु. (त्.) એક જાતનું ધાન્ય છે.
(.) નિંદા, બદગોઈ.
वि. (ः ा. ं.) નિંધ, ખરાબ, નીચ.
दिन्, वि. (दी. दिनी. दि.) ખરાબ વાત બોલનારો.
पु. (लः) ગળો, ૨. બરૂ, ૩. દોરડું, ૪. ગુંદર,
, ૬. વાંસળી. [લટકેછે તે.
(लः) બળદના ગળાહેઠળ જે ચાંબડું
(का.) જે વાસણ હેઠળ કાણુ પાડીને
પાણી રેહેડવા સારૂં કરેછે તે.
, वि. (तः ता. तं.) ગળેલું, ખડેલું.
स्त्री. (ल्या.) ગળાનો જમાવ.
पु. (यः) એક જાતનો જંગલી બલદ છે
ને રોઝ કેહેછે. [ના શીંગડા.
. (लं.) ગવાનામના બલદનું શીંગડું, ભેસ-
पु. (क्षः) ઝરોખો, ૨. બલદની આંખ.

गवाक्षी, स्त्री. (क्षी.) કવંડળ નામનું ફળછે.
गवीन, वि. (नः ना. नं.) જે જગોએ આગળ ગાય
હતી તે સ્થાન.
गवीश्वर, पु. (रः) ગાયનો ધણી.
गवेडु, स्त्री. (डुः) કસઈનું ઝાડ, કસઈના બીજ.
गवेडुका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
गवेधु, स्त्री. (धुः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
गवेधुका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
गवेषण, न. (णं.) શોધકરવો, શોધવું.
गवेषणा, स्त्री. (णा.) ધર્મનો શોધ કરવો.
गवेषित, वि. (तः ता. तं.) શોધેલ.
गव्य, वि.(व्यः व्या. व्यं.) ગાયનું છાણ,દુધ,દહીં વીગેર.
गव्या, स्त्री. (व्या.) ઘણી ગાય.
गव्यूत, न. (तं.) બે ગાઉ.
गव्यूति, स्त्री. (तिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
गहन, न. (नं.) જંગલ, वि. (नः ना. नं.) દુરનો દેશ.
गव्हर, न. (रं.) પહાડમાની જુની ગોફા, જુની
કોતર. [૪. કાર્તિકસ્વામી.
गांगेय, न. (यं.) સોનુ, ૨. પીઠનો કાંટો, ૩. ભીષ્મ.
गांगेरुकी, स्त्री.(की.) નહાની ચીકની નામનું ઝાડછે.
गाढ, अ. અતીસ, અતીશય, અત્યંત.
गाणिक्य, न. (क्यं.) વેશ્યાનો જમાવ.
गांडिव, न. पु. (वं. वः) અર્જુનનુ ધનુષ્ય.
गांडीव, न. पु. (वं. वः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
गात्र, न.(त्रं.) દેહ,શરીર, ૨. હાથીની આગલીજાંગ.
गात्रकर्शन, वि. (नः ना. नं.)ઇંદ્રીઓ નબળા કરનારૂં.
गात्रानुलेपनी, स्त्री. (नी.) વટણુ.
गान, न. (नं.) ગાયન.
गान्त्री, स्त्री. (त्री.) ગાડી.
गान्धार, पु. (रः) ગાયનના સાત સુરમાનો એક સુર.
गाधेय, पु. (यः) વિશ્વામીત્ર રૂષિ.
गायत्री, स्त्री. (त्री.) વેદમંત્ર, ૨. ખેરનુ ઝાડ.
गारुत्मत, न. (तं.) પાનુ, પાના.
गार्गक, न. (कं.) ગર્ગાચાર્યના ડીકરાનો જમાવ.
गार्भिण्य, न. (ण्यं.) ભારેવાસી સ્ત્રીનો જમાવ.
गार्हपत्य, पु. (रः) એક જાતનો દેવતા.
गालव, पु. (वः) ગાલવરૂષિ, ૨. લોધ્રનું ઝાડ.
गिरा, स्त्री. (रा.) સરસ્વતી, વાણી.

गिरि, पु. (रिः) પહાડ, ૨. ગલવું.

गिरिकर्णी, स्त्री. (र्णीः) વિષ્ણુ ક્રાંતાનામની વનસ્પતી [છે.

गिरिका, स्त्री. (का.) ઉંદરડી.

गिरिज, न. (जं.) અભ્રક, શીલાજીત.

गिरिजामल, न. (लं.) અભ્રક.

गिरिमल्लिका, स्त्री. (का.) કુડાનુ ઝાડ.

गिरिश, पु. (शः) મહાદેવ.

गिरीश, पु. (शः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

गिर्, स्त्री. (गीः) સરસ્વતી.

गिलित, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલ, ખાધેલું.

गीत, न. (तं.) ગાયન, वि. (तः ता. तं.) ગએલું.

गीर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) સ્તુતી કીધેલ.

गीर्णि, स्त्री. (र्णि.) ગળવું, ગળીજવું.

गीर्वाण, पु. (णः) દેવ.

गीरिश, पु. (शः) મહાદેવ.

गीर्वाण, पु. (णः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

गीष्पति, पु. (तिः) દેવનો ગુરૂ, બ્રહસ્પતી.

गुग्गुल, पु. (लः) ગગલનુ ઝાડ. [ડો, ફુંડો.

गुच्छ, पु. (च्छः) બતરીસ લડીનો મોતીનો હાર, જુ-

गुच्छक, पु. (कः) ફુલના ઝુમકા.

गुच्छार्ध, पु. (र्धः) ચોવીસ લડીનો મોતીનો ફુંદો.

गुंजा, स्त्री. (जा.) ચણોઠી.

गुंठित, वि. (तः ता. तं.) ધુળવળગેલું, લપેટેલું.

गुड, पु. (डः) વર મરી ગયાપછી બીજા માણસ થ-
કી થએલો ડીકરો, ગોલ.

गुडपुष्प, पु. (ष्पः) મોવડાનુ ઝાડ.

गुडफल, पु. (लः) અખોલનુ ઝાડ.

गुडा, स्त्री. (डा.) થુવર, ૨. ગરોળ.

गुडी, स्त्री. (डी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

गुडची, स्त्री. (ची.) ગરોળ.

गुडूची, स्त्री. (ची.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

गुण, पु. (णः) રસાદીક, ૨. તીરકમાનની દોરી,
૩. માણસના ચોવીસ ગુણ.

गुणकार, पु. (रः) ગુણાકારમા ગુણવાનો જે અંક તે.

गुणगृध्नु, वि. (ध्नुः ध्नुः ध्नु.) સારા ગુણોની ઈચ્છા
કરેછે તે.

गुणलवाभास, पु. (सः) [illegible]

गुणविवेचन, न. (नं.) ગુણની આલોચના તે.

गुणभुज्, वि. (भुक्.) ગુણ લેનારો, બીજાની વીદ્યા
જોઈને ખુસી થનારો, ૨. ગુણવાળો.

गुणवृक्षक, पु. (कः) વહાણનો ડોલ, ૨. કુવો.

गुणहीन, वि. (नः ना. नं.) મુરખ, વિદ્યાવગરનો.

गुणात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) ગુણવાન, ગુણી, સા-
રા ગુણવાળો.

गुणित, वि. (तः ता. तं.) ગુણેલો, ગુણાકાર કરેલો.

गुणेश, वि. (शः शा. शं.) ગુણી, ગુણવંત, पु. (शः)
એક પહાડ છે.

गुणोपेत, वि. (तः ता. तं.) વીદવાન, હુસીઆર.

गुद, न. (दं.) ગાંડ.

गुंद्र, पु. (द्रः) એક જાતનુ ઘાસછે.

गुद्रा, स्त्री. (द्रा.) નાગરમોથા, ૨. વાઘેટીનું ઝાડ.

गुदोदर, न. (रं.) એક જાતનો પેટમાનો રોગ છે.

गुप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) મોઢું, ૨. સંભાળેલું, રક્ષણ કરેલ

गुप्ति, स्त्री. (प्तिः) રક્ષણ, સંભાલવું, ૨. ભોયરૂં,
બંદીખાનો, ગુરંગ

गुफित, वि. (तः ता. तं.) ગુથેલું.

गुंफ, पु. (फः) ગુથવું, ૨. બાજુબંદ.

गुंफित, वि. (तः ता. तं.) ગુથવું.

गुरण, न. (णं.) ઉદ્યોગ કરવો.

गुरु, पु. (रुः) બૃહસ્પતી, વેદશાસ્ત્ર શીખનારો.

गुरूत्तम, पु. (मः) સારો ગુરૂ.

गुर्वर्थ, वि. (र्थः र्था. र्थं.) જેનો અર્થ મોટો તે.

गुर्वर्थगह्वर, वि. (रः रा. रं.) જેનો અર્થ ગહ-
બોલ-ઊંડો તે.

गुर्विणी, स्त्री. (णी.) ભારેવાસી સ્ત્રી.

गुल्फ, पु. (ल्फः) ઘુંટી, પગની ઘુંટી.

गुल्म, पु. (ल्मः) લશકરનો ભાગ, ૨. હાથી,
ગાડી, ૪. ઘોડા, ૫. ઝાડી, ૬. કીલ્લેદાર. ૭.
સો, ૮. રોગ, દરદ, ૯. કવાઇત, ૧૦.
(ની) તંબુ ૧૧. ઝાડી.

गुल्मिनी, स्त्री. (नी.) ફેલાએલો વેલો.

गुवाक, पु. (कः) સોપારીનુ ઝાડ.

गुह, पु. (हः) કાર્તિકસામી.

गुहा, स्त्री. (हा.) કોતર, ગોફા.

गुहाशय, पु. (यः) ગોફામા એખલો રેહેનારો,
મા રેહેનારો.

गुह्य, न. (ह्यं.) छानु, गुप्त, २. विषय इंद्रिय, ३. ह-
थीआर, पु. (ह्यः) काछबो.
गुह्यक, पु. (कः) यक्ष, २. कुबेरनो दास.
गुह्यकेश्वर, पु. (रः) कुबेर.
गूढ, वि. (ढः ढा. ढं.) गुप्त, छानु.
गूढपात्, पु. (त्.) साप.
गूढपुरुष, पु. (षः) चार पुरुष, छेपीयो, जासुद, पे-
गामची, कासद. [छे ते.
गूढांघ्रि, वि. (घ्रिः घ्रिः घ्रि.) जेनो पराक्रम गुप्त–छानो
गूथ, न. पु. (थं. थः) गु, विष्टा.
गून, न. (नं.) गु, विष्टा.
गूरण, न. (णं.) उद्योग करवो.
गूवाक, पु. (कः) सोपारीनु झाड.
गृंजन, पु. (नः) लसण.
गृध्नु, वि. (ध्नुः ध्नुः ध्नु.) लोभी, लालचु.
गृध्र, पु. (ध्रः) गीधाढ, गीध.
गृध्रसी, स्त्री. (सी.) जांगनुदरद. [किद, पु.(ष्टिः) डुकर.
गृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) एकवार व्यायेली गाय, २. डुकर
गृह, न. (हं.) घर, २. बायरी, ३. नाम.
गृहगोधा, स्त्री. (धा.) गीलोडी, घलोडी.
गृहगोधिका, स्त्री. (का.) उपलो शब्द जुवो.
गृहगोलिका, स्त्री. (का.) उपलो शब्द जुवो.
गृहपती, पु. (तिः) घेरनो जजमान.
गृहमूढधी, वि. (धी. धीः धि.) प्रपंचविषे–संसारविषे
जेनी बुद्धि भ्रमिष्ट थईछे ते.
गृहमेधीयस्, पु. (यान्.) घेरनो थांबलो. [गयोते.
गृहानुबद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) घेरना कामथी जे बंधाई
गृहासक्तचेतस्, वि. (ताः ताः तः) घेरना काममा रोका-
एलो, आशक्त.
गृहयालु, वि. (लुः लुः लु.) लेनारो, गृहणशील.
गृहस्थूण, न. (णं.) घरनो थांबलो.
गृहाराम, पु. (मः) घेरआगळ करेलो बागबगीचो.
गृहावग्रहणी, स्त्री. (णी.) उंबरो.
गृहीतदेह, वि. (हः हा.हं.) जन्मेलो, देहेधारण करेलो.
गृह्यक, पु. (कः) खुशीशाई घेरमा पांजरामा पाले-
लुं जानवर अगर पक्षी, वि. (कः का. कं.) आ-
धीन, स्वाधीन.
गेंडुक, पु.(कः) रमवानो दडो,२.गाल हेठलनो तकीयो.
गेंडूक,पु.(काः) रमवानो दडो, २. गालहेठलनोतकीयो
गेंदुक, पु. (कः) उपलो शब्द जुवो.
गेह, न. (हं.) घर.
गैरिक, न. (कं.) सोनु, २. गेरु.
गैरेय, न. (यं.) शीलाजीत.
गो, पु. (गौः) बळद, गोदो, २. स्वर्ग, ३. परलोक,
४. कीरण, वज्र, स्त्री. (गौः) गाय, ५. बाण, ६.
वाचा, वाणी, ७. दीशा, ८. आंख, ९. भुमी,
१०. जल, पु. (गौः) चंद्र, ११. सुर्य,
गोकंटक, पु. (कः) सराटा नामनुं झाड.[गांव केहेछे.
गोकर्ण, पु. (र्णः) साप,२.एक मृगनी जातछे जेने
गोकर्णी, स्त्री. (र्णी.) मुरवेल नामनी वनस्पती छे.
गोकुल, न. (लं.) गायनो जमाव.
गोक्षुरक, पु. (कः) सराटानुं झाड.
गोचर, पु. (रः) वीषय, २. इंद्रियने देखाय तेवुं.
गोजिव्हा, स्त्री.(व्हा.)डवली–पाथरी नामनी वनस्पती.
गोंडुवा, स्त्री. (वा.) कवंडल नामनुं फुल.
गोंड, पु. (डः) कुटी, डोसा माणुसनी कुटी.
गोत्र, न. (त्रं.) वंस,कुल, २. नाम, ३. बोध, ४.
ज्ञान, ५. जंगल, ६. खेतर, ७. शरीर, ८.
मार्ग, पु. (त्रः) ९. पहाड.
गोत्रभिद्, पु. (द्.) इंद्र.
गोत्रा, स्त्री. (त्रा.) पृथ्वी, २. गायनो जमाव.
गोद, पु. (दः) माथामानो मगज.
गोदारण, न. (णं.) हल.
गोदुग्धा, स्त्री. (ग्धा.) कवंडळ नामनुं फुळ, चिमुडना-
मनी वनस्पती छे.
गोदुह, पु. (धुक.) गवळी.
गोधन, न. (नं.) गायोनु टोलुं.
गोधा, स्त्री. (धा.) मगर, २. तीरंदाजनी डाबीबा-
जुए जे चांबडानो पट्टो होयछे ते.
गोधापदी, स्त्री. (दी.) हंसपादीका, लाल लाजाळु ते.
गोधि, पु. (धिः) कपाळ. [वरछे, मगर.
गोधिका, स्त्री. (का.) एक जातनु पाणीमानु जना-
गोधिकात्मज पु. (जः) मगरनु बच्चु.
गोधूम, पु. (मः) घउं.
गोनर्द, न. (र्दं.) केवडी, जलमुस्ता, क्षुद्रमोथा.
गोनस, पु.(सः) कानखजुरो,२.एक जातनो सापछे

गोप, पु. (पः) ઘણા ગામનો અધીકારી, મહાલકરી, ૨. ગવળી, રાજા.

गोपति, पु. (तिः) ગોદો.

गोपरस, पु. (सः) રકત્યાબોળ.

गोपा, स्त्री. (पा.) ઉપલસરી, ઉપરસાળ.

गोपानसी, स्त्री. (सी.) ઘેરના છાપરાનુ સામાન, વાસા, છજુ વીગેરે.

गोपायित, वि. (तः ता. तं.) રક્ષીત,રાખેલો,સંભાળેલો.

गोपाल, पु. (लः) ગવલી, ગોપાલ.

गोपी, स्त्री. (पी.) ગવલણ, ગોવાલણ, ૨. ઉપલસરી, ઉપરસાલ. [કેવડી, જલમુસ્તા.

गोपुर, न. (रं.) શહરનો દરવાજો, દરવાજો, બાર,૨.

गोप्यक, पु. (कः) દાસ, ભક્ત.

गोमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) ગાયનો ધણી.

गोमय, न. पु. (यं. यः) ગાયનુ છાણ.

गोमायु, पु. (युः) સીયાળ.

गोमिन्, पु. (मी.) ગાયનો માલક.

गोरस, पु. (सः) છાસ, દહીં, દુધ વીગેરે.

गोरुत, न. (तं.) ગાયનુ છાણ.

गोल, पु. (लः) ગોલપીંડ.

गोलक, पु. (कः) વરમરી ગયાપછી છીનાલો કરવાથી થએલો ડીકરો. [મનઃશિલાતે.

गोला, स्त्री. (ला.) નેપાળ દેસમા ઉત્પન્ન થએલી

गोलीढ, पु. (ढः) મોરવા નામની વનસ્પતી.

गोलोमी, स्त्री. (मी.) વેખંડ, અક્કલકરો, સફેદદરો, જટામાસીનો વેલો.

गोवंदिनी, स्त्री. (नी.) વાઘેટીનું ઝાડ. [હસ્પતી.

गोविंद, पु. (दः) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ, ૨. ગોપાળ, ૩. બૃ-

गोविष्, स्त्री. (ट्.) ગાયનુ છાણ.

गोशीर्ष, न. (र्षं.) એક જાતનુ સુખડ છેજે ને કમલ જેવો વાસ આવેછે.

गोष्ठ, न., (ष्ठं.) ગોઠો.

गोष्ठी, स्त्री. (ष्ठी.) સભા. [ગાયનુ પગલું.

गोष्पद, वि. (दः दा. दं.) ગાયએ સેવેલો દેશ, न (दं)

गोसंख्य, पु. (ख्यः) ગોવાળ.

गोस, पु. (सः) ગંધરસ, ૨. રકત્યાબોળ.

गोसर्ग, पु. (र्गः) પ્રાતઃકાળ, સવાર.

गोस्तन, पु. (नः) ચાર લડીનો મોતીનો કંઠો.

गोस्तना, स्त्री. (ना.) દરાખનો વેલો.

गोस्तनी, स्त्री. (नी.) દરાખનો વેલો.

गोस्थानक, न. (कं.) ગોઠો. [કવીતાની એક રીત

गौडी, स्त्री. (डी.) જેમા ઘણા સમાસ હોયછે એ

गौतम, पु. (मः) એક બુધનુ નામ છે, ગૌતમરૂષી

गौधार, पु. (रः) મગરનુ બચ્ચુ.

गौधेय, पु. (यः) મગરનું બચ્ચું.

गौधेर, पु. (रः) મગરનું બચ્ચું.

गौर, वि. (रः रा. रं.) સફેદ રંગનુ, ધોળું, ૨. પી રંગનુ, પીળું, ૩. અરૂણ, ૪. રાતુ, पु. ચંદ્ર, ફુલનો કેસર.

गौरव, न. (वं.) આબરૂ, માન, પ્રતીષ્ઠા, નામ, કી

गौरी, स्त्री. (री.) જે સ્ત્રીને અડકાવ આયવો નથી આઠ વરસની ડીકરી, પારવતી. [તે જ

गौष्ठीन, वि. (नः ना. नं.) આગલ જહાં ગાઈ રૈ

ग्रथित, वि. (तः ता. तं.) ગુથેલું.

ग्रंथ, पु. (थः) નીબંધ, ૨. શાસ્ત્ર, ૩. દ્રવ્ય, પૈસો

ग्रंथि, पु. (थिः) બાંબુ, બરૂ વીગેરેની ગાંઠ.

ग्रंथिक, न. (कं.) પીપળીનુ મુળીયું.

ग्रंथित, वि. (तः ता. तं.) પીપળીનું મુળીયું.

ग्रंथिपर्ण, न. (र्णं.) ગંથીવન ભટોરા, કેહેછે તે.

ग्रंथिल, पु. (लः) વેહેકલીનું ઝાડ. ૨. કારવનું ઝ

ग्रंथिविसर्प, पु. (र्पः) ઈસુપનામનો રોગ–દરદ છે.

ग्रस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) જે વાકયમા વર્ણનો અ પદનો સંપૂર્ણ ઉચ્ચાર થતોનથી તે, ૨. આધે

ग्रह, पु. (हः) ચંદ્ર, સુરજનુ ધ્રરણ, ૨. લેવું, કબુલ કરવું, ૪. સુરજ, ચંદ્ર, મંગળ,બુધ, શુક્ર, શની, રાહુ, કેતુ આ નવગ્રહ છે, નીરબંધ, ૬. લઢાઈની કોશીશ કરવી.

ग्रहणीरुज्, स्त्री. (रुक्.) સંગ્રહણી નામનું દરદ.

ग्रहपति, पु. (तिः) સુર્ય, સુરજ.

ग्रहत्व, न. (त्वं) ગ્રહપણુ, સુરજ વીગેરેની સ્થિ

ग्रहीतृ, वि. (ता. त्री. तृ.) લેનારો.

ग्राम, पु. (मः) ગામ, ૨. ગાવામાનો એક સ્વર

ग्रामणी, पु. (णीः) હજામ, वि.(णीः णीः णि.) શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય, ગામનો ધણી, ગામવાળો, ગ્રામાધીપતી.

ग्रामतक्ष, पु. (क्षः) ગામનો સુતાર.

ग्रामता, स्त्री. (ता.) ગામનો જમાવ.

सिंह, पु. (हः) કુત્રો.
धीन, वि. (नः ना. नं.) ગામના સ્વાધીન.
ंत, पु. (तः) ગામના પાસનો દેશ તે.
सूकर, पु. (रः) ગામમાનું ભુંડ—ડુકર.
तर, न. (रं.) બીજુગામ, ૨. આપના ગામથી
બીજા ગામ જવું.
णा, स्त्री. (णा.) ગળી.
, वि. (म्यः म्या. म्यं.) પોચ્યું બોલવું.
धर्म, पु. (र्मः) મૈથુન, સંગકરવો.
धर्म, पु. (र्मः) કેવળ ગામડીયા જેવી ચાલ.
बुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) કેવળ ગામડીયા જેવી
જેની બુદ્ધિ તે, ગામડીયો, ગામડામાનો, અ-
ણાની, બેકુફ.
भोगरम, पु. (मः) વિષયની ઇચ્છા જેનીગઇ તે.
, पु. (वा.) પહાડ, પર્વત, ૨. પાષાણ, પથ્થર,
. મેઘ, વરસાદ.
पु. (सः) કોળીઓ.
पु. (हः) મગર, ૨. લેવું.
, पु. (ही.) કોઠનું ઝાડ.
स्त्री. (वा.) માન, ગરદન.
धरा, स्त्री. (रा.) ગરદનની નસ—નેસ.
पु. (ष्मः) ગ્રીષ્મ રૂતુ—રત.
वि. (वः वा. वं.) ગરદન સંબંધે—લગતું.
वि. (यः या. यं.) ગરદન સંબંધે—લગતું.
, न. (कं.) કોટમા પેહેરવાના ઘરેણા.
वि. (स्नः स्ना. स्नं.) ખાધેલું.
पु. (हः) સુરત, ૨. સોગન.
वि. (नः ना. नं.) રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
, वि. (ग्नुः ग्नुः ग्नु.)રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
पु. (...) ચંદ્ર.

घ.

पु. (टः) કળસીયો, લોટો, ઘાગેર.
स्त्री. (टा.) લઢાઇને વખતે હાથીનો મીલાપ.
स्त्री. (टी.) કુલસીયો, ઘાગેર વીગેરે.
घंटक, पु. (कः)ઘડીઆળ વગાડનારો,ઘડીઆળી.
, न. (कं.) કુવામાથી પાણી કહાડવાનો સંચો,
રહેંટ. [ઘાટ તે.
पु. (हः) ગંગા વીગેરે નદીવોના કીનારે બાંધેલા

घंटापथ, पु. (थः) રાજમાર્ગ, રાજાનો રસ્તો.
घंटापाटलि, पु. (लिः) મોસ્વાનુ ઝાડ. [રા, ઘુગરી.
घंटारवा, स्त्री. (वा.) સન, તાગ, ન્હાનો તાગ,૨.ઘુગ-
घन, वि. (नः ना.नं.) કઠણ, पु. (नः) મેઘ, વરસાદ,
न.(नं.)ઝાંઝ, ઘાંટ,ટાળ,૨.મધ્યમ નૃત્ય. पु. (नः)
લોહાડાનુ મુગદળ.
घनच्छद, वि.(दः दा.दं.) વાદળાથી—મેહેથી ઢંકાએલો.
घनरस, पु. (सः) પાણી, જળ.
घनसार, पु. (रः) કપુર. [કરનારો મદોન્મત્ત હાથી.
घनाघन, पु. (नः) ઇંદ્ર,૨. વરસનારો વરસાદ, ૩.નાશ
घनरुच्,वि.(रुक्.) મેહેજેવો જેનો રંગ તે, મેઘશામ.
घर्घरित, न. (तं.) ગગડવું, ગડગડવું.
घर्म, पु. (र्मः) પરસીનો, वि. (र्मः र्मा. र्मं.) ગરમ.
घर्मतप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) જેને ઘણોઘામ—પરસીને
આવ્યોછે તે. [ઘર, ખવીસ.
घस्मर, वि. (रः रा. रं.) અકરાંતીયો, એદી, ખાઉ-
घस्र, पु. (स्रः) દહાડો. [નો સાંધો, ગરદન.
घाटा, स्त्री. (टा.) ગરદન અને માથું એના પછવાડ-
घाटिक, पु. (कः).સ્તુતી કરવાનો એક પાઠ છે તે.
घात, पु. (तः) કતલ કરવી, મારવું.
घातकृच्छ्र, न. (च्छ्रं.) એક જાતનો મુત્રરોગ છે.
घृणच्छर्दि, स्त्री. (र्दिः) કોઇએક પ્રાણીને કોઇ મારતું
હોય તે જોઇને કમકમાટ ઉપજીને તેથી ઉલટી
થાએછે તે.
घातुक, वि. (कः का.कं.) ક્રૂર, જેનો હીંસા કરવાનો
ધરમ છે તે, પરદ્રોહી, હીંસાશીલ.
घास, पु. (सः) ગાય, ભેસ વીગેરેને ખાવાનુ ઘાસ.
घुटिका, स्त्री. (काः) પગની પોટરી, પગનું ટેડું.
घुण, पु. (णः) એક જાતનો કીડો છે, જે લાકડાને
કોતરીને કાણા પાડેછે.
घुसृण, न. (णं.) કેસર.
घूक, पु. (कः) ઘુવડ.
घूर्णित, वि. (तः ता. तं.) જે ઊંઘમાં ઘેરાઇ રહ્યોછે તે.
घृणा, स्त्री. (णा.) કરૂણારસ, દયા,૨.નિંદા.
घृणि, पु. (णिः) કીરણ.
घृत, न. (तं.) ઘી,૨. પાણી, જળ.
घृष्टव्रण, पु. (णः) એક જાતનો નાસુરનો રોગછે,
[illegible]

घृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) ડુક્કરકંદ, पु. (ष्टि.) ડુકર, ભુંડ.

घोट, पु. (टः) ઘોડો.

घोटक, पु. (कः) ઘોડો.

घोणा, स्त्री. (णा.) નાક.

घोणिन्, पु. (णी.) ડુકર, ભુંડ.

घोंटा, स्त्री. (टा.) બોર,૨. સોપારીનું ઝાડ. [ભયંકર.

घोर, पु. (रः) ભયાનક રસ, બીક ભરેલું,वि. (रः रा. रं.)

घोष, पु. (षः) ગોવાળનુ ઘર, અગર તેનુ ગામ.

घोषक, पु. (कः) ગલકાં, તુરીયાં.

घोषणा, स्त्री. (णा.) ઊંચા અવાજનો સ્વર કાઢવો.

घ्राण, न. (णं.) નાક, वि. (णः णा. णं.) જેનો નાકથીં વાસ લીધો તે, વાશ લીધેલ.

घ्राणतर्पण, वि. (णः णा. णं.) સુગંધિ, पु. (णः) સુગંધ.

घ्रात, वि. (तः ता. तं.) જેનો નાકથીં વાસ લીધો તે, વાસ લીધેલ.

ङ.

ङ, पु. (ङः) અક્કલનો પદાર્થ, ઇચ્છા, કામવાસનાં, વિષયઇચ્છા.

ङु. (ङु.) ङवते. અવાજ કરવો, વગાડવું.

च.

च. पु. (चः) શીવ. ૨.ચંદ્ર ૩.ચોર. ૪કાછબો.

च. अ. હેતુ. નિશ્ચય એઅર્થે.

चकास. वि. (स.) चकासित. પ્રકાશવું. ચકચકવું.

चकासित. वि. (तः ता. तं.) શોભની કરેલું. [ચકોરો.

चकित. वि. (तः ता. तं.) બીક ભરેલું. બીહીકણ. હિ-

चकितहृदय. वि. (यः या. यं.) જેનું અંતઃકરણ ચક્ક- ચક્કથયુંછે તે. [તે ને ચાંદનુ સારૂ લાગે છે.

चकोर. पु. (रः) ચકોર કરીને એક જાતનો પક્ષી છે

चकोरक. पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

चक्र. न. (क्रं.) પાણીનો ભમરો. ૨.રાજ્ય.૩.લશકર. ૪.આરીનુ પૈડુ.पु. (क्रः)५.ચકવાક નામનો પક્ષી. ६.કુંભારનું ચાક.[illegible]

चक्रकारक. न. (कं.) એક જાતનો સુગંધ છે.

चक्रपाणि. पु. (णिः) વિશ્ણુ.

चक्रवर्तिन. पु. (र्ती.) [illegible]

चक्रवर्तिनी. स्त्री. (नी.) [illegible]

चक्रपाद्. पु. (दः) [illegible]

चक्रवर्तिनी, स्त्री. (नी.) ચાકવતની ભાજી કેછે તે.

चक्रवाक, पु. (कः) ચક્રવાક નામનો પક્ષી, ચકવા.

चक्रवाड, पु. (डः) એક પહાડનું નામ છે

चक्रवाल,पु.(लः) ઉપલો શબ્દ જુવો, ૨.न.(लं.)મંડલ

चक्रांग, पु. (गः) હંસપક્ષી.

चक्रांगी, स्त्री. (गी.) કેદાર વૃક્ષ.

चक्रिन्, पु. (क्री.) સાપ.

चक्रीवत्, पु. (वान्.) ગધેડો.

चक्षुश्रवस्,पु. (वाः) સાપ. [આંખમાં આંજેછે

चक्षुष्या, स्त्री. (ष्या.) એક જાતનો સુરમો છે

चक्षुष्मत्, वि. (ष्मान्. ष्मती. ष्मत्.) જેની આંખ સારીછે તે, દેખાય એવું.

चक्षुस्, न. (क्षुः) આંખ.

चंचल, वि. (लः ला. लं.) ચંચળ.

चंचला, स्त्री. (ला.) વીજળી.

चंचु,पु. (चुः)એરંડાનું ઝાડ, ૨.પક્ષીની ચાંચ,ચાંચ

चटक, पु. (कः) ચકલી, ચલ્લી. [જીભુ

चटका, स्त्री. (का.) ચકલી,ચલ્લી,૨.પીપલીમુલ, પીં

चटकाशिरस्, न. (रः) પીપળી મુળ.

चटिकाशिरस्, न. (रः) પીપળી મુળ.

चटु, पु. न. (टुः टु.) પ્રીતીથી જુઠુ બોલવું.

चणक, पु. (कः) ચણો. [સાવા

चंड, वि. (डः डा. डं.) અત્યંત રીસ વાળું, ઘણાં

चंडा, स्त्री. (डा.) ક્ષીરમાણી અજમો.

चंडात, पु. (तः) કણેરીનું ઝાડ.

चंडिका, स्त्री. (का.) પારવતી.

चंडातक, न. (कं.) ચરણીઓ, ઘાઘરી.

चंडाल. पु. (लः) બ્રાહ્મણના સ્ત્રીને શુદ્ર પુરૂષ થી થએલો ડીકરો, ઢાર.

चंडालवल्लकी. स्त्री. (की.) ઢારનો તંબોરો—સારંગી.

चंडालिका. स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

चंडांशु. पु. (शुः) સુર્ય. સુરજ.

चतुः [illegible]. न. (लं.) ચોક.

चतुर. वि. (रः रा. रं.) [illegible] ચતુર.

चतुरंगुल. पु. (लः) ગરમાળાનું ઝાડ.

चतुरानन. पु. (नः) [illegible]

चतुरशीति. स्त्री. (ति.) ચાર [illegible]—નું—નો.

चतुर्बाहु. वि. (हुः हुः हु.) જેને ચારહાથછે તે.

द्र, न. (द्रं.) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ.
ुज, पु. (जः) વિષ્ણુ. [લીને.
र्ग, पु. (र्गः) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ મ-
थ, न. (थं.) ચવાટો, ચાર રસ્તા એક જગો-
એ મલેછે તે. [જગો કરીરાખી હોય તે.
, न. (रं.) અંગણું, ચોક, યજ્ઞ કરવા સારૂ જે
अ. કયારે કયારે, જ્યારે, કેટલુંક.
, पु. (नः) સુખડ, મૈલાગીરી.
पु. (द्रः)ચંદ્રમા, ૨. કપુર, ૩. સોનું, ૪. પાણી, જળ.
, पु. (कः) મોરના પીછાપર આંખ જેવું દેખા-
એછે તે. [છે તે.
ुर, वि. (रः रा. रं.) ચંદ્ર જેવું જે સાફ—સ્વચ્છ
ागा, स्त्री. (गा.) એક ચંદ્રભાગા નામની નદી છે.
ागी, स्त्री. (गी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्, पु. (मा.) ચંદ્ર.
ला, स्त्री. (ला.) એળચી.
ाळा, स्त्री. (ला.) મજલો, મેડી, ઘરનો માલ.
ेखर, पु. (रः) મહાદેવ.
ास, पु. (सः) તરવાર, ૨. ચંદનું.
ा, स्त्री. (का.) ચંદનુ.
, वि. (लः ला. लं.) જલદી, न (चपलं.) વીચાર વ-
ાર જલદીથી કામ કરનારો, ૨. પારો.
, स्त्री. (ला.) વીજલી, ૨. પીપલી, [હાથ.
, पु. (टः) પોહોલો કરેલો હાથ, આગલ કીધેલો
, पु. (रः) જેની પુછડી ચમરી પ્રમાણે હોયછે
વો મૃગ, न. (रं) ચમરી.
, पु. (कः) કુંચનનું ઝાડ. [લોઢની રોટલી.
, पु. न. (सः सा. सं.)યજ્ઞ કરવાનું એક વાસનછે,
, स्त्री. (सी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(मूः) લસ્કર, ફોજ,
, पु. (रुः) એક જાતનો હરણ છે.
, पु. (कः) ચાપો, ચાપાનું ઝાડ.
पु. (यः) જમાવ, ખાઈ ખોદીને તેમાંની માટી
ાઢીને તટબંધીજે બહારથી મજબુતી સારૂ ના-
ખી હોયછે તે.
पु. (रः) કાસદ. वि. (रः रा. रं.) જંગમ કરીને
ાક હોયછે તે.
, पु. न. (कः कं.) વૈદનું એક શાસ્ત્ર છે.

चरण, पु. (णः) પગ.
चरणायुध, पु. (धः) કુકડો.
चरम, वि. (मः मा. मं.) છેલ્લો—લું—લી.
चराचर, वि. (रः रा. रं.) ખાઈ, ૨. જંગમ.
चरिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चरु, पु. (रुः) હવનમાં નાખવાનું અનાજ.
चर्चरी, स्त्री. (री.)ટાલી ફોડવી. [પણ પરીક્ષાકરવી તે.
चर्चा, स्त्री. (र्चा.)શુખડની ઉટી, ૨. પ્રમાણથી કોઈની
चर्पट, पु. (टः) આગળ કરેલો હાથ.
चर्मकषा, स्त्री. (षा.) શીકેકાઈ નામની વનસ્પતી છે.
चर्मकार, पु. (रः) ચમ્હાર.
चर्मकीलरोग, पु. (गः) હરસનો રોગ—મરજ.
चर्मन्, न. (र्मं.) હરણનાં ચાંબડાં, ૨. ઢાલ.
चर्मप्रभेदिका, स्त्री. (का.) ચાંબડા કાપવાનું હથીઆર.
चर्मप्रसेवक, पु. (कः) ધમણ.
चर्मप्रसेविका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चार्मिन्, पु. (र्मी.) ભૂજવૃક્ષ, वि. (र्मी. र्मिणी. र्मि.) ચાં-
બડા વાપરનારો, ૨. ઢાલ વાપરનારો.
चर्या, स्त्री. (र्या.) ધર્મ સંબંધે તપનો નીશ્ચય કરવો,
ક્રીયા કરવી, ૨. જવું, ૩. ખાવુ, ૪. ચાલ.
चर्वित, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલું, ચાવેલું.
चर्वितचर्वण, न. (णं.) ચાવેલું પાછુ ચાવવું, ૨. એ-
કવાર બોલેલું વાકય પાછું કામવગર બોલવું, वि.
(णः णा. णं.) ચાવેલા પદાર્થને પાછા ચાવનારો.
चल, वि. (लः ला. लं.) ચંચલ.
चलदल, पु. (लः) પીપલનું ઝાડ.
चलन, वि. (नः ना. नं.) ધ્રુજરો, ધ્રુજનારો, ધ્રુજવું.
चलाचल, वि. (लः ला. लं.) ચંચલ.
चलित, वि. (तः ता. तं.) જરાધ્રુજરો.
चविक, पु. (कः)
चविका, स्त्री. (का.)
चवी, स्त्री. (वी.)
चव्य, न. (व्यं.)
चव्या, स्त्री. (व्या.)
} ચવક નામની વનસ્પતી છે.
चषक, पु. न. (कः कं.) દારૂ પીવાનું વાસન.
चषाल, पु. (लः) યજ્ઞના થાંભલાપર જે લાકડાની
ગોલ તરહા કરી હોય છે તે.
चाक्रिक, पु. (कः) ઘાંટ વગાડીને રાજાને બરાબર વ-
ખતસર ઉઠાડનારો ચાકર.

चांगेरी,स्त्री.(री.)અમ્લલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
चाटकैर, पु. (रः) ચકલો, ચલ્લો.
चाटु, पु. न. (टुः टु.) પ્રીતીથી જુઠું બોલવું.
चांडाल, पु. (लः) चंडाल શબ્દ જુવો.
चांडालिका, स्त्री. (का.)ચમ્માર-હ્યારનો તંબોરો–સારંગી.
चातक, पु. (कः) ચાતકપક્ષી. [આ ચાર વર્ણ.
चातुर्वर्ण्य, न. (र्ण्यं.) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ, અને શુદ્ર
चांद्रभागा, स्त्री. (गा,) ચંદ્રભાગા નદી.
चांद्रभागी, स्त्री. (गी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चाप, न. पु. (पं. पः) તીરકમાન, કામઠો, ધનુષ્ય.
चामर, न. स्त्री. (रं. री.) ચમરી.
चामीकर, न. (रं.) સોનું.
चांपेय,पु. (यः)ચંપાનું ઝાડ,–ફુલ. [ને તેનો વેહવાર.
चार,पु.(रः)કાસદ,૨.બંધન,૩.અટકાવ થવાનું સાધન
चारटी, स्त्री. (टी.) એક જાતનું કમલ છે.
चारण, पु. (णः) કથા કરનારો, કથા કેહેનારો. [મણું.
चारु, वि. (रुः र्वी. रु.) ખુબ સુરત, સુંદર, રલીઆ-
चारुदर्शन, वि. (नः ना. नं.) જેનુ દર્શન સારૂ તે.
चार्चिक्य, न. (क्यं.) દીલને સુખ્ખડની વુટી.
चार्म, न. (र्मं.) ચામડાનો જમાવ.
चार्मण, न. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चार्मिण, न. (णं.) ચહ્યારનો જમાવ.
चार्वाक, पु. (कः) મીથ્યાવાદ કરનાર, નાસ્તીક.
चालन, न. स्त्री. (नं. नी) ચાળની.
चाष, पु. (षः) ચાસ નામનો એક પક્ષી છે.
चास, पु. (सः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चिकित्सक, पु. (कः) વૈદ્ય, હકીમ.
चिकीर्षा, स्त्री. (र्षा.) કરવાની ઇચ્છા.
चिकुर, पु. (रः) માથામાંની માલા, वि. (रः रा. रं.) વગરવીચારે જલદીથી કામ કરનારો.
चिक्कण, वि. (णः णा. णं.) લીસું, ભીનું, ચીકણું.
चिक्कस, न. (सं.) જવનો લોટ, पु. (सः) યજ્ઞમા વાપરવાનું એક જાતનું વાસણ છે.
चिंचा, स्त्री. (चा.) આંબલીનું ઝાડ.
चिता,स्त्री. (ता.) ચેહ.
चिति, स्त्री. (तिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चित्, स्त्री. (त्.) બુદ્ધિ, જ્ઞાન.
चित्त न. (त्तं.) મન, દીલ.
चित्तज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) અંતઃકરણ જાણનારો.
चित्तविभ्रम, पु. (मः) ઘેલાપણું, ઘેલાઇ, ગાંડાઇ.
चित्तसमुन्नति, स्त्री. (तिः) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
चित्ताभोग, पु. (गः) દીલની ખુશીવીસે આતુર રેહે
चित्तीकृत, वि. (तः ता. तं.) મનમા જે ધારયું તે.
चित्तोद्रिक, पु. (कः) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
चित्या, स्त्री. (त्या.) ચીતા, ચેહ.
चित्र, वि.(त्रः त्रा. त्रं.) ચિત્ર, ચિત્ર પ્રમાણે, તસવ
न.(त्रं) અભ્દુતરસ,આશ્ચર્ય,ભીતપર વીગેરે ચી
લાંચીત્રો. [રીનુટીલું કરવું
चित्रक, पु. (कः)એરંડાનુ ઝાડ, न. (कं.) કપાલે કસ
चित्रकर, पु. (रः) ચીતારો, રંગારો.
चित्रकाय, पु. (यः) સંહી, સિંહ.
चित्रकृत्, पु. (त्.) તમરનું ઝાડ.
चित्रतंडुला, स्त्री. (ला.) વેખંડ, વાવડીંગ.
चित्रपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ડવલો, પીહવણ. [બોલના
चित्रप्रियकथ, वि.(थः था.थं.)અજાએબ અને ગમ
चित्रभानु, पु. (नुः) અગ્ની, ૨.શુરજ, શુર્ય.
चित्रशिखंडिज, पु.(जः) બ્રહસ્પતી, ગુરૂ.
चित्रशिखंडिन्, पु. (डी.)સાત રૂસીમાના દરેક,મરી
અત્રિ, અંગિરા, પુલસ્ત્ય, પુલહ, ક્રતુ,
વસિષ્ઠ.
चित्रा, स्त्री. (त्रा.) કંવડળ, ગોદુગ્ધા નામની વનસ્પ
चिंता, स्त्री. (ता.) સ્મરણ, યાદ, ૨. વિચાર.
चिदचिच्छक्तियुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) આત્મા
અનાત્મા એનાપર જેની સક્તિ છે તે.
चिदात्मक, न. (कं.) ઇંદ્રિયથી જે જ્ઞાન તે.
चिपिट, पु. (टः) પવા, પોંહા.
चिपिटक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
चिरं, अ. લાંબી મુદત શુધી. [તેને વાર લગાડના
चिरक्रिय, वि. (यः या. यं.) થોડાવારમા જે કામ થ
चिरंजीविन्, पु. (वी.) કાગડો. [રણેલી સ્
चिरंटी, स्त्री. (टी.) જરા જુવાન દશામા આવેલી
चिरंतन, वि. (नः ना. नं.) પ્રાચીન, પુરાતન, જુ
चिररात्राय, अ. લાંબી મુદત સુધી.
चिरबिल्व, पु. (ल्वः) કરંજનું ઝાડ.
चिरप्रसूता, स्त्री. (ता.) ઘણા વરસે જણેલી.
चिरस्य, अ. લાંબી મુદતસુધી.

…मबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) ઘણીવાર સુધી જે-
ની બુદ્ધિ સ્થીર છે તે.
…न्, अ. ઉપલો શબ્દ જુવો. [રણેલી સ્ત્રી.
…ी, स्त्री. (टी.)જરા જુવાન દશામા આવેલી પ-
…विल्व, पु. (ल्वः) કરંજનું ઝાડ.
…, अ. લાંબી મુદત સુધી.
…चिम, पु. (मः) એક જાતનુ માછલુ છે.
…चिमि, पु. (मिः) એક જાતનું માછલું છે.
…, पु. (ल्लः) ઘાર, वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) ચીપડો, જે
આંખમા ચીપડા બહુનીકળેછે તે.
…क, न. (कं.) ઉપલા વોહના નીચલો ભાગ.
…, न. (न्हं.) નીસાની, નીશાન.
…पु.(नः)હરણમા એક જાતછે, ૨. ચીન દેસ,૩.
…रो,૪. એક જાતનુ કપડું છે,૫.કલઈ. [સીશુ.
…न.(रं.) કપડું,ચીથરૂ, ૨.છાલ,૩. ફુલનો હાર,૪.
…, न. (णं.) ચાલ, વર્તણુક.
…, स्त्री. (टी.) મચ્છર. [શાક છે.
…, न. (रं.) રૂષીના કપડાં, पु. (रः) એક જાતનું
… पु. (कः) કોકમ.
…का,स्त्री.(का.)અમ્લલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
…, वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) ચીપડાવાલા આંખનો,
…ીપડાં.
…, स्त्री. (ल्लिः) ચુલો, ચુલ્હો.
…, स्त्री. (ल्ली.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
…क, न.(कं.)સ્થનનુ ટોક, ડીટડી, ધાઇનુ મોહો.
…, स्त्री. (डा.) મોરનો તોરો, ચોટલી.
…मणि,पु. (णिः) માથાના ઘરેણા, મુગુટ. [તી છે.
…ला,स्त्री. (ला.)ઉચ્ચટા મુળ,કુરડી નામની વનસ્પ-
… पु. (तः) આંબો.
… (णि.) ભુકો, ધુળ.
…कुंतल, पु. (लः) માથાપરના વળેલા નીમાળા.
…, स्त्री. (र्णिः) ચુર્ણીકા, ગદ્ય.
…, स्त्री. (र्णी.) ચુર્ણીકા, ગદ્ય.
…का, स्त्री.(का.) હાથીના કાનનું મુળ. [નો પટ્ટો.
…ा, स्त्री. (ष्या.) હાથીનાવચે બાંધવાનો ચાંબડા-
…क, वि. (कः की. कं.) દાસ, ચાકર.
…क, वि. (कः की. कं.) દાસ, ચાકર.
…की, स्त्री. (क्री.) હરડાનું ઝાડ.

चेतन, पु. (नः) પ્રાણી.
चेतना, स्त्री. (ना.) બુદ્ધિ.
चेतस्, न. (तः) મન, દીલ, ચીત.
चेत्, अ. પંદર દહાડા બાબદ. [ખરાબ.
चेल, न. (लं.) વસ્ત્ર, वि. (लः ला. लं.) અધમ,પાપી,
चेली, स्त्री. (ली.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
चैल, न. (लं.) વસ્ત્ર, वि. (लः ला. लं.) અધમ.
चैली, स्त्री. (ली.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
चैत्य, न. (त्यं.) યજ્ઞ કરવાની એક જગા.
चैत्य, पु. (त्यः) ઇશ્વર સ્વરૂપ.
चैत्र, पु. (त्रः) ચૈતર મહીનો.
चैत्ररथ, पु. (थः) કુબેરનો બાગ-બગીચો.
चोच, न. (चं.) તજ, દાલચીની.
चोदनी, स्त्री. (नी.) ધમાસો. [જાએબ સવાલ.
चोद्य, न. (द्यं.) અજાએબી ભરેલો સવાલ, અ-
चोर, पु. (रः) ચોર.
चोरिका, स्त्री. (का.) ચોરી.
चोल, पु. (लः) કાંચળી, ચોળી.
चोली, स्त्री. (ली.) કાંચળી, ચોળી.
चौर, पु. (रः) ચોર.
चौरिका, स्त्री. (का.) ચોરી.
चौर्य, न. (र्यं.) ચોરી.
च्यावित, वि. (तः ता. तं.) કાઢી મુકેલો, હાકી મુકેલો.
च्यूत, वि. (तः ता. तं.) ગળેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
પડેલું.

छ

छगलक, पु. (कः) બકરો. [સ્પતી છે.
छगला, स्त्री. (ला.) વરધારા, જીર્ણફંજી નામની વન-
छगलाघ्री, स्त्री. (घ्री.) ઉપલો શબ્દજુવો.
छगलांडी, स्त्री. (डी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
छगलांत्री, स्त्री. (त्री.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
छत्र, न. (त्रं.) છત્રી.
छत्रा, स्त्री. (त्रा.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.
छत्राकी, स्त्री. (की.) મુંગસ વેલો.
छद, पु. (दः) પાંદડાં, પાતરાં, ૨.પર, પીછાં.
छदन, न. (नं.) પાંદડાં, પાતરાં.
छदानुवर्त्तिन्, वि. (र्त्ती. र्तिनी. र्ति.) આજ્ઞા પ્રમાણે
ચાલનારો.

छदिस्, स्री. (दिः) ઢાંકવાનુ ઓઢું—ઓઢવાનું ઓઢણું.
छद्मन्, न. (द्म.) કપટ. [छन्न, ઓઢેલ, ઢાંકેલ.
छंद, पु. (दः) આધીન, અભીપ્રાય, वि. (दः दा. दं.)
छंदस्, न. (दः) ઈચ્છા, મરજી, વેદ.
छंदोमय, वि. (यः यी. यं.) વેદયુક્ત. [ઢાંકેલું-ઢાંકેલું
छन्न, न. (न्नं.) એકાંત સ્થળ, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ઢ
छल, न. (लं.) કપટ, બહાનું ની મર્યાદા મુકીને આ-
 ગળ જવું.
छवि, स्री. (वि.) શોભા, કાંતી.
छाग, पु. (गः) બકરો, स्री. (गी.) બકરી. [તોડેલું.
छात, वि. (तः ता. तं.) નાતવાન, નબળો, ૨.કાપેલું
छाय, पु. (यः) શ્રીપ્ય.
छादित, वि. (तः ता. तं.) ઢંકાએલું, ઢકેલું.
छांदस, पु. (सः) વેદાધ્યાયી, વેદ શીખેલો.
छाया, स्री. (या.) સુરજની સ્ત્રી, ૨.કાંતી,તેજ, ૩.પ્રતી-
 બીંબ, ૪.અનાતપ, ૫.પંકી,વોલ, ૬.ધાંચ, ૭.પાલ-
 ન, ૮.શોભા, ૯. અંધકાર, અંધારૂ.
छित, वि. (तः ता. तं.) કાપેલું, તોડેલું.
छिदित, वि. (तः ता. तं.) કાણું પાડેલું, બાકું પાડેલું.
छिद्यमान,वि.(नः ना.नं.)કકડા કરવાજોગ—તોડવાજોગ.
छिन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) કાપેલું, તોડેલું.
छिन्नरुहा, स्री. (हा.) ગળોજ.
छिन्नव्रण, पु. (णः) એક જાતનો સુર છે.
छुच्छुंदरी, स्री. (री.) છછુંદર.
छुरिका, स्री. (का.) છરી.
छेक, पु. (कः) ખુશીથાક જે જાનવર અગર પંખી
 ઘરમા પાંજરામા પાળેછે તે.
छेदन, न. (नं.) કાપવુ, કાતરવુ.

ज.

जगत्, न. (त्.) ભુવન, લોક. वि. (त्. ती. त्.)જંગમ.
जगच्चक्षु, पु. (क्षु) સુર્ય, સુરજ.
जगत्प्राण, पु. (णः) પવન,વાયુ, વા.
जगती, स्री. (ती.) ભૂમી, ભુવન, લોક, જગતી ના-
 મનો એક છંદ છે, જંગમા.
जगदादि, न. (दि.) સ્ત્રીની યોનીને પેટ એ વચ-
 ના ભાગ માહેલુ હાડકુ.
जगर, पु. (रः) બખતર.

जगल, पु. (लः) બખતર, ૨. મહુડાનો દારૂ.
जग्ध, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) ખાધેલું.
जग्धि, स्री. (ग्धि.) ભેગાભેગા જમવું.
जघन, न. (नं.) જાંગ.
जघनेफला, स्री. (ला.) ખોખારો, ખરવાનું ઝાડ
जघन्य, पु. (न्यः) શુદ્ર, ૨. वि. (न्यः न्या. न्यं.) છેલ્લો
 ૩.ખરાબ, ૪.અધમ, न. (न्यं.) પનિશ્નાદિ.
जघन्यज, पु. (जः) ન્હાનો ભાઈ,
जंगम,वि.(मः मा.मं.) ફરતું,સ્થાવર નહી તે. [હીં તે
जंगमेतर, वि. (रः रा. रं.) સ્થાવર, સ્થીર, જંગમ ન
जंघा, स्री. (घा.) જાંગ, પગનુ રેહું.
जंघाकरिक, पु. (कः) ખાસુદ, કાસદ.
जंजाल, पु. (लः) ઘણો જલદી જનારો.
जंबिल, पु. (लः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
जटा, स्री. (टा.) જટા, ઝાડનુ મુલ, ૨. વેદવીકૃતી.
जटाजूट, पु. (टः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
जटामांसी, स्री. (सी.) એક જાતનો વેલો છે.
जटि, पु. (टिः) પીપલીનુ ઝાડ, ૨.કેળાનુ ઝાડ.
जटिला, स्री. (ला.) એક જાતનો વેલોછે.
जटिन्, पु. (टी.) પીપલીનુ ઝાડ, ૨.કેલાનુ ઝાડ.
जटुल, पु. (लः) આદમીના અંગ ઉપરના કાલા
 ધા, તલ, મસા. [મજબુ
जठर, पु. न. (रः रं.) પેટ, वि. (रः रा. रं.) કઠ
जड, वि. (डः डा. डं.) અતી મુર્ખ, ૨.શીતલ,તાઢુ
जडधी, वि. (धीः धीः धि.) મુરખ, બેવકુફ.
जडल, पु. (लः) આદમીના આંગપર જે કાલા ડા
 હોય છે તે, તળ, મસા.
जडा, स्री. (डा.) કોચ.
जडीकृत, वि. (तः ता. तं.) ભારે—વજનદાર કરેલું.
जडीकृतमति, वि. (तिः तिः ति.) જેની બુદ્ધિ મંદ—
 કીધી તે.
जडीभूत, वि. (तः ता. तं.) જે ભારે થયો તે.
जतु, न. (तु.) લાખ.
जतुक, न. (कं.) એક જાતનો ગુંદર, હીંગ
जतुका, स्री. (का.) વાગલુ, ચામાચેણ.
जतूका, स्री. (का) ઉપલો શબ્દ જુવો.
जत्रु, न. (त्रु.) ગરદનનુ હાડકુ.
जनक, पु. (कः) બાપ, પીતા.

गम, पु. (मः) ચંડાળ, મહાર. [જુવાની,જન્મ·
ता, स्त्री. (ता.) મનુષ્ય જાતી,જમાવ,તરૂણપણું,
न, न. (नं.) જન્મ, વંશ, કુલ.
नी, स्त्री. (नी.) મા, માતા.
पद, पु. (दः) દેશ. [લલચાવનારો.
मोहिन्, वि. (ही. हिनी. हि.) લોકને મોહ કરનારો,
यित्री, स्त्री. (त्री.) મા, માતા. [લોક પ્રવાદ.
श्रुति, स्त्री. (तिः) ખબર, અખબાર, લોકવાર્તા
र्दन, पु. (नः) વિષ્ણુ.
श्रय, पु. (यः) માંડવો. [બાયડી.
, स्त्री. (निः) જન્મ, સ્ત્રી, મા, વહુ, ડીકરાની
नीं, स्त्री. (नी.) મા. [બાયડી.
, स्त्री. (नी.) જન્મ સ્ત્રી, મા, વહુ, ડીકરાની
ु, न. (नुः) જન્મ.
पु. (तुः) પ્રાણી.
फल, पु. (लः) ઊંબરનુ ઝાડ,
न्, न. (न्म.) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.
न्, पु. (न्मी.) પ્રાણી.
, न. (न्यं.) યુદ્ધ, લઢાઇ, જંગ, ૨. અખબાર,
ખબર, पु. (न्यः) ૩.જમાઇનો સ્નેહી–દોસ્ત.
पु. (न्युः) પ્રાણી.
पु. (पः) વેદાભ્યાસ.
स्त्री. (पा.) જાસુદીનુ ઝાડ.
(पं.) જાસુદીનુ ફુલ.
, पु. (वी.) બાયડીઅને વર, વર બાઇરી.
, पु. (लः) કીચડ, કાદવ. [મરવો.
, पु. (रः) ખાટાં મોઢાં લીંબુનું ઝાડ, ૨. સફેદ
(रः) જાંબુનુ ઝાડ. [મરવો.
(मः) ખાટાં મોઢાં લીંબુનું ઝાડ, ૨. સફેદ
पु. (वी.) ઇંદ્ર.
, पु. (लः) } ખાટાં મોઢાં લીંબુનું ઝાડ,
, पु. (रः) } ૨. સફેદ મરવો.
पु. (यः)વિજય, ૨. નરવેલનુ ઝાડ. [રનારો.
वि. (क्षी. क्षिणी. क्षि.) જયની ઇચ્છા ક-
, न. (नं.) જય, વીજય.
पु.(तः)જયંત નામનો ઇંદ્રનો ડીકરો. [રૂપતી છે.
, स्त्री. (ती.) ટાકુળ, થોર એરણ નામની વન-
, स्त्री. (या.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

जय्य, वि. (य्यः य्या. य्यं.) જીતવાને યોગ્ય, જીતવાને લાયક.
जरण, पु. (णं.) જીરૂ.
जरत्, पु. (न्.) બુઢો, ડોસો, ઘરડો.
जर्तिल, पु. (लः) જંગલી તલ, વાંઝાતલ.
जरद्गव, पु. (वः) ડોસો–ઘરડો બળદ.
जरा, स्त्री. (रा.) બુઢાપો, ઘરડપણું.
जरायु, पु. (युः) ઓાડ, ગર્ભવેષ્ટન, નાડીયો, ઓાલ.
जल, न. (लं.) પાણી, જળ. [નીકળ્યું તે.
जलकल्मष, पु. (षः) સમુદ્ર મંથનના વખતે જે જેહેર
जलशायिन्, पु. (यी.) વીષ્ણુ.
जलंगम, पु. (मः) ચંડાળ, મહાર, જલાદરા.
जलज, न. (जं.) કમળ. [જીવડા.
जलजंतु, पु. (तुः) જલચર પ્રાણી, પાણીમાના જીવ,
जलधर,पु.(रः)મેઘ, મેહે. [સમુદ્રથીઉત્પન્ન થએલું.
जलधिसंभव, वि. (वः वा. वं.) દરીઆથી પેદા થએલું,
जलनिधि, पु. (धिः) સમુદ્ર, દરીયો.
जलनिर्गम, पु. (मः) પાટ, પ્રણાલી, પળવો.
जलनीली, स्त्री. (ली.) શેવાલ.
जलप्राय, वि. (यः या. यं.) પાંચળ, પાણીનુ.
जलमुच्, पु. (क्.) મેઘ, મેહે.
जलव्याल, पु. (लः) પાણીમાનો સાપ, ૨.ચારણી.
जलशुक्ति,स्त्री.(क्तिः)-હાની છીપ. [પાણી હોય છે તે.
जलाधार, पु. (रः) તળાવ, વાવ, કુવો વીગેરે જહાં
जलोपस्पर्शन, न. (नं.) પાણીને અડકવું.
जलाशय, पु. (यः) ઉપલો શબ્દ જુવો, न. (यं.) કાલાવાલાનુ મુલીયું
जलूका, स्त्री. (का.) જળો.
जलोका, स्त्री. (का.) જળો. [તે માર્ગ, મુસ.
जलोच्छ्वास, पु. (सः) તલાવમાનુ પાણી વેહી જાયછે
जलौकस, स्त्री. (सः सा. सं.) જળો.
जलौका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
जल्पाक, वि. (कः की. कं.) ઘણુ બોલનારો.
जल्पित, वि. (तः ता. तं.) બોલેલું.
जव, पु. (वः) જલદી, વેગ, ઉતાવળ, ઝટપટ, वि. (वः वा. वं.) વેગવાન.
जवन्, वि. (नः ना. नं.) અતી વેગવાન, न. (नं.)વેગ.
जवनिका, स्त्री. (का.) પડદો, કનાત.

[illegible]

जालक, न. (कं.) कुमळी कळी.

[illegible]

जालिक, पु. (कः) [illegible]

जालिनी, स्त्री. (नी.) [illegible] शरीर उपर [illegible]

जाली, स्त्री. (ली.) पटोळानो वेलो.

जाल्म, पु. (ल्मः) नीच, नानो, पामर, [illegible] पुरुष, वगर काम करनारो.

जिर्मी, स्त्री. (मीं.) [illegible]

जित्नु, वि. (त्नुः त्नुः त्नु.) [illegible]

जित्वर, वि. (रः रा. रं.) फतेहमंद, यशस्वी, [illegible]

जिन, पु. (नः) बुद्ध, नास्तिक. [illegible]

जिवाजिव, पु. (वः) जे पक्षीना पर मोरना पर [illegible]

जिष्णु, पु. (ष्णुः) इंद्र, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) [illegible] यशस्वी.

जिह्म, वि. (ह्मः ह्मा. ह्मं.) वाकुं, वाकुंतीकुं, २. [illegible]

जिह्मग, पु. (गः) साप, सर्प.

जिह्वा, स्त्री. (ह्वा.) जीभ.

जीन, पु. (नः) बुढो, डोसो, घरडो.

जीमूत, पु. (तः) देवताळी, देवडगरीनुं झाड, २. [illegible] मेघ, ३. डुंगर, पहाड, ४. धैर्य पुरुष.

जीरक, पु. (कः) जीरूं.

जीर्ण, पु. (र्णः) बुढो, डोसो, घरडो.

जीर्णा, स्त्री. (र्णाः) बुढी, डोसी, घरडी, जुनु, [illegible]

जीर्णवस्त्र, न. (स्त्रं.) જુનુ થએલું કપડું.

जीव, पु. (वः) બૃહસ્પતી, ૨. પ્રાણ ધારણ, ૩. પ્રાણધારણ કરણારે.

जीवक,पु. (कः) આસાનાનું ઝાડ. [છે તે પક્ષી.

जीवजीव, पु. (वः) જે પક્ષીનાપર મોરનાપર જેવા હોય

जीवंजीव, पु. (वः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

[illegible]न्मृत, त्रि. (तः ता. तं.) જીવતો છતા મુવા જેવો.

[illegible], न. ([illegible]ं. જીભનો ધરમ.

[illegible]वन, न. (नं.) પાણી, જલ, ૨. ગુજરાન. [નસ્પતી.

[illegible]वनी, स्त्री. (नी.) હરણવેલો, હરણદોડી નામની વ-

[illegible]वनीया, स्त्री. (या.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

[illegible]वनौषध,न. (धं.) જીવરક્ષણ કરવાનો ઉપાય—ઈલાજ.

[illegible]वंतिका, स्त्री. (का.) ગરોલ, ઝાડ ઉપર ઉગેલો એક જાતનો વેલો.

[illegible]तिक, पु. (कः) સીકારી, પંખેરા પકડનાર.

[illegible]ती, स्त्री. (ती.) હરણદોડી નામની વનસ્પતી.

[illegible]ा, स्त्री. (वा.) હરણદોડી નામની વનસ્પતીનો વેલો, ૨. તીર કમાનની દોરી.

[illegible]तु, पु. (तुः) જીવ રક્ષણ કરવાનો ઈલાજ. [માર.

[illegible]क, पु. (कः) શીકારી, પંખેરા પકડનાર, ચીઢી-

[illegible], स्त्री. (का.) ગુજરાન.

[illegible]काल, पु. (लः) આયુષ્ય, જીંદગી, આવરદા.

[illegible], स्त्री. (प्सा.) નીંદા, બદગોઈ.

[illegible] (गा. गः) વરધારે.

[illegible] (हूः) સુક કરીને હોમ કરવાનુ વાસન છે.

[illegible] (तिः) તાવ, બુખાર.

[illegible]) વેગ, જોર.

[illegible] બગાસું, અવાચી.

[illegible] (नं.) બગાસું, અવાચી.

[illegible] (मा.) બગાસું, અવાચી.

[illegible] (ता. त्री, तृ.) ફતેહ પામેલો, જયસીલ.

[illegible] (नं.) ભોજન, જમન.

[illegible] (यः या. यं.) ફતેહ પામવા લાયક.

[illegible] ना. नं.) જયશીલ.

[illegible] पु. (यः) ઉત્તર મીમાંસા શાસ્ત્ર જાણનારો.

[illegible] पु. (कः) ચંદ્ર કુશ, દર્ભ, ૨. આયુષ્માન્.

[illegible] (कं.) કૃષ્ણાગરૂ ચંદન—સુખડ.

[illegible] રેહેવું, સુખ, એ અર્થે.

जोषा, स्त्री. (षा.) બાયડી, વહુ.

जोषित्, स्त्री. (ता.) બાયડી, વહુ.

जोषिता, स्त्री. (ता.) બાયડી, વહુ.

ज्ञ.

ज्ञ, पु. (ज्ञः) પંડીત, વીદ્વાન્, ૨. બુધ નામનો ચંદ્રનો ડીકરો.

ज्ञापित, वि. (तः ता. तं.) જણાવેલો.

ज्ञप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) જણાવેલો.

ज्ञप्ति, स्त्री. (प्तिः) બુદ્ધી. [થયુંછે તે.

ज्ञाततत्त्व, वि. (त्त्वः त्त्वा. त्त्वं.) જેને ઈશ્વર વિશે જ્ઞાન

ज्ञातसिद्धांत, पु. (तः) શાસ્ત્ર જાણીતો.

ज्ञाति, पु. (तिः) એક કુટમના.

ज्ञातृ, पु. (ता.) વેદ જાણીતો, જાણીતો.

ज्ञातेय, पु. (यः) જ્ઞાતી ભાવ, જ્ઞાતીત્વ.

ज्ञान, न. (नं.) જ્ઞાન, મોક્ષ મલવા સારૂ જે જ્ઞાનતે.

ज्ञानदुर्बल, वि. (लः ला. लं.) મુરખ, અજ્ઞાની, બેવકુફ.

ज्ञानशक्ति, स्त्री. (क्तिः) જ્ઞાનની શકતી.

ज्ञानात्मन्,वि.(त्मा. त्मा. त्मं.)ડાહ્યો, જ્ઞાની,જ્ઞાનવાળો.

ज्ञानिन्, पु. (नी.) જ્યોતીષી, જોશી, જ્ઞાની, જ્ઞાતા, જ્ઞાનવાન્.

ज.

ज्या, स्त्री. (ज्या.) તીર કમાનની દોરી, ૨. પૃથ્વી.

ज्यानि, स्त्री. (निः) જુનુ, પુરાનુ.

ज्यायस्, वि. (यान्. यसी. यः) જઈફ, ઘણો ઘરડો, બહુ બુઢો. [ઘરડો.

ज्येष्ठ, पु.(ष्ठः) જેઠ મહીનો, ૨. મોટો ભાઈ,૩. ઘણો

ज्योति, पु. (तिः) અગ્ની, ૨. સુર્ય, સુરજ.

ज्योतिरिंगण, पु. (णः) આગીઓ.

ज्योतिषिक, पु.(कः) જ્યોતીષી, જોશી. [સ્પતીછે.

ज्योतिष्मती, स्त्री. (ती.) માલકાંગોણી નામની વન-

ज्योतिस्, न. (तिः) નક્ષત્ર, નખેતર,૨. પ્રકાશ, ૩. નજર, આંખ.

ज्योत्स्ना,स्त्री. (स्ना.) ચંદ્રનો પ્રકાશ,ચાંદણુ,૨. પંડોલું.

ज्योत्स्नी, स्त्री. (स्नी.) ચાંદની રાત,૨.પંડોલાનો વેલો.

ज्वर, पु. (रः) તાવ, બુખાર.

ज्वलन, पु. (नः) અગ્ની.

ज्वाल, पु. स्त्री. (लः ला.) જ્વાલા, બળતુ, ભડકો.

झ.

झंझा, स्त्री. (झा.) પવન, તોફાન, જોરમા વરશવું, ૨.ખોયલી ચીજ.
झंझावात, पु. (तः) તોફાનનો પવન.
झटा, स्त्री. (टा.) ભોઇ આમલાનુ ઝાડ.
झटिति, अ. શીઘ્રએ અર્થે.
झर, पु. (रः) ઝરો.
झर्झर, पु. (रः) એક જાતનુ વાજું છે.
झलरी, स्त्री. (री.) એક જાતનું વાજું છે.
झल्लरी, स्त्री. (री.) ઝાંજ, ઝાંઝ.
झष, पु. (षः) માછલી.
झषा, स्त्री. (षा.) હસ્વ ચીકણા નામની વનસ્પતી.
झाटल, पु. (लः) મોરવા નામનું ઝાડ.
झाबुक, पु. (कः) તીજવાના ઝાડના જાતનું ઝાડ.
झिंटी, स्त्री. (टी.) આસમાની રંગનો કોરંટો, કોરંટો.
झिल्लिका, स्त्री. (का.) મચ્છર.
झीरुका, स्त्री. (का.) મચ્છર.

ञ.

ञ, पु. (ञः) શુક્રનુ નામછે, ૨. બળદ, ૩. ઝમમમ [અવાજ.

ट.

ट, पु. (टः) અવાજ,૨.ઢીંગણો,૩.પા, ચોથાઇ,स्त्री. (टा.) ૪.પૃથ્વી,૫.સોગન, ૬.કોતરેલો નારીએળ.
टक्,वि. (क्रि.इ.) टकंति,टकयति. બાંધવું, જોડવું,સાંધવું.
टक्कदेशीय, पु. (यः) એક જાતનું શાક છે.
टगर, पु. (रः) ટંકણ ખાર,૨.ચંચળ મન, ૩.બાડો.
टंक, पु.(कः)પથ્થર ફોડવાનો લોહોડાનો ઘણ,૨.ટાંકી, ૩.પીકાવ,૪.દર્પ, ૫. ગર્વ, ૬.ટકંણ ખાર, ૭.તરવારનુ મ્યાન,૮.પાવડો, વાંસલો, ૯.રીસ,ધુસ્સો, ૧૦.નાણુ ૧૧. સીક્કો, ૧૨. ટાંક,ટાચ, ૧૩. પગ, ૧૪.ટેકરાની બાજુ.
टंकक, पु. (कः) છાપેલું નાણું—સીક્કો.
टंककपति, पु. (तिः) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.
टंककशाला, स्त्री. (ला.) ટંકસાલ.
टंकटीक, पु. (कः) શીવ.
टंकण, न. (णं.) ટંકણ ખાર ૨. બાંધવુ.
टंकपति, पु. (तिः) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.
टंकशाला, स्त्री. (ला.) ટંકશાલ.
टंकानक, पु. (कः) સેંહેતૂર.
टंकार,पु.(रः)આશ્ચર્ય થવું,અચરત પામવું,૨.કીર્તી, ૩. તીર કમાનના દોરીનો અવાજ. [કણ ખારો.
टंग, पु. (गः) પાવડો, ૨. પગ, ૩. કુહાડો, ૪. ટં
टगिनी, स्त्री. (नी.) પાહડમુળ નામની વનસ્પતી.
टट्टनी, स्त्री. (नी.) ગીલોડી. [કજાતનુ વાજુ છે.
टट्टरी, स्त्री. (री.) મસ્કરી, મજાક, ૨. નગારો, એ
टट्टुर, पु. (रः) નગારાનો અવાજ.
टलटलति, वि. ગોંધલવું.
टलन, न. (नं.) મનનો બેચેન પણો.
टाकर, पु. (रः) બેવકુફ.
टार, पु. (रः) ઘેર.
टिक, (ङ्क) टेकते. જવુ, હલવું.
टिटिभक, पु. (कः) એક જાતનો પક્ષી છે.
टिट्टिभ, पु. (भः) ટીટવી, ટીટોડી.
टिण्डिश, पु. (शः) એક ઝાડ છે. [કી દે
टिप, टेपयति, वि. કેહેવું, મોકલવું, હોકમ કરવો,
टिप्पनी, स्त्री. (नी.) ટીકા.
टीकृ, (ङ्क) टीकते. જવુ.
टीका, स्त्री. (का.) ટીકા.
टु,पु.(टुः)સોનુ,૨.કામ,૩.પ્રીતી. [જાતનુ ઝાડ
टुण्टुक, वि. (कः का. कं.) દુષ્ટ, નીચ, पु. (कः)
टुंटुक, पु. (कः) ડીંડાનુ ઝાડ.
टेपन, न. (नं.) મોકલતા, ફેકતાં.
टेर, वि. (रः रा. रं.) બાડો.
टेरक, वि. (कः का. कं.) બાડો.
टौक, (ऋङ) टौकते. જવુ.
ट्वल, ट्वलति. वि. આશા, ૨. બીકથી ગોંધળવુ.

ठ.

ठ, पु. (ठः) શીવ, ૨. સુર્યનુ તથા ચંદ્રનુ મંડલ, ૩. બીબ, ૪. વરતુળ, ગોળો, ૫. મીંડુ, ૬. ગોંગાટ, ૭. મુર્તી.
ठक्कुर, पु. (रः) મુર્તી.
ठठस्, वि. નકલી અવાજ.

ड.

ड, पु. (डः डा.) શીવ, ૨. બીક, ભય, ૩. દર નીચેનો આગી, ૪. એક જાતનો નગારો.

यारी, स्त्री. (री.) એક જાતની દુધી. [કરવું, મેળવવું.
पुं, वि. (क, कि, इ.) डापयति, डंपाति, यति. એકઠું
म्बु, वि. (इ.) डंबयति. નાખી દેવું, મોકલવું, સાથે
અનો અર્થ; ઠગાવવું થાએ છે.
त्म, पु. (मः) કચરો વાલનારો, કચરો ઝાડનારો.
मर, पु. (रः) પ્રલય, ૨. એક જાતની ઇજા.
मर, स्त्री. (रा.) અવાજથી ધબરાવવું, ૨. રસ્તો,
न. ३. નાહાસી જવું, ન્હાસવું.
मरु, पु. (रः) એક જાતનુ વાજુ છે, ૨. અજા-
એબ બનાવ.
न, न. (नं.) ઘુરખાની ગાડી. [લઈ જવાની છાબડી.
लक, पु. (कः) ગોફણ, ૨. ટોપલો, કોઈને ફળ બક્ષીસ
हु, पु. (हुः) ઓંટીનું ઝાડ.
किनी, स्त्री. ડાખણ. [બનાવ, ૪. તંત્ર.
मर, पु. (रः) રસ્તો, ૨. ગોંગાટ, ૩. અજાએબ
लिम, पु. (मः) દાડમ, દાડમનુ ઝાંડ.
ल, पु. (लः) એક દેશ છે. [ગોલામ, ૩. ઠગ.
रुक, पु. (कः) જાડો માણસ, દબડો માણસ, ૨.
री, स्त्री. (री.) ડીકરી, છોડરી.
र, पु. (रः) ફેકતાં, ૨. જાડો માણસ, દબડો મા-
ણસ, ૩. ગોલામ, ૪ ઠગ. [કરમદાનું ઝાડ.
डिम, पु. (मः) એક જાતનુ વાજુ છે, ઢોલ, ૨.
रर, पु. (रः) સમુદર ફીણ, એક જાતના માછ-
લીના પીઠનુ હડકું છે.
ररमोदक, न. (कं.) લસણ.
वि. (य.श.क.) डिप्यति, डिपति, डपयति, નાખવું,
ફેકવું, મોકલવું. वि. डिम्पति, यति. એકઠું કરવું.
वि. (इ. क.) डिम्बयति, ફેકવું.
पु. (कः) એક રીતથી ઇજા આપવી. [બતાવવું.
पु. (मः) નાટક કરી બતાવવું, લઢાઇનુ નાટક
पु. (म्बः) ઇંડું, ૨. મુત્રાશય, પીશાબનો ફુકો,
૩. બખેડો, તંટો, ૪. જાનના સુચનાનો અ-
વાજ, હુલ્લડનો અવાજ, ૫. તલ્લી.
व, पु. (वः) બંડ, બલવો, ઝગડો, ઝડપા ઝડપી,
ચાર હાથ, નોકા નોકીની લઢાઇ, એક બીજાથી
દૂર રહીને થોડા ધણા માણસોમાં થતી જે લ-
ઢાઇ તે. [ભીચારી સ્ત્રી, છીનાલ બાયડી.
ला, स्त्री. (का.) પરપોટા, ૨. જલમાખ, ૩. ત્ય-

डिंभ, पु. (भः) ન્હાનુ છોકરૂં, ધાવતું છોકરૂં, ૨. કોઇ
પણ નહાનુ જનાવર, ૩. ઇંડુ, ૪. મુર્ખ.
डिंभचक्र, न. (क्रं.) રાસી કુંડલી, જનમોત્રીની કુંડલી.
डी, (ड.) डयते, વુડી જવુ, જવુ, ઉડવુ, (य.) डीयते,
વુડવું, જવુ, अव. સાથે એનો માયનો નીચે
વુડવું આમથાએ છે, उत्. સાથે અનો અર્થ
ઉપર ઊડવુ એમ થાએ છે, परि. સાથે એનો
અર્થ ગોલ વુડવુ એમ થાય છે, प्र. સાથે એ-
નો અર્થ સારી રીતે ઉડવુ એમ થાએ છે,
समुत्. સાથે અનો અર્થ એકે દમ ઉડવુ, એકે
દમ ઉપર ઉડવુ એમ થાએછ.
डीन, न. (नं.) ઉડતા. [વુડવું.
डीनडीनक, न. (कं.) વારે વારે ઉડવુ, વારે ઘડીએ
डीनावडीन, न. (नं.) વારે વારે વુડવુ, વારંવાર વુડવુ.
डुंडु, पु (डुः) ભુ જલવાસી સાપ.
डुंडुभ, पु. (भः) ભૂ જલવાસી સાપ.
डुंडुल, पु. (लः) ન્હાનુ ઘુવડ, પીંગલો.
डुन्डुक, पु. (कः) જલ કુકડી, પાણ મરઘી.
डुलि, स्त्री. (लिः) ન્હાનો કાછબો.
डुलिका, स्त्री. (का.) એક જાતનો પક્ષી છે.
डोर, न. (रं.) પડીકા પર લપટેલો દોરો, ૨. હાતના
કાંડાંને બાંધેલો દોરો—સુતર.

ढ.

ढ, पु. (ढः) મોટો નગારો, ૨. કુત્રો, ૩. કુત્રાની
પુછડી, ૪. અવાજ, ૫. સાપ.
ढक, पु. (कः) શેહેર, પ્રાંત, ૨. આચ્છાદન.
ढक्का, स्त्री. (क्का.) મોટો નગારો, મોટો ઢોલ.
ढक्कारी, स्त्री. (री.) દેવીનો અવતાર છે.
ढामरा, स्त्री. (रा.) હંસ, હંસપક્ષી.
ढाल, न. (लं.) ઢાલ.
ढालिन्, पु. (ली.) ઢાલવાન, ઢાલવાલો લઢાવુ.
ढुढ, वि. (इ.) ढुंढति. સોધવું, ઢુંઢવું.
ढुण्ढन, न. (नं.) શોધતા, ઢુંઢતાં.
ढुंण्ढित, पु. (ण्ढिः) ગણેશ, ગણપતી.
ढुण्ढित वि. (तः ता. तं.) શોધેલું.
ढोल, पु. (लः) ઢોલ.
ढौक वि. (ड) ढौकते. જવું આગર હલવું.

ढौकम, पु. (नः) રૂશવત, લાંચ.

ण.

ण, पु. (णः) સાન, ૨. ખાતર જમા, ૩. ખચિત પણું, ૪. શીવ, ૫. વીંદુદેવ, ૬. ધરેણુ, ૭. ચોક, ૮. ખરાબ માણસ, ૯. ના પણાનો અ વાજ, ૧૦. દેણગી, બખ્ખશીસ, બક્ષીસ.

णक्ष, वि. नक्षति, प्रणक्षति. જવું.

णख, वि. (इ.) नखति, नंखति. જવુ.

णट् वि. नटति. નાચવુ, નાટક કરવું. [અગર જનાવર.

णद्, वि. नदति. ઘાંટ જેવો અવાજ કરવો, ૨. નદી

णद्, (कः) नादयति. કેહેવું, ૨. પ્રકાશવું. [મરવું.

णभ्, वि.(त्र, य, ग.) नभति, ते, नभ्यति; न भ्नाति, મારવું,

णम्, वि. (औ.) नमति, આદબથીં સલામ કરવી, अव, आ, અગર सं, સાથે એનો અર્થ વાંકુ વલવું થાએ છે, उत्, સાથે એનો અર્થ ઉભારવું થાએ છે, प्र, સાથે તેનો અર્થ નમવુ અગર પ્રણામ કરવો. [ળવું, ૪. બચાવવું, રક્ષણ કરવું.

णय, (अ.) नयति, ते, જવું, ૨ પાસે થવુ, ૩. સંભા-

णर्द्, वि. नर्दति, અવાજ કરવો.

णल्, वि. नलति, વાસ લેવો, સ્વાસ લેવો, ૨. બાંધવું.

णश्, वि. (य.) नश्यति, નાપેત થવુ, ગુમ થવુ, નાહાશીજવું, નાશ થવો, અવગતી જવું.

णस्, (त्र.) नसति. વાંકુ તીકુ થવું, વળવું.

णह, (त्र. औ.) नह्यति, ते, બાંધવું, सं. સાથે એનો અર્થ બખ્તર પેહેરવું.

णास्, (ङ. क्र.) नासते, અવાજ કરવો, નાદ કરવો.

णिक्ष् निक्षति, वि. બચ્ચી લેવી, ભોચી કરવી, ખોકીકરવી.

णिज्, (ल, इ.) नेंक्ते, સાફ કરવું, लि, औ, इ र, ने ने क्ति, સાથે એનો અર્થ પાળવું, પોસવુ થાઅછે; नेनिक्ते, સાફ કરવુ, સ્વચ્છ કરવુ.

णिद्, वि. (इ.) निन्दति; ગાળ દેવી, નીંદા કરવી, બદગોઇ કરવી; (क्र.) नेदति, ते; નીંદા કરવી, બદગોઇ કરવી, ગાળો દેવી.

णिल्नेलति, वि. ગેર સમજ થવી, ૨. ફુલી રેહેવું, ૩. અપ્રવેશ, ભેદાય નહી તેવુ, અભેદ, નીર્ભેદ.

णिन्, वि.(इ.) निम्वति. પલ્હારવું, ભીજવવું. [કરવો.

णिश्, वि. नेशति. બોલ કલ્પના કરવી, ગહન વીચાર

णिष्, वि. नेषति, એક ચીત્તે કલ્પના કરવી, બ વીચાર કરવો.

णिस्, (ल. इ. ङ) निंस्ते; ભોકી કરવી, બચ્ચી ક

णी, नयति, ते, લઇ જવુ, મળવુ, अनु. સાથે એ અર્થ સરખુ થવુ, પચવું, મેહેરબાન થવુ, સાથે તેનો અર્થ બશાડવું, આકર્ષન કરવુ, સાથે તેનો અર્થ મેહેરબાન થવુ, કૃપા કરવી, શાન્તીથી કેહેવું, उन्. સાથે ઉપર ઉચકવું, સાથે લાવવું, उप. સાથે પાસે થવું, दुर. વાકી રીતે ચાલવુ, निर. સાથે મલવુ, ચોકસ રવું, परि. સાથે પરણવું, प्र. સાથે પ્રીતી ક वि. સાથે દુરજવુ, ગરીબ થવું, सु. સાથે ભલા નમ્ર થવુ, सं. સાથે એકઠા થવું, वि. અને સાથે પસરાઇ જવુ, ફેલાઇ જવું, वि. અને સાથે ન્યાયથી માંડી વાલવું, सं. અને अनु. વીનંતી કરવી, પ્રાર્થના કરવી, सं. અને आ એકઠું કરવું, એકઠા થવું, જમાવ થવો. [નુ

णील, वि. नीलति, અસમાની થવું, અસમાની

णीव, वि. नीवति. માડુ થવું. [નો અવાજ કરવો,

णु, वि.(लः) नौति नुवति. વાહ્હા કરવી, आ. સાથે પસ

णुद्, वि. (श, औ.) नुदति. હોકમ કરવો, ફેંકી अव. સાથે બસાડવું, निर. સાથે બહાર દેવું, કબુલ થવું, प्र. સાથે પછવાડે જવુ સાથે સુખી થવું, सं. સાથે હાકી મુકવું.

णू, वि. (शः) नुवति, વાહ્હા કરવી. [કા

णेद्, (क्र) नेदति, ते, પાસે આવવું, ઠપકો દેવો,

णेष्, (ङ, क्र.) नेषति, જવુ, પાસે આવવું.

त.

तक्र, न. (क्रं.) છાસ.

तक्षक, पु. (कः) એક સાપનુ નામ છે.

तक्षन्, पु. (क्षा.) સુતાર, વાઢીચો. [૨. પીકાવ, ૩.

तंक, पु. (कः) પથ્થર ફોડવાનો લોહોડાનો હ

तट, पु. न. (टः टं.) તીર, કીનારો.

तटिनी, स्त्री. (नी.) નદી.

तटी, स्त्री. (टी.) તીર, કીનારો.

तटाक, पु. न. (कः कं.) તલાવ.

तडाग, पु. न. (गः गं.) તલાવ.

डित, स्त्री. (त्) વીજળી, વિદ્યુલ્લતા.
डित्वत्, पु: (त्वान्) મેઘ, મેહે.
क, पु.(कः) ફીણ,૨.ઘરના લાકડા,૩.ઝાડનું કાંડું.
ल, पु. (लः) વાયડીંગનુ ઝાડ, ૨. ચોખા.
लीय, पु. (यः) તાંદુલ જાતની ભાજી.
, अ. કારણ એ અર્થે.
, न. (तं.) તંબોરો, સારંગી, સતાર, તાંબુરા.
त, पु. (तः) દાદાનો બાપ, પણજો.
: अ. કારણ, અનંતર એ અર્થે.
ाल, पु. (लः) વર્તમાન કાલ, તત્કાલ.
र, वि. (रः रा. रं.) લંપટ,આશક. [બરાબર અર્થ.
,न.(त्वं.)સાવકાસ નાચવું,આસ્તે રહીને નાચવું,
वित्सा,स्त्री.(त्सा.)ઈશ્વરનું ગ્નાન જાણવાનીઇચ્છા.
,अ.એવુ,એમ,આ પ્રમાણે,માટે,તેમ,તે પ્રમાણે.
कृत, वि. (तः ता. तं.) તેમ કરયું તે.
ते, अ. તેમજ, તમે બોલોછો તે પ્રમાણે.
न. (थ्यं.) બરાબર. [ચાનો વાદ કરનારો.
वादिन्, वि. (दी. दिनी. दि.) સાચું બોલનારો, સા-
अ. તે વખતે.
, न. (त्वं.) વર્તમાન કાલ, હાલ.
, अ. તે વખતે.
, पु. (यः) ડીકરો, છોકરો, પુત્ર.
स्त्री. (या.) કંન્યા, ડીકરી, છોકરી.
(नुः) દેહ, वि. (नुः न्वी. नु.) સુક્ષ્મ, બારીક,
૨. નાહાનુ, સુકાયલું, स्त्री. (नं.) ૩. બ-
ત્ય.
(त्रं.) બખતર, કવચ.
, वि. (त्यक्.) દેહત્યાગ કરનારો.
, पु. (भृत्.) પ્રાણી, જીવડા, જંતુ.
स्त्री. (ता.) મગન, તલ્લીન.
(नूः) દેહ, શરીર.
, वि. (तः ता. तं.) છોલેલું, ન્હાનુ કરેલું.
, पु. (त्रः) અગ્ની, વેસતવ, દેવતા.
, नं. (हं.) પરં, પીછ, રુવાં.
, (त्रुः) સુતર, સુતર જેવા જે દોરાતે.
, पु. (मः) સીરસ ધાન્ય,
,पु.(यः)વણકર,ખતરી,ખત્રી. [ખત્રી,૫.હેતું.
.(त्रं.) સિદ્ધાંત, ૨. ધાન, ૩. મુખ્ય,૪. વણકર,

तंत्रक, न. (कं.) નવુ કપડું, કોરૂ કાપડ.
तंत्रवाप, पु. (पः) વણકર, ખત્રી.
तंत्रवाय, पु. (यः) વણકર, ખત્રી.
तंत्रिका, स्त्री. (का.) ગરોલ.
तंद्रवाय, पु. (यः) વણકર, ખત્રી.
तंद्रा, स्त्री. (द्रा.) નાતવાની, ૨. સુસ્તી, આળસ.
तंद्रि, स्त्री. (द्रिः) નાતવાની, ૨. સુસ્તી, આળસ.
तंद्री, स्त्री. (द्री.) ઉંઘ, નીદ્રા, ૨. સુસ્તી, આળસ.
तप, पु. (पः) ગ્રીષ્મઋતુ.
तपतांपति, पु. (तिः) સૂર્ય, સુરજ.
तपन, पु. (नः) સુર્ય,સુરજ,૨.એક જાતનો નરક છે.
तपनीय, न. (यं.) શોનુ.
तपस,पु.(पाः)માઘ મહીનો,न.(पः)૨.તપોલોક, ૩.ધર્મ.
तपस्य, पु. (स्यः) ફાગન મહીનો.
तपस्विन्, पु. (स्वी.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
तपस्विनी, स्त्री. (नी.) એક જાતનો વેલો છે.
तपोजुषाण, वि. (णः णा. णं.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
तपोवनावृत्ति, स्त्री. (त्तिः) તપોવનમાંથી પાછું આવવું.
तप्तशूर्मि, पु. (र्मिः) એક નરક છે.
तम, पु. (मः) રાહુ.
तमस्, पु. न. (माः मः)રાહુ, न. (मः) ૨. તમો ગુણ,
૩. પાપ, ૪. શોક, ૫. અંધાર.
तमस्विनी, स्त्री. (नी.) રાત.
तमा, स्त्री. (मा.) રાત.
तमाल, पु. न. (लः लं.) દાલચીનીનુ ઝાડ, ૨. તમાલ
નામનુ ઝાડ, ૩.કસ્તુરીનો ટીલોકરી એઉએ તે.
तमालपत्र, न. (त्रं.) કસ્તુરીનુ ટીલું.
तमि, स्त्री. (मिः) રાત.
तमिस्र, न. (स्रं.) અંધકાર, અંધારૂં.
तमिस्रा, स्त्री. (स्रा.) રાત.
तमी, स्त्री. (मी.) રાત.
तमोनुद्, पु. (द्.) અગ્ની,૨. ચંદ્ર, ૩. સુર્ય.[નાસ્તીક.
तमोपह, पु. (हः)અગ્ની,૨.ચંદ્ર, ૩. સુર્ય, ૪. જીન,૫.
तमोयुष्, वि. (षूः) જે અંધારાથીં વ્યાપ્ત થયો તે.
तरक्षु, पु. (क्षुः) તરસ, દીપડુ, જરખ.
तरंग, पु. (गः) મોજો, લેહેર, છોલ.
तरंगिणी, स्त्री. (णी.) નદી. [જાહાજ
तरणि, पु. णिः) સુર્ય, સુરજ; स्त्री. (णिः) ૨. વહાણ,

तरपण्य, न. (ण्यं.) ઉતાર, નોર.
तरल, पु. (लः) મોતીના કંઠીના વચલો મણી. वि. (लः ला. लं.) ૨. ચંચલ; स्त्री. (ला.) ૩. કાંજી.
तरस्, न. (रः) વેગ,૨. પરાક્રમ.
तरस, न. (सं.) માંસ. [શુર, બલી, બલીષ્ટ.
तरस्विन्, वि. (स्वी. स्विनी. स्वि.) વેગવાન, જોરવાળું,
तरि, स्त्री. (रिः) વહાણુ, જહાજ.
तरी, स्त्री. (री.) વહાણુ, જહાજ.
तरु, पु. (रुः) ઝાડ.
तरुण, वि. (णः णी. णं.) જુવાન, જવાન.
तर्क, पु. (र्कः) શક, ભ્રાંતી, સંવશય, ૨. અટકલ.
तर्कारी, स्त्री.(री.)સીસમનુ ઝાડ,૨. ટાકળાનુ ઝાડ.
तर्जनी, स्त्री. (नी.) અંગુઠાના પાસેની આંગળી.
तर्दू, पु. (र्दूः) લાકુડાની કડચી.
तर्णक, पु. (कः) વાછરડો, વાછડો.
तर्पण, न. (णं.) તૃપ્તિ,૨. દેવતરપણુ.
तर्मन्, न. (र्म.) યજ્ઞના થાંભલાનો છેડો.
तर्ष, पु.(र्षः) ઇચ્છા, પ્યાસ, તરસ, તૃષા.
तर्षचेतस्, वि. (ताः ता. तं.) ઇચ્છનારો.
तल, न. (लं.) તરવારનો હાથો, ૨. પોહોલો કરેલો હાથ, હતેલી, હથેલી.
तलिन, वि. (नः ना. नं.) ન્હાનુ, ૨. સ્વછ, ૩. પાતલું,૪. નીચે,न.(नं.) ૫.ગાદલું, તળઇ,બીછાનો, ૬. ઢોલીયો, પલંગ. [મેડી,૩.બાયડી,બયરી.
तल्प, न. पु. (ल्पं. ल्पः) બીછાનો, ૨. માડી, મજલો,
तल्लज, पु. (जः) ઊત્તમ.
तष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) છોલીને ન્હાનુ કરેલુ, છોલેલું.
तसर, पु. (रः) વણકરનો કાંટલો.
तस्कर, पु. (रः) ચોર.
तस्थिवस्, वि. (वान्. स्थुषी. वत्.) સ્થીર રેહેનારો.
ताडव, न. (वं.) નાંચવું. [પેહેરવાનુ ઘરેણુ છે.
ताडपत्र, न.(त्रं.) તાડના પાંદડા જેવું એક કાનમા
तात, पु. (तः) બાપ.
तांत्रिक, पु. (कः)તંત્ર જાણનારો,૨.સતારનુ વાજું.
तापन, पु. (नः) સુર્ય, સુરજ.
तापस, पु. (सः) તપસ્વી.
तापस तरु, पु. (रुः) ઇંગોળીયાનુ ઝાડ.
तापिच्छ, पु. (च्छः) તમાલ વૃક્ષ.
तापिंज, पु.(जः) તમાલ વૃક્ષ.
तामरस, न. पु. (सं. सः) કમળ.
तामलकी, स्त्री. (की.) ભોઇ આંમળી.
तामसी, स्त्री. (सी.) અંધારી રાત.
ताम्रक, न. (कं.) તાંબુ. [દીશાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
ताम्रकर्णी, स्त्री. (र्णी.) અંજન નામનો જે પશ્ચિમ
ताम्रकुट्टक, पु. (कः) કંસારો.
ताम्रचूड, पु. (डः) કુકડો, મરઘો, કૌંબડો.
तांबूलवल्ली, स्त्री. (ल्ली.) બીડાના પાનનો વેલો.
तांबूली, स्त्री. (ली.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
तार, पु. (रः) મોડો અવાજ, ૨. મોતીનુ તેજ, ૩. તાર; स्त्री. ૩. દેવી, ૪. તારો, ૫. આંખની કીકી.
तारकजित्,पु.(त्.) કાર્તિક સ્વામી. [આંખની કીકી
तारका,स्त्री.(का.) નખેતર, નક્ષેત્ર,૨.આંખની પુતલી
तारा, स्त्री. (रा.) નક્ષત્ર, નખેતર.
तारापथ, पु. (थः) આકાશ.
तारुण्य, न. (ण्यं.) જુવાની.
तार्क्ष्य, पु. (र्क्ष्यः) ગરૂડ પક્ષી, ૨. ઘોડો, ૩. રથ, ૪ સુરજનો અરૂણ નામનો ગાડી વાલો.
तार्क्ष्यशैल, न. (लं.) પીતલનુ ભસ્મ, પીતલની રાખ
ताल, पु. (लः) તાલ, ગાવાનો તાલ, ૨. હાતેલી, ૩ વેત, ૪. તાલી ફોડવી, ૫. ઝાંઝ, ૬. તાડનુ ઝા ૭.ટાલું,૮.ન્હાની કુચી,स्त्री.૯.હરતાલ. [ઘરેણ
तालपत्र,न.(त्रं.) તાડના પાનડા જેવું કાનમા પહેરવા
तालपर्णी, स्त्री. (र्णी.) વરીઆલી.
तालमूलिका, स्त्री. (का.)કાળી મુસલી. [કરેલો પંખો
तालवृंतक, न. (कं.) તાડ તથા નારીએલીના પાતરા
तालांक, पु. (कः) બલરામ. [જાતનો તાડ છે
ताली, स्त्री. (ली.) ભોઇ આમલીનું ઝાડ, ૨. એ
तालु, न. (लु.) ટાલુ, તાલુ, તાલવું. [એ આ
तावत्, अ. નીશ્ચય, ઇરાદો, આટલું, આટલું ૪
तिक्तक, पु. (कः) પંડોલું, પંડોલાનો વેલો.
तिक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) કડવું.
तिक्तशाक) पु. (कः) વાય વર્ણાનું ઝાડ.
तिग्म, वि. (ग्मः ग्मा. ग्मं.) બહુ ગરમ, ઘણુ ઉ-
तिग्मयातना, स्त्री. (ना.) તીવ્ર વેદના.
तितउ, पु. (उः) ચાલની, ચાલણી, ચાણણી.
तितिक्षा, स्त्री. (क्षा.) સહન કરવું.

वि. (क्षुः क्षुः क्षु.) સહન શીલ.
पु. (रः) તીતર નામનો પક્ષી.
पु. (रिः) તીતર નામનો પક્ષી.
ी. (थिः) પાડવો બીજ વીગેરે તીથી.
पु. (ञः) તમરનું ઝાડ.
स्त्री. (डी.) આંબલીનું ઝાડ.
स्त्री. (ली.) આંબલીનું ઝાડ.
न. (कं.) કોકુમ, કોકં.
स्त्री. पु. (कः की.) ટેંડુ–ટેંભુરણીનું ઝાડ.
. (मिः) એક જાતની માછલી છે.
, पुं. (लः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
न. (रं.) અંધકાર, અંધારૂં.
અંતર્ધાન, વાંકુ એ અર્થે.
वि. (नः ना. नं.) વાકું, તેડૂં.
णी, स्त्री. (णी.) પડદો, કનાત.
ण, न. (णं.) વાકું જોવું.
णी, स्त्री. (णी.) પડદો, કનાત. [૪. દોષ.
ा, स्त्री. (या.) નિંદા, ૨. અપવાદ, ૩. ઠપકો,
ु. (टः) તાજ, મુગટ, ૨. લોધ્રવૃક્ષ.
, न. (नं.) ઢાંકવું.
वि. (तः ता. तं.) ઢાંકેલું.
वि. (यङ. तिरश्ची. यक्.) વાંકો ચાલનારો.
नः पु. (कं. कः) ટીલું; पु. (काः) શરીર ઉપ-
ચાઠું, તલ, મોતીયો, શરીર ઉપર નોતલ,
, ૨. એક બેતાબ, ૩. ઘોડો, ૪. તલનુ ઝાડ,
ुतरनो ફુગો, न. (कः) ૬. મીઠું, ૭. એક જા-
દરદ છે, स्त्री. ૮. કંઠી.
क, पु. (कः) શરીર ઉપરનો કુદરતી તલ.
स्त्री. (र्णी.) રાતો સુખડ.
षु. (जः) નીષ્ફલ તલ, વાંઝીતલ, જંગલીતલ.
पु. (जः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
पु. (त्सः) એક જાતનો સાપ છે. [ખેતર
वि. (त्यः त्या. त्यं.) જે ખેતરમા તલઉગે એવું
ु. (त्वः) લોધ્ર વૃક્ષ. [યુગ, ૩. ચતુર્થ યુગ.
. (ष्यः) પુષ્ય નક્ષત્ર, પુખ નખેતર, ૨. કલી-
, स्त्री. (ला.) આંમળાનુ ઝાડ.
. (क्ष्णः क्ष्णा. क्ष्णं.) ઘણુ ગરમ, તલખ, તીખું, ત્રણ
तुं, ચાલાક, સુસ્ત, ૨. ઉલટ વાલું, ૩. ઉત્કંઠીત.

तीक्ष्णगंधक, पु. (कः) સેગટાનુ ઝાડ, સેગટો.
तीर, न. (रं.) નદીના બંને બાજુના કીનારા.
तीर्थ, न. (र्थं.) કુવા પાસેનુ પાણી, ૨. ૠષી એ પીધેલું પાણી, ૩. ગુરૂ, ૪. ગોર, ઉપાધ્યો, ૫. યજ્ઞ, જપ-જ્ઞ, ૬. ઉપાય, ઇલાજ, ૭. સ્ત્રીરજ, ૮. અવતાર, ૯. પાત્ર, વાસણ, ૧૦. મંત્રી.
तीव्र, वि. (व्रः व्रा. व्रं.) અતીસ, અતીશય.
तीव्रवेदना, स्त्री. (ना.) અતીસ વેદના, નરકપીડા.
तु, अ. ભેદ, અવ ધારણ, નીશ્ચય એ અર્થે.
तुंग, पु. (गः) ઊંડીનું ઝાડ वि. (गः गा. गं.) ઊંચુ, ઉચુ.
तुंगी, स्त्री. (गी.) કાનફોડી, તિલવણી નામની વનસ્પતી.
तुच्छ, वि. (च्छः च्छा. च्छं.) ખાલી, નકામુ.
तुणि, पु. (णिः) નાંદરૂખ નામનું ઝાડ.
तुंड, न. (डं.) મોહોડું, મોહો.
तुंडिन्, पुं. (डी.) મહા દેવનો નંદી.
तुंडिकेरी, स्त्री. (री.) રૂનુ ઝાડ, ૨. તીંડોલાનો વેલો.
तुंडिभ, पु. (भः) મોહોટા પેટ વાલો, પવનથી જેની દુટી મોઠી થએલી હોય તે, દુંડાલો.
तुंडिल, पु. (लः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
तुंडिकेशी, स्त्री. (शी.) તીંડો લાનો વેલો.
तुत्थ, न. (त्थ.) એક જાતનુ અંજન છે, ૨. મોર થુ થુ, पु. (त्थः) ૩. દેવતા, વિસ્તવ.
तुत्था, स्त्री. (त्था.) ગલી, ગુલી, ૨. ન્હાનીએલચી.
तुत्थांजन, न. (नं.) મોર થુ થુ.
तुंद, न. (नं.) જઠર, કુક્ષી.
तुंदपरिमार्ज, पु. (र्जः) આલશુ, સુસ્ત.
तुंदपरिमृज, पु. (जः) આલસુ, સુસ્ત.
तुंदिक, पु. (कः) દુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
तुंदिन्, पु. (दी.) દુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
तुंदिभ, पु. (भः) ઉપલો લબ્દ જુવો.
तुंदिल, पु. (लः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
तुन्न, पु. (न्नः) નાંદરૂખનુ ઝાડ.
तुन्नावाय, पु. (यः) દરજી, દર્જી, મીરાઇ.
तुभ, पु. (भः) બકરો.
तुमुल, न. (लं.) લડાઇની ગર્દી.
तुंबा, स्त्री. (बा.) ગોળકાળુ કોહોળું.
तुंबि, पु. (बिः) કાળુ કોહેળું.
तुंबी, स्त्री. (बी.) કાળુ કોહેળું.

तुर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) સર્વ વ્યાપી, ફેલાવો કરનારો, પુ. (र्या.) ૨.ઇશ્વર.
तुरग, पु. (गः) ઘોડો
तुरंग, पु. (गः) ઘોડો.
तुरंगम, पु. (मः) ઘોડો.
तुरंगवदन, पु. (नः) પરી, અપસરા.
तुरायण, न. (णं.) યત્ન, જત્ન.
तुरासाह, पु. (षाट, षाट.) ઇંદ્ર, ઇંદર.
तुरुष्क, पु. (ष्कः) લોબાન, ૨. એક દેશ છે.
तुला, स्त्री.(ला.) તુલારાશી, ૨.કાંટો;તરાજુ, તાજવો.
तुलाकोटि, स्त्री. (टिः) અડશીયા, લંગર વીગેરે પગમાં પેહેરવાના દાગીના.
तुलाकोटी, स्त्री. (टी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
तुल्य, वि. (ल्यः ल्या. ल्यं.) શરખું.
तुल्यपान, न. (नं.) બરાબર પીવું.
तुवर, वि. (रः रा. रं.) તુરૂ.
तुवरिका, स्त्री. (का.) તુર, તુવર.
तुष, पु. (षः) અનાજના છોતરાં,છાલ, ભુસો, ફોંડો, ૨. ધાટીગાનું ઝાડ, ૩. બેહેડાનું ઝાડ.
तुषार, पु. (रः) પાણીના ટપકા, ૨. તહાડ, થંડી, ૩. બર્ફ, वि. (रः री. रं.) ૪. તહાડું.
तुष्टश्री, वि. (श्रीः श्रीः श्रि.) સંતોષી, આનંદી.
तुषित, पु. (तः) દેવનો એક ચાકર છે.
तुहिन, न. (नं.) હીમ, થંડી, તહાડ, ૨. બર્ફ.
तूष्णीक, वि. (कः का. कं.) છાનો બેસનારો.
तूष्णीशील, वि. (लः ला. लं.) છાનો બેસનારો.
तूण, पु. (णः) તીર મુકવાનો ભાતો.
तूणी, स्त्री.(णी.)ગુળી, ગળી, ૨.તીર રાખવાનો ભાતો.
तूणीर, पु. (रः) ભાતો.
तूद, पु. (दः) પીપળો.
तूबर पु. (रः) શીંગડા આવવા જેવો થઓ છતાં તેને શીંગડા નહીં આવવા એવો બળદ, બોડો બળદ જેને શીંગડાં નથી, ૨. મુછ વગરનો માણશ, જે માણસને મુછ આવવી જોઇએ તેટલો બધેલો માણશ જેને મુછ નથી.
तूर्ण, न. (र्णं.) જલદી.
तूल, पु. (लः) રૂ, કપાશ, ૨. પીંપળાનું ઝાડ.
तूलिका, स्त्री. (का.) પીછી, કલમ, વોપ સળી.

तूवर, वि. (रः री. रं.) તુરૂ.
तूवरिका, स्त्री. (का.) તુવર, તુર.
तूष्णीं, अ. છાનું એ અર્થે.
तूष्णीक, अ. છાનું એ અર્થે.
तृण, न. (णं.) ઘાસ. [એજ જાતના ઝાડ.
तृणद्रुम, पु. (मः) તાડ, નારીએળી, ખજુરી વીગેરે
तृणधान्य, न. (न्यं.) જંગલી ચોખા, જંગલી મગ, જંગલી ધાન.
तृणध्वज, पु. (जः) વાંસળી, બાસળી, પાવો.
तृणराज, पु. (जः) તાડ, નારીએળી.
तृणशून्य, न. (न्यं.) મોગરાનું ઝાડ.
तृण्या, स्त्री. (ण्या.) ઘાસનો જમાવ.
तृतीयप्रकृति, पु. (तिः) હીજડો, ષંઢ, નામર્દ, બાયલો
तृतीयाकृत, वि. (तः ता. तं.) ત્રણવાર હલે કરીને ખેદેલું ખેતર.
तृतीयाप्रकृति, पु. (तिः) હીજડો, ષંઢ, નામર્દ, બાયલો
तृप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) ત્રૃપ્ત, હર્ષયુક્ત, તૃપ્ત થએલ.
तृप्ति, स्त्री. (प्तिः) ઇચ્છા શાંતી.
तृप्तिद, वि. (दः दा. दं.) તૃપ્તિ કરનારો,સંતોષ કરનારો
तृफला, स्त्री. (ला.) હરડા, બેહેડા, અને આમળા એને એકઠા કુટેલાં તે.
तृष्, स्त्री. (ट्.) ઇચ્છા, તરસ, પ્યાસ.
तृष्णज, वि. (क्.) પ્યાસી, પ્યાસી.
तृष्णा, स्त्री. (ष्णा.) ઇચ્છા, તરસ, પ્યાસ.
तेजन, पु. (नः) વાંસળી, બાસળી, બનસી.
तेजनक, पु. (कः) શર નામનું એક જાતનું ઘાસ
तेजनी, स्त्री. (नी.) મુરવેલો.. [જોર, ૫. માખ
तेजस्, न.(जः) ધાત, ૨. પ્રભાવ, ૩. કાંતી, ૪. બ
तेजस्तेजस्, पु. (जाः) તેજનું જે તેજ તે. [ઉસ્કેરે
तेजित, वि. (तः ता. तं.) જાગૃત કરેલું, ૨. ચેતવે
तेम, पु. (मः) ભીલું, ભીનુ.
तेमन, न. (नं.) કઢી.
तैजसावर्तिनी, स्त्री. (नी.) મૂસ, કુહલી.
तैत्तिर, न. (नं.) તીતર પક્ષીનું ટોળું.
तैलपर्णी, स्त्री. (र्णी.) રાતુ સુખડ.
तैलपर्णिक, न. (कं.) સફેદ તથા તહાડો સુખડ.
तैलपायिका, स्त्री. (का.) વાગળુ, વાગોળ.
तौलिन, वि. (नः ना. नं.) તળ નીપજે એવું એ

पु. (षः) પોસ મહીનો.
न. (कं.) છોકરૂં, ડીકરૂં, બચ્ચું.
क, पु. (कः) એક જાતનું પક્ષી છે.
, न. (कं.) એક વૃત્ત છે.
, पु. (क्मः) લીલા રંગના જવ, ૨. દુઃખ, દરદ,
દના, ૩ પીડા, ૪. ચીંતા.
, न. (नं.) દુઃખ, વેદના, ૨. પીડા, દરદ, ૩.
આર, પરોણી, ૪. અંકુશ, ૫. ચાબકો. [ચાબકો.
न. (त्रं.) પરોણી, આર, ૨. અંકુશ, ૩. સોટી, ૪.
, न. पु. (रं. रः) અગ્નીનું નામછે, ૨. ગદા.
न. (यं.) જલ, પાણી.
पली, स्त्री. (ली.) મોગુંડ, ૨. જળપીપળી.
, न. पु. (णं. णः) બાહારનુ બારણું.
त्रिक, न. (कं.) નૃત્ય, નાચવું, ગાવું અને વગાડવું.
, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) નાખેલુ, નાખેલ.
, पु. (गः) દાન, ૨. નાખવું.
वेत्रि, वि. (त्रिः त्रिः त्रि.) જેને ક્રીયા નાખી તે.
ल्ज, वि. (ज्जः ज्जा. ज्जं.) નફ્ફટ, બેહૈયા.
स्त्री. (पा.) લજ્જા, શરમ, લાજ.
न. (पु.) કહ્લઇ. [વેંદ આ ત્રણ વેદ.
स्त्री. (यी.) વેદ, ઋગ્વેદ, સામવેદ, અને યજુ-
नु, पु. (नुः) સુર્ય, સુરજ.
र्म, पु. (र्मः) વેદોક્ત વિધી, યજ્ઞ યાગ.
य, वि. (यः यी. यं.) વેદરૂપી.
पु. (सः) જંગમ, ખસાડી શકાય એવું.
, पु. (रः) વણવું, ૨. કાંટલો, સુત્રયંત્ર.
, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) બીકણ, ધબરાયલો.
, वि, (स्नुः स्नुः स्नु.) બીકણ. [રાખેલું, સંભાલેલું.
, न. (णं.) રક્ષણ, સંભાળવું; वि. (णः णा. णं.) ૨.
, वि. (तः ता. तं.) રાખેલું, સંભાળેલું.
ष, वि. (षः षी. षं.) કહ્લઇનું.
ती, स्त्री. (ती.) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતી.
माणा, स्त्री. (णा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
, पु. (सः) ભય, બીક.
[illegible] (कं.) પીઠના કાટાનો છેડો.
[illegible] (टः) ત્રીકુટ નામનો પહાડ.
[illegible] પીંપળી, અને મરી આ ત્રણ-

त्रिका, स्त्री. (का.) એક જાતનો ન્હાનો રેંહેંટ.
त्रिकूट, पु. (टः) ત્રીકુટ નામનો પહાડ. [ખેતર.
त्रिगुणाकृत, वि. (तः ता. तं.) ત્રણવાર હલવતે ખોદેલું
त्रिदश, पु. (शः) દેવ.
त्रिदशालय, पु. (यः) સ્વર્ગ.
त्रिदिव, न. (वं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
त्रिदिवेश, पु. (शः) સ્વર્ગ.
त्रिदोषोदर, न. (रं.) મોહું પેટ વધેછે તે રોગ.
त्रिपथगा, स्त्री. (गा.) ભાગીરથી નદી. [નિશોતર.
त्रिपुटा, स्त्री. (टा.) ન્હાની વેલચીનો વેલો, ૨. સફેદ
त्रिपुटी, स्त्री. (टी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
त्रिपुरांतक, पु. (कः) મહાદેવ. [એકઠા ખાંડેલા.
त्रिफला, स्त्री. (ला.) હરડા, બેહેડા, અને આમળા
त्रिभंडी, स्त्री. (डी.) સફેદ નિશોતર.
त्रिभुवनेश्वर, पु. (रः) ત્રીભોવનનો શ્વામી.
त्रियामा, स्त्री. (मा.) રાત.
त्रिलोचन, पु. (नः) મહાદેવ.
त्रिवर्ग, पु. (र्गः) ધર્મ, અર્થ, અને કામ આ ત્રણ; ૨. ક્ષય, સ્થીતી, અને વૃદ્ધી આ ત્રણ.
त्रिविष्टप, न. (पं.) સ્વર્ગ.
त्रिविक्रम, पु. (मः) વીષ્ણુ.
त्रिवृत्ता, स्त्री. (ता.) સફેદ નિશોતર.
त्रिवृत, स्त्री. (त्.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ખેતર.
त्रिसीत्य, वि. (त्यः त्या. त्यं.) ત્રણવાર હલવતે ખોદેલું
त्रिस्रोतस्, स्त्री. (ताः) ભાગીરથી નદી.
त्रिहल्य, वि. (ल्यः ल्या. ल्यं.) ત્રણવાર હલવતે ખો-દેલું ખેતર.
त्रिहायणी, स्त्री. (णी.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
त्रुटि, स्त्री. (टिः) ન્હાની વેલચીનો વેલો; वि. (टिः टिः टि.) ૨. સુક્ષ્મ, બારીક, ઝીણુ, स्त्री. (टिः) ૩. ન્હસ્વ અક્ષરના ચોથાઇનો ઉચ્ચાર કરવા જે વખત લાગે છે તે, ૪. અલ્પ, ન્હાનુ, ૫. શક, સંશય.
त्रुटी, स्त्री. (टि.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
त्रेता, स्त्री. (ता.) ત્રેતાયુગ, ૨. ત્રણ આગ્ની.
त्रोटि, स्त्री. (टिः) પક્ષીની ચાંચ.
त्र्यब्दा, स्त्री. (ब्दा.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
त्र्यंबक, पु. (कः) મહાદેવ.
त्र्यंबकसख, पु. (खः) દેવનો ખજાનચી, કુબેર.

त्र्यंबकवीक्षित, न. (तं.) શીવનુ જોવું. [ખાંડેલાં તે.
त्र्यूषण, न. (णं.) સુઠ, પીપલી, અને મરી એ ત્રણ
त्र्युषण, न. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
त्व, वि. (त्वः त्वा. त्वं.) જુદુ, અલગ, ભીન્ન.
त्वक्क्षीरी, स्त्री. (री.) વંશલોચન.
त्वक्पत्र, न. (त्रं.) તજ, દાલચીની.
त्वक्पत्री, स्त्री. (त्री.) હીંગુદ વૃક્ષની પત્રી.
त्वक्सार, पु. (रः) બાંબુ, વાંસ.
त्वच, न. (चं.) તજ, દાલચુની.
त्वचिसार. पु. (रः) બાંબુ, વાંસ.
त्वक्, स्त्री. (क्.) છાલ, ચાંબડી, ચાંબડુ.
त्वरा, स्त्री. (रा. વેગ, જોર. [વેગવાન.
त्वरित, न. (तं.) જલદી; वि. (तः ता. तं.) ૨. વેગી,
त्वष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) છોલેલું.
त्वष्टृ, पु. (ष्टा.) સુતાર, સુથાર.
त्विषांपति, पु. (तिः) સુર્ય, સુરજ. [અ તીવ્યા સક્તી.
त्विष्, स्त्री. (ट्.) કાંતી, શોભા, વાણી વાચા, રૂચી-
त्सरु, पु. (रुः) તરવાર, કટાર, જમીયો, છરી વીગે-
રેનો દસ્તો-હાથો.

थ.

थ, न. (थं.) બીક, ભય, ૨. કલ્યાણ, ૩. ચઢતીક-
લા, ૪. આબાદી, આબાદાની.
थुड्;थुडति, वि. (डौ.) ઢાંકવું, બંદ કરવુ.
थुत्कार, पु. (रः) થુકવાનો અવાજ.
थुथु, अ. થુકવાના અવાજ શાથે.
थुभ्र्;थुभ्यति, (य. अ.) સાફ થવુ, સ્વચ્છ થવું.
थुर्व्;थुर्वति, वि. (ई.) ઠારમારવુ, ૨. ઈજા કરવી.
थोडन, न. (नं.) આચ્છાદન, ઢાંકણુ, ૨. કપડાં.

द

दंश, पु. (शः) ગોમાશી, ગાંધીલમાખ, ડાંસ.
दंशन, न. (नं.) બખ્તર, કવચ.
दंशित, वि. (तः ता. तं.) બખ્તર પેહેરેલો.
दंशी, स्त्री. (शी.) નહાની ગાંધીલમાખ.
दंष्ट्रीन्, पु. (ष्ट्री.) ડુકર, ભુંડ.
दक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ચતુર. [સાચો, ખરો.
दाक्षिण, वि. (णः णा. णं.) ઉદાર, ૨. સાફદીલનુ, ૩.

दक्षिणस्थ,पु. (स्थः) સારથી, ગાડીવાન, ગાડી
दक्षिणाग्नि, पु. (ग्निः) દખણ તરફનો આગ્ની.
दक्षिणात, अ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશાએ
दक्षिणात्, अ. ઉપલો શબ્દ જુવો.
दक्षिणार्ह, वि. (र्हः र्हा. र्हं.) દક્ષણા લેવાને યોગ્ય
दक्षिणीय, वि. (यः या. यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો
दक्षिणेन, अ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશાએ
दक्षिणेर्मन्, पु. (र्मा.) પારધીએ જખમી કરેલું
दक्षिण्य, वि. (ण्यः ण्या. ण्यं.) દક્ષણા લેવાને યો
दग्ध, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) બલેલ, બલેલું.
दग्धयोनि, वि. (निः निः नि.) જે યોનીમાથી
નહીં થયોતે, જેનું ઉત્પત્તી સ્થાન બાલ્યું
दग्धिका, स्त्री. (का.) બલેલો ભાત, બલેલા
दंड, पु. (डः) સુરજનો દંડ નામનો ચાકર,
કડી, ૩. સીક્ષા, ૪. વખત, ૫. લ
ભાગ, ૬. સીધુ ઊભુ રેહેવું, ૭. અરૂ
ઘોડો, ૯. દંડ, ૧૦. જમ, યમ, ૧૧. લસ્ક
અભીમાન, ૧૩. ગ્રહ, ૧૪. ખુણો, ૧૫.
दंडधर, पु. (रः) યમ, જમ.
दंडनीति, स्त्री. (तिः) અર્થ શાસ્ત્ર. [નો થ
दंडविष्कंभ, पु. (भः) દહી ડોહવાની લાકડી
दंडाहत, वि. (तः ता. तं.) મંથાનથી વળાવેલું, (
दद्रुघ्न, पु. (घ्नः) ટાયફલા નામની વનસપતી.
दंदभंग, पु. (गः) બચાવ, તરણોપાય.
दद्रुण, वि. (णः णा. णं.) જેને ખશ થઈલીછે તે
दद्रुरोगिन्, वि. (गी.गिनी.गि.) } ઉપલો શબ્દ
दद्रुण, वि. (णः णा. णं.) }
दधित्थ, पु. (त्थः) કોઠનુ ઝાડ.
दधिफल, पु. (लः) કોઠનું ઝાડ, કોઠ.
दनुज, पु. (जः) દૈત્ય, રાખસ.
दंत, पु. (तः) દાત.
दंतक, पु. (कः) ડુંગરની અણી, શિખર, ટોચ
दंतधावन, पु. (नः) ખેરનુ ઝાડ.
दंतभाग, पु. (गः) દાતનો ભાગ, ૨. હાથીનુ
૩. હાથીનો આગલો ભાગ. [લીંબુનુ ઝા
दंतशठ, पु. (ठः) કોઠનુ ઝાડ, એકજાતના
दंतशठा,स्त्री.(ठा.) આમ્લલોણીકા નામની વન
दंतावल, पु. (लः) હસ્તી, હાથી.

ा, स्त्री. (का.) દાતી નામની વનસ્પતી.
, पु. (ती.) હાથી, હત્તી.
क, पु. (कः) સાપ.
क, पु. (कः) એક નરકછે.
वि. (भ्रः भ्रा. भ्रं.) નહાનુ, સૂક્ષ્મ, ઝીણું.
द्धि वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) મુરખ્ખ, બેવકુફ.
पु. (मः) મારણ, ૨. દંડ, દંડ કરવો, ૩. ઇંદ્રી-
ાનુ દમન, ઇંદ્રીયદમન.
र्थु, पु. (र्थुः) દમન કરવું, દાબવું.
, पु. (त्यः) ઇંદ્રીયદમન. [ન કરેલું, વશ કરેલું.
, वि. (तः ता. तं.) જીતેલું, તાબે કરેલું, સ્વાધી-
स्, पु. (नाः) અગ્નિ, દેવતા, વસ્તેવ.
स्, पु. (नाः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
, पु. (ती.) વર અને બાયડી, વર અને બાયડી
ાસીને થાએ છે.
पु. (भः) કપટ, ૨. અહંકાર, ૩. ઢોંગ.
ल, पु. (लिः) ઇંદ્રનુ હથીઆર, વીજલી.
पु. (म्यः) જુવાન ગોધો—બલદ, વાછડો.
स्त्री. (या.) કૃપા, ૨. કરૂણ રસ.
ु, वि. (लुः लुः लु.) કૃપાલુ.
, वि. (तः ता. तं.) દોસ્ત, ભાઈબંદ, ૨. વર,
૩. વાહલો, ૪. સાઈ વ્હાણારો.
न. पु. (रं. रः) બીક, ૨. ખાડો.
स्त्री. (त्.) મ્લેચ્છ જાત, નીચી જાત. [નિર્ધન.
, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) ગરીબ, નાચાર, પૈસા વગરનો,
स्त्री. (री.) ડુંગરમાની ગોફા.
पु. (द्रः) વિષ્ણુનો શંખ.
, पु. (रः) દેડકો.
पु. (रः) લાલ અભ્રક.
पु. (र्पः) ગર્વ, મગરૂરી.
पु. (कः) મદન, કામ.
पु. (णः) આરસો, આરીસો.
पु. (र्भः) એકજાતનુ ઘાસછે, દર્ભ.
स्त्री. (र्विः) કડછી.
स्त्री. (र्वी.) કડછી.
र, पु. (रः) સાપ.
पु. (र्शः) દૃષ્ટી, ૨. અમાસ.
, पु. (कः) ચોકીદાર, ઘેરની ચોકી કરનારો.

दर्शन, न. (नं.) જોવું, નજર કરવી.
दल, न. (लं.) પાતરૂ, ૨. ટોલું.
दलयमान, वि. (नः ना. नं.) દળમા જેવું ગોળ કરવુંતે.
दव, पु. (वः) જંગલ, રાન.
दविष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણો દુરનો, ઘણો છેટેનો.
दवीयस्, वि. (यान्. यसी. यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दंशनिवारण, न. (णं.) કરડેલું હોય તેનો ઇલાજ કરવો.
दशन, पु. (नः) દાંત, દાત.
दशनवासस्, पु. (साः) હોઠ, ઓઠ.
दशपुर, न. (रं.) કેવડાનુ ઝાડ, ૨. ક્ષુદ્રમોથા.
दशबल, पु. (लः) બુદ્ધ, નાસ્તીક. [ઘણો ડોસો.
दशमिन्, वि. (मीं. मिनी. मि.) જૈફ, ઘણો ઘરડો,
दशमीस्थ, वि. (स्थः स्था. स्थं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दशा, स्त्री. (शा.) સ્થીતી, ૨. કપડાના છેડા.
दष्टदच्छद, वि. (दः दा. दं.) હોઠ કરડનારો.
दस्यु, पु. (स्युः) ચોર, ૨. દુસમીન.
दस्र, पु. (स्रः) અશ્વની કુમાર, સ્વર્ગનો વૈદ્ય.
दहन, पु. (नः) વેસ્તવ, દેવતા, અગ્નિ.
दाक्षक, न. (कं.) દક્ષના સગાનુ ટોલું.
दाक्षायणी, स्त्री. (णी.) પાર્વતી, ૨. સતાવીસ નખેતરો.
दाक्षाप्य, पु. (प्यः) ગીદ્દાડ, ગીધ, બલીર.
दाक्षाय्य, पु. (य्यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दाक्षिण्य, पु. (ण्यः) દક્ષણા લેવા જોગ, ૨. સરળપણું.
दाडिम, न. पु. (मं. मः) દાડમનુ ઝાડ.
दाडिमपुष्पक, पु. (कः) રોહીડાનું ઝાડ.
दाडिमी, स्त्री. (मी.) દાડમનુ ઝાડ.
दाडिंब, पु. (बः) દાડમ.
दात, वि. (तः ता. तं.) તોડેલું, કાપેલું.
दात्यूह, पु. (हः) પાણીમાનો કાગડો, આંધળો કાગડો.
दात्यौह, पु. (हः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दात्र, न. (त्रं.) દાતરડું.
दान, न. (नं.) આપવું, ૨. હાથીના માથામાનો મદરસ.
दानव, पु. (वः) દૈત્ય.
दानवारि, पु. (रिः) દેવ.
दानशौंड, पु. (डः) દાનશુર.
दांत, वि. (तः ता. तं.) ઇંદ્રીયદમન કીધેલો.
दांति, स्त्री. (तिः) ઇંદ્રીયદમન.
दापित, वि. (तः ता. तं.) અપાવેલું.

दांभिक, पु. (कः) કપટી. [ધવા શાડું કામમાલિછે તે.
दामनी, स्त्री. (नीः) દોરડું, દોરડુ જેને ઘણા ઢોર બાં-
दामन्, न. (म.) ઢોર બાંધવાનુ દોરડું.
दामा, स्त्री. (मा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दामोदर, पु. (रः) વિષ્ણુ. [ઇબંદ, ૪. સગાંવાલાં.
दायाद, पु. (दः) ડીકરો, છોકરો, ૨. ભાઈ, ૩. ભા-
दायित, वि. (तः ता. तं.) અપાવેલું.
दार, पु. नि. ब. (राः) પરણેલી બાયડી.
दारक, पु. (कः) ડીકરો, છોકરો, ૨. બાળક. वि. (कः का. कं.) ૩. ભેદક.
दारद, पु. (दः) એક જાતનુ ઝેહેર છે.
दारित, वि. (तः ता. तं.) કાપેલું.
दारु, न. (रु.) લાકડું, ૨. દેવદારનુ ઝાડ.
दारुक, पु. (कः) વિષ્ણુનો સારથી—ગાડી હાકણારો.
दारुण, पु. (णः) ભયાનક, वि. (णः णा. णं.) ૨. ભયંકર.
दारुणवीर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) જેનો પરાક્રમ બીક ભરેલો તે.
दारुहरिद्रा, स्त्री. (द्रा.) દારૂ હલદર.
दारुहस्तक, पु. (कः) ડવલી નામની વનસ્પતી.
दार्वाघाट, पु. (टः) એક જાતનુ પંખેરૂ છે.
दार्विका, स्त्री. (का.) ડવલી—પાથરી નામની વનસ્પતી.
दार्वी, स्त्री. (र्वी.) દારૂ હલદર.
दालिम, पु. (मः) દાડમનુ ઝાડ.
दाव, पु. (वः) વન્ય અગ્નિ. [થએલો.
दाविक, वि. (कः का. कं.) દેવીકા નામનો નદીમા પેદા
दाश, पु. (शः) માછલા મારનારો, બારવો, માછી, ૨. ચાકર. [મોથા નામની વનસ્પતી.
दाशपुर, न. (रं.) કેવડાનુ ઝાડ, ૨. જલમુસ્તા—क्षुद्र-
दाश्वन्, वि. (श्वान्. श्वंती. श्वत्.) ઉદાર, દાતા, દાનશિલ.
दास, पु. (सः) ચાકર, નોકર.
दासानुदास, पु. (सः) ચાકરનો ચાકર.
दासी, स्त्री. (सी.) ચાકરડી, ૨. અસમાનીરંગનો કોરેટો.
दासीसभ, न. (भं.) ચાકરડીનુ ટોલું.
दास्ययोग, पु. (गः) સેવા, ચાકરી.
दासेय, पु. (यः) ચાકર, નોકર.
दासेर, पु. (रः) ચાકર, નોકર.
दिक्, स्त्री. (क्.) દીસા
दिगंबर, वि. (रः रा. रं.) નાગો.

दिग्ध, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) ખરડાયેલો, पु. (
 ઝેહેરથી ખરડાએલો બાણ.
दित, वि. (तः ता. तं.) કાપેલું, તોડેલું.
दितिसुत, पु. (तः) દૈત્ય.
दिधक्षा, स्त्री. (क्षा.) બળવાની ઇચ્છા.
दिधक्षु, वि. (क्षुः क्षुः क्षु.) બળવાને ઇચ્છના
दिष्टभुज्, वि. (भुक्.) નશીબ ઉપર જેણે
 રાખ્યો છે તે.
दिधिषु, स्त्री. (षुः) પેહેલવેલા એક માણસ
 ગન કરીને પછી બીજા સાથે પરણના
 ડી, पु. (षुः) ૨. એવી બાયડીનો, એ
 ૩. મોઠી બેન પરણ્યા મોર નાહાની બે
 છે તે નાહાની બેહેન.
दिधिषू, स्त्री. (षूः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दिन, न. (नं.) દાહાડો. [શા
दीनधी, वि. (धीः धीः धि.) નિરાશ, દીનબુદ્ધિ
दीनवत्सल, वि. (लः ला. लं.) દીનદયાળુ.
दिनांत, पु. (तः) સાંજ.
दिनमणि, पु. (णिः) સુરજ.
दीनानुकंपन, वि. (नः ना. नं.) દીનદયાળ.
दिवस, पु. न. (सः सं.) દહાડો, સુરજ ઊગ્યાથ
 અથમે તહાંલગીનો વખત.
दिवस्पति, पुं. (तिः) ઇંદ્ર, ઇંદ્ર દેવોનો રાજા.
दिवा, अ. દહાડાનું એ અર્થે.
दिवाभीत, पु. (तः) ઘુવડ.
दिवाकर, पु. (रः) સુરજ, સુર્ય.
दिवाभिका, स्त्री. (का.) છછુંદર, ચેન.
दिवाकीर्ति, पु. (र्तिः) હજામ, ૨. ચંડાળ જા
दिवांध, पु. (धाः) ઘુવડ.
दिविषद्, पु. (द्.) દેવ.
दिवोकस्, पु. (कः) દેવ, ૨. ચાતક નામનું પં
दिवौकस्, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
दिव, पु. (वः) ચાસ, તાસ નામનો પક્ષી.
दिश्य, वि. (श्यः श्या. श्यं.) દીશામાં થએલો.
दिष्ट, पु. (ष्टः) કાળ, વખત, न. (ष्टं.) નસીબ,
दिष्टांत, पु. (तः) મોત.
दिष्ट्या, अ. આનંદાર્થે.
दीक्षित, पु. (तः) જે ધણી એ સોમયસ કીધ

पु. (वि.) અન્ન, ભાત.
स्त्री. पु. (तिः तिः) કીરણ.
. (नः ना. नं.) દરીદ્રી, ગરીબ, નિરધન.
पु. (रः) એક જાતનું સોનાનુ નાણુ છે.
(पः) દીવો.
पु.(कः) અજમો, ૨. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
ती. (प्तिः) કાંતી, તેજ.
. (प्यः) અજમો.
पु.(कः) અજમો, ૪. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
(र्घः र्घा. र्घं.) લાંબુ. [ણારો કીડો—એળ.
का, स्त्री. (का.) જળો જેવો પાણીમા રેહે-
त्, पु. (र्शा.) પંડિત, વિદ્વાન.
स्त्री. (डी.) છછુંદર, ચેણ.
पु. (ष्टः) સાપ.
पु. (तः) દીંડાનું ઝાડ.
वि. (लः ला. लं.) થોડા કામને વત્તો વખત
ડનારો, શુસ્તી, આળસુ.
स्त्री. (का.) પગથીવાળો કુવો, વાવ.
(खं.) મનને પીડા.
, पु. (क्षः) દુઃખમાથીં છુટેલો.
ी, स्त्री. (णी.) જંગલી વેગણ—રીંગણા.
. નિંદા એ અર્થે.
पु. (र्शः) ધમાસો.
स्त्री. (र्शा.) રીંગણી. [નાશ કરનારો.
ग्रान, वि. (नः ना. नं.) ખરાબ સપનાનો
लं.) એક જાતનું પાટાવકરીને રેસમી કપડુછે.
(ग्धं.) દુધ.
स्त्री. (का.) દુધી નામની વનસ્પતી છે.
(मः) કાચી ડુંગલી, લીલો કાંદો.
. (भिः) અરૂણ કરીને સુરજનો ગાડીવાલો,
એક જાતનું વાજુ છે, ૩. એક દૈત્ય છે,
(भिः) ૪. નાહાના છોકરાની રમત છે.
वि. (हः हा. हं.) જેને ઘણો મોહ થયો તે,
ઘેરાએલો.
वि. (र्यः र्या. र्यं.) જેનો અતી પરાક્રમ તે.
वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) અપાર શક્તિવાળો.
वि. (यः या. यं.) દુઃખથી તરવા અગર જી-
જે અશક્ત તે.

दुरत्ययानुक्रमण, वि. (णः णा. णं.) જીતવાને જે અ-
શક્ય તેના આગળ જનારો.
दुरध्व, पु.(ध्वः) ખરાબ રસ્તો, દુર્માગ, ૨. ખરાબ ચાલ.
दुरन्वय, वि. (यः या. यं.) મળવાને જે કઠણ તે.
दुरवग्रह, वि.(हः हा. हं.) દુઃખથીપણ મળવાને અશક્ય.
दुरालभा, स्त्री. (भा.) ધમાશો.
दुरित, न. (तं.) પાપ. [દુષ્ટ ભાષણ કીધું તો
दुरुक्त, न. (क्तं.) દુષ્ટ ભાષણ, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) જેને
दुरोदर, पु. (रः) જુવાબાજ, ૨. ફાસાથી રમવું, न.
(रं.) ૩. જુટી રમત, ૪. નીરજીવ પદાર્થથી રમણી.
दुरेषणा, स्त्री. (णा.) શાપવચન, શાપનુ ભાષણ.
दुर्गत, वि. (तः ता. तं.) દરીદ્રી, નિર્ધન.
दुर्गति, स्त्री. (तिः) નરક. [૨. ખરાબ વાસ વાળું.
दुर्गंध, पु. (धः) બદબો, ખરાબવાસ, वि.(धः धा. धं.)
दुर्गसंचर, पु. (रः) ખરાબ રસ્તો, ૨. ખરાબ ચાલ.
दुर्गा, स्त्री. (र्गा.) પારવતી.
दुर्घट, वि. (टः टा. टं.) કઠણ, મુશકેલ. [પાડનારો.
दुर्जन, पु. (नः) ખરાબલોક, ૨. બે દોસ્તોમાં વાંકુ
दुर्दिन, न. (नं.) જે દાહાડા વાદળાથી સુરજ દેખાતો
નથી તે દહાડો તથા તેવીજ રાત.
दुर्नामक, पु. (कः) હરસનો રોગ. [એક યેળ છે.
दुर्नामन्, पु. (मा.) જળો જેવી પાણીમા રેહેણારી
दुर्बल, वि. (लः ला. लं.) અશક્ત, નબળો.
दुर्बुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) જેની બુદ્ધિ દુષ્ટછે તે.
दुर्मद, वि. (दः दा. दं.) જેની બુદ્ધિ મદથીં ગઈ તે.
दुर्मदांध, वि. (धः धा. धं.) જે મદથીં આંધળો થયો તે.
दुर्मनस्, वि. (नः ना. नं.) ઉદાસ, ખિન્ન, ગમગીન,
દલગીર.
दुर्मर्ष, वि. (र्षः र्षा. र्षं.) રીસવાળો, ઘણો ક્રોધવાળો.
दुर्मुख, वि. (खः खा. खं.) ભયંકર, બિહામણુ, વિક્રા-
ળ, ભયાનક, पु. (खः) ૨. વાંદરો, ૩. સેશ,
૪. ઘોડો, ૫. રાખસ, રાક્ષસ.
दुर्मैत्र, पु. (त्रं.) ખરાબ દોસ્ત, નાદાન દોસ્ત.
दुर्वर्ण, न. (र्णं.) રૂપુ.
दुर्विध, पु. (धः) દરિદ્રી, નિર્ધન, ગરીબ.
दुर्हृद, पु. (दः) દુસમીન, શત્રુ.
दुलि, स्त्री. (लि.) કાછબી, કાછબાની સ્ત્રી.
दुश्च्यवन, पु. (नः) ઇંદ્ર.

दुर्विषह, वि. (हः हा. हं.) ખમાએ નહી તેવો.
दुष्कृत, न. (तं.) પાપ.
दुष्ठु, अ. निंदा એ અર્થે.
दुष्टव्रण, पु. (णः) એક જાતનો નાસુરછે તેમાથી પરૂ વેહેછે તથા તેને બહુ ગંધ મારે છે.
दुष्पल, पु. (लः) અજમો, ખોરમાણી અજમો.
दुष्प्रसह, वि. (हः हा. हं.) ખમાએ નહીં તેવો.
दुष्प्रापण, वि. (णः णा. णं.) મળવાને જે કઠણ તે.
दुस्तर्क, न. (र्कं.) ખરાબ વીચાર. [જે કારણ તે.
दुस्तर्कमूल, वि. (लः ला. लं.) ખરાબ વીચાર કરવાને
दुस्थ, पु. (स्थः) दरिद्र, निर्धन, ગરિબ
दुहितृ, स्त्री. (ता.) ડીકરી, ૨. કંન્યા.
दूत, पु. (तः) દુત, કાસદ, સંદેસો કેહેણારો.
दूती, स्त्री. (ती.) કાસદનુ કામ કરનારી સ્ત્રી.
दूत्य, न. (त्यं.) કાસદગીરી, કાસદનુ કામ.[થએલો.
दून, वि. (नः ना. नं.) રીસાએલો, તપેલો, ગરમ
दूर, वि. (रः रा. रं.) દુર, લાંબે, છેટે.
दूरदर्शिन्, पु. (र्शी.) પંડિત, વિદ્વાન
दूर्वा, स्त्री. (र्वा.) દરો,
दूष्य, न. (ष्यं.) તંબુ.
दूषिका, स्त्री. (का.) ચીપડા.
दूषीका, स्त्री. (का.) ચીપડા.
दूष्या, स्त्री. (ष्या.) હાથીના વચ્ચે બાંધવાનુ ડોરડું છે.
दूष्योदर, न. (रं.) પેટ મોટું થાએ છે તે રોગ.
दृग्योनि, पु. (निः) એક જાતનો જનમનો હીજડો, એ બીજાનું મૈથુન જોયા વગર તેના લીંગને જોર આવતુ નથી.
दृढं, अ. અતિશઅ એ અર્થે. वि. (ढः ढा. ढं.) ૨. કઠણ, સખ્ત, ૩. સમર્થ, ૪. જગા.
दृढमति, वि. (तिः तिः ति.) પક્કો નિશ્ચય કરનારો.
दृढसंधि, वि. (धिः धिः धि.) સાંધેલું, ૨. બહુ હલેલો.
दृति, स्त्री. (तिः) ચાંબડાની પખાલ, મસક, ૨. બાલદી, ૩. ધમણ.
दृश्, स्त्री. (क्.) આંખ, ૨. જ્ઞાન, બુદ્ધિ, ૩. દર્શન, ૪. જોવું, ૫. જોણારો.
दृषद्, पु. (त्.) દગડા, પથ્થર, પાંના.
दृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) જોએલું.૨. ચોર વીગેરેની બીક.
दृष्टरजस्, स्त्री. (जाः) જે સ્ત્રી પેહેલવેલા અડકાઈ તે.

दृष्टांत, पु. (तः) દાખલો, ૨. શાસ્ત્ર.
दृष्टिज्वर, पु. (रः) નજર લાગીને તાવ આવવો તે.
दृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) આંખ,૨. જ્ઞાન,૩.દર્શન,૪.જોવું
देव, पु. (वः) ઈશ્વર, ૨. રાજા.
देवकुसुम, न. (मं.) લવંગ.
देवकीनंदन, पु. (नः) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ.
देवखातक, न. (कं.) જુનો તળાવ, પ્રાચીન સરોવર
देवच्छंद, पु. (दः) સોલસેરીનો મોતીનો હાર.
देवजग्धक, न. (कं.) રોહિસ ઘાસ કેહેછે તે.
देवता, स्त्री. (ता.) દેવ.
देवताड, पु. (डः) દેવતાલી–દેવડંગીરી નામની વનસ્પતી
देवत्व, न. (त्वं.) ઈસ્વરપણુ, દેવભાવ.
देवयज्ञ, पु. (ज्ञः) જમતા વખતે દેવતામા જે ભાત નાખીને હોમ કરેછે તે.
देवद्र्यञ्च्, वि. (द्र्यङ् द्रीची. द्र्यक्.) જે દેવને પુજે તે, જે દેવલમા જાયછે. [૩. જીતવાની ઈચ્છા
देवन, पु. (नः) રમવાના ફાસા, न. (नं.) ૨. રમત
देववल्लभ, पु. (भः) ઉંડીનું ઝાડ.
देवभूय, न. (यं.) દેવભાવ, દેવત્વ.
देवमातृक, वि. (कः का. कं.) જે દેશમા વરસાદથીજ અનાજ પાકેછે તે દેશ.
देवर, पु. (रः) દીએર, દેરજેઠ, વરનો ભાઈ.
देवल, पु. (लः) દેવળમાનો પુજારી, જે દેવળમાની પેદાશ ઉપર ગુજરાણ કરેછે તે.
देवर्षिवर्य, पु. (र्यः) રૂષીમાં જે શ્રેષ્ઠ તે.
देवसभा, स्त्री. (भा.) દેવની સભા.
देवसायुज्य, न. (ज्यं.) દેવત્વ, દેવભાવ.
देवहू, वि. (हूः हूः हु.) દેવને જે અર્પણ કીધો તે.
देवाजीव, पु. (वः) દેવળમાનો પુજારી, જે દેવળમાની પેદાશ ઉપર ગુજરાણ કરેછે તે.
देवाजीविन्, पु. (वी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
देवी, स्त्री. (वी.) રાજાની પરણેલી પેહેલી સ્ત્રી, ૨. દેવતા, ૩. સુરવેલો–પંડિત નામની વનસ્પતી
देवृ, पु. (वा.) દીએર, વરનો નાહાનો ભાઈ.
देश, पु. (शः) ગામનો જમાવ.
देशरूप, न. (पं.) નીતિ.
देशिक, पु. (कः) ગુરૂ, वि. (कः का. कं.) ૨. દેસનો
देह, न. पु. (हं. हः) શરીર.

त्, पु. (कृत्.) બાપ.
त, वि. (तः ता. तं.) જન્મેલો, દેહવાળો.
व्रण, पु. (णः) એક જાતનો નાસુરછે.
त, वि. (तः ता. तं.) જન્મેલો, દેહવાળો.
भृ, वि. (भाक्.) પ્રાણી, દેહધારી, શરીરી.
ावशेषित, वि. (तः ता. तं.) જેના પાસે પોતાના
रीर વગર બીજુ કંઈ નથી તે.
, वि. (रः री. रं.) શરીરનું પોષણ કરનારો.
निन्, वि. (नी. निनी. नि.) દેહવીષે જે અભીમાની તે.
, स्त्री. (ली.) ઉંબરો, ઉંબર.
, पु. (वान्.) જીવ, આત્મા.
, पु. (यः) દૈત્ય.
पु. (त्यः) દૈત્ય, રાખ્સ.
रु, पु. (रुः) શુક્રાચાર્ય, શુકર.
रि, पु. (रिः) વિષ્ણું.
, स्त्री. (त्या.) મોરમાસી નામની વનસ્પતી.
न. (र्घ्यं.) લંબાઇ.
न. (वं.) નસીબ, તકદીર, ૨. માળા ફેરવતી
ખતે જે આંગલાગણીએ છીએ તે.
पु. (ज्ञः) જોતીશી, જોસી.
, स्त्री. (ज्ञा.) સારૂ નરસું જાણનારી બાયડી.
न. पु. (तं. तः) દેવ.
, वि. (नः ना. नं.) નશીબના સ્વાધીન.
त्व, न. (तं.) નશીબના જોરથી જે નીયમ તે,
(तः) જેનુ હલકુ નશીબ તે.
स्त्री. (ला.) ગલી, ગુલી.
पु. (ज्ञः) પંડિત, વિદ્વાન, ૨. વૈદ્ય.
स्त्री. (षा.) હાથ, હાત.
ज्ञ, पु. (ज्ञ.) દોષ જાણનારો.
पु. (दोः) હાથ, હાત. [ઇચ્છા.
न. (दं.) ઇચ્છા, તરસ, ૨. ભરેવાસી સ્ત્રીની
ती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
, वि. (लः ला. लं.) રેસમી કપડા પેહેરેલા.
न. (त्यं.) કાસીદીનુ કામ, કાસીદગીરી.
, न. (ध्यं.) વાસ, ગંધ, બદબો.
स्त्री. (तिः) કાંતિ, શોભા, તેજ.
(णिः) સુર્ય, સુરજ.
न. (णं) ધન, પૈસો, દ્રવ્ય.

द्यूत, पु. न. (तः तं.) જુવો, જુગાર, ૨. નિરજીવ પદાર્થ થીંરમત.
द्यूतकारक, पु. (कः) જુવો રમાડનારો.
द्यूतकृत्, पु. (त्.) બાજી રમનારો, જુવો રમણારો.
द्यौ, स्त्री. (द्यौ.) સ્વર્ગ, ૨. આકાસ.
द्योत, पु. (तः) સુરજની પ્રભા, સુરજનુ તેજ.
द्रप्स, न. पु. (प्सं. प्सः) દહીં, છાસ, પાતળું દહીં.
द्रप्स्य, न. (प्स्यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
द्रव, पु. (वः) રમવું, ૨. નાહાસવું.
द्रवंती, स्त्री. (ती.) મુશીકપરણી નામની વનસ્પતી.
द्रवमाण, वि. (णः णा. णं.) પાતળો થએલો, પાણી છુટેલું–લો. [સોનુ, ૪. શક્તી, બળ, સામર્થ.
द्राविण, न. (णं.) પરાક્રમ, ૨. દ્રવ્ય, ધન, દોલત, ૩.
द्रव्य, न. (व्यं.) ધન, ૨. સત્વ, ૩. રૂપ રસાદીક.
द्रव्याद्वैत, न. (तं.) સુખવીષે નિરઇચ્છા તે.
द्राक, अ. શીઘ્ર એ અર્થે.
द्राक्षा, स्त्री. (क्षा.) દરાખનો વેલો.
द्राघिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુ નહાનુ, અતી નહાનુ.
द्राविडक, पु. (कः) કચુર નામની વનસ્પતી.
द्रु, पु. (द्रुः) વૃક્ષ, ઝાડ.
द्रुकिलिम, न. (मं.) દેવદારનુ ઝાડ.
द्रुघण, पु. (णः) બ્રહ્મદેવ, ૨. મોગરો, ૩. મુગદળ.
द्रुघन, पु. (नः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
द्रुण, पु. (णः) વીછી, વીછુ.
द्रुणि, स्त्री. (णिः) દડીઓ, ૨. ટાંકી, ટાકું. [કાછબો.
द्रुणी, स्त्री. (णी.) કાન ખજુરો, ૨. કાછબી, ૩. નહાનો
द्रुत, न. (तं.) શીઘ્ર એ અર્થે. वि. (तः ता. तं.) ૨. પરસીનો આવેલો.
द्रुम, पु. (मः) ઝાડ.
द्रुमामय, पु. (यः) લાખ.
द्रुमोत्पल, पु. (लः) પારીંગાનુ ઝાડ.
द्रुवय, न. (यं.) માન, પ્રમાણ, મોજ.
द्रुहिण, पु. (णः) બ્રહ્મદેવ.
द्रोण, पु. (णः) ડોમ કાગડો, કાળો કાગડો, ૨. અશ્વસ્થામનો બાપ, ૩. વીછી, વીછુ, ૪. અદમણી.
द्रोणकाक, पु. (कः) ડોમકાગડો, કાળો કાગડો.
द्रोणक्षीरा, स्त्री. (रा.) એક દડીઓ ભરીને દુધ આપે એવી ગાઈ.

द्रोणदुग्धा, स्त्री. (ग्धा.) એક દડીઓ ભરીને દુધ આપે એવી ગાય.
द्रोणि, स्त्री. (णिः) દડીઓ, ૨. ટાકુ, ટાકી.
द्रोणिदेश, पु. (शः) ડુંગર માહેલો દેશ. [ગળી, ગુળી.
द्रोणी, स्त्री. (णी.) દડીઓ, ૨. ટાકી, ટાકુ, ૩.
द्रोहचिंतन, न. (नं.) દુશમનના વેરનું ચીંતન.
द्रोणीक, वि. (कः का. कं.) એક દડીઓ ભરીને અનાજ નીપજે એવું ખેતર.
द्वंद्व, न. (द्वं.) સ્ત્રી અને પુરૂષ, ૨. બે, ૩. તંટો.
द्वंद्वयोधिन्, वि. (धी. धिनी. धि.) દ્વંદ્વયુદ્ધ કરનારો, કુસ્તી કરનારો. [સત્વગુણી.
द्वयातिग, पु. (गः) નિષ્ઠ, નિષ્ઠાવાળો, સાચ્ચો, કેવળ
द्वादशात्मन्, पु. (मा.) સુર્ય, સુરજ.
द्वापर, पु. (रः) સંશય, શક, ૨. દ્વાપારયુગ—જુગ.
द्वार, स्त्री. (द्वाः) બાર, દરવાંજો, કમાડ.
द्वारपाल, पु. (लः) ચોકીદાર, ઘેરની ચોકી કરનારો.
द्वार, न. (रं.) બાર, દરવાજો, કમાડ. [કરનારો.
द्वारस्थ, पु. (स्थः) ચોકીદાર, દ્વારપાલ, ઘેરની ચોકી
द्वास्थित, पु. (तः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
द्विगुणाकृत, वि. (तः ता. तं.) બેવાર ખેડેલું ખેતર.
द्विज, पु. (जः) પક્ષી, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.
द्विजन्मन्, पु. (न्मा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
द्विजराज, पु. (जः) ચંદ્ર.
द्विजा, स्त्री. (जा.) ગવલો, એક જાતની સુગંધી છે.
द्विजाति, पु. (तिः) પક્ષી, પંખેરૂ, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.
द्विजिव्ह, पु. (व्हः) સાપ, ૨. ઠગ, લુચ્ચો, સોદો.
द्वितीया, स्त्री. (या.) પરણેલી સ્ત્રી. [ખેતર.
द्वितीयाकृत, वि. (तः ता. तं.) બેવાર હલવતે ખેડેલું
द्विप, पु. (पः) હાથી, હસ્તી.
द्विपाद्य, पु. (द्यः) બમણો દંડ, બેવડો દંડ.
द्विरद, पु. (दः) હાથી, હસ્તી.
द्विरसन, पु. (नः) સાપ, ૨. ઠગ, લુચ્ચો, સોદો.
द्विरेफ, पु. (फः) ભમરો.
द्विवर्षा, स्त्री. (र्षा:) બે વરસની ગાય વીગેરે.
द्विष्, पु. (ट्.) દુસમન, શત્રૂ.
द्विषत्, पु. (त्.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
द्विष्ट, न. (ष्टं.) ત્રાંબુ. [ખેતર.
द्विसीत्य, वि. (त्यः त्या, त्यं.) બેવાર હલવતે ખેડેલું
द्विहल्य, वि. (ल्यः ल्या. ल्यं.) ઉપલો શબ્દ
द्विहृदया, स्त्री. (या.) ચોથા મહીનાની—વાળી—વાસી સ્ત્રી—બાયડી.
द्विहायनी, स्त्री. (नी.) બે વરસની ગાઅ વી
द्वीप, न. पु. (पं. पः) ટાપુ, જંજીરો.
द्वीपवती, स्त्री. (ती.) નદી.
द्वीपिन्, पु. (पी.) વાઘ, દીપડો.
द्वेषण, पु. (णः) દુશમન, શત્રૂ.
द्वेष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) વેર કરવા લાયક.
द्वैत, न. (तं.) ભેદબુદ્ધિ. [નાતવાન સાથે
द्वैध, न. (धं.) તંટો, ૨. જોરદાર સાથે દો
द्वैप, पु. (पः) વાઘનું ચાબડું પેહેરેલો.
द्वैपायन, पु. (नः) વ્યાસ, વ્યાસજી.
द्वैमातुर, पु. (रः) ગણપતી.
व्यष्ट, न. (ष्टं.) ત્રાંબુ.

ध

धटी, स्त्री. (टी.) ઝાડના છાલનુ કપડુ, વલ્ક
धट, पु. (टः) કાટો, તરાંજુ, ૨. કપડાનો ત એક જાતના સોગન.
धत्तूर, पु. (रः) ધંતુરો.
धन. न. (नं.) દ્રવ્ય, પૈસો.
धनंजय, पु. (यः) અગ્ની, ૨. અરજુન.
धनत्यज्, वि. (त्यक्.) પૈસો નાખી દેનારો—
धनद, पुं. (दः) કુબેર.
धनदानुग, पु. (गः) કુબેરનો દુત, યક્ષ.
धनहारी, स्त्री. (री.) કીરમાણી અજમો.
धनाधिप, पु. (पः) કુબેર.
धनिक, पु. (कः) પૈસાવાલો, લાખો પતી.
धनिन्, पु. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
धनिष्ठा, स्त्री. (ष्ठा.) ધનિષ્ઠા નામનુ નખેતર
धनीयक, न. (कं.) ધાણાની ભાજી, કોથમી
धनुर्धर, पु. (रः) તીરકમાનથી લઢાઇ કરનારે
धनुर्यास, पु. (सः) ધમાસો.
धनुःपट, पु. (टः) ચાર નામનું ઝાડ છે.
धनुष्मत्, पु. (ष्मान्.) તીરકમાનથી લઢણારો
धनूस्, न. (नूः) કમાણ, તીરકમાણ, કામઠો, ૨
धनू, स्त्री. (नूः) કામઠો.

न्यः न्या. न्यं.) नसीबवान, पुनवाळो.
(न्या.) आमलानु झाड,
(कं.) धाणानी भाजी, कोथमीर.
वं.) कामडो.
(न्वं.) कामडो, पु. (न्वं.) २.मारवाडदेश.
. (सः) धमासो.
(न्वी.) धनरास,२. धनुरधर.
नः) देवनल नामनी वनस्पती.
(निः) नाडी, नस, नेस.
(नी.) नली.
(ल्लः) अंबोडो, चोटलो.
) पर्वत, डुंगर, पहाड.
(णी.) रा.) (त्री.) पृथ्वी, धरत्री.
(रः) पृथ्वीनो उद्धार ते.
. (स्थं.) पृथ्वीनी सपाटी.
(र्मं. र्मः) पुण्य, पुन. पु. (र्मः) २. श्रुति,
जोग जे यागनी क्रिया, ३. यम, जम,
, इनसाफ, ५. स्वभाव, ६. आचार.
ी. (ता.) धर्मवीचार, २. धमचींतन.
वि. (विन्.) धरमनु तत्व जाननारो.
(दृक्.) धरम जाणनारो.
ु. (जी.) ढोंगी, २. पोतीकुं गुजरान च-
सारु पोताना माथाना ढोंगसारु वधारेला
ेा माणश.
. (नं.) मरी, तीखां.
वि. (लः ला. लं.)धरमनीषे जे दयावाळो ते.
ि. (त्तीं. त्तिनी. त्ति.) धरमथी चालनारो.
(जः) यम, जम, प्रेतपती, २. युधिष्ठिर,
ाज, ४. एक नास्तीकनुं नामछे.
ी.(ता.)मनुए जे मान करेली स्मृति ते.
. (कः का. कं.) अधरमी.
(णी.) छीनाल बायडी, छीनाल स्त्री.
. (णी.) उपलो शब्द जुवो.
) वर, पती, २. माणश.
(लः ला. लं.) सफेद, धोलुं.
नं.) हरणना चांबडानो पंखो.
१२

धातकी, स्त्री. (की.) धायटीनुं झाड.[मांनी धातु.
धातु,पु.(तुः)धातु,२.अंगमानी धातु ते,३.व्याकरण-
धातुक्षयकास, पु. (सः) उदरसनो रोग.
धातुपुष्पिका, स्त्री. (का.) धायटीनुं झाड.
धातृ, पु. (ता.) ब्रह्मदेव.
धातृपुष्पिका, स्त्री. (का.) धायटीनुं झाड.[पृथ्वी, ४.मा.
धात्री, स्त्री. (त्री.) दाई, २. आमळानुं झाड, ३.
धाना, स्त्री. नि. ब. (नाः) सेकेला जव.
धानुष्क, पु. (ष्कः) धनुर्धर.
धान्य, न. (न्यं.) अनाज.
धान्यक, न. (कं.) धाणानी भाजी, कोथमीर.
धान्याक, न. (कं.) उपलो शब्द जुवो.
धान्याम्ल, न. (म्लं.) कांजी, कांजीनुं.
धामन्, न. (मं.) घर, २. देह, शरीर, ३.कांती, तेज,
४. मोटापणो, ५. स्थान, ६. जन्म.
धामनिधि,पु. (धिः) सुर्य,सुरज. [३.तुरीआनो वेलो.
धामार्गव, पु. (वः)अघाडो, अघेडो,२.गलकानो वेलो,
धाय्या,स्त्री.(य्या.)देवताना समीधा नाखीने ते सल-
. गाववानी वखते जे वेद बोले छे ते. [रेहेवुं.
धारणा,स्त्री.(णा.) इंसाफनो रस्तो, २. नीतीमार्गमा
धारा,स्त्री.(रा.)घोडानी पांच चाल छेतेमानी दरएक.
धाराधर, पु. (रः) मेघ, मेहे, वरसाद.
धारासंपात,पु.(तः)एक जातनो वर साद छे. [मनारो.
धार्त,पु. (र्तः) जुवा बाज, जुवो रमनारो,बाजी र-
धार्तराष्ट्र, पु. (ष्ट्रः) एक जातनो हंस छे के जेनी
चांच अने पग कालाने दील सफेद.
धावनि, स्त्री. (निः) }
धावनी, स्त्री. (नी.) } डवला—पीठवण नामनी वनस्पती छे.
धिक्, अ. निंद ए अर्थे.
धिक्कृत, वि. (तः ता. तं.) निंदा करेल.
धिषण, पु. (णः) बृहस्पति.
धिषणा, स्त्री. (णा.) बुद्धि. [३.अग्नी, ४.घर.
धिष्ण्य,न. (ष्ण्यं.) स्थान, जगा,२. नक्षेत्र, नखेतर,
धिष्ण्यप, पु. (पः) घेर राखनारो,जगा साचवनारो.
धी, स्त्री. (धीः) बुद्धि. [जीभ वीगेरे.
धींद्रिय, न. (यं.) ज्ञानेंद्रीओ, आंख, कान, नाक,
धीमत्, पु. (मान्) पंडीत, विद्वान.
धीर, वि. (रः रा. रं.) पंडीत, २.गंभीर, ३. कंकु.

धीवर, पु. (रः) માછલા મારણારો, મ્હારવો, માછી.
धीशक्ति, स्त्री. (क्तिः) બુદ્ધિનુ સામર્થ. [કરનારો.
धीसचिव, पु. (वः) બુદ્ધિવાદ કેહેણારો, બુદ્ધિથી સહાય
धुत, वि. (तः ता. तं.) જરા ધુજેલું.
धुनी, स्त्री. (नी.) નદી.
धुरंधर, वि. (रः रा. रं.) જોતરામ્ય એવો.
धुरीण, वि. (णः णा. णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
धुर, स्त्री. (धूः) ધોંસરી. [એવો ઘોડો—બલ ઈત્યાદી.
धुर्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) જોતરાય એવો, ભાર ઉપાડી સકે
धुवित्र, न. (त्रं.) હરણના ચાંબડાનો પંખો.
धुस्तुर, पु. (रः) ધંતુરો.
धुस्तूर, पु. (रः) ધંતુરો.
धून, वि. (नः ना. नं.) નાખેલો, નાખી દીધેલો.
धूपायित, वि. (तः ता. तं.) ગરમ થએલો, રીસાએલો.
धूपित, वि. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દજુવો.
धूमकेतु, पु. (तुः) અગ્ની, ૨. પુછડીયો તારો, ૩. અ-
પશુકન, ૪. ઉત્પાત. [પર જવાની ગતી તે.
धूमपथ, पु. (थः) આકાશ, ૨. યત્તના કૃત્યથી જે ઉ-
धूमयोनि, पु. (निः) મેહ, વરસાદ.
धूमल, वि. (लः ला. लं.) જરા કાળો અને જરા લાલ.
धूमवर्त्मन्, पु. (र्त्मा.) धूमपथ શબ્દ જુવો.
धूम्या, स्त्री. (म्या.) ધુમાડાનો જમાવ.
धूम्याट, पु. (टः) એક જાતનું પંક્ષી છે.
धूम्र, वि. (म्रः म्रा. म्रं.) જરા કાળો અને જરા લાલ.
धूम्रश्री, वि. (श्रीः श्रीः श्रि.) યત્ત—જત્ત કરનારો..
धूर्जटि, पु. (टिः) મહાદેવ. [રમનારો, ૩. ધંતુરો.
धूर्त, पु. (र्तः) ઠક, ઠગ, ૨. બાજી રમનારો, જુવો
धूर्वह, वि. (हः हा. हं.) કાર્યભાર ઉપાડી સકે તે તથા
રથનો ભાર ખેંચે એવો ઘોડો—બલદ.
धूलि, स्त्री. (लिः) ધુલ.
धूली, स्त्री. (ली.) ધુલ.
धूसर, वि. (रः रा. रं.) જરા સફેદ.
धूस्तूर, पु. (रः) ધંતુરો. [ભાતો બાંધ્યોછે તે.
धृतेषुधि, वि. (धिः धिः धि.) જેણે બાણનો—તીરનો
धृति, स्त्री. (तिः) ધીર, ૨. સંતોશ, ૩. જત્ત, યત્ત.
धृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) લાજવગરનો, બેશરમ, ૨. મસ્તવાલ.
धृष्णज्, पु. (क्.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
धृष्णि, पु. (ष्णि.) કીરણ.
धृष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) બેશરમ, ૨. મસ્તવાલ
धेनु, स्त्री. (नुः) તરતની વ્યાયલી ગાય.
धेनुका, स्त्री. (का.) હાથણી, હાથીની સ્ત્રી જાત, ૨. ગ
धेनुष्या, स्त्री. (ष्या.) કરજ પુરૂંથાએ તહાંલગી
હુકારને ઘેર રાખેલી દુધવાળી ગાય.
धैनुक, न. (कं.) ગાઈનું ટોળું.
धैवत, पु. (तः) ગાવાના સાત સુર—રાગમાયલો એર
धोरण, न. (णं.) હાથી, ઘોડા વીગેરે બેસવાના જનાવ
धौतकौशेय, न. (यं.) ધોએલું રેસમનું કપડું.
धौरेय, वि. (यः या. यं.) જોતરાય એવો. [ચાલ
धौरितक, न. (कं.) ઘોડાનુ એક જાતનુ ચાલવું, દુ
ध्याम, न. (मं.) ગંન્ધાણ—રોહીસઘાસ કેહેછે તે
ध्यायमान, वि. (नः ना. नं.) જેને ધ્યાન—મનન કીધુંછે
ध्वज, पु. (जः) નીશાન, વાવટો, ધજા.
ध्वजिनी, स्त्री. (नी.) લશકર, સેના.
ध्वनित, वि. (तः ता. तं.) શબ્દથીં ભરેલો. [ગએ
ध्वस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) નાશ થએલો, નાશિત, ખ
ध्वस्ताक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) જેની આંખ ખરાબ થઈછે
ध्वांक्ष, पु. (क्षः) કાગડો, ૨. બગળો, ૩. ભીક્ષુક,
ઘર, ૫. કપાસીયા કાઢવાનો સંચો.
ध्वांत, न. (तं.) અંધારૂ, અંધકકાર.
ध्वान, पु. (नः) શબ્દ.
ध्रुव, पु. (वः) એક નક્ષેત્રછે, ૨. એજ નામનો ઉ
નપાદ રાજાનો ડીકરો. न. (वं.) ૩. નિશ્ચિત,
(वः वा. वं.) ૪. શાશ્વત, पु. (वः) ૫. જે ઝા
ડાખલી તોડીછે તેવું ઝાડ. पु. (वः) ૬. મહા
૭. વિષ્ણુ, ૮. વડનુ ઝાડ, ૯. એક જા
યોગ—જોગછે, न. (वं.) ૧૦. તર્ક.
ध्रुवा, स्त्री. (वा.) સાલપર્ણી નામની વનસ્પતી
૨. એક જાતનું હોમ કરવાનુ વાસણ છે.

न.

न, अ. એ નહી એમ દેખાડે છે એ અર્થે.
नकुलेष्टा, स्त्री. (ष्टा.) મુંગસી નામની વનસ્પતી
नक्तं, अ. રાત્ર એ અર્થે.
नक्तक, पु. (कः) ચીથરૂં.
नक्तमाल, पु. (लः) કરંજનુ ઝાડ.
नक्र, पु. (क्रः) મગર

त्रं.) આકાશમા જે તારા દેખાએ છે તે.
स्त्री. (ला.) સત્તાવીસ મોતીનો કંઠો.
(शः) ચંદ્ર, ચંદ્રમા.
ः) હાત પગના નખ, ૨. નખલો,
न. (रः रं.) હાત પગના નખ વીગેરે.
(स्त्री.) નખલો.
) પહાડ, ડુંગર, ૨.ઝાડ.
री. (रं. री.) શેહેર.
(काः) પક્ષી.
ः म्रा. म्रं.) નાગો. [દસ વરસની છોકરી.
. (का.) જે બાયડી અડકાઈ નથી તે,
) નાચનારો, ૨. ડીંડાનુ ઝાડ.
ं.) નાચવું.
टी.) નલી નામની વનસ્પતી.
) જેને દેવનળ કેહેછે તે, पु. न. (डः डं.)
તનું ઘાસ છે.
(नी.) કમળનુ ઝાડ, કમલનો વેલો.
ध्या.) ઘણા દેવનલ ઝાડ.
(ड्वान्. ड्वती. ड्वत्.) જે જગોએ નડ
ઘાસ ઘણું ઊગે છે તે.
(लः ला. लं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ता. तं.)નમ્ર, ભલો,૨. વાંકુ. [નમેલો.
. (रः रा. रं.) જેને ગરદન નમાવી તે,
वि. (कः का. कं.) ચીબા નાકનો, નકટો,
ાકનો.
दी.) નદી. [શ પાકે છે તે.
वि. (कः का. कं.) નદીના પાણીથી જે દે-
(जः) અરજુન વૃક્ષ.
(दा.) વરની બેહેન, નનંદ.
(दा.) વરની બેહેન, નનંદ.
પ્ર, સવાલ, નિશ્ચય, આગ્ના, હુકમ, ન્હો-
હુ કરવું એ અર્થે.
कः) વિષ્ણુની તલવાર.
नं.) ઇંદરનુ ક્રીડા કરવાનુ જંગલ.
. (रः) મહાદેવનો નંદી બલદ.
(क्षः)
(क्षः) નાંદરૂખ નામનું ઝાડ.
(श्री.) ચાંબડાનુ દોરડું

नंद्यावर्त, पु. (र्तः) રાજાનો ગોખ વાડો.
नपुंसक, पु. (कः) હીજડો, ગાંડુ, નપુસક.
नप्त्री, स्त्री. (प्त्री.) દીકરાની દીકરી.
नभसंगम, पु. (मः) પક્ષી.
नभस्, पु. (भाः) ચોમાસું, વરસાદના દહાડા, न. (भः) ૨. આકાશ, पु. (भाः) ૩. શ્રાવણ મહીનો, ૪. થુકદાની, ૪. વાદલાં, ૫. વાસ લેવો.
नभस्य, पु. (स्यः) ભાદરવો મહીનો.
नभश्वन्, पु. (श्वान्.) પવન, વાયુ.
नभसित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો, પુજા કરેલ.
नभोदृष्टि, वि. (ष्टिः ष्टिः ष्टि.) આકાશ તરફ જોનારો.
नमस्कारी, स्त्री. (री.) લાજાલુ.
नम, अ. નમસ્કારએ અર્થે.
नमस्या, स्त्री. (स्या.) પુજા.
नमस्यित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો, પુજા કરેલ.
नमचिसूदन, पु. (नः) ઇંદ્ર.
नय, पु. (यः) નીતિ.
नयन, न. (नं.) આંખ, નેત્ર.
नर, पु. (रः) માણસ. [બદમોઈ.
नरक, पु. (कः) નરક, પરૂ, ગુ વીગેરે, લોહી, કીડા,
नरकांतक, पु. (कः) વિષ્ણુ.
नरवाहन, पु. (नः) કુબેર.
नर्तकी, स्त्री. (की.) નાચનારી બાયડી, ગુણીકા.
नर्तन, न. (नं.) નાચવું.
नर्मदा, स्त्री. (दा.) નરમદા નદી.
नर्मन्, न. (र्म.) રમવું, રમત.
नल, पु. (लः) વાંશની જાતી.
नलकुबर, पु. (रः) કુબેરનો ડીકરો.
नलद, न. (दं.) કુલો વાલો.
नलमीन, पु. (नः) એક જાતની માછલી છે.
नलिन, न. पु. (नं. नः) કમળ.
नलिनी, स्त्री. (नी.) કમળ
नालि, स्त्री. (ली.) પવારી નામની વનસ્પતી.
नल्व, पु. (ल्वः) ચારસો હાથ લાંબુ.
नव, वि. (वः वा. (वं.) નવું, તાજુ.
नवदल, न. (लं.) પાલો, પાત્રાં.
नवनीत, न. (तं.) માખણ.
नवमल्लिका, स्त्री. (का.) મોગરાનો—ચંબેલીનો વેલો.

नवमालिका, स्त्री. (का.) મોગરાનો–ચંબેલીનો વેલો.
नवांबर, न. (रं.) નવુ–કોરૂં કપડું.
नवीन, वि. (नः ना. नं.) નવુ, તાજુ.
नवोद्धृत, न. (तं.) માખણ.
नव्य, वि. (व्यः व्या. व्य.) નવું, તાજુ.
नष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) નાશથએલ, અદૃષ્ટ, નહીં દેખાએલ, ગુપ્ત. [ની ગતી વગરનુ.
नष्टचेष्टता. स्त्री. (ता.) ગતી વગરનુ, હલવા ચાલવા-
नष्टदृष्टि, वि. (ष्टिः ष्टिः ष्टि.) આંધળો.
नष्टमति, वि. (तः ता. तं.) ગાંડો. [બેવકુફ.
नष्टविद्वस्, वि. (द्वान् दुषी. द्वस्.) અજ્ઞાની, મુરખ,
नष्टसंज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञाः ज्ञं.) મરેલો, ઠંડો પડેલો.
नष्टस्मृति, वि. (तिः तिःति.) જેની યાદ ગઇ તે, યાદ વગરનો. [વ વોલવાઇ ગઓ તે.
नष्टाग्नि, पु. (ग्नि) જે આગી હોત્રીના ઘેરમાનો વેસ્ત-
नष्टानृत, वि. (तः ता. तं.) ખોટાપણુંથી જેનું નાશથયું તે.
नसा, स्त्री. (सा.) નાક. [હોય તેવો બળદ, પાડો.
नस्तित, पु. (स्तः) જે બલદના નાકમા દોરડું પોરવેલું
नस्तीत, पु. (तः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
नस्या, स्त्री. (स्या.) નાક. [દોરડુપોરવેલું હોય તે.
नस्योत, पु. (तः) જે બળદના તથા પાડાના નાકમા
नहि, अ. અ ભાવાર્થે.
नह्यमान, वि. (नः ना. नं.) બાંધેલો.
नाक, पु. (कः) સ્વર્ગ, ૨. આકાશ.
नाकु, पु. (कुः) કીડીએ મતોડીનો ઢગલો કીધેલો તે, કીડીઆળું ૨. ડુંગર, ૩. એક સાધુનુ નામ છે.
नाकुली, स्त्री. (लीः) મુંગુસવેલો નામની વનસ્પતી.
नाग, पु. (गः) સાપ, ૨. હાથી. न. (गं.) ૩. સીસું, ૪. લવંગ, ૫. એક જાતનો સાપછે, ૬. નાગ કેસર, ૭. હસ્થીનાપુર, ૮. મેઘ, વરસાદ, ૯. મોથો, નાગર મોથો, ૧૦. પાંન વેલો.
नागकेसर, पु. (रः) નાગ ચાંપો.
नागाजिह्विका, स्त्री. (काः) મન સળ, મણ સલ.
नागर, न. (रं.) સુઠ, પાણીમાના ઘાસનુ મુલીયુ, ૨. નાગર મોથો (वि. (रः रा. रं.) ૩. નગરનો.
नागरंग, पु. (गः) નારંગીનુ ઝાડ.
नागलोक, पु. (कः) પતાલના લોક, પાતાળ લોક.
नागवला, स्त्री. (ला.) નાહાની ચીલકાનામની વનસ્પતી.
नागवल्ली, स्त्री. (ल्ली.) પાનનો વેલો.
नागसंभव, पु. (वः) સીંદુર.
नागसुगंधा, स्त्री. (धा.) મુંગુસવેલો નામની
नागांतक, पु. (कः) ગરૂડ પક્ષી.
नाट्य, न. (ट्यं.) નાચવું.
नाडिकेर, पु. (रः) નારીએળી, નારીએલનુ
नाडिंधम, पु. (मः) સોની. [ઠાઠું,
नाडी, स्त्री. (डी.) નસ, નેસ, ૨. જાર, તથા
नाडीव्रण, पु. (ण.) હમેશા વેહેણારોનાસુર.
नाथवत्, वि. (वान. वती. वत.) પર તંત્ર, બીજાના હસ્તક.
नाद, पु. (दः) શબ્દ, અવાજ.
नादेयी, स्त्री. (यी.) પાણીમાનો નેતર, ૨. ટા
नानम्यमान, वि. (नः ना. नं.) વારે વારે નમ્ર
नाना, अ. અનેક, બે, વગર, શીવાએ એ
नानारूप, वी. (पः पा. पं.) જાત-જાતનુ, ઘણી
नांदीकर, पु. (रः) સ્તુતી કરનારા લોકો.
नांदीवादिन्, पु. (दी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
नापित, पु. (तः) હજામ.
नाभि, स्त्री. (भिः) ગાડીના પૈડાનો વચલો ભા પु. (भिः भिः) ૨. દુટી, पु. (भिः) ૩. ક્ષ કસ્તુરી, ૫. મુખ્ય રાજા, स्त्री. (भिः) જાતનો હરણછે.
नाभिजन्मन्, पु. (न्मा.) બ્રહ્મદેવ.
नाम, अ. નિદાં, પ્રસિદ્ધિ એ અર્થે.
नामन्, न. (म.) નામ.
नामधेय, न. (यं.) નામ.
नामाभिहित, वि. (तः ता. तं.) જેનું નામ પાડ
नाय, पु. (यः) નીતિ, ઇન્સાફ. [લોહીરો
नायक, पु. (कः) પ્રભુ, ૨. મુખ્ય, ૩. કંઠીમા
नार, न. (रं.) પાણી, જળ.
नारक, पु. (कः) નરક.
नारद, पु. (दः) નારદ રૂષી, નારદજી.
नाराच, पु. (चः) લોહોડાનો બાણ. [જેવી
नाराची, स्त्री. (ची.) તરાજુ, કાંટા, ૨. લોહોડાન
नारायण, पु. (णः) વિષ્ણુ. [મની વ
नारायणी, स्त्री. (णी.) સહસ્રમુળી—શતાવ
नारिकेल, पु. (लः) નારીએલી, નારીએલનુ

वि. (तः ता. तं.) સુકાઈ ગએલો.
ु. (रः)
ु. (लिः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्त्री. (लीः)
(री.) બાયડી, સ્ત્રી.
ली. न. (लः ला. लं.) ભીસુ, કમળનુ મુ-
न. (लं) २. બાજરી અને જારનુ દાણા
ડું-ડીડું.
(कः) વહાણનુ સુકાન ઝાલનાર, સુકાણી.
(व्यः व्या. व्यं.) વહાણ થકી જવાએ એ-
રીઓ, નદી, ખાડી. [દેખાવવું.
(शः) મરણ, ૨. જતુ રેહેવું, ૩. પાછુ નહી
(त्यः) આશની કુમાર, સ્વર્ગનો વૈદ્ય.
(सा.) નાક, ૨. દરવાજાના ઉપર જે
પટ્ટી મુકે છે તે.
पु. (निः) એક જાતનો જનમ હીજડો છે
જના શીશ્નનો તથા યોનીનો વાસ લેછે
ના શીશ્નને ચેતના આવે છે.
ी. (का.) નાક.
स्त्री. (ता.) નાસ્તીક પણો, નાસ્તીક બુદ્ધિ.
वि. (कः का. कं.) એકાંત સ્થળ, એકાંત જગાં.
(षः षा. षं.) સંપૂર્ણ.
ं. (ध्यः ध्या ध्यं.) ધોએલું, ધોયલું.
ी. (णिः) નીસરણી, દાદરો.
ी. (णी.) નીસરણી, દાદરો.
. (सं.) મુક્તિ.
નિંદ્ય એ અર્થે.
.(णं.)ઘેરનુ આગલું બારણુ,૨. નીકલવુ.
(स्वः स्वा. स्वं.) દરીદ્રી, ભીકારી.
(टः टा. टं.) પાસનો, પાસેનો, નજીકનો.
(रः) જમાવ, ટોલુ.
(णं.) સારી રેહેવાની જગા.
(षः) સોનુ પારખવાનો પથ્થર, કસોટી.
पु. (जः) રાક્ષસ,રાખસ.
દીલને લાગે તે એ અર્થે.
वि. (मः मा. मं.) લોભી.
(यः) એક ધરમના લોકોનુ ટોલુ.
(य्यः) ઘર.

निकार, पु. (रः) અપકાર, ૨. અનાજ ધાન પેરના-રો-રેપનારો.
निकारण, न. (णं.) મારવુ,
निकुंचक, पु. (कः) મુઠી ભરાએ એટલું.
निकुंचित, वि. (तः ता. तं.) અકડાએલું, શકડાએલ.
निकुंज, न. पु. (जं. जः) ઝાડી, આજુ બાજુ ઉપર વેલા છે એવી જગા.
निकुरंब, न. (बं.) ટોલુ, જમાવ.
निकुंभ, पु.(भः) દાતી નામની વનસ્પતી. [વાંકો.
निकृत, वि. (तः ता. तं.) હલકો કરેલો, મનનો વોછો,
निकृति, स्त्री. (तिः) કપટ.
निकृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) અધમ, નિંદ્ય, નીચ.
निकेतन, न. (नं.) ઘર.
निकोचक, पु. (कः) પસ્તાનુ ઝાડ.
निक्कण, पु. (णः) તંબોરો, સારંગી વીગેરેનો અવાજ.
निक्काण, पु. (णः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
निखिल, वि. (लः ला. लं.) સંઘુ, સઘલું, સંપૂર્ણ.
निगड, पु. (डः) સાંકલ, બેડી.
निगद, पु. (दः) કેહેવું,૨. સમજાવવું.
निगम, पु.(मः)નગર, ગામ,શેહેર, ૨. વેચવાનો ધંધો કનારો, વાણીઓ, વાણીઆનો ધંધો, ૩. વેદ.
निगाद, पु. (दः) કેહેવું, સમજવું.
निगार, पु. (रः) ગળવું, ગળીજવું.
निगाल, पु. (लः) ઘોડાનો ગળો—છાતી જહા તેની હાસળી પેહેરાવેછે તે, ઘોડાનો કોટ. [કરનારો.
निगूढकार्य,त्रि.(र्यः र्या.र्यं.)જેનું કર્મ ગુપ્ત તે,છાનુ કામ
निग्रह, पु. (हः) નકારઉં, નાપડવી.
निग्राह,पु. (हः) એક જાતની ગાળ છે, ગાળદેવી,શ્રા-પ આપવો, બદદુવા. [પોહોલી સરખીજછે તે.
निघ, वि. (घः घा. घं.) જેની ઉંચી—લાંબી તથા
निघस, पु. (सः) ભોજન, જમણ.
निघ्न, वि. (घ्नः घ्ना. घ्नं.) અધીન, સ્વાધીન, હસ્તક.
निचिकी, स्त्री. (की) સારીગાઈ.
निचित, वि. (तः ता. तं.) આચ્છાદલું,૨. ભરેલું,પૂર્ણ, ભરપુર. [ની ખોળ.
निचुल, पु. (लः) પાણીમાનો નેતર,૨. ખોલ,તંબોરા
निचोल, पु. (लः) ખોળ, તંબોરાની ખોળ.

निज, वि. (जः जा. जं.) પોતાનું,૨.નિત્ય, દરરોજ.

निजकर्मबंधन, वि. (नः ना. नं.) પોતીકા કામથીં બાં-
ધ્યો ગયો છે તે. [ને મળે તેટલામા ખુશી તે.

निजलाभनिवृत्ततृष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) જેટલું આપ-

निजलाभपूर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) આપને જે લાભ થ-
ઓ તેથીજ સંતુષ્ટ થયો તે.

नितंब, पु. (बः)સ્ત્રીની કુંબર—કેડનો પછવાડનો ભાગ.

नितंबिनी, स्त्री. (नी.)બાએડી-સ્ત્રીમા એક જાત-ભેદછે.

नितांतं, अ. અતીશય એ અર્થે.

नित्यं, अ. સતત, નિત્ય એ અર્થે. [વગરનું.

नित्य, वि. (त्यः त्या. त्यं.) હમેશા, દરરોજ,૨. નાશ-

नित्यर्त्तु, वि. (र्त्तुः र्त्तुः र्त्तु.) એક રૂત છે.

नित्यानंदरसोदधि, पु. (धिः) ઇશ્વર, દેવ.

निदाघ, पु. (घः) ગ્રષ્મરૂતુ,૨.પરસીનો.

निदान, न. (नं.) કારણ

निदिग्ध, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) વધેલું.

निदिग्धिका, स्त्री. (का.) રીંગણી.

निदेश, पु. (शः) આગ્ના, હુકુમ. [લનારો.

निदेशकारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) હુકમ પ્રમાણે ચા-

निद्रा, स्त्री. (द्रा.) ઉંઘ.

निद्राण, वि. (णः णा. णं.) ઉઘેલો, સુતેલો. [છે તે.

निद्रालु, वि. (लुः लु. लु.)ઊંઘવાલુ,જેને ઘણી ઊંઘ આવે

निद्रित, वि. (तः ता. तं.) ઊઘેલો.

निधन, पु. न. (नः नं.) બ્રહ્મદેવ,૨. મરણ, न. (नं.)
૩. વંસ, કુલ. [દોલત, દ્રવ્ય.

निधि, पु. (धिः) ખજાનો, જિમ્મેદાર, ધન, સંપત,

निधुवन, न. (नं.) સ્ત્રી સંગ.

निध्यान, न. (नं.) જોવું.

निनद, पु. (दः) શબ્દ.

निनाद, पु. (दाः) શબ્દ.

निंदा, स्त्री. (दा.) દોષ કથન, દોષ કેહેવા.

निप, पु. (पः) હાંડો, કલશો, લોટો, ઘાગેર.

निपठ, पु. (ठः) પાઠ કરવુ, પઠણ, પઢવું.

निपाठ, पु. (ठः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

निपान, पु. (नं.) કુવામાંનું પાણી કાઢીને મુકવાની
પથ્થરની ટાકી. [લાવવું,૩. પાડવું.

निपातन, न. (नं.) નીચે પાડવું,૨. વાછા હુદ્દાપર

निपातितव्रण, पु. (णः) એક જાતનો નાસુર છે.

निपात्यमान, वि. (नः ना. नं.) ઊંધો પડેલો, માથા
પર પડેલો.

निपुण, वि. (णः णा. णं.) હુશાર, પ્રવીણ, પંકાએલ

निपुणदृश्, वि. (दृक्.) ડાહ્યો, ચતુર.

निबर्हण. न. (नं.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

निभ, वि. (भः भा. भं.) સરખું,એક સરખુ દેખાવ

निभृत, वि. (तः ता. तं.) ભલો,નરમ,નિરહંકાર, ન

निमज्जमान, वि. (नः ना. नं.) જેને ડુબકી મારી
તે, જે ન્હાએ છે તે.

निमय, पु. (यः) અદલા બદલ, બદલે, મોબદલે.

निमित्त, न. (त्तं.)ચિન્હ,હેતુ. [જે કારણ થાએછે

निमित्तयमान, वि.(नः ना.नं.)કોઇ વીષે કઇ કરવા વ

निम्न, वि. (म्नः म्ना. म्न.) ગંભીર, ૨.ખોલ, ઊંડુ.

निम्नगा, स्त्री. (गा.) નદી.

निंब, पु. (बः) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.

निंबतरू, पु. (रूः) કડવો લીંબડો.

नियति, पु (तिः) બખ્ત, નશીબ, દૈવ.

नियंतृ, पु. (ता.) સારથી, ગાડી હાકનારો.

नियम, पु. मः) ધર્મ ક્રીયા,૨.ઇકરાર,સાટું, સરત,
બુલાત, કોલ, કરાર. [નીચો કરવ

नियातन, न. (नं.) નીચો કરવો, ઊંચા હુદ્દા ઉપર

नियामक, पु. (कः) ખારવો, અરકાઠી, અરકાટી.

नियुत, न. (तं.) લાખની સંખ્યા.

नियुद्ध, न. (द्धं.) હાથથી લઢાઇ કરવી, કુસ્તી રમ

नियोज्य, पु.स्त्री.(ज्य. ज्या.) ચાકર, નોકર. [હમેશ

निरंतर, वि. (रः रा.रं.) જાડુ,૨.નિત્ય,અખંડ,લાગ

निरन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं) અન્ન શીવાય રેહેના

निरंबु, वि.(बुःबुःबु.)સુકું,પાણી વગરનું,વેરાન,નિર્જ

निरय, पु. (यः) નરક.

निरर्गल, वि. (लः ला. लं.) અંખડ, લાગટ, હમેસ

निरर्थक, वि.(कःका.कं.) નાહાક, મિથ્યા, ફોકટ, વ્ય

निरवद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) નિર્દોષ, દોશ વગરનો

निरवद्यत्व, न. (त्वं.) દોષ વગર, ઉત્તમ પણો.

निरवग्रह, वि.(हः हा. हं.) સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદ.

निरवरोध, वि. (धः धा. धं.) અટકાવ વગરનુ.

निरसन, न. (नं.)ઠાર મારવું,૨.નાસુકર જવું તે,ઇં
નકાર. [નાખેલું, છો

निरस्त. न. (स्तं.) જલદી બોલવું, वि. (स्तः स्ता.

वि. (दः दा. दं.) સમ, એક રૂપ, જેને તફાવત નથી તે.
, वि. (ष्णुः ष्णु. ष्णु.) નાખવા જોગ,-લાયક
वि. (तः ता. तं.) નાખેલો-લું.
त्री. (तिः) નાખેલો, पु. (ति.) જેને પોતીકા અધ્યયન નહી કીધુંતુતે. [જો, સારો.
वि. (यः या. यं.) જેને રોગ નથી તે, સા.
(ञं.) હલના નીચેનુ લાકડુ, હલનો ફાલ.
(पं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वि. (ठः ठा. ठं.) જેનુ ગળું દબાઇ ગયું તે.
(मः मा. मं.) ખાલી, કામ વગરનો, નવરો.
गः गा. गं.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [નથી તે.
. (कः का. कं.) નિર્ગુણ, જેને કઇ વીકાર
શ્ચિય, નિષેધ, એ અર્થે.
(नं.) ઠાર મારણી.
(ठी.) નગડનું ઝાડ.
જંગલી નગડનું ઝાડ, ૨. નગડનુ ઝાડ.
(नं.) ઠાર મારણી.
ष्टः ष्टा. ष्टं.) જેનો અવાજ થયો તે.
(णः णा. णं.) નિર્દય.
षः) શબ્દ, અવાજ.
रः) દેવ. [જીત્યાછે તે.
म, पु. (मः) સંન્યાશી, જેણે ઇંદ્રીયો
रः) ઝરો.
णी. (णी.) નદી.
यः) નિશ્ચય, ઇરાદો.
(क्तः क्ता. क्तं.) શોધેલું, સાફ કીધેલું.
(कः) ધોબી, બંધારો.
शः) આજ્ઞા, હુકુમ.
वि. (री. रिणी. रि.) હુકમ કરનારો, માણે ચાલનારો.
(यः या. यं.) જેને દુઃખ થયું હોય તેથી નહીથયાં વગર ખુસીથી કામકરે છે તે.
ः) કાલાવાલા, ૨. બોહોસ, ૩. કબજ, ૩. છંદ, ૪. વેહેમ.
णं.) ઠાર મારવું, મારીનાખવું.
અતીશય એ અર્થે.
ः) વગર મસ્તીનો હાથી.

निर्मुक्त, पु. (क्तः) કાંચળી કાઢેલો સાપ, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) ૨. છુટો થએલો.
निर्मोक, पु. (कः) સાપની કાંચળી.
निर्याण, न. (णं.) હથીના આખનો ઘેર.
निर्यातन, न. (नं.) દાન આપવું, ગેરશુદ્ધી, ૨. મુકવા આપેલા પૈસા પાછા આપવા.
निर्य्यात, उ. (तः ता. तं.) ગએલો, મુવેલો.
निर्य्याम, पु. (मः) ખારવો.
निर्य्यास, पु. (सः) ગુંદર.
निर्य्यूह, पु. (हः) બાર, બારણુ, ૨. ચોટલી ૩. ઉકાલો, ૪. હાથીદાતનું, ૫. ઘેરના ભીતમાનો થાંબલો.
निर्वपण, न. (णं.) દાન આપવું.
निर्वर्णन, न. (नं.) જોવું.
निर्वहण, न. (णं.) આફત, વિપત, ૨. પુરૂકરતાં, ૩. મદત કરતાં.
निर्वाण, न. (णं.) મુક્તિ, મોક્ષ, वि. (णः णा. णं.) ૨. મુલ્ક.
निर्वात, पु. (तः) ગએલો પવન, જતોરહેલો પવન.
निर्वाद, पु. (दः) નિંદા, બદગોઈ.
निर्वापण, न. (णं.) ઠાર મારવું, મારવું, જીવલેવો, વધ.
निर्वार्य, वि. (र्यः र्या. र्यं.) અનિવાર, મજબુત, અટકાવી શકાએ નહી તેવું, ૨. આળ, તો હોમત.
निर्वासन, न. (नं.) ઠારમારવું, મારવું, જીવલેવો, વધ.
निर्वृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) તઈઆર, ૨. ઉત્પન્ન, પેદાથવું, નીપજવું.
निर्वेश, पु. (शः) ઉત્પન્ન, પેદાશ, ઉપજ, નીપજ, ઉપભોગ, ૨. મુર્ચ્છા, બેશુદ્ધી.
निर्हार, पु. (रः) કાટોકાઢવો, ભોકાયલો કાટો કાઢવો.
निर्हारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) ઘણી ખુશનુમા ખુશબોઈ.
निर्ह्वति, स्त्री. (तिः) નરક સંબંધે જે અશોભા તે.
निलय, पु. (यः) ઘર.
निलीयमान, वि. (नः ना. नं.) ઢાંકેલું.
निवर्त्तक, वि. (कः का. कं.) સુધારનારો, રસ્તા ઉપર લાવનારો.
निवह, पु. (हः) જમાવ, ટોલુ.
निवात, पु. (तः) આશ્રો, મદત, वि. (तः ता. तं.) ૨. પવન વગરનુ, न. (तं.) ૩. બખ્તર.
निवाप, पु. (पः) મા બાપનુ તરપણ.

निवीत, न. (तं.) પેહેરેલા કપડા, ૨. કંઠી જેવી પેહેરેલી જનોઈ.

निवृत्त, वि. (तः ता. तं.) ચારે તરફથી ઘેરાએલું.

निवृत्तिमार्ग, पु. (र्गः) આ લોકમા તથા પર લોકમા વિષયનો લોભ નહી કરતા દરેક પ્રાણી માત્ર ઉપર દયા રાખીને ઈશ્વરની આરાધના તે.

निव्रण, वि. (णः णा. णं.) જેને નાસુર નથી તે.

निवेश, पु. (शः) છાવણી, લસ્કર ગાહ. [ઠકપટી.

निशठ, वि. (ठः ठा. ठं.) ભોલો, દીલનો ખુલ્લો, नि-

निशा, स्त्री. (शा.) રાત, ૨. હલદર.

निशाटन, पु. (नः) ઘુવડ.

निशात, वि. (तः ता. तं.) ધારવાલું, તેજવાલુ.

निशांत, न. (तं.) ઘર.

निशापति, पु. तिः) ચંદ્ર, ચાંદો.

निशारण, न. (णं.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

निशित, वि. (तः ता. तं.) ધારવાલું, તેજ વાલું.

निशीथ, पु. (थः) મધ્યાન રાત.

निशीथिनी, स्त्री. (नी.) રાંત.

निश्चय, पु. (यः) નિર્ણય, ઈરાદો. [નથી તે.

निःश्रीक, वि. (कः का. कं.) જેને શોભા તથા સંપત્તી

निश्रेणि, स्त्री. (णिः) નીસરણી, દાદરો.

निषंग, पु. (गः) તીર-બાણ મુકવાનો ભાતો.

निषंगिन्, पु. (गी.) ધનુર્ધર.

निषिद्या, स्त्री. (द्या.) મારકીટ, બજાર, ગુજરી, દુકાન.

निषद्वर, पु. (रः) કાદવ, કીચડ.

निषध, पु. (धः) એક ડુંગરનુ નામ છે.

निषाद, पु. (दः) ગાવાનો એક, રાગ છે, ૨. ચંડાળ, મહાર, માંગ, ૩. કોલી, ૪. ભીલ.

निषादिन्, पु.(दी.) મ્હાવત, હાથી હાકનારો. [છે તે.

निषेव्यमाण, वि. (णः णा. णं.) જેની સેવા-પુજા કીધી

निषूदन, न. (नं.) ઠાર મારવું, જાન લેવો.

निष्क, पु. न. (ष्कः ष्कं.) સોનુ, ૨. કંઠી, ૩. દીનાર.

निष्कला, स्त्री. (ला.) જે બાયડીનો અટકાવ ગઓછે તે.

निष्कली, स्त्री. (ली.) અડકાવ ગએલી બાયડી.

निष्किंचन, वि. (नः ना. नं.) ગરીબ, દરીદ્રી.

निस्कासित, वि. (तः ता. तं.) કાઢી મુકેલો.

निष्कुट, पु. (टः) બાગ, બગીચો, વાડી.

निष्कुटि, स्त्री. (टिः) એલચીનો વેલો.

निष्कुह, पु. (हः) ઝાડની પોકળી.

निष्क्रम, पु. (मः) બુદ્ધિ સામર્થ્ય, બુદ્ધિનુ જ

निष्क्रामित, वि. (तः ता. तं.) હાકી મુકેલો.

निष्ठा, स्त्री. (ष्ठा.) ઉત્પત્તી, પેદાથવું.

निष्ठान, न. (नं.) કઢી.

निष्ठीवन, न. (नं.) મોહોમાથી લીટ થુકવું. [વાળ

निष्ठुर, वि. (रः रा. रं.) કઠણ, કંકાસ ભરે

निष्ठेव, न. पु. (वं. वः) મોહોમાથી લીટ થુક

निष्ठ्वन, न. (नं.)
निष्ठ्यूति, स्त्री. (तिः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.

निष्णात, वि. (तः ता. तं.) નિપુન, પ્રવીણ.

निष्पक्व, त्रि. (क्वः क्वा. क्वं.) ઉકાળો, સારીપેડે ઉ

निष्पन्न, त्रि. (न्नः न्ना. न्नं.) તયાર, પેદાકરવું, નીપ

निष्पाव, पु. (वः) સાફકરેલું, શુદ્ધકરેલું.

निष्ठ्यूत, वि. (तः ता. तं.) મોકલેલો, છોડેલો.

निष्प्रभ, त्रि. (भः भा. भं.) તેજવગરનું.

निष्प्रवाणि, न. (णिः) કોરૂં કપડુ, નવુ કપડુ.

निष्पीड्यमान, त्रि. (नः ना. नं.) જેને પીડા કીધ

निसर्ग, पु. (र्गः) સ્વભાવ.

निःसार, त्रि. (रः रा. रं.) સાર વગરનુ.

निसूदन, न. (नं.) વધ, ઠારમારવું, જીવલેવો.

निसृष्ट, त्रि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) નાખીદીધેલો.

निस्तर्हण, न. (णं.) વધ, ઠારમારવુ, જીવલેવ

निस्तल, त्रि. (लः ला. लं.) વર્તુળ, ગોળ.

निस्त्रिंश, पु. (शः) તરવાર.

निःस्राव, पु. (वः) ઓસામણ.

निस्वन, पु. (नः) શબ્દ.

निस्वान, पु. (नः) શબ્દ.

निहनन, न. (नं.) વધ, ઠાર મારવુ, જીવ લેવ

निहाका, स्त्री. (का.) એક જાતની માછલી છે

निहिंसन, न. (नं.) વધ, ઠાર મારવુ, જીવલેવો

निहीन, त्रि. (नः ना. नं.) નીચ, હલકો.

निन्हव, पु. (वः) ગેર વીસ્વાસ, નિષેધ, ઉઢદ.

निर्ह्राद, पु. (दः) શબ્દ.

नीकाश, त्रि. (शः शा. शं.) સરખુ, એક સર

नीच, वि. (चः चा. चं.) નીચ, હલકું, રહસ્વ.

नीचै, अ. અલ્પ, નહાનુ એ અર્થે.

नीड, पु. न. (डः डं.) માલો, પક્ષીનો માલો.

, पु. (वः) પક્ષી, પંખીરૂ.
. (ध्रं.) છાપરી, છજાજુ, નેવ.
. (पः) કળંબનુ ઝાડ
. (रं.) પાણી, જલ.
. (लः ला. लं.) આસમાની રંગનુ.
पु. (ठः) ભમરો, ૨. મોર, ૩. મહાદેવ.
पु. (गुः) એક જાતનો કીડો છે.
त, पु. (तः) મહાદેવ,
स्त्री. (ला.) માખી, માખ, લીલીમાખ.
पु. (गुः) એક જાતનો કીડો છે.
पु. (रः) બલરામ, બલદેવજી.
न्मन्, न. (न्म.) આસમાની રંગનુ કમળ.
स्त्री. (का.) કાલા ફુલનો લીંબડો.
स्त्री. (नी.) ગળી, ગુલી.
त्री. (ली.) ગળી, ગુલી
पु. (कः) દુકાળ, કાળ.
पु. (रः) દેવ ભાત, [ભંડોલ.
ी. (विः) ભાંડવલ, પૈસો, મુદ્દલ, થાપણ,
ी. (वी.) બાયડીના લુકડાનુ ગાંઠ.
ु. (त्.) જે દેશમા વસ્તી છે તે દેસ.
पु. (रः) સુજણી, આંબવો, બનાત, ખો-
, રજાઈ વીગેરે.
पु. (रः) બર્ફ.
સવાલ કરવો, અંદેશો એ અર્થે.
. (तिः) સ્તુતિ.
. (त्तः त्ता. त्तं.) મોકલેલો, છોડેલો.
(न्नः न्ना. न्नं.) મોકલેલો, છોડેલો.
. (नः ना. नं.) નવું.
(वः वा. वं.) નવું.
(दः) પીપલી, પારશી પીંપલો.
અટકલ, કલ્પના, નિશ્ચય એ અર્થે. [ધુંધુર.
न. (रः रं.) અડસયું, પગના ઘરેણા, લંગર,
ना.) પુરૂષ જાતી, પુરૂષ.
स्त्री. (तिः) મનુષ્ય જાતિ.
. (त्यं.) નાચવું.
. (प्तः प्ता. प्तं.) સુખી કરનારો.
(पः) રાજા, રાજો.
. (तिः) રાજા, રાજો.

नृपलक्ष्मन्, न. (क्ष्म.) રાજ ચીન્હ, રાજાની નીશાની.
नृपसभ, न. (भं.) રાજાનો મેહેલ, રાજ સભા.
नृपासन, न. (नं.) રાજાની ગાદી, રાજાસન.
नृशंस, वि. (सः सा. सं.) ક્રૂર, જનુની.
नेत्र, न. (त्रं.) આંખ, ૨. જટા, ૩. ઝાડનુ મુલી-યું, ૪. એક જાતનુ કપડું.
नेतृ, पु. (ता.) પ્રભુ.
नेत्रांबु, न. (बुः) આંસુ, આખનુ પાણી.
नेली, स्त्री. (ली.) નદી.
नेदिष्ठ,वि.(ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણો પાસનો, ઘણો નજીકનો.
नेपथ्य, न. (थ्यं.) ઘરેણા પેરેલાની શોભા, पु. (थ्या.) ૨. અલંકાર. [પૈડાના આજુ બાજુની જગા.
नेमि, पु. मिः) તમરનુ ઝાડ, स्त्री. (मिः) ૨. ગાડીના [ભાગ.
नेमिन्, पु. (मी.) તમરનુ ઝાડ.
नेमी, स्त्री. (मी.) ગાડીના પૈડાના આજુબાજુનો
नैकभेद, वि. (दः दा. दं.) સરશકટ, નહાનું મોટુ એકદમ, ઉંચુ નીચુ, જુદીજુદી જાતનું, સામઠુ.
नैगम, पु. (मः) વાણીઓ, વેહેચીને ગુજરાન કરનારો, ગામનો, દેશનો.
नैचिकी, स्त्री. (की.) સારી ગાય, ઉત્તમ ગાય.
नैपाली, स्त्री. (ली.)નેપાલ દેશમા ઉપજેલો મણસલ.
नैमेय, पु. (यः)બદલો—અદલા બદલ.
नैयग्रोध, न. (धः) વડનુ ફળ—ટેટાં
नैयायिक, पु. (कः) ન્યાયશાસ્ત્રી.
नैर्देशक, वि. (कः शिका. कं.) ચાકર, સેવા કરનારો.
नैर्ऋत, पु. (तः) રાક્ષસ, રાખસ. [મુખ્ય અધીકારી.
नैष्किक, पु. (कः) રૂપુઆપવા તથા લાવવામાનો
नैस्त्रिंशिक, पु. (कः) તરવારદાર, તરવારવાલો.
नो, अ. અભાવાર્થે.
नौ, स्त्री. (नौः) વહાણ, જહાજ, નૌકા.
नौकादंड, पु. (डः) હલેસુ.
न्यक्, अ. ધિક્કાર એ અર્થે.
न्यक्ष, पु. (क्षः) પરસરામ न. (क्षं.) ૨. આખ્ખુ, સઘળું, ૩. વિગતવાર, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ૪. ખરાબ, અધમ, નીચ.
न्यग्रोध, पु. (धः) વડનું ઝાડ, ૨. વામ.
न्यग्रोधी, स्त्री. (धी.) મુષિક પર્ણી નામની વનસ્પતી.
न्यच्,वि.(न्यङ्.नीची, न्यक्.)-[illegible] નીચું, નીચાણું.

[illegible], पु. (कुः) એક જાતનો સાંબર છે, સાંબર.

[illegible], वि. (क्तः क्ता. क्तं.) નીકળેલો, છુટેલો,

[illegible], वि. (तः ता. तं.) બદલો લેવો, વેર લેવો, સ-

જા કરવી, દંડ કરવો વગેરે જેને મુકર્યુ તે.

[illegible], पु. (कः) આકાશ, નમણુ.

[illegible], पु. (मः) ઇંસાફ, નીતિ. [મળવાનુ.

[illegible], वि. (य्यः य्या. य्यं.) યોગ્ય, જોગ, નીતિથી

[illegible], पु. (सः) રાખેલો પૈસો, જમાનમા દરિલો પૈસો.

[illegible], पु. (सी.) સન્યાસી.

[illegible], पु. (सः) એક જાતના આકાર છે, वि. (सः

सा. सं.) २. સારો, ખુબસુરત, દેખાવડો.

न्यूब्ज, पु. (जः) અંધ ૨. રોગથી ખુંધાપડેલો.

न्यूंख, पु. (खः) એક જાતનો આકાર છે.

न्यून, वि. (नः ना. नं.) નિંધ, २. થોડુ, કમી.

प.

प, पु. (पः) હવા, પવન, ૨. રાજ પુત્ર, શાહજાદા, ૩. શકન, ४. પાનરૂં, ५. પીવું.

पक्कण, पु. (णः) ભીલોના ગામ.

पक्व, वि. (क्वः क्वा. क्वं.) પાકેલું, ઘરડું, જેના નાશના દહાડા નજદીક આવ્યા તે.

पक्वकषाय, वि. (यः या. यं.) જેણી સાધન કરી કરીને પાછી બુદ્ધિ પાપ ને કામ ઉપર આસા રેહેતી નથી તે.

पक्ष, पु. (क्षः) પંદર રાતના વખત તે, પખવાડીયુ, २. પાંખ, પર, ૩. બાજુ, ४. દીવાલ, સોબતી, ५. કુમક, ६. બરકર, ७. પક્ષી, પંખિરૂ, ८. અવયવ, ९. જથો, १०. તીરની પાંખ, તીરના પર, ११. વાદ વિવાદ, १२. સહાય.

पक्षक, न. (कं.) ઘરનુ પાછલું બારણું, પાછળનો વાડો.

पक्षति, स्त्री. (तिः) પાડવો, २. પક્ષીના પાંખના મુળ.

पक्षती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

पक्षद्वार, न. (रं.) ઘરનુ પાછલુ બારણુ, પાછળનો વાડો.

पक्षभाग, पु. (गः) હાથીની પીઠ.

पक्षांत, पु. (तः) પુનેમ, અમાસ. [ની રાત્ર.

पक्षिणी, स्त्री. (णी.) બાર પોહોર, બે દહાડાના વચ્ચે-

पाक्षिन्, पु. (क्षी.) પક્ષી, પંખીરૂં.

पक्ष्मन्, न. (क्ष्म.) આંખની ઉપલી તથા નીચલી પાપણ, २. ફુલમાના ઝીણા કેસ જેવા કેસર.

पंक, पु. न. (कः कं.) કાદવ, [illegible]

पंकिल, वि. (लः ला. लं.) કાદવનુ, કાદવ વાળુ [illegible]

पंकेरुह, न. पु. (हं. हः) કમળ. [illegible]

पंगु, पु. (गुः) લંગડો, પાંગળો, २. [illegible]

पंक्ति, स्त्री. (क्तिः) વોલ, પંક્તિ २. [illegible] એક જાતનો કાવ્ય માત્રાનો છંદ છે.

पक्ति, स्त्री. (क्तिः) પાકેલું, રાંધેલું.

पचंपचा, स्त्री. (चा.) દારૂ હળદર.

पचंपचा, स्त्री. (चा.) દારૂ હળદર.

पचा, स्त्री. (चा.) પાકેલું, રંધાએલું, २. હળદ[illegible]

पंचजन, पु, (नः) માણસ, પુરૂષ.

पंचता, स्त्री. (ता.) મરણ.

पंचत्व, न. (त्वं.) મરણ.

पंचदशी, स्त्री. (शी.) પુનેમ, અમાસ.

पंचनख, पु. (खः) સીંહ, વાઘ, જે જીવને [illegible]

पंचम, पु. (मः) ગાયનમાના સુરમાનો એક [illegible]

पंचरात्र, न. (त्रं.) પાંચરાત.

पंचलक्षण, न. (णं.) પુરાણ.

पंचशर, पु. (रः) મદન, કામ.

पंचशाख, पु. (खः) હાથ.

पंचहायन, वि. (नः ना. नं.) પાંચ વર્ષનો.

पंचांगुल, पु. (लः) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડો.

पंजर, पु. (रः) પાંજરો.

पंजिका, स्त्री. (का.) ચોપાનીયું, પંચાંગ, ટીપ[illegible] રૂની દડી જેમાથી સુતર કાતેલું છે.

पंचास्य, पु. (स्यः) સીંહ, વાઘ.

पटच्चर, न. (रं.) ફાટેલું લુગડુ—કપડુ, पु. (रः) [illegible]

पटल, न. (लं.) આંખઉપર રોગનો પડદો તે, २. ઢાકણું, ૩. જમાવ, ४. ચાંદલે[illegible] ડબો, ६. ફોલ્લો, ७. ઘેરનુ વોમન.

पटलप्रांत, पु. (तः) છજજું, નેવ.

पटली, स्त्री. (ली.) જમાવ, ટોળું.

पटवासक, पु. (कः) અબીર. [અવા[illegible]

पटह, पु. (हः) એક જાતનુ વાજુ છે, २. લ[illegible]

पटी, स्त्री. (टी.) નહાનુ કપડુ—લુગડુ.

पटु, पु. (टुः) પંડોલું, वि. (टुः टुः टु.) २ ચતુર, ૩. સાવધ, ४. તિક્ષ્ણ, ધાર[illegible] મજબુત ६. સાજો.

ी. (र्णी.) સ્વર્ણક્ષીરી, પીસોળો નામની વ-
છે.
(टं. टः) સારૂ કપડુ, ખુશનુમા કપડુ.
લઃ) પંડોલી, પંડોલાનો વેલો.
ી. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
) પાટલો, રોટલા વળવાનો પાટલો, પાટો.
(का.) લાલલોધ્રનુ ઝાડ.
ટી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
શઃ) ધોપ–પટો નામનુ હથીઆર છે.
તિ.) બોલવું, ૨. સ્પષ્ટ અવાજ–ઉચ્ચાર
. વાંચવુ, ૪. લોકોમા અસર થાએ એવી
ણ કરવુ.
.) વાચવું, ૨. પાઠ કરવું, પઢવું.
(यः या. यं.) વાંચવા લાએક.
ી (री.) પાઠ માલા.
ઠः) વાચ્યવું.
ः ता. तं.) વાચ્યું.
(व्यः व्या. व्यं.) વાચવા લાયક–જોગ.
. त्री. तृ.) વાચનારો, વાચન.
(नः ना. नं.) વાચ્યું.
ह्.)पण्डते. નાશ કરવો, ૨. એકઠું કરવુ.
એક તોડીયું, શવાકો, ૨. જુગાર, ૩.
માકું, ૫. સરત, ૬. વેપારનો માલ, ૭. ઘર.
) એક જાતનુ વાજું છે.
(नः ता. तं.) સ્તુતી કરેલ.
ः ता. तं.) સ્તુતી કરેલ.
(व्यः व्या. व्यं.) વેહેચવાની જન્નસ.
નપુસક, હીજડો, ષ્ણોણાઆંઠ.
) વિદ્વાન.
ः व्या. व्यं.) વેહેચવાની ચીજ.
ી. (का.) બજાર, મારકીટ, ગુજરી.
या.) જ્યોતિ બપલતા, માલ કાંગોડી
નસ્પતી છે. [જરાણ ચલાવનારો.
(वः) વાણીઓ, વેહેચીને વેપારથી ગુ-
. द्.) પગ,
પક્ષી, પંખીરૂ.
પતંગીઓ, ૨. પક્ષી, પખેરૂં, ૩. એક
ત છે ૪. સુરડા.

पतंगिका, स्त्री. (का.) સફેદ–ધોળો મધ કરનાર મા-ખ–ખી.
पतत्र, न. (त्रं.) પાંખ, પર.
पतत्रि, पु. (त्रि.) પક્ષા, પંખેરૂ.
पतद्ग्रह, पु. (हः) थुकदानी, ૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ.
पतयालु, वि. (लुः लुः लु.) પડનારો, પડી જાએ એમ.
पताका, स्त्री. (का.) ધજા, વાવટો, બાવટો, નીશાન.
पताकिन्, पु. (की.) નીશાનદાર, નીશાન લઇ જણારો.
पति, पु. (तिः) વર. [ણારી સ્ત્રી.
पतिंवरा, स्त्री. (रा.) પોતાકી ઇચ્છા પ્રમાણે વર વર-
पतिवत्नी, स्त्री. (त्नी.) સુવાસણ, જે બાયડીનો વર જી-વેછે તે. [પડી, પાકદામન.
पतिव्रता, स्त्री. (ता.) પોતીકા વરની સેવા કરનારી બા-
पत्तन, न. (नं.) શહર, ગામ.
पत्ति, पु. (त्तिः) પગે ચાલનારો, स्त्री. (त्तिः) ૨. યેક રથ, યેક હાથી, ત્રણ ઘોડા, પાંચ પગે ચાલનારા.
पत्तिसंहति, स्त्री. (ति.) પાયદળ, પગે ચાલનાર લસ્કર.
पतत्रिन्, पु. (त्री.) પક્ષી, પંખીરૂ.
पत्नी, स्त्री. (त्नी.) પરણેલી બાયડી.
पत्नीत्व, न. (त्वं.) બાયડી પણુ, સ્ત્રી પણુ.
पत्र, न. (त्रं.) પાંદડુ, ૨. પર, પાંખ, ૩. હાથી, ૪. ઘોડા વીગેરે બેસવાના જનાવરો.
पत्रपरशु, पु. (शुः) કાણસ, એક જાતનું હથીઆર.
पत्रपाश्या, स्त्री. (श्या.) ટીલો, કપાળે બાંધવાનું ઘરેણું
पत्ररथ, पु. (थः) પક્ષી, પંખેરૂ.
पत्रलेखा, स्त्री. (खा.) માણસના ગાલ ઉપર કસ્તુરી અને કેસરનું ટીલુ કરેછે તે.
पत्रांग, न. (गं.) પતંગનું લાંકડું, લાલ સુખડ.
पत्रांगुलि, स्त्री. (लि.) पत्रलेखा શબ્દ જુવો.
पत्रिन्, पु. (त्री.) સસાણો કરીને એક પક્ષીછે, ૨. બાણ, ૩. પક્ષી, ૪. રથ, ૫. ઝાડ, ૬. તીરનુ કંડુ, ૭. રથમાબેસનારો.
पत्रोर्ण, पु. (र्णः) ડીંડાનુ ઝાડ, न. (र्णं.) એક જાતનું રેશમી કપડું છે.
पथ, पु. (थः) રસ્તો, માર્ગ.
पथिक, पु. (कः) મુશાફર, રસ્તે જનારો.
पथिन्, पु. (पंथाः) રસ્તો માર્ગ.
पथ्या, स्त्री. (थ्या.) હરડાનુ ઝાડ, હરડઇનુ ઝાડ.

पद, न.(दं.) वेपार. २. रक्षण, ३. स्थान, ठेकाणुं, ४. नी-शाणी, ५. पग, ६. वस्तु, चीज, ७. शब्द, ८. पगलां, ९. अर्धांश.

पदग. पु. (गः) पगे चालनारो.

पदवी, स्त्री. (वी.) मार्ग. रस्तो.

पदाजि. पु. (जिः)

पदात, पु. (तः)

पदाति, पु. (तिः) } पगे चालनारो.

पदातिक, पु. (कः)

पदाहत, त्रि. (तः ता. तं.) जेने लात मारी छे ते.

पदिक, पु. (कः)

पद्ग, पु. (द्गः) } पगे चालनारो.

पद्धति, स्त्री. (तिः)

पद्धती, स्त्री. (ती.) } मार्ग, रस्तो.

पद्म, न. पु. (द्मं. द्मः) कमळ.

पद्मक, न. (कं.) हाथीना कपाळ उपर जे टपका होय छे ते.

पद्मचारिणी, स्त्री. (णीः) एक जातनुं कमळ छे.

पद्मनाभ, पु. (भः) विष्णु.

पद्मनाल, न. (लं.) कमळना फुलनी पांखडी, २. पुष्कर नामनुं औषध.

पद्मभव, पु. (वः) ब्रह्मदेव.

पद्मराग, पु. (गः) माणेक, लाल.

पद्मा, स्त्री. (द्मा.) लक्ष्मी, एक जातनुं कमळ छे.

पद्माकर, पु. (रः) तळाव.

पद्माट, पु. (टः) टाकलो.

पद्मालया, स्त्री. (या.) लक्ष्मी.

पद्मिनी, स्त्री. (नी.) न्हानुं कमळ.

पद्मिनीकंटक, पु. (कः) एक जातनो चतरोग छे.

पद्मिन, पु. (द्मी.) हाथी.

पद्य, न. (द्यं.) श्लोक, पु. (द्यः) २. शूद्र.

पद्या, स्त्री. (द्या.) मार्ग, रस्तो.

पनस, पु. (सः) फणसनुं झाड.

पनायित, त्रि. (तः ता. तं.)

पनित, त्रि. (तः ता. तं.) } स्तुती करेल.

पन्न, त्रि. (न्नः न्ना. न्नं.) पडेलुं, पडेलुं.

पन्नग, पु. (गः) साप.

पन्नगाशन, पु. (नः) गरुडपक्षी.

पयस, न. (यः) पाणी, जळ, २. दूध.

पयस्य, त्रि. (स्यः स्या. स्यं.) घी, २. दही, ३. माखण.

पर्यंकर. पु. (रः) आह्लि स्थान, २. मेघ, मेहे, नारसिंहनुं झाड. ४. पीठनो कांटो. [कहेलो छ

[illegible]. न. (तं.) दूर के अथवा पाछली पीठने रहेवा

पर, पु. (रः) दुश्मन, त्रि. (रः रा. रं.) २. दूर, ३. बीजो, ४. आत्माथी जूदो. न. (रं.) ५. केव

परजात. त्रि. (तः ता. तं.) बीजाए वधारेलो.

परतंत्र. त्रि. (त्रः त्रा. त्रं.) पराधीन, बीजाना स्वाधी

परपिंडाद. त्रि. (दः दा. दं.) बीजाना अनाज उपर जी

परभृत. पु. (तः) कागडो.

परमं, अ. अंगीकार ए अर्थे [थाय छे

परमाकुलित, त्रि. (तः ता. तं.) जेने घणी आजाए

परमान्न, न. (न्नं) खीर, दूधपाक.

परमाद्भुत, त्रि. (तः ता. तं.) घणुं आश्चर्य.

परमेष्ठिन्. पु. (ष्ठी.) ब्रह्मदेव.

परंपराक, न. (कं.) यज्ञमां पशुनुं मारवुं, यज्ञ जनावर मारवुं ते [गुजराण करन

परवत्, त्रि. (वान्. वती. वत्.) परतंत्र, बीजाना उ

परशु, पु. (शुः) कुवाडो, कुहाड.

परशुपाणि. त्रि. (णिः णिः णि.) जेना हाथमा परश ते, जेना हाथमा कुवाडो छे ते, पु. (णिः) परशर

परश्वध, पु. (धः) उपलो शब्द जुवो.

परःशत, न. (तं.) एकसोथी वत्तु.

परःसहस्र, न. (स्रं.) हजार करतां वत्तु.

परश्व, अ. परमदहाडे ए अर्थे.

पराक्रम, पु. (मः) शुरपणो, हीम्मत, २. उद्योग

पराक्षिप्त, त्रि. (प्तः प्ता. प्तं.) परावरतन थएलुं, चत्तुं पा

पराग, पु. (गः) फुलमानी भुंकणी, धुळ, अबीर, सु तथा चंद्र ग्रहण, कपुरनी भुकी.

पराङ्मुख, त्रि. (खः खा. खं.) मोहो फेरववुं, पीठ क

पराचित, त्रि. (तः ता. तं.) बीजाए वधारेलो.

पराचीन, त्रि. (नः ना. नं.) मोहो फेरवेलो, पीठ क

पराजय, पु. (यः) हार, हरीजवुं, हरवुं. [गए

पराजित, त्रि. (तः ता. तं.) बीजाए वधारेलो, २.

पराजितश्री, त्रि. (श्रीः श्रीः श्रि.) जेनी आबरू छे ते, अपमान थएलो. [न थ

पराधीन, त्रि. (नः ना. नं.) परतंत्र, बीजाना स्व

परान्न, त्रि. (न्नः न्ना. न्नं.) बीजाना अन्नथी च गुजराण करणारो, बीजाना घेरनुं अन्न.

. (तः ता. तं.) પરાજય થએલો, હરેલો.
वि. (तः ता. तं.) જે ઈશ્વર રૂપી થયો છે તે.
(णं.) વળગી—લાગી—ચોટી રેહેવું, ૨.
ત, તાબેદાર.
પરારના વર્ષે એ અર્થે.
वि. (कः का. कं.) બીજાના કામનો બંદ
નારો. [ટનારો.
वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) બીજાના કામ વીસે ઝ-
(र्थ्यः र्थ्या. र्थ्यं.) શ્રેષ્ઠ,મુખ્ય,પ્રમુખ, ૨. ઉત્તમ.
(नं.) વધ, ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
(सुः सु. सु.) મરેલો, મુવેલો.
(दिः) ચોર.
(रः) પલંગ, ઢોલીઓ, ૨. વિચાર, ૩. જ-
. કમર બાંધવી, ૫. આરંભ, ૬. સમુદાય.
(मं.) દીલને કેશર સુખડ ચોપડવો.
(मः) પગથી જવુ, પગવતે ચાલવું.
ी. (या.) ચાકર લોકોનુ રેહેઠાણ, ચાકર
રેહેવાની જગા.
. (ष्तः ष्ता. ष्तं.) ચારે બાજુથી ઘેરાએલું,
જુથી રોકાએલું.
. (खा.) ખઈ, ખાઈ.
(हः) ચાકર લોક, સેવક લોક, ૨. લસ્ક-
ળેલો ભાગ, ૩. પરણેલી બાયડી, ૪.
રવુ, સ્વીકાર,૫. મુલ, મુલવું, ૬. શાપ,
૭. સોગન, ૮. સુરજનુ ધરણ.
ः) ગદા, ૨. પરીઘ નામનો યોગ, ૩.
ાબ, લાકડી, સોટી.
(नः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(यः) અભ્યાસ, ૨. વોલખાણ, દોસ્તી.
ः)સેનાપતીના પાસેરેહેણારોએકમાણસ.
. (र्यां.) ભક્તી કરવી, સેવા કરવી.
(च्यः) એક જાતનો અગ્ની છે.
. (कः) ચાકર, સેવક.
दः) છત્ર.
(न.) ચાકર લોક, સેવક લોક.
तः ता. तं.) પામેલું, પુખ્ત.
(यः) વિવહા, લગન, શાદી.
(मः) છેવટ, ૨. રૂપ પાલટવું.

परिणाय पु. (यः) બાજી રમવામા સોકટા ફેરવવાની.
परिणाह, पु. (हः) પોહોલાઈ, ફેલાવો.
परितः, अ. सर्वत, આસપાસ, નજીકએ અર્થે.
परितष्टात्मन्, वि, (त्मा. त्मा. त्म.) संतुष्ट, ખુશી, જેને
વોઠ કરડયા છે તે.
परिदष्टदच्छद, वि. (दः दा. दं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
परित्राण, न. (णं.) જે મારવાને તઈઆર થએો તેનો
અટકાવ કરવો.
परिदान, न. (नं.) બદલે, મોબદલે.
परिदेवन, न. (नं.) રડતાં બોલવુ.
परिधान, न. (नं.) પહેરવાના કપડા.
परिधि, पु. (धिः) સુરજના ચારે મેર કોઈ વખતે જે
તેજ દેખાએ છે તે, ૨. ખાખરાના ઝાડની
ડાલી, ૩. વસ્તુનો ઘેર—ફેલાવો.
परिधिस्थ, पु. (स्थः) परिचर શબ્દ જુવો.
परिपण, पु. (णः) થાંપણ, ભાંડવલ, ભંડોળ.
परिपंथिन्, पु. (थी.) શત્રુ, દુસમન.
परिपाटी, स्त्री. (टी.) દરજ્જાથી, પાયરીથી, અનુક્રમથી.
परिपाटि, स्त्री. (टिः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [છે તે.
परिपूर्णकाम, वि. (मः मा. मं.) જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ
परिपूर्णता, स्त्री. (ता.) પરીપૂર્ણપણો, પૂર્ણતા.
परिपेलव, न.(वं.)કેવડી—જલમુસ્તા નામની વનસ્પતી.
परिप्लव वि. (वः वा. वं.) ચંચળ, ચપળ.
परिबर्ह. पु. (र्हः) વસ્તુ, ૨. દોલત, ૩. સાથી, સંગા-
તી, ૪. ચાકર, નફર, ૫. સવારી, ૬. ઈતમામ,
૭. પરીવાર, ૮. ખટલો, ૯. રાજકીયચિન્હ,
રાજકીય નીશાણી, ૧૦. અલામત.
परिभव, पु. (वः) તિરસ્કાર, અવગણના.
परिभाषण न. (णं.) મોહો ઉપર ઠપકો દવો તે,૨.ઠઠ્ઠો,
મજાખ, હાંસી. [એલો.
परिभूत, वि. (तः ता. तं.) મજાખ કરેલો, હાંસી થ-
परिमल, पु. (लः) એક જાતની ખુસબોઈ છે.
परिरंभ, पु. (भः) આલીંગન, કોટી.
परिवर्जन, न. (नं.) વધ, સર્વથા વર્જન.
परिवर्त, पु. (र्तः) બદલે, મોબદલા.
परिवाद, पु. (दः) निंदा.
परिवापित, वि. (तः ता. तं.) મુંડેલો, જેને મુંડયોછે.
परिवार, पु. (रः) ચાકરલોક, નોકરલોક.

परिवाह पु. (हः) તળાવમાથી પાણી બ્હાર જવાનો રસ્તો, નીક, નળ. [પરણેલો હોયતે મોટો ભાઈ.
परिवित्ति पु. (त्तिः) જેનો નહાનો ભાઈ તેના પહેલો
परिवृढ, पु. (ढः) પ્રભુ.
परिवित्, पु. (त्ता.) परिवित्ति શબ્દ જુવો.
परिवेष पु. (षः) સુરજના ચારેબાજુએ કદાચ મંડળાકાર જે તેજ દેખાએછે તે.
परिव्याध, पु. (धः) પાણીમાંનો નેતર.
परिव्राज, पु. (ट्.) સંન્યાસી.
परिव्राजक, पु. (कः) સંન્યાસી.
परिषद, स्त्री. (द्.) સભા. [જાએ ઉચ્છારેલો.
परिष्कंद, वि. (दः दा. दं.) બીજાએ વધારેલો, બી-
परिष्कंन, वि. (नः ना. नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
परिष्कार, पु. (रः) અલંકાર. [કરેલ.
परिष्कृत, वि. (तः ता. तं.) અલંકાર યુક્ત, અલંકાર
परिष्वंग, पु. (गः) આલીંગન, કોટી.
परिसर, पु. (रः) નદી, પહાડ એના પાસની જગા.
परिसर्प, पु. (र्पः) ઘેરવુ, ઘેરો, જણી.
परिसर्या, स्त्री. (र्या.) ચારો બાજુએ સરકણી.
परिसार पु. (रः)ઉપલો શબ્દ જુવો.[એ ઉચ્છારેલો.
परिस्कंद. वि. (दः दा. दं.) બીજાએ વધારેલો, બીજા
परिस्कन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ઉપલોશબ્દ જુવો.
परिस्कृत, वि.(तः ता. तं.)અલંકાર કરેલો,અલકારયુક્ત.
परिस्तोम, पु. (मः) હાથીના પીઠ ઉપર નાખવાની ઝુલ.
परिस्पंद, पु. (दः) રચના, ગોઠવન, ૨. એક જાતની ક્રીયા છે.
परिस्रुत, स्त्री. (त्.) દારૂ.
परिस्रुता, स्त्री (ता.) દારૂ. [છાએલો.
परिसप्तपरिच्छद, वि. (दः दा. दं.) એત બાતનો, છાન
परिरंभित, वि. (तः ता. तं.) જેની ખરાબી કીધીછે તે.
परिवीय, अ. લપેટીને, ઘેરીને, એઅર્થે.[(तं.) દુઃખ.
परिवेदित, वि. (तः ता. तं.) જેને દુઃખ થયું છે તે, ન.
परिशुद्धभाव, वि. (वः वा. वं.) સાફ દીલનો, જેનુ અંતઃકરણ સાફ છે તે.
परिश्रमावह, वि. (हः हा. हं.) મેહેનત વોછી કરનારૂં.
परीक्षक, पु. (कः) પરીક્ષા કરનારો, પારખ.
परीभाव, पु. (वः) અપમાન, બેઆબ્રુ.
परीरंभ, पु. (भः) કોટી, આલીંગન.

परीवर्त, पु. (र्तः) બદલે, બોબદલા.
परीवाद, पु. (दः) નિંદા, બદ ગોઈ. [સ
परीवाप पु.(पः) વાવ, હોદ, ૨. બીજપેરવું, ૩.
परीवार, पु. (रः) ચાકર લોક, નોકર લોક, ૨ વારનુ મેન, ૩. તંબુનુ સામાન.
परीवाह, पु. (हः) તળાવમાથી પાણી બહાર
परीष्टि, स्त्री (ष्टिः) સરાદ કરતી વખતે–સારતી ભક્તીથી બ્રાહ્મણની સેવા કરે છે તે.
परीसर्या, स्त्री. (र्या) ચારો તરફ ખસવું.
परीसार, पु. (रः) ચારો તરફ ખસવું.
परीहास, पु. (हः) ક્રીડા, રમત.
परु, पु. (रुः) બાંબુ,–સેરડી–બરૂ વીગેરેનુ ગા
परुत्, अ. ગયા વર્ષે એ અર્થે.
परुष, वि. (षः षा. षं) ક્રૂર, જલાલ, જાલમ,
परुस्, न, (रुः) બાંબુ–શેરડી–બરૂ વીગેરેની
परेत, वि. (तः ता तं.) મુવેલો, મરેલો.
परेद्यवि, अ. બીજે દહાડે એ અર્થે.
परेतराज्, पु. (ट्.) જમ, યમ.
परेष्टुका, स्त्री. (का.) ઘણીવાર વ્યાયલી ગાય
परैधित, वि. (तः ता. तं.) બીજાએ વધારેલો, એ ઉચ્છારેલો.
परोक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) પછવાડે, ગેર હાજરી
परोष्टी, स्त्री. (ष्टी.) ચામાચેણ, વાગલુ.
परोष्णी, (ष्णी.) ચામાચેણ, વાગલુ.
पर्कटिन्, पु. (टी.) પીપરીનુ ઝાડ,
पर्जनी, स्त्री. (नी.) દારૂ હલદર.
पर्जन्य पु. (न्यः) ઇંદ્ર, ગગડાટ.
पर्ण, न. (र्णं.) પાલરૂં, पु. (र्णः) ૨. ખાખરાનુ
पार्णशाला, स्त्री. (ला.) રૂશીનુ ઘર.
पर्णासि,पु.(सः.)આજ વલ-બાવરીનામની વનસ
पर्यंक, पु. (कः.) પલંગ, ખાટલું, ઢોલીઓ.
पर्यटन्, न. (नं) ફરવું, ભટકવું.
पर्यंतभू, स्त्री. (भू.)નદી–પહાડ એના પાસેની
पर्यवशेष, पु. (षः) શેવટ, છેડો, અંત. [ઈ
पर्यवशेषित, वि. (तः ता. तं.) સર્વના છેલ્લે જે
पर्याप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) પરીપૂર્ણ, પુરૂ.
पर्याप्ति, स्त्री. (प्तिः.) પરીપૂર્ણતા, ૨. સામર્થ્ય, મારવા તઈઆર થાએ તેને હાકવો.

ु. (र्तः) પાછું ફરવું.
न. (र्नं) પાછુ ફરવું, पु. (नः) એક નરક છે.
(यः.) મર્યાદા મુકીને આગલ જવું, હદ ક-
ધારે જવું. [૨. પ્રસંગ.
(यः.) હદ કરતાં આગળ જવું, પ્રસાર,
ली. (स्या.) વાંકુ, દાવો.
. (नं.) કરજ. [બ્રાહ્મણની સેવાકરવી તે.
ी. (णा.) સરાદ કરતી વખતે ભક્તીથી બ્રા-
नः) ડુંગર, પહાડ.
(र्वं.) બાંબુ-સેરડી-બરૂ વીગેરેની ગાંઠ,
ક્તીથી છે, ૩. ઉત્સાવ, ૪. પ્રસંગ, ૫.
થ છે. [અમાસ એ વચ્ચેનો અંતર.
(न्धिः) પડવાથી પુનેમનો તથા પુનેમથી
. (का.) પીડનો કાંટા, ૨. ફાસલી.
) માસ, ગોસ્ત, ૨. એક જાતનું વજન છે.
(ज्ञः) ગંવડી, કુડીઓ.
(वी.) ગોક્ષુર-સરાટા નામની વનસ્પતીછે.
नं.) માસ, ગોસ્ત.
डुः) કાંદા, ડુંગળી.
. (लः लं.) ડીંડવા.
(शः शा. शं.) લીલું, न. (शं.) ૨. પાતરૂં, पु.
ખાખરાનું ઝાડ, ૪. કપુરકાચરી, ૫.
ળદર.
. (शी.) ઝાડ, વૃક્ષ.
ी. (क्नी) સુવાળા પાકેલીડાસી બાયડી.
ं.) ઘરડાપણાથી, જે નીમાળાને સફેતી
તે.
कः) પલંગ, ખાટલો, ઢાલીઓ.
) પાતરાં, પાંદડા.
) નહાનો સરોવર, તલાવ.
ન્ય ઝટકવું, સાફ કરવું, न. (वं.) ૨. છાણ.
ा, પવન, न. (नं.) ૨. અનાજ ઝાટકવું.
नः) વા, પવન.
(नः) સાપ, સર્પ.
) ઇંદ્રનુ હથીઆર.
) દરભ જાતનુ એક ઘાસ છે, वि. (वः
. શુદ્ધ, સાફ, સોજજુ.
कं.) સનનુ સુતર, સુતર.

पशुपति, पु. (तिः) મહાદેવ.
पशुरज्जु, स्त्री. (ज्जुः) ઢોર ભાંધવાનુ દોરડું.
पश्चात्, अ. પશ્ચમદીશા, છેડા એઅર્થે.
पश्चात्ताप, पुं. (पः) પશ્ચાતાપ કરવો.
पश्चिम, वि. (मः मा. मं.) છેડો, ૨. આંમડું, ૩. છેલ્લેનો.
पष्ठवाह्, पु. (ट्.) જે બળદને તે જેર થવા સારૂં
તેનાના ખભા ઉપર જે જુસડી જોતરેછે તે.
पष्ठौही, स्त्री. (ही.) નહાની છતાં જે ગાભણી ગાય તે.
पस्त्य, न. (स्त्यं.) ઘર.
पाक, पु. (कः) હજમ, પચવું, ૨. બાલક, બચ્ચું.
पाकल, न. (लं.) કડવું કોષ્ટ-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
સ્પતી છે.
पाकशासन, पु. (नः) ઇંદ્ર.
पाकशासनि, पु. (निः) ઇંદ્રનો ડીકરો.
पाकस्थान, न. (नं.) રાંધણી.
पाक्य, न. (क्यं.) એક જાતનું બનાવટ મીઠુંછે, पु.
(क्यः) ૨. જવીખાર, ૩. સુર્યાખાર.
पाखंड, पु. (डः) બુદ્ધ-જૈનજેવા નાસ્તીક.
पांचजन्य, पु. (न्यः) વિષ્ણુનો શંખ.
पांचालिका, स्त्री. (का.) પુતળી, બાવલી ઢીંગલી.
पाटच्चर, पु. (रः) ચોર.
पाटल, वि. (लः ला. लं.) જરા સફેદ અને લાલ. न.
(लं.) ૨. ભાત, જલદી પાકનારૂં ભાત.
पाटला, स्त्री. (ला.) } પાડલીનો વેલા.
पाटलि, स्त्री. (लिः) }
पाटली, स्त्री. (ली.) }
पाट्यमान, वि. (नः ना. नं.) ચીરેલું, વેરેલું.
पाठ, पु. (ठः) બ્રહ્મયજ્ઞ, ૨. વાચવું, પઢવું, પાઠ કરવું.
पाठा, स्त्री. (ठा.) પાડવળી-પાહાડ મુળ નામની વન-
સ્પતી છે.
पाठिन्, पु. (ठी.) ચીત્રક, ચીત્રો.
पाठीन, पुं. (नः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
पाट्, अ. સંબોધના અર્થે.
पाणि, पु. (णिः) હાથ.
पाणिगृहीती, स्त्री. (ती) પરણેલી બાયડી.
पाणिघ, पु. (घः) }
पाणिपीडन, न. (नं.) } હાથ ઉપર ગાવાનો તાલ ધરવો
पाणिवाद, पु. (दः) }

पांडु, वि. (डुः डुः डु.) સફેદ, ધોલો.

पांडुकंबलिन्, पु. (ली.) સફેદ કાંબળીથી વીટાએલો.

पांडुर, वि. (रः रा रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

पातक, न. पु. (कं कः.) પાપ.

पाताल, न.(लं.) પાતાલલોક, ૨. સમુદ્રમાની અગ્નો, ૩. છીદ્ર, છેદ. [સ્ત્રીનો ધરમ.

पातिव्रत्य, न. (त्यं.) પતીવ્રતા સ્ત્રીનો ધરમ, પાપ્પદામન

पात्र, न (त्रं.) વાસણ, ઠામ, પાતરૂ, પાંદડુ, પ્પાડી, પોર, યોગ્ય વીષય, યોગ્યતા, શરીર, નહાનીભઠ્ઠી, આશય, ખાનુ, ઘર, જેમાંકંઈ રેહેતે, રાજાનો પ્રધાન, જોઈને નાચનારો. [જોગ.

पात्यमान, वि. (नः ना नं.) પડવા થએલો, પડવા

पातुक, वि. (कः का. कं.) પડનારો, પડવાજોગ.

पाथस्, न. (थः) પાણી, જળ.

पाद, पु. (दः) પગ, ૨. નહાનો ડુંગર, ૩. કીરણ, ૪. ચોથાઈ. [ગર, ઘુંઘુર.

पादकटक, पु. (कः) અઠસીયાં, કલ્લા, સાંકળા, લં-

पादग्रहण, न. (णं.) ગોત્રના નામનો ઉચ્છાર કરીને આદ કરતિ વેળા એ નમસ્કાર કરવો તે.

पादप, पु. (पः) વૃક્ષ, ઝાડ. [ધેછે તેમ.

पादबंधन. नं. (न.) પગને બાંધવું, જેમ ઢોરને બાં-

पादवल्मीक, न. (कं.) એક જાતનો રોગ—દરદ છે, ગાંડ, ઢીમરૂ—ડું, ઢીમસુ.

पादस्फोट, पु. (टः) પગની ટાંચ દુખ્પવાનુ દરદ—રોગ

पादाग्र, न. (ग्रं.) પગના આંગળા આગળનો ભાગ.

पादांगद,न.(दं.) અઠસીયાં,કલ્લા,સાંકળા,લંગર,ઘુંઘુર.

पादांगुष्ठाश्रितावनि, वि. (निः नि. नि.) પગના અંગુઠા ઉપર જે ઉભો રહ્યોછે તે.

पादात, पु. (तः) પગે જનારો, न. (तं.) પગે જણા-રાનું ટોલું, પાયદળ, લશ્કર.

पादातिक, पु. (कः) }
पादाविक, पु. (कः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.

पादुका स्त्री. (का.) જોડા, પગમા પેહેરવાનો જોડા, ચાંમડાંના જોડા.

पादू, स्त्री. (दूः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

पादूकृत्, पु. (त्.) ચમાર, ચમ્માર. [પાણી તે.

पाद्य, पु. न. स्त्री. (द्यः द्या. द्यं.) પગ ધોવાસારૂ જે

पान, न. (नं.) પીવુ, ૨. પીઠું, દારૂ વેચવાનું દુકાન.

पानपात्र, न. (त्रं.) પીવાનુ વાસણ.

पानगोष्टिका, स्त्री. (का.) દારૂપીવા મળેલો જમાવ.

पानीय, न. (यं.) પાણી, જળ. [પાવાનુ મકાન

पानीयशालिका, स्त्री. (का.) લોકોને ધરમનુ પાણ

पांथ, पु. (थः) મુશાફર.

पाप, न. (पं.) पाप.वि. (पःपा.पं.) ૨. ક્રૂર, ઘાત કરનારો, જનુની. [વનસ્પતી છે

पापचेली, स्त्री. (ली.) પાડવલી—પાહાડ મુલ નામની

पांपुरोग, पु. (गः) એક જાતનો રોગછે.

पाप्मन्, पु. (प्मा.) પાપ. [લીખ

पामन्, पु. (मा.) એક જાતનુ દરદ છે, ખસ, લ

पापानिष्कृति. स्त्री. (तिः) પાપ સારૂ જે પ્રાયશ્ચિત

पामन, वि. (नः नां. नं.) જેને ખસ થઈ છે તે.

पामा, स्त्री. (मा.) ખસ, લીલીખશ,

पामर, वि. (रः रा. रं.) અધમ, નિચ, નહાનુ.

पायस, न. (नं.) ખીર, દુધપાક, पु. (सः) ૨. લોબા

पायु, पु. (युः) ગાંડ.

पाय्य, न. (य्यं.) માન, પ્રમાણ.

पार, न. (रं.) પેલી તરફનો કીનારો, શાંભેનો કાં

पारत, पु (तः) પારો.

पारद, पु. (दः) પારો.

पारशव,पु. (वः)એક જાતનુ હથીઆરછે,શુદ્રનીસ્ત્રી બ્રાહ્મણથી પેદા થએલો ડીકરો. [વાપરના

पारश्वधिक, पु. (कः) ફરશરામ, ફરશનામનુ હથીઆ

पारतीक, पु. (कः) ઇરાણી ઘોડો.

पारस्त्रैणेय, पु. (यः) પરસ્ત્રીનો ડીકરો.

पारापत पु. (तः) ખબુતર, જગલી ખબુતર.

पारावार पु. (रः) સમુદ્ર, દરીઓ. [એમ સમજા

पारायण, न. (णं.) સમજાવીને કેહેવુ, ધ્યાનમા

पारावत, पु. (तः) ખબુતર, જંગલી ખબુતર.

पारावताङ्घ्री, स्त्री. (घ्रीः) }
पारावंताङ्घ्री, स्त्री. (घ्री.) } માલકાંગોણી નામની રપતી છે.

पारावार, पु, (रीः) સમુદ્ર, દરીઓ, न. पु. (रं २. બેકીનારા, બંને કીનારા.

पाराशरी, न्. पु. (री.) સંન્યાસી.

पाराशर्य, पु. (र्यः) વ્યાસ, વ્યાસજી.

पारिकांक्षीन्, पु. (क्षी.) તપસ્વી. [ડાનુ

पारिजातक, पु. (कः) પારીજાતનુ ઝાડ, કડવા

स्री. (ष्या.) બેરાંના માથામા પેહેવાનુ એ-
ણુ.
ु. (कः) એક પહાડ છે.
. (वः वा. वं.) ચંચલ, ચપલ.
. (द्रः) કડવા લીંબડાનુ ઝાડ.
ु. (कः) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતી છે.
. (ष्यं.) કડવું-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
(दः) સભાસદ, મિજલસી.
. (द्रः) સભાસદ, મિજલસદાર.
. (र्यः) પોંચી, બાજુ બંદ.
. (स्यं.) કૌતુક વિનોદ, न. अ. (स्यं.) ૨.
ी, કૌતુકથી. [રેલ, ૩. પાંદડા.
(री.) હાથીના પગને બાધવાનુ દોરડું, ૨.
(ष्यं.) કઠોર ભાષણ, નિષ્ઠુર ભાષણ.
(वः) રાજો, રાજા.
(ती.) મહાદેવની સ્ત્રી, પારવતી.
ु. (नः) કાર્તિક સ્વામી, ગણપતી.
)પીઠ, બગલ, ગબલ, ફાસલાં.[લનારો.
. (हः) બાજુથી જનારો, ૨.ક્યાસથી ચા-
र्ष्णः) પગની ટાચ.
. (हः) રાજા દુસમન શાથે લઢીને તેને
સાઈ આગળ ગયો છતા તેના પછવાડે
૪ લઇ લેવા ઇચ્છીનારો. [નુ ઘાસ છે.
ः) વેપંડ જેવું પાણીમાનુ એક જાત-
(की.) પાલકી-પોઇશાક-વાસ્ત-કાકરા-
નામની વનસ્પતી છે.
(शः शा. शं.) લીલારંગનુ.
लिः) છરી-ચાકુ-તરવારની ધાર અગર
૨. બોલો, ૩. નીશાની, ૪. વેલ, ૫.
. જુવાન બાયડી, ૭. કાન. [સ્પતી છે.
(टी.) કાળો તેડુ-નિગડી નામની વન-
ी.) पालि શબ્દ જુવો.
ः) આખી, વિસ્તવ.
ः) ફાંસો, ફાસ.
कः) રમવાના ફાસા.
ी.) વરુણ, વરુણદેવ.
तः) આંકડાનુ ઝાડ, મોરસલીનું ઝાડ.
. (ष्यं.) ઢોર પાળવાં ગાય-ભેસ વીગેરે.

पांशु, पु. (शुः) ધુળ, ૨. દોષ.
पांशुला, स्त्री. (ला.) છીનાલ બાયડી.
पाश्या, स्त्री. (श्याः) ફાસાનો જમાવ.
पाश्चात्य, त्रि. (त्यः त्या. त्यं.) છેલ્લો-લુ, છેવટનુ.
पाषाण, पु. (णः) પથ્થર. [આરછે જેને ટાકી કેહેછે.
पाषाणदारण, पु. (णः) પથ્થર ફોડવાનુ એક હાથી-
पासु, पु. (सुः) ધુળ, ૨. દોષ.
पांसुला, स्त्री. (ला) છીનાલ બાયડી.
पिक, पु. (कः) કોકીલા પક્ષી, કોયળ. [રંગનુ.
पिंग, त्रि. (गः गा. गं.) જરા સફેદ રંગનુ, જરા પીલા
पिंगल, त्रि. (लः ला. लं.) જરા સફેદ, જરા પીલા રં-
ગનુ, पु. (लः) ૨. સુરજનો એક ગણ છે.
पिंगला, स्त्री. (ला.) વામન નામનો જે દક્ષણ દીશાને
હાથી તેની સ્ત્રી.
पिचंड, पु. (डः) જઠર, કોથળો, હોજરી, ઉદર.
पिचिंड, पु. (डः) જઠર, ઉદર, હોજરી, કોથલો,
જનાવરનો અવયવ.
पिचिंडिल, पु. (लः) મોઢા પેટવાળો, દુંદાલો.
पिचुतूल, पु. न. (लः लं.) ૩, કપાસ.
पिचुमंद, पु. (दः) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.
पिचुमर्द, पु. (र्दः) લીંબડાનું ઝાડ, લીંબડો.
पिचुल, पु. (लः) ૩, કપાસ.
पिचट, न. (टं) કુલઇ, કલ્હઇ.
पिच्छ, न. (च्छं.) મોરની પાંખ-પર.
पिच्छा, स्त्री.(च्छा.) સાવરનો ગુંદર, ૨. વોળ, સોપા-
રી, ૩. જટા, ૪. કાળો, ૫. નાતવાન, ૬. ઘો-
ડાનો પગનો રોગ, ૭. સાવરનુ ઝાડ.
पिच्छिल, न. (लं.) શાઇ-છારવાળુ દહી. [સીસમ.
पिच्छिला, स्त्री. (ला.) સાવરનુ ઝાડ, સીસમનુ ઝાડ,
पिंज, पु, (जः) અનાજનો ઢગલો, ૨.વધ, ઠારમારવું.
पिंजर, न. (रं.) હરતાલ, ૨.પાંજરો, ૩.એક જાતનો
ઘોડો, ૩. પીળું, ૪. સોનું. [ડેલો, ધડકાએલો.
पिंजल, त्रि. (लः ला. लं.) ધાસ્તી ખાદેલો, ધસકો બે-
पिंजुष, पु. (षः) કાનમાનો મેલ.
पिट, पु. (टः) બાંબુનો ટોપલો, પાટી.
पिटक, पु. न. (कः कं.) ફોલ્લો, पु. (कः) કપડા
મુકવાની પેટી.
पिटका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

पिटिकारोग, पु. (गः) એક જાતનો પરમાનો રોગછે તેથી ફોલ્લા થાએછે.
पिठर, पु. (रः) થાળી, તપેલો, न. (रं.) ૨. મોથો, ૩. દહી મેળવાની લાકડી, રવઈ.
पिंड. पु. (डः) માતોડીનો ગોળો, ૨. આંબુનો ટોપલો, ૩. ખપેડો–ટો, ૪. એક ગંધર્વ છે, न. (डं.) ૫. લોહોડું, ૬. બળ, જોર, સક્તી, ૭. ઘેરાએલું, ૮. શરીરનો ભાગ, ૯. ઘેરનો ભાગ, ૧૦. શરીર, ૧૧. સરાદમા જે પીંડ કરીએ છીયે તે, ૧૨. ગોળો, ૧૩. લોબાન, ૧૪. ઝાડી.
पिंडक, पु. (कः) લોબાન, ધુપ.
पिंडिका, स्त्री. (का.) પૈડાના વચલો ભાગ.
पिंडीतक, पु. (कः) ગેળા નામની વનસ્પતીનુ ઝાડછે.
पिण्याक, न.पु.(कं.कः)ખોળ,૨.લોબાન,ધુપ,૩.હીંગ.
पितरौ, पु. (रौ.) મા બાપ.
पितामह, पु. (हः) મહાદેવ, ૨. દાદો.
पितामही, स्त्री. (ही.) દાદી.
पितृ, पु. (ता.) બાપ.
पितृकानन, न. (नं.) મસાણ. [કરવો તે.
पितृदान, न. (नं.) પીત્રના નામથી જે દાન તથા ધરમ
पितृपति, पु. (ति.) યમ, જમ.
पितृप्रसू, स्त्री. (सूः) સાંજ, સંધ્યા. [કરવું.
पितृयज्ञ, पु. (ज्ञः) પીતરને અંનપાણી આપીને તૃપ્ત
पितृराज, पु. (जः)યમ, જમ, મરદાનો રાજા.
पितृवन, न. (नं.) મસાણ.
पितृवन्हि, पु. (न्हिः)ઉપલો શબ્દ જુવો. ૨. યમનો દુત.
पितृव्य, पु. (व्यः) કાકો.
पितृसंनिभ, पु. (भः) બાપજેવો, બાપ સરખો.
पित्त, न. (त्तं.) પિત્ત, પત. [નો રોગ છે.
पित्तचर्मकील, पु. (लः) એક જાતનો મોડ—હરસ-
पित्तापस्मार,पु.(रः)એક જાતનો કમળા જેવો રોગછે.
पित्तासृक्, न. (क्) ગરમચીજ ખાધાથી જે હરસ-નો રોગ થાએછે તે.
पित्सत्, पु. (त्.) પક્ષી, પંખી.
पिधान, न. (नं.) આચ્છાદન કરવું. [પુરુષ.
पिनद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) દીલમા આંગરખો પેહેરેલો
पिनाक, पु. न. (कः कं.) મહાદેવનુ ધનુષ, ત્રિશુળ.
पिनाक, पु. (कः) સફેદ રંગનો આમ્ર—ઓક.

पिनाकिन्, पु. (की.) મહાદેવ.
पिपासा, स्त्री. (सा.) તરસ, તૃષા, પ્યાસ.
पिपीलिका, स्त्री. (का.) કીડી, મંકોડા.
पिप्पल, पु. (लः) પીપળો, પીપળાનુ ઝાડ.
पिप्पलि, स्त्री. (लिः) પિંપળી.
पितृपितृ, पु. (ता.) દાદો.
पिप्पली, स्त्री. (ली.) પિંપળી.
पिप्पलीमूल, न. (लं.) પીંપળમુળ. [મસા,
पिप्लु, पु. (प्लुः)શરીર ઉપર જે કાળા ડાઘા હોય
पियाल, पु. (लः) ચાર નામનું ઝાડ છે.
पिल्ल, पु.(ल्लः) ચીપો,જેના આંખમા ચીપડાછે
पिशंग, वि. (गः गा गं.) જરા લાલ તથા સફેદ
पिशाच, पु. (चः) ભુત, સેતાન.
पिशित. न. (तं.) માસ.
पिशुन, पु. (नः) દુર્જન, દુષ્ટ, ૨. કાંનમાં ખી ખદગોઈ કરનારો, અગર ભુલી ગએલી વ યાદ દેનારો, ૩. ભેજણના વચ્ચે વાંકુ પા न. (नं.) ૪. વાંદરાનુ મોહ, पु.(कः) ૫. ક न. (कं.) ૬. કંકુ.
पिशुना, स्त्री. (ना.) ઙકા–પિંડીકા નામનો વેલો.
पिष्टक, पु. (कः) ચોખાના લોટનો ખાવાનો વડા, ઘુંઘરા વીગેરે. [હોડાના વ
पिष्टपचन, न. (नं.) લોઢી, તાજલુ, વેણી, વીગે
पिष्टात, पु. (तः) અબીર.
पिष्टाद, वि. (दः दा. दं.) લોટ ખાઈને રેહેનારો
पिष्टपेष, पु. (षः) ખાંડેલો પદાર્થ પાછો ખાંડવો વગર ફોગટ ઉદ્યોગ કરવો.
पीठ, न. पु. (ठं. ठः) આસન, બેઠક.
पीडन, न. (नं.) પીડા, દુઃખ.
पीडा, स्त्री. (डा.) દુઃખ, મનને જે દુઃખ તે.
पीत, वि. (तः ता. तं.) પીળુ. [દારુ
पीतदारु, न. (रु.) દેવદારનુ ઝાડ, देवदार, पु. (
पीतद्रु, पु. (द्रुः) દેવદારનુ ઝાડ. [હ
पीतन,पु. (नः) આંબાડાનુ ઝાડ न. (नं.) ૨.
पीतनिद्र.वि.(द्रः द्रा. द्रं.)જાગો,જાગતો. [ચાર પ
पीतवासस्,वि.(साः साः सः)જેના કપડાં પીળાછે તે
पीतसारक, पु. (कः) અસાનાનું ઝાડ.
पीता, स्त्री. (ता.) હળદર.

रः) વિષ્ણુ.
:) ઘોડો. स्त्री. (तिः) २. પીવું.
ना. नं.) જોડો, ડોંગો.
ः) સલપ્પ—કુમ.
(ध्री.) મોઢા સડવાળી ગાય.
.) અમૃત, पु. (षः) २. નવી વીઆયેલી
ાત દહાડા સુધીનુ દુધ. [४. ५ुल.
) અખરોડનું ઝાડ,२.હાથી, ૩. બાણ,
(र्णी.)મુર—મુરવેલો નામની વનસ્પતીછે.
वा. वं.) જોડો, ડોંગો.
ः रा. रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्त्री. (नी.) મોઢા ધાય્યાવાલી.
(कः) ચંડાળ, वि. (कः का.कं.) २. હ-
ચ જાતનો.
ः) ચંડાળ, માંગ.
) તીર—બાણનો એક ભાગ છે.
.) ગાભ, ગર્ભ, કાચ્ચોગર્ભ કસવાડ.
(च्छः च्छं.) પુચ્છડું, પુચ્છડી.
) શ્રેષ્ઠ.
અનાજનો ઢગલો.
न. (टः टा. टं.) વાસણ.
ः) પાણીનો ભમરો—તાણ—ચકર.
(नं.) નગર, શેહેર.
कः) આગ્નેય દીશાનો હાથી, पु. न.(कः
ફેદ—ધોલું કમળ, पु. (कः) ૩. વાઘ,
. અગ્ની.
(क्षः) વિષ્ણુ.
) સ્થલ કમળ એમ ગૌડ બોલે છે.
ઘોડાના કપાળ ઉપરની નીશાની છે,
ની એક જાત છે.
) કસ્તુર મોગરો.
ः ण्या. ण्यं.) પવીત્ર, २. સુંદર, ખુબ
(ण्यं.) ૩.સુખ આપનારો, ४. ધરમ,

नः) રાક્ષસ, રાખસ.
. (रः) કુબેર. [ડના વચ્ચેની જમીન.
(मिः) विंध्याद्री અને હીમાચલ પહા-
वान. वती. वत्.) ભાગ્યવાન,નશીબવાન.

पुद्गल, पु. (लः) આત્મા, वि. (लः ला. लं.) २. સુંદર, ખુબસુરત, पु. (लः) ૩. દેહ.
पुत्तिका,स्त्री.(का.)ચીજેવો મધ ઉત્પન્ન કરનારી માખ.
पुत्र, पु. (त्रः) ડીકરો.
पुत्री, स्त्री. (त्री.) કન્યા, ડીકરી.
पुत्री, पु. (त्री.) ડીકરો, અને ડીકરી.
पुंध्वज, पु. (जः) ઉંદર.
पुनः अ. ભેદ, વીષેસ એ અર્થે.
पुनःपुनः, अ. વારેવારે, વારંવાર, એઅર્થે.
पुनर्नव, पु. (वः) નખ, નાખ.
पुनर्नवा, स्त्री. (वा.) ઘેંટુળી નામની વનસપતી છે.
पुनर्भव, पु. (वः) નખ, નાખ.
पुनर्भू, स्त्री. (र्भूः)પ્રથમ એકની બાયડી થઇને પછી બીજાની બાયડી થાએછે તે સ્ત્રી.
पुनान, वि. (नः ना. नं.) શુદ્ધ કરનારો.
पुन्नाग, पु. (गः) ઊંડીનું ઝાડ.
पुमस्, पु. (मान्) માણુષ, પુરૂષ.
पुरःसर, वि. (रः रा रं.) આગળ જનારો.
पुर, न. (रं.) નગર,સેહેર, पु. (रः)२. ગગળનું ઝાડ. न. (रं.)૩.ઘર, ખાનુ, ४.શરીર, ५. પાટલીપુત્ર,
पुरतः अ. ઠેક ઉપર એઅર્થે.
पुरद्वार, न. (रं.) નગરનો દરવાજો,ગામનો દરવાજો.
पुरंदर, पु. (रः) ઇંદ્ર. [રોછે તે સ્ત્રી.
पुरंध्री, स्त्री. (ध्रिः) જે બાયડીનો વર તથા તેને ડીક-
पुरंध्री, स्त्री. (ध्रीः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
पुरः, अ. ઠેક ઉપર એઅર્થે.
पुरस्कृत, वि. (तः ता. तं.)આગળ રહેલું,આગળ કીધેલું, २.પુજેલું, ૩. દુસમીનને ઘેરેલો.
पुरस्तात्, अ. પ્રથમ,ઠેક, છેડો, પેલી તરફ એઅર્થે.
पुरा,अ.ચીરકાળ,હમેશાં,આગળ,પેલી તરફ એઅર્થે.
पुराण, न. (णं.) સર્ગપ્રતિસર્ગાદી પાંચ લક્ષણાત્મક જે કાવ્ય તે, वि. (णः णा णं.) २. પ્રાચીન, જુનુ, न. (णं.) ૩. શાસ્ત્ર, ४. સોળપૈસા.
पुराणपुरुष, पु. (षः) વીષ્ણુ.
पुरातन, वि. (नः ना. नं.) પ્રાચીન, જુની.
पुरावृत्त, न. (त्तं.) પ્રાચીન ઇતીહાસ—તવારીખ.
पुरी, स्त्री. (री.) ગામડુ, નગર.
पुरीतत्, न. (त्.) આતરડા, વજરી, હોજરી.

पुरीष, पु. न. (षः षं) वीष्टा, गु.
पुरु, वि. (रुः रुः रु.) ઘણુ, પુશ્કળ.
पुरुषाद, पु. (दः) રાખ્સ, રાક્ષસ. [પુરૂષજાતી.
पुरुष, पु. (षः) આત્મા, ૨.ઊંડીનુઝાડ, ૩. માણુષ–
पुरुषोत्तम, पु. (मः) વિષ્ણુ.
पुरुह, वि. (हः हा हं.) ઘણુ, પુષ્કળ.
पुरुहूत, पु. (तः) ઇંદ્ર.
पुरोग, वि. (गः गा गं.)
पुरोगम वि. (मः मा. मं.) } આગળ જનારો.
पुरोगमिन, (मी. मिनी. मि.)
पुरोडाश, पु. (शः) જગ્નમાનો બાકી રહેલો ભાગ જે બ્રાહ્મણોને પ્રસાદ દાખલ વેહેચેછે તે.
पुरोधस्, पु. (धाः) પુરોહીત, ગોર.
पुरोभागिता, स्त्री. (ता.) દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાબ ઇચ્છા.
पुरोभागिन्, पु. (गी.) દોષ દ્દષ્ટી, દોષ જોનારો.
पुरोविद्, पु. (वित्) ભવિષ્યવાદી, આગળ સુંથશે તે કેહેનારો, ભવિષ્ય કેહેનારો.
पुरोहित, पु. (तः) પુરોહીત, ગોર.
पुर, स्त्री. (पु.) નગર, શેહેર.
पुलकाकुलाकृति, वि. (तिः तिः ति.) ખુશીથી જેના દીલમા કમકપાટ ભરેછે તે.
पुलाक, पु. (कः) ચોખા, ચોખા રંધાએલો દાણો.
पुलिन, न. (नं.) પણીથી એટલે નદીમાથી આસ્તે આસ્તે જે કીનારો નીકળેછે તે, રેતીનો કીનારેતે
पुलोमजा, स्त्री. (जा.) ઇંદ્રની બાયડી–સ્ત્રી.
पुश्चली, स्त्री. (ली.) છીનાલ બાયડી.
पुषित. वि. (तः ता तं) પાલેલો, પોસાએલો.
पुष्कर, न. (रं) આકાશ,૨.જળ, પાણી, पु.न.(रः रं) ૩.કમળ, न. (रं.) ૪. એક જાતની ઓષધી છે, ૫. તરવારનો વચલો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે, ૭. હાથીના સુંઢનો છેડો, ૮. વાજાનું મોઢું, ૯. દ્વીપ, ૧૦. સાપ.
पुष्कराह्व, पु. (ह्वः) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
पुष्करिणी, स्त्री. (णी.) નહાનો સરોવર, વાવ.
पुष्करोद्धृत, वि. (तः ता. तं.) હાથીની સુંઢ વ તે ઉપર ઉચકેલું તે. [શોભાયમાન.
पुष्कल, वि. (लः ला.ल.) શ્રેષ્ટ,૨.ખુબ સુરત, અત્યંત
पुष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) પોસેલો, પાલેલો.
पुष्प, न. (ष्पं.) ફૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકાવ.
पुष्पक, न.पु. (कं. कः) કુબેરનુ વીમાન, न. (कं ૨. જસદનુ ફૂલ.
पुष्पकेतु, न. (तुः) જસ્તનુફૂલ.
पुष्पदंत, पु. (तः) વાવ્યદીશાનો હાથી.
पुष्पधन्वन्, पु. (न्वा.) મદન.
पुष्परथ, पु. (थः) ક્રીડારથ, હવાખાવાની ગાડી.
पुष्पफल, पु. (लः) કોઠનુઝાડ.
पुष्परस, पु. (सः) ફૂલમાનો મધ.
पुष्पवती, स्त्री. (ती.) અડકાએલી સ્ત્રી–બાયડી.
पुष्पवंता, पु. (तौ.) ચંદ્ર, સુર્ય, ચાંદ સુરજ.
पुष्पलिह्, पु. (ट्.) ભમરો.
पुष्पलिक्ष, पु. (क्षः) મધમાખ. [કરનારો,ફુલ ફેકના
पुष्पवर्षिन्, वि. (र्षी. र्षिणी. र्षि.) ફુલનો વરશ
पुष्पसमय, पु. (यः) વસંતરૂત,–ઋ. [પુતલા કરવા
पुस्त,न. पु. (स्तं. स्तः) માતોડીના તથા લાકડ
पुष्य, पु.(ष्यः) પુસનક્ષેત્ર–નખેતર: [ફરવાની ગા
पुष्यरथ, पु. (थः) ક્રીડારથ, સેહેલ કરવાની ગા
पूग, पु. (गः) જમાવ, ટોળુ, ૨. સોપારીનુ ઝા.
पूजा, स्त्री. (जा.) પુજા, પુજા કરવીતે.
पूजित, वि. (तः ता. तं.) પુજેલો, માન્ય.
पूज्य, वि. (ज्यः ज्या. ज्यं.) વંદ્ય, पु. (ज्यः)૨.સસ
पूत, वि. (तः ता.तं.) પવીત્ર, न. (तं.) ખાંડેલું અન
पूतना, स्त्री. (ना.) હરડાનુ ઝાડ.
पूतिक, पु. (कः) કાટા કરજાનુ ઝાડ.
पूतिकरज, पु. (जः)
पूतिकरंज, पु. जः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
पूतिकाष्ट,न.(ष्टं.)દેવદારનુ ઝાડ, દેવદાર,સીધો દેવ
पूतिगंधी, वि. (धि. धिः. धि.) બદબોઈ, ખરાબવ
पूतिफली, स्त्री. (ली.) બાવચી.
पूप, पु. (पः) ચોખાના લોટનો રોટલો વીગેરે.
पूयद, पु. (दः) એક નરક છે.
पूर, पु. (रः) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ–ગતી, ૨. વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
पूर्णार्थ, वि. (र्थः र्था. र्थं.) જેને બદ્ધાની ઇચ્છાહ ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈછે.
पूरणी, स्त्री. (णी.) સેવરનુ ઝાડ.
पूरित, वि. (तः ता तं.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએલું.

(षः) પુરૂષજાતી.
र्णः र्णा. र्णं.) સંપૂર્ણ, પુરૂં, પૂર્ણ.
. (भः) ભરાએલો ઘડો—હાંડો.
. (मा.) પુનેમ. [પુન.
र्तं.) કુવો, તળાવ, દેવળ, વીગેરે બાંધવાનુ
) બ્રહ્મદેવ, वि. (र्वः र्वा. र्वं.) ૨. સર્વ, ૩.
૪. મુખ્ય, ૫. પ્રથમ, पु. (र्वा.) ૬. દાદાથી
। વડાવો.
ः) વડોભાઈ, ૨. દાદાથી આગલા વડાવો.
. (व.) દૈત્ય. [તરફછે એમ કલ્પનાછે.
(तः) ઉદયાચળ નામનો પહાડ જે પુર્વ
આગલા દહાડાનુ એ અર્થે.
ा.) સુર્ય, સુરજ.
સંબોધન એ અર્થે.
(क्तिः) સ્પર્શ, અડવું, અડકવું.
(न्यां.) લશ્કર, સૈન્ય, ફોજ.
(ना.) લસ્કર.
ીના, વર્જન એ અર્થે. [સ્તીછે.
ी. (र्णी.) ડવલા—પિઠવણ નામની વન-
वि.(तः ता. तं.) નોખો રહેલો, જુદો રહેલો.
स्त्री. (ता.) નામ, વ્યક્તિ.
, वि. (नी. निनी. नि.) જગત અને
 જુદાછે એમં માનનારો.
(नः) મુર્ખ, ગરીબ-હલકાલોક.
ः था.थं.) જાતજાતનુ, અનેક પ્રકારનુ.
ी. પૃથવી, ભુમી, જમીન.
थुः थ्वी. थु.) મોહુ, પોહોળુ, વીસ્તીર્ણ.
ः) બાળક, પોળ્વા, પોહા.
. (मा.) માછલી.
ः ला. लं.) મોહુ, પોહોળુ, વિસ્તીર્ણ.
.) પૃથ્વી, ભુમી, જમીન, ૨. કાળુજીરૂં.
(का.) એલચી.
) સાપ.
) કીરણ, ૨. પાતંગો. [સ્પતી છે.
(र्णी,) ડવલા—પિઠવણ નામની વન-
એકજાતનુ હરણ છે-
પાણીનુ-નોટપકું-કો.
ः) બાણ.

पृषदश्व, पु. (श्वः) વા, પવન.
पृषदाज्य, न. (ज्यं.) જેઘીમાંદહીંછે તેવું, દહીંવાળુઘી.
पृषातक, न. (कं.) ,, ,, ,,
पृष्ठ, न. (ष्ठं.) પીઠ, બરડો.
पृष्ठ्य, पु. (ष्ठ्यः) પાણી લઈજવાનો ઘોડો, न. (ष्ठ्यं) ૨. ઘણા બરડા, ઘણી પીઠ.
पृश्णि, पु. (श्णिः) અશક્ત, નબળો, દુબળો.
पेचक, पु.(कः) એક જાતનો પક્ષીછે, ૨. હાથીની ગાડ ઠંકાએ એવો જે તેના પુછડાઆગલ જે માસનો ગોળોછે તે.
पेटक, पु. (कः) જમાવ, મેળો, ૨. પેટી.
पेटा, स्त्री. (टा.) એક જાતનો પક્ષી છે.
पेटी, स्त्री. (टी.) એક જાતનો પક્ષી છે.
पेडा, स्त्री. (डा.) પેટી. [દહાડા લગીનુ દુધ.
पेयूष, न. (षं.) અમૃત, ૨. નવી જણેલી ગાયનું સાત
पेलव, वि. (वः वा. वं.) પાતળુ, નાજુક, નરમ.
पेशल, वि. (लः ला. लं.) ચતુર, ૨. સુંદર, ખુબસુરત, ૩. હુશાર.
पेशस्कृत, वि.(तः ता. तं.) એક જાતની માખી છે.
पेशि, स्त्री. (शिः) પક્ષીના આંતરડા, ૨. ઇંડુ, એંદુ.
पेशी, स्त्री. (शी.) ઇંડુ, એંદું.
पेटर, वि.(रः री. रं) થાળીમા રાંધેલું અન્ન, અનાજ.
पैतृष्वसेय, पु. (यः) ફોઈનો ડીકરો.
पैतृष्वस्त्रीय, पु. (यः) ફોઈનો ડીકરો.
पैल, न. (लं.) અંગુઠો અને નહાની આંગળી એવચ્ચેનો અંતર. [હોયછે તે.
पोगंड, वि (डः डा. डं) જેના અવયવ કુદરતી વોછા
पोटगल, पु. (लः) દેવનળ—લવાલા નામની વનસ્પતીછે
पोटा, स्त्री. (टा.) જે બાયડીના ધાયા ઉપર બાલ હોયછે તે.
पोत, पु. (तः) બાળક, બાળ, ૨. નૌકા, હોડી, ૩. વેહેવું.
पोतवणी, क. पु. (क.) વહાણનો વેપાર કરનારો.
पोतवाह, पु. (हः) વહાણના વચલા ડોલ ઉપર ઉભો રહીને દુષ્ટ પ્રાણીને મારનારો પુરૂષ.
पोताधान, न. (नं.) નહાની માછલીના બચ્ચાનો જમાવ—ટોલું. [છેવટ, ૩. હલનો છેડો.
पोत्र, न. (त्रं.) વસ્ત્ર, કપડુ, ૨. ડુકર—ભુંડના મોહોનુ
पोत्रिन्, पु. (त्री.) ડુકર, ભુંડ.

पोत्री, स्त्री. (त्री.) ડીકરાની ડીકરી.
पौंडर्य, न. (र्य.) સ્થળ કમળ.
पौर, न.(रं)ગંજાણ–રોહિતઘાસ નામની વનસ્પતીછે.
पौरस्त्य, पु. (स्त्यः) કુબેર, वि. (स्त्यः स्त्या. स्त्यं.) ૨. પ્રથમ, પેહલો. [પુરૂષની શૈચી.
पौरुष, न. (षं.) પરાક્રમ, પુરૂસત્વ, ૨. પુરૂષમાન,
पौरुषी, स्त्री. (षी.) પુરૂષની શૈચી.
पौरोगव, पु. (वः રાંધણીમાનો કારભારી.
पौरोहित्य, न. (त्यं.) ગોર, ગોરનુ કામ.
पौर्णमास, पु.(सः)પુનેમને દાહાડે કરવાનો યાગ-જાગ.
पौर्णमासी, स्त्री. (सी.) પુનેમ.
पौलस्त्य, पु. (स्त्यः) કુબેર.
पौलि, स्त्री. (लिः) રોટલી રોટલો.
पौष, पु. (षः) પોસ મહીનો.
प्रकंपन, पु. (नः) મોટો પવન—વા.
प्रकांड, न. (डं.) પોહોળુ, મોહુ, વીસ્તીર્ણ, पु. न. (ड. डं.) ૨. ઝાડનુ થડ.
प्रकाम, अ. ઇચ્છા પ્રમાણે એ અર્થે.
प्रकार, पु. (रः) ભેદ, ૨. વિશેષ, ૩. સરખુ.
प्रकाश, पु. (शः) સુર્યની પ્રભા, સુરજનુ તેજ, ૨. સ્પષ્ટ, ઉઘડું.
प्रकीर्णक, न. (कं) ચામર, ઝડપણ.
प्रकीर्य, पु. (र्य.) કાંટા કરંજાનુ ઝાડ.
प्रकृति, स्त्री (तिः) સત્વાદી ગુણની સામ્યાવસ્થા, સ્વગામના લોકોની ટોળ, પ્રજા, રાજાના સાતઆંગછે તે દરેક—યોની, મુલકારણ, લિંગ, ચિન્હ.
प्रकोष्ट, पु. (ष्टः) ઘેરના વચેલો ભાગ, ચાહાલી, કોપરાનો નીચલો ભાગ.
प्रक्रम, पु. (मः) પ્રથમારંભ, સુરઆત.
प्रक्रिया,स्त्री.(या.)વ્યવસ્થારાખવી, તજવીજ રાખવી.
प्रक्कण, पु. (णः) તંબોરો તથા સારંગીનો અવાજ.
प्रक्काण, पु. (णः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रक्ष्वेडन, पु. (नः) લોહોડાનો બાણ—તીર.
प्रगंडपु. (डः) કોપરાનો ઉપલો ભાગ.
प्रगतजानुक, पु. (कः) ફેંગડો પગ, પેંગો પગવાળો.
प्रगल्भ, वि. (ल्भः ल्भा. ल्भं.) પ્રૌઢ.
प्रगाढ, नं. (ढं.) અતીશય, ૨. દુઃખ.
प्रगुण, वि. (णः णा. णं.) સરખુ, વાંકુનહીતે.

प्रगे, अ. પ્રાતઃકાળ એ અર્થે.
प्रग्रह, पु. (हः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रग्रीव. न. पु. (वं. वः) બારી, નહાની બાર
કે ન (वं) ૨. ઝાડનો છેડો.
प्रघण, पु. (णः) દેવડી, ચોકી.
प्रघाण पुः (णः) દેવડી, ચોકી.
प्रचक्र, न. (क्रं.) બહાર નીકળેલી સેંના-લશ્
प्रचलायित, वि. (तः ता. तं.) ઊંઘથી ઘેરાએ
ધથી ભરાએલો.
प्रचलितव्रण, पु. (णः) એક જાતનો નાસુરછે
શાનો ફટકો વાગ્યાથી થાએછે.
प्रचुर, वि. (रः रा. रं.) બહુ, ઘણુ, પુષ્કળ.
प्रचेतस्, पु. (ताः) વરૂણ, વરૂણદેવ.
प्रचोदनी, स्त्री. (नी.) રીંગણીનુ ઝાડ.
प्रच्छदपट, पु. (टः) ખોળ, ઢાંકણ.
प्रच्छन्न, न, (न्नं:) બારી, અંદરનુ બાર, वि.
न्नं) ૨. ગુપ્ત, આચ્છાદીત.
प्रच्छर्दिका स्त्री (का.) ઉલટીનો રોગ.
प्रजन पु. (नः) ગર્ભ રેહેવો, ગર્ભધારણ (જન
प्रजाविन, पु. (वी.) જલદ, ચાલાક.
प्रजा, स्त्री. (जा.) સંતતી, બાળક, જન, લો
प्रजाता, स्त्री. (ता.) જણેલી બાયડી—સ્ત્રી.
प्रजापति, पु. (तिः) બ્રહ્મદેવ.
प्रजावती, स्त्री. (ती.) ભોજાઈ.
प्रज्ञ,वि.(ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) ફેંગડો, પાંગો,૨.પંડીત,
प्रज्ञा, स्त्री.(ज्ञा.)બુદ્ધિ, સારૂ નરસું જાણનારી
प्रज्ञान, न. (नं) બુદ્ધિ, ૨. ચીન્હ, નીશાણી.
प्रज्ञु, वि. (ज्ञु. ज्ञुः ज्ञु.) ફેંગડો, પાંગો.
प्रडीन, न. (नं) પક્ષીની ગતી.
प्रणत, वि. (तः ता. तं.) નમ્ર. [
प्रणय, पु.(यः)પ્રીતી, પ્યાર, પ્રેમ, ૨.વીશ્વાસ,
प्रणव, पु. (वः) ઓંકાર.
प्रणाद, पु. (दः) પ્યારનો શબ્દ—બોલ.
प्रणाल, पु. स्त्री. (लः ली.) નીક, પાણી જ
સ્તો—પાટ.
प्रणिधि, पु. (धिः) ભીક માગવી,૨. પ્રાર્થનાકર
प्रणिहित, वि. (तः ता. तं.) રાંધેલું.
प्रणित, न. (तं.) રાંધેલું.

. (तः) મંત્રથકી ઉત્પન્ન કરેલો અગ્નિ તે,
ાંધેલું, त्रि. (तः ता. तं.) ૩. કહેલું, બોલેલું,
રેલું. [રાછે તે.
. (तः ता. तं.) સ્તુતી કરેલો, જેની સ્તુતી ક-
(यः या. यं.) સ્વાધીન થએલો, હસ્તગત
લો.
. (नः ना. नं.) પ્રાચીન, પુરાતન, જુનુ.
ી. (पन्. पंती. पत्.) ગરમ કરનારો, બા-
ો, पु. (पन्.) ૨. સુર્ય, સુરજ.
(लः) આગળ કરેલો હાથ, પસરેલો હાથ.
(पः) શ્વામી, પ્રભુ, ૨. તેજ, ભભકો, ૩.
૪. પરાક્રમ.
पु. (सः) સફેદ આંકડાનુ ઝાડ.
પ્રતીગીથી, પ્રધાન, મુખ્યજેવો એ અર્થે.
वि. (लः ला. लं.) વિપરીત, વિરૂદ્દ, ઉલટૂં.
न. (र्म.) ઉટણુ, ૨. અલંકારથી કરેલીસોભા.
त्री. (तिः) પ્રતિમા, પુતળુ, તસ્વીર, મુર્તી, છબી.
. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) અધમ, નિંચ, નીચ, હલકો.
स्त्री. (तिः) અતિ પ્રસિદ્ધિ. [તલકીધુ.
वि. (प्तः प्ता. प्तं.) કાઢીનાખ્યુ, મોકલ્યુ, બા-
ु. (हः) આપેલું પાછુલેવું, ૨. લસ્કરનો
ા ભાગ, ૩. થુકદાની, ૪. એક ગ્રહછે,
ાહ્મણને યથાવીધી દાન કરવાને લાયક તે,
ધી દાનકરેલું પાછુંલેવું.
पु. (हः) થુકદાની.
(घः) ક્રોધ.
न. (नं.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો. [છબી.
ાया, स्त्री. (या.) પ્રતિમા, પુતળુ, તસવીર, મુર્તી,
पु. (रः) કોઈબી ચીજને જોત રેહેવું.
वि. (तः ता. तं.) અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું,
રેલું.
न. (नं.) સ્વીકાર, પતકાર, અંગીકાર.
. (नं.) મોબદલા, અદલા અદલ, ૨. કો-
ુકેલા પૈસા પાછા આપવા.
. (द्वः) શત્રુ, દુશમીન, વેરી.
. (नः) પ્રતીશબ્દ, પડસાદ.
(त्रिः) પ્રતીમા.
. (त्.) બુદ્દ, ૨. પાડવો.

प्रतिपन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) કબુલકીધેલો, જાણેલો, સમજેલો.
प्रतिपादन, न. (नं.) દાન.
प्रतिबद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) બદ્ધ થએલો.
प्रतिबंध, पु. (धः) બંદકરવું, અટકાવ કરવો.
प्रतिबिंब, न. (बं.) પ્રતીમા, છબી, તસવીર, મુર્તી.
प्रतिबुद्धात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) સાવધ, જાગતો.
प्रतिभय, पु. (यः) બીકભરેલું, वि. (यः या. यं.) ૨. ભયંકર.
प्रतिभान्वित, वि. (तः ता. तं.) ધીટ, ભરોસે રેહેનાર.
प्रतिभू, पु. (भूः) જામીન.
प्रतिभा, स्त्री. (मा.) પ્રતિબિંબ, છબી, તસવીર.
प्रतिमान, न. (नं.) પ્રતિમા, ૨. હાથીના માથાનો નીચલો તથા દાંતનો મધ્ય ભાગ.
प्रतिमुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) દીલમાં અંગરખો પેહેરેલો.
प्रतियत्न. पु. (त्नः) ઈચ્છા, ૨. અનુકુળથવું, ૩. સંસ્કાર.
प्रतियातना, स्त्री. (ना.) પ્રતિમા, છબી, તસવીર.
प्रतिरूपदृश्, पुं. (दृक्) નમુનો જોનારો.
प्रतिरोधि, पु. (धिः) દુસમીન, શત્રુ.
प्रतिवाक्य, न. (क्यं.) ઉત્તર, જુવાબ.
प्रतिविधि, पु. (धिः) ઉલટી ક્રીયા કરવી.
प्रतिविषा, स्त्री. (षा.) અતિવિખ નામની વનસ્પતીછે.
प्रतिशासन, न. (नं.) ચાકરને તેડીને કોઈ જગાએ કામસારૂ મોકલવું.
प्रतिशाय, पु. (यः) શલકમ. [૪. સભા.
प्रनिश्रय, पु. (यः) આશ્ચર્ય, ૨. મદન, ૩. સ્વીકાર,
प्रतिश्रव, पु. (वः) સ્વીકાર.
प्रतिश्रुत, वि. (तः ता. तं.) પતકારેલું.
प्रतिश्रुत्, स्त्री. (त्.) પડસાદ, પ્રતીધ્વની.
प्रतिष्टंभ, पु. (भः) બંદકરવું, અટકાવ.
प्रतिसमीक्षण, न. (णं.) એકે આપણી તરફજોવું એટલે તેના તરફ આંખના ખુણા તરફથી જોવું.
प्रतिसर, पु. (रः) કંકણ, કાકણુ, ચુડો, બંગડી, ૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ, पु. न. (रः रं.) ૩. મંત્ર થકી હાથમા સુતરનુ કંકણ બાંધે છે તે, ૪. માળા, ૫. એક મંત્રછે, ૬. જખમ ભરાવવી, ૭. ચાકર.
प्रतिसीरा, स्त्री. (रा.) પડદો, કનાત.
प्रतिसंहित, वि. (तः ता. तं.) બદ્ધ થએલો.

प्रतिहतेक्षण, वि. (णः णा. णं.) અતિપ્રકાશથી જે આંધળોથયો તે. [ગયો તે.
प्रतिहतोद्यम, वि. (मः मा. मं.) જેનો ઉદ્યોગ ફોગટ
प्रतिहार, पु. (रः) બાર, બારણુ, કમાડ,૨.ચોકીદાર.
प्रतिहारक, पु. (कः) મદારી, જાદુગર. [૨. પુલટૂં.
प्रतीक, पु. (कः) શરીરના અવયવ वि. (कः का. कं.)
प्रतीकार,पु.(रः)વૈરશુદ્ધિ, ૨.નીવારણ કરવું,સાંભિથવું.
प्रतीकाश, वि. (शः शा. शं.) શરખુ, એક સરખુ.
प्रतीक्ष्य, वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) પુજવાલાયક.
प्रतीची, स्त्री. (ची.) આથમન દીશા, પશ્ચિમ દીશા.
प्रतीचीन, वि. (नः ना. नं.) પશ્ચિમ દીશાએ થએલો જન્મેલો.
प्रतीत, वि. (तः ता. तं.) પ્રખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, ૨.આનંદ યુક્ત, ૩. તયાર, તત્પર, ૪. સનમાન પુર્વક, ૫. વિદ્વાન ૬. જાણેલું.
प्रतीपक, पु. (कः) વાકું,વિરૂદ્ધ.
प्रतीपदर्शिनी, स्त्री. (नी.) બાયડી, સ્ત્રી.
प्रतीर, न. (रं.) તીર, કીનારો.
प्रतीसर, पु. (रः) કાંકણ, બંગડી, મુંડો, બલોઇઆં.
प्रतीहार, पु. (रः) બાર, બારણુ,કમાડ, ૨. ચોકીદાર.
प्रतीहारि, स्त्री. (रिः) ચોકીદાર.
प्रतीहास, पु. (सः) કન્હેરીનુ ઝાડ.
प्रतोली, स्त्री. (ली.) ગામમાના નહાના નહાના રસ્તા.
प्रत्न, वि. (त्नः त्ना. त्नं.) પ્રચીન, પુરાતન, જુનુ.
प्रत्यक्पर्णी, स्त्री. (र्णी.) આગેડાનુ ઝાડ, આગેડો.
प्रत्यकश्रेणी, स्त्री. (णी.)મુષીકપર્ણી નામની વનસ્પતી.
प्रत्यक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ઇંદ્રીયને સમજવાજોગ, न. (नं.) ૨.પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન,પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનથી જે ઇંદ્રીયને માલમ થાએછે તે. [તિ તે.
प्रत्यगात्मत्व, न. (त्वं.) જગતમા આત્માની જે સ્થિ-
प्रत्यग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) નવુ, તરતનુ.
प्रत्यंत, पु. (तः) મ્લેંછદેશ, હિંદ્‌વગરનો દેશ. [ટેકરી.
प्रत्यंतपर्वत, पु. (तः) મોટા પાહાડના પાસની નાહાની
प्रत्यय, वि. (यः या. यं) સ્વાધીન, पु. (यः) ૨. સમ, ૩. જ્ઞાન, ૪. વીશ્વાસ, ૫. હેતુ, કાંણુ, ૬. અવાજ, શબ્દ, પ્રસિદ્ધપણો.
प्रत्ययित, वि. (तः ता. तं.) વીશ્વાસુ.
प्रत्यर्थिन्, पु. (र्थी.) દુશમનસતુ.
प्रत्यवसित, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલું.
प्रत्याख्यात, वि. (तः ता. तं.) કાઢી નાખેલો,
प्रत्याख्यातृ, पु. (ता.) નહીબોલનારો, ના સાંભે થનારો.
प्रत्याख्यान, न. (नं.)
प्रत्यादिष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) } કાઢી નાખેલો, એલો.
प्रत्यादेश, न. (नं.)
प्रत्यापन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) પાછું મળેલું.
प्रत्यानाह, पु. (हः) પવનથી પેટ ફુલેછે તે
प्रत्यालीढ, न. (ढं.) તીરમારતી વખતે ડાબો પગ વાંકો કરીને જમણો પગ પોહોળો કરી મારવો તે.
प्रत्यासार, पु. (रः) લસ્કરનો પાછલો ભાગ.
प्रत्याहार, पु. (रः) ઇંદ્રિયનુ આકર્ષણ.
प्रत्युदाहृत, वि.(तः ता. तं.)પાછોદાખલો આપ
प्रत्युपलब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) પાછું ગળેલું
प्रत्युपलब्धचेतस्, वि. (ताः ताः तः) બે શુદ્ધ થ છો શુદ્ધિ ઉપર આવેછે તે.
प्रत्यूत्क्रम, पु. (मः) લઢાઇસારૂ શ્રણો ઉદ્યોગ
प्रत्यूष, पु. न. (षः षं) પ્રાતઃકાળ, સવાર.
प्रत्यूषस्, न. (षः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रत्यूह, पु. (हः) વિઘ્ન, આફત.
प्रथम, वि. (मः मा. मं.) મુખ્ય, શ્રેષ્ટ.
प्रथा, स्त्री. (था.) પ્રખ્યાતી, પ્રસિધ્દિ,૨. ઉ
प्रथित, वि. (तः ता. (तं.)પ્રખ્યાત, પ્રસિધ્દ, ૨
प्रदर, पु. (रः) ભંગ, ભાગવું,૨. પસરવું, ૩ એક રોગછે,૪. બાણ.
प्रदीप, पु. (पः) દીપ, દીવો, ચરાગ.
प्रदीपन, पु. (नः) એક જાતનુ જેહેરછે.
प्रदेशन, न. (नं.) નજરાણો, ભેટ.
प्रदेशनी, स्त्री. (नी.) અંગુઠા પાસેની આં
प्रदेशिनी, स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रदोष, पु. (षः) સાંજ, સંધ્યાકાળ.
प्रद्योतन, पु. (नः) સુર્ય, સુરજ.
प्रद्युम्न, पु. (म्नः) મદન.
प्रद्रव, पु. (वः) નહાસવું, ન્હાસવું.
प्रधन, न. (नं.) જંગ, લઢાઇ, યુધ્દ.
प्रधान, न. (नं.) પ્રધાન, આગેવાન, મુખ્ય, ૩. પ્રકુતી, ૪.પરમાત્મા.

ी. (धिः) ગાડીના પઈડાનો જે ભાગ જ-
ઉપર લાગેછે તે.
. (चः) વાંકો ભાવ,૨. શબ્દનો વીસ્તાર,૩.
ર,૪. જુદી જુદી રીતે વાગવું—ચાલવું.
(दं.) પગનો પંજો.
, पु. (लः) શરણ આવેછે તેને સંભાળવું.
हर, वि.(रः रा. रं.) શરણ આવેલાનું દુઃખ
રણારો.
. (पा.) ધરમનું પાણી પાવાની જગા.
. (तः) ડુંગરનો તુટેલો કડો—ધાર.
, पु. (हः) બાપનો દાદો.
ह, स्त्री. (ही.) બાપની દાદી.
पु. (डः)
पु. (डः) } ટાયફળા નામની વનસ્પતી છે.
पु. (डः)
, न. (कं.) સ્થળકમળ [વિલું.
वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) ફુલેલું, ફુલવાળું, ફુલઆ-
ना, स्त्री. (ना.) કથા, વાર્તા.
न. (नं.)જાગો કરવો,૨. જે ચીજનો વાસ-
હોય તેને પાછોવાસલાવવો.
पु. (नः) વાયુ, પવન, વા.
ान, वि. (नः ना. नं.) ભાંગેલું, તુટેલું.
ु. (वः) જન્મ હેતુ, જન્મ, ૨. સ્થાન, ૩.
પરાક્રમ, ૪. પુજાસ.
ी. (भा.) કાંતી, તેજ.
पु. (रः) સુર્ય, સુરજ.
. (तं.) પાતઃકાળ, સવાર.
ु.(वः) બળ, શક્તિ,૨. શ્રેષ્ટ, સ્વામી,૩.દરજો,
ીસ,૫.સાંત કરવું. [કળેછે તે.
ु. (न्नः) જે હાથીના માથામાથી પાણી ની-
(भुः) સ્વામી, મુખ્ય, સમર્થ.
वि. (तः ता. तं.) ઘણુ, અતીસ, અતીશય.
पु. (कः) ચોટલીનાથી અને ચોટલામાથી જે
ા લટકેછે તે.
. (थः) મહાદેવનો એક ગણછે.
न. (नं.) ઠાર મારવું, જીવલેવો.
, पु. (पः) મહાદેવ.
. (दः) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.

प्रमदवन, न. (नं.) રાજાની બાયડીઓનું ફરવાનું જંગલ.
प्रमदा, स्त्री. (दा.) જે બાયડીને મદનવ્યથા થાયછે તે.
प्रमनस्,वि.(नाःनाःनः)જેનું અતઃકરણ હર્ષયુક્તછે તે.
प्रमा, स्त्री. (मा.) યથાર્થગ્નાન.
प्रमाण, न. (णं.) તસુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ, ૫. કારણ, ૬. મર્યાદ, હદદ. ૭. શાસ્ત્ર, ૮. ગણનારો,૯.સત્યવાદી.
प्रमातामह, पु. (हः) માનો દાદો.
प्रमाद, पु. (दः) ગેરસાવધપણો.
प्रमापण, न. (णं.)
प्रमापन,न. (नं.) } ઠાર મારવું, જીવલેવો.
प्रमिति, स्त्री. (तिः) યથાર્થ ગ્નાન. [મરેલો, મુવેલો.
प्रमीत,पु.(तः)યગ્નસારૂ મારેલો ગેટો,૨.वि. (तःता. तं.)
प्रमीला, स्त्री. (ला.) નાતવાની, નબળાસ.
प्रमुख, वि. (खः खा. खं.) મુખ્ય.
प्रमुदित,वि. (तः ता. तं.) હર્ષયુક્ત. [ખુશી થઈછે તે.
प्रमुदितेंद्रिय, वि. (यः या. यं.) જેના ઇંદ્રિયને—સુખ
प्रमोद, पु. (दः) આનંદ, ખુશી.
प्रयत, वि. (तः ता. तं.) પવીત્ર, સોજ્જુ.
प्रयस्त,वि.(स्तः स्ता. स्तं.)મેહેનતથી પેદાકરવું. [ધ્યાર તે.
प्रयाम, पु. (मः) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી
प्रयुद्धार्थ, पु. (र्थः)
प्रयोगार्थ, पु. (र्थः) } લઢાઈ સારૂ જે મેહેનત કરવી તે.
प्रलंबघ्न,पु.(घ्नः)બળરામ,બળદેવ. [થવાનો વખત તે.
प्रलय,पु.(यः) મરવું,નાશ,પૃથ્વીના અંતે જે જળમય
प्रलाप, पु. (पः) વ્યર્થભાષણ, વરથા બોલવું.
प्रलोभित, वि. (तः ता. तं.) જેને ભુરકાવ્યો તે, જેને ડગાવ્યો તે, લોભવાલો.
प्रलोभ्यमान,वि.(नः ना.नं.)ઉપલો શબ્દ જુવો. [વાડો.
प्रवण,वि.(णः णा.णं.)નમ્ર, ઢાળ,ઉતારણ,पु.(णः)૨.ચ-
प्रवयस्, पु. (याः) બુઢો, જઈફ.
प्रवल्हिका, स्त्री. (का.) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો અર્થ રૂપક દેખાવવો એમ બોલવું.
प्रवह, पु. (हः) પાણી વેહેવું.
प्रवहण, न. (णं.) બુરખાની ગાડી.
प्रवारण, न. (णं.) મહાદાન. [તંબુરાનોદાંડો.
प्रवाल, न. पु. (लं. लः) પરવાળું, ૨. અંકુર, ૩.

प्रवाह, पु. (हः) પાણીનો પ્રવાહ, પાણી વેહેવું.
प्रवासन, न. (नं.) ઠારમારવું, જીવલેવો.
प्रवाहिका, स्त्री. (का.) સંગ્રહણીનો રોગ, અતીસાર.
प्रविख्याति, स्त्री. (तिः) અતીપ્રસીધ્દ, તદન ખુલ્લુ.
प्रविदारण, न. (णं.) લઢાઈ, જંગ. [પુરો.
प्रवीण, वि. (णः णा. णं.) નીપુણ, કાબીલ, હુશાર,
प्रवृत्ति, स्त्री. (त्तिः) ઇચ્છા, હુશારી, વૃતાંત, પેગામ, સંદેશો, ચાલ.
प्रवृद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) પ્રૌઢ, ફેલાએલું.
प्रवेक, वि. (कः का. कं.) મુખ્ય, પ્રમુખ.
प्रवेणि, स्त्री. (णिः) બાયડીનો ચોટલો જે દખણી લોકોની બાયડી લાંબો બાંધેછે તે, ૨. હાથીનીઝુલ.
प्रवेणी, स्त्री. (णी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रवेष्ट, पु. (ष्टः) હાથ.
प्रव्यक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) સ્પષ્ટ, ઉઘાડું.
प्रशांतकाम, वि. (मः मा. मं.) ઇચ્છા વગરનો, જેની ઇચ્છા પુરીથઇછે તે.
प्रश्न, पु. (श्नः) સવાલ.
प्रश्रय, पु. (यः) પ્રીતી, પ્રેમ, પ્યાર.
प्रश्रित, वि, (तः ता. तं.) નમ્ર. [૪. વળાવો, ભોમયો.
प्रष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) આગળનુ, ૨. સારૂ, ૩. સરદાર,
प्रष्ठवाह, पु. (वाट्. वाड्.) જે બળદની મસ્તી ઓછી થવા સારૂ તેને જોતરેછે તે.
प्रष्ठौही, स्त्री. (ही.) નહાનીછતા ગાભણી જે ગાયછે તે.
प्रसन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) સાફ, નિર્મળ, ૨. સંતુષ્ટ થએલો. [ન્નપણો.
प्रसन्नता, स्त्री. (ता.) નિર્મળતા, સોજ્જાપણો, પ્રસ-
प्रसन्ना, स्त्री. (न्ना) મધ, દારૂ, શરાબ.
प्रसभ, न. (भं.) બલાત્કાર, જોર, જુલમ. [કીધીછે તે.
प्रसमीक्षित, वि. (तः ता. तं.) સારીરીત જેની સ્તુતી
प्रसर, पु. (रः) પ્યાર, પ્રેમ, પ્રીતી, ૨. જખમવધવી.
प्रसरण, न. (नं.) ફેલાવવું, પસરવું.
प्रसरणि, स्त्री. (णिः) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रसरणी, स्त्री. (णी.) }
प्रसव, पु. (वः) જણવું, ૨. ફળ, ૩. ફુલ, ૪. દીકરો.
प्रसवबंधन, न. (नं.) ફુલ—ફળના ડાંખળાં.
प्रसव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) પ્રતીકુળ, ઉલટું.
प्रसह्य, अ. જોરજુલુમથી એ અર્થે.

प्रसाद, पु. (दः) શાફપણો, નિર્મળતા, ૨. ૩. કાવ્યનો એક ગુણછે
प्रसाधन, न. (नं.) અલંકાર કરીને શોભવું.
प्रसाधनी, स्त्री. (नी.) બાલ વોળવાની કાસક
प्रसाधित, वि. (तः ता. तं.) અલંકારથી સોભા
प्रसारणी, स्त्री. (णी.) ચાંદવેલો નામની વનસ
प्रसारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) પોહોળુ.
प्रसित, वि. (तः ता. तं.) તત્પર, આસક્ત.
प्रसिति, स्त्री. (तिः) બાંધવું, બાંધવાની દોરી
प्रसिद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) પ્રખ્યાત, અલં શોભાયમાન. [કદલી નામની
प्रसू, स्त्री. (सूः) મા, માતા, ૨. ઘોડી, ૩. વે
प्रसूता, स्त्री. (ता.) સુવાવડી, જણેલી.
प्रसूति, स्त्री. (तिः) જણવું, સુવાવડથવું.
प्रसूतिका, स्त्री. (का.) સુવાવડી, જણેલી બા
प्रसूतिज, न. (जं.) જણતી વખતે જે દુઃખ થાય
प्रसून, न. (नं.) ફુલ, ફલ, वि. (नः ना नं) જાત,
प्रसूजनयितारौ, पु. (रौ.) મા, બાપ.
प्रसृत, वि. (तः ता. तं.) પસરેલું, ફેલાએલું.
प्रसृता, स्त्री. (ता.) પગનું ટૂંટૂ, જાંગ, સાથળ.
प्रसृति. स्त्री. (तिः) કુબડો, ખુંદો.
प्रसेव, पु. (वः) અનાજ મુકવાનો કોથળો—ઝી
प्रसेवक, पु. (कः) તંબુરાનો નીચલો દુધી.
प्रस्तर, पु. (रः) દગડ, પથરા, પાષાણ.
प्रस्ताव, पु. (वः) પ્રસંગ. વખત.
प्रस्थ, पु. न. (स्थः स्थं.) શેર, ૨. પહાડ ઉપર પાટ જમીન, ૩. એકમાપ છે. [વસ્પ
प्रस्थपुष्प, पु. (ष्पः) જંબીર—સફેદ મરવો
प्रस्थान, न. (नं.) જવું, પ્રયાણ.
प्रस्फोटन, न. (नं.) સુપડું. [વો, પાણી
प्रस्रवण, न. (णं.) ઝરવું, મુતરવું, પરશીવો
प्रस्रंसिनी, स्त्री. (नी.) જેની યોની જગા ઉપર ફી થઇ હોય અને તે ચોળીને ઠીક ક મોઠી મેહેનતથી જણવાજોગ થાએછે તે.
प्रस्राव, पु. (वः) મુતર, પીસાબ.
प्रहर, पु. (रः) પોહોર, આંઠઘડી.
प्रहरण, न. (णं.) હથીઆર, શસ્ત્ર.
प्रहारण, न. (णं.) મહાદાન.

. (स्तः स्ता. स्तं.) थाकेलो, व्याकुळ, पु.(स्तः)
ळ पोहोलो करेलो हाथ.
(हिः) कुवो.
स्त्री. (का.) जेनो साचो अर्थ छानो रहीने
अर्थ स्पष्ट देखाववो एम बोलवुं.
. (न्नः न्ना. न्नं.) हर्षयुक्त.
(शुः शुः शु.) उरस्यु, उरस्यु.
. (रः) कोट, तट, दीवाल, भींत.
. (नः) पामर, नहानु, नीच, क्षुल्लक.
अतीत एअर्थे.
(ख्यः ख्या. ख्यं.) प्रमुख्य, मुख्य.
. (शः) यज्ञसाळ जहां रुषी-ब्राह्मणलोको
ा थाएछे ते जगा.
ु. (रः) प्रमुख्य, मुख्य.
(णः) अतीत, पराणो.
ु. (कः) पराणो, मिजमान.
. (कः) पराणो, मिजमान.
(रः) धीनु टपकुं नाखवुं.
पु. (कः) अतीत, पराणो, मेजबान
स्त्री. (का.) जंगली माख-माखी.
. (ची.) उगमण, पुर्वदीशा.
. (नः ना. नं.) पुर्वदीशाए थएलो, २.
पुरातन न. (नं.) ३. शेहेर, घर वीगेरेना
जे बांबुनी वाड होयछे ते.
स्त्री. (ना.) पाहाडमुळ नामनी वनस्पतीछे.
, न. (तं.) जमणा खांद्दा उपरथी पेहेरेली
.
. (रं.) जुनु, पुरातन.
ु. (सः) वाल्मीकरुषी.
(च्यः च्या. च्यं.) पुर्वदेश, उगमण तरफ-
.
(नं.) चाबक, आर, परोणी, अंकुश.
(ता.) सारथी, गाडी हाकनारो.
(ज्ञः) वीद्वान, पंडित.
. (ज्ञा.) बुद्धिवाळी स्त्री-बायडी.
. (ज्ञी) बुद्धिवाळी स्त्री-बायडी.
(ण्यः ण्या ण्यं.) घणु, पुष्कळ.
पु. (कः) न्यायाधीश, इंशाफदार-करनारो.

प्राण,पु.(णः) शरीरमानो वायु-पवन,२. जीव,३. पराक्रम,४. रक्ष्यो बोळ.
प्राणपरीप्सा, स्त्री. (प्सा.) पोतीको जीव बचाववानी [इच्छा.
प्राणरोध, पु. (धः) एक नरक छे.
प्राणिन्, पु. (णी.) जीवडा, जीववाळा.
प्रातः अ. प्रातःकाळ एअर्थे.
प्रातिहारक, पु. (कः) मदारी.
प्राथमकल्पिक, पु. (कः) जेणे अध्ययन करवा आरंभ कीधोछे तेवो जनोई थएलो पण परणेलो नहीं ते.
प्रादुः अ. नाम, प्रकाशीत एअर्थे.
प्रादेश, पु. (शः) जगा, स्थान, टीच, अंगुठाथी ते तेना पासना आंगळाथी जे लंबाई थाएछेते
प्रादेशन, न. (नं.) दान.
प्राध्वानिक, न. (कं.) मोढापाणु,२. नाश करवानी शक्ति.
प्राध्वं, अ. अनकुल एअर्थे.
प्रांतर न. (रं.) जे रस्तामा छाया के पाणी नही मळे एवो दुरनो रस्तो.
प्राप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) मळेलुं.
प्राप्तपंचत्व, वि. (त्वः त्वा. त्वं.) मुवेलो, मरेलो.
प्राप्तरूप, पु. (पः) पंडीत, बुद्धिवाळो. वि. (पः पा. पं.) २. सुंदर, खुबसुरत.
प्राप्ति, स्त्री. (प्तिः) उदय, उत्पत्ती, २. मळवुं.
प्राप्य,वि.(प्यः प्या. प्यं.) मळवाजोग, मळवा लाएक.
प्राभृत, न. (तं.) नजराणो.
प्राय, पु. (यः) अन्न नखावुं, भोजनत्याग, खाद्दा वगर मरवुं, जीनगीनी स्थीती.
प्रायः अ. बाहुल्य एअर्थे.
प्रायोपविष्ट वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) जींदगीने काएर थईने अंन पाणी छोडीने मोत आवे तहांसुधी ईश्वरनु स्मरण करतो बेठोछे ते.
प्रालंब, न. (बं.) कोटमा पेहेरवानी सांकळी-कंठी.
प्रालंबिका,स्त्री.(का.) दुटीलगी लटकनारी कंठी-सांकळी.
प्रालेय, न. (यं.) बर्फ, तहाड, हीम.
प्रावर, पु. (रः) वोढणी, वोढवानुं कपडुं.
प्रावार, पु. (रः) उपलो शब्द जुवो.
प्रावृत, वि. (तः ता. तं.) वोढेलुं कपडुं. [स्पतीछे.
प्रावृषायणी, स्त्री. (णी.) कुवली-कुहिरी नामनी वन-

प्रावृष्, स्त्री. (ट्.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.
प्रास, पु. (सः) એક શસ્ત્ર છે.
प्रासंग, पु. (गः) જુસડી.
प्रासंग्य, वि. (ग्यः ग्या. ग्यं.) જે ગાય બળદ મસ્તી કરેછે તે મટાડવા સારૂં તેના કોટમાજે લાકડું બાંધેછે તે.
प्रासाद, पु. (दः) દેવ, રાજા વીગેરેના ઘેર.
प्रासिक, पु. (कः) ભાલદાર, ભાલાવાલો.
प्रास्थिक, वि. (कः का. कं.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપજે એવું ખેતર.
प्राह्ण, पु. न. (ह्णः ह्णं.) બપોરનો પેલ્લો પોહોર.
प्रिय, पु. (यः) વર, ભરતાર, वि. (यः या. यं.)૨.વહાલું, પ્રીતીવાળું [ઝાડ, કદમનું ઝાડ.
प्रियक, पु. (कः) એક જાતનો હરણ છે, પ્રિયંગુનું
प्रियंगु, पु. (गुः) કાંગ,૨. વાઘેટીનું ઝાડ.
प्रियता, स्त्री. (ता.) પ્રેમ.
प्रियंवद, वि.(दः दा. दं.)સારૂં બોલનારી,પ્રીય બોલનારી.
प्रियाल, पु. (लः) ચાર નામનું ઝાડ છે તે.
प्रीणन, न. (नं.) તૃપ્તી.
प्रीत, वि. (तः ता. तं.) હર્ષયુક્ત.
प्रीति, स्त्री. (तिः) હર્ષ, પ્રેમ.
प्रुष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) બળેલું.
प्रेक्षा, स्त्री. (क्षा.) બુદ્ધિ, ૨.નાચ જોવો, નાચવું.
प्रेंखा, स्त्री. (खा.) ડોલી, હીંચકો, હીંદોળો.
प्रेंखित, वि. (तः ता. तं.) જરા ધુજેલો. [ઝુલેલો.
प्रेत, पु. (तः)નરકમા થએલો પ્રાણી,ભુવડો, મરેલો,
प्रेत्य, अ. જન્માંતરે એઅર્થે.
प्रेमन्, न. (म.) પ્રેમ.
प्रेष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) અતીસવાહાલો, અતીપ્રીય.
प्रेष्य, पु. (ष्यः) ચાકર, નોકર.
प्रैष, पु. (षः) મોકલવું,૨. દાબવું, ૩.કલેશ.
प्रैष्य, पु. (ष्यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
प्रोक्षण, न. (णं.)યજ્ઞમા જનાવર મારવું તે,૨.પવીત્રીકરણ. [तं.)૨.પવીત્રીકૃત.
प्रोक्षित, पु. (तः) યજ્ઞસારૂં મારેલું જનાવર. वि. (तः ता.
प्रोथ, पु. न. (थः थं.) ઘોડાનુ નાક.
प्रोष, पु. (षः) ગરમી થવી, બફારો થવો, બળવું.
प्रोष्ठ, पु. (ष्ठः) એક જાતની માછલી છે.
प्रोष्ठपदा, स्त्री. (दा.)પુર્વા તથા ઉત્તરાભાદ્રપદ
प्रोष्ठी, स्त्री. (ष्ठी.) એક જાતની માછલીછે
प्रौढ, वि. (ढः ढा. ढं.) વધેલો.
प्रौष्ठपद, पु. (दः) ભાદરવો મહીનો.
प्लक्ष, पु. (क्षः) પીપરીનું ઝાડ, પીંપરી.
प्लव, पु. (वः) ચંડાળ, નીચ, નહાનુ વહા મછવો,દેડકો, न. (वं.) જલમુસ્તો,નાહા કેવડાનુ ઝાડ, पु. (वः) પાણીમાની મ
प्लवग, पु. (गः) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી હા
प्लवंग, पु. (गः)
प्लवंगम, पु. (मः)
प्लाक्ष, न. (क्षं.) પીપરીનુ ફળ. [
प्लीहन्, पु. (हा.) ડાબી બાજુનું માસ, એક
प्लीहशत्रु, पु. (त्रुः) લાલરોહિડો નામની વન
प्लुत,न.(तं.)ઘોડાંનુ ખુબ દોડવું, ઘોડાનું ચો
प्लुष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) બળેલું, દાહાજેલું.
प्लुष्ट, पु. (ष्टः)દેવતાથી દીલ ડાઝીને જે રંગ
प्लोष, पु. (षः) બળવું, બફારો થવો.
प्सात, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલું.

फ.

फंजिका, स्त्री. (का.) ભારંગ નામની વનસ્પ
फट, पु. स्त्री. (टः टा.) સાપની ફણ.
फण, पु. स्त्री. (णः णा) ઉપલો શબ્દ જુવો.
फणधर, पु. (रः) સાપ. [વન
फणिज्झक, पु. (कः) જંબીર—સફેદ મરવો
फणिन्, पु. (णी.) સાપ.
फल, न. (लं.) જાયફળ, બાણ—તીરનો છે હલના નીચેનો ભાગ, ફલ,ઝાડના ફળ ૩, કોઇપણ કારણ સારૂં તઇઆર કરવુ
फलक, पु. न, (कः कं.) ઢાલ.
फलकपाणी, पु. (णिः) ઢાલ વાપરનારો, ઢાલદ
फलग्रह, वि. (हः हा. हं.) ફલ લેનારો.
फलत्रिक, न.(कं.)હરડા,બેહડા,અને આવળા
फलपूर, पु. (रः) મહાળુંગનુ ઝાડ, તથા ફળ
फलभुज्, वि. (भुक्.) ફલ ભોગનારો.
फलवन्, वि. (वान् वती. वत्.) ફળવાળું ઝાડ.
फलस, पु. (सः) ફણસનુ ઝાડ.

, पु. (क्षः) ખીરાણીનુ ઝાડ.
वि. (नः ना. नं) ફળવાળું ઝાડ.
स्त्री. (नी.) વાઘાટી, આબીશીખા નામની
પતી, રાણનું ઝાડ.
वि. (ली. लिनी. लि.) ફળવાળું ઝાડ.
ी. (ली.) વાઘાટી નામની વનસ્પતી છે.
पु. (ही.) જે વખતે ફળ આવવું તેવું ઝાડ.
स्त्री. (हा.) પાડળી નામની વનસ્પતી છે.
. (ल्गुः) કાળો ઉંબર, ઓખાડો, ખરવત,
ल्गुः ल्गु. ल्गु.) નબળો, નિર્બળ.
न. (तं.) કાકવી. [થએછે તે.
(टं.) ઉકાળ્યા વગર જે ઉકાળો તઈઆર
लं.)રૂના કપડા,૨.હલના નીચલો ભાગ,ફાળ.
पु. (नः) ફાગણ મહીનો.
, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(ल्लः ल्ला. ल्लं)પ્રફુલ્લીત, ફુલવાળું.
(नः) ફીણ, સમુદર પીણ. [૩.ફીણવાળુ.
(लः)બોર,૨.બરીઠાનુ ઝાડ. वि. (लः ला.लं.)
(वः) સીઆળ.
(रुः) સીઆળ.
. (ला.) ખાદલામાનુ એઠું, એઠું.
. (लिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ब.

(कः) આંકડાનુ ઝાડ, ૨. બગળો.
(लः) બકુળનુઝાડ,મોરસળીનાફુલનું ઝાડા.
. स्त्री. (शं. शा. शी.) માછલા મારવાનો
ડો, ગળ.
, पु. (थः) વેપારી.
કરૂણારસ, સંતોષ, આશ્ચર્ય, તેડું એઅર્થે.
(रं.) બોર.
ी. (रा.) કપાસનુ ઝાડ.
ी. (री.) બોરડી, બોરનુ ઝાડ.
(धी.) અટકાવ, પ્રતીબંધ.
છીનાલ બાયડી.
બાંધેલો,અટકાવેલો.[રાખીતે.
આતીકી ઇચ્છા પકડી-
[illegible]

बंधन, न. (नं.) બાંધવુ, બાંધવાનુ સામાન, દોરી.
बंधु, पु. (धुः) પીતરાઈ, એક કટંબના. [ઝાડછે.
बंधुजीवक, पु. (कः) દુપારી નામનું એક જાતનુ ફુલ
बंधुता, स्त्री. (ता.) ભાઇબંદપણો.
बंधुर, वि. (रः रा. रं.) જે પેહેલેથી મગરૂરપણ કઈ આફત આવ્યાથી નમ્ર થાએછે તે.
बंधुल, पु. (लः) છીનાલ બાયડીનો ડીકરો. [ઝાડછે.
बंधूक, पु. (कः) દુપારી નામનું એક જાતનુ ફુલ
बंधूकपुष्प, पु. (ष्पः) અસાણાનું ઝાડછે.
बंधूर, पु. (रः) જે પેહેલેથી મગરૂર છતા તેના ઉપર કઈ આફત આવ્યાથી નમ્ર થાએછે તે.
बंध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) ફળવગરનુ, વાઝુ.
बभ्रु, पु. (भ्रुः) નોળીઓ, વિષ્ણુ, અગ્ની, મહાદેવ, મુની, રૂષી, ઉંદર, કોહલ, वि. (भ्रुः भ्रुः भ्रुं.) ટકલો ટાળપડેલો, પીંગટ.
बरीवर्द, पु. (र्दः) બેલ, બળદ.
बर्बर, पु, (रः) ભારંગ નામની વનસ્પતી છે.
बर्बरा, स्त्री. (रा.) }
बर्बरी, स्त्री (री.) } તીળવણ, કાનફોડી કેહેછે.
बर्ह, न. (र्हं.)મોરનુ પિછું,ભટોરાનામની વનસ્પતીછે.
बर्हपुष्प,न.(ष्पं.)ગંઠીવન—ભટોરા નામની વનસ્પતીછે.
बर्हि, पु. (र्हिः) અગ્ની, દર્ભ.
बर्हिण, पु. (णः) મોર.
बर्हिन, पु. (र्हीं.) મોર.
बर्हिपुष्प, न (ष्पं)ગંઠીવન—ભટોરા નામનીવનસ્પતી છે.
बर्हिःपुष्प, न. (ष्पं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
बर्हिर्मुख पु. (खः) દેવ.
बर्हिष्ठ, न. (ष्ठं) વાળો—ખસખસ.
बल, पु. (लः) બળરામ, બળદેવજી, न. (लं.) લશ્કર, પરાક્રમ, જોર, બળ, સામર્થ્ય, ડોંગો, જાડો, पु.(लः)કાગડો,રૂપ,એક દૈત્યછે, જોરદાર.
बलदेव, पु. (वः) બળરામજી.
बलभद्र पु. (द्रः) બળરામજી.
बलभद्रिका, स्त्री. (काः)ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતીછે.
बलभी, स्त्री. (भीं.) ઘેરના વાસા.
बलवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) બળીષ્ઠ, જોરદાર, અ. અતીશય એઅર્થે. [તી છે
बला, स्त्री. (ला.) તુપકડી—ચીકણા નામની વનસ્પ-

बलाका, स्त्री. (का.) બગલો.

बलात्कार, पु. (रः) બળાત્કાર, જોર જુલુમ.

बलाराति, पु. (तिः) ઇંદ્ર.

बलाहक, पु. (कः) મેઘ, મેહ, વિષ્ણુનો ઘોડો.

बलि, पु. (लिः) કર, છાપો, જકાત, વેરો, પુજાકરવાનું સામાન, स्त्री. (लिः) એટલે શરીરના ચાંબડીની કરચલી.

बलिध्वंसिन्, पु. (सी.) વીષ્ણુ. [કરચલી પડીછે તે.

बलिन, वि. (नः ना. नं.) ઘરડપણાથી જેના દીલને

बलिपुष्ट, पु. (ष्टः) કાગડો.

बलिभ, वि. (भः भा. भं.) ઘરડાપણથી જેના દીલની ચાંબડીની કરચલી વળીગઇછે તે.

बलिभुज् पु. (क्.) કાગડો.

बलिमुख, पु. (खः) વાંદરો.

बलिसद्मन्, न. (द्म.) પતાળ.

बलीक, न. (कं.) છજ્જુ.

बलीमुख, पु. (खः) વાંદરો.

बलीवर्द, पु. (र्दः) બળદ.

बल्लव, पु. (वः) રસોઇયો, ર.ગવળી.

बष्कय, पु. (यः) એક વરસનો બળદ.

बष्कयणी, स्त्री. (णीः) ઘણાવરસ પછી વ્યાયલી ગાય.

बष्कायिणी, स्त्री. (णी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

बस्त,पु. (स्तः) બકરો.

बहिः अ. બહારથી એઅર્થે.

बहिर्द्वार, न (रं.) બહારનુ બારણુ.

बहु, वि. (हु. व्ही. हु.) પુષ્કળ, ઘણુ.

बहुकर, वि. (रः री. रा. रं.) ન્હાવુ, ગુશલ કરવું.

बहुगर्ह्यवाक्, वि. (क्.) ઘણુજ ખરાબ બોલનારો.

बहुज्ञता, स्त्री.(ता.) ઘણુજ સાન.

बहुपाद, पु. (त.) વડનું ઝાડ, વડલો.

बहुप्रद, पु. (दः) ઉદાર, ધરમી. [ણુજ માનનારો.

बहुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) થોડુ આપ્યુ છતાં ઘ-

बहुमुल्य, वि. (ल्यः ल्या ल्यं.) કીંમતી વસ્ત્ર—કપડા.

बहुरूप, पु. (पः) રાળ, ધુપ, લોબાન.

बहुल, वि. (लः ला. लं.) ઘણુ, પુષ્કળ, वि. કાળું, पु. (लः) આગી, આકાશ. [ગુલી, ગળી.

बहुला, स्त्री. (ला.) એળચી, કૃત્તીકા નક્ષેત્ર, ગાય,

बहुलीकृत, वि. (तः ता. तं.) ઝાંટકેલું અનાજ.

बहुवारक, पु. (कः) ગુંદાનું ઝાડ.

बहुविध, वि. (धः धा. धं.) જાતજાતનું. [નસ

बहुसुता, स्त्री. (ता.) શતાવરી—સહસ્રમુળી નામ

बहुसूति, स्त्री. (ति.) ઘણીવાર વીઆએલી ગા

बाकुची, स्त्री. (ची.) બાવચી.

बाढं, अ. અતીશય, સ્વીકાર એઅર્થે.

बाण, पु. (णः) બાણ,બળીનો ડીકરો જેનું નામ હતું તે, ચાર લડીની મોતીની કુંઠી, કેવળ

बाणा, स्त्री. (णा.) કાળા કોરેટાંનુ ઝાડ.

बादर, न. (रं.) રૂના કપડાં—વસ્ત્ર.

बाधकता,स्त्री. (ता.) રોકાણ.

बाधा, स्त्री. (धा.) દઃખુ અગર મનપીડા.

बांधकिनय, पु. (यः) છીનાલ બાયડીનો ડીકરો.

बांधव, पु. (वः) પીતરાઈ, એક કુટંબના, બા

बाध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) રોકવાજોગ.

बार्हत, न. (तं.) રીંગણીના ફલ.

बाल, वि. (लः ला. लं.) મુર્ખ, બાલક,न. पु.(ल પુછડી—ડુ—બાલ, કેસ, નીમાળા.

बालक, वि. (कः का. कं) મુર્ખ, બાલક.

बालतनय, पु. (यः) ખેરનુ ઝાડ.

बालतृण, न. (णं.) કુમળું ઘાસ.

बालधि, पु. (धिः) પુછડાનો ગુચ્છો—છેડો.

बालपाश्या, स्त्री. (श्या.) બાયડીના માથાના બ પેહેરવાનું એક ઘરેણુ છે.

बालमूषिका, स्त्री. (का.) ઊંદરડી.

बालहस्त, पु. (स्तः) પુછડાનો ગુચ્છો—છેડો.

बाला, स्त्री. (ला.) કુમાર, કવારી.

बालिश, वि. (शः शा. शं.) મુર્ખ, બાળક.

बालिशमति, वि.(तिः ति.ति.)મુરખ, અસાન, એ

बालियशाक, पु. (कः) એક જાતનું શાક છે.

बाल्य, न. (ल्यं.) બાળપણુ, બાળઅવસ્થા.

बाष्प, वि. (ष्पः ष्पा. ष्पं.)ગરમ, ઉનું, न. (ष्पं.) સુ, આપના આંસુ.

बाष्पिका, स्त्री. (का.) } હીંગુવૃક્ષના પાતરાં.
बाष्पीका, स्त्री. (का) }

बाहु, पु. (हः) હાથ, દંડ.

बाहुज, पु. (जः) ક્ષત્રીય, ક્ષત્રી.

बाहुदा, स्त्री. (दा.) એક નદીછે.

(लं.) બગલ.
(द्धं.) કુસ્તી.
ळः) કાર્તીકસ્વામી.
(यः) કાર્તીકસ્વામી. [ધોડાછે.
(कं.) કંકુ, ૨. હીંગ, ૩. એક જાતનો
(कं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
.) એક જાતનું બનાવટ મીઠુંછે.
ळः)બીલાડું, મીદડું.
. (जाः) ઇંદ્ર.
:) ટપકો–કું.
.) ચંદ્રમંડળ.
. (का.) તીંડોલાનો વેલો.
.) છેદ, બાકું, કાણું.
(यः) સાપ.
त्वः) બીલનુ ઝાડ.
. (सं. सः) ભીસું, કમળનું મુળયું.
स्त्री. (का.) બગલો.
. पु. (नं. नः) કમળ.
. (नी.) કમળ, એક જાતનું કમળ છે.
ळः) સોનુ તોળવાનો તોળો.
.) રેત, ધાતુ, ધાત, બીંજ, કારણ.
. (शः) બીજનો કંદ–કાંદો.
(रः) મહાળુંગ કરીને લીંબુની જાતનું
ળછે. [પંછી હળથી ખેડેલું ખેતર.
. (तः ता. तं.) પેલ્લે બીજ નાખીને તે
(ज्यः ज्या. ज्यं.) કુલીન, ખાનદાનવાળો.
(त्सः) આંઠ રસમાંનો એક રસ, ક્રૂર
હીંસા કરનાર.
:) આંકડાનુ ઝાડ.
(का.) કળેજુ.
न. (सं.) કળેજુ.
ध्य.) મહાદેવ.
ता. द्धं.) જાણેલું.
नः) થડ, મુળીયું.
(द्धि.) જ્ઞાન, બુદ્ધિ.
(दः) પરપોટા.
:) પંડીત, બુધગ્રહ.
(तः ता. तं.) જાણેલું.

बुभुक्षा, स्त्री. (क्षा.) ક્ષુધા, ભુક.
बुभूक्षित, वि (तः ता. (तं.) ભુક લાગેલો, ભુકવાળો.
बुष, पु. (षा.) ભુસો, કુંડો.
बुस, न. (सं.) ભુસો, કુંડો.
बृहनिका, स्त्री. (का.) પીછોડી, ખેસ, પછોડી.
बृहति, स्त्री. (ती.) રીંગણીનુ ઝાડ, વેંગણનુ ઝાડ, એક છંદછે.
बृहत्, वि. (त्. ती. त्.) મોઠુ, વીસ્તીર્ણ, પોહોળું.
बृहत्कुक्षि, पु. (क्षिः) મોહા પેટવાળો.
बृहद्भानु, पु. (नुः) અગ્ની, વીસ્તવ, દેવતા.
बृहस्पति, पु. (तिः) દેવનો ગુરૂ.
बृंहित, न. (तं.) હાથીની ગર્જના-શોર,અવાજ-ચીસ.
बोधक, पु. (रः) લોક, ભાટ.
बोधिद्रुम, पु. (मः) પીપળનુ ઝાડ. [દરછે.
बोल, पु. (लः) બોળ, રક્તાબોળ, એક જાતનો ગું-
ब्रध्न, पु. (ध्नः) સુર્ય, સુરજ.
ब्रह्मचारिन्, पु. (री.) બ્રહ્મચારીનુ વ્રતધારણ કરેલો.
ब्रह्मण्य, पु. (ण्यः) પીપળો.
ब्रह्मत्व, न. (त्वं.) બ્રહ્મભાવ.
ब्रह्मदर्भा, स्त्री. (र्भा.) અજમો.
ब्रह्मदारु, न. (रु.) પીપળો.
ब्रह्मन्, पु. (ह्मा.) બ્રાહ્મણ, બ્રહ્મદેવ, न. (ह्म.) વેદ, તત્વ, ચૈતન્ય, તપ, બ્રહ્મચર્ય, હોમકરવો, એક જાતનો હોમછે, યાગવીશેસ.
ब्रह्मपुत्र, पु. (त्रः) એક જાતનુ ઝેહેરછે.
ब्रह्मपुत्रता, स्त्री. (ता.) બ્રહ્મદેવનુ બાલકપણુ.
ब्रह्मबंधु, पु. (धुः) બ્રાહ્મણની આસા, બ્રાહ્મણની નીંદા કરનારો.
ब्रह्मभूय, न. (यं.) બ્રહ્મત્વ.
ब्रह्मयज्ञ, पु. (ज्ञः) પંચ મહા યજ્ઞ માનો એક યજ્ઞ.
ब्रह्मवर्चस, न. (सं.) સદાચાર રાખીને વેદ અભ્યાસ કરવો, તપ સાધકરેલાનુ તેજ.
ब्रह्मवादिन्, पु- (दी.) વેદાંતી, વેદ પઢેલો. [તે, થુક.
ब्रह्मबिंदु, पु. (दुः) વેદ બોલતાં માહોમાંથી થુક ઉડવી
ब्रह्मसायुज्य, न. (ज्यं.) બ્રહ્મત્વ, બ્રહ્મભાવ.
ब्रह्मभु, पु. (भूः) અનીરૂદ્ધ, મદનનો ડીકરો.
ब्रह्मांजलि, पु. (लिः) વેદ શરૂકરવાની અગાવુ તથા રોથયા અગાવુ જે નમસ્કાર કરેછે તે.

ब्रह्मासन, न. (नं.) ધ્યાનધરતી વખ્તે જે આસન કરીએ છીએ તે.
ब्राह्म, न. (ह्मं.) અંગુઠાનુ થડ, બ્રહ્મતીર્થ.
ब्राह्मण, पु. (णः) બ્રાહ્મણ, ચારીવર્ણમાનો ઉંચોવર્ણ.
ब्राह्मण्य, न. (ण्यं.) બ્રાહ્મનો જમાવ—ટોલું.
ब्राह्मणयष्टिका, स्त्री. (का.) } ભારંગ નામનું ઝાડ.
ब्राह्मणी, स्त्री. (णी.) }
ब्राह्मी, स्त्री. (ह्मी.) વાણી, સરસ્વતી, સાત માતૃદેવતામાની પેહલી દેવતા, જે વેલાના પાંતરાં વદમા ખરી જાએછે અને સુધમા નવા ઉગેછે અને તેને સોમ લતા કેહેછે તે.

भ.

भ, न. (भं.) નખેતર, નક્ષત્ર.
भक्त, न. (क्तं.) અન્ન, અનાજ.
भक्षक, पु. (कः) ખાણારો, ઘણુ ખાણારો.
भक्षकार, पु. (रः) ખાવાની ચીજ કરનારો, ભઠીઆરો.
भक्षित, वि. (तः ता. तं.) ખાધેલો—લું [ડીયો.
भक्ष्यकार, पु. (रः) ખાવાની જીનસ કરનારો, સુક-
भक्ष्यकार, पु. (रः) સુખડીઓ, ભઠીઆરો.
भग, पु. (गः) સુર્ય, ૨. યોની, વિષઇંદ્રિય, ૩. સંપત્તીની શોભા, ઇચ્છા, માહાત્મ, ઐશ્વર્ય, પ્રયત્ન, ધાત, પરાક્રમ, કીર્તી, ગ્નાન, વૈરાગ્ય, ધર્મ, પુણ્ય, મોક્ષ, મુક્તી. [કાંણુ પડવું.
भगंदर, पु. (रः) એક રોગછે, ભગેંદર, ગાંડ પાસે
भगवत्, पु. (वान्.) ઇશ્વર, નાસ્તિક.
भगवत्व, न. (त्वं.) દેવપણુ.
भगिनी, स्त्री. (नी.) બેહેન.
भंग, पु. (गः) નાશ, મોજા, પાણીના મોજા.
भग्नसंकल्प, वि. (ल्पः ल्पा. ल्पं.) જેની ઇચ્છા—સંકલ્પ ફોકટ ગયો તે. [નિરાશ.
भग्नमनस्, वि. (नाः नाः नः) જેનુ મન ભાગ્યુછે તે,
भग्नबाहु, वि. (हुः हुः हु.) જેના હાથ ભાગ્યાછે તે.
भंगा, स्त्री. (गा.) ભાંગ, ભંગ, સણનાબીજ.
भंगारी, स्त्री. (री.) વાગળું, ચામાચેન.
भंगि, स्त्री. (गिः) હોધી, અન્યોક્તિવાળું.
भंग्य, वि. (ग्यः ग्या. ग्यं.) ભાંગ પેદા થવાનુ ખેતર.
भजमान, वि. (नः ना. नं.) નીતીથી મળવાનું.
भट, पु. (टः) યોધ્દો, લડવીયો. [સેકવાનુ માસ
भटित्र, न. (त्रं) લોહોડાના સીક-ગ માં જે ભોક્
भट्टारक, पु. (कः) નાટકમાનો રાજા.
भट्टिनी, स्त्री. (नी.) નાટકમાના રાજાને પટરાની ગરની જે બીજી સ્ત્રીતે.
भंडाकी, स्त्री. (की.) વેંગણ, જંગલીવેંગણ.
भंडिर, पु. (रः) સરસીનુઝાડ.
भंडिरी, स्त्री. (री.) મંજીઠ, મંજીઠા.
भंडिल. पु. (लः) }
भंडी, स्त्री. डी.) } સરસીનુ ઝાડ.
भंडिरी, स्त्री. (री.) }
भंडील, पु. (लः) }
भणित, न. (तं.) સ્ત્રીસાથે રતી કરતા વખ્તે જે પ્રતીનુ ભાષણ તે.
भद्र, न. (द्रं.) કલ્યાણ, पु. (द्रः) ૨. નાગરમોથો, ૩. બળ
भद्रक, वि. (कः का. कं.) સુંદર, ખુબસુરત. [—બાગે
भद्रकुंभ, पु. (भः) પાણીથી ભરેલો લોટો—કળશીઑ
भद्रदारु, न. पु. (रुः रु.) દેવદારનુ ઝાડ.
भद्रपर्णी, स्त्री. (र्णी.) શિવણીનુ ઝાડ.
भद्रमुस्तक, पु. न. (कः कं.) નાગરમોથા.
भद्रयव, पु. न. (वः वं.) કુડાની સીંગ. [વનસ્પતી છે
भद्रवला, स्त्री. (ला.) ચાંદવેલો—કુબ્જપ્રસાદી નામ
भद्रश्री, पु. (श्रीः) મલયાગીરી સુખડ.
भद्राकरण, न. (णं.) મુંડવું.
भद्रासन, न. (नं.) સીંગાસન.
भय, न. (यं.) બીક, ભય, ડર.
भयंकर, वि. (रः रा. रं.) નાટકમાનો ભયાનકરસ
भयद्रुत, वि. (तः ता. तं.) બીકથી નહાસનારો.
भयानक, पु. (कः) નાટકમાનો એક રસ, त्रि. (कः का. कं.) ભયંકર.
भयावह, वि. (हः हा. हं.) બીક દેનારું, બીક ભરેલ
भर, पु. (रः) અતીશય, ભાર, બોજ, બોજનો ભા
भरण, न. (णं.) પરવરીશ કરતાં, ભાડું, વેતન.
भरण्य, न. (ण्यं.) ભાડૂ, વેતન. [કરનારે
भरण्यभुज्, वि. (भुक्.) પગાર—વેતન લઇને ચાક
भरण्या, स्त्री. (ण्यां.) પગાર—વેતન.
भर्त्तरत, पु. (तः) નટ, સ્ત્રીનો વેશલઇને ગાઇને પોતનું ગુંજગણુ કરનારો.

पु. (जः) એક જાતનો પક્ષી છે.
(र्गः) મહાદેવ. [કરનારો, પાલનારો.
(र्ता.) વર, પતી, वि. (र्ता. र्त्री. र्तृ.) પોષણ
, पु. (कः) નાટકમાનો રાજા. [શાહાજાદી.
ा, स्त्री. (का.) નાટકમની રાજય કંન્યા,
.(नं.)અપકાર્યભાષણ,જોખમભરેલું ભાષણ.
. (मं.) સોનુ, વેતન, પગાર.
(ल्लं.) કલ્યાણ, पु. (ल्लः) રીછ, બાડાખીછ.
पु. स्त्री. (कः की.) ભીલામાનુ ઝાડ.
. (कः) રીછ, રીસ, બાડાભીછ.
. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [સત્તા, પ્રાપ્તી.
वः)મહાદેવ,ઉત્પત્તી,જન્મ, કલ્યાણ સંસાર,
. (नं.) ઘર, ઘેર.
वि. (शः शा. शं) તમારાજેવો.
त्री. (नी.) પારવતી.
. (कं.) કલ્યાણ.
. (ता. त्री. तृ.) થનારૂ, થનાર. [થનારૂં.
वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) ઉત્પન્ન થનારૂ, પેદા-
(व्यं.) કલ્યાણ, ફળ, કાર્ય.
. (कः) કુત્રો.
ी. (स्त्रा.) આગપુકુવાની ચાંમડાની ધંમણ.
ी, स्त्री. (नी.) એકજાતની ખુશબોઈ છે.
स्त्री. (र्मा.) સીસમનુ ઝાડ.
. (स्म.) ભસ્મ, રાખ, રાખોડી.
. (तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(भा.) કાંતી, તેજ.
(गः) હીસ્સો,વાટો, અંશ. [જકાત, વેરો.
.(यं.) નસીબ,દૈવ,બખ્ત, पु.(यः) કર,છાપો,
पु. (यः) ભાણેજ, બેહેનનો દીકરો.
, स्त्री. (यी.) ભાણેજ બેહેનની દીકરી.
स्त्री. (थी.) એક નદીછે.
(ग्यं.) નસીબ, દૈવ, બખ્ત, દમામ, તેજ,
ां અંતરે સારૂ નરસું કરેલું તે, આગલા
मां જે સારૂં નરસું કરેલું તે.
वि. (नः ना. नं.) ભાંગ પેદાથવાનુ ખેતર.
. (नं.) વાસણ, બારદાન.
(डं.) વાસણ, બારદાન, ઘરેણા, દાગીના,
ोડાનુંસામાન,વાણીયાની દુકાનની થાપણ.

भाद्र, पु. (द्रः) ભાદરવો મહીનો.
भाद्रपद, पु. (दः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
भानु, पु. (नुः) સુર્ય, સુરજ, કીરણ. [બાયડી.
भामिनी, स्त्री. (नी.) ગુસ્સો ભરેલી ભાયડી, જનુની
भार, पु. (रः) સોનાની વીસ તુલા એટલે ८००० તોલા, બતરીસ પાયલી.
भारत, न. (तं.) ભરતખંડ, पु. (तः) નટ, નાચનારો.
भारती, स्त्री. (ती.) સરસ્વતી, સરસતી.
भारद्वाजी, स्त्री. (जी.) જંગલી રૂ, જંગલી કપાસ.
भारयष्टि, स्त्री. (ष्टिः) ખીટી, ખુટી. [પાડનારો.
भारवाह, पु. (हः) હમાલ, બોજાડ, બોજો-ભાર ઉ-
भारिक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
भारिन्, पु. (री.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
भारोद्वहन, न. (नं.) બોજ ઊંચકવો.
भार्गव, पु. (वः) સુક્રાચાર્ય.
भार्गवी, स्त्री. (वी.) દરો, દુરવા.
भार्गी, स्त्री. (र्गी.) ભારીંગાનો વેલો.
भार्या, स्त्री. (र्या.) પરણેલી સ્ત્રી-બાયડી.
भार्यापती, पु. (ती.) બાયડી અને વર.
भालुक, पु. (कः) રીસ, રીછ, બાડાખીછ.
भालूक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
भाव, पु. (वः) વિધ્દાન, સત્તા, સ્વભાવ, મીજાસ, અભીપ્રાય, ચેષ્ટા, ચેહેરો, આત્મા, જન્મ, મનનો વીકાર, ક્રીયા, લીલા, અંશ, અવતાર, મનમાં ઈચ્છેલો પદાર્થ, ઐશ્વર્ય, જંતુ, પ્રાણી, કીડા.
भावगंभीरम्, अ. ગંભીરપણાથી.
भावना, स्त्री. (ना.) વાસના, બુદ્ધિ.
भावद्वित, न. (तं.) મૂલકારણ,હેતુ. [વાણું કરેલું,મળેલું
भावित, त्रि.(तः ता. तं.)ખુશબોઈ ચીજથી ખુશબોઈ-
भावुक न. (कं.) કલ્યાણ. [વાચા, વચન
भाषा, स्त्री. (षा.) સરસ્વતી, સરસતી, બોલવું, વાણી,
भाषित, न. (तं.) ભાષણ, वि. (तः ता. तं.) બોલવું.
भाष्य, न. (ष्यं.) ટીકા.
भास्, स्त्री. (भाः) કાંતી, તેજ.
भास, पु. (सः) ગોઠામાનો કુકડો, ઘેરનો કુકડો.
भास्कर, पु. (रः) સુર્ય, સુરજ.
भास्वत्, पु. (स्वान्.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

भिक्षा, स्त्री. (क्षा.) ભીક, સેવા — [illegible], મજૂર, ભા-
ક માગીને મળેલી ચીજ.

भिक्षु, पु. (क्षुः) સંન્યાસી.

भित्त, न. (त्तं.) કટકો, કકડો. [illegible]

भित्ति, स्त्री. (त्तिः) ભીંત, દીવ[illegible]ર.

भिदा, स्त्री. (दा.) ભાંગુ કરવું. [illegible] કરવો.

भिदिर, न. (रं.) વીજ, વીજળી.

भिदुर, न. (रं.) ઉપલો શબ્દ [illegible]

भिंदिपाल, पु. (लः) ગોફણ, ગ[illegible]

भिन्न, वि. (न्नः न्ना: न्नं.) તોડેલું. [illegible]

भिषजो, वि. (रौ: रौ: रु.) ડરકણ. [illegible] [ગુરુ.

भिक्षायण, पु. (णः) [illegible] જેમાં [illegible] ચમેલો ના-

भिषज, पु. (क्.) વૈદ, હકીમ.

भिस्सटा, स्त्री. (टा.) બળેલું [illegible]

भिस्सा, स्त्री. (स्सा.) [illegible], [illegible]

भी, स्त्री. (भीः) ભય, બીક.

भीत, वि. (तः ता. तं.) બીકણ, [illegible] [illegible]

भीति, स्त्री. (तिः) ભય, બીક. [આવેછે તે.

भीतिज्वर, पु. (रः) દીલમાં બીક [illegible] જે તાવ

भीम, पु. (मः) મહાદેવ, નાટકમાંનો [illegible] રસ, ભયંકર.

भीरु, वि. (रुः रुः रु.) બીકણ

भीरुक, वि. (कः का. कं.) બીકણ

भीलुक, वि. (कः का. कं.) બીકણ [णं.) ભયંકર.

भीषण, न. (णं.) નાટકમાંનો ભયાનક રસ. वि. (णः णा.

भीष्म, वि. (ष्मः ष्मा. ष्मं.) ભયંકર, पु. (ष्मः) ગંગા-
નો દીકરો ભીષ્મ તે.

भीष्मसू, स्त्री. (सूः) ભાગીરથી નદી.

भुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) ભરખેલું, ખાધેલું.

भुक्तसमुज्झित, वि. (तः ता. तं.) પ્રથમ વાપરીનેનાખેલું.

भुग्न, वि. (ग्नः ग्ना. ग्नं.) વાંકું, ભાંગેલું.

भुज, पु. (जः) હાથ, દંડ.

भुजग, पु. (गः) સાપ.

भुजंग, पु. (गः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

भुजंगभुज्, पु. (क्.) મોર.

भुजंगम, पु. (मः) સાપ.

भुजंगाक्षी, स्त्री. (क्षीः) ભુંગસવેલો નામની વનસ્પતીછે.

भुजशिरस्, न. (रः) ખભો, ખાંદો, ખાંદ.

भुजांतर, न. (रं.) છાતી.

भूमिजन्य, पु. स्त्री. (न्यः न्या.) [illegible]

भूमन, न. (नं.) પાણી, જળ, પૃથ્વી

भू, स्त्री. (भूः) ભૂમી.

भूत, पु. (तः) ભુત, સેતાન. वि. (तः ता. तं.) સ-
ભળેલું, પ્રાણી, થએલું, ગએલું, સાચે, न. (
પૃથ્વીઆદિ જે મહા ભુતો તે દરેક ભુત.

भूतकेशा, पु. (शाः) [illegible] નામની વનસ્પતી

भूतद्रुह्, वि. (ध्रुक्.) પ્રાણીમાત્રથી વેર કરનારો.

भूतधात्री, स्त्री. (त्री.) પૃથ્વી.

भूतावास, पु. (सः) બેહેડાનું ઝાડ.

भूतयज्ञ, पु. (ज्ञः) જમવાના [illegible] જે વધુદેવ
છે તેની [illegible]

भूतकेशी, स्त्री. (शी.) સફેદ ફુલનું નિરગુંડી નામ [વનસ્પતી

भूताविष्टज्वर, पु. (रः) ભુતની બીકથી જે તાવ આવેછે

भूतात्मन्, पु. (त्मा.) મહાદેવ, શરીર, દેહ.

भूति स्त्री. (तिः) ઐશ્વર્ય, તેજ, દમાગ, ભસ્મ,
[illegible] નામો, [illegible] એક
કરીએ, ઉત્પતી, હાથીનો [illegible]

भूतिक, न. (कं.) [illegible]

भूतेश, पु. (शः) મહાદેવ.

भूतेश्वर, पु. (रः) જગતનો સ્વામી, ભુતનો સ્વા

भूदार, पु. (रः) ડુકર, ભુંડ, રાજો, રાજા.

भूदेव, पु. (वः) [illegible]

भूनिंब, पु. (बः) કરીયાતું.

भूप, पु. (पः) રાજા, રાજે.

भूपदी, स्त्री. (दी.) મોગરાનું ઝાડછે.

भूभृत्, पु. (त्.) ડુંગર, પહાડ, ર. રાજા.

भूमि, स्त्री. (मिः) પૃથ્વી, ભોંય.

भूमिजंबुका, स्त्री. (का.) નારંગીનું ઝાડ.

भूमिस्पृश, पु. (स्पृक्.) વાણીઓ, વૈશ. [પાંઘળું એ

भूयस्, वि. (यान्. यसी. यः) બહુ, ઘણું, પુષ્કળ,

भूयिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણું, વધુ, અધીક.

भूरि, वि. (रिः रिः रि.) ઘણું, બહુ, પુષ્કળ, न. (
સોનું, पु. (रिः) वासुदेव, महादेव. [શરીર મોટું છે

भूरिकाय, पु. (यः) सर्वशरीर. वि. (यः या. यं.) જે

भूरिफेना, स्त्री. (ना.) ચીકેખાઈ.

भूरिभाग, वि. (गः गा. गं.) જેનાપાસે ઘણું છે
તાલેવાન, તવંગર.

. (यः) શીયાળ.
ी. (डी.) થોરકરંડુ નામની વનસ્પતી છે.
र्जः) એક જાતનું કેળાનુ ઝાડછે જેને
હેછે તે. [ભુષણક્રીયા.
(णं.) અલંકાર, ઘરેણાં, સોભા આપવી,
(णा.) ભુષણ, ઘરેણા.
तिः ता. तं.) શોભાયમાન, સણગારેલું.
(ष्णुः ष्णुः ष्णु.) પેદાથનારૂં, ઉત્પન્નથનારૂં.
(णं.) વેર્પંડના જાતનુ એક પાણીમાનુ
[(गं.) દાલચીની, તજ.
गः) ભમરો, એક જાતનો પક્ષી છે, न.
नन, वि. (नः ना. नं.) ભોગીભાંગનારો.
ु. (जः) માકા નામની વનસ્પતી છે.
(जः) ભાંગરો.
(रः) સોનાની ઝારી, ચ્હાદાણી.
ी. (री.) મચ્છર.
ुः) પાહાડની કોર.
(कः) ચાકર, મજુર.
(ति.) માહેર, તનખો, પગાર.
ु. (भुक्.) ચાકર, મજુર.
यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
, वि. (कृत्.) ચાકરની ઇચ્છા પુરી પાડ-
ાકરવિષે દયા લાવનારો.
त्या.) માહેર, તનખો, પગાર.
मतीशय એ અર્થે.
(कः) દેડકો. [તનો દેડકો છે.
. (की.) દેડકામાના નહાના દેડકાની જા-
ः) વીભાગવું, બે ભાગ કરવા.
(तः ता. तं.) કાપેલું, ભાગ કરેલું.
(री.) નગારો.
जं.) ઓસડ, ઔષધ.
.) બીઆરાઓનુ ટોળું. [ભયંકર.
ः) નાટકમાનો ભયાનક રસ, वि.(वः वा. वं.)
(ज्यं.) ઔષધ, ઓસડ.
गः) સાપનુ સરીર, સાપની ફીણ, સુખ,
એ હાથી–ઘોડા વીગેરેને પાળવું, લશ્ક
ેક જાતની રચના.
(रः) સાપ.

भोगवती, स्त्री. (ती.) એક નગરછે, એક નદી છે.
भोगिन्, पु. (गी.) સાપ. [વગરની બીજી સ્ત્રી.
भोगिनी, स्त्री. (नी.) રાજાની પરણેલી પહેલી સ્ત્રી
भोजन, न. (नं.) જમણ.
भोः, अ. સંબોધન એ અર્થ.
भौम, पु. (मः) મંગળ નામનો ગ્રહ.
भौरिक, पु. (कः) સોની લોકનો સેઠીઓ.
भ्रकुंस, पु. (सः) સ્ત્રીનો વેષ લઇને નાચનારો પુરૂષ.
भ्रकुटि, स्त्री. (टिः) રીસથી વાંકી થએલી ભોંવી.
भ्रम,पु.(मः)અપુરૂત્તાન,ભ્રાંતી,પાણીનોભમરો-ચક્કર.
भ्रमर, पु. (रः) ભમરો.
भ्रमरक, पु. (कः)કપાળ ઉપર લટકતા બાલ તે દરેક.
भ्रमी, स्त्री. (मीः) ભ્રાંતી.
भ्रष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) કાઢી નાખેલું, પડેલું, ગળેલું.
भ्राजिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) અતીશય શોભનારૂં.
भ्रातरौ, पु. (रौं.) ભાઈ અને બેહેન.
भ्रातृज, पु. (जः) ભત્રીજો.
भ्रातृजाया, स्त्री. (या.) ભોજાઈ.
भ्रातृव्य, पु. (व्या.) ભત્રીજો.
भ्रात्रीय, पु. (यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
भ्रांति, स्त्री. (ति.) અપુરૂત્તાન, ભ્રમ.
भ्राष्ट्र, पु. (ष्ट्रः) સેકવાનુ વાસણ, લોડી, તવો, પેણી.
भ्रूकुंस, पु. (सः) સ્ત્રીનો વેશ લઇને નાચરો પુરૂષ.
भ्रूकुटि, स्त्री. (टि.) રીસથી વાંકી થએલી ભોંવી.
भ्रूण, पु. (णः) બાળક, સ્ત્રીનો ગર્ભ.
भ्रेष, पु. (षः) ભ્રષ્ટ થએલ, વટલેલ.

म.

मकर, पु. (रः) મગર.
मकरध्वज, पु. (जः) મદન, કામ.
मकरंद, पु. (दः) ફુલનો રસ, ફુલમાનો મધ.
मकुट, न. (टं.) તાજ, મુગટ.
मकुर, पु. (रः) આરીસો, આરસો, ચાટલો, દરપણ.
मकुष्टक, पु. (कः) મઠ, મઠ નામનુ અનાજ.
मकुष्ठक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मकूलक, पु. (कः) દાતી નામની વનસ્પતી છે.
माक्षिका, स्त्री. (का.) માખી, માખ.
मख, पु. (खः) યગ્ન, જગ્ન.

मगध, पु. (धः) એક જાતની સ્તુતીનો પાઠ છે.
मघवन् पु. (वा.) ઇંદ્ર.
मंकुर, पु. (रः) આરીસો, આરસો, ચાટલો,દરપણ.
मंक्षु, अ. જલદી, તઇઆર એઅર્થે.
मंगल, न. (लं.) કલ્યાણ, મંગળ નામનો ગ્રહ.
मंगल्यक,पु.(कः)મસુર નામનું ધાન. [વાસ આવેછે તે.
मंगल्या, स्त्री. (ल्या.)જે સુખડને મોગરાના ફુલજેવો
मचर्चिका, स्त्री. (का.) પુષ્કળ,અતિઉત્તમ.
मज्जन्, पु. (ज्जा.) ઝાડનો ગર.
मंच, पु. (चः) ઢોલીઓ, ખાટલો, પલંગ.
मंजरि, स्त्री. (रिः) ફુલનો કેસર, ફુલ.
मंजरी, स्त्री. (री. ઉપલો શબ્દ જુવો.
मंजिष्टा,स्त्री. (ष्टा.) મંજીઠ, મંજીષ્ટ. [ઝાંઝર.
मंजीर, पु. (रः) પગમાના ઘરેણા, અઠશીયાં, કલ્લાં,
मजील, पु. (लः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मंजु, वि. (जुः जु. जु.) ખુબ સુરત, સુંદર, મનોહર.
मंजुल,-वि. (लः ला. लं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मंजूषा, स्त्री. (षा.) પેટી, કબાટ, સંદુક.
मंटूर, न. (रं) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
मठ, पु. (ठः) મઠ, સાધુ લોકોનું રેહેવાનું સ્થાન.
मणि, पु. (णि.) જવાહીર, જવ્હેર, રત્ન.
मणिक, पु. (कः) માટ, ગોળ, ગોળો, માંટલું, હાંડલું.
मणिबंध, पु. (धः) મણગટ, કાંડુ, પોંચો.
मंड, पु. (डः) યેરંડનું ઝાડ,न. पु.(डं.डः)છાવટુ, છારી.
मंडन, न. (नं.) અલંકાર, ઘરેણા, वि. (नः ना. नं.)
અલંકારશીલ, ઘરેણા પેહેરેલો.
मंडप, पु. (पः) માંડવો. [લશ્કરની એક સ્થીતી છે
मंडल, न. (लं.) ગોળ આકારનું સમુદાય, ચંદ્રબીંબ,
मंडलक, न. (कं.) કોહોડ, દરાજ, દાદર, ધનુરધરની
એક સ્થીતીછે.
मंडलाग्र, पु. (ग्रं.) તરવાર.
मंडलेश्वर, पु. (रः) માંડલીક રાજા.
मंडहारक, पु. (कः) કલાલ, દારૂ વેચનારો.
मंडित, वि. (तः ता. तं.) શોભાયમાન.
मड्डु, पु. (ड्डुः) એક જાતનુ વાજું છે.
मंडूक, पु. (कः) દેડકો.
मंडुकपर्ण, पु. (र्णः) દીંડાનું ઝાડ.
मंडुकपर्णी, स्त्री. (र्णी.) મંજીષ, મંજીઠ.

मंडुर, न. (रं.) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
मतंगज, पु. (जः) હાથી.
मतल्लिका, स्त्री. (का.) મોઢું, વીશાળ.
मति, स्त्री. (तिः) બુદ્ધિ.[ઉન્મત્ત,હર્ષયુક્ત,માથે
मत्त,पु.(त्तः)જે હાથીના માથામાથીં મદશ્રાવથા
मत्तकाशिनी, स्त्री. (नी.) સારા ગુણની સ્ત્રી.
मत्सर, पु. (रः) બખીલ, કૃપણ, બીજાનુ
નહી સકેતે, અદેખો, અદાવત રાખનાર
मत्स्य, पु. (त्स्यः) માછલી.
मत्स्यंडी, स्त्री. (डी.) કાકવી.
मत्स्याधानी, स्त्री. (नी.) માછલા મુકવાનો
मत्स्यपीत्ता, स्त्री. (त्ता.) કટુકી નામની વનસ
मत्स्यवेधन, न. (नं.) ગળ, આંકડી.
मत्स्याक्षी,स्त्री.(क्षी.) સોમલતા નામની વનસ
मथित, वि. (तः ता. तं.) કોહેલું. [હાથીનો
मद, पु. (दः) ગર્વ, દીલમાની ધાતુ, કસ્તુરી
मदकल, पु. (लः) મદોન્મત્ત હાથી.
मदन, पु. (नः) કામ, રતીનોવર,२. ધંતુરો.
मदस्थान, न. (नं.) દારૂનુ દુકાન, પીઠું.
मदिरा, स्त्री. (रा.) દારૂ, શરાબ.
मदिरागृह,न. (हं.)દારૂવેચવાનુ દુકાન, પીઠું.
मदोत्कट,पु.(टः)મદોન્મત્તહાથી,મસ્તીએ ચઢે
मद्गु, पु. (द्गुः) પાણીમાનો કાગડો.
मद्गुर पु. (रः) મગર નામની માછલી.
मद्य, न. (द्यं.) પીવાનો દારૂ, શરાબ.
मधु, पु. (धुः) ચૈતર મહીનો, न.(धु.) દરાખ
મધુ નામના ફુલનો મદ્ય–દારૂ, पु.(धुः) હ
હરણવેલો નામની વનસ્પતીછે, ફુલનો
માનો મધ, વસંતરૂતુ,એક દૈત્યછે, न.
मधुक, पु. (कः) મોવડાનું ઝાડ, રાજા
કરનારો, ભાટ, જેઠીમધ, न. (कं.) મીઠું
मधुकर, पु. (रः) ભમરો.
मधुक्रम, पु. (मः) દારૂપીવાનો બાંધેલો વખત
मधुद्रुम, पु. (मः) મોવડાનુ ઝાડ.
मधुप, पु, (पः) ભમરો.
मधुपर्णिका, स्त्री. (का.) શીવણીનું ઝાડ, ગ
मधुपर्णि, स्त्री. (र्णी.) ગરોળ.
मधुमक्षिका, स्त्री. (का.) મધમાખ.

स्त्री.(का.)જેઠીમધ,મીઠું કોષ્ટ. [ગળ્યું,મીઠું.
(रः रा. रं.)ગળ્યું, મીઠું, પ્રીય,ઈષ્ટ,पु.(रः)
. (कः) જીવક નામની વનસ્પતી છે.
ा.(सा.)દરાખનો વેલો,મુરવેલોવનસ્પતીછે.
. (रा.) શોપ નામની વનસ્પતી છે.
स्त्री. (का.) વરીયાલી, વ્હલારી.
. (पुः) વિષ્ણુ.
ु. (लिट्.) ભમરો.
. (रः) દારૂપીવાની ટેવ.
. (तः) ભમરો.
ु. (घ्रुः) લાલસેગટો.
स्त्री. (णी.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
ु. (लः) મોવડાનુ ઝાડ.
स्त्री. (वा.) હરણવેલો નામની વનસ્પતીછે.
ा. (ष्टं) મીણ.
(कः)જેમા વડાનુઝાડ પાણીમાં ઉગેછે તે.
स्त्री. (का.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
न. (ध्यः ध्यं.) કમર, કેડ, વચલોભાગ, वि.
या. ध्यं.) અધમ, ખરાબ, युक्त.
ु. (शः)મધ્ય હીંદુસ્થાન. [રાગ,કેડ,કમર.
(मः) ગાયનના સાતરાગ માહેલો એક
त्री. (मा.) વેહલેથીંજઅડકાએલી સ્ત્રી, વ-
ांगणुं. [સુધીના મધ્યદેશા.
स्त्री. (खा.) હિંદુસ્થાનની ઉત્તરથીં દક્ષણ
ु. न. (न्हः न्हं.) બપોર, મધ્ય દીવસ.
न. पु. (वं.वः)મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
पु. (लः) મણસળ.
स्त्री. (ला.) મણસળ.
ु. (जः) મદન
(नं.) અંતઃકરણ, છાતી.
पु. (रः) મનનો ધરમ.
. જરાક એ અર્થે.
(तः ता. तं.) જાણેલું.
ी. (षा.) બુદ્ધિ.
ु. (षी.) પંડીત, વિદ્વાન.
(जः) આદમી, માણસ.
. (ष्यः) ઉપલો શબ્દજુવો.
ा, पु.(मां.) કુબેર.

मनुष्ययज्ञ,पु.(ज्ञः)જે આપણાઘેર આવેછે તેને અન્ન
આપીને સંતોષ કરવો.
मनोगुप्ता, स्त्री. (प्ता.) મણસળ. [કરનારો.
मनोप्रयान, वि. (नः ना. नं.) અંતઃકરણને પ્રેરણા
मनोजव, वि. (वः वा. वं.) બાપ જેવો.
मनोजवस, वि. (सः सा. सं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मनोज्ञ, वि.(ज्ञः ज्ञा.ज्ञं.) સુંદર,ખુબસુરત,રળીઆમણુ.
मनोरथ, पु. (थः) ઇચ્છા. [આમણુ.
मनोरम, वि. (मः मा. मं.) સુંદર, ખુબસુરત, રળી-
मनोहत, वि. (तः ता. तं.)) દીલમા નાઉમેદ થઓ.
मनोहर, वि. (रः रा. रं.) ખુબસુરત, રળીઆમણુ.
मनोहारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) સ્પષ્ટ, સાફ, ખુબસુરત.
मनोव्हा, स्त्री. (व्हा.) મણસલ.
मंतु, पु. (तुः) અપરાધ, ગુન્હો.
मंत्र, पु. (त्रः) મંતર, છુપાવીચાર, છુપી સીખામણ.
मंत्रण्याख्याकृत्, पु. (त्.) આચાર્ય.
मंत्रिन्, पु. (त्री.) રાજાને વીચાર આપનારો પ્રધાન.
मंथ, पु. (थः) રવી, રોવી, રવઈ.
मंथदंडक पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मंथिनी, स्त्री. (नी.) માથની, દહીં ડોલવાનુ વાસણ.
मंथर,वि.(रःरा.रं.)આસ્તેચાલનારો,હળવેચાલનારો.
मंथान,पु.(नः)રવી,રોવી,રવઈ.[થે,નબળો,કમનસીબ.
मंद,वि.(दःदा.दं.)આળસુ,મુર્ખ,નહાનુ,સુસ્ત,અસમ-
मंदगामिन्, वि. (मी. मिनी. मि.) આસ્તે ચાલનારો.
मंदाकिनी स्त्री. (नी.) ભાગીરથી નદી.
मंदाक्ष, न. (क्षं.) લાજ, શરમ. [ઝાડ.
मंदार, पु. (रः) એક કલ્પવૃક્ષ છે, સફેદ આકડાનુ
मंदिर, न. (रं.) ઘર, નગર.
मंदुरा, स्त्री. (रा.) ઘોડાનો તબેલો.
मंदोष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) જરાકઉનુ—ગરમ.
मंद्र, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) ગંભીર.
मन्मथ, पु. (थः) મદન, २. કોઠનુ ઝાડ.
मन्या, स्त्री. (न्या.) ગરદનના પાછલી નસ.
मन्यु, पु. (न्यु.)રીસ, ભીખારીપણુ, શોક, જસ્ત,યસ્ત.
मन्वंतर, न. (रं.) દેવના એકોતેર યુગ—જુગ.
मपष्टक, पु. (कः) મઠ, મઠનામનુ ધાન.
मपुष्ठक, पु. (कः) મઠ, મઠનામનુ ધાન.

मय, पु. (यः) ઊંટ.
मयनिर्मित, वि. (तः ता. तं.) મયાસુરે પેદા કરેલું.
मयष्टक, पु. (कः) મઠ નામનુ ધાન.
मयाविन्, पु. (वी.) કપટી, ઠગાવનારૂ.
मयु, पु. (युः) કીન્નર કરીને એક યોગી છે.
मयुष्टक, पु. (कः) મઠ નામનુ ધાન.
मयूख, पु. (खः) કીરણ, શોભા, જ્વાલા. [તી છે.
मयूर, पु. (रः) મોર, ૨. મોરશેંડા નામની વનસ્પ-
मयूरक, पु. (कः) અગેડાનુ ઝાડ, न. (कं.) મોરથુથુ.
मरकत, न. (तं.)એક જાતનુ ઝવેર છે, પાનુ.
मरण, न. (णं.) મોત.
मरिच, न. (चं.) મરી, તીખાં.
मरीच, न. (चं. ઉપલો શબ્દ જુવો.
मरीचि, पु. (चिः) કીરણ, મરીચી નામનો રૂષી.
मरीचिका, स्त्री. (का.) મૃગ જળ. [પહાડ, પર્વત.
मरु, पु. (रुः) નીર્જળ દેસ, પાણીવગરનો દેશ,
मरुत्, पु. (त्.) વાયુ, દેવ.
मरुत्वत्, पु. (त्वान्.) ઇંદ્ર.
मरुन्माला, स्त्री. (ला.) પેડીકા નામની વનસ્પતી છે.
मरुबक, पु. (कः)ગેળાનુ ઝાડ, જંબીર, સફેદમરવો.
मर्कट, पु. (टः) વાંદરો.
मर्कटक, पु. (कः) કરારીઓ.
मर्कटी, स्त्री. (टी.) કરજનું ઝાડ, ૨. કોચ, કૌંવચ.
मर्त्य, पु. (र्त्यः) આદમી, માણુસ.
मर्दन, न. (नं.) દાબવું.
मर्दल, पु. (लः) મુરદંગ જેવું એક વાજું છે.
मर्मताडन, वि. (नः ना.नं.) જેવી જગો ઉપર માર્યા-
थीं ઘણુ વાગે તેવી જગો ઉપર મારવું.
मर्मन्, न. (र्म.) સાંધો, છુપો અર્થ.
मर्मर, पु. (रः) ખખડવું, પાંદડાનો અવાજ.
मर्मस्पृश्, वि. (क्.) મેણામારનારો, તાણા મારનારો.
मर्यादा, स्त्री. (दा.) હદ, સીમા.
मल, न. पु. (लं.लः) બારજાતનાજે મળતે દરેક, પાપ.
मलदूषित, वि. (तः ता. तं.) મેલું, ગંધેલું. [ઝાડ.
मलपू, पु. (पूः) કાલો ઉંબરો, ખોખાડો, ખરવતનુ
मलयज, पु. (जः) મૈલાગીરી સુખડ.
मलिन, वि. (नः ना. नं.) મેલું, ગંદેલું.
मलिनी, स्त्री. (नी.) અડકાએલી બાયડી.
मलिम्लुच, पु. (चः) ચોર.
मलिमस, वि. (सः सा. सं.) મેલું, ગંદેલું.
मल्ल, पु.(ल्लः) પેહેલવાન, કુસ્તી રમવામા જે હુશા
मल्लक, पु. (कः) મોગરાનો વેલો.
मल्लिक, पु. (कः) એક જાતનુ હંસ છે.
मल्लिका, स्त्री. (का.) મોગરાનુ ઝાડ.
मल्लिकाक्ष, पु. (कः) એક જાતનુ હંસ છે.
मसि, स्त्री. (सिः) જટામાસીનો વેલો, મેસ, શાઇ
मसी, स्त्री. (सी.) જટામાસીનો વેલો, મેસ.
मसूर, पु. स्त्री. (रः रा.) મસુર નામનુ ધાન.
मसूराविदला,स्त्री.(ला.) કાલુંતંડુ નામની વનસ્પતી
मसृण, वि. (णः णा. णं.) લીલું, પાણી વાળું.
मस्कर, पु. (रः) બાંબુ, વાંસ.
मस्करिन्, पु. (री.) સંન્યાસી.
मस्तक, पु. (कः) માથું.
मस्तिष्क, न. (ष्कं.) મજક, મગજ. [નીચે પડે છે
मस्तु, न. (स्तु.) દહીંમાનુ પાણી કપડામાથી છા
मह, पु. (हः) ઉચ્છાવ.
महती, स्त्री. (ती.) નારદનો તંબુરો.
महत्, वि. (हान. हती. हत्.)મોહું,न.(त्.)રાજ્ય,રા
महनीयकीर्ति,वि.(र्तिः र्ति. र्ति.)જેનુનામમોહુતે,નામવા
महस्, न. (हः) તેજ, ઉચ્છાવ.
महाकंद, पु. (दः) લસણ.
महाकुल, पु. (लः) સજ્જન.
महांग, पु. (गः) ઉટ.
महाजाली, स्त्री. (ली.) ગળકાનો વેલો, તુરીયાનો વે
महादेव, पु. (वः) મહાદેવ, શીવ. [કીમ
महाधन, वि. (नः ना. नं.) મોટી કીંમતનુ, મુલવા
महानस, न. (सं.) રાંધણી, રાંધવાની જગા-ઘર.
महानट, पु. (टः) મહાદેવ, શીવ.
महाबिल, न. (लं.) આકાશ, આસમાન.
महामात्र, पु. (त्रः) રાજાનો મુખ્ય પ્રધાન.
महारजत, न. (तं.) સોનુ.
महारजन, न. (नं.) કસુંબો, કસુંબ.
महारण्य, न. (ण्यं.) મોટું જંગલ.
महाराजिक, पु. (कः) દેવનો એક ગણ છે.
महारौरव, पु. (वः) એક જાતનો નરક છે.
महावात, पु. (तः) મોટો પવન.

क: या. यं.) દયાળુ, ઉદાર, ધરમી.
(ह्री.) ગોવાળણ, ગવાળણ. [સ્પતીછે.
.(ता.) કાળા ભોઇ/કોહોળા નામની વન-
. (ह्रा.) અબોલી નામનુ ફુલનુ ઝાડછે.
(नः) કાર્તીક સ્વામી.
(क्रा.) હીમ, બર્ફ.
:) સુરજ, સુર્ય.
(ला.) સ્ત્રી, બાયડી.
ः) પાડો, જંગલી પાડો.
(षी.) મુખ્ય સ્ત્રી—બાયડી.
(ही.) પૃથ્વી.
(त्.) રાજા, રાજો.
घ्रः) પહાડ, પર્વત, ડુંગર.
(हः) ઝાડ, વૃક્ષ.
ी. (ता.) અણશીયા વીગેરે જીવડા.
(तः) મંગળ નામનો ગ્રહ. [ધરમીદાતા.
(छः छा. छं.) મોટો ઉદાર તથા દયાળુ,
ी. (णा.) સાલઈ નામનું ઝાડ.
ी. (णा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
. (रः) મહાદેવ, શીવ.
(क्षः) મોટા બળદ, ગોદો.
. (लं.) કમળ.
वि. (हः हा. हं.) મોટો ઉચ્છાવ.
त्रि.(मः मा. मं.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [સણ.
.(श्रं.)અતીવીખાનામનીવનપતી છે,સુઠ,લ-
(सं.) માસ.
. (लः ला. लं.) જોરવાળો,બળીષ્ટ,બલવાન.
ु (कः) કસઈ, ખાટકી,માસવેચીને પોતીકુ
ाણ કરનારો.
(मा.) લક્ષ્મી, નીવારણ એઅર્થે.
न. (कं.) મધ.
(त्रः)એક જાતનો સ્તુતીનો પાઠછે, વશથી
ની સ્ત્રીને થએલો ડીકરો-ફરજન. [પ્પલી.
स्त्री. (श्री.)એક ફુલઝાડ છે,જુઈનુ ઝાડ,પિ-
(घः) માઘ મહીનો.
ु. (घ्यः) કુંદીનું ઝાડ.
पु. (रः) સુર્યનો એક સેવક છે. [યોની છે.
ी.(टी.)પાતરાની નેસ,હેયકરીને એક કલ્પીત

माणव, पु. (वः) બાળક, બાળ, બચ્ચુ. [કંઠો.
माणवक,पु.(कः)બાલક,૨.વીશ લડીનો મોતીનોહાર-
माणव्य, न. (व्यं.) બાળકોનુ ટોળુ-જમાવ.
माणिक्य, न. (क्यं) લાલ, માણીક.
माणिबंध, न. (धं.) સૈંદલોણ, એક જાતનુ મીઠું છે.
माणिमंथ, न. (थं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मातंग, पु. (गः) હાથી, ચંડાળ, મહાર.
मातरपित्तरौ, पु. (रौ.) મા અને બાપ, માબાપ.
मातरिश्वन्, पु. (श्वा.) વાયુ, પવન.
मातापितरौ, पु. (रौ.) મા અને બાપ, માબાપ.
मातामह, पु. (हः) દાદો, માનોબાપ.
मातलि, पु. (लिः) ઇંદ્રનો સારથી—ગાડીહાકનાર.
मातुल, पु. (लः) મામો,૨. ધંતુરાનુ ઝાડ, ધંતુરો.
मातुलपुत्रक, पु. (कः) ધંતુરાનુ ફળ.
मातुला, स्त्री. (ला.) મામી.
मातुलानी,स्त्री.(नी.)મામી, નામનુ બી-બીંજ. [દીવડ.
मातुलाहि, पु. (हिः) એક જાતનો પાણીમાનો સાપછે,
मातुली, स्त्री. (ली.) મામી.
मातुलुंगक, पु. (कः) મહાળુંગનુ ઝાડ.
मातृ, स्त्री. (ता.) મા, ગાય.
मातृष्वसेय, पु. (यः) મસીઆઇ/ભાઈ,માસીનોદીકરો.
मातृष्वसेयी,स्त्री.(यी.)મસીઆઇ/બેહેન,માસીનીદીકરી.
मातृष्वस्रीय, पु. (यः)મસીઆઇ/ભાઈ,માસોનોદીકરો.
मातृष्वस्रीया, स्त्री. (या.) મસીઆઈ બેહેન, માસીની
દીકરી.
मात्रं, अ. સર્વ એ અર્થે. [કાલ, વખત.
मात्रा, स्त्री. (त्रा.) સૂક્ષ્મ, બારીક, નહાનું, જથ્થો,
माद, पु. (दः) હર્ષ, ખુસી.
माधव, पु. (वः) વિષ્ણુ, વસંતરતુ, વઈશાખ મહીનો.
माधवक, न. पु. (कं.कः)મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
माधवीलता, स्त्री. (ता.) એકજાતના ફુલનો વેલોછે.
माध्वीक, न. (कं.) મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
मान,न. (नं.) તુલામાન, પ્રસ્થમાન, આંગળાનુ માન
તે દરેક, पु. (नः) બીજા કરતા આપણી બઢતી
થવી તેની આશા રાખવી તે.
मानव, पु. (वः) માણસ, મનુષ્ય.
मानस, न. (सं.) મન.
मानसौकस्, पु. (कः) હંશપક્ષી.

मानिनी, स्त्री.(नी.) ડોલ તથા રીસવાળી સ્ત્રી-બાયડી.
मानुष, पु. (षः) મનુષ્ય, માણસ.
मानुष्यक, न. (कं.) માણસનુ ટોળું—જમાવ—મેળો.
माया, स्त्री. (या.) માયા, જુઠ્ઠ, મદારી પેડે.
मायाकर, पु. (रः) મદારી, ગારૂડી.
मायादेवीसुत, पु. (तः) બુધ્દનો અવતાર ભેદ.
मायावीन, पु. (वी.) મદારી, ગારૂડી.
मायावीश्वर, पु. (रः) મોટો કપટી, મોટો પાકો.
मायु, पु. (युः) પિત્ત.
मायर, पु. (रं.) મોરનુ ટોળું, वि. (रः रा.रं.)મોરનુ.
मायूर, न. (रं.) મોરનુ ટોળું.
मायूरिक,पु.(कः)મોરનો સીકારકરનારો, મોરમારનારો.
मार, पु. (रः) મદન.
माराजित्, पु. (त्.) નાસ્તીક.
मारण, न. (णं.) ઠારમારવું, જીવલેવો, વધ.
मारिष, पु. (षः) નાટકમાનો સભ્ય.
मारुत, पु. (तः) વાયુ, પવન, વા.
मार्कव, पु. (वः) માકા નામની વનસ્પતી છે.
मार्ग, पु. (र्गः)રસ્તો, રહા, મારગ, માગસર મહીનો.
मार्गण, पु. (णः) બાણ, ભીખારૂ, न. (णं.) શોધવું.
मार्गशीर्ष, पु. (र्षः) માગશર મહીનો.
मार्गित, वि. (तः ता. तं.) શોધેલું.
मार्जन, पु. (नः) લોધ્રનું ઝાડ, न. (नं.)પ્રોક્ષણ કરીને શરીર શુધ કરવું. [રીર શુધ કરવું.
मार्जना, स्त्री. (ना.) માર્જન કરવું, પ્રોક્ષણ કરીને શ-
मार्जार, पु. (रः) બીલાડું, મીદડું. [ખંડ,સીખંડ.
मार्जिता, स्त्री. (ता.) ખાવાનો એક પદાર્થ છે, सी-
मार्तंड, पु (डः) સુર્ય, સુરજ.
मार्तांड, पु. (डः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मार्दंगिक, पु. (कः) મુરદંગ વગાડનારો, પખવાજી.
मार्द्वीक, न. (कं.) દરાખનો દારૂ, વાઈન. [રવો.
मार्ष्टि, स्त्री. (ष्टिः) માર્જન, પ્રોક્ષણ કરીને દેહ સુધ ક-
मालक, पु.(कः) લીંબડો. [લીનુ ઝાડ,જાઈનુ ઝાડ.
मालती, स्त्री. (ती.) એક જાતનુ ફુલ ઝાડછે, ચંબે-
माला, स्त्री. (ला.) ફુલનો હાર—માળા.
मालाकार, पु. (रः) માળી.
मालातृणक, न. (कं.)એક જાતનુ પાણીમાનુ ઘાસછે.
मालिक, पु. (कः) માળી.

मालुधान,पु.(नः)એકજાતનોપાણીમાનોસાપ
मालूर, पु. (रः) બીલનુ ઝાડ.
माल्य, न. (ल्यं.) ફુલની માળા-હાર.
माल्यवत्,पु.(वान्.)એક પહાડનુ નામછે. [
माष,पु.(षः)પાંચ ચણોઠીનો એક માસો, એ
माषपर्णी, स्त्री. (र्णी.) જંગલી અડદ.
माषीण, वि.(णः णा. णं.) અડદ નીપજવાન
माष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) ઉપલો શબ્દ જ
मास, पु. (सः) મહીનો, માસ, બે પખ્ખવાડી
मासर, पु. (रः) કાંજી, વોસામણ.
मास्म, अ. નીવારાણ કરવો એઅર્થે.
माहाकुल, पु. (लः)સજ્જન. [થએલું
माहिष्य, पु. (ष्यः) ક્ષત્રી પુરૂષ અને વૈશની
माहेयी, स्त्री. (यी.) ગાય, ગા.
मितंपच, वि. (चःचा.चं.) બખીલ, કૃપણ.[
मित्र,पु. (त्रः) સુર્ય.સુરજ,न.(त्रं.) સગો, દોસ
मिथः, अ. એક બીજાથીં, બીલવતમા એ
मिथुन, न. (नं.) મિથુનરાસ, સ્ત્રી અને પુરૂ
मिथ्या, अ. અસત્ય, ખોટુ.
मिथ्यादृष्टी, स्त्री. (ष्टीः) નાસ્તીકતા, નાસ્તીક
मिथ्याभियोग, पु. (गः) ખોટી ફરીયાદ.
मिथ्याभिशंसन, न. (नं.) તોહોતત, આળ.
मिथ्यामति, स्त्री. (तिः) ભુલ, ચુક, વોછુ સા
मिशि, स्त्री. (शिः)
मिशी, स्त्री. (शी.) } વલ્હારી, વરીઆળી.
मिश्रेया,स्त्री. (या.)
मिसि, स्त्री. (सि.) વરીયાળી, જટામાસી નામ
मिसी, स्त्री. (सी.) વરીયાળી.
मिहिका, स्त्री. (का.) બર્ફ, બરફ, હીમ.
मिहिर, पु. (रः) સુર્ય, સુરજ.
मीढ, वि. (ढः ढा. ढं.) મુત્રેલો, મુતરેલો.
मीन, पु. (नः) માછલી, મીનરાસ.
मीनकेतन, पु. (नः) મદન.
मीमांसक, पु. (कः) મીમાંસા શાસ્ત્ર જાણનાર
मुकुट, न. (टं.) તાજ, મુગટ.
मुकुंद, पु. (दः)વિષ્ણુ,૨.પાલકી પોઇશાક વ
मुकुंदु, पु. (दुः)વાસ્તુ, કાકારા નામની વનસ
मुकुर, पु. (रः) દરપણ, આરસો, આરીસો,
मुकुल, न. पु. (लं. लः) જરા ખીલેલી કળી.

(क:) મઠ નામનું ધાન—અનાજ.
(क:) દાંતી નામની વનસ્પતી છે.
ુ. (क:) કાંચલીના એલા સાપ.
क्ता.) મોતી.
ी. (ली.) મોતીનો હાર.
ु. (ट:) મોતીની છીપ.
(क्ति:) મોક્ષ. મુકતી.
ं.) આગળુ બારણું, મોહોડું, પ્રારંભ,
ત,ઇલાજ, ઉપાય, નીકળણી, નાટકમાની
ચી છે. [ધણુંજ બોલનારો.
(र: रा. रं.) મોહોમા આવે તેવું બોલનારો,
ु. (न:) પાનસુપારીથી મો ખુશબોદાર ક-
ચીજ તે.
ख्य:) પ્રમુખ, શ્રેષ્ટ, મુખ્ય, આગેવાન.
ख: खा. खं.) મુર્ખ, મુરખ. [શરીર.
डा.डं.) મુંડેલો, न. (डं.) ધડ, માથાવગરનુ
(त: ता. तं.) મુડેલો.
(डी.) હજામ.
(र:) મેઘ, મેહ.
(त्.) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.
ी. (र्णी.) જંગલીમગ.
र:) મુગદળ, મુદગળ.
र्थ, નહાક. [કરેલ,કામ જેટલું બોલનારો.
नि:) બુદ્ધ, છાનો રહેલો, રૂષી, મૌન્યધારણ
(द्र:) બુદ્ધ, શ્રેષ્ટ મુની, મુખ્યમુની.
(ज:) મુરદંગ, પખવાજ.
ु. (न:) વિષ્ણુ.
(रा.) મોરમાસી—તાલીમપત્ર વનસ્પતી.
षा.)મુસ,સોનુ રૂપુ પીગળાવવાનુ વાસણ.
(त: ता. तं.) ચોરેલો.
, वि. (त: ता. तं.) બેફામ—બેભાનપણો.
ी.) મુસ, સોનુ રૂપું પીગળાવવાનુ વાસણ.
ष्क:) આંડવા.
(क:) મોરવાનું ઝાડ.
पु. (ष्टि: ष्टि:) મુઠ, મુઠી.
(ष्ट:)મુઠીમાં પકડેલું, મુઠીમા ઝાલેલું. [તરો.
ल:)મુસળ,ખાંડણાનોદાંડો,મુસળું, નીશો-
. (ली.) બળરામજી, બળદેવજી.

मुसली, स्त्री. (ली.) ગીલોડી—રી, મુસળકંદ. [લાયક.
मुसल्य, वि. (ल्य: ल्या. ल्यं.)મુસળાથીં મારવા જોગ—
मुस्तक, पु. (क:) મોથ, મુસ્તા.
मुस्ता, स्त्री. (स्ता.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मुहुर्भाषा, स्त्री. (षा.) બહુ શોક ભરેલું ભાષણ.
मुहु, अ. વારેવારે, ઘડીએ ઘડીએ.
मुहूर्त, पु. (र्त:) બારક્ષણનો એક મુહર્ત થાયછેતે.
मूक, वि. (क: का. कं.) મુગો, મુંગો.
मूढ, वि. (ढ: ढा. ढं.) મુર્ખ, મુરખ.
मूत, वि. (त: ता. तं.) બાંધેલો, બંધાએલો.
मूत्र, न. (त्रं.) મુતર.
मूत्रकृच्छ्र, पु. (च्छ्र:) એક રોગછે.
मूत्रित, वि. (त: ता. तं.) મુતરેલો.
मूत्रित, वि. (त: ता. तं.) મુત્રેલો, મુતરેલો.
मूर्ख, वि. (र्ख: र्खा. र्खं.) મુરખ, બેવકુફ.
मूर्च्छा, स्त्री. (र्च्छा.) મુર્છા, ફેટ, બેશુદ્ધિ.
मूर्च्छाल,वि.(ल:ला.लं.) મુર્છીત મુર્છા આવેલો, બેશુદ્દ.
मूर्छित,वि.(त:ता.तं.)મુર્છાઆવેલો,મોહીત,ઊંચો,વધેલો.
मूर्ण, वि. (र्ण: र्णा. र्णं.) બંધાએલો, બાંધેલો.
मूर्त्त, वि. (र्त्त: र्त्ता. र्त्तं.) કઠણ, મુર્છાઆવેલો,મુર્છીત.
मूर्त्ति, स्त्री. (र्त्ति:) દેહ, કઠણપણો.
मूर्त्तिमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) કઠણ.
मूर्धन, पु. (र्धा.) મસ્તક, માથું.
मूर्धाभिषिक्त, पु. (क्त:)ક્ષત્રી,રાજો—જા, પ્રધાન, વજીર.
मूर्वा, स्त्री. (र्वा.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
मूल, न. (लं.) ઝાડનુ મુળ, ઝાડનુ થડ, મુળ, પ્રકુતી, વડ અગર પીપલીના ઉપર થાંજે મુળીઆં નીચે લટકેછે તે, વડવાઈ, મુળ નખેતર.
मूलक, न. (कं.) મુળો.
मूलधन, न. (नं.) થાપણ, મુળધન.
मूल्य, न. (ल्यं.) મોલ, કીંમત, પગાર, માહેર.
मूषक, पु. (क:) ઊંદર. [વાસન.
मूषा, स्त्री. (षा.) મુસ, સોનુ તથા રૂપું પીગળાવવનુ
मूषिक, पु. (क:) ઊંદર.
मूषिकपर्णी, स्त्री. (र्णी.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
मूषित, वि. (त: ता. तं.) ચોરેલો—લું. [વાસન.
मूषी, स्त्री. (षी.) મુસ, સોનુ તથા રૂપુ પીગળાવવાનુ
मृग,पु.(ग:)હરણનીબધીજાત,શોધવું,મૃગશીર્ષનક્ષત્ર

मृगणा, स्त्री. (णा.) સોધવુ.
मृगतृष्णा, स्त्री. (ष्णा.) મૃગજળ.
मृगद्विष्, पु. (ट्.) સીંહ, સહી.
मृगधूर्तक, पु. (कः) શીઆળ.
मृगनाभि, पु. (भि,) કસ્તુરી.
मृगयाजीव, पु. (वः) પારધી, સીકારી.
मृगबंधनी, स्त्री. (नी.) જાળ, જાળું, પાશ.
मृगमद, पु. (दः) કસ્તુરી
मृगया, स्त्री. (या.) શીકાર.
मृगयु, पु. (युः) શીકારી
मृगरिपु, पु. (पुः) સીંહ, સહીં.
मृगव्य, न. (व्यं.) શીકાર.
मृगशिरस्, न. (रः) મૃગશીર નક્ષેતર.
मृगशीर्ष, न. (र्षं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मृगांक, पु. (कः) ચંદ્ર, ચાંદો.
मृगादन, पु. (नः) તરસ, જરખ.
मृगाशन, पु. (नः) સીંહ, સહીં.
मृगित, वि. (तः ता. तं.) સોધેલું.
मृगेंद्र, पु. (द्रः) સીંહ, સહી. [शुद्ध કરવો તે.
मृजा, स्त्री. (जा.) મારજન કરીને–પ્રોક્ષણ કરીને દેહ
मृड, पु. (डः) મહાદેવ, મ્હાદેવ.
मृडानी, स्त्री. (नी.) પાર્વતી.
मृणाल, पु.न.(लः लं.) ભીસું, કમળનુ મુળીયું. [માગવી.
मृत, वि. (तः ता. तं.) મરેલો न. (तं.) દરરોજ ભીખ
मृतस्नात, वि.(तः ता. तं.) મરીગએલા શારૂં સ્નાન કીધેલું.
मृतालक, न. (कं.) } તુર, તુવર.
मृत्तालक, न. (कं.) }
मृत्तिका, स्त्री. (का.) માટી, મતોડી.
मृत्यु, पु. स्त्री. (त्युः त्युः) મોત.
मृत्युंजय, पु. (यः) મહાદેવ.
मृत्सा, स्त्री. (त्सा.) શારી માટી.
मृत्स्ना, स्त्री. (त्स्ना.) શારી માટી, તુર, તુવર.
मृदंग, पु. (गः) મુરદંગ, પખાવાજ.
मृदु, वि. (दुः द्वी. दुः दु.) નરમ, કોમળ, કુમળું, મૃદુ.
मृदुत्वच्, पु. (क्.) ભુર્જવૃક્ષ, જેમાથીં ભુજપતર નીકળેછે તે ઝાડ.
मृदुल, वि. (लः ला. लं.) કોમળ, કુમળું.
मृद्, स्त्री. (त्.) માટી, મતોડી, મંતોડી, માતોડી.

मृद्वीका, स्त्री. (का.) દરાખનો વેલો.
मृध, न. (धं.) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
मृषा, अ. અસત્ય, મીથ્યા, શુદ્ધ.
मृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) સાફ કરેલું.
मॄ, मृणाति, (ग.) अ. મારવું, જીવ લેવો, દુખ દે[...]
म्रक्षण, न. (णं.) તેલ.
मेकलकन्यका, स्त्री. (का.) નરમદા નદી, નરબદા નદી
मेखलकन्यका, स्त्री. (का.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
मेखला, स्त्री. (ला.) બાયડીના કમરમા પેહેરવાનુ ઘરેણુ, કમરપટો, તરવાર, કટાર, જમીયો, છરો વગેરેના હાથાને બાંધી રાખવા સારૂં જે ચાંબડાવ ચીપ હોયછે તે.
मेघ, पु. (घः) મેઘ, મેહે.
मेघज्योति, पु. (तिः) વીજળી, વીધુલતા.
मेघपुष्प, न. (ष्पं.) પાણી, જળ, વીબસુનો ઘોડો.
मेघनादानुलासिन्, पु. (सी.) મોર.
मेघनामन्, पु. (मा.) મોથો, મુસ્તો.
मेघमाला, स्त्री. (ला.) મેઘ મંડળ.
मेघाध्वन्, पु. (ध्वा.) આકાશ.
मेघवाहन, पु. (नः) ઇંદ્ર. [જે ગોળા હોયછે તેનો રંગ
मेचक, पु.(कः) ઘેરો આસમાની રંગ, મોરના પીછાંપ
मेढ्र, पु. (ढ्रः) પુરૂષનું વિષયઇંદ્રીય, મેંઢો, ગેંટો.
मेदक, पु. (कः) દારૂ ગાળવાસારૂં જે પદાર્થ સડાવી તયાર કરેછે તે.
मेदस्, न. (दः) ચરબી, ચીકણાઈ.
मेदिनी, स्त्री. (नी.) પૃથ્વી. [ગચ્ચ જંગલ
मेदुर, वि. (रः रा. रं.) ઘણુ સુચવણ ભરેલું, ઘ
मेधा, स्त्री. (धा.) યાદ રેહે એવી બુદ્ધિ. [ખુંટે
मेथि, स्त्री. (थिः) ખુંટો, જનાવર બાંધવાશારૂં દાટે
मेध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) પવીત્ર, ચોખ્ખુ.
मेनकात्मजा, स्त्री. (जा.) પાર્વતી.
मेरु, पु. (रुः) એક પહાડછે.
मेलक, पु. (कः) સંગમ, બેનદી જહા મળે તે જગે
मेला, स्त्री. (ला.) ગુળી, ગળી.
मेष, पु. (षः) મેષરાશ, મેંઢો, ગેંટો, ગાડર.
मेषकंबल, पु. (लः) કાંબળી, ધાબળી.
मेह, पु. (हः) પરમો, મુતરનોરોગ, પીશાબનોરોગ.
मेहन, न. (नं.) પુરૂષનું વિષય ઇંદ્રિય.

, पु. (णिः) અગસ્તીરૂષી, વાલ્મીકરૂષી.
. (त्री.) દોસ્તી, ભાઇબંદી.
(त्र्यं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
. (नं.) શોબત કરવી, સંગકરવો.
(यं.) સેરડીના રસનો દારૂ, મોવડાનાફુલ-
ધાન-અનાજ પાણી એનો દારૂ.
(क्षः) મુક્તી.
(घः घा. घं.) નહાક, બેહનાક, બીરર્થક.
ी. (घा.) વાવડીંગનુ ઝાડ.
ु. (कः) શેગટાનુ ઝાડ, શેગટો.
ी. (चा.) કેળ, કેળાનુ ઝાડ, શાંવરનુ ઝાડ.
. (कः) એક જાતના લાડવા કરેછે તે;
ः का. कं.) આનંદકારક.
. (टं.) સેરડીનુ મુળીયું.
त्री. (टा.) મુરવેલ કરીને એક વેલોછે.
. (कः) ચોર.
हः) મુર્છા, બેશુદ્ધિ.
स्त्री. (लिः) કાગડો.
त. (क्तं.) મોતી.
त. (नः ना. नं.) મગનુ ખેતર.
(नं.) છાનુ બેશવું, ચુપ બેશવું.
पु. (कः) મુરદંગ-પખવાજ વગાડનારો.
(र्वी.) કમાણ-કામઠાની દોરી. [વૃક્ષ,ભુમી.
लिः) ચોટલી, તાજ, મુગટ, ચોટલો, અશોક
. (तः) જોશી, જોશી.
पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જો. [વગરનો દેશ.
पु. (शः) જે દેશમા હિંદુ નથી તે દેશ; હીંદુ
न. (खं.) તાંબુ.

य.

. (नं.) કળજીયું.
(क्षः) કુબેર, એક દેવયોની છે.
पु. (मः) કપુર, કાળુશુખડ, કસ્તુરી, સુખડ
, આ સર્વે પદાર્થ એકઠાં ખાંડીને જે એ-
કરેછે તે.
पु. (पः) રાળ, લોબાન.
पु. (टः) કુબેર.
क्ष्मा.) ક્ષયરોગ.

यजमान, पु. (नः) જજમાન, યજમાન. [કરેલોતે.
यज्वन्, पु. (ज्वा.) સારીપેઠે વીધીકરીને જેણે યાગ
यज्ञ, पु. (ज्ञः) જાગ, યાગ, જગ્ન.
यज्ञपुरुष, पु. (षः) વિષ્ણુ.
यज्ञांग, पु. (गः) ઉંબરનુ ઝાડ, ગુલડનુ ઝાડ.
यज्ञिय, वि. (यः या. यं.) યજ્ઞકર્મમાં યોગ્ય.
यतः अ. હેતુ, કારણ.
यति, पु. (तिः) સંન્યાસી.
यतिन्, पु. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
यत्, अ. કારણ.
यथा, अ. સરખુ, એક સરખુ, મળતું.
यथाजात, वि. (तः ता. तं.) મુર્ખ.
यथातथं, अ. સત્ય.
यथायथं, अ. જોગ, યથાયોગ્ય.
यथार्थ, अ. સત્ય. [લઇજનારો.
यथार्हवर्ण, पु. (र्णः) પેગામચી, કાસદ, સંદેસો
यथास्वं, अ. જોગ, લાયક યથાયોગ્ય.
यथेप्सित, न. (तं.) જોઇએ તેટલું.
यदि, अ. બેમાથી એક.
यदृच्छा, स्त्री. (च्छा.) સ્વઇચ્છા, સ્વતંત્રતા. [હાકનારો.
यंतृ, पु. (ता.) સારથી,ગાડી હાકનારો, માવત, હાથી
यंत्र, न. (त्रं.) ફાસો, જાળ, જંત્ર.
यम, पु. (मः) યમ, પ્રેતનો રાજા, ઇંદ્રીયદમન, ગીધ,
બે ડીકરાં સાથે જન્મેલા તે, ઝોળ.
यमराज्, पु. (ट्.) જમ, યમ.
यमानिका, स्त्री. (का.) પડદો, કનાત.
यमुना, स्त्री. (ना.) યમુના નદી, જમુના નદી.
यमुनाभ्रातृ, पु. (ता.) જમ, યમ.
ययु, पु. (युः) અશ્વમેધનો ઘોડો.
यव, पु. (वः) જવ, જવ કરીને અનાજછે તે.
यवक्य, वि. (क्यः क्या. क्यं.) નહાના જવ ઉગવાનુ ખેતર.
यवक्षार, पु. (रः) જવખાર.
यवफल, पु. (लः) બાંબુ, વાંસ.
यवस, न. (सं.) ઘાંસ, પેંડો.
यवागू, स्त्री. (गूः) કાંજી, પાતળો ભાત.
यवाग्रज, पु. (जः) જવખાર.
यवानिका, स्त्री. (का.) અજમો.
यवानी, स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

यवास, पु. (सः) ધમાસો.
यविष्ठ,पु. (ष्ठः) નહાનોભાઈ.
यवीयस्, पु. (यान्.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
यव्य, वि.(व्यः व्या.व्यं.) જવ ઉગવાનુ ખેતર.
यशःपटह, पु. (हः) ધોળ, ધોળક.
यशस्, न. (शः) કીર્તી. [થોડામા સંતોષ માનનારો.
यदृच्छालाभतुष्ट,वि.(ष्टः ष्टा. ष्टं.)થોડામા ખુશી થનારો,
यष्टि, स्त्री. (ष्टिः) લાકડી.
यष्टिमधुक, न. (कं.) કોષ્ટ.
यष्टी स्त्री. (ष्टी.) કોષ્ટ.
यष्टृ, पु. (ष्टा.) જજમાન, યજમાન, ધણી, મુખ્ય.
याग, पु. (गः) જગ્ન, યગ્ન.
याचक, पु. (कः) ભીખારૂ.
याचनक, पु. (कः) ભીખારૂ.
याचना, स्त्री. (ना.) ભીખ.
याचितक, वि. (कः का. कं.)ઉછીની લીધેલી જીન્નસ.
याच्ञा, स्त्री. (ञा.) ભીખ.
याजक, पु. (कः) હવન કરનારામાનો મુખ્ય.
यातना, स्त्री. (ना.) નરકપીડા. [પરેલું.
यातयाम, वि. (मः मा. मं) જુનુ, પુરાનુ, ભોગેલું, વા-
यातु, न. (तु.) રાખસ, રાક્ષસ.
यातुधान, न. (नं.) રાખસ, રાક્ષસ.
यातृ, स्त्री. (ता.) દેરાણી જેઠાણી.
यात्रा, स्त्री. (त्रा.) જવુ, મુશાફરી, જાત્રા.
यादःपति, पु. (तिः) સમુદ્ર, દરીયો.
यादसांपति, पु. (तिः) વરૂણ.
यादस्, न. (दः) પાણીમાના જીવડા. [ધીધોડા.
यान, न. (नं.) દુસમનને જીતવાના હેતુથી જવું,હા-
यानमुख, न. (खं.) ધરી, ધુરી.
याप्य, वि. (प्यः प्या. प्यं.) ખરાબ, નીચ, નીંદ્ય.
याप्ययान, न. (नं.) પાલખી.
याम, पु. (मः) પ્રહર, યોગનુ એક જાતનુ સાધનછે.
यामि, स्त्री. (मि.) બેહેન, કુળમાની સ્ત્રી, પીતરાઈ,
 કુલીન સ્ત્રી.
यामिनी, स्त्री. (नी.) રાત.
यामुन, न. (नं.) સુરમો.
यायजूक, पु. (कः) વારેવારે યગ્ન કરનારો.
याव, पु. (वः) લાખ.
यावक, पु. (कः)અરધા રંધાએલા જવ, એક જાત
 ધાનછે.
यावत्, अ. વીગતવાર ખબર,નીશ્ચય,કાળ,પરીણા
यावदर्थप्रतिग्रह, वि. (हः हा.हं.) જેટલું કામનું તેટલું
 રાખનારો.
यावन, पु. (नः) લોબાન, ધુપ.
याष्टीक, पु. (कः) ચોબદાર.
यास, पु. (सः) ધમાસો.
युक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) સાથે, સહીત.
युक्तरसा, स्त्री. (सा.)એલાપર્ણી, કોલીંદન વનસ્પતીછે
युग, न. (गं.) ઓસરડ, ચાર હાથ લાંબુ, વામ.
युगकीलक, पु. (कः) આગળી, સાબળ.
युगंधर, न. पु. (रं. रः) જુસડી.
युगपत्रक, पु. (कः) કંચનનુ ઝાડ.
युगपत्,अ.એક વખતે, એકદમ. [ડીથી જોતરેછે
युगपार्श्वग,पु.(गः)નવા બળદને સીખવવાતેને જેજ્જુ
युगुल, न. (लं.) જોડું.
युग्म, न. (ग्मं.) જોડું.
युग्य,न.(ग्यं.) હાથી ઘોડા, पु.(ग्यः)જોતરાયલો બળ
युद्ध, न. (द्धं.) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
युध्, स्त्री. (ध्.) લઢાઈ, જંગ, યુદ્દ.
युवति, स्त्री. (तिः) જુવાન સ્ત્રી.
युवती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
युवन, पु. (वा.) જુવાન માણસ.
यूथ, न. (थं.) એકજ જાતના પ્રાણીનું ટોળુ.
यूथनाथ, पु. (थः) પોતીકા જાતના ટોળાનો મુખ્ય.
यूथप, पु. (पः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
यूथिका, स्त्री. (का.)જુઈના ફુલનુ ઝાડ. [સોપીપળે
यूप, पु. न. (पः पं.) રણસ્તંભ,જયસ્થંભ पु.(पः) પા
यूपकटक, पु. (कः) જગ્નસ્થંભ ઉપર જે લાકડાનું
 કરેછે તે.
यूपाग्र, न. (ग्रं.) યગ્નસ્થંભનો છેડો.
यूष, न. (षं.) છાર, છારી.
योक्त्र, न. (क्त्रं.) જુ–ઝુસડી બાધવાનુ દોરડું.
योग, पु. (गः) ભક્તી, સ્તુતી, ઉપાય,ઈલાજ, ધ્યા
 સંગતી, યુક્તી, દ્રવ્ય, કર્મ, હુશાર.
योगेष्ट, न. (ष्टं.) સીસુ.

(ग.) કેવણી, મુરડશીંગ નામની વનસ્પ-
वि. (ग्य. ग्यां. ग्यं.) હાલનુ, સરખુ.
. (नं.) ચાર ગાઉ, પરમાત્મા, યોગ.
, स्त्री. (र्णी.) મંજીઠ, મંજીષ્ટ.
, स्त्री. (ली.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(त्रं.) ઝુસડી બાંધવાનુ દોરડુ.
(त्धृ.) લઢાવુ, શુર.
(धः) લઢાવુ, યોદ્ધો.
. (निः) યોની, વિષય ઇંદ્રિય, કારણ.
. (षा.)
ी. (ता.) સ્ત્રી, બાયડી.
ी. (त्.)
.(कं.) કંન્યાદાન વખતે આપેલું ધન-પૈસો.
. (कं.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [માણ, માપ.
. (तं.) જુવાન બાયડીનો જમાવ, માન, પ્ર-
. (नं.) જુવાની.

र.

(क्तः क्ता. क्तं.) લાલ, રાતું, શોભી. न. (क्तं.)
તાંબુ, લોહી, કેશ, હીંગળો, લાખ, મંજીઠ.
. (कः) લાલ-રાતુ કપડું, મોહોર, ફુલ, રી-
લો અગર પ્યારવાલો માણશ, રમનાર.[શમ.
न. (नं.) લાલશુખડ, પતંગનુ લાકડુ, લાલશી-
ापिशुन, न. (नं.) કંકુ.
ी. (पा.) જળો.
स्त्री. (ला.) તીંડોલાનો વેલો.
, न. (कं.) લાલ કમળ.
ह, न. पु. (हं.हः) ઉપલો શબ્દ જો.
ु. (गः) શુંડારોચન વનસ્પતીછે.
न. (लं.) રાતુ કમળ.
. (क्षः) રાક્ષશ, રાખશ.
न. (मं.) રાક્ષશનુ ઘર અગર શભા.
. (क्षा.) ભસ્મ, રાખ, રક્ષણ, રાખવું
. (तः ता. तं.) રક્ષણ કીધેલું-લો.
पु. (गं:) રાજાનો શંભાળ કરનારો શેવક.
. (क्षणः) રક્ષણ, રાખવું.
(कुः) ચીતળ, એક જાતનુ હરણછે.
पु. (गं. गः) કલ્હઈ, पु. (गः) રીસ, લાલ-
, नृत्य, રણભૂમી.

रंगाजीव, पु. (वः) રંગારી, રંગરેજ, રંગારો. [ડવણ.
रचना, स्त्री. (ना.) રચના, ગોઠવણ, લશ્કરની ગો-
रजक, पु. (कः) રંગારો.
रजत, न. (तं.) રૂપું, શોનુ, શફેદ, ધોલુ. [સ્પતીછે.
रजनि, स्त्री. (निः) રાત, રાત્ર, ચાકવત નામની વન-
रजनी स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
रजनीमुख, न. (खं.) શાંજ, સમીશાંજ.
रजोमूर्ती, पु. (र्ती.) બ્રહ્મદેવ. [અડકાવ.
रजस्, न. (जः) રજોગુણ, ધુળ, સ્ત્રીરજ; બાયડીનો
रजस्वला, स्त्री. (ला.) અડકાયલી બાયડી.
रज्जु, स्त्री. (ज्जु.) દોરી, દોરડુ, રશી.
रंजन, न (नं.) લાલ શુખડ.
रंजनी, स्त्री. (नी.) ગુળી, ગળી. [શબ્દકરવો.
रण, न. पु. (णं. णः) લઢાઇ, જંગ. पु. (णः) શબ્દ,
रंडा, स्त्री. (डा.) ઊંદીરકાની વનસ્પતીછે.
रत, न. (तं) શોહબત કરવી, શંગકરવો.
रति, स्त्री. (ति.) મદનની સ્ત્રી, રતી.
रतिपति, पु. (तिः) મદન, રતીનો વર.
रत्न, न. (त्नं.) શોનુ, હીરો, પાનુ, પરવાળૂ, મોતી,
રતન, લાલ, માણેક, પોખરાજ, પુશ્કરાજ, જા-
તમાનો શેઠીઓ-શેઠ.
रत्नगर्भा, स्त्री. (र्भा.) પૃથ્વી.
रत्नसानु, पु. (नुः) મેરૂ પરવત-પહાડ.
रत्नाकर, पु. (रः) દરીયો. [ણની તે.
रत्नि, पु. (त्निः) મુઠીવાળીને હાતની લંબાઇ ગ-
रथ, पु. (थः) રથ, ગાડી, નેતર, અવયવ, શરીર,
લડાઇની ગાડી.
रथकड्या, स्त्री. (ड्या.) ગાડીનો જમાવ-મેળો.
रथकार, पु. (रः) શુથાર, શુથારની જાત.
रथगुप्ति, स्त्री. (प्तिः) ગાડાઉપર-લઢાઇના ગાડાઉપર
લોઢાનો બુરખો.
रथद्रु, पु. (द्रुः) તમરનું ઝાડ. [પયડું.
रथांग, पु. (गः) ચક્રવાક પક્ષી, ચકવો, न. (गं.) ચાક,
रथिक, पु. (कः) ગાડીનો ધણી-માલક.
रथिन, पु. (नः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ડીનો માલક
रथिन्, पु. (थी.) ગાડીમાં બેસીને લઢાઇ કરનારો, ગા-
रथ्य, पु. (थ्यः) ગાડી ખેચનારો ઘોડો. [જમાવ,
रथ्या, स्त्री. (थ्या.) ગામમાનો નહાનો રસતો, ગાડાનો

रद, पु. (दः) દાંત.
रदन, पु. (नः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
रदनछद, पु. (दः) ઓઠ.
रंध्र, न. (ध्रं.) કાણું.
रभस, पु. (सः) વેગ, જોર, હર્ષ, ખુસી.
रमण, पु. (णः) વર, પતી.
रमणा, स्त्री. (णा.) ખુશી કરનારી બાયડી.
रमणी, स्त्री. (णी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
रमणीय, वि. (यः या. यं.) સુંદર, ખુબસુરત.
रमा, स्त्री. (मा.) લક્ષ્મી.
रम्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) ખુબસુરત, સુંદર.
रंभा, स्त्री. (भा.) કેળ, કેળાનું ઝાડ, એક અપ્સરાછે.
रय, पु. (यः) વેગ, જોર.
रल्लक, पु. (कः) ધાબળી, કાંબળી.
रव, पु. (वः) શબ્દ, બોલ.
रवण, वि. (णः णा. णं.) અવાજનુ, શોરનુ.
रवि. पु. (विः) સુર્ય, સુરજ. [ઘરેણુ.
रशना, स्त्री. (ना.) જીભ, બાયડીના કમરમા પેહેરવાનુ
रश्मि, पु. (श्मिः) કીરણ, દોરડું.
रस, पु. (सः) સંગારસ, ગંધરસ, રતકયોબોળ. पु. (सः) જેહેર, વીર્ય, તેજ, મીઠું ખાટું વીગેરે છ રસ, પાણી, દેહ, એક ધાતુ છે.
रसगंध, पु. (धः) બોળ, રતકયો બોળ.
रसगर्भ, न. (र्भं) હીંગળો, દાર્વીક નામની વનસ્પતીના ઉકાળાનુ કરેલું અંજન.
रसज्ञा, स्त्री. (ज्ञा.) જીબ, જભાન, જીભ.
रसन, न. स्त्री. (नं. ना.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
रसवती, स्त्री. (ती.) રાંધણી, રાંધવાનીજગા.
रसा, स्त्री. (सा.) પૃથવી, પાડવલી, સાલઈ નામની વનસ્પતી. [બકરીનુ દુધ નાખીને કરેલું અંજન.
रसाजन, न. (नं.) દારૂ હળદરના ઉકાળામાં સમભાગ
रसातल, न. (लं.) પતાળ, પાતાળ.
रसाल, पु. (लः) આંબો, સેરડી.
रसाला, स्त्री. (ला.) શ્રીખંડ.
रसित, न. (तं.) મેઘની ગર્જના.
रसोनक, पु. (कः) લસણ.
रहस्, न (हः) એકાંત સ્થળ—જગા, ખીલવતનીજગા.
रंहस्, न. (हः) વેગ, જોર.

रहस्य, वि. (स्यः स्या. स्यं.) એકાંત સ્થળે થ
रा, पु. (रः) ધન, દ્રવ્ય, પૈસો, સોનુ.
राका, स्त्री. (का.) પુનેમ. [ગણ પચાસમો સં
राक्षस, पु. (सः) રાક્ષસ, રાખસ, સાઠ સંવત્સરમા
राक्षा, स्त्री. (क्षा.) લાખ. [મો, રાક્ષસની
राक्षसी, स्त्री. (सी.) કીરમાણી અજમો, ચો
रांकव, वि. (वः वा. वं.) હરણના બાલનુ કપ
राग, पु. (गः) પ્રીતી, પ્યાર.
राजक, न. (कं) રાજાનો સમુદાય.
राजन्, पु. (जा.) ચંદ્ર, ચાંદ, રાજા, ક્ષત્રીય,
राजन्य, पु. (न्य.) ક્ષત્રીય, ક્ષત્રી.
राजन्यक, न. (कं.) ક્ષત્રીવોનો જમાવ—ટોળું.
राजन्वत्, वि. (न्वान्. न्वती. न्वत्.) જે દેશમા ધર
राजराज, पु. (जः) કુબેર.
राजवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) રાજસત્તાક દે
राजवंश्य, वि. (श्यः श्या. श्यं.) રાજાના વંસમ લો—જન્મેલો. [
राजबला, स्त्री. (ला.) કુબ્જ પ્રસરણી, ચાં
राजबीजिन्, वि. (जी. जिनी. जि.) રાજાના કુલમા
राजवृक्ष, पु. (क्षः) ગરમળાનુ ઝાડ.
राजसदन, न. (नं) રાજવાડો, રાજમંદીર, રાજ
राजसभा, स्त्री. (भा.) રાજાની સભા.
राजसूय, न. (यं.) એક જાતનો યાગછે.
राजहंस, पु. (सः) એક જાતનુ હંસ પક્ષી છે,
राजादन, न. (नं.) ચારાનું—ખીરણીનુ ઝાડ.
राजार्ह, न. (र्हं.) કૃષ્ણાગરૂ સુખડ.
राजि, स्त्री. (जि.) એકથી એક વળગેલી પં
राजिका, स्त्री. (का.) રાઈ.
राजिल, पु. (लः) જેહેર વગરનો સાપ.
राजील, पु. (लः) ઝેર વગરનો સાપ. [वः
राजीव, पु. (वः) એક જાતની માછલી છે,
राज्, पु. (द.) રાજા.
राड्यांग, न. (गं.) રાજાનાસાત ખાસ સેવક
रात्रि, स्त्री. (त्रिः) રાત, રાત્ર, સુરજ આથ વુગે તહાંસુધીનો વખત તે.
रात्रिचर, पु. (रः) રાક્ષસ, રાખસ.
रात्रिंचर, पु. (रः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
राद्धांत, पु. (तः) સિદ્ધાંત.

ख:) વૈશાખ મહીનો.
. (खा.) વીશાખા નખેતર–नक्षत्र.
(मः) બલરામ, બલદેવ, દાશરથીરામ, એક
ુ જનાવર છે, वि. (मः मा.मं.) આસમાની,
ાની રંગનુ, ખુબસુરત, સફેદ.
(ठं.) હીંગ.
, वि. (कः का. कं.) ખુબસુરત.
. (मा.) લોકોને ઠગાવે એવી બાયડી.
ः)સંન્યાસી જે બાંબુની લાકડી રાખેછે તે
(लः) રાળ, લોબાન.
(शिः) ઢગલો, ગંજ, બાર રાસી.
न. (ष्ट्रः ष्ट्रं.) દેશ, મરવાનો ઉપદ્રવ.
ी. (का.) રીંગણી.
. (यः) નાટકમાના રાજાનો શાળો.
(भः) ગધેડો, ધધેડો.
ी.(स्ना.)એલાપરણી, કાલીંદન વનસ્પતીછે.
हुः) નવગ્રહમાનો એક રાહુ નામનો ગ્રહતે.
. (कः का. कं) ખાલી.
. (क्थं.) ધન, દ્રવ્ય.
. (णं.) ધરમ મુકવો, ધરમ છોડવો, હાથ
તે જેમ છોકરા ધુટણવતે ચાલેછે તે, ધુટ-
ચાલવું.
. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(ष्टिः) મહાદેવનો નંદી બળદ.
(पुः) દુશમન, શત્રુ.
(ष्टं) કલ્યાણ, ખરાબ, ગીલીચ.
(ष्टिः) તરવાર, સમશેહર.
ा. (टा.) ઇનકાર, અપમાન.
(नः ना. नं.) હાલ, ચુયેલું, ટપકેલું.
. (ति.) પીતળ, ચાલુરેહેવું, લોકની રીત–
ટપકવુ, સુવું, ભીત, દીવાલ, અણી.
न. (पं.) જસતનુ ફુલ.
ी. (ती.) પીતળ. [કરવો.
या, स्त्री. (या.) રોગ મલાવવો, રોગ સારો-
(क्मं.) સોનુ.
, पु. (कः) સોની. [લીલું નહીં તે, સુકકું.
(क्षः क्षा.क्षं.)પ્યાર વગરનુ, દોસ્તદાર વગરનો,
. (ग्णः ग्णा. ग्णं.) રોગી,જુદુ, ભાંગેલું,દરદી.

रुचक, पु. (कः) યેરંડાનુ ઝાડ, દીવેલી, મહાળુંગનુ
ઝાડ, न. (कं.) સંચળ, સંચળખારો. [ણ, શોભા.
रुची,स्त्री. (चि.) તેજ, કાંતી, અતી પ્રીતી, ઇચ્છા,કીર-
रुचिर, वि. (रः रा. रं.) ખુબસુરત.
रुच्य, वि. (च्यः च्या. च्यं.) ખુબસુરત.
रुजा, स्त्री. (जा.) રોગ, દરદ.
रुज्, स्त्री. (रुक्.) કાંતી, તેજ, રોગ, દરદ.
रुट्, स्त्री. (रुट्.) ક્રોધ, રીસ, ધુસ્સો.
रुत, न. (तं.) પક્ષીનો શબ્દ.
रुदित, न. (तं.) રોવું, રડવું.
रुद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) રોકાએલું, ઘેરાએલું.
रुद्र, पु. (द्रु.) મહાદેવ.
रुद्राणी, स्त्री. (णी.) પાર્વતી. [પ નામનો ગ્રહ.
रुधिर, न. (रं.) લોહી, न. (रं.) કંકુ, पु. (रः) મંગ
रुरु, पु. (रुः) રોહું, રૂઈ કરીને એક હરણના જા-
તનુ જનાવર છે, રોઝ.
रुबुक, पु. (कः) દીવેલી, યેરંડો.
रुमा, स्त्री.(मा.)ખારો સમુદ્ર, ખારો દરીઓ. [ભાષણ.
रुशत्, पु. न. स्त्री. (शन्. शन्. शती) ગાળો, ખરાબ
रुहा, स्त्री. (हा.) દુર્વા, દરો. [ગરનુ.
रूक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) સુકકું, પ્યારવગરનુ, દોસ્તવ-
रूप, वि. (पः पा. पं.) સરખું, એક સરખું, न.(पं.)
સ્વભાવ, શોભા, ખુબસુરતી, पु. (पः) લોક, જ-
નાવર, જમાવ, ટોળું, આકાર, શ્લોક, નાટકાદી*
रूप्य, न. (प्यं.) રૂપુ, न. (प्यं.) રૂપાનુ નાણુ, वि.
(प्यः प्या. प्यं.) ખુબસુરત સ્વરૂપ, ખુબસુરત.
रूप्याध्यक्ष, पु. (क्षः) રૂપાનુકામ તપાસનારો કામગાર.
रूबुक, पु. (कः) દીવેલી, યેરંડાનુ ઝાડ.
रूषित, वि. (तः ता. तं.) ગુચવાએલું. [નસ્પતીછે.
रेचनी, स्त्री. (नी.) સફેદ નીશોતર, શુંડા રોચની વ-
रेचित, न. (तं.) ઘોડાનુ થપકથપક ચાલવું.
रेणु, पु. स्त्री. (णुः णुः) ધુળ, માતોડી.
रेणुक, पुः (कः) વટાણા.
रेणुका,स्त्री.(का.)એક જાતના ખુશબોઇદાર બીજછે.
रेतस्, न. (तः) રેત, આદમીના દીલમાની ધાત.
रेप, वि. (पः पा. पं.) નીંદ્ય, ખરાબ, નીચ.
रेफ, वि. (फः फा. फं.)ખરાબ,નીચ, કોહેલું पु. (फः
र. વર્ણ, દસ્કત ઉપર રેફર આપવો તે.

रेवतीरमण, पु. (णः) બલરામ, બલદેવ.
रेवा, स्त्री. (वा.) નર્મદાનદી.
रोक, न. (कं.) કાંણું.
रोग, पू. (गः) રોગ, દરદ.
रोगहारिन्, पु. (री.) વૈદ્ય, હકીમ.
रोचन, पु. (नः) સાવરના ઝાડમાની એક જાત છે.
रोचनी, स्त्री. (नी.) તેંડુ, સફેત નીશોતર વનસ્પતીછે.
रोचिष्णुःवि.(ष्णुःष्णु.ष्णु.)ઘણુજ ખુબસુરત, કાંતીવાન.
रोचिस्, न. (चिः) કાંતી, તેજ.
रोदन, न. (नं.) આંસુ, આંખમાનુ પાણી.
रोदनी, स्त्री. (नी.) ધમાસો.
रोदसी, न. द्वि. (सी.) / रोदस्, न. (दः) / रोदस्यौ, स्त्री. (स्यौ.) } પૃથ્વી અને આકાસ.
रोध, पु. (धः) તીર.
रोधस्, न. (धः) તીર.
रोधोवक्रा, स्त्री. (क्रा.) નદી.
रोप, पु. (पः) બાણ.
रोमन्, न. (मः) દીલ ઉપરના બાલ—કેસ.
रोमंथ, पु. (थः) ઓગળવું, જાનવરનુ ચાવેલું, ચાવેલું, ઓગળેલું.
रोमहर्षण, पु. (णः) રૂવાંડુભાં થાયછે તે.
रोमांच, पु. (चः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
रोष, पु. (षः) ક્રોધ, રીસ.
रोषप्रदीपित, वि. (तः ता. तं.) રીસથી ગરમ થએલો.
रोहिणी, स्त्री. (णी.) ગાય, ગા, રોહીણી નક્ષેતર—ત્ર.
रोहित, वि. (तः ता. तं.) લાલ, રાતું, पु. (तः) એક જાતની માછલી છે, એક જાતનુ હરણ છે.
रोहितक, पु. (कः) લાલ રોહીડાનું ઝાડ.
रोहिताश्व, पु. (श्वः) અગ્ની.
रोहिन्, पुं. (ही.) લાલ રોહીડાનું ઝાડ.
रौद्र, पु. (द्रः) નાટકના આંઠ રસમાનો એક રસ.
रौमक, न. (कं.) સાંભર મીઠું.
रौम, न. (मं.) સાભર મીઠું.
रौरव, पु. (वः) એક જાતનો નરકછે.
रौहिणेय, पु. (यः) બલરામ, બલદેવ, બુધનામનોગ્રહ.
रौहिष, न. (षं.) એક જાતનુ ઘાસ છે, पु. (षः) રોહુ, રૂઈ, એક જાતનુહરણ છે, રોઝ

ल.

लकुच, पु. (चः) ઓંટ નામનું ઝાડછે.
लक्तक, पु. (कः) ચીથરૂં.
लक्ष, न. (क्षं.) કપટ, નીશાણ, લાખ સંખ્યા. [પક્ષ
लक्षण, न. (णं.) ચીન્હ, નીશાની, पु. (णः) સારસ નામ
लक्षणा, स्त्री. (णा.) સારસ પક્ષીની માદી—સ્ત્રી.
लक्षा, स्त्री. (क्षा.) લાખસંખ્યા.
लक्ष्मण, वि. (णः णा. णं.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન, पु.(રામનોભાઈ, લક્ષ્મણ.
लक्ष्मणा, स्त्री. (णा.) સારસ પક્ષીનીમાંદી—સ્ત્રી.
लक्ष्मन्, न. (क्ष्म.) નીશાણી, પ્રધાન, મુખ્ય.
लक्ष्मी, स्त्री. (क्ष्मी.) એશ્વર્ય, સંપતી.
लक्ष्मीवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) તવંગર, લક્ષ્મીવા
लक्ष्य, न. (क्ष्यं.) કપટ, નીશાણ, સાચોમાએ નકેહેતા જુઠોકેહેવો તે.
लगुड, पु. (डः) લાકડી, દાંડો, લાકડું.
लग्न, न. (ग्नं.) રાસીનુ લગન.
लग्नक, पु. (कः) જામીન.
लघु, न. (घु.) જલદી, पु. (घुः) પિડીકા નામની વ નસ્પતીછે, न. (घु.) કાળાવાળાનું મુળીયું, वि. (घ्वी. घ्वु.) દીલમાનુ—મનમાનુ જાણનારો, હાનુ, થોડું, સારવગરનુ.
लघुलय, न. (यं) કાળાવાળાનું મુળીયું.
लंका, स्त्री. (का.) રાક્ષસની રાજધાની, લંકા.
लंकोपिका, स्त्री. (का.) પિડિકા નામની વનસ્પતીછે
लज्जा, स्त्री. (ज्जा.) લાજ, શરમ.
लज्जाशील, वि. (लः ला. लं.) શરમી.
लज्जित, (तः ता. तं.) શરમાએલો.
लट्वा, स्त्री. (ट्वा.) ગામમાની ચકલી, એક જાત ફળ છે; એક જાતનુ વાજું છે, કરંજનુ ઝા
लता, स्त्री. (ता.) વેલો, ઝાડની ડહાળી.
लतार्क, पु. (र्कः) કાચો કાંદો, કાચી ડુંગળી.
लपन, न. (नं.) મોહ, મોડું.
लपित, न. (तं.) ભાષણ, वि. (तः ता. तं.) ધોલેલો.
लब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) મળેલું.
लब्धवर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) પંડીત, વીદ્વાન.
लभ्य, वि. (भ्यः भ्या. भ्यं.) ઇંસાફથી મળવાનું.

(नं.) લટકવું, દુટી લગી લટકનારી કંઠી.
. (रः) ગણપતી.
ः) ગાયન, વાજું, નાચતા નાચતાજે અ-
આવેતે, म. (यं.) કાળાવાળાનું મુળીયું,
) વીનાશ, આલીંગન, કોટી, નાશ.
.(ना.) સ્ત્રી, બાયડી.
त्री. (का.) દુટીલગી લટકનારી કંઠી.
(टं.) કપાળ.
स्त्री. (का.) ટીળો, કપાળનુ ઘરેણુ.
(नं.) પુછડુ—ડી, ઘોડાની યાળ, ઘોડાના
ઉપરના બાલ, ઘોડાનુ ઘરેણુ, ઘોડી,પ્ર-
ુખ્ય, न. (मं.) કેતુ, ધજા, વાવટા, શીં-
ીશાણી, ચીન્હ, પ્રભાવ.
. (कं.) પરણતીવખતે વરના કપાળ ઉપર
ાની માળ બાંધે છે તે. [મુખ્ય.
. (म.) પુછડી, ઘોડાની યાળ, પ્રધાન,
(तं.) સ્ત્રીનો એક લટકો છે, થાકની ની-
वि. (तः ता. तं.) ખુબ સુરત.
ः वा. वं.) બારીક, ઝીણુ, સુક્ષ્મ, पु. (वः)
પવું, અનાજકાપવું.
गं.) લવંગ, લવેંગ.
णः) ખારૂં, મીઠું.
(दः) ખારો દરીઓ—સમુદ્ર.
नं.) ધાન્ય કાપવું—વાઢવું.
(त्रं.) દાતરડું.
(नं.) લસણ.
(कः) ધન્યુષ્યનો વચલો ભાગ.
(क्षा.) લાખ.
पु. (नः) લાલ લોધ્રનુ ઝાડ.
(लं.) હલ.
त्री. (क्री.) વાગ ચપકા વનસ્પતી છે.
. (ली.) નારયેળી, નારીએળનુ ઝાડ,
પળી, મોગુડ વનસ્પતીછે.
(लं.) પુછડી—ડું, દાંડી.
(लं.) પુછડી—ડું, દાંડી.
जः) नि. ब. ધાણી, पू.(जा.) લીલાચોખા
કાળાવલાનું મુળીયું.
(नं.) નીશાની.

लांवु, पु. (वुः) કોળુ, કોહોળું.
लाबू, पु. (बू.) કોળુ, કોહોળું.
लाभ, पु. (भः) નફો, ફાયદો.
लामज्जक, न. (कं.) કાળાવાલનું મુળીયુ
लालसा, स्त्री. (सा.) અતીશય ઇચ્છા,ઘંઘાની ઇચ્છા.
लाला, स्त्री. (ला.) થુક.
लालाटिक,वि. (कःका.कं.) ધણીનુ કામ કરવામા સુસ્તી, આપણો ધણી રીસાએલોછે અથવા ખુશીમાછે માટે તેના મોહોતરફ જોનારો માણસ. [પક્ષીછે.
लाव, पु. (वः) લાબ્હુર નામનો પક્ષી, એકજાતનો
लासिका, स्त्री. (का.) નાચનારી સ્ત્રી, ગુણીકા.
लास्फोटनी, स्त्री.(नी.) ટોપણ, છેદપાડવાનુ હથીઆર.
लास्य, न. (स्यं.) નાચવું.
लिकुच, पु. (चः) ઓટ નામનુ ઝાડ.
लिक्षा, स्त्री. (क्षा.) જૂના ઇંડા, ખસખસ, લીખ.
लिखित, वि.(तःता. तं.) લખેલું. [માન, શીવની મુર્તી.
लिंग,न.(नं.) નીશાણી, પુરૂષનું વિષય ઇંદ્રિય,અનુ-
लिंगवृति,पु.(तिः)ઢોંગી, પેટ ભરવાસારૂંબાલ વધારેલો.
लिपि, स्त्री. (पिः) લખેલું દસકત.
लिपिकर, पु. (रः) લેખક, લખનારો.
लिपिकार, पु. (रः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
लिपि, स्त्री. (पी.) લખેલું દસકત.
लिप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) ખાધેલું.
लिप्तक पु. (कः) જેહેરવાળો તીર.
लिप्सा, स्त्री. (प्सा.) ઇચ્છા.
लिवि, स्त्री. (विः) લખેલું દસકત.
लिबिकर, पु. (रः) લેખક, લખનારો.
लिबी स्त्री. (स्त्री. (बी.) લખેલુ દસકત.
लीढ, वि. (ढः ढा. ढं.) ખાધેલું. [લાશ, ક્રીયા.
लिला, स्त्री. (ला.) રમત, સ્ત્રીનોનખરો, ક્રીડા, વી-
लुठेत, वि. (तः ता. तं) અલોટનારો. [ખાઉધર.
लुब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) લોભી, લાલચુ, ભુખ્યો,
लुब्धक, पु. (कः) વાઘ, દીપડો
लुलाप, पु. (पः) ભેંશ, જંગલીભેંશ.
लुलाय, पु. (यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
लूता, स्त्री. (ता.) કરાંરોયો, કોળી.
लून, वि. (नः ना. नं.) કાપેલું, વાઢેલું.
लूम,न. (मं.) પુછડી,-ડું.

लेखक, पु. (कः) લખનારો, લેખક.
लेखर्षभ, पु. (भः) ઇંદ્ર.
लेखा, स्त्री. (खा.) દેવ, લીટી.
लेप, पु. (पः) ભોજન, ખરડવું.
लेपक, पु. (कः) કડીઓ, ગંવડી.
लेलिहान, पु. (नः) શાપ.
लेश, पु. (शः) નહાના કટકા, બારીક કણ.
लेष्टु, पु. (ष्टुः) ઢેપું.
लेह, पु. (हः) ભોજન.
लोक, पु. (कः) જન, ભુવન, સ્વર્ગ તથા પતાળલોક.
लोकजित्, पु. (त्.) નાસ્તીક.
लोकबांधव, पु. (वः) સુર્ય, સુરજ.
लोकबंधु, पु. (धुः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
लोकमातृ, स्त्री. (ता.) લક્ષ્મી.
लोकायत, न. (तं.) તર્ક શાસ્ત્ર, ચાર્વાકનુ તર્કશાસ્ત્ર.
लोकायतिक, पु. (कः) દેહ આત્મવાદી જે બોદ્ધ તે.
लोकालोक, पु. (कः) એક પહાડછે.
लोकेश, पु. (शः) બ્રહ્મદેવ.
लोचन, न. (नं.) આંખ.
लोचमर्कट, पु. (टः) અજમોદ, મોરસેંડા વગરનીછે.
लोचमस्तक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
लोत, न. (तं.) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશો.
लोल, न. (लं.) ઉપલો શબ્દ જુવો,
लोध्र, पु. (ध्रः) લોધ્ર વૃક્ષ.
लोपामुद्रा, स्त्री. (द्रा.) અગસ્તિ રૂષીની સ્ત્રી-બાયડી.
लोप्र, न. (प्रं.) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશો.
लोमन्, न. (म.) દીલપરના બાલ.
लोमशा, स्त्री. (शा.) જટામાસીનો વેલો.
लोल, वि. (लः ला. लं.) ચંચળ, ઇચ્છા કરતા.
लोलुप, वि. (पः पा. पं.) બહુ ઇચ્છાવાળો.
लोलुभ, वि. (भः भा. भं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
लोष्ट, पु. न. (ष्टः ष्टं.) ઢેપું.
लोष्टभेदन, पु. (नः) ઢેપાં ફોડવાનો મોગરો.
लोह, पु. न. (हः हं.) કૃષ્ણાગરૂ સુખડ, पु. (हः) લોહોડું, સોનુ, રૂપુ, પીતળ, કાંસુ, કલ્હઈ, સીસું.
लोहकार, पु. (रः) લુહાર. [વિંછે તે પક્ષી.
लोहपृष्ठ, पु. (ष्ठः) જે પક્ષીનાપર તીરના કામમાં આ-
लोहल, वि.(लःला.लं.)સાફ નહીં બોલનારો.
लोहाभिसार, पु. (रः) દસેરાને દહાડે હ... સ્થાપના કરેછે તે.
लोहित, वि. (तः ता. तं.) લાલ, રાતું, पु. ... જાતનુ હરણછે, न. (तं.) લાલ, માણ...
लोहिताश्व, पु. (श्वः) અગ્ની
लोहितचंदन, न. (नं.) કંકુ.
लोहितांग, पु. (गः) મંગલ નામનો ગ્રહ.
लौकायतिक, पु. (कः) દેહાત્મવાદી જે બૌદ્ધ...

व

व, अ. સામર્થ.
व, न. (नं.) વરૂણ.
व, पु. (वः) હવા, હથીઆર, વરૂણ, વરૂણ... ણ, છોડાં, છોત્રા, स्त्री. (वा.) જવું, દુઃ... તીર, વણવું, न. (वं.) વરૂણ મંત્ર. [...
वक्तव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) નિંદ્ય, હલકો, બો...
वक्तव्यता, स्त्री. (ता.) ઠપકો, બોલવાનો ભાવ...
वक्तृ, वि. (क्ता. क्त्री. क्तृ.) બોલનારો.
वक्त्र, न. (क्त्रं.) મોહોડું.
वक्र, वि. (क्रः क्रा. क्रं.) વાકું.
वक्षस्, न. (क्षः) છાતી, पु. (क्षाः) બેલ, બ...
वंक्षण, पु. (णं.) છાતી.
वक्षःस्थल. नं. (लं.) છાતી.
वक्षोज, न. (जं.) સ્ત્રી—બાયડીની છાતી.
वक्षोरुह, पु. (हः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वंग, न. (गं.) કલ્હઈ.
वगाह, पु. (हः) ન્હાવું, સ્નાન.
वग्नु, पु. (ग्नुः) બોલનારો.
वच, पु. (चः) પોપટ. [...
वचक्नु, वि.(क्नुःक्नुःक्नु.)બોલનારો, ઘણુબોલ...
वचन, न. (नं.) ભાષણ. [...
वचनकर, वि. (रः रा. री. रं.) બોલવું, આ...
वचनग्राहिन्, वि. (ही. हिणी. हि.) ભલો, નમ્ર... કહ્યુ કરે તેવો.
वचस्, न. (चः) ભાષણ. [...
वचनेस्थित, वि. (तः ता. तं.) ભલો, નમ્ર, સ...
वचा, स्त्री. (चा.) વેખંડ, અકલ્લકરો.
वज्र, न. पु. (ज्रं. ज्रः) વીજળી, હીરો, पु. (...

(द्रुः) थुवर, थोर. [ने गगडाट.
पु. (षः) वीजळीनो चळकाट-तथा अवाज
पु. (षः) उपलो शब्द जुवो.
न. (ष्पं.) तळनु फुल. [गुणाकार.
पु. (घः) वीजळी पडयाथी मरवुं, आडो
वि. (यः या. यं.) कठोर, जुलमी, कठण दी-
लीनो, वजूर शरखु, शख्त.
. (दः) कुक्कुर, भुंड.
(ल्ली.) शुरज फुल. [आकृत पडवी.
पु. (तः) वीजळीनो शपाटो, एकाएक
. (ज्री.) इंद्र. [शीआळ.
. (कः का. कं.) ठग, ठगणारो, पु. (कः)
(तः ता. तं.) ठगावेलो.
(कः) शीआळ.
(लः) अशोकनु झाड, तमरनुं झाड, नेतर,
जातनु पक्षीछे, स्त्री. घणु दुध आपणारी
गा.
पु. (यः) नेतर. [दोरी, दोरी.
टः) वडनु झाड, न. पु. (टं. टः) काथानी-
(कः) वडो, खावानो वडो.
(टी.) काथानी दोरी, रशी.
. (वा.) ब्राह्मणनी स्त्री, घोडी.
पु. (लः) शमुद्रमानो आग्नी.
(ढ़ः ढ़ा. ढ़ं.) पोहलुं, मोठुं.
. (णिक्.) वाणीओ. [धंदो, वेपार.
न. (ज्यं.) वाणीआनु काम, वाणीआनो
स्त्री. (ज्या.) उपलो शब्द जुवो.
(कः) भाग, हीस्सो.
पु. (यः) वेपारी, वेहवारी.[आश्चर्य, तेडु.
खेद, करुणारस, संतोष, अजाएबी,
शक्ती, सामर्थ. [संवत्सर, वर्ष.
(त्सं.) छाती, पु. (त्सः) वाछरडो, गोदो,
. (कः) कुडानु झाड.
पु. (रः) जरा जुवान बळद-गोदो.
पु. (भः) बचनाग.
. पु. (रं.रः) वर्ष, संवत्सर.
. (लः ला. लं.) दयाळु, तेलवालुं, चीकणु.
(दः दा. दं.) बोलनारो, घणुं बोलनारो.

वदन, न.(नं.) मोहडु, मोहो.
वदन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) दानशुर, दाता, धर्मी.
वदान्य, वि.(न्यः न्या.न्यं.) उपलो शब्दजुवो. [नारो.
वदावद, वि. (दः दा. दं.) बोलनारो, घणुं-बहु-बोल-
वध, पु. (धः) घात, मारवु, ठार मारवु. [जोग.
वध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) मारवा लायक, जीव लेवा
वध्री, स्त्री. (ध्री.) चांबडानी दोरी.
वधू, स्त्री. (धूः) बायडी, वहु, डीकरानी बायडी,
नवी परणेली स्त्री, स्पृक्का, पिंडिका वनस्पतीछे.
वन, न. (नं.) अरण्य, जंगल, पाणी, जळ, धार,
प्रवाह. [स्पतीछे.
वनतिक्तिका, स्त्री. (का.) पाडवळी, पाहाड मुळ वन-
वनप्रिय, पु. (यः) कोकीला नामनो पक्षी, कोयळ.
वनमाक्षकी, स्त्री. (का.) मोठी माख, जंगली माखी.
वनमालिन्, पु. (ली.) विष्णु.
वनमुद्ग, पु. (द्गः) मठ, मठ करीने एक धान्यछे.
वनशृंगाट, पु. (टः) सराटा नामनी वनस्पतीछे.
वनस्पति, पु. (तिः) फुल वगर फळ आवे एवुं झाड,
फणस, उंबर, झाड, वृक्ष.
वनायु, पु. (युः) हरण.
वनायुज, पु. (जः) एक देशनो घोडो छे.
वनज, पु. (जः) विष्णुनो हाथी.
वनिता, स्त्री. (ता.) स्त्री, बायडी, घणीज प्यारी स्त्री.
वनीपक, पु. (कः) भीखारी, मागणारो.
वनीयक, पु. (कः) उपलो शब्द जुवो.
वनौकस्, पु. (काः) वांदरो.
वंदारु, वि. (रुः रुः रु.) वंदनशील,नमवाजेवुं.
वंदिन्, पु. (दी.) भाट,स्तुती करनारो. [एवुं झाड.
वंध्य,वि.(ध्यः ध्या. ध्यं.) कोइजि वखते फळ नहींआव्यु
वन्या, स्त्री. (न्या.) घणा जंगलो, जंगलो.
वपा, स्त्री. (पा.) छेद, काणुं, चरबी.
वपुस्, न. (पु.) देह, शरीर.
वप्र, पु.न. (प्रः प्रं.) गंदकमाथी मातोडी काढीने ढगलो
करेलते, खेतर, खेत, नं.(प्र.) सीसुं. [पाणी.
वमथु,पु.(थुः) ओकवुं, हाथीना सुंढने छेडेथी टपकेलुं
वमि, स्त्री. (मिः) ओकवुं, नांखवुं.
वयस्, न. (यः) पक्षी, उम्मर, वरस.

[illegible] स्त्री. (स्था.) आमलानु झाड, हरडानुझाड; जे रेसाने मुहमां चांदा आवे ने गळमां खरी आव एवो रेसो. सोमलता.

[illegible] वि. (स्थः स्था. स्थं.) [illegible], भाइबंद, सोबती.

[illegible] (रं.) [illegible] पु. (रः) [illegible], वि. (रः रा. रं.) [illegible] न. (रं.) [illegible]

[illegible] पु. (रः) चटके मारनारी माखमानो नर—पुरुष.

[illegible] स्त्री. (रा.) हंस पक्षीनी मादी—स्त्री, चटके मारनारी माखी.

[illegible] स्त्री. (टी.) चटके मारनारी माखी. [झाड.

[illegible] पु. (ष.) झाड, कुंपण, पुल, बंद, वाय वर्णानुं

[illegible] पु. (रः) भाडानो रोगछे, खील, घासनो ढग- लो, पडीकुं, पक्षी. [दोरडुं चांमडानु दोरडुं.

[illegible] स्त्री. (त्रा.) हाथीना वचमा बांधवानु चामडानु

[illegible] वि. (रः रा. रं.) वत्तूआपणारो, वधारेआपणारो.

[illegible] स्त्री. (नी.) साराग्रुणनी स्त्री, हलदर.

[illegible] स्त्री. (ला.) हरडा, बेडा, अने आंबळा ए त्रण्ये झाडोने चुरण कीधेलुं ते, त्रीफळा.

[illegible] न. (ग.) माथुं, योनी, उपस्थ.

[illegible] न. (कं.) तज, दालचीनी. [काथानी दोरी.

[illegible] पु. (कः) बीजवाळो कंद, पु.न.(कं.कः) दोरी,

[illegible] स्त्री. (ना.) सारा ग्रुणनी स्त्री.

[illegible] स्त्री. (रा.) [illegible] कपडुं—कापड.

[illegible] पु. (सः) ,, ,, २. सारीतरवार.

[illegible] पु. (हः) [illegible], भुंड, सुवर.

[illegible] वि. (तः ता. तं.) जेनी प्रार्थना कीधी ते.

[illegible] स्त्री. (स्या.) प्रार्थना.

[illegible] वि. (तः ता. तं.) प्रार्थना करेल-कीधेल.

[illegible] अतीशय मोडो, मरी, तीखां, [illegible]

[illegible] [illegible]री, सहस्त्रमुली वनस्पती छे.

[illegible] घासुमोढुं, घासुशाकुं.

[illegible] [illegible]वर्णानुं झाड.

[illegible] स्त्री. (णी.) दारु, शराब.

[illegible] बचाव थवा शारु लोहे- [illegible] ते.

[illegible] (णी.) [illegible], फोज.

[illegible] मुख्य., प्रमुख.

वर्कर, पु. स्त्री. (रः री.) जुवान माणश-पुरुष,

वर्ग, पु. (र्गः) एकज जातनुं टोळुं-जमाव.

वर्च, पु. (र्चः) बुध नामनो चंद्रनो दीकरो.

वर्चस्, न. (र्चः) तेज, गु, विष्टा, रुप.

वर्चस्क, न. (स्कं.) विष्टा, गु.

वर्ण, पु. (र्णः) ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शुद्र चार वर्ण दरेक, हाथीना पीठ उपर नाखवा झूल, अशमानीरंग, स्तुती, पु. न. (र्णः अक्षर, दशकत, पु. कीर्ती, ग्रुण कथा, पु. भेद, रुप, चोपडवुं.

वर्णक, न. (कं.) दीले चोपडावानु वुटनु—खुशबो

वर्णित, वि. (तः ता. तं.) स्तुती कीधेल-करेल.

वर्णिन्, पु. (र्णी.) ब्रह्मच्यारी. [पक्षी

वर्तक,पु. (कः) घोडानी खरी, वि. एक जात

वर्तन, न. (नं.) बचवु, जगवु, जीववु, वि, (नः नं.) वागनारो, चालनारो.

वर्तनि, स्त्री. (निः) मार्ग, रस्तो.

वर्तनी, स्त्री. (नी.) उपलो शब्द जुवो. [बे

वर्ति, स्त्री. (र्तिः) दीलने चोपडवानु वुटनु—

वर्तिका, स्त्री. (का.) जंगली चकली,-चल्ली.

वर्तिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णुः) चालनारो, वागनारो

वर्तुल, वि. (लः ला. लं.) गोळ, वर्तुळ.

वर्त्मनि, स्त्री. (नि.) मार्ग, रस्तो.

वर्त्मनी, स्त्री. (नीं.) उपलो शब्द जुवो.

वर्त्मन्, न. (र्त्म.) मार्ग, रस्तो, आंखनी पाप

वर्द्ध, न. (र्द्धं.) सीसुं.

वर्द्धक, पु. (कः) भारंगीनो वेलो.

वर्द्धकि, पु. (कि.) सुथार. [(नं.)वधवुं, वृद्धी, काप

वर्द्धन, वि. (नः ना.नं.)वधवाजोग, मोटुंथवा जोग

वर्द्धमान, वी. (नः ना. नं.) वधनार, वधवा जोग, (नः) एरंडानु झाड.

वर्द्धमानक, पु. (कः) ढाकण, ढाकणु.

वर्द्धिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) वधवा जोग.

वर्द्धी, स्त्री. (र्द्धी.) चांबडानु दोरडुं.

वर्वणा, स्त्री. (णा.) माख, माखी.

वर्मन्, न. (र्म.) छोतरुं, बख्तर.

वर्मित, वि. (तः ता. तं.) बख्तर पेहेरनारो.

वर्य्य, वि. (र्य्यः र्य्या. र्य्यं.) मुख्य, प्रमुख.

ी. (र्या.) मनगमतो वर परणनारी स्त्री.
त्री. (रा.) तीळवण, कानफोडी वनस्पतीछे.
(र्षं.) वरसवुं, पु. न. (र्षं.र्षः) संवत्तर, पु.(र्षः)
ना आंठखंड ते दरेक. न.(र्षं.) भरत खंड.
. (रः) नपुसक, हीजडो, बायलो, खोजो.
. (र्षा.) चोमासुं, वरसादना दहाडा.
. (भूः) देडका, देडकानी जात.
त्री. (भ्वी.) देडकी.
वि. (यान्. यसी. यः) बहु घरडो, जईफ.
ु. (लः) तहाडथी गोठवाएलुं पाणी, बर्फ,
[खुबसुरत आकृती.
. (र्ष्म.) देह, प्रमाण, आसरो, घणी
(क्षः क्षा. क्षं.) सफेदरंगनु, धोळुं.
(जं.) खेतर, शेहरनो दरवाजो, भात, छा-
भात, लढाई, जंग.
ी. (जा.) सारी स्त्री, खुब सुरत बायडी.
ी.(भिः) अगासी, घेरना उपरनी बंगली.
. (तः ता. तं.) घेराएलुं.
. (लीः) करचली.
पु. (खः) वांदरो.
स्त्री (रः रा.) बाडो, कांणो.
(कं.) पडवी, छज्जु.
पु. (खः) वांदरो.
पु. (यं. यः) पोंची, कंकण, बाजुबंद.
पु. (कं. कः) छाल, छोडां.
. पु. (लं लः) छाल, छोडां.. [चालछे.
. (तं.) घोडानु एक जातनु चालवुछे-
. पु. (कं. कः) कीडीए मातोडीनो ढगलो
ते, कीडीआळुं, पु. (कः) वालमीक रुषी.
ी. (की.) तंबुरो.
(भः भा. भं.) प्यारो, प्यारवाळुं, सगणनुं,
ी, पु. (भः) जातवाळो घोडो.
. (रिः) तुळसीना फुल-मंजरी.
ी. (री.) तुळसीना फुल-मंजरी.
(ल्लि.) वेलो.
(ल्ली.) वेलो.
पु. (रं. रः) }
पु. (रं. रः) } सुंकुमास, खाइं.
ी. (रा.) }

वल्वज, पु. (जः) नदीमानु जाडु घास.
वश, पु. (शः) इच्छा, वि. स्वाधीन, स्वाधीनपणो,
मोठापणु. [ठनो काटो.
वंश, पु,(शः) बांबु, वास, कुळ-कुळी, सुमुदाय, पी-
वंशक, न (कं.) कृष्णा गरु सुखड.
वशक्रिया, स्त्री. (या.) मंत्र, जादु, मोहीनी.
वंशरोचना, स्त्री. (ना.) }
वंशलोचना, स्त्री. (ना.) } वंसलोचन वनस्पती छे.
वशा, स्त्री.(शा.)हाथणी, वांझी गाय, स्त्री, कंन्या, गाय.
वशिक, वि. (कः का. कं.) खाली.
वंशिक, न. (कं.) कृष्णा गरु सुखड. [आमानु मीठुं.
वशिर, पु. (रः) गजपीपळी वनस्पतीछे, न. (रं.) दरी
वश्य, वि. (श्यः श्या. श्यं.) स्वाधीन.
वषट्, अ. यज्ञ—हवनमा आहुती आपती वखते
जे अवाज ब्राह्मणलोको करेछे ते.
वषट्कृत, वि. (तः ता. तं.) अग्नीमा कीधेलो हवन.
वसति, स्त्री. (तिः) रेहेवुं, घर, रात.
वसन, न. (नं.) वस्त्र, कपडा.
वसंत, पु. (तः) वसंतरुतु.
वसा, स्त्री. (सा.) चरबी.
वसिर, न. (रं.) दरीआना पाणीथी थएलुं मीठुं.
वसु, पु. (सुः) देवनो एक गणछे, आकडानु झाड,
मोरसळीना फुलनु झाड, न. (सु.) धन, रत्न,
अग्नी, कीरण. गुसडी, बगळो, न. औषध,
ओसड, वृद्धी, वधवुं, पु. कांती, तेज, त्रि. साळो,
बायडीनो भाई, मीठुं.
वसुक, पु.(कः) आकडानु झाड, न. (कं.) साभरमीठुं.
वसुदेव, पु. (वः) कृष्णनोबाप.
वसुधा, स्त्री. (धा.) }
वसुंधरा, स्त्री. (रा.) } पृथ्वी.
वसुमती, स्त्री. (ती.) }
वसूक, पु. (कः) आकडानु झाड, न.(कं.) सांभरमीठुं.
वस्तक, न.(कं.) सांभरमीठुं. [गोछेते, कपडानो छेडो.
वस्ति, स्त्री. पु.(स्तिः स्तिः) पेटमा दुटी हेठळ जे मुतरनो फु
वस्त्य, न. (स्त्यं.) घर.
वस्त्र, न. (स्त्रं.) कपडु.
वह, पु. (हः) बलदनो खभो.
वस्न, न. (स्नं.) मोल, कींमत, भाव.
वस्नसा, स्त्री. (सा.) दीलमानी नस.

वन्हि, पु. (न्हिः) અગ્ની, ચિતા વનસ્પતીછે.
वन्हिशिख, न. (खं.) કસુંબો.
वा. अ. જેમ, જેપ્રમાણે, અથવા, કીંવા, નહીતો, અગર, કે, માલ,કેવળ, તદન, ફકત, પણ, બી, વળી, પણ, અને, તથા, ને. [બ્રહસ્પતી.
वाक्पति, वि. (तिःतिः ति.) સુભાષીત બોલનાર, વકતા,
वाक्य, न. (क्यं.) વાકય, શબ્દ, નેમ.
वागीश, पु. (शः)સુભાષીત બોલનાર,વકતા,બ્રહસ્પતી.
वागुजी, स्त्री. (जी.) બાવચી.
वागुरा, स्त्री. (रा.) જાળ, જાળું.
वागुरिक,पु.(कः)જાળથી હરણને પકડનારો શીકારી
वाग्मिन्, पु. (ग्मी.) ઇંનસાફ કરનારો, બ્રહસ્પતી,[वि. (ग्मी. ग्मिनी. ग्मि.) ઘણુબોલનારો, વાચાળ.
वाङ्मुख, न. (खं.) બોલવાનો પ્રારંભ—શુરૂઆત.
वाचंयम, वि. (मः मा. मं.) પવિત્ર, અલ્પભાષી, મુની.
वाचक, पु. (कः) શબ્દ.
वाचस्पति, पु. (तिः) બ્રહસ્પતી.
वाचाट, वि. (टः टा. टं.) ઘણુ બોલનારો.
वाचाल, वि. (लः ला. लं.) ઘણુ બોલનારો.
वाचिक, न. (कं.) કાસદે કહેલો સંદેશો. [કરનારો.
वाचोयुक्ति, वि. (क्तिःक्तिः क्ति.) ઘણુ બોલનારો, ઇંસાફ
वाचोयुक्तिपटु, वि. (टुः टुः टु.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वाक्, स्त्री. (क्.) વાચા, વાણી. [ઝટપટ, અવાજ.
वाज,पु.(जः) પાંખ, તીરના પીછાં,વેગ,ત્વરા, જલદી,
वाजपेय, न. (यं.) એક જાતનો યાગ છે.
वाजि, पु. (जिः) ઘોડો.
वाजिदंतक, पु. (कः) અડુળસો.
वाजिन्, पु. (जी.) પક્ષી, ઘોડો, બાણ.
वाजिशाला, स्त्री. (ला.) ઘોડાનો તબેલો.
वांछा, स्त्री. (छा.) ઇચ્છા.
वाट,पु.(टः)માર્ગ,ઘેરો,અંગ, એક જાતનુ અન્નછે.
वाटी, स्त्री. (टी.) ઘરની ભોઇ, ઘરપાસેનો બાગ, કેડ, કમર.
वाट्यालक, पु. (कः) તુકડી, ચીકણા વનસ્પતીછે.
वाडव, पु. (वः) દરીઆમાનો અગ્ની, બ્રાહ્મણ, न. (वं.) ઘોડાનુ ટોળું.
वाडव्य, न. (व्यं.) બ્રાહ્મણાનો જમાવ.
वाणी, स्त्री. (णी.) વાચા, સરસ્વતી.

वाणीज, पु. (जः) વાણીઆ, વેપારી.
वाणिज्य, न. (ज्यं.) વાણીઆનુ કામ, વેપા
वाणिनी, स्त्री. (नी.)નાચનારી સ્ત્રી,સંદેસોલઇ
वाणि, स्त्री. (णिः) વણવુ.
वात, पु. (तः) પવન, વા, વાયુ.
वातक,पु.(कः) શણપર્ણી ગોકર્ણીનો વેલો.
वातकिन्,वि.(की.किनी.कि.) વાયુથએલો,વાન
वातप्रमी, पु. (मीः) એક જાતનુ હરણ છે.
वातपोथ, पु. (थः) ખાખરાનુ ઝાડ, ખાખ
वातमृग, पु. (गः) એક જાતનુ હરણ છે.
वातरोगिन्,वि.(गी.गिनी.गि.) વાયુથએલો,
वातायन, न. (नं.) ઝરોકો, બારી, ખડકી.
वातायु, पु. (युः) હરણ.
वाति, पु. (तिः) પવન, વાયુ, વા.
वातुल, पु. (लः) નજળાવાળું, બાદીકરે એ
वातूल, पु. (लः)वि. (लः ला. लं.)ઉપલો શબ
वात्सल्य, न. (ल्यं.) મમતા, કૃપાળુપણો.
वादित्र, न. (त्रं.) વાદ્ય, વાજું.
वान, वि. (नः ना. नं.) સુકુ ફળ, સુકવેલું ફ
वानप्रस्थ, पु. (स्थः) મોહવડાનુ ઝાડ, સાધુ માં યોગ સાધન કરવા સારૂં ઇંદ્રીયનો વ રીને પોતીકા બઇરાં છોકરાં સાથે રેહેન
वानर, पु. (रः) વાંદરો.
वानस्पत्य,पु.(त्यः) ફુલ આવીને ફળ થાએ તે
वानायु, पु. (युः) હરણ.
वानीर, पु. (रः) નેતર.
वानेय, न. (यं.) કેવડી, ક્ષુદ્ર મોથ.
वापि, स्त्री. (पिः) વાવ.
वापी, स्त्री. (पी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वाप्य, न. (प्यं.) કડવું કોષ્ટ, મીઠું કોષ્ટ.
वाम, वि. (मः मा. मं.) ખુબસુરત, અજાએ તીકુળ,સાંભો, पु. કામ, મદન, वि.સુલટુ पु. ધાઇ, મેઘ, મેહ, મહાદેવ, શત્રુ, દુશ
वामदेव, पु. (वः) મહાદેવ. [नं.) ઠીંગણો,
वामन, पु. (नः) દક્ષીણ દીશાનો હાથી, वि.
वामलूर, पु. (रः) वल्मीक શબ્દ જુવો.
वामलोचना,स्त्री.(ना.) ખુબસુરત આંખવાળી
वामा, स्त्री. (मा.) બાયડી, સ્ત્રી.

ी. (मी.) ઘોડી.
ु. (डः) કાંટલો.
. (सः) કાગડો.
ि, पु. (तिः) ઘુવડ.
स्त्री. (सी.) કાકજંઘા વનસ્પતીછે.
, स्त्री. (ली.) કાકોલી વનસ્પતીછે.
(युः) પવન, વા.
पु. (खा.) અગ્ની.
(वा.) પાણી, જળ.
(रं.) પાણી, જળ, पु. (रः) જમાવ, ટોળુ,
ा, પ્રસંગ, અવકાશ, વખત, ગ્રાતવાર.
(णः) હાથી.
, स्त्री. (सा.) કેળ, કેળાનુ ઝાડ.
स्त्री. (षा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्त्री.(ख्या.) એક વેશ્યા છે.
न. पु. (णं.णः) કાચળી, ચોળી, આંગરખું.
स्त्री. (स्त्री.) વેશ્યા, ગુણીકા.
ी. ही.) વારાહીકંદ વનસ્પતીછે.
(रि.) પાણી, જળ.
(दः) મેઘ, મેહ, વરશાદ.
स्त्री. (र्णी.) જળકુંભી વનસ્પતીછે.
पु. (हः) પાણીનો ઝરો, પાણીનો પ્રવાહ.
पु. (हः) મેઘ, મે, વરશાદ.
. (री.) હાથીનો તબેલો. [પશ્ચીમ દીશા.
ी.(णी.) મદ્ય, શુરા, દારૂ, શરાબ, આથમન,
. (कं.) વાછરડાનુ ટોળું. [દરોસ્ત.
(तः र्ता. र्तं.) શાજ્જો, રોગ વગરનો, तं-
स्त्री. (की.) } જંગલી વેંગણ, રીંગણી.
. (कु.) }
.(हः)કાવડ લઇજનારો, કાવડ ઉપાડનારો.
. (कं.) બુઢાપો.
न. (क्यं.) ઉપલોં શબ્દજુવો.
. (षि.) લોકોને પૈસા આપીને તેના વીઆ-
પર પોતીકું ગુજરાન ચલાવનારો.
पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
. (र्ण.) બખ્તરનો જમાવ. [વરષનો.
(कं.) ત્રાયમાણા વનસ્પતીછે.वि.(कःका.कं.)
. (कं.) કોથીંબરૂ, કાંકડી.

वालय, पु. (यः) ગધેડો.
वाल्मीक, पु. (कः) વાલ્મીક ઋશી.
वावदुक, वि. (कः का. कं) બહુ બોલનારો.
वावृत्त, वि. (तः ता. तं.) મુકરર કીધેલો, પસંદ કરેલું.
वाशिका, स्त्री. (का.) અડુળશો.
वाशित, न. (तं.) પક્ષીનો શબ્દ.
वास, पु. (सः) ઘર, રેઠાણ.
वासक, पु. (कः) અડુળશો. [યાદ રેહેવી.
वासना, स्त्री. (ना.) ઇચ્છા, જે અગાવુ થયુંછે તેની
वासगृह, न. (हं.)ઘરનો વચલો ભાગ, ચેહેલી,ચાહળી.
वासंती,स्त्री.(ती.) કુસરી, કસ્તુર મોગરો વનસ્પતીછે.
वासयोग, पु.(गः)ખુશબોની ભુકણી,અરગજોવીગરે.
वासव, पु. (वः) ઇંદ્ર.
वासस्, न. (सः) વસ્ત્ર, કાપડ.
वासित, वि. (तः ता. तं.) ખુશબોવાળૂ કરેલું, न. (तं.)
ધાન્ય, અનાજ, પક્ષીનો શબ્દ, અવાજ. [થણી.
वासिता, स्त्री. (ता.) સ્ત્રી, બાયડી, હાથીની બાયડી,હા-
वासुकि, पु. (किः) સાપનો રાજા.
वासुदेव, पु. (वः) વિષ્ણુ.
वासू, स्त्री. (सूः) કુમારી, કન્યા.
वास्तु, पू. न. (स्तुः स्तु.) ઘરનીં જગા.
वास्तुक, न. (कं.) } બથુવા,ચંદનબથુવાવનસ્પતીછે.
वास्तूक, न. (कं.) }
वास्तो ष्पति, पू. (तिः) ઇંદ્ર.
वास्त्र, वि. (स्त्रः स्त्रा. स्त्रं.) કપડાથી ઢંકાએલું.
वाह, पु. (हः) હાથ, ઘોડો, બારમણ.
वाहद्विषन्, पु. (न्.) ભેંશ, જંગલી ભેંશ.
वाहन, न. (नं.) બળદ, ઘોડો વીગેરે.
वाहस, पु. (सः) અજગર નામનો શાપ, અજદાહ.
वाहा, स्त्री. (हा.) હાથ.
वाहित्थ, न. (त्थं.) હાથીના માથાનો નીચલો ભાગ.
वाहिनी स्त्री. (नी.) લસ્કર, નદી.
वाहिनीपति, पु. (तिः) શેનાપતી, દરીઓ, શમુદ્ર.
वि, पु. (विः) પક્ષી, પંખેરૂ.
विकंकत, पु. (तः) વેહ કળી નામનુંઝાડછે.
विकच, वि. (चः चा. चं.) ફુલવાળો વૃક્ષ-ઝાડ.
विकर्तन, पु. (नः) સુર્ય સુરજ. [વોછા હોયછે તે.
विकलांगा, वि. (गः गा. गं.) જેને કદરતી કઇ અવયવ

विकश्वर, वि. (रः रा. रं.) પ્રશારેલુ, ફેલાયલું.
विकषा, स्त्री. (षा.) મં૭૬, મં૭૪.
विकसा, स्त्री. (सा.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
विकसित, वि. (तः ता. तं.) પ્રફુલ્લીત, ફુલાએલું.
विकस्वर, वि. (रः रा. रं.) ફેલાયલુ પ્રશારેલું.
विकार, पु. (रः) માંદગી, મંદવાડ, મનોવીકાર, અ-કળામણ. [એકાંત સ્થળ.
विकाश, पु. (शः) પ્રકાશ, ઉઘાડ, સ્પષ્ટ, પ્રશિદ્ધ,
विकाशिन्, वि. (शी. शिनी, शी.) ⎫
विकाषिन्, वि. (षी. षिनी, षि.) ⎬ ફેલાયલું, પ્રશારેલું.
विकासिन्, वि. (सी. सिनी.सी.) ⎭
विकार, पु. (रः) પક્ષી.
विकिरण, पु. (णः) આકડાનુ ઝાડ, આકડો. [પામેલો.
विकुर्वाण, वि. (णः णा. णं.) ખુશી, આનંદથએલો-
विकृत,वि.(तःता.तं.) દરદી, માંદો पु.(तः) બીભત્સરશ.
विकृति, स्त्री (तिः) વીકાર, મંદવાડ.
विक्रम, पु. (मः) અતીપરાક્રમ, પરાક્રમ, ફરવું.
विक्रय, पु. (यः) વેહેચવું.
विक्रयिक, पु. (कः) વેહેચનારો, વાણીઓ.
विक्रांत, पु. (तः) શુરા, શુરો.
विक्रिया, स्त्री. (या.) ચીત્તમા ફેર.
विक्रेतृ, पु. (ता.) વેચનારો, વાણીઓ.
विक्रेय, वि. (यः या. यं.) વેચવાનુ.
विक्लव, वि. (वः वा. वं.) શોકથી થાકેલો-હેરાણ થએલો.
विक्षाव, पु. (वः) છીંક.
विगत,वि. (तःता. तं.)તેજ વગરનુ, ગઓ. [ઓછેતે.
विगतार्तवा, स्त्री. (वा.) જે બાયડીનો અડકાવ ગ-
विग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) નકટો, નાક વગરનો.
विग्रह, पु. (हः) દેહ, શરીર, લઢાઈ, જંગ, પ્રશાર, વીસ્તાર, ફેલાવ, દુશમીનના લશ્કરને આગ લ-ગાડવી, લુટવું. [લુંઅન્ન, અજીઠું એઠુંભોજન.
विघस, पु. (सः) દેવ, પીતર વીગરે બાદા પછી રહે
विघ्न, पु. (घ्नः) અડચણ, હરકત.
विघ्नराज, पु. (जः) ગણપતી. [ચતુર, ડાહ્યો.
विचक्षण, पु. (णः) પંડીત, વીદ્વાન, वि. (णः णा. णं.)
विचयन, न. (नं.) શોધવું.
विचर्चिका, स्त्री. (का.) ખસ, લીલીખસ.
विचारणा, स्त्री. (णा.) વીચાર.

विचारित, वि. (तः ता. तं.) વીચારી, વીચાર
विचिकित्सा, स्त्री. (त्सा.) શક, સંશય, અંદેસો
विच्छदक, पु. (कः) મોટો અને ખુબસુરત
विच्छर्दक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
विच्छाय, न. (यं.) પક્ષીની છાયા. [ગ
विच्छित्ति, स्त्री. (त्ति.) સાન, સ્ત્રીયો દીલે
विजन, वि. (नः ना. नं.) એકાંતસ્થળ.
विजय, पु. (यः) જય, જસ, ફતેહ.
विजिल, न. (नं.) છારીવાળું દહીં.
विज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) હુસાર, પંકાએલો
विज्ञात, वि. (तः ता. तं.) પ્રસીદ્ધ, જાણેલું,
विज्ञान,न.(नं.) શિલ્પશાસ્ત્રાદિ વિષયક સાન.
विज्ञानिक, वि. (कः का. कं.) પ્રવીણ, નીપુ
विट, पु. (टः) ધૂર્ત, ઉંદર, ખેરનુ ઝાડ.
विटक, पु. (कः) ફોલ્લો. [જગ
विटंक, पु. न. (कः कं.) રાજાના ઘેર પક્ષી
विटप, न. पु. (पं.पः) ઝાડનો વિસ્તાર-ફેલા પાંતરાં, ઘાસના ગુછા.
विटपिन्, पु. (पी.) ઝાડ, વૃક્ષ.
विट्खादिर, पु. (रः) બદબો, ખરાબવાસ,
विट्चर,पु. (रः) ગામમાનુ ભુંડ, ગામમાનુ
विडंग, पु. (गः) વાવડીંગ.
विडाल, पु. (लः) બીલાડુ, મીંદડું.
वितंस, पु.(सः)હરણ પક્ષી વીગેરેને પકડવાન
वितंडा, स्त्री. (डा.) એક જાતનો વાદ છે.
वितथ, वि. (थः था. थं.) અસત્ય, ખોટું.
वितरण, न. (नं.) દાન આપવું. [ચોક
वितर्दी, स्त्री.(र्दि.)અંગણમા મતોડીનો ઓ
वितस्ति, स्त्री. (स्तिः) વેથ, વેહેથ, વેંટ, બિ
वितान, न. (नं.) ચાંદવો, पु. न. (नः नं.) સ્તાર, वि. (नः ना. नं.) શૂન્ય, મંદ, ચ્છ માનવું.
वितुन्न, न. (न्नं.) કુરકુ નામનુ શાકછે.
वितुन्नक, पु. (कः) ભોઇઆમળી, न. (कं.) ધાણાની ભાજી, મોરથુથુ.
वित्त, न. (त्तं.) ધન, દોલત, वि. (त्तः त्ता. ખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, વીચારવાળો, વીચારવં
विदर, पु. (रः) દ્વિભાવ, ફાડવું, તોડવું.

..(लं.) વાંસની ચીપથી બનાવેલી ચીજ,
ા,સુપડા,વીગેરે, ડાંળબનો દાણો. [ખાડો.
ુ.(कः)મુકાએલી નદીમાં પાણીસાઈં ખોદેલો
સ્ત્રી. (री.) ધોળું ભોઈ કોહોળું. [સ્પતીછે.
ા, स्त्री. (मा.) સાલપર્ણી;ડવલાનામની વન-
(तः ता. तं.) જાણેલો; અંગીકારેલું,સ્વીકારેલું.
त्री. (क्.) બે દીશાના વચલો ભાગ.
(दुः) હાથીના માથામા જે ચીર હોયછે. તે.
. (रः स. रं.) સાતો, જાણતો.
. (लः) નેતર.
(दुः दुः दु.) સાતો; જાણતો.
(द्धः द्धा. द्धं.) વેહેરેલું, કાપેલું. [સ્પતીછે.
स्त्री. (र्णी.) પાહાડ મુળ, પાડવળી. વન-
पु. (रः) એક દેશછે.
क, पु. (कः) બાર વરસ પુરા થવાના અગા-
નો વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનુ બ્રહ્મ-
પણ ગયું તે.
.(त्.)વિદ્યુલ્લતા,વીજળી.[ફોલ્લોથાએછેતે.
ी. (धिः) ખીલ,છાતી–ગાલ–કાન એ ઉપર
(वः) નહાસવું, ન્હાસવું.
. (तः ता. तं.) પાતળું, ન્હાસેલો–લું
. (मः) પરવાળું.
, स्त्री. (ता.) એક જાતની ખુશબોઈ.
. (द्वान्. विदुषी. द्वत.) પંડીત, સાતો, જા
, पु. (द्वत्.) આત્મા જાણનારો.
(षः) વેર. [મરી ગયોછે તે, વિધવા.
ी. (वा.) રાંડ, બોડકી, જે ભાયડીનોવર
. (धा.) પ્રકાર; ભાગ્યોદય, આબાદાની,
પગાર; તનખો.
. (ता.) બ્રહ્મદેવ.
(धिः) બ્રહ્મદેવ, નસીબ, શાસ્ત્રમા કહેલુ,
, વિધી, કામ, ધંધો, ઉદ્યોગ, વેપાર, પ્ર-
રીત, કર્તવ્ય.
ુઃ)ચંદ્ર,ચાંદ,વિષ્ણુ,કપુર, સક્ષસ, રાખસ.
. (तः ता. तं.) નાખેલો.
न. (नं.) થરથરવું, ધ્રુજવું, કાંપવું.
ु. (दः) રાહુનામનો ગ્રહ.
(रं.) વિકુલ, અત્યંત વિયોગ, છુટાપડવું.

विभुवन, न. (नं.) विभुनन શબ્દ જુવો. [ચાલનારો.
विभेय, वि. (यः या. यं.) કેવામા ચાલનારો, વચનમા
विनयग्राहिन्, त्रि. (ही. हिणी. हि.)ઉપલો શબ્દ જુવો.
विना, अ. શીવાય, વગર, વતરોગ, બિન.
विनायक, पु. (कः) ગણપતી, બુદ્ધ, ગરૂડપક્ષી.
विनाश, पु. (शः) નાશ, જતુરેહેવું.
विनीमय, पु. (यः) બદલ, મોબદલો.
विनीत, वि. (तः ता. तं.) નમ્ર; ભલો.
विंध्य, पु. (ध्यः) વિંધ્યાદ્રી પર્વત.
विन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) વીચારી, મળેલું, પ્રાપ્ત.
विपक्ष, पु. (क्षः) શત્રુ, દુસમન, વેરી.
विपंची, स्त्री. (ची.) તંબોરો, તંબુરો.
विपण, पु. (णः) વેચવું. [ચીજ.
विपणि, स्त्री. (णि.) બજાર; મારકીટ,ગુજરી,વેચવાની
विपणी, स्त्री. (णीः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
विपत्ति, स्त्री. (त्ति.) દુઃખ, આફત.
विपथ, पु. (थः) ખરાબ રસ્તા.
विपद्, स्त्री. (त्.) આફત, દુઃખ.
विपर्यय, पु. (यः) }
विपर्याय, पु. (यः) } ઉલટું કરવું, ઊંધું કરવુ.
विपर्यास, पु. (सः) }
विपश्चित्, पु. (त्.) પંડીત, વિદ્વાન.
विपादिका, स्त्री. (का.) પગની ટાંચ ફુટેછે તે રોગ.
विपाशा, स्त्री. (शा.) એક નદીછે.
विपाश्, स्त्री. (पाट्.) વીપાશા નામની નદી.
विपिन, न. (नं.) અરણ્ય, જંગલ.
विपूल, वि. (लः ला. लं.) ઘણુ, બહુ.
विपुला, स्त्री. (ला.) પૃથ્વી.
विप्र, पु. (प्रः) બ્રાહ્મણ.
विप्रकार, पु. (रः) અપકાર, દુઃખ દેવું.
विप्रकृत, वि. (तः ता. तं.) હલકો કીધેલો.
विप्रकृष्टक, वि. (कः का. कं.) દુર, લાંબે, છેટે,
विप्रतिकार, पु. (रः) પશ્ચાત્તાપ.
विप्रयोग, पु.(गः) દોસ્તી તોડવી, મીત્રભેદ. [ઠગાએલો.
विप्रलब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) ઠગેલો, ઠગાએલો, ક-
विप्रलंभ, पु (भः) ઠગાવવા જોગ ભાપણ.
विप्रलाप, पु. (पः) વીરૂદ્ધ ભાષણ, શાંભે બોલવું.
विप्राश्निका, स्त्री. (का.) શાક નસ્યું જાણનારી સ્ત્રી.

विप्रुष्, स्त्री. (ट्.) પાણીનુ ટપકું–કે.
विप्लव, पु. (वः) પ્રલય,જગબુડ થવો,દુનીયા ડુબવી.
विबंध, पु.(धः)મુતર તથા ઝાડો બંધથવો–કબજથવો.
विबुध, पु. (धः) જ્ઞાની, પંડીત.
विभव, पु. (वः) ધન, દોલત.
विभाकर, पु. (रः) સુર્ય, સુરજ.
विभात, न.(तं.) પ્રાતઃકાળ,બામદાદ, સવાર, પ્રભાત.
विभावरी, स्त्री. (री.) રાત.
विभावसु, पु. (सुः) અગ્ની, દેવતા, સુરજ.
विभीतक, पु. (कः) બેહેડાનુ ઝાડ.
विभीतकी, स्त्री. (की.) બેહેડાનું ઝાડ.
विभुति, स्त्री. (ति.) ઐશ્વર્ય, સંપત્તી, ભભકો
विभुषण, न. (णं.) અલંકાર, ઘરેણા.
विभ्रम, पु. (मः) સ્ત્રીનોલટકો, શોભા, ભ્રાંતી, ભ્રમ.
विभ्राज्, वि. (ड्. ट्.) અતીશય શોભનારૂં.
विमनस्, वि. (नः ना. नं.) ભુલપડેલો, ચિત્તવ્યાકુળ.
विमय, पु. (यः) બદલ, બોબદલ.
विमर्दन, न. (नं.) ચોળવું, દાબવું.
विमला, स्त्री. (ला.) સીકેકાઈ.
विमर्श, पु. (र्शः) પેહેલેજે અજમાવ્યુ તે, ભુલીજવું.
विमातृज, पु. (जः) સાવકો ભાઈ, હોરમાન ભાઈ, ઓરમાન ભાઈ. [વાહાન, બલુન.
विमान, न. (नं.) વીમાન, આકાશ માર્ગથી જવાનુ
वियद्, न (त्.) આકાશ.
वियद्गंगा, स्त्री. (गा.) ભાગીરથી નદી. [વખત તે.
वियम, पु. (यः) યોગસાધનને સાક્ષાત્કારક મળતો
वियात, वि. (तः ता. तं.) દાંડ, મસ્તવાલ, દાંડગુ, નિર્લજ્જ, ઉદ્ધત. [ખત તે.
वियाम, पु. (यः) યોગસાધનને સાક્ષાત્કાર કમળ તોવ-
विरजस्तमस्, वि. (मः मा. मं.) સત્વગુણી. [થવું
विरति, स्त्री. (तिः) શાંતીથવી, આશા ન રેહેવી, ત્રુપ્ત
विरल, वि. (लः ला. लं.) પાતળુ, પડખેપડખે, જુદુ જુદુ, દુરદુર.
विराज्, पु. (ट्.) ક્ષત્રિય, ક્ષત્રી.
विराव, पु. (वः) શબ્દ.
विरिंच, पु. (चः) } બ્રહ્મદેવ.
विरिंचि, पु. (चि.) }
विरूपाक्ष, पु. (क्ष.) મહાદેવ.

विरोचन,पु.(नः) સુર્ય, ચંદ્ર,અગ્ની, પ્રલ્હાદને
विरोध, पु. (धः) } વેર.
विरोधन, न. (नं.) }
विरोधोक्ति, स्त्री. (क्तिः) ઉલટુ બોલવું, વિરુદ્ધ
विलक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ઘોળોરંગ, આશ્ચર્ય
विलक्षण, न. (णं)વીચારી, વીવેકી,કારણ ર
ती, वि. (णः णा. णं.) જુદુ, ભિન્ન.
विलंबित, न. (तं.) સાવકાશ, આસ્તે, ધીરે.
विलंभ, पु. (भः) ઘણુ આપવુ, અતીદાન
विलाप, पु. (पः) રડીને બોલવું, રડતાં બોલ
विलास, पु. (सः) સ્ત્રીની મસ્કેરી, વીલાસ.
विलीन, वि. (नः ना. नं.) પાતળુ થએલું.
विलेपन, न, (नं.) ઉટનુ, શરીરને ચોપડવ ખુશબોઈવાળી ચીજતે, કેસર–સુખડ
विलेपी, स्त्री. (पी.) કાંજી, પાણીવાળો–પાત
विवध, पु. (धः) માર્ગ, રસ્તો, જુસડી,બે ભાર, ઝારી, અનાજ જમાકરી રાખવુ
विवधिक, पु. (कः) કાવડીઓ, કાવડ લઈ
विवर, न. (रं.) કાણુ, ગોફા.
विवर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) નીચ, નહાનુ, પ
विवश, वि.(शः शा. शं.) મોતપાસે આવ્યા દ્ધિમા ભ્રમ થઓ તે.
विवश्वन्, पु. (श्वान्.) સુર્ય, દેવ.
विवाद, पु. (दः) આપવા લેવા બાબદ વાદ.
विवाह, पु. (हः) લગ્ન, વીવાહ, લગન.
विविक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) એકાંત, પવીત્ર, વેકી, વીચારશીલ, વેગળો, જુદો.
विविध, वि. (धः धा. धं.) જાતજાતનુ,
विवेक, पु. (कः) વીચાર, જુઠી કાઢવું. [સ્ત્રીને
विव्वोक,पु.(कः)પતરાજીથી પોતીકા વરને નહિ
विश्,स्त्री.(ट्.)વૈશ,માણસ, મેલ, વીષ્ટા, ગુ.
विशंकट,वि.(टः टा.टं.)મોહુ,ઘણુ,બહુ, પુશ્કળ
विंशति, स्त्री. (तिः) વીસની સંખ્યા, વીસ, વ
विशद, वि. (दः दा. दं.) સાફ, સ્વચ્છ.
विशर, पु. (रः) જીવ લેવો, ઠાર મારવું, વ
विशल्या, स्त्री. (ल्या.) ગરોળ.
विशसन, न. (नं.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું,
विशाख, पु. (खः) કાર્તીક સ્વામી.

स्त्री. (खा.) वीशाख्या नक्षत्र.
पु. (यः) पोहोरेवान, दरवान, चोकीदार.
न.(णं.)जीव लेवो,ठार मारवुंवध. [ઉध्धत.
पु.(दः)पंडीत,वीद्वान,ज्ञानी,निर्लज्ज,कढंगुं,
वि. (लः ला. लं.) पोहोळु, पगलु, मोहु.
, स्त्री. (ता.) पोळाई, फेलाव.
च्, पु. (त्वक्.) सातवणनुं झाड.
स्त्री. (ला.) मोठा कुंवडळनुं झाड.
पु. (खः) बाण.
स्त्री. (खा.) गाममानो न्हानो रस्तो.
पु. न. (कः कं.) टीळो, टीळु.
पु. (भः) वीश्वास, नमवुं,शृंगार सारु स्त्रीनी
ता, नम्र, वध, रमतां तंटो थवो.
न. (नं.) दान आपवुं, बख्खसवुं.
. (वः) अत्यंत प्रसिद्धी.
. (तः ता. तं.) प्रख्यात, वीख्यात. [बधु.
श्वः) देवनो एक गणछे न.(श्वं.) सर्व, सुઠ,
. (द्रुः) सीकारी कुत्रो.
, (पु.) देवनो सुथार.
पु. (नः) विष्णु. [नारो, सर्वत्र जणारो.
वि. (द्र्यङ. द्रीची. द्र्यक्.) सर्वत्र गमन कर-
, न. (जं.) सुठ.
पु. (रः) विष्णु.
स्त्री. (रा.) पृथ्वी.
पु. (टः) ब्रह्मदेव. [एली.
स्त्री. (स्ता.) वीधवा, बोडकी, रांडेली, रंडा-
. (श्वा.) अतीवीषा नामनी वनस्पती छे.
पु. (सः) भरोसो, इतिबार.
न. (षः षं.) जेहेर, न. (षं) पाणी, जळ.
, (रः) साप.
पु. (दः) सांतविणानुं झाड.
(यः) देश, देखीतुं, मालमपडे एवुं, रु-
, गंध, स्पर्श, शब्द आ पांच इंद्रियना
[illegible]छे, आश्रय, जेनु जे नीत पीवानु
[illegible]
[illegible]स.
[illegible]तारनारो, मंत्री.
[illegible]नेकेछे.

विषाण, न. पु. (णं. णः) सींगडु, हाथीदांत. [दांत.
विषाणी,स्त्री.(णी.) मेंढसींगी वनस्पती, सींगडु,हाथी-
विषुव, न. पु. (वं. वः)तुला अने मेष ए संक्रांतोनी
वख्ते दाहाडा तथा रातबराबर थायछे ते.
विषुवत्, न. (त्.) उपलो शब्द जुवो.
विष्किर, पु. (रः) पक्षी.
विष्टप, न. पु. (पं. पः) जमीन, भोई.
विष्टर, पु. (रः) आसन, वृक्ष, दरभनी मुठी.
विष्टरश्रवस्, पु. (वाः) विष्णु.
विष्टि, स्त्री. (ष्टिः) जोर जुलमथी नरकमा नाखवुं.
विष्णु, पु. (ष्णुः) नारायण.
विष्णुक्रांता, स्त्री. (ता.) एक जातनी ओषधी छे.
विष्णुपद, न. पु. (दं. दः) आकाश.
विष्णुपदी, स्त्री. (दी.) भागीरथी नदी.
विष्णुरथ, पु. (थः) गरुड पक्षी.
विष्य, वि, (ष्यःष्या.ष्यं.) जेहेर नाखीने मारवाजोग.
विष्वक, अ. जहां तहां, सर्वठीकाणे.
विष्वक्सेन, पु. (नः) विष्णु.
विष्वक्सेनप्रिया. स्त्री. (या.) कक्करकंद वनस्पती छे.
विष्वक्सेना, स्त्री. (ना.) उपलो शब्द जुवो.
विष्वद्र्यच्, वि. पु. (द्र्यङ्. द्रीची.)नजीकनजीक फरनारो.
विसंकट, पु. (टः) सहीं, सींह. [एवु बोलवुं.
विसंवाद,पु. (दः) बाहारथी एक अने अंदरथी एक
विसर, पु. (रः) जमाव.
विसर्जन, न. (नं.) दान, आपवुं, बख्खसवुं.
विसर्पण,न.(णं.)जख्म मोठी थवी, जख्म पसरवी.
विसार, पु. (रः) माछली.
विसारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) पोहोळुं.
विसृत, वि. (तः ता. तं.)फेलाएलुं, फेलावेलुं, मोठु.
विसृत्वर, वि. (रः रा. रं.) } पोहोळुं.
विसृमर, वि. (रः रा. रं.) }
विस्तर, पु. (रः) शब्द वीस्तार.
विस्तार, पु. (रः) वीस्तार, फेलाव.
विस्तृत, वि. (तः ता. तं.) मोठुं.
विस्पष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) बोलेलुं.
विस्फार, पु. (रः) कमाननी दोरीनो अवाज.
विस्फोट, पु. (टः) फोल्लो—ल्ली.
विस्मय, पु. (यः) आश्चर्य, नाटकमानो अभ्दुत रस॰

विस्मयान्वित, वि. (तः ता. तं.) આશ્ચર્યયુક્ત.
विस्मृत, वि. (तः ता. तं.) ભુલેલું—લો. [વિછે તે.
विस्र, वि.(स्रः स्रा.स्रं.)જેને કાચ્યા માસજેવી ગંધ આ-
विस्रंभ, पु. (भः) વીશ્વાસ, પ્રાર્થના, શૃંગાર, પ્રાર્થના.
विस्रसा, स्त्री. (सा.) બુઢાપો, ઘરડાપણું, ઘરડપણું.
विस्राव, पु. (वः) ઓસામણ.
विहग, पु. (गः)
विहंग, पु. (गः) } પક્ષી.
विहंगम, पु. (मः)
विहंगमा, स्त्री. (मा.) ભીતમાની ખીટી.
विहंगिका, स्त्री. (का.) પક્ષી.
विहसित, न. (तं.) મધ્યમ હસવુ, જરા હસવું.
विहस्त, वि. (स्तः स्ता, स्तं.) વ્યાકુળ, શોકથી કરવુંસું અને નહી કરવુંસું તે.
विहापित, न. (तं.) દાન, આપવું, બખ્ખસવું.
विहायस्, न. पु.(यः याः) આકાશ, पु. (याः) પક્ષી.
विहायस, पु. (सः) આકાશ.
विहार, पु. (रः) પગથી જવું.
विह्वत, न. (तं.) સ્ત્રીને બોલતા બોલતા એક જાતનો લટકો કરીને પોતીકી મરજી બતાવવી.
विह्वल,वि.(लः ला. लं.)શોકુથીં જેના ઇંદ્રીય થાકેલા તે.
वीकाश,वि.(शःशा.शं.)એકાંત,પ્રકાશ,પ્રસિદ્ધ,ખુલ્લુ.
वीची, स्त्री. (चिः) મોજો, મોજા, દરીઆના મોજા.
वीणा, स्त्री. (णा.) તંબુરો, તંબોરો.
वीणादंड, पु. (डः) તંબોરાનો દાંડો.
वीणावाद, पु. (दः) તંબોરો વગાડનારો.
वीतंस, पु. (सः)હરણ,પક્ષીને પકડવાનુ જાળ—ફાંસ.
वीत, न. (तं.) લઢાઇમા નકામો હાથી ઘોડો વીગેરે.
वीति, पु. (तिः) ઘોડો.
वीतिहोत्र, पु. (त्रः) અગ્ની, વેસ્તવ.
वीथि, स्त्री. (थिः) પંક્તી, વોળ.
वीथी, स्त्री, (थी.) પંક્તી, વોળ, માર્ગ, રસ્તો.
वीध्र, वि. (ध्रः ध्रा. ध्रं.) કુદરતી સાફ તે.
वीनाह, पु. (हः) કુવાને પથ્થરની બાંધેલી પાળ.
वीर, पु. (रः) શૂર, સુરો નાટકમાનો એક રસ છે.
वीरण, न. (णं.) કાળોવાળો નામનુ ઘાસછે.
वीरतर, न. (रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वीरतरु, पु. (रुः) અરજુન સાદડાનુ ઝાડ.

वीरपत्नी, स्त्री.. (त्नी.) શૂરની બાયડી.
वीरपाण, न. (णं.) લઢાઇ કરવાની અગાવુ થયા પછીજે શૂર લોકો મળીને દારૂ પીએ
वीरपान, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वीरभार्या, स्त्री. (र्या.) શૂરની બાયડી.
वीरमातृ, स्त्री. (ता.) શૂરની મા.
वीरवृक्ष, पु. (क्षः) ભીલામાનુ ઝાડ. [ઢાઇ
वीराशंसन, न. (नं.)ઘણીજ—અત્યંત ભય
वीरसू,स्त्री. (सूः) શૂરની મા. [વોલવાઇ ગ
वीरहन्, पु. (हः) જે અગ્નીહોત્રીના ઘેરમાં
वीरा, स्त्री. (रा.) જે સ્ત્રીનો વર તથા ડીક
वीरुध्, स्त्री. (ध्.) ફેલાએલી વનસ્પતી.
वीर्य, न. (र्यं.) પરાક્રમ, રેત, સામર્થ, એક
वीव्रध, पु. (धः) માર્ગ, ધ્યાન ધરવાની એ
वृक, पु. (कः) વરૂ, ઊંદર.
वृकधूप, पु. (पः) ધૂપ, લોબાન.
वृक्ण, वि. (क्णः क्णा. क्णं.) તોડેલું, કાપેલું,
वृक्ष, पु. (क्षः) ઝાડ.
वृक्षभेदिन, पु. (दी.) તાસણી, કુવાડો.
वृक्षरुहा, स्त्री. (हा.)ઝાડઉપર થએલીવેલી
वृक्षवाटिका, स्त्री. (का.) ગુણીકાના ઘેર પાસે
वृक्षादन, पु. (नः) કુવાડો, તાસણી.
वृक्षादनी, स्त्री. (नी.) ઊંબરો, ઊંબરાનુ ઝા
वृक्षाम्ल, न. (म्लं.) કોકમ, આમલી.
वृजिन, न. (नं.) પાપ, वि. (नः ना. नं.) વા નહી તે, पु. (नः) દુઃખ, કલેશ, લોહી,
वृत, वि. (तः ता. तं.) શાદી કીધેલ—લો, દો
वृति, स्त्री. (तिः) ઘેરીલેવું, ઘેરો, ઘેરાવો.
वृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) ગોળ, વર્તુળ, પર ન. (त्तं.) પદ્ય, શ્લોક, ચરીત્ર, वि. (त्त ભીખારી, અતીત, મજબુત, જાડુ.
वृत्तांत, पु. (तः) પ્રકરણ, પ્રકાર, વાર્તા, વા ચાર, સર્વ, ફુરસુત, એકાંત.
वृत्ति, स्त्री. (त्तिः) જીવવું, જીવન, ટીકા.
वृत्रहन्, पु. (हा.) ઇંદ્ર.
वृत्र, पु. (त्रः) અંધકાર, શત્રુ, એક દૈત્ય મેઘ, ઇંદ્ર, પર્વત.
वृथा, अ. નિરર્થક,વિધિહીન,ફોકટ,નહાક,

(द्धः द्धा. द्धं.) ડોસો, ઘરડો,પંડીત,વીદ્વાન,
दं.) શિલાજીત.
(त्वं.) બુડાપો, ઘરડપણું.
पु. (कः) વરધારા, જીર્ણફંજી વનસ્પતી.
पु. (वाः) ઇંદ્ર. [હોય તે.
पु. (भिः) પવનથી જેની ડુટી મોહી થઈ
. (द्धिः) વધવું.
ा,स्त्री (का.)વ્યાજથી ગુજરાણ ચલાવવું તે.
(क्षः) ઘરડો બળદ.
पु. (वः) વ્યાજથી ગુજરાન કરનારો.
तं.) ડાબલું.
दं.) જમાવ.
(दा.) ઝાડઉપર થએલો વેલો.
ु. (कः) દેવ, वि. (कः का. कं.) મુખ્ય, ખુ-
ત, દીલમાનુ જાણનારો.
(ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) અતીશ્રેષ્ઠ, બહુ મ્હોટો.
(कः) વૃશ્ચીકરાસ, કશારી, વીછુ, ભમરો,
ા. [દર, શ્રેષ્ઠ, પુરૂષ, અડુળસો.
(षः) બળદ, વૃષભરાશ, પુન, આંડવો, ઊં-
णः) આંડવા–વો.
(भः) બળદ.
पु. (कः) બીલાડી, મીંદડી.
पु. (जः) મહાદેવ.
षाः) ઇંદ્ર.
(लः) સુદ્ર. [હોયછે તે.
स्त्री. (ती.) જે સ્ત્રીની મૈથુન કરવાની ઇચ્છ
(षा.) મુનિકપર્ણી વનસ્પતી છે.
स्त्री. (यी.) લક્ષ્મી,પાર્વતી, હરણદોડી, શ-
નામની વનસ્પતીછે.
ु. (विः) મહાદેવ, વિષ્ણુ, અગ્ની.
(षी.) શન્યાશી–બ્રમ્હચારીનુ આશન.
(ष्टि.) વરશાદ.
(ष्णिः) કીરણ, ગેંટા, મેંઢો.
गः) જોર, પ્રવાહ, ગતી. [જોરવાળું.
ा. (गी. गिनी. गि.) વેગવાળુ, ગતીવાળુ,
(णिः) લાંબો અને પીઠ ઉપર લટકે એવો
ડો–ચોટલો.
(णी.)દેવતારી, દેવડંગરી વનસ્પતીછે,લાંબો
અને પીઠ ઉપર લટકે એવો અંબાડો–ચોટલો,
એક નદી છે.
वेणु, पु. (णुः) બાંબુ, વાશ.
वेणुक, न. (कं.) મારવાની લાકડી.
वेणुध्म,पु.(ध्मः)વાશરી-જીવગાડનારો,પાવોવગાડનારો.
वेतन, न. (नं.) પગાર, તનખો.
वेतस, पु. (सः) નેતરનુ ઝાડ. [નેતરના ઝાંડછે તે.
वेतस्वत्, वि. (स्वान. स्वती. स्वत्.) જે દેશમા ઘણા
वेताल, पु. (लः) વેતાળ.
वेत्रवती, स्त्री. (ती.) એક નદીછે.
वेद, पु. (दः) ચારે વેદ. [મુદો.
वेदना, स्त्री. (ना.) અનુભવ, અજમાએશ, અજ-
वेदांतिन्, वि. (ती. तिनी. ति.) વેદાંતશાસ્ત્ર જાણનારો.
वेदि, स्त्री.(दिः)યજ્ઞના શાઇ વચેથી શાકડુ અને ની-
ચે ઉપર મોઠુ એવોમા તોડીનો બનાવેલો ઢગલો.
वेदिका, स्त्री.(का.) અંગણામા માતોડીનો કરેલોચોક.
वेदी, स्त्री. (दी.) वेदि શબ્દ જુવો. [પણ.
वेधनिका, स्त्री. (का.) કાણુ પાડવાનુ હથીઆર, ટો-
वेधमुख्यक, पु. (कः) કચુર વનસ્પતીછે. [પંડીત.
वेधस्, पु. (धाः) બ્રમ્હદેવ, વિષ્ણુ, બુધ નામનો ગ્રહ,
वेधित, वि. (तः ता.तं.) કાણુ પાડેલું.
वेपथु, पु. (थुः) ધ્રુજરો, કાપરો.
वेमन्, पु. (मा.) કાંટલો.
वेला, स्त्री. (ला.) મર્યાદા, હદ્દ, કાળ, વખત, ભરતી,
શુખથી મરવુ, રોગ, વાણી, વાચા, બુધનામા
ગ્રહની બાયડી, મોઢાનુ ભોજન.
वेल्ल, न. (ल्लं.) વાયડીંગ.
वेल्लज, न. (जं.) મરી, તીખાં.
वेल्लि, स्त्री. (ल्लिः) વેલો. [ધ્રુજેલો.
वेल्लित, त्रि. (तः ता. तं.) વાકું, શીધુ નહી તે, જરાક
वेश, पु. (शः) વેશાને–ગુણીકાનો મોહલો, ઘરેણાથી
કરેલી શોભા.
वेशंत, पु. (तः) નહાનો સરોવર.
वेशवार, पु.(रः) મસાલો, સાકમાંના ખવાનો મસાલો.
वेश्मन्, न. (श्म.) ઘર.
वेश्मभू, स्त्री. (भूः) ઘેરની જગા.
वेश्या, स्त्री. (श्या.) વેશા, ગુણીકા.
वेश्याजनसमाश्रय, पु. (यः) ગુણીકાનો બજાર.

वेष, पु. (षः) ઘરેણા—અલંકારથી કીધેલી શોભા.
वेषवार, पु.(रः) મસાલો, શાકમા નાખવાનો મસાલો.
वेसवार, पु. (रः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वेष्टित, वि. (तः ता. तं.) ઘેરેલું, ચારેતરફથી રોકેલું.
वेहत्, स्त्री. (त्.) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [મુકેછે.
वै, अ. નીશ્ચય,અથવા જહાં પદ પુરૂ થાએછે તહા
वैकक्षक, न.(कं.) સાકલી જેવી ફુલની પેહેરેલીમાળ.
वैकुंठ, पु. (ठः) વિષ્ણુ.
वैजनन, पु. (नः) જણવાનો મહીનો.
वैजयंत, पु. (तः) ઇંદ્રનુ ઘર.
वैजयंतिक, पु. (कः) નીશાણ—બાવટો લઇજનારો.
वैजयंतिका, स्त्री. (का.)ટાંકળ,ચોરઅેરણ વનસ્પતીછે.
वैजयंती, स्त्री. (ती.) વાવટો, નીશાણ. [પુરો.
वैज्ञानिक, वि. (कःका. कं.) પ્રવીણ, નિપુણ,હુશાર,
वैणव, न. (वं.) બાંબુના—વાસના ફળ. [વગાડનારો.
वैणविक, पु.(कः) વાસરી—વાંસળી વગાડનારો, પાવો
वैणिक, पु. (कः) તંબોરો વગાડનારો.
वैणुक, न. (कं.) મારવાની લાકડી.
वैतंसिक,पु.(कः)કસઇ,માસવેચીનેગુજરાણ કરનારો
वैतानिक, पु. (कः) મજુરદાર, મજુર.
वैतरिणी, स्त्री. (णी.) એક નદી છે, સીંધુ નદી.
वैतालिक, पु. (कः) રાજાની સ્તુતી કરનારો.
वैदेहक, पु. (कः) વાણીઓ, વેચીને ગુજરાન કરના
રો, બ્રાહ્મણનાસ્ત્રીને વૈશથી થએલો ડીકરો.
वैदेही. स्त्री. (ही.) પીપળી.
वैद्य, पु. (द्यः) વૈધ, હકીમ, ડાકટર, સર્વ જાણીત્તો.
वैद्यमातृ, स्त्री. (ता.) અરડુસો. [દેવના ડીકરા.
वैधातृ, पु. (ता.) સંતકુમાર વીગેરે ચારેજણ બ્રહ્મ-
वैधेय, वि. (यः या. यं.) મુર્ખ.
वैनतेय, पु.(यः) ગરૂડ પક્ષી. [એવું વહાન,પાલખી.
वैनीतक, न. पु. (कं. कः) માણસો ઉચકી લઇ જાય
वैमात्रेय, पु. (यः) સાવકોભાઇ, હો-અેારમાન ભાઇ.
वैमेय, पु. (यः) બોબદલા, બદલ,
वैयाघ्र, वि. (घ्रः घ्रा. घ्रं.) વાઘના ચાંબડાનો પડદો.
वैर, न. (रं.) વેર, દુશમની. [કરવી.
वैरनिर्यातन, न. (नं.) વેર કાઢીનાખવો, પાછી દોસ્તી
वैरशुद्धि, स्त्री. (द्धिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
वैरिन्, पु. (री.) શત્રુ, વેરી, દુશમન.

वैवधिक,पु.(कः) કાસદ,જાસુસ-દ, સંદેસો લઇ
वैवस्वत,पु. (तः)યમ, જમ.[મારવાની એક
वैशाख,पु. (खः)રવાઇ,વલોણુ,વઇસાખ મ
वैश्य, पु. (श्यः) વૈશ્ય જાત, વૈશ.
वैश्रवण, पु. (णः) કુબેર.
वैश्वानर, पु. (रः) અગ્ની, વૈસ્તવ.
वैसारिण, पु. (णः) માછલી.
वोद, वि. (दः दा. दं.) લીલુ, ભીનુ.
वोर, पु. (रः) એક જાતની દાળછે.
वोरक, पु. (कः) લેખક, લખનારો.
वोरट, पु. (टः) ચંબેલીના જાતમાની એક
वोरपट्टी, स्त्री. (ट्टी.) સાદડી, સુવાની સાદડી
वोरव, पु. (वः.) એક જાતના ચોખાછે જે
ફાગણ તથા ચૈતરમા કપેછે.
वोरुखान, पु. (नः) સફેદ અને રાતા રંગનો
वोल्लह, पु. (हः) થોડી યાળવાળો ઘોડો.
वोहित्थ, न. (त्थं.) વહાણ, જહાજ.
वौषट्, अ. યજ્ઞના વખતે દેવને હાકમારવાને
व्यक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) વિદ્વાન, ડાહયો, સ
કુલમંદ, ઉઘડુ. [પાણુ,રૂપ, વીભકતી,
व्यक्ति,स्त्री.(क्तिः)નામ, એખલાપણુવીસેષ,સ
व्यग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) વ્યાકુળ.
व्यजन, न. (नं.) પંખો. [મતલબ સ
व्यंजक, पु. (कः) હાથના ઇસારાથી પોતીક
व्यजन, न. (नं.) ચીન્હ, નીશાણી, ડપકો
મી, કઢી, કચુમર, સીખરણ, હજામ
નો એક ભાગછે.
व्यडंबक, पु. (कः) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ
व्यडंबन, पु. (नः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
व्यत्यय, पु. (यः) હદપાર જવું, અડચણ,
व्यन्यास, पु. (सः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
व्यथा, स्त्री. (था.) દુઃખ, કલેશ.
व्यध्व, पु. (ध्वः) અડચણનો રસ્તો, ખીકટ
व्यय, पु. (यः) પૈસાનો ખર્ચ.
व्यलीक, न. (कं.)પીડા, वि. (कः का. कं.)નક
કરવું, પ્રીતી વગરનુ, પ્યાર વગરનુ, न.
ન્હો, ભુલ.
व्यवधा, स्त्री. (धा.) અચ્છાદન, ઢાકણુ.

ु. (रः) વેપાર, વેવાર.
. (यः) સોહોબત કરવી, ભોગકરવો
. (नं.) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્યોગ, ખરાબ,
ી, દુઃખ, શ્રમ, કાંમદ્રોષ, (શીકાર, જુગાર
દારૂ એવાસ્તે જે બહુ ઇચ્છા તે કામજ
એને ગાળો દેવી એ કોપજ દોષ.)
वि. (र्तः र्ता. र्तं.) જેને વ્યસન બહુ છે તે.
स्तः स्ता. स्तं.) વ્યાકુળ.
ि. (लः ला. लं.) શોકથીં કરવુંશું અને ન
ુ તે નહી સમજે એવો.
वि. (शःशा. शं.) પ્રફુલ્લીત, ફુલથીં ભરેલું.
(घ्रः) વાઘ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
ડેલાગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
ન તરી કે, નરવ્યાઘ્ર. [શબોઈ છે.
, न. (खं.) વાઘના નખ, એક જાતની ખુ-
पु. (त्.) વેહકળી વનસપતી છે.
, पु. (च्छः) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ ઝાડ.
ु. (टः) કુકુડું, કુકડો, એક જાતનો પક્ષીછે.
्री. (घ्री.) વાઘણ, રીંગણી. [અર્થ કેહેવાતે.
. (जः) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને જુડો
(डः) સાપ, વાઘ, દુષ્ટ. [તની ખુશબોઈ છે.
, न. (त्रं.) વાઘના નખ, વાઘનખ, એક જા-
. (त्रः) શીકારી.
ु. (त्रिः) રોગ, દરદ, કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
, पुं. (तः) ગરમળાનુ ઝાડ.
वि. (तः ता. तं.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
. (नः) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
पु. (दः) શત્રુ—દુશમનનું ખરાબ ઇચ્છનારો.
न. (ष्यं.) કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
ु. (मः) વામ.
ु. (लः) સાપ, પોતાનુ સારૂ જોણારો, ધૂર્ત,
હાથી, શહીં, શીંહ, શ્વાપદ, હીંસા કરનારા જ-
રો, રાજા.
हिन्, पुं. (ही.) મદારી, ગારૂડી. [ખલો કહેછે તે.
, न. (त्रं.) એક જાતની ખુશબોઈ જેને ન-
वि. (त्तः त्ता. त्तं.) જાદુ કરેલું, ઘેરીલીધેલું.
.(सः) વીસ્તાર, પોહોળાઇ, વ્યાસ નામનોરૂષી
पु. (रः) ભાષણ.

व्युत्थान, न. (नं.) તીરસ્કાર, ખરાબ ચાલ, દૂશ-વેર
કરવો, આપઅખ્તીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
ની સમાપ્તી.
व्युष्ट, न. (ष्टं) પ્રાતઃકાળ, સવાર, પ્રભાત.
व्युष्टि, स्त्री. (ष्टिः) ફળ, મળવાજોગ, સંપત્તિ, પુકળપણુ.
व्यूढ, वि. (ढःढा.ढं) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોટો, વીશાળ.
व्यूढकंकट, पु. (टः) બખતર પેહેરનારો.
व्यूति, स्त्री. (तिः) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
व्यूह, पु. (हः) જમાવ, ટોળું, લઢાઇમા લસ્કરની એ-
व्यूहपार्ष्णि, पु. (र्ष्णिः) લસ્કરની ગોઠવણનો પાછલોભાગ
व्योकार, पु. (लः) લુહાર, લુવાર.
व्योमकेश, पु. (शः) મહાદેવ.
व्योमन्, न. (मं.) આકાશ.
व्योमयान, न. (नं.) વીમાન. [ચુરણ.
व्योष, न. (षं.) સુઠ, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
व्रज, पु. (जः) જમાવ, મોટો તબેલો, માર્ગ, રસ્તો.
व्रज्या, स्त्री. (ज्या.) ફરવું, મુશાફરી.
व्रण, पु. (णः) જખમ, નાસુર.
व्रत, न. (तं.) નીયમ.
व्रतस्नातक, पु. (कः) બાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
વેદાભ્યાસ પુરો થયોછે તે, જેનું બ્રહ્મચારી પણુ
ગયું છે તે.
व्रतति, स्त्री. (तिः) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
व्रतती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [યજમાન.
व्रतिन्, पु. (ति.) જેણે વૃત કીધુછે તે, જજમાન,
व्रश्चन, पु. (नः) કાણશ, એક હતીયાર.
व्रात, पु. (तः) જમાવ. [જનોઈ થઇ નથી તે.
व्रात्य, वि. (त्यः त्या. त्यं.) શોળ વરશ શુધી જેની
व्रीडा, स्त्री. (डा.) લાજ, શરમ.
व्रीहि, पु. (हिः) એક જાતનુ અનાજછે, ભાત.
व्रीहिभेद, पु. (दः) એક જાતનુ ભાતછે. [ખેતર.
व्रैहेय, वि. (यः या. यं.) વ્રીહી નામનુ ભાત ઉગવાનુ

श

शकट, पु. न. (टः टं.) ગાડો.
शकल, न. पु. (ल. लः) કટકો, કકડો.
शकलिन्, पु. (ली.) માછલી.
शकुन, पु. (नः) પક્ષી.

शकुनि, पु. (निः) પક્ષી. [ગીધ.
शकुंत, पु. (तः) પક્ષી, કુકડી, મરઘી, મોર, ખ્બલીર,
शकुंति, पु. (तिः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शकुल, पु. (लः) એક જાતની માછલીછે.
शकुलाक्षक, पु. (कः) ધોળીદરો, શફેદ દરો.
शकुलादनी,स्त्री.(नी.)કેદારકુટકી, મોચુટ,જળપીંપળી.
शकुलार्भक, पु. (कः) એક જાતની માછલીછે.
शकृत्, न, (त्.) વિષ્ટા, ગુ, પેટમાનો મેલ.
शकृत्करि,पु. (रिः) વાછરડો, ગોદો.
शक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) શમર્થ, પ્યારૂં બોલણારો,
મીઠુંબોલનારો. [ગુતી, બરચી.
शक्ति, स्त्री.(क्तिः) પરાક્રમ, શામર્થ્ય,જોર,બળ, ભાલો,
शक्तिधर, पु. (रः) કાર્તીકસ્વામી.
शक्तिहेतिक, पु. (कः) ભાલાવાલો. [બોલનારો.
शक्न, वि. (क्नः क्ना. क्नं.) મીઠુ બોલનારો, પ્યારૂં
शक्र, पु. (क्रः) ઇંદ્ર, કુડાનુ ઝાડ.
शक्रधनुस्, न. (नुः) ઇંદ્ર ધનુષ્ય, વરશાદની કમાણ.
शक्रपादप, पु. (पः) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતીછે.
शक्रपुष्पिका, स्त्री. (काः) અગ્નીશીખા, કળલાવી વન-
शक्व, वि. (क्वः क्वा. क्वं.)મીઠુ બોલનારો, પ્યારૂં બોલનારો.
शंकर पु. (रः) મ્હાદેવ.
शंकु, पु. (कुः) એક જાતની માછલીછે, ડાળ તો-
ડેલુ ઝાડ, બાણનો છેડો, એક જાતનુ હથીઆર.
शंख, पु. न. (खः खं.) શંખ, એકજાતની ખુશબો-
ઈ જેને નખલો કહેછેતે, નવ વીધીમાની એક
વીધી, કપાળનુ હાડકું.
शंखनख, पु. (खः) નહાના જાતનો શંખ.
शंखिनी, स्त्री. (नी.)શંખાહુલી, શાંખવેલો.
शची, स्त्री. (ची.) ઇંદ્રાણી, ઇંદ્રની સ્ત્રી-બાયડી.
शचीपती, पु. (तिः) ઇંદ્ર.
शटी, स्त्री. (टी.) કપૂરકાચરી, આંબાહળદર.
शठ, वि. (ठः ठा. ठं.) વાકામનનો, વાકા દીલનો.
शणपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ગેઠ્ઠણીનુ ઝાડ.
शणपुष्पिका, स्त्री. (का.) સનની નહાની જાતછે.
शणसूत्र, न. (त्रं.) સનનો દોરો-સુતર, સુતળી.
शंड, पु. (डः) કમળનો જમાવ, ગોદો.
शतकोटि, पु. (टिः) વીજળી, વજ્ર.
शतद्रु, स्त्री. (द्रुः) શતરૂદ્રા નામની નદી.

शतपत्र, पु. न. (त्रः त्रं.) કમળ.
शतपत्रक, पु. (कः) એક જાતનો પક્ષીછે, સુ
शतपर्वन्, पु. (र्वा.) વાંસ, બાંબુ.
शतपर्विका, स्त्री. (का.) વેખંડ, દુરવા, દુર.
शतपुष्पा, स्त्री. (ष्पा.) શેપાની ભાજી.
शतप्रास, पु. (सः) કણેહેરનુ ઝાડ.
शतभीरु, स्त्री. (रुः) મોગરનો વેલો.
शतमन्यु, पु. (न्युः) ઇંદ્ર. [તોલવાન
शतमान, न. पु. (नं.नः) એક જાતનુ સોનુ
शतमूली, स्त्री.(ली.)સહસ્રસુળી,શતાવરી વન
शतवीर्या, स्त्री. (र्या.) સફેદ દરો, ધોળી દરો
शतवेधिन्, पु. (धी.)અમ્લવેત વનસ્પતી છે
शतह्रदा, स्त्री. (दा.) વીદ્યુલ્લતા, વીજળી.
शतांग, पु. (गः) લઢાઇમાનો એક જાતનો
शतावरी, स्त्री. (री.) સહસ્રસુળી વનસ્પતી છ
शत्रु, पु. (त्रुः) વેરી, દુસમીન.
शनैश्वर, पु. (रः) શની નામનો ગ્રહ.
शनैः अ. અભ્દુત, હલકો, મંદ.
शंपा, स्त्री. (पा.) વદ્યુલ્લતા, વીજલી.
शपथ, पु. (थः) સાચું, જુઠુ સોધવાનુ એક
शपन, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शफ, न. (फं.) ઘોડાનીખડી, ખડી, ઝાડનુ
शफर, पु. (रः) એક જાતની માછલી છે.
शफरी, स्त्री. (री.) ઉપલો શબ્દ જુર્વો.
शब्दग्रह, पु. (हः) કાન. [અવા
शब्दन, वि. (नः ना. नं.) શબ્દવાળું,
शम, पु. (मः) શાંતી, હાથ.
शमथ, पु. (थः) ઉપલો શબ્દ જુવો. [
शमन, पु.(नः) યમ, જમ,न. (नं.)યજ્ઞમા
शमनस्वसृ, स्त्री. (सा.) યમુના નદી.
शमल, न. (लं.) વિષ્ટા, ગુ, મળ.
शमित, वि. (तः ता. तं.) શાંતકરેલો, ઠંડોપાડે
शमी, स्त्री. (मी.) સીંગ, શમીનું ઝાડ.
शमीधान्य,न. (न्यं.) મગ, અડદ, કુળીદ, ચ
વટાણા, તુવર, એ આંઠ ધાન્ય ને શમીધાન
शमीर, पु. (रः) શમીનું નાહાની જાતનું ઝ
शम्या, स्त्री. (म्या.) જુસડીનો ખીલો.
शम्याक, पु. (कः) ગરમળાનું ઝાડ.

(વઃ) વીજળી. [સાંબર.
(રં.) પાણી, જળ, એક જાતનુ હરણછે,
પુ. (रि) મદન.
ी. (री.) મુશકપર્ણી,ઉંદરકાની વનસ્પતીછે.
न.(लःलं.) મુશાફરી સારૂં સાથે લીધેલુંભાતું.
वि.(तःता.तं.) બેવાર હલવતે ખેડેલું ખેતરઃ
(ુઃ) પાણીમાની નહાની છીપ.
(कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
સ્ત્રી. (ली) કુટણી.
(ભુઃ) મહાદેવ, બ્રહ્મદેવ.
(यः) હાથ. [કરવી.
(नं.) ઊંઘ, બીછાનો, ગાદલું, શોહબત
न. (नं.) બીછાનો, ગાદલું. [સુ ઊંઘનારો.
. (लुः लुः लुं.) અજગર, આર, હાથી, ધ-
. (तः ता. तं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ः) એક જાતનો સાપછે, આર, અજગર.
. (ग्या.) બીછાનો, ગાદલું, તળાઈ.
ः) એક જાતનુ ઘાશછે, બાણુ.
, पु. (न्मा.) કાર્તીકસ્વામી.
(णं.) ઘર, બચવનારો, વધ, રક્ષણુ.
. (तु.) શરદ્દુ, સંવત્સર, વર્ષ.
. (भः) એક જાતનુ હરણછે.
. (व्यं.) લક્ષ, નીશાણુ.
. (टिः) એક જાતનુ પક્ષી.
. (ति.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ટિવ.
पु. (सः) બાણ—તીર મારવાનો અભ્યાશ—
. (रिः) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક.
. (रुः रुः रुं.) ઘાતુક, હીંશા કરણારો.
पु. (वं. वः) તશ્ત, રકાબી.
स्त्री. (ती.) શરાવતી નદી.
. (लिः) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક.
पु. (मः) ભાતો, તીર મુકવાની કોથળી.
न. (नं.) ધનુષ્ય, કમાણ.
. (रं.) દેહ.
पु. (री.) પ્રાણી. [એક જાતનો રોગછે.
ी. (रा.) રેતવાલો દેશ, રેતી, ખાંડ, કટકો,
, वि. (वान्. वती. वत्.) રેતીવાળો દેશ.

शर्करिल, वि. (लःला. लं.) शर्करावत् શબ્દ જુવો.
शर्मन्, न. (र्म.) શુખ, ખુશી.
शर्वरी, स्त्री. (री.) રાત, રાત્ર.
शर्वाणी, स्त्री. (णी.) પારવતી,
शर्वला, स्त्री. (ला.) એક જાતની ખોદવાની પાહારછે.
शर्व, पु. (र्वः) મહાદેવ.
शल, न. (लं.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણશ.
शलभ, पु. (भः) પતંગીયું. એક જાતનો જીવડોછે.
शलल, न. (लं.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણશ.
शलली, स्त्री. (ली.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शलाटु, वि. (टुः टुः टु.) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.)
शल्क, न. (ल्कं.) કુડકો, કટકો, ખંડ, છાલ.
शल्य,पु.(ल्यः) ગેળાનું ઝાડ,કાટાવાળાઝાડ, સાહુડી,
સીસોળીયું, न. (ल्यं.) બાણનોછેડો, એક જાતનુ હાથીઆરછે, ભાલાનુ પાનુ.
शल्लकी, स्त्री. (की.) સાલઈ વનસ્પતી છે.
शव, पु. न. (वः वं.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ.
शबल, वि. (लः ला. लं.) બુટ્ટાદાર.
शश, पु. (शः) સસલુ, સસો.
शशधर, पु. (रः) ચંદ્ર.
शशलोमन्, न. (म.) સસલાના રૂવાં—બાલ.
शशादन, पु. (नः) બાજ, સકરો.
शशोर्ण, न. (र्णं.) સસલાના મુવાળા. [त, युक्त.
शश्वत्, अ. पुन्य, વારંવાર, ઘડીએ ઘડીએ, સહી-
शष्प, न. (ष्पं.) કુમળું ઘાસ.
शसन, न. (नं.)યજ્ઞના વખતે જનાવરને મારેછે તે.
शस्त, पु. न. (स्तः स्तं.) કલ્યાણ, वि. (स्तः स्ता. स्तं.)
સ્તુતીકરેલો, મોઠું, ખુલ્લું.
शस्त्र, न. (स्त्रं.) હાથીઆર, લોહોડું, લોખંડ.
शस्त्रक, न. (कं.) લોહોડું, લોખંડ.
शस्त्रमार्ज, पु. (र्जः) પીકીલકર.
शस्त्राजीव, पु. (वः) હાથીઆરથી લઢનારો.
शस्त्री, स्त्री. (स्त्री.) છરી.
शस्य, न. (स्यं.) કુમળું ઘાસ.
शस्यसंवर, पु. (रः) સાયલાનું ઝાડ.
शाक, न. (कं.) ભાજી,સાક. [જાતનું હથીઆર છે.
शाकट, पु. (टः) ગાડાનો બળદ, न. पु. (टं टः) એક
शाकशाकट, न. (टं.) શાકભાજી પેદાથવાનુ ખેતર.

शाकाशकटीन, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शाकुनिक, पु. (कः) પક્ષીનો શીકારી.
शाक्तिक, पु. (कः)શક્તીનામની હાથીઆર વાપરનારો.
शाक्यमुनि, पु,(निः) બૌધ્ધમાનો બીજો એક ભેદછે.
शाक्यसिंह, पु. (हः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शाखा, स्त्री. (खा.) શાખા, ડાખળી, ફાંટી.
शाखामृग, पु. (गः) વાંદરો.
शाखानगर, न. (रं.) રાજાની રાજધાનીવાળા ગામનીચેનો બીજોગામ. [આ ઉતરેછે તે,વડવાઈ.
शाखाशिफा, स्त्री. (फा.) વડના જે ડાળઉપરથી મુળી-
शाखिन्, पु. (खी.) વૃક્ષ, ઝાડ.
शाखिक, पु. (कः) કંસારો.
शाट, पु. (टः) એક જાતનુ કાપડછે. [કટકો,રૂમાલ.
शाटी, स्त्री. (टी.) એક જાતનુ કાપડછે, તાખામાનો
शाठ्य, न. (ठ्यं.) કપટ.
शाण, पु. (णः) કસોટી, સોનુ તપાસવાનો પથ્થરો.
शाणी, स्त्री. (णी.) સણના કપડાં, કસોટી.
शांडिल्य. पु. (ल्यः) બીલનુ ઝાડ.
शात, त्रि. (तः ता. तं.) તીક્ષ્ણ, न. (तं) હર્ષ, ખુશી.
शातकुंभ, न. (भं.) સોનુ.
शातकौभ, न. (भं.) સોનુ.
शातला, स्त्री. (ला.) શીકેકાઇ.
शातव, पु. (वः) શત્રુ, દુસમન.
शाद, पु. (दः) કાદવ, કુમળુંઘાસ. [જે દેશ તો.
शादहरित, वि. (तः ता. तं.) કુમળા ઘાસથી લીલો.
शाद्दल, वि. (लः ला. लं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शांत, न. (तं.) ખુશી, હર્ષ, पु. (तः) નવમોરસ, वि. (तः ता. तं.) થકાવેલો.
शांति, स्त्री. (तिः) આરામ, સ્વસ્થતા,ચેન,સમાધાની.
शाप, पु. (पः) શાપ, બદદુવા.
शांबरी, स्त्री. (री.) મદારીની વીદ્યા.
शांबुक, पु. (कः) પાણીમાની નહાની છીપ.
शार, पु.(रः) વાયુ,પવન, वि.(रःरा.रं.) કાબરચીત્રો.
शारंग, पु. (गः) ચાતક નામનો પક્ષી.
शारद, पु. (दः) સાંતવનાનું ઝાડ, वि. (दः दा. दं.) અજાએબ, નવું, જેનોજોડ નહીમળે તે,હલકુ.
शारदी, स्त्री. (दीं.) મોગુડ, જળ પીંપળી.

शारि, पु. (रिः) સોકટા, બાજી. [વાગ
शारिफल, न. पु. (लं, लः) સોકટા અથવા બ
शारिवा, स्त्री. (वा.) ઉપરસાળ, ઉપલશરી વ
शार्कर, वि. (रः रा. रं.) રેતીવાળોદેશ.
शार्ङ्ग, न. (र्ङ्गं.) વિષ્ણુનુ ધનુષ્ય.
शार्ङ्गिन्, पु. (र्ङ्गि.) વિષ્ણુ.
शार्दुल,पु.(लः)વાઘ,દીપડો,એ શબ્દ જારે શ છવાડે લાગેછે તાહારે તેનેજરા મોટાપણો
शार्वर, न. (रं) ઘણોજ અંધકાર वि. (रः ઘાતકરવાલાયક, ઘાતુક. [यला
शाल, पु. (लः)એક જાતની માછલી છે, ઝ
शालपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ડવલા, સાલવણ વનસ
शाला, स्त्री (ला.) સભાનુઘર, મુખ્ય ઠેકાણુ.
शालावृक्ष, पु. (क्षः) સીયાળ,વાંદરો, કુત્રો. [ભ
शालि, पु. (लिः) સાળી નામનુ ભાત, એક
शालीन, वि. (नः ना. नं.) શરમીંદુ, શરમવાળુ
शालूर, न. (रं.) કમળનો કંદ.
शालेय, पु. (यः) વલ્હારી, વરીઆળી, वि.(य શાળી નામનુ ભાત નીપજવાનુ ખેતર.
शाल्मलि, पु. (लिः) સાવરીનુ ઝાડ.
शाल्मलिवेष्ट, पु. (ष्टः) સાવરીનો ગુંદર.
शावक, पु. (कः) બાળકઃ
शाबर, पु. (रः) લોધ્રનું ઝાડ.
शाश्वत, वि. (तः ता. तं.) નીત્ય, હમેશાનું,
शाष्कुलिक, न. (कं.) ઘુઘરા,એક જાતની સુ
शासन, न. (नं.) આગ્ના, દંડ.
शास्तृ, पु. (स्ता.) બૌદ્ધ, સજા કરનારો.
शास्त्र, न. (स्त्रं.) આગ્ના, વ્યાકરણાદીક શાસ
शास्त्रवित्, वि. (त्ः त्ा. त्ं.) શાસ્ત્ર જાણતો.
शिक्य, न. (क्यं.) સીકું.
शिक्यित,वि.(तःता.तं.)સીકા ઉપર મુકેલું. [સં
शिक्षित, वि. (तः ता. तं.) પ્રવીણ,નીપુણ,હુ
शिक्षा, स्त्री. (क्षा.) શીકાવવું,વેદના છ અંગમા શિક્ષા નામનો અંગ.
शिखंड, पु. (डः) મોરનુ પર. [
शिखंडक, पु. (कः) બાલકની ચોટલી, ટાળા
शिखंडिक, पु. (कः) ઉપલો શબ્દ જુવો.

(रं.) પહાડનું ટોંક, છેડો, શેવટ.
પુ. (री.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
(खा.) મોરની ચોટલી,—તોરો, અગ્નીની
ચોટલી,કીરણ,પગનો પંજો.[ની ચોટલી.
(कः)નહાનાબાળકની ચોટલી, ટાળુઉપર
ુ. (वान्.) અગ્ની, વેસ્તવ, દેવતા.
ુ. (लः) મોર.
ન. (ं.) મોરથુથુ.
खी.) મોર,અગ્ની,ઝાડ,વૃક્ષ, કેતુ નામનો
ુ,બળદ, કુકડો,ઘોડો,જેને ચોટલી છે તે.
પુ. (नः) કાર્તીક સ્વામી.
ुः) શેગટાનું ઝાડ, શાક, ભાજી.
(जं.) શેગટાનુ બીજ.
(तं.) ઘરેણાનો અવાજ. [દોરી.
. (नी.) કમાનની દોરી, તીર કમાનની
(ं.) શેંદેલોણ. પુ. (वः) વરીઆળી,ન.
ાજીત.
(कः) જવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
तिः तिः ति.) સફેદ ધોળું, કાળું, પુ. (तिः)
(ठः) મહાદેવ.
ુ. (कः) તેંદુ, ટેંભુરણીનું ઝાડ.
(टः) રોગથીં જેના માથા ઉપરના બાલ
ાછે તે, સડેલું ચાંબડું.
(टः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(फा.) ઝાડનુ મુળયું, મા, માતા, ચોટ-
, જટામાસીનો વેલો.
(दः) કમળનો કંદ.
ा.) સીંગ, ફળી.
ः) સીંગ, ફળી.
(का.) પાલખી.
ं.) લસ્કરની છાવણી.
ी.) સીંગ, ફળી.
) પિપળીમૂળ.
ः) છેડો, માથુ.
(त्रं.) ટોપી, માથામા પેહેરવાની ટોપી.
स्यः) સાફ બાળ.
ा.) નાડી, નેસ.
ः) શીરસ નામનુ ઝાડ.

शिरोधि, स्त्री. (धिः) ગરદન, માન.
शिरोरत्न, न. (त्नं.) માથામા પેહેરવાનુ ઘરેણુ.
शिरोरुह, पु. (हः) માથાના બાલ—કેશ.
शिल,न.(लं.)ખેતરવાળો ખતરમાનુ અનાજ કાપીગયા
પછી જે નીચે પડેલું અનાજ તે એકઠું કરનારો.
शिला, स्त्री. (ला.) પથ્થર, બારણાના ચોકઠાના ની
ચેનું લાકડું.
शिलाजतु,न.(तु.) શીલાજીત. [ચોકઠાના ચેનુલાકડું.
शिली, स्त्री. (ली.) નહાના અરશીઆં,બારણાના ની-
शिलीमुख, पु. (खः) બાણ, ભમરો.
शिलोच्चय, पु. (यः) પહાડ, ડુંગર.
शिल्प, न. (ल्पं.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર,
વણકર લોકોનુ કામ. [નીશાળ.
शिल्पशाला, स्त्री. (ला.) કારીગીરીનુ કામ શીખવાની
शिल्पिन्, पु. (ल्पी.) સુથાર, વણકર, હજામ, ધોબી,
ચમાર વીગેરે.
शिव, पु. (वः) મહાદેવ, न. (वं.) કલ્યાણ.
शिवक, पु. (कः) ગાઇને બાંધવાસારૂં જમીનમાં દાટે-
લો લાકડાનો ખુટો.
शिवमल्ली, स्त्री. (ल्ली.) આકડાનુ ઝાડ.
शिवा,स्त्री.(वा.)પાર્વતી,શીઆળનીસ્ત્રી જાત,નદી,ભો-
ઇઆમળીનું ઝાડ,આમળીનું ઝાડ,હરડાનું ઝાડ.
शिविपिष्ट, पु. (ष्टः) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
પરના બાળ ખરી ગયાછે તે, સૈડેલું ચાંમડું.
शिशिर, वि. (रः रा. रं.) તહાડું, पु. (रः) શીશીરરતુ,
તહાડના દહાડા, શીયાળો.
शिशु, पु. (शुः) બાળક.
शिशुक, पु. (कः) એક જાતની માછલી છે.
शिशुत्व, न. (त्वं.) બાળ અવસ્થા, બચપણુ.
शिशुमार, पु. (रः) શીરસ નામની એક માછલી છે.
शिश्न, पु. (श्नः) પુરૂષનું વિષય ઇંદ્રિય. [કરનારો.
शिष्टविद्वान, वि. (नः ना. नं.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
शिष्टि, स्त्री. (ष्टिः) આગ્ના, સજા,—શીક્ષા.
शिष्य, पु. (ष्य.) શીષ્ય.
शीकर, पु. (रः) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટ.
शीघ्र, न. (घ्रं.) જલદી.
शीत, न. (तं.) તહાડોપણો, वि. (तः ता. तं.) તહાડું,
पु. (तः) નેતર, ગુંદાનુ ઝાડ, वि. सुरत, આળસુ.

शीतक, वि. (कः का. कं.) સુસ્ત, આળસુ.
शीतभीरु, स्त्री. (रुः) મોગરાનુ ઝાડ.
शीतल, वि. (लः ला. लं.) તહાડું, તહાડું લાગવું.
शीतलवातक, पु. (कः) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
शीता, स्त्री. (ता.) હલથી ખેતરમાં પડેલો ખાડો, સ્વર્ગ ગંગા, ભાગીરથી, રામચંદ્રની બાયડી.
शीन्य, वि. (त्यः त्या. त्यं.) હલથી ખેદેલું ખેતર.
शीधु, न. पु. (धु. धुः) શેરડીના રસનો થએલો દારૂ.
शीर, पु. (रः) હલ
शीर्ष, न. (र्ष.) માથુ.
शीर्षक, न. (कं.) ટોપી, માંથાંમા પેહેરવાની ટોપી.
शीर्षछेद्य, वि.(द्यः द्या.द्यं.) ઠાર મારવા લાયક. [ટોપી.
शीर्षण्य,न.(ण्यं.) સાફ બાલ,ટોપી,માથામા પેહેરવાની
शील, न. (लं) સ્વભાવ, સારીચાલ. [વનસ્પતી.
शुक, पु. (कः) પોપટ, શુકાચાર્ય રૂશી,ગંઠીવન,ભટોરા
शुकनास, पु. (सः) દીંડાનુ ઝાડ.
शुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) નીષ્ઠુર, કઠણ,દયા વગરનો, ખાટું,ત્રણ રાતની રેહેલી વાશીકાંજી.[ખુશબોઈ.
शुक्ति, स्त्री. (क्तिः) પાણીમાની છીપ,નખલો નામની
शुक्र, पु, (क्रः) દૈત્યનો ગુરૂ, શુક્રાચાર્ય, અગ્ની, જેઠ મહીનો, न. (क्रं.) વીર્ય, દીલમાની ધાતુ.
शुक्रशिष्य, पु. (ष्यः) દૈત્ય.
शुक्ल, वि. (क्लः क्ला. क्लं.) શફેદ, ધોળું, न. (क्लं) જકાત.
शुचि, पु. (चिः) અગ્ની, આષાડ મહીનો, જેનુ અંતઃકરણ શાફછે એવો મંત્રી, वि. (चिः चिः चि.) શફેદ રંગનુ, ધોળા રંગનુ, पु. (चि.) શૃંગાર રશ, ગ્રીષ્મ રૂતુ, પવીત્ર, શુધ્દ જેઠ મહીનો.
शुच्, स्त्री. (क्.) શોક.
शुंठि, स्त्री. (ठिः) સુઠ.
शुंठी, स्त्री. (ठी.) સુઠ.
शुंडा, स्त्री. (डा.) દારૂની દુકાન, પીઠું.
शुंडापान, न. (नं.) ઉપુલો શબ્દ જુવો.
शुतुद्रि, स्त्री. (द्रिः) } શત રૂપા નદી.
शुतुद्रु, स्त्री. (द्रु.) }
शुद्धांत, पु. (तः) જનાનખાનો, રાજાનાસ્ત્રીનો મેહેલ
शुनक, पु. (कः) કુત્રો.
शुनासीर, पु. (रः) ઇંદ્ર.
शुनी, स्त्री. (नी.) કુત્રી.

शुन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) ખાલી.
शुंभयु, वि. (युः युः यु.) સુખી, સુભકારક, સારૂ.
शुभ, न. (भं.) કલ્યાણ, पु. (भः) બકરો.
शुभान्वित, वि. (तः ता. तं.) સુખી, સુભકારક, સારૂ
शुभ्र, वि. (भ्रः भ्रा.भ्रं.) સફેદ, ધોળુ, ચળકતું, न. (भ्रं.) અભરક, રૂપુ, હીરાકસી, स्त्री. ગંગા, ખીલાર
शुभ्रदंती, स्त्री. (ती.) પુષ્પદંત નામનો જે વાવ્ય દિશાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
शुभदंती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
शुभ्रांशु, पु. (शुः) ચંદ્ર. [મોલ, કીમ
शुल्क, पु. न. (ल्कः ल्कं.) જકાત, સ્ત્રીધન, પ
शुल्व, न. (ल्वं.) તાંબુ, દોરી, કાથાની દોરી,યજ્ઞક આચાર, પાણીનાપાસે.
शुल्वा, स्त्री. (ल्वा.) દોરી, કાથાની દોરી.
शुल्वी, स्त्री. (ल्वी.) દોરી, કાથાની દોરી.
शुश्रुषा, स्त्री. (षा.) ગુરૂની સેવા—ચાકરી.
शुषि, स्त्री. (षिः) કાણુ, છેદ. [વાળું, કાણુ પાડે
शुषिर, न. (रं.) કાણુ, છેદ, वि. (रः रा. रं.) દે
शुष्कमांस, न. (सं.) સુકુ માસ.
शुष्म, न. (ष्मं.) પરાક્રમ.
शुष्मन्, पु. (ष्मा.) અગ્ની, વીસ્તવ.
शूक, पु. न. (कः कं.) સાય/જેવું ઝીણુ અને તી જે જવના કાટાનો છેડો તે.
शूककीट, पु. (टः) કસારી, જે જીવડો બનાતવી ઉનના કપડા ખાયછે તે, ઉધઈ. [જવ વી
शूकधान्य,न. (न्यं.)જેને ઝીણા કાટા હોયછે તે ધા
शूकशिंबि, स्त्री. (बि.)કુવલી, કુહેરી વનસ્પતી છે.
शूद्र, पु. (द्रः) શુદ્ર, શુદ્ર જાતનો.
शूद्रा, स्त्री. (द्रा.) શુદ્ર જાતની સ્ત્રી.
शूद्री, स्त्री. (द्री.) શુદ્રનીસ્ત્રી-બાયડી.
शून्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) ખાલી.
शून्यवादीन्, पु. (दी.) નાસ્તીક.
शूर, पु. (रः) વીર, શૂર, શૂરો.
शूर्प, पु. न. (र्पः र्पं.) સુપડું, એક જાતનુ માપ
शूल, न. पु. (लं. लः) એક જાતનો રોગ છે, પે દુખવાનો રોગ, ભાલો, ગુપ્તી, पु. (लः)મોત, ધજા, નીશાણ, એક જાતનો યોગ છે.

वि. (तः ता. तं.) લોહોડાના સળીવતે સેકેલું

. (ली.) મહાદેવ. [લુંમાશ.
(व्यः व्या. व्यं.) લોહોડાના શીગવતે શેકે-
. (लः) શીઆળ.
पु. (लं. लः) કંદોરો, સાંકળી. [બાંધ્યુછે તે.
पु. (कः) ઉંટનુ બચ્ચુ જેના પગને લાકડું
त्री. (ला.) કંદોરો, સાંકળ, ખીડી.
(गं.) પહાડનુ શીખર, મુખ્યપણો, મોઠા
ચીન્હ, શીંગડું, આબાદાની. पु. (गः)જી-
નસ્પતી છે.
न. (रं.) આદું.
न. (कं.) ચઔહાટો, ચોક.
. (रः) એક રશછે, નાટકમાનો રશછે.
स्त्री. (णी.) ગાય. [વનસ્પતીછે.
. (गी.) મહાદેવનો નંદી, રૂષભ—બૈલઘાટી
ी. (गी.) મગ્દુર નામની માછલી છે તેની
શોનાના ઘરેણા, અતીવીખા વનસ્પતી.
, न. (कं.) શોનાના ઘરેણા.
ी. (णिः) અંકુશ.
. (तः ता. तं.) પકવ, પાકું, ઘી, દુધ, ભાત.
. (रः) અંબાડામા—ચોટલામા ફુલની ભરે-
માળ.
. (पः) પુરૂષનું વિષય ઇંદ્રિય.
न. (फः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
, स्त्री. (कः) એક જાતનું ફુલઝાડ છે.
स्त्री. (षी.) બુદ્દિ.
. (लुः) ગુંદાનુ ઝાડ.
पु. (ध्रिः) ખજીનો.
न. (लं.) લીલ, શેવાળ.
. (षः) શેષનામનો સાપ, જીવલેવો.
. (क्षः) જેની જનોઈ થઇછે અને પરણ્યો
ી ને અધ્યયન કરેછે તે.
, पु. (कः) અઘાડાનુ ઝાડ.
ु. (न्वाः) વિષ્ણુનો ઘોડો.
. (लः) પરત, પહાડ, ડુંગર. [રાન કરનારો તે.
, पु. (ली.) નટ, સ્ત્રી વેશલઈને પોતીકુ ગુજ-
पु.(षः)બીલનુ ઝાડ, ૨.ઉપલો શબ્દ જુવો.

शैलेय, न. (यं.) શીલાજીત.
शैवल, पु. (लः) લીલ, શેવાલ.
शैवलिनी, स्त्री, (नी.) નદી.
शैवाल, पु. (लः) લીલ, શેવાળ.
शैशव, न. (वं.) બાળઅવસ્થા, બચપણ.
शोक, पु, (कः) શોક.
शोचिष्केष, पु. (शः) અગ્ની, વેસ્તવ.
शोचिस्, न. (चिः) કાંતી, તેજ.
शोण, वि. (णः णा. णं.) શોણા નામની નદી.
शोणक. पु. (कः) દીંડાનુ ઝાડ.
शोणरत्न, न. (त्नं.) માણીક, યાકુદ, લાલ.
शोणित, न. (तं.) લોહી.
शोथ, पु. (थः) સોજો, સુજવું તે.
शोथघ्नी. स्त्री. (घ्नी.) પુનરનવા, ઘેટુળી વનસ્પતી છે.
शोत्रनी. स्त्री. (नी.) શાવરણી, બુતારો.
शोधित, वि. (तः ता. तं.) શુદ્ધ કરેલું, શાફ કરેલું.
शोफ, पु. (फः) સોજો, સુજવુંતે.
शोभन, वि. (नः ना. नं.) ખુબસુરત.
शोभा, स्त्री. (भा.) કાંતી, તેજ.
शोभांजन, पु. (नः) શેકટાનુ ઝાડ.
शोष, पु. (षः) ક્ષય રોગ.
शौक, न. (कं.) પોપટનુ ટોળું.
शौक्तिकेय, पु. (यः) સોમલ, ઝેહેર.
शौंड, वि. (डः डा. डं.) મગરૂર, પંતરાજી.
शौंडिक, पु. (कः) કલાલ, દારૂ વેચનારો.
शौंडी, स्त्री. (डी.) પીંપળી.
शौद्धोदनि, पु. (निः) શાક્યમુની, બુદ્દનો અવતાર.
शौरि, पु. रिः) વિષ્ણુ.
शौर्य, न. (र्यं.) પરાક્રમ.
शौल्बिक, पु. (कः) કંશારો.
शौष्कल, वि. (लः ला. लं.) માછલી ખાનારો.
श्च्योत, पु. (तः) પીગળવું.
श्मशान, न. (नं.) મશાણ. [બાલ.
श्मश्रुन्, न. (नं,) દાઢી, આદમીના મોહોડા ઉપરના
श्याम, वि. (मः मा.मं.) આસમાની રંગનુ, પીળુ, લીલું,
કાળુ, પ્રયાગમાનુ વડનુ ઝાડ, મેઘ, કોકીળાનામ
પક્ષી, કોયળ, न. મરી, શીંધેલોણ, શીંધવ
श्यामल, वि. (लः ला. लं.) કાલું.

शीतक, [illegible] ...ઝાડનો આશય છે.
शीतमार्ग, [illegible] ...વનસ્પતી છે.
शीतल, [illegible] ...છે.
शीतलक, [illegible]
शीता, [illegible] ...ગયા રંગનુ.
[illegible]
शीत्य, [illegible] ...સાકરો, સકરી.
[illegible]
[illegible] ...ભાત.
[illegible] [લાયક.
[illegible] ...સાંભળવા-
[illegible] ...સંપત્તી.
[illegible] ...ઝાડ.
[illegible] ...ખેળ.
[illegible] ...વનસ્પતીછે, वि.
[illegible] [શાણી.
[illegible] ...ઉપરની એક ની-
[illegible] ...વિષ્ણુ, શીવ.

श्रीवासस्, पु. (साः) લોબાન.
श्रीवृक्ष, पु. (क्षः) ઉમરનુ ઝાડ.
श्रीवृक्षक, पु. (कः) ઘોડાના છાતી ઉપરનો ભમરો.
श्रीवेष्ट, पु. (ष्टः) લોબાન.
श्रीश, पु. (शः) વિષ્ણુ, રામચંદ્ર.
श्रीसंज्ञ, न. (ज्ञं.) લવંગ.
श्रीसहोदर, पु. (रः) ચંદ્ર.
श्रीहस्तिनी, स्त्री. (नी.) સુરજ ફુલ.
श्रुत, न. (तं.) શાસ્ત્ર, वि. (तः ता. तं) સાંભળેલું.
श्रुति, स्त्री. (तिः) વેદ, કાન, સાંભળવું, વાત. [ટાપ
श्रेणि,स्त्री. (णिः) ઓળ,પંક્તી,पु.(णिः)કારાગીર લોકો
श्रेणी, स्त्री. (णी.) પંક્તી, ઓળ.
श्रेयसी,स्त्री. (सी.)હરડાનુ ઝાડ,પાડવળી વનસ્પતી છે
श्रेयस्, न. (यः) પુન, મુક્તી, वि. (यान्. यसी. य
ઘણુસારૂ, અતી શોભાયમાન.
श्रेष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) અતીશોભાયમાન, શ્રેષ્ટ.
श्रोण, पु. (णः) પાંગળો.
श्रोणि, स्त्री. (णिः) કમર.
श्रोणीफलक, न. (कं.) કમરનુ હડકુ.
श्रोणी, स्त्री. (णी.) કમર.
श्रोत्र, न. (त्रं.) કાન.
श्रोत्रिय, पु. (यः) વેદનુ અધ્યાયન કરનારો.
श्रौषट्, अ. બલી આપવો.
श्लक्ष्ण, वि. (क्ष्णः क्ष्णा. क्ष्णं.) સુક્ષ્મ, ઝીણુ, બારીક
श्लाघा, स्त्री. (घा.) પ્યાંરથી જુઠુ બોલવું, લઢાઈ,સ્તુત
श्लिष्ट,वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.)જે વચનના ઘણા અર્થ હોય
અને તેનો સાચોઅર્થ સમજતો નથી તેવું વચન
श्लील, वि. (लः ला. लं.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન.
श्लीपद, न. (दं.) જાડા પગ થાએછે તે દરદ.
श्लेष, पु. (षः) કફ.
श्लेष्मण, वि. (णः णा. णं.) જેને કફ થયોછે તે.
श्लेष्मन्, पु. (ष्मा.) કફ.
श्लेष्मल, वि. (लः ला. लं.) જેને કફ થએછે તે.
श्लेष्मातक, पु. (कः) ગુંદાનુ ઝાડ.
श्लोक, पु. (कः) જસ, કીર્તી, શ્લોક, પદ્ય.
श्वःश्रेयस, न. (सं.) કલ્યાણ.
श्वदंष्ट्रा, स्त्री. (ष्ट्रा.) ગોક્ષુર, સરાટા વનસ્પતીછે.
श्वन्, पु. (श्वा.) કુત્તો.

(चः) ચંડાળ.
(कः) ચંડાળ.
(त्रं.) કાણુ, છેદ.
(थुः) સોજો. [ચાલવું.
ी. (त्रिः) સેવા, બીજાના ચીત્તપ્રમાણે
(रः) સસરો.
. द्वि. (रौ.) સાસુ, સસરો.
. (र्यः) દીએર, સાળો.
. (श्रूः) સાસુ.
, पु. (रौ.) સાસુ અને સસરો.
(नः) વા, પવન, ગેળાનું ઝાડ..
લે, આવતી કાલે.
. (वित्.) સોસોળીયું, સીસોળીયું.
(त्रं.) કોડ, પત. [દ્વીપછે, એક પહાડછે.
तः ता. तं.) ધોળું, સફેદ, न. (तं.) રૂપુ, એક
पु. (त्.) હંસપક્ષી.
. न. (चं.) સેકટાના બીજ, ધોળાં મરી.
वि. (क्तः क्ता. क्तं.) લાલ અને સફેદ રંગ.
स्त्री. (सा.) નિગુંડી વનસ્પતી છે.

ष.

ु. (र्मा.) છ કર્મ કરનારો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ.
. (दः) ભમરો. [અને આશ્રય.
. (णः) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દ્વૈધ
ु. (ज्ञः) બુદ્ધાવતાર, બુદ્ધનો અવતાર.
ु. (नः) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
. (थः) કરંજાના ઝાડમાનુ એક જાતનુ ઝાડ,
पु. (थः) વેખંડ.
, स्त्री. (का.) કપુર કાચરી, આંબાહળદર.
. (जः) સાત સુરમાનો એક સુર. [હીજડો.
(ढः) ગોદો. पु. न. (ढः ढं.) નપુસક, બાયલો.
(ढः) નપુસક, બાયલો, ગાંડુ, હીજડો.
ं.(क्यः क्या. क्यं.) ચોખા ઉગવાજેવું ખેતર.
वि. (मः मा. मं). સાઠમો—મુ.
म. સાઠ રસ્તે, સાઠ હીસ્સે.
पु. (त्तः) હાથી.
, पु. (नः) હાથી.
. (लृ.) सस्ति. ઊંઘવું, સુવું.

षाडव, पु. (वः) ગીત, ગાવું, કામ, જુસ્સો.
षाण्मातुर, पु. (रः) કાર્તીકસ્વામી

स.

संक्रंदन, पु. (नः) ઇંદ્ર.
संक्रम, पु. (मः) ખરાબ ચાલ, ખરાબ ચાલ ચાલવી.
संक्षेपण, न. (णं.) ટુંકુ, થોડામા.
सखी, स्त्री. (खी.) સખી, દોસદારણ, બેનપણી..
संख्य, न. (ख्यं.) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
संख्या, स्त्री. (ख्या.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.
संख्यात, वि. (तः ता. तं.) ગણેલું.
संख्यावत्, पु. (वान्.) પંડીત.
संग्रह, पु. (हः) ટુંકું.
सग्राम, पु. (मः) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ,
सग्राह, पु. (हः) ઢાલનો હાથો, મુઠમા મજબુત પકડવું.
संज्ञ, पु.(ज्ञः) જેના ધુંટણ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.
संज्ञपन, न. (नं.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.
संज्ञा, स्त्री. (ज्ञा.) આંખથી ઇશારો કરવો, ગાયત્રી
મંત્ર, સુર્યની સ્ત્રી, ચેતના, બુદ્ધી, નામ. [તેવો.
संज्ञु, वि.(ज्ञुः ज्ञुः ज्ञु.) જેના ધુંટણ કુદરતી પાસે પાસે છે
संज्वर, पु. (रः) અગ્નીનો સંતાપ.
संडीन, न. (नं.) પક્ષીની એક ગતી છે.
संद्राव, पु. (वः) નહાસવું.
संफुल्ल, वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) ફુલેલું, ફુલવાળું.
संभली, स्त्री. (ली.) કુટણી, કુટણ.
संमार्जनी, स्त्री. (नी.) ઝાડુ, સાવરણી.
संमृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) શોધેલુ, સાફ કરેલ.
संयत, वि. (तः ता. तं.) બાંધેલું.
संयत्, स्त्री. (त्.) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
संयम, पु. (मः) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.
संयाम, पु. (मः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
संयुग, पु. (गः) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
संयोगित, वि. (तः ता. तं.) સાથે.
संयोजित, वि. (तः ता. तं.) સાથે.
संराव, पु. (वः) શબ્દ.
संलाप, पु. (पः) સવાલ તથા જુવાબ કરવા, સંભાષણ
संव्यान, न.(नं.) પીછોડી, ખેસ. [પાછો નહી ફરે તે
संसप्तक, पु. (कः) પેહેલેથી સોગન લઇનેજ લઢાઈમાં

ी.(मा

ा नदी

, पु. (कः

पु. (लः)

वि. (वः

, वि. (तः

न, पु (नः)

ानाक, पु.

द्धा, स्त्री.

श्रद्धालु, वि.

श्रयण, न. (णं.)

श्रवण न. (णं.)

श्रवस्, पु. (वः

श्रविष्ठा, स्त्री.

श्राणा, स्त्री.

श्राद्ध, न.

श्राद्धदेव, पु.

श्राय, पु.

श्राव्य, वि.

श्रावण, पु.

श्रावणिक,

श्री, स्त्री.

श्रीकंठ,

श्रीघन,

श्रीद, पु.

श्रीपति,

श्रीपर्ण,

श्रीपर्णी,

श्रीपर्णी,

श्री[illegible],

[illegible]फल,

[illegible]फली,

[illegible]मत्,

(मान्

[illegible], वि.

[illegible]त्स, पु.

[illegible]त्सल[illegible]

[illegible]स, पु.

(कः) વટાણા.
(ध्यः) એક ગુરૂના શિષ્ય.
(कः) વટાણા.
) પંડિત વિદ્વાન, સાધુ, न. (तृ.) સત્ય,
. तृ.) હાલનુ, ખુલ્લુ, નમવાને યોગ.
मा. मँ.) શ્રેષ્ટ. [રણ્ય,જંગલ, કપટ
વસ્ત્ર, કપડા, રોજનુ દાન, યજ્ઞ, અ-
ંબર, સાથે.
ती.) ઘેરનો માલક, જ્જમાન.
) સારોમાર્ગ. [કૃતયોગ.
.) શાચાપણુ, સાચાઈ, સાચું, સોગન.
(कः) બ્રહ્મદેવ.
(रः) બ્યાનો, બેઆનો, કબુલકરવું.
(चा.) રૂષી, સત્ય બોલનારો. [બ્યાસ.
पु. (तः) બ્યાસરૂષી, સત્યવતીનો ડીકરો
स्त्री. (तिः) બ્યાનો, બેઆનો, કબુલકરવું.
न. (तं.) વાણીઆનુ કામ, વેપાર, વેચીને
ન કરવું
न. (नं.) બ્યાનો, બેઆનો, કબુલ કરવું.
स्त्री. (ना.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
त्वं.)સત્વગુણ, સ્વભાવ,દ્રવ્ય, નાક, સુંઘવું,
વેપાર,પરાક્રમ,જીવ, पु. न. (त्वःत्वं.) પ્રાણી.
(रं.) જલદી.
ी. न. (दाः दं.) સભા.
(नं.) ઘર. [ધીકારી.
(स्यः) યજ્ઞકર્મ જોવાને રાખેલો મુખ્ય અ-
હમેશા.
पु. (दः) બ્રહ્મદેવ.
पु. (तिः) વાયુ, પવન.
वि. (नः ना. नं.)નીત્ય,હમેશાનુ,સદાકાયમ.
स्त्री. (रा.) એક નદીછે.
(क्षः क्षा. क्षं.) }
(शः शा. शं.) } સરખુ,એકસરખુ.
(क्. क्. क्.) }
वि. (शः शा. शं.) પાસેનુ, નજીકનુ.
न. (द्म.) ઘર.
તત્ક્ષણેજ, તરતજ, તત્કાલે.
वि. (ध्र्. ध्रीची. ध्र्यक्.) બીજાનાસાથે જનારો.

सनत्कुमार, पु. (रः) બ્રહ્મદેવનો માનસીક પુત્ર.
सनपर्णी, स्त्री. (र्णी.) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
सना, अ. નીત્ય, હમેશ. [એક યોગછે.
सनातन, वि. (नः ना. नं.) હમેશા, નીત્ય, पु. (नः)
सनाभि,पु.(भिः)સાત પીઢીના જે પુરૂષ થઈગયાતેદરેક.
सनि, स्त्री. (निः) પ્રાર્થના, પ્રાંત, દેશ, પ્રદેશ.
सनीड, वि. (डः डा. डं.) પાસેનો, નજીકનો.
संतत, न. (तं.) નીરંતર, હમેશ.
संतति, स्त्री. (तिः) વંશ, કુળ.
संतप्त, वि. (प्तः प्ता. प्तं.) રીસાએલો, ગરમ થએલો.
संतमस, न. (सं.) ઘણોજ અંધઃકાર.
संतान, पु. (नः)એક કલ્પવૃક્ષછે, વંશ, કુળ. [છે તે.
संताप, पु.(पः)અગ્નીપાસથી જે ઈજા—ત્રાસ થાએ-
संतापित, वि. (तः ता. तं.) ગરમ કીધેલું, તપાવેલું.
संदान, न. (नं.) દોરી, ગાય બાંધવાનીદોરી.
संदानित, वि. (तः ता. तं.) બાંધેલું.
संदाव, पु. (वः) નહાસવું, નાશવું.
संदित, वि. (तः ता. तं.) બાંધેલું. [સંદેસો.
संदेशवाच्, स्त्री. (क्.) કાસદના મોહોથી સાંભળેલો
संदेशहर, पु. (रः) કાસદ, સંદેસો કેહેણારો.
संदेह, पु. (हः) શક, સંશય.
संदोह, पु. (हः) જમાવ. [મીસાંજ.
संधा, स्त्री. (धा.) સોગન, મર્યાદા, હદ, શાંજ, સ-
संधान, न. (नं.) સાંધો કરવો, એકદમ પકડવું, ડાક
લગાડવો, એકઠું થવું, સલો, એકી, મીલાફ,
લજત,લેવું,દારૂ,અથાણુ,ખટાસ. [ટક,સાવકાશ.
संधि,पु.(धिः)પૈસો આપીને દુસમીનથી દોસ્તી કરવી,
संधिनी, स्त्री. (नी.) ગાભણી ગાય.
संध्या, स्त्री. (ध्या.) સાંજ, સમીસાંજ.
सन्नकद्रु, पु. (द्रुः) ચારવૃક્ષ, ચારનું ઝાડ.
सनद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) તયાર, બખ્તર પેહેરેલો.
सन्नय, पु. (यः) જમાવ, લશ્કરના પછવાડે જે લ-
શ્કર હોયછે તે.
सन्निकर्षण, न. (णं.) પાસેનુ, નજીકનુ, નજીકપણો.
सन्निकृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) પાસે, નજીક.
सन्निधि,पु.(धिः)પાસેનુ,નજીકનુ.[અવયવના વીભાગ
संनिवेश, पु. (शः)શેહેરવચ્ચે બેસવાસાર કરેલીજગ
सपत्न, पु. (त्नः) દુસમન, શત્રુ, વેરી.

संशय, पु. (यः) शक.

संशयापन्नमानस, वि.

संश्रव, पु. (वः)

संश्रुत, वि. (तः ता.

संश्लेष, पु. (षः)

संसक्त, वि. (क्तः क्ता.

संसत्, स्त्री. (त्.)

संसरण, न. (णं.)

हलो, हरकत

संसिद्धि, स्त्री.

संस्कृत, वि.

संस्तर, पु. (रः)

संस्तव, पु.

संस्ताव, पु.

संस्याय, पु.

संस्था, स्त्री.

संस्थान, न.

संस्थित, वि.

...ओ, सुवासन.

...जुवेछे ते

...ना, जुगार.

...पुछवो.

...नारो.

...अने उत्तरायणने

...छे ते.

...समान, सर्व.

...आलम पडनारुं.

...अएलुं-सो.

...अवतार.

...जातनी कवायत छे.

...आचार.काळ, सिध्धांत, क्रि-

...आगम, प्रसंग, नवरस.

समर, पु. न. (रः रं.) युध्ध, लढाई, जंग.

समर्था, वि. (र्थः र्था. र्थं.) शक्तीमान, हीत, फायदो, अनुकु

समर्थन, न. (नं.) हरकत, अडचण, चालु राखेलो उद्यो

समर्द्धक, वि. (कः का. कं.) वर आपणारो.

समर्याद, वि. (दः दा. दं.) पासे, नजीक, मर्यादायु

समवर्तिन्, पु. (र्ती.) जम, यम.

समवाय, पु. (यः) जमाव, टोळुं.

समष्ठिला, स्त्री. (ला.) कडवो सुरण.

समसन, न. (नं.) टुंक, संक्षेप, थोडामां.

समसंज्ञक, पु. (कः) जोतीष, दक्षणायन अने उत्त यणने जे क्षितिजथी जे योग थाएछे ते.

समस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) संपूर्ण, पुरुं.

समस्या, स्त्री. (स्या.) जे वाक्यमा अर्थ समजवार वाक्यांतर पुरु करवुं लागेछे ते.

समा, स्त्री. (माः) वर्ष, वरस. [खुशबो

समाकर्षिन्, वि. (र्षी. र्षिणी. र्षि.) अती सुगंधी, ख

समांसमीना, स्त्री. (ना.) जे गाय हरवर्षे वीआए छे

समाज, पु. (जः) सभा, समाज; मेळो, हाथी.

समाधि, पु. (धिः) कबुलकरेलुं, समाधान, नीयम.

समान, पु. (नः) डुटीपासेनो वायु-वा, वि. (नः नं.) शरखु, एक शरखु, पंडीत, एक.

समानोदर्य, पु. (र्यः) सगा भाई.

समाराधनतत्पर, वि. (रः रा. रं.) स्तुती करवाजोग.

समालंभ, पु. (भः) दीलने केसरनी उठी लेवी, लेप करं

समावृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) गुरुए एक आश्रम कीने बीजो पकडवानो होकम आप्यो ते.

समासाद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) मळवा जोग-लायक.

समासार्था, स्त्री. (र्था.) जे वाकयमा अर्थ समज सारु वाकयांतर पुरु करवु लागेछे ते.

समाहार, पु. (रः) एक ठेकाणे करवुं, एकठुं कर

समाहित, वि. (तः ता. तं.) स्वीकारेलुं, कबुल करेलुं-

समाहृति, स्त्री. (तिः) संक्षेप ग्रंथ, टुकामा ग्रंथ.

समाह्वय, पु. (यः) जनावर पासेथीं तमासो करावं तमासो, खेळ, रमत. [संग

समिति, स्त्री. (तिः) सभा, लढाई, जंग, युद्ध, सं

समिध्, स्त्री. (त्.) सुकां लाकडा तथा घास.

समित्, स्त्री. (त्.) सभा, समाज.

समीक, न. (कं.) युध्ध, लढाई, जंग.

(पः पा. पं.) પાસે, નજીક.
(रः) વાયુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
ु. (णः) વાયુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
. (यः) ઢગલો કરવો, ગંજ કરવો.
ु. (यः) વાંકુ, વેર, ઊંધું કરવું.
ि.(तः ता. तं.) નાખેલો. [શય ધભરાટવાળુ.
(जःज्ञा.जं.) અતીશય ગુચવણ વાળુ, અત-
. (क्तः क्ता. क्तं.) ઉપર ઉચકેલું, ઉચકેલું.
. (यः) / ु. (यः) } જમાવ, ટોળું, સમુદાય.
(कः) / ु.(कः) } દાબડો, ચપ્પુ, સંપુટ.
न. (णं.) ઉલટી કરેલું, આંખ ઉપર કરે-
ઉપર લઇજવું. [મગરૂર.
ि. (तः ता. तं.) બેપરવા, ઉદ્ધટ, ગરૂર,
(द्रः) સમુદ્ર, દરીઓ.
स्त्री. (ता.) ધમાસો, રૂનુ ઝાડ.
. (नं.) લીલાસ, લીલું, સુકુ નહીં તે.
वि. (द्धः द्धा, द्धं.) મગરૂર, ડાહાપણ વાળો
ડાહ્યો માનનારો.
अ. આનંદ, ખુશી.
. (ह्मः) એ નામનો—જાતનો પ્રાણી છે.
(रः) / (रुः) } એક જાતનુ હરણ છે.
. (लः ला. लं.) મુળવાળું, મુળીઆ વાળું,
ળું. [ઢી નાખવું.
.(तं.) જડથી ઉખાડી નાખવું, જડથી કા-
(हः) સમુદાય, સભા, સમાજ, જમાવ.
, न. (र्यं.) જથ્થા બંદી કામ.
स्त्री. (नी.) ઝાડુ, બુતારો, શાવરણી.
. (द्धः द्धा. द्धं.) યથાસ્થિત, જોઇએ તેવું.
त्री. (द्धिः) વૃદ્ધી, સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
त्री. (त्तिः) સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
ी. (त्,) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ધરડાપણુ.
ु. (यः) લઢાઇ, યુદ્દ, જંગ, દુઃખ, બુઢાપો,
, न, (कं.) લઢાઇ, યુદ્દ, જંગ.
पु. (कः) દાબડો, ચપ્પુ.
. હાલના વખતમા.
पु. (यः) પાછળથીં ચાલતો આવેલો ઉપદેશ.

संप्रसारणा, स्त्री. (णा.) નીવાડો, ચુકાદો. [પ્રવાસ.
संप्रपद, न. (दं.) ભટકતાં, ફરતાં, મુશાફરી, દેશાટણ,
संप्रमाद, पु. (दः) બેસાવધપણો, ગાફેલ, ગફલત.
संप्रमोष, पु. (षः) ગફલત, ભુલ, ચુક.
संप्रयाण, न. (णं.) જવું. [શ્રીણાલવો.
संप्रयोगिन्, पु. (गी.) ગારૂડી, મદારી, સ્વતંત્ર માણસ,
संप्रवदन, न. (नं.) સંભાષણ.
संप्रवृत्त, वि. (त्तः त्ता. त्तं.) શુરૂ, બનેલું.
संप्रश्न, पु. (श्नः) પુછપરસ કરવી.
संप्रसाद, न. (दं.) ભરોસો રાખવો.
संप्रसाधन, न. (नं.) ગુણકારક, ગુણવાળું.
संप्रस्थान, न. (नं.) બહારજવું, બહાર નીકળવું.
संप्रस्थित, वि. (तः ता. तं.) બહાર ગયુ, બહારનીકળ્યું.
संप्रहर, पु. (रः) લઢાઇ, જીવલેવો, ગતી.
संप्रहास, न. (सं.) હસવું, ખુસી, આનંદ.
संबल, पु. न. (लः लं.) ભાતીયું, ફરાળનુ, ખોરાકી, રસ્તામાની ખોરાકી.
संबर, न. (रं.) પાણી, જળ.
संबरारि, पु. (रिः) મદન, કામ. [બહુ ગરદી.
संबाध, पु. न. (धः धं.) છાનુ, ભેખ, સંકટ, આફત,
संबाकृत, वि.(तः ता. तं.) બેવાર હલવતે ખેડેલું ખેતર.
संभेद, पु. (दः) નદીનો સંગમ.
संभ्रम, पु. (मः) ખુશીથીં ઉતાવળા થવું તે.
संमद, पु. (दः) ખુશી, હર્ષ, આનંદ.
संमार्जनी, स्त्री. (नी.) બુતારો, સાવરણી.
संमूर्छन, न. (नं.) સર્વ ઠેકાણે ઘેરી લેવું.
सम्यक्, अ. શારૂ.
सम्यच्, न. (क्.) સાચુ, સત્ય. [વર્તી રાજા.
सम्राज्, पु. (ट्.) શેહેનશાહ, શાહ, મોટો રાજા, ચક્ર-
संवत्, अ. वर्ष, સંવત્સર.
संवत्सर, न. (रं.) वर्ष, વરસ. [કરવું.
संवदन, न. (नं.) મંત્રે કરીને કોઇને ભુરકાવવું—વશ
संवनन, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
संवर्त, पु. (र्तः) પ્રળયકાળ, દુનીયા ડુબવાનો વખત.
संवर्तिका, स्त्री. (का.) કમળના નવા પાતરા.
संवसथ, पु. (थः) ગામ.
संवाहन, न. (नं.) આંગ—દીલની ચંપી કરવી. [કર
संवित्, स्त्री.(त् द्.) બુદ્ધિ, પ્રતીજ્ઞા, સોગન, સ્વીકાર, કબુ-

संविद्, स्त्री. (त्.) संभाषण, કર્મનીયમ, યુદ્ધ, લડાઈ, સંગ્ના, નામ, ઠરાવ, ઇરાદો, આચાર, ચાલ, સંતોષ.

संवीक्षण, न. (णं.) શોધવું, ઢુંડવું.

संवीत, वि. (तः ता. तं.) ઢંકાએલું, વેરાએલું.

संवेग, पु. (गः) ખુશીથી જલદી કરવી.

संवेद, पु. (दः) અનુભવ.

संवेश, पु. (शः) હુંઘ, નીદ્રા, ઊંઘ.

सर, पु. (रः) બાણ, તીર.

सरक, पु. न. (कः कं.) દારૂ પીવો.

सरघा, स्त्री. (घा.) મધમાખ.

सरट, पु. (टः) સરડો, કાંકીડો.

सरणा, स्त्री. (णा.) તેંડુ, સફેદની શેતર, ચાંદવેલો.

सरणि, स्त्री. (णी.) માર્ગ, રસ્તો.

सरणी, स्त्री. (णी.) ચાંદવેલો, કુબ્જ પ્રસારિણી.

सरत्नि, पु. (त्निः) મુઠવાળીને હાથ ગણવો તે.

सरमा. स्त्री. (मा.) કુત્રી.

सरल, पु. (लः) દેવદારના જાતનુ એક ઝાડ છે, वि. (लः ला. लं.) ઉદાર, મોઠા દીલનો, ધરમી.

सरलद्रव, पु. (वः) લોબાન, ધુપ.

सरला, स्त्री. (ला.) તેંડુ, સફેદ નીશોતર.

सरसी, स्त्री. (सी.) તળાવ.

सरसीरुह, पु. न. (हः हं.) કમળ.

सरस्. न. (रः) તળાવ. [નદીનુ નામછે.

सरस्वती. स्त्री. (ती.) વાણી, ભાષા, બોલવું, નદી,

सरस्वत्. पु. (त्वान्.) સમુદ્ર, એક નદીછે. [ટલી, ગોળ.

सराव, पु. न. (वः वं.) એક જાતનુ વાસણછે, મા-

सरित्, स्त्री. (त्.) નદી.

सरित्पति, पु. (तिः) સમુદ્ર.

सलिल, न. (लं.) પાણી, જળ.

सरीसृप, पु. (पः) સાપ.

सर्ग, पु. (र्गः) સ્વભાવ, ત્યાગ, નીશ્ચય, અધ્યાય, ગ્રંથમાં બોલવાની જગા, સૃષ્ટી, દુનીઆં

सर्ज, पु. (र्जः) સાયલાનુ ઝાડ.

सर्जक, पु. (कः) આસાણાનું, ઝાડ.

सर्जरस, पु. (सः) રાળ.

सर्जिकाक्षार, पु. (रः) સાજી ખાર.

सर्प, पु. (र्पः) સરપ.

सर्पराज, पु. (जः) વાસુકી નામનો સાપ.

सर्पिस्, न. (र्पिः) ઘી.

सर्वंसहा, स्त्री. (हा.) પૃથ્વી.

सर्व, पु. (र्वः) મહાદેવ. वि. (र्वः र्वा. र्वं.) સકળ, સંપુ

सर्वज्ञ, पु. (ज्ञः) બુદ્ધનો અવતાર, મહાદેવ.

सर्वतः अ. આજુ બાજુ. [એવો રાજ મહે

सर्वतोभद्र, पु. (द्रः) લીંબડો, મજલા ઉપર મજ

सर्वतोभद्रा, स्त्री. (द्रा.) શિવણીનુ ઝાડ.

सर्वतोमुख, न. (खं.) પાણી, જળ.

सर्वदा, अ. હમેશા, સર્વકાળ. [ધેડો વી

सर्वधुरावह, वि. (हः हा. हं.) બોજો ઉપાડનારો બ

सर्वधुरीण, वि. (णः णा. णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

सर्वमंगला, स्त्री. (ला.) પાર્વતી.

सर्वरस, पु. (सः) લોબાન.

सर्वल, स्त्री. (ला.) એક જાતનુ હાથીઆર છે.

सर्वला, स्त्री. (ला.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

सर्वरात्र, पु. (त्रः) આખીરાત.

सर्वरीकर, पु. (रः) ચંદ્ર, ચાંદ.

सर्वर्त्तुपरिवर्त्त, पु. (र्त्तः) વર્ષ, વરસ.

सर्वलिंगिन्, पु. (गी.) બૌદ્ધના મતના.

सर्ववेदस्, पु. (दाः) જેણે આપણુ બધુ આપ વિશ્વજીન યજ્ઞકીધો તે.

सर्वसन्नहन, न. (नं.) ચારજાતના લશ્કરનો જમા

सर्वानुभूति, स्त्री. (तिः) તેંડુ, સફેદ નીશોતર.

सर्वान्नभोजिन्, वि. (जी. जिनी. जि.) બ્રાહ્મણ ક્ષ એવોનુ અન્ન ખાનારો.

सर्वान्नीन, वि. (नः ना. नं.)
सर्वाभिसार, पु. (रः)
} ઉપલો શબ્દ જુવો.

सर्वार्थसिद्ध, पु. (द्धः) બુદ્ધનો એક અવતાર છે.

सर्वौघ, पु. (घः) બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીનુ અન્ન ખાનારો

सर्षप, पु. (पः) સરસી, રાઈ.

सलिल, न. (लं.) પાણી, જળ.

सल्लकी, स्त्री. (की.) સાલઈ નામનું ઝાડ.

सव, पु. (वः) યજ્ઞ. [રસ પીવ

सवन, न. (नं.) યજ્ઞના વખતે સોમ નામના વલ્લી

सवयस्, वि. (यः या. यं.) હમઉમર, એક ઉમરન

सवितृ, पु. (ता.) સુર્ય, સુરજ.

सविध, वि. (धः धा. धं.) પાસે, નજીક.

वि. (शः शा. शं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

व्या.व्यं.)ડાબીબાજુ,ડાબીબાજુનુ અંગ.
ष्टः) સારથી, ગાડી હાકનારો.
)ઉપલો શબ્દ જુવો. [નારા બ્રહ્મચારી.
,पु.(री.)એક શાખાને એક ઠેકાણે ભણ-
नं.) યજ્ઞનાવખતે પશુ મારવો તે.
त्यं.) ઝાડના ફુળ.
ु. (रः) સાયલાનું ઝાડ.
ाथि, पु. (हः) પરાક્રમ. [આંબો.
रः) ઘણાજ મીઠી કેરી તેનુ ઝાડ, મીઠો
. (री.) સખી, દોસદારણ, બેનપણી,૨.
રેટાનું ઝાડ.
जः) શખો–ગોભાઈ.
स्त्री. (णी.) પરણેલી બાયડી,સ્ત્રી,બાયડી.
नः ना. नं.) સોશીક, ખમણારો.
. (नं.) સાથે જમવું.
અકસ્માત, એકાએક.
हः) પરાક્રમ, બળ, पु. (हः) માગસર મ-
હેમંતરૂતુ, न. (हः) તેજ, જ્યોતી.
(स्यः) પોષ મહીનો.
.(ष्ट्रः) એક જાતની માછલીછે.
. (लं.) કમળ.
स्त्री. (र्या.) દરો, દુર્વા.
ु. (श्रिः) હીંગ.
पु.(श्री.) અમ્લવેતસ ઝાડ,न.(त्रिः)હીંગ.
. (शुः) સુર્ય, સુરજ.
. (क्षः) ઇંદ્र. [લશ્કરનો સરદાર.
. (स्री. स्त्रिणी. स्त्रि.) એક હજાર માણસ-
.) કાટાશેવતી, શેવતીગુલાબ,જંગલીમગ.
(यः या. यं.) સેવક, ચાકર, પછવાડે જ-
સગો, દોસ્ત.
ी. (ता.) ચાકરોનુ ટોળું.
(ष्णुः) સહનશીલ, સોસીક, ખમનારો.
(यः या. यं.) ખુલ્લાદીલનો, સાફદીલનો.
. (रः रा. रं.) સગોભાઈ.
वि. (कः का. कं.)વહાણથી વેપારકરનારો.
. (नः ना. नं.) લઢાઈમા હુશાર.
वि. (कः का. कं.)શકભરેલો, સંશયખોર.
સાથે.

साकेत, न. (तं.) અયોધ્યા નગરી.
सात्तुक, न. (कं.) જવનો જમાવ.
साक्षात्, अ. प्रत्यक्ष, પોતે, પંડે, બરાબર.
सागर, पु. (रः) સમુદ્ર, દરીયો.
सागरांबरा, स्त्री. (रा.) પૃથ્વી.
साचि, अ. વાકું, સીધું નહી તે.
सातला, स्त्री. (ला.) સીકેકાઈ.
साति, स्त्री. (ति.) દાન, આપવું,અંત,સમાપ્તી, છેડો.
सातिसार, कि. (रः रा. रं.) જેને અતીસારનો રોગ
થએોછે તે.
सातनिक, पु. (कः) વટાણા.
सात्व, न. (त्वं.) ઘણુજ મીઠું બોલવું.
सात्विक, वि. (कः का. कं.)અંતઃતકરણથી પેદાથવું.
सादन, न. (नं.) ઘર.
सादिन्, पु. (दी.) અસ્વાર, સ્વાર, સારથી, માહાવત.
साधन, न. (नं.) મારવું,અગ્નીદાહ,જવુ, દ્રવ્ય, દ્રવ્ય
આપવું, મૃતસંસ્કાર, અર્થ ઉત્પન્નથવો, સામા-
ન, સાધન, ઈલાજ, પછવાડેથી જવું.
साधारण, वि. (णः णा. णं.) સરખું, એક સરખું,
અનેક સંબંધી, સર્વ સાધારણ.
साधित, वि. (तः ता. तं.) અપાવેલું, સાધન કીધેલું.
साधिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा.ष्ठं.)અતી ખુશીથી કબુલ કરેલું.
साधीयस्, वि. (यान्. यसी. यः) મહાન સાધુ.
साधु, पु. (धुः)સુજન, वि.(धुः ध्वी. धु.) ખુબસુરત.
साध्य, पु. (ध्यः) દેવની એક જાતી છે, वि, (ध्यः.
ध्या. ध्यं.) સાધવાનુ.
साध्वस, न. (सं.) ભય, બીક.
साध्वी, स्त्री. (ध्वी.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
सानु, पु. न. (नुः नु.) પહાડનુ શીખર–છેડો.
सांदृष्टिक, न. (कं.) તરતફળ, તરતફાયદો.
सांद्र, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) નીરંતર, ગચ્ચ.
सान्नाय, पु. (यः) એક જાતનો સર્પ છે.
साप्तपदीन, न. (नं.) દોસ્તી, ભાયબંદી.
सामधेनी, स्त्री. (नी.) અગ્નીમા સમીધા નાખીને સ-
ળગવાસારૂ જે વેદનો મંત્ર બોલેછે તે.
सामन्, न. (म.) સમજાવવું, તહાડુંકરવું, ઠંડુંપાડવું
सामाजिक, वि. (कः का. कं.) સભ્ય. [સાધારણ
सामान्य, न. (न्यं.) સાધારણજાતી, वि. (न्यः न्या. न्यं.)

संवि

संवद्वि

संवी

संवे

संवे

संवे

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सुवे.

पोषयं.

मात्र.

षु.) સમુદ્ર, સીંધદેશ, स्त्री. (धुः) સીંધુ
. (धुः) હાથીના માથામાંના મદનો રસ.
(कः) सिंदुक શબ્દ જુવો.
(त्रं.) સેંદેલાણ, સીંધવખાર.
पु. (मः) બે નદીનો સંગમ.
ी. (की.) સાલઇનામનું ઝાડ.
(ल्हः) લોબાન, ધુપ.
(रः) પાણીના ઝીણાઝીણા છાંટા.
(ता.) હલવતે ખેતરમા ખોદીને ખાડો કીધો
ો,જનકરાજાનીકુંન્યાસીતા,ભાગીરથીનદી.
(त्यः त्या. त्यं.) હલવતે ખોદેલું ખેતર.
न. (धुः धु.) દારૂ, શરાબ.
. (मा.) સીમ, મર્યાદા, હદ્દ. [રચના.
(तः) બાલ વોળવાની એક રીત છે,કેશ-
स्त्री. (नी.) સ્ત્રી, બાયડી.
. (मा.) ગામની સીમ,-હદ્દ.
(रः) હલ.
पु. (णिः) બળરામ, બળદેવ. [કામ કરવું.
(नं.) સીવવાનુ કામ, સીવલુ, સોઇવિતે
. (कं.) સીસું.
(डः) થુવર, થોર.
મતીશય, બધુ, બહુ, પુજન, ઉદય, ઉત્કર્ષ.
. (कः) કાંદો, ડુંગળી, કંદ, રતાળુ.
(रः रा.रं.) ગરીબ ગાય. [પણ ભોગેછે તે.
लः.ला.लं.) જે બીજાને આપેછે અને પોતે-
वि. (रः रा. रं.) કોમળ, કુમળું.
(तं.) पुन. [સીબદાર.
वि. (ती. ती. ति.) ભાગ્યવાન, પુનવાન, ન-
(खं.) ખુશી, આનંદ, હર્ષ.
पु. (कः) સાજીખાર.
, वि. (ह्यः ह्या. ह्यं.) } ગરીબ ગાય.
, वि. (ह्यः ह्या. ह्यं.) }
. (तः) બુદ્ધનો અવતાર.
त, स्त्री. (त्ति.) યજ્ઞના જમીનપાસે માહાર
એ ન આવવું માટે જે વાડ ભરેછે તે.
स्त्री. (धा.) મુંગુસી, મુંગુસવેલો વનસ્પતી.
ि. (धिः धिनी. धि.) ખુસબોઈ, न. (धिः)કા-
કોથીંબરૂં.

सुचरिता, स्त्री. (ता.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
सुचेलक, न. (कं.) સારાં કપડા.
सुत, पु. (तः) પુત્ર, ડીકરો, રાજા.
सुतश्रेणी, स्त्री. (णी.) મુશકપર્ણી વનસ્પતી છે.
सुता, स्त्री. (ता.) કુંન્યા, ડીકરી.
सुत्या, स्त्री. (त्या.) એક જાતનુ સ્નાન છે.
सुत्रामन्, पु, (मा.) ઇંદ્ર.
सुत्वन्, पु. (त्वा.) ન્હાએલો.
सुदर्शन, न. (नं.) વીષ્ણુનુ એક હાથીઆરછે.
सुदाय, पु. (यः) કુંન્યાદાન કરતી વખતે જમાઇનેઆપેલો પૈસો, જનોઇ થયા પછી જે ભીક્ષા માગેછે તે પૈસો.
सुदूर, वि. (रः रा. रं.) ઘણુંજ દુર.
सुधर्मन्, स्त्री. (मा.) દેવની સભા.
सुधांशु, पु. (शुः) ચંદ્ર, ચાંદ.
सुधा. स्त्री. (धा.) અમૃત, ચુનો, એક જાતનુ ચુરણ છે,થોર,થુવર,વીજળી,વીદ્યુલતા,આમળાનુ ઝાડ.
सुधी, पु. (धीः) પંડીત, વીદ્વાન.
सुनिषण्णक, न. (कं.) કુરૂડીનું શાક.
सुंदर, वि. (रः रा. रं.) ખુબ સુરત.
सुंदरा, स्त्री. (रा.) } સારા બાંધાની સ્ત્રી.
सुंदरी, स्त्री. (री.) }
सुपथिन्, पु. (थः) સારોમાર્ગ.
सुपर्ण, पु. (र्णः) ગરૂડ.
सुपर्वन्, पु. (र्वा.) દેવ.
सुपार्श्वक,पु.(कः)ગજદંડ,લાખીપીપળી વનસ્પતી છે.
सुप्रतीक, पु.(कः) ઇશાનદીશાનો હાથી. [હુશાર તે.
सुप्रयोगविशिख,वि.(खः खा. खं.) બાણ છોડવામા જે
सुप्रलाप, पु. (पः) સારૂં ભાષણ.
सुभगासुत, पु. (तः) પરણેલી બાયડીનો ડીકરો.
सुभिक्षा, स्त्री.(क्षा.) ધાતકી,ધાયટી,ધાયફુલ વનસ્પતી.
सुमन, न. (मं.) ફુલ.
सुमन, पु. (नः) ઘવું. [(नाः) દેવ.
सुमनस्, स्त्री. ब. (सः) ફુલ, જાઇના ફુલનુ ઝાડ,पु.
सुमना, स्त्री. (ना.) જાઇનુ ઝાડ.
सुमनोरजस्, न. (जः) ફુલમાના રેણુ.
सुमेरु, पु. (रुः) મેરૂ પર્વત.
सुर, पु. (रः) દેવ, સુરજ.

सुरंगा, स्त्री. (गा.) ભોયરૂં, સુરંગ.
सुरजेष्ठ, पु. (ष्ठः) બ્રહ્મદેવ. [ખત કરવી.
सुरत, वि. (तः ता. तं.) દયાળુ, न. (तं.) મૈથુન, સોહ-
सुरदीर्घिका, स्त्री. (का.) સ્વર્ગગંગા, ભાગીરથી નદી.
सुरद्विष्, पु. (ट्.) દૈત્ય.
सुरनिम्नगा, स्त्री. (गा.) ભાગીરથી નદી.
सुरपति, पु. (ति.) ઇંદ્ર.
सुरभी, स्त्री. (भिः) ગા, સાલઇનું ઝાડ, वि. (भिः भि. भि.) ખુશબોઇ, વસંત રૂતુ, જાયફળ, ખુબસુરત, न. (भि.) ચાપો, ગાગ, સોનુ, સુન્નુ.
सुरलोक, पु. (कः) સ્વર્ગ લોક.
सुरवर्त्मन्, न. (मा.) આકાશ.
सुरसा, स्त्री. (सा.) મુંગસી, મુંગુસવેલો.
सुरा, स्त्री. (रा.) દારૂ, સરાબ.
सुराचार्य, पु. (र्यः) બૃહસ્પતી, ગુરૂ.
सुरामंड, पु. (डः) દારૂ ઉપરનુ પાણી, છારી.
सुरालय, पु. (यः) મેરૂ પર્વત.
सुराष्ट्रज, न. (जं.) તુર, તુવર.
सुवचन, न. (नं.) સારૂં બોલવું.
सुवर्ण, न. (र्णं.) સોનુ, સુન્નુ.
सुवर्णक, पु. (कः) ગરમળાનું ઝાડ.
सुवल्लि, स्त्री. (ल्लिः) બાવચી.
सुवहा, स्त्री. (हा.) સાલઇનું ઝાડ, મુંગુસવેલો.
सुवासिनी, स्त्री. (नी.) જરા જુવાન અને પરણેલી સ્ત્રી.
सुव्रता, स्त्री. (ता.) ગરીબ ગાય.
सुशवी, स्त्री. (वी.) કારલી, [illegible]ની શાક છે.
सुशीम, वि. (मः मा. मं.) [illegible], થંડુ.
सुषम, वि. (मः मा. मं.) ખુબ સુરત.
सुषमा, स्त्री. (मा.) ધણી સરસ શોભા.
सुषवी, स्त्री. (वी.) કાળુ જીરૂ.
सुषिर, वि. (रः रा. रं.) કાણાવાળું, न. (रं.) છીદ્ર, કાણુ, છેદ, બાસરી–વાસળી, મુરલી, સંખ વીગેરે વાજાં.
सुषि, स्त्री. (षिः) કાણુ, છેદ, બાંકું.
सुषिम, वि. (मः मा. मं.) તહાડું, થંડ.
सुषीम, वि. (मः मा. मं.) તહાડું, થંડ.
सुषेण, पु. (णः) કરંદાનુ ઝાડ.
सुषेणिका, स्त्री. (का.) કાળા તંડુ, તીધારે વનસ્પતી.
सुष्ठु, अ. અતીશય, ઘણુ, પ્રશંસા, વાહાવા.

सुसंकृत, वि. (तः ता. तं.) સારૂં રાંધેલું, પ્રયત્નથી નીપ[illegible]
सुसवी, स्त्री. (वी.) કારેલાનો વેલો.
सुहृद, पु. (त्. द्.) સગો, દોસ્ત, ભાઇબંદ.
सुहृदय, वि. (यः या. यं.) ખુલા દીલનો.
सुकर, पु. (रः) ડુકર, ભુંડ.
सुक्ष्म, वि. (क्ष्मः क्ष्मा. क्ष्मं.) બારીક, ઝીણુ, નહ[illegible] અલ્પ, न. (क्ष्मं.) કપટ, આત્મસંબંધી, અધ્યા[illegible] पु. (क्ष्म.) પરમાણુ.
सूचक, वि. (कः का. कं.) યાદ દેનારો, કાનમાં જાગી બદગોઇ કેન્હારો. [ડાક, છેડો, સોઇ[illegible]
सूचि, स्त्री. (चिः) સોઇ, એક જાતનો નાચ છે, [illegible]
सूत, पु. (तः) બ્રાહ્મણીને ક્ષત્રીયથી થએલો દી[illegible] ડીકરો, સારથી, પારો, સુતાર, ભાટ. [વિા[illegible]
सुतिकाग्रह, न. (हं.) સુવાવડીની જગા, સુવાવડ[illegible]
सूतिमास, पु. (सः) જણવાંનો મહીનોઃ—(નવમો [illegible]થવા દસમો.)
सूत्थान, वि. (नः ना. नं.) ચતુર, હુશાર, સાવધ[illegible]
सूत्र, न. (त्रं.) તાર, સુતર, દોરો. [ટિલુ જાળુ, કસ[illegible]
सूत्रवेष्टन, न. (नं.) કરારીઆએ એક જાતનુ [illegible]
सूत्रामन्, पु. (मा.) ઇંદ્ર [ગી દાળ, કા[illegible]
सूद, पु. (दः) રશોઇઓ, રાંધનારો, દહીં, કઢી, વટા[illegible]
सूना, स्त्री. (ना.) જીભનો નીચલોભાગ, ક[illegible] ડીકરી, ઠારમારવાની જગા.
सूनु, न. (नुः) પુત્ર, ડીકરો, નહાનોભાઇ, સુર્ય, સુર[illegible]
सूनृत, न. (तं.) સાચું અને મીઠુ ભાષણ.
सून्माद, वि. (दः दा. दं.) ઉદ્દટ, બે પરવા.
सुपकार, पु. (रः) રશોઇઓ, રાંધનારો.
सूर, पु. (रः) સુર્ય, સુરજ.
सुरण, पु. (णः) સુરણ.
सूरत, वि. (तः ता. तं.) દયાળુ, દયાશીળ.
सूरसूत, पु. (तः) સુરજનો સારથી જે અરૂણ તે.
सूरि, पु. (रिः) પંડીત, વીદ્વાન.
सूर्प, पु. न. (र्पः र्पं.) રસોઇ.
सुर्मी, स्त्री. (र्मी) લોહોડાની મુર્તી.
सुर्मी, स्त्री. (र्मी.) લોહોડાની મુર્તી.
सूर्य, पु. (र्यः) સુર્ય, સુરજ.
सूर्यकांत, पु. (तः) એક જાતનો સફેદ પથ્થરછે.

…वा, स्त्री. (या.) યમુના નદી.
…म, पु. (मः) અમાસ.
…, (क.) ઓઠના આજુ બાજુનો ભાગ.
…णी, स्त्री (णी.) ,, ,, ,, ડાબું, દાઢ.
…, न. (कि.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
… न. (कं.) }
… पु. (गः) ગોફણ.
…ल, पु. (लः) શીયાળ.
…, स्त्री. (णि.) અંકુશ.
…का, स्त्री. (का.) થુક.
…, स्त्री. (का.) થુક.
…, स्त्री. (तिः) માર્ગ, રસ્તો.
…थी, स्त्री. (टी.) એક જાતનુ માપછે, નદી. [ચ્યુ.
…, पु. (रः) એક જાતનુ હરણછે, હરણ નુ બ-
…वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) ઘણુ, પુષ્કળ, ઉપજાવેલું, ઉત્પન્ન કરેલું, ઠરાવેલુ, છોડેલું, નાખેલું.
…न, न. (नं.) બાલદી, ડોલ, પખાલ, મસક, ચાંબડાનુ વાશણ.
…, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
… पु. (तुः) પુલ, મોટો બંધ.
…, स्त्री. (ना.) લસ્કર, શેના.
…ग, न. (गं.) હાથી, ઘોડા, પાયદળ, એ, દરેક.
…नी, पु. (नीः) કાર્તીકસ્વામી, શેનાપતી.
…मुख, न. (खं.) લસ્કરનો ભાગ.
…रक्ष, पु. (क्षः) પોહરેકરી, ચોકીદાર.
…, पु (लुः) ગુંદાનુ ઝાડ.
…, पु. (वः) શીવવું.
…क, पु. (कः) ચાકર, નોકર, શેવક.
…न, न. (नं.) ઉપભોગ, શેવા, ચાકરી.
…ा, स्त्री. (वा.) ચાકરી, નોકરી. [વાળાનું મુળીયું.
…व्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) પીવા લાયક—જોગ, કાળા
…हिकेय, पु. (यः) રાહુ નામનો ગ્રહ.
…कत, वि. (तः ता. तं.) રેતીવાળો દેશ.
…वाहिनी, स्त्री. (नी.) એક નદીછે.
…निक, पु (कः) લસ્કરનો ચોકીદાર, લસ્કરમા મળેલો.
…व, पु. (वः) ઘોડો, શૈંધવખાર.
…न्य, न. (न्यं.) શેના, લસ્કર.
…रिक, पु. (कः) હલ ખેડનારો બળદ.

सैरंध्री, स्त्री. (ध्री.) બીજાના ઘેર રહીને તેના બાયડીના નીમાળા તથા માથું વોળનારી સ્વતંત્રસ્ત્રી.
सैरिभ, पु. (भः) ગબ્હો કરીને એક બળદની જાતછે, જંગલી બળદ.
सैरियक, पु. (कः.) કોરેટીનું ઝાડ.
सैरेयक, पु. (कः) કોરેટીનું ઝાડ.
सोढ, वि. (ढः ढा. ढं.) ક્ષમાઅમળેલો, માફ મળેલો.
सोदर्य, पु. (र्यः) સગો ભાઇ.
सोन्माद, वि. (दः दा. दं.) ભ્રમીષ્ટ, ઘેલો.
सोपप्लव, पु. (वः) સુરજનુ અથવા ચંદ્રનુ ગ્રહણ.
वि. (वः वा. वं.) દુઃખ દાયક.
सोपान, न. (नं.) પગથીયાં, નીશરણી, દાદરો.
सोभाजन, पु. (नः) શેગટાનુ ઝાડ.
सोम, पु. (मः) ચંદ્ર આ શબ્દ જ્હારે કોઇપણ શબ્દ ના પછવાડે આવેછે તેહારે તેનો અર્થ એ૯ એમ થાએછે.
सोमप, पु. (पः) શોમયાગ કરનારો.
सोमपा, पु. (पाः) }
सोमपीथिन्, पु. (थी.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
सोमपीतिन्, पु. (ती.) }
सोमपीविन्, पु. (वी.) }
सोमराजी, स्त्री. (जी.) બાવચી.
सोमलता, स्त्री. (ता.) સોમવલ્લરી વનસ્પતી છે.
सोमवल्क, पु.(ल्कः) સુફેદ ખેરનું ઝાડ, કુંભાનું ઝાડ.
सोमवल्लरि, स्त्री. (रिः) જે વેલાના પાતરાં વદમા ખડી પડેછે અને શુધમા આવ[illegible] થાએછે તે વેલો.
सोमवल्लरी, स्त्री. (री.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
सोमवल्लिका, स्त्री. (का.) બાવચી.
सोमवल्ली, स्त्री. (ल्ली.) सोमवल्लरि શબ્દ જુવો.
सोमोद्भवा, स्त्री. (वा.) નર્મદા નદી.
सोलुंठनं, न. (नं.) બદગોઇ, નીંદાયુક્ત ભાષણ.
सौगंधिक, न. (कं.) શાંજનુ ફુલનારૂ કમળ.
पु. (कः) ગંધક, ગંધરક.
सौगत, पु. (तः) એક નાસ્તીકછે.
सौचिक, पु. (कः) દરજી.
सौदामनी, स्त्री. (नी.) વીજળી, વીદ્યુલ્લતા.
सौदामिनी, स्त्री. (नी.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
सौध, न. पु. (धं. धः) રાજમેહેલ, રાજવાડો.

सौभागिनेय, पु. (यः) સુભગાનો ડીકરો, નસીબદાર માનો ડીકરો.
सौभांजन, पु. (नः) શેગટાનુ ઝાડ.
सौम्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) ચંદ્રનો ભગત, ખુબસુરત સાંત, થંડો, पु. (म्यः) બુધનામનો ગ્રહ.
सौरभय, पु. (यः) બળદ.
सौरभेयी, स्त्री. (यी.) ગાય.
सौराष्ट्रिक, पु. (कः) એક જાતનુ ઝેહેર છે.
सौरि, पु. (रिः) શની નામનો ગ્રહ.
सौवर्चल, पु. (लः) સંચળખાર.
सौविद, पु. (दः) ભાલદાર.
सौविदल्ल, पु. (ल्लः) ભાલદાર.
सौवीर, न. (रं.) બોર, કાંજી, સુરમો.
सौहित्य, न. (त्यं.) તૃપી.
स्कंद, पु. (दः) કાર્તીકસ્વામી.
स्कंध, पु. (धः) મુળીયાથી દાહાળ સુધી જે ઝાડનો ભાગ તે, જમાવ, ખભો, ખાંદો, ગ્નાન-વીગ્નાનાદી પાંચ, રાજો, વીભુ. [જે ફાંદી તે.
स्कंधशाखा, स्त्री. (खा.) મુખ્યભાગ, પ્રથમ ઉત્પન્ન
स्कन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ગળેલું, ખરી પડેલું.
स्खलन, न. (नं.) રાંગવું, નહાના છોકરાનુ હાતધુટણવ તે ચાલવું, ધુટણવતે ચાલવુ, ધરમમુકવો.
स्खलित, न. (तं.) લઢાઈમા પછવાડે હટવું, वि. (तः ता. तं.) ધરમમુકેલો.
स्तन, पु. (नः) ધાઈ.
स्तनंधय, पु. (यः) નહાનુ બાળક.
स्तनंधयी, स्त्री. (यी.) નહાની છોકરી.
स्तनानिसृत, वि. (तः ता. तं.) ધાઈમાંથી ટપકેલું દુધ.
स्तनपा, स्त्री. (पा.) નહાની છોકરી.
स्तनयित्नु, पु. (त्नुः) મેઘ.
स्तनित, न. (तं.) ગગડાટ, મેઘગર્જના.
स्तभ, पु. (भः) બકરો, મેંઢો, ગેટો, ગાડર.
स्तंब, पु. (बः) જે ઝાડને મુળયાથીજ દાળનીકળેછે તે.
स्तंबकरि, पु. (रिः) જવ, હરીક નામના ચોખા.
स्तंबघन, पु. (नः) દાતરડું.
स्तंबघ्न, पु. (घ्नः) દાતરડું.
स्तंबेरम, पु. (मः) હાથી, હત્તી.
स्तब्धरोमन्, पु. (मा.) ડુક્કર, ભુંડ.
स्तंभ, पु. (भः) થાંભલો, ભારે.
स्तव, पु. (वः) સ્તુતી.
स्तवक, पु. (कः) ફુલનો ઝુમખો-કો.
स्तिमित, वि. (तः ता. तं.) લીલું, ભીનુ.
स्तुत, वि. (तः ता. तं.) સ્તુતીકરેલ.
स्तुति, स्त्री. (तिः) સ્તુતી, વાહવા.
स्तुतिपाठक, पु. (कः) સ્તુતી કરનારો, ભાટ.
स्तुभ, पु. (भः) બકરો, મેંઢો, ગેટો, ગાડર.
स्तूप, पु. (पः) વડા.
स्तेन, पु. (नः) ચોર.
स्तेम, पु. (मः) લીલાસ, ભીનુ.
स्तेय, न. (यं.) ચોરી.
स्तैन्य, न. (न्यं.) ચોરી.
स्तोक, वि. (कः का. कं.) નહાનુ, થોડુ, ઝીણુ.
स्तोत्र, न. (त्रं.) સ્તુતી, વાહાવા.
स्तोम, पु. (मः) જમાવ, ટોળુ, સ્તુતી, યગ્ન.
स्त्री, स्त्री. (स्त्री.) સ્ત્રી, બાયડી.
स्त्रीक्षीर, न. (रं.) માનુદુધ.
स्त्रीधर्मिणी, स्त्री. (णी.) અડકાએલી બાયડી.
स्थंडिल, न. (लं.) યગ્નસારૂ મંત્રથી સાફકરેલી જ
स्थंडिलशायिन्, पु. (यी.) યગ્ન કરનારો સ્થંડીલ ઉ સુએછે તે.
स्थपति, पु. (तिः) યથા વીધીયાગ કરેલ, ભાલદા
स्थल, न. स्त्री. (लं. ली.) સ્થાન, જગા.
स्थविर, वि. (रः रा. रं.) બુજરૂગ, ઘરડો, ડોસો,
स्थविष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુમોટું.
स्थाडिल, पु. (लः) યગ્નકરનારો સ્થંડીલ ઉપર ઊંઘેછે
स्थाणु, पु. (णुः) મહાદેવ, અતીસ્થીર, ખીજો, पु (णुः णु.) જે ઝાડની દાળ તોડીછે તેવુ ઝા
स्थान, न. (नं.) જગા, સ્થીતી, અવકાશ, નીત્ય, રખાપણું.
स्थानीय, न. (यं.) નગર, શેહેર.
स्थाने, अ. યુક્ત, યોગ્ય.
स्थापत्य, पु. (त्यः) ભાલદાર.
स्थापनी, स्त्री. (नी.) પાડવળી, પહાડમુળ વનસ્પત
स्थामन्, न. (म.) પરાક્રમ.
स्थायुक, पु. (कः) પટેલ, ગામડાના હાકમ.
स्थाल, न. (लं.) એક જાતનુ વાસણ છે.

ली.(ली.) પાડવળી,પહાડમુળ વનસ્પતી છે.
वि. (रः रा. रं.) સ્થાવર, અચર, નહી હલે-

, न. (रं.) પુઢાપો, ઘરડપણુ, બુજરૂગી.
, पु. (कः) સુખડની ઉટી દીલે લેછે તે.
, वि. (स्नुः स्नुः स्नु.) અતીસ્થીર.
, स्त्री.(तिः) ખરામાર્ગથી ચાલવું,આસન,રેહેવું.
, वि. (रः रा. रं.) અતીસ્થીર.
स्त्री. (रा.) પૃથ્વી, ડવળા,પીડવણવનસ્પતી છે.
, पु. (युः) સેવરનુ ઝાડ.
, स्त्री. (णा.)લોહોડાની પ્રતીમા,ઘરનો થાંભલો.
वि. (लः ला. लं.) મોહુ, બુલંદ, જડ, પુષ્ટ,
, न. (लं.) પહાડનુ સીખર.
, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) ઘણુ દાનકરનારો.
क्ष्य, वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) ઘણુ દાનકરનારો.
टक, पु. (कः) મોટુકપડુ, જાડુ કપડું.
य, पु. (यः) અપુર્ણતા, અપુરૂપણુ, હાથીની
ધ્ય મગતી, મોટો પથ્થર.
, वि. (यान्. यसी. यः) અતીસ્થીર.
, न. (यं.) ગંઠીવણ, ભટોરા વનસ્પતી છે.
रिन्, पु. (री.) ભાડોતરી તટુ, ભાડાનો ઘોડો.
, पु. (वः) ટપકવુ, ગળવું, ચુવુ, વેહેવું.
, पु. (कः) સોડમુંજ થએલો બ્રહ્મચારી.
न, न. (नं.) સ્નાન, ન્હાવું.
, स्त्री. (युः) શરીરમાંની નેસ.[મરનુ,લીલુ,ભીનુ.
, वि. (ग्धः ग्धा. ग्धं.) હમઉમરનો, એક ઉ-
, पु. (स्नुः) પાહાડનો સપાટદેશ તે.
, वि. (तः ता. तं.) ચુવુ, ગળવુ, ઝરવુ, વેહેવું.
षा, स्त्री. (षा.) વહુ, ડીકરાની બાયડી,

हा, स्त्री (हा.)
हि, स्त्री. (हिः)
ही, स्त्री. (ही.)
हू, स्त्री. (क्.)
} થુવર, થોર.

ह, पु. (हः) સ્નેહ, પ્યાર, દોસ્તી.
र्श, पु. (र्शः) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો રોગ-
છે, દાન, પરીસ, એક જાતનો પથ્થર છે.
र्शन,पु.(नः) વાયુ, વા, પવન, न. (नं) દાન. [યુદ્ધ.
शा,पु.(शः) કાસદ,એકજાતનોરોગછે,લઢાઈ,જંગ,

स्पष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) ઉઘડુ, સ્પષ્ટ, સાફ.
स्पृक्क,पु. (क्का.) એક જાતનો રોગછે.
स्पृशी, स्त्री. (शी.) રીંગણી.
स्पृक्का, स्त्री. (क्का.) પિડીકા વનસ્પતી છે,
स्पृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો
રોગછે, દાન, પરીસ.
स्पृहा, स्त्री. (हा.) ઇચ્છા, ખુશી.
स्पृष्ट, पु. (ष्टिं.) એક જાતનો રોગછે.
स्फट, पु. स्त्री. (टः टा.) સાપની ફણા–માથું.
स्फाति, स्त्री. (तिः) વધવું, વૃદ્ધિ.
स्फार, वि. (रः रा. रं.) ઘણુ, પુષ્કળ, બહુ.
स्फिच्, स्त्री. (चौ.) કુલો.
स्फिर, वि. (रः रा. रं.) ઘણુ, પુષ્કળ, બહુ. [ઉઘડુ.
स्फुट,वि. (टः टा. टं.) ફુલવાળુ ઝાડ, ફુલેલું ઝાડ, સ્પષ્ટ,
स्फुटन, न. (नं.) ફોડવું.
स्फुरण, न. स्त्री. (णं. णा.) જરાફરવું–હલવુ–ખસવુ.
स्फुलन, न. (नं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्फुलिंग, पु. (गः) ચીનગારી.
स्फूर्जक, पु. (कः) ટેંડુ, ટેંભુરડી વનસ્પતી છે.
स्फूर्जथु, पु. (थुः) ગગડાટ, મેઘગર્જના.
स्फेष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુ, બહુ, પુષ્કળ,
स्फोटन, न. (नं.) ફોડવું.
स्फोरण, न. (णं.) જરાફરવું–હલવું–ખસવું.
स्म, अ. પદ પુરૂંથવુ, ક્રીયાપદના પછવાડે ભુતકાળનો
બોધ કરવાસારૂ આવેછે તે સ્મ અક્ષર.
स्मय, पु. (यः) ગર્વ, પતરાજી.
स्मर, पु. (रः) કામ, મદન.
स्मरहर, पु. (रः) મહાદેવ.
स्मित, न. (तं.) જરાકજ હસવું.
स्मृति, स्त्री. (तिः) યાદ, સ્મરણ, ધર્મસહીતા.
स्यद, पु. (दः) વેગ, જોર.
स्यंदन, पु. (नः) લઢાઈના કામનો રથ, તમરનુ ઝાડ.
स्यंदनारोह, पु. (हः) રથઉપર બેસનારો.
स्यंदनी, स्त्री. (नी.) થુક.
स्यन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ગળવુ, વેહેવું, ચુવું.
स्याद्वादिक, पु. (कः) મોક્ષછે કે નહી તેનો વાદકર-
નારો નાસ્તીક.
स्याल, पु. (लः) સાળો, બાયડીનો ભાઈ.

स्यूत, वि. (तः ता.तं.) સુતરનુ વણેલું, પુ. (તઃ) અ-નાજ મુકવાની કોથળી, ગુણ, ઠેલી.
स्यूति, स्त्री. (तिः) સીવવું.
स्योन, पु. (नः) કોથળી-લો, ગુણ-ણી, થેળો.
स्योनाक, पु. (कः) દીંડાનુ ઝાડ.
स्रंसिन्, पु. (सी.) અક્રોડનુ ઝાડ.
स्रज्, स्त्री. (क्.) ફુલની માળ-ળા.
स्रव, पु. (वः) ઝરવું, ચુવુ, ગળવું, વેહેવું. [તે ગાય.
स्रवद्गर्भा, स्त्री. (र्भा.) જે ગાયનો ગરભ પડી ગયોછે
स्रवंती, स्त्री. (ती.) નદી.
स्रवा, स्त्री. (वा.) મુરવેલ, હરણવેલ વનસ્પતી છે.
स्रष्टृ, पु. (ष्टा.) બ્રહ્મદેવ.
स्रस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) પડી ગએલું, ખરેલું.
स्राक्, अ० જલદી.
स्रुच्, स्त्री. (क्.) હોમનુ એક જાતનું વાસણ છે.
स्रुत, वि. (तः ता. तं.) ચુવેલું, ગળેલું, ઝરેલું, વેહેલું.
स्रुव, पु. (वः) હોમનુ એક વાસણછે. [વનસ્પતીછે.
स्रुवा, स्त्री. (वा.) હોમનુ એકવાસણછે, ૨. મુરવેલ
स्रुवावृक्ष, पु. (क्षः) બેહેકળી વનસ્પતી છે.
स्रोतस्, न. (तः) ઝરો, ઇંદ્રીય, નદીનો વેગ-જોર.
स्रोतस्वती, स्त्री. (ती.) નદી.
स्रोतस्विनी, स्त्री. (नी.) નદી.
स्रोतोंजन, न. (नं.) સુરમો.
स्वः अ० સ્વર્ગ, પરલોક.
स्व, पु. (स्वः) સાત, જાત એક કટંબનો, આત્મા, वि. (स्वः स्वा. स्वं.) આત્મ સંબંધે,કુ न.(स्वः स्वं.) ધન, દ્રવ્ય, પોતે, પંડે.
स्वजन, पु. (नः) એક ગોત્ર–કુટુંબનો.
स्वच्छंद, वि. (दः दा. दं.) સ્વતંત્ર, આપખ્તીઆર.
स्वतंत्र, वि. (त्रः त्रा. त्रं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
स्वधा, अ० દેવને જે હોમમા ભાગ આપવો તે.
स्वधिति, पु. (तिः) કુ-હાડ, કુવાડો.
स्वन, पु. (नः) શબ્દ.
स्वनित, वि. (तः ता. तं.) શબ્દનુ, શબ્દ કરેલું.
स्वप्न, पु. (प्नः) સપનુ, ખ્વાબ, ઊંઘ.
स्वप्नज्, वि. (क्.)ઊંગવાળુ,જેને બહુ ઊંઘ હોય છે તે.
स्वभाजन,न.(नं.)પુછી પરસ કરીને જે ખુશી ઉપજેછેતે.
स्वभाव, पु. (वः) સ્વભાવ, ચાલ.
स्वभू, पु. (भूः) વીષ્ણુ.
स्वय, अ० પોતે, પંડે.
स्वयंभू, पु. (भूः) બ્રહ્મદેવ. [ણનારી
स्वयंवरा, स्त्री. (रा.) પોતીકી ખુશી પરમાણે વર
स्वर, पु. (रः) ઉદાત, અનુદાત, અને સ્વરીત ત્રણમાના દરેક, અઆ વીગેરે.
स्वरित, पु. (तः) એક સ્વર છે.
स्वरु, पु. (रुः) વીજળી, વજ્ર, યજ્ઞ, યજ્ઞના થાં નો કટકો, ગગડાટ, બાણ. [ખુબસુરત, પં
स्वरूप, न. (पं.) સ્વરૂપ, वि. (पः पा. पं.) મનો
स्वर्ण, न. (र्णं.) સોનુ.
स्वर्णकर, पु. (रः) સોની.
स्वर्णक्षीरी, स्त्री. (री.) પિસોળા વનસ્પતી છે.
स्वर्णदी, स्त्री. (दी.) ભાગીરથી નદી.
स्वर्भानु, पु. (नुः) રાહુ નામનો ગ્રહ.
स्वर्वेश्या, स्त्री. (श्या.) અપ્સરા.
स्वर्वैद्य, पु. (द्यः) અશ્વની કુમાર, દેવનો વૈદ્ય.
स्ववासिनी, स्त्री. (नी.) સુવાસન, જરા જુવાન જે રણેલી સ્ત્રી–બાયડી.
स्वसृ, स्त्री. (सा.) બેન, બેહેન. [અર્થ
स्वस्ति, अ. આશીરવાદ, ક્ષેમ, નીરૂપદ્રવ, પુન્ય
स्वस्तिक, पु. (कः) જે રાજમહાલના ચારોતરફ વાજોછે તે. [બસુરત, સગાં, મીઠુ, મ
स्वादु, वि. (दुः द्वी. दु.) પ્રિય,સ્વાદવાલું, મનોહર,
स्वादुकंटक, पु. (कः) स्रुवा શબ્દ જુવો.
स्वादुरसा, स्त्री. (सा.) કીકોળી વનસ્પતી છે.
स्वाद्वी, स्त्री. (द्वी.) દરાખનો વેલો.
स्वाध्याय, पु. (यः) વેદાભ્યાસ, વેદનો અભ્યાસ.
स्वान, पु. (नः) શબ્દ.
स्वांत, न. (तं.) મન, ચીત્ત.
स्वाप, पु. (पः) નીદ્રા, ઊંઘ.
स्वापतेय, न. (यं.) ધન, દ્રવ્ય.
स्वामिन्, पु. (मी.) પ્રભુ.
स्वार, पु. (रः) એક જાતનો રોગ છે.
स्वाराज्, पु. (ट्.) ઇંદ્ર.
स्वाहा, स्त्री. (हा.) અગ્નીની સ્ત્રી–બાયડી. अ. દે હોમમાં ભાગ આપવોતે. [ચ
स्वित्, अ. પ્રશ્ન, સવાલ, જાતજાતના તર્ક લેવ

…, पु. (दः) પરસેવો, પરસીનો. [માકડ,જુ વીગેરે.
…ज, पु. (जः) પરસીવાથી ઉત્પન થનારા જીવડા,
…नी, स्त्री. (नी.) દારૂ ગાળવાની ભાઠી-ભટ્ટી.
…, वि. (रः रा. रं.) આપ અખતિઆર, સ્વતંત્ર,
…મંદ, મુર્ખ, સુસ્ત, આળસું.
…रिणी, स्त्री. (णी.) છીનાલ બાયડી–સ્ત્રી.
…रता, स्त्री. (ता.) આપઅખ્તીઆરપણું.
…रिन्, वि. (री. णी. रि.)આપઅખ્તીઆર,સ્વતંત્ર.
…र्जित,वि. (तः ता.तं.)પોતે મેળવેલું–હાસલ કરેલું.
…रस, पु. (सः) તેલમાનો કચરો, વાટેલું.

ह.

…, पु. (सः) સુર્ય, સુરજ, હંસ નામનો પક્ષી, દીલ-
માંનો એક પવન છે, એક મંત્ર છે, લોભ વગ-
રનુ, રાજા, વિષ્ણુ, પરમાત્મા, એક યોગ છે,
પરમહંસ.
…हन, पु. (नः) બ્રહ્મદેવ.
…क, पु. (कः) પગમાના ઘરેણા.
…पु. (हः) શીન, પાણી, જળ, કલ્પના, યોજના,
સ્વર્ગ, લોહી, લઢાઈ, કોડી, વૈદ્ય, બીક, વીષ્ણુ,
स्त्री. છોડવું, વાંસરી,સંગમ,મીલાફ, नं. ઈશ્વર,
આનંદ, હથીઆર, રત્ન, વાંસરીનો અવાજ, वि.
હસવું, ઘેલો, છાકટો,પીધેલો, अ. અરે,વો,વીગેરે.
…का, स्त्री. (का.) ભારંગ વનસ્પતી છે.
…, अ. અરે-વો, વીગેરે.
…, पु. (ट्टः) બજાર, ગુજરી, મારકીટ. [ખોઈ છે.
…विलासिनी, स्त्री. (नी.) નખલો કરરીને એક ખુશ-
…, पु. (ठः) બલાત્કાર, જબરજસ્તી, જુલુમ.
…, अ. અરે-વો વીગેરે.
…, वि. (तः ता. तं.) મારેલું, મનમા દુઃખ થએલો.
…, स्त्री. (नुः) હબચી, નખલો. [દુઃખ.
…, अ. હર્ષ, આનંદ, ખુશી, વાક્યારંભ, દયા, ખેદ,
…, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) ગુ, પેટમાનો મેલ.
…, पु. (यः) ઘોડો.
…, न. (नं.) ખુરખાની ગાડી. [નસ્પતીછે.
…गुच्छी, स्त्री. (च्छी.) જંગલી અડદ, માષપર્ણી વ-
…मारक, पु. (कः) કણેહેરીનું ઝાડ.
…, पु. (रः) મહાદેવ.

हरण, न. (णं.) લગનમા જમાઈને આપેલો પૈસો
જનોઈમા આપેલી ભીક્ષા.
हरि, पु. (रि) સાપ, વિષ્ણુ,જમ, યમ, સીંહ, સહીં,
વાયુ, ઈંદ્ર, ચંદ્ર, સુર્ય, કીરણ, ઘોડા, પોપટ, વાં-
દરો, પરલોક,वि. (रिः रिः रि.)લીલું, એક રંગનું.
हरिचंदन, पु. न. (नः नं.) એક જાતનો સુખડ છે.
हरिण, वि. (णः णा. णं.) સફેદ રંગનુ, ધોળા રંગનુ,
पु. (णः) હરણ એક જાતનુ હરણ છે.
हरिणी, स्त्री. (णी.) સોનાનીમુર્તી,वि.(णःणा.णं.)લીલું,
હરણી,હરણની સ્ત્રી જાત, હરણી નામનું વૃત્ત.
हरित, वि. (तः ता. तं.) લીલું, લીલારંગનુ.
हरितक, न. (कं.) શાક, ભાજી, તરકારી.
हरिताल, न. (लं.) હરતાળ, દુર્વા.
हरितालक, न. (कं.) હરતાળ.
हरित्, स्त्री. (त्.) દીશા, वि.(त्. त्. त्.) લીલું, पु.(त्.)
ઘોડો, न. पु. (त्. त्.) ઘાસ.
हरिदश्व, पु. (श्वः) સુર્ય, સુરજ.
हरिद्रा, स्त्री. (द्रा.) હળદર.
हरिद्राभ, वि. (भःभा. भं.) પીળું.
हरिद्रु, पु. (द्रुः) દારૂ હળદર.
हरिन्मणि, पु. (णिः) પાચ, પાંનુ, લીલમ.
हरिप्रिया, स्त्री. (या.) લક્ષ્મી.
हरिमंथक, पु. (कः) ચણો, ચણ્યા.
हरिमंथज, पु. (जः) ઉપેલો શબ્દ જુવો.
हरिवालुक, न. (कं.) [illegible], કાંકડી.
हरिहय, पु. (यः) ઈંદ્ર.
हरितकी,स्त्री. (की.) હરડાનુ ઝાડ. [पु. (णः) વટાણા.
हरेणु, स्त्री. (णुः) રેણુક બીજ કરીને ખુશબોઈછે તે,
हर्म्य, न. (र्म्यं.) ધનવાળાનુ ઘેર.
हर्यक्ष, पु. (क्षः) સીંહ, સહીં.
हर्ष, पु. (र्षः) આનંદ, ખુશી.
हर्षमाण, वि. (णः णा. णं.) આનંદયુક્ત.
हल, न. (लं.) હલ.
हला, अ. અર–વો–વીગેરે.
हलायुध, पु. (धः) બલદેવ, બળરામ.
हलाहल, न. (लं.) એક જાતનુ જેહેરછે.
हलिन्, पु. (ली.) બલરામ, બલદેવ.
हलिप्रिय, पु. (यः) કળંબનુ ઝાડ, કદંબનુ ઝાડ.

हलिप्रिया, स्त्री. (या.) દારૂ, શરાબ.
हल्य, वि. (ल्यः ल्या. ल्यं.) હલવતે ખેદેલું.
हल्या, स्त्री. (ल्या.) હલનો જમાવ, ઘણાહલ.
हल्लक, न. (कं.) શાંજનુ ફુલનાર રાતું કમળ.
हव, पु. (वः) બોલાવવું, તેડવું, આજ્ઞા, યજ્ઞ, જગ્ન.
हविस्, न. (विः) ઘી.
हव्य, न. (व्यं.) દેવ પ્રીત્યર્થ જે અંન્ન તે.
हव्यवाहन, पु. (नः) અગ્ની.
हस, पु. (सः) હસવું, હાશ્યરસ.
हसनी, स्त्री. (नी.) શેગડી, સગડી.
हसंती, स्त्री. (ती.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
हस्त,पु.(स्तः)હાથ,તેનામનું નક્ષેતર. [કાબલો કરવો.
हस्तधारण, न. (णं.) જે મારવા આવે તેના શાથે મુ-
हस्तवारण, न. (णं.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
हस्तिनख, पु. (खः) શેહેરના દરવાજા આગલ શેહે-
લાઈથી ઉતરવા સારૂ કરેલો માટીનો ઢગલો.
हस्तिपक, पु. (कः) માવત, હાથી ચલાવનારો.
हस्तिन्, पु. स्त्री.) હાથી.
हस्त्यारोह, पु. (हः)માવત, હાથી હાકનારો.
हा, अ. શોક, પીડા, દુઃખ.
हाटक, पु. (कः) સોનુ.
हायन, पु. न. (नः नं.)વરસ,સંવત્સર,पु. (नः)કીરણ.
हार, पु. (रः) મોતીનો કંઠો-હારકંઠી.
हारीत, पु. (तः) એક જાતનુ પંખેરૂછે.
हार्द, न. (र्दं) પ્રેમ, પ્યાર.
हाल, पु. (लः) હલ.
हालहल, न. (लं.) એક જાતનુ જેહેરછે.
हाला, स्त्री. (ला.) મદ્ય, દારૂ, શરાબ.
हालिक, पु. (कः) હલ ખેડનારો બળદ.
हाव, पु. (वः)વિલાશ, કામચેષ્ટા.
हास, पु. (सः) હસવું, હાશ્યરસ.
हास्तिक, न. (कं.) હાથીનુ ટોળું-જમાવ.
हास्य, न. (स्यं.) હસવું, નાટકમનો આ એક રસછે.
हाहा, पु. (हाः) દેવનો ગવઇયો, દેવનો ગાણારો.
हिंसा, स्त्री. (सा.) ચોરી, જીવ લેવો, હીંસા.
हिंसाकर्मन्, न. (र्म.) જાદુથી મારવું, મુઠમારવી.
हिंस्र, वि. (स्रः स्रा. स्रं.) હીંસા કરનારો, ઘાતકી.
हि, अ. નીશ્ચય.
हिक्का, स्त्री. (क्का.) અવાજનો ભેદ, હેડકી, અડ[illegible]
ઉચકી.
हिंगु, न. (गु.) હીંગ.
हिंगुनिर्यास, पु. (सः) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.
हिंगुल, पु. न. (गुः गु.) હીંગળો.
हिंगुली, स्त्री. (ली.) જંગલી વેંગણ.
हिंगुलु, पु. (लुः) હીંગળો.
हिज्जल, पु. (लः) ઇજર નામનો પાણીમાનો નેતર
हिंडीर, पु. (रः) સમુદર ફીણ.
हिंताल, पु. (लः) તાડનુ ઝાડ, તાડ.
हिम, न. (मं.) થંડી, वि. (मः मा. मं.) તહાડું.
हिमवत्, पु. (वान्.) હીમાચલ નામનો પહાડછે તે
हिमवालुका, स्त्री. (का.) કપુર.
हिमसंहति, स्त्री. (तिः) બહુ તહાડ-થંડી, જાડો બર
हिमांशु, पु. (शुः) ચંદ્ર, ચાંદ.
हिमानी, स्त्री. (नी.) બરફ, કરાં. [સ્પતી
हिमावती, स्त्री. (ती.) તીસ્પર્ણ ક્ષીરીદ્રી, સોળા [illegible]
हिरण्य, न. (ण्यं.) ધન દોલત, શોનુ, રૂપુ.
हिरण्यगर्भ, पु. (र्भः) બ્રહ્મદેવ.
हिरण्यरेतस्, पु. (ताः) અગ્ની.
हिरण्यवाह, पु. (हः) શોણા નામની નદી.
हिरुक्, अ. શીવાએ, વચ્ચે, પાશે.
हिनमोचिका, स्त्री. (का.) ચાકોલાની ભાજી.
ही, अ. આશ્ચર્ય, થાકવું, દુઃખ, માટે, એમ.
हीन. वि. (नः ना. नं.) નાખેલું, નીંધ, વોછું.
हुतभुक्, पु. (क्.) અગ્ની.
हुतभुकप्रिया, स्त्री. (या.) અગ્નીની સ્ત્રી—બાયડ
हुं, अ. તર્ક, ખ્યાલ, કયાસ.
हूति, स्त्री. (तिः) તેડુ, ઇજન, દાવદ.
हूं, अ. લજ્જા, લાજ, નિવારણ.
हूहू, पु. (हू.) દેવનોગવઇઓ, દેવનોગાણારો.
ह्यः अ. ગઇકાલ, ગયોદહાડો.
हणिया, स्त्री. (या.) નિંદા, બદગોઇ.
हणीया, स्त्री. (या.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
हृद्, न. (त्. द्.) -હદય, અંતઃકરણ, હયું, છાતી
हृदय, न. (यः) ઉપલો શબ્દ જુવો.
हृदयंगम, वि. (मः मा. मं.) સ્વચ્છ, સાફ, લાગી
વળગીને, અસર કાકક, જોગ અને ઉલટું

...वि. (लुः लु, लु.) } સારા દીલનો.
...वि. (कः)
...वि. (यी. यिनी. यि.)
...(द्यःन्मा. द्यं.) સાફ બોલવું, સ્પષ્ટ ભાષણ઼દોસ્ત.
... न. (कं.) ઇંદ્રય.
...श, पु. (कः) વિષ્ણુ.
... (ष्टः ष्टा. ष्टं.) હર્ષયુક્ત, આનંદી.
...स, वि. (सः सा. सं.) આનંદી દીલનો.
... સંબોધન. [જનીપ્રભા.
...स्त्री. (तिः) અગ્નીની જ્વાલા, હથીઆર, સુર-
... (तुः) કારણ.
..., पु. (टः) એક પહાડછે.
...मक, पु. (कः) ઉંબરનુ ઝાડ, ઉંબર, ગુલડ.
..., न. (म.) સોનુ.
..., पु. (तः) હેમંતરૂતુ.
...मक, पु. (कः) પીળોચાંપો, સોનચાંપો.
...थिका, स्त्री. (का.) પીળા ફુલની જુઈ. [મનોપહાડ.
..., पु. (द्रिः) મેરૂ નામનો પહાડ, સુવર્ણચલ ના-
..., पु. (बः) ગણપતી, [બાયડીનો લટકો.
..., स्त्री. (ला.) બાયડીનો લટકો, શોહબત વખતે
... स्त्री. (षा) ઘોડાનો શબ્દ.

है, अ. સંબોધન.
हैमवती, स्त्री. (ती.) પારવતી, હરડાનુઝાડ, સફેદવેખંડ
हैयंगवीन, न. (नं.) તાજુઘી, આગલા દહાડે કાઢેલા દુધનુ ઘી.
होतृ, पु. (ता.) રીગવેદજાણતોબ્રાહ્મણ.
होम, पु. (मः) હોમ, જગ્ન, યજ્ઞ. [જાતની રેશાછે.
होरा, स्त्री. (रा.) અરધીરાસી, શાસ્ત્રીવીષેસ, એક
ह्रद, पु. (दः) ઉંડા સરોવર.
ह्रदिनी, स्त्री. (नी.) નદી.
ह्रसिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) ઘણુ નહાનુ.
ह्रस्व, वि. (स्वः स्वा. स्वं.) ઠીંગણો.
ह्रस्वगवेधुका, स्त्री. (का.) બલા-હસ્વચીકા વનસ્પતી.
ह्रस्वांग, पु. (गः) જીવક નામની વનસ્પતીછે.
ह्रादिनी, स्त्री. (नी.) વીજળી, નદી, સાલઇનું ઝાડ.
ह्री, स्त्री. (ह्रीः) લાજ, શરમ.
ह्रीण, त्रि. (णः णा. णं.) } શરમાયેલો.
ह्रीत, त्रि. (तः ता. तं.)
ह्रीन, त्रि. (नः ना. नं.)
ह्रीबेर, न. (रं.) વાળા નામની વનસ્પતી.
ह्रेषा, स्त्री. (षा.) ઘોડાનો અવાજ.
ह्लादिनी, स्त्री. (नी.) સાલઇનું ઝાડ.

समाप्त.

આ ગ્રંથને આશ્રય આપનાર ગૃહસ્થોના નામો.

	નકલ
ાઉદાજી	૫૦
ત્રીભોવનદાસ રતનજી મોદી	૨૫
છગનલાલ વી૰ સંતોકરામ	૨૦
જગજીવનદાસ હેમજી	૧૫
દ્વારકાદાસ વસનજી	૧૦
ારદેસર ડોસાભાઇ મુનશી	૫
રમશી ખીમજી	૫
મથુરાંદાસ લવજી	૫
તનશી નરશી	૫
. રામચંદ્ર જગંન્નાથજી	૫
જેઠારામ મકુંદજી	૫
જટાશંકર વિઠ્ઠલજી વૈદ્ય	૫
નગીનદાસ જમનાદાસ	૨
ભીમજી રામજી	૨
જાદવજી રાઘવજી	૨
[illegible]દાસ વલ્લભદાસ	૨
રમચં[illegible] લજી	૨
ા. [illegible] જગંનાથ શંકરશેઠ	૨
કમ[illegible] મજી	૨
કરસ[illegible]મ નેનશા	૨
નાનજી ગોવીંદજી	૨
લક્ષ્મીદાસ ખીમજી	૨
કલ્યાણદાસ નરોત્તમદાસ	૨
ઠાકોરભાઇ મુનીભાઇ ચકાવાલા	૨
હરીકીસનદાસ નરોત્તમદાસ	૧
ત્રીભોવનદાસ વરજીવનદાસ	૧
લખમીદાસ ગીરધરદાસ	૧
રંઘનાથદાશ ગોપાલદાસ	૧
શવદાસ નથુભાઇ	૧
દ્વારકાંદાસ ઓધવજી	૧
વલ્લભદાસ હરજીવનદાસ	૧
પી. ડી. ડી. શીલવા	૧
ગણપત પાંડુરંગ	૧
રા૰ હરીચંદ શામરાવજી	૧
ાદાસ કીશોરદાસ	૧
જી ભાઇ	૧

	નકલ
શેઠ નવલરામ લક્ષ્મીરામ	૧
શેઠ રૂસતમજી હોરમસજી કાપડીયા	૧
ઠા૰ લીલાધર ઓધવજી	૧
વ્યાસ જેકીસન જીવનદાસ	૧
ઠા૰ પરશોત્તમ ઓધવજી	૧
શેઠ ગોવરધનદાસ નરશીદાસ	૧
શેઠ જમશેદજી ખરશેદજી ખીલીમોરીયા	૧
શા૰ કરસનદાસ માધવદાસ	૧
શા૰ ગોકુલદાસ જગમોહનદાસ	૧
શા૰ ત્રીભોવન આનંદજી	૧
સોમનારાયણ નરનારાયણ	૧
શેઠ જગજીવનદાસ નાહનાભાઈ	૧
ઠા૰ કરસનદાસ હરીભાઈ	૧
શા૰ તુળસીદાસ હરજીવનદાસ	૧
રા. રા. આત્મારામ જગંનાથ કીર્તીકર	૧
રા. રા. વાસુદેવ જગન્નાથ	૧
ઠા૰ દામોદર જેઠા	૧
રા. રા. નારાયણ રામચંદ્ર	૧
શા૰ ગોવરધનદાસ નારાયણભાઈ	૧
રા. રા. વસંતરાવ બાલમકુંદ તલપદે	૧
શા૰ ત્રીકમજી પ્રેમજી મોદી	૧
ઠા૰ મુરારજી કલ્યાનજી	૧
ડા૰ ધીરજલાલ દલપતરામ	૧
રા. રા. અનંદરાવ ચાપાજી	૧
રા. રા. બાળકૃષ્ણ વાસુદેવ નારાયેણ કીર્તીકર.	૧
શેઠ દુર્લભરામ સનમુખરામ	૧
શેઠ દલપતરામ જી. બેક સાહેબના કલારક	૧
શેઠ રણછોડદાસ નરોત્તમદાસ	૧
શેઠ આત્મારામ જમનાદાસ	૧
શેઠ માણેકલાલ પરમાનંદદાસ	૧
શેઠ ઇચ્છારામ પરશોત્તમદાસ	૧
શેઠ કાશીદાસ બ્રીજભુખણદાસ	૧
શેઠ હરકીસનદાસ ગોવર્ધનદાસ	૧
શેઠ દલપતરામ અંબારામ	૧
શેઠ માણેકજી પાલનજી	૧
શેઠ નરભેરામ મનસુખરામ	૧

